

SANMARKKAM
LIFE

SONGS OF GRACE · BOOK II

Thiru Arutpa · Irandaam Thirumurai

திருவருட்பா - இரண்டாம் திருமுறை

Ramalinga Adigal (Vallalar)

Edition 0.9 · Review Draft

SONGS OF GRACE - BOOK II

Thiru Arutpa - Irandaam Thirumurai

திருவருட்பா - இரண்டாம் திருமுறை

Songs of Grace - Book II written by Ramalinga Adigal (Vallalar)

DISCLAIMER

This book presents translations and commentaries on the original Tamil works of Ramalinga Adigal (Vallalar). While every effort has been made to faithfully convey the meaning of these texts, the translation of spiritual scripture is inherently an act of interpretation. The original Tamil remains the sole authoritative source.

This is an open-source work. Readers are encouraged to participate in its improvement by suggesting revisions and voting on the suggestions of others. Visit the book online at https://sanmarkkamlife.org/books

The spiritual, dietary, and health-related content in this book is provided for educational purposes only and does not constitute medical advice. Always consult a qualified healthcare professional before making decisions about your health.

RIGHTS

The Tamil of Ramalinga Adigal is in the public domain. We claim no right in it.

This translation, transliteration, commentary and glossary are released under Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). Copy, print, sell, translate, alter, record, teach from it. No permission needed. No fee, ever.

One condition: name Sanmarkkam Life APS and sanmarkkamlife.org as the source, and say if you changed anything. That line is not for our credit. It lets a reader who meets a doubtful passage find their way back to this text.

creativecommons.org/licenses/by/4.0/

The name Sanmarkkam Life and the logo are reserved. Anyone may publish an altered version. No one may present it as the Sanmarkkam Life edition.

The audiobook edition is produced under separate platform terms and is not covered by this licence.

This book may contain errors. Write to international@sanmarkkamlife.org and we will correct it. You do not need our permission to correct it yourself, but tell us, so every reader gets the benefit and not only yours.

Edition 0.9 (Review Draft), October 2026. This edition is still being checked before its final release; corrections are welcome at international@sanmarkkamlife.org. Every printing, download and recording carries a version and date. A copy without one is not ours.

CONTENTS

DISCLAIMER 3

ABOUT THE AUTHOR 13

SONGS OF GRACE - BOOK II - Thiru Arutpa - Irandaam Thirumurai - திருவருட்பா - இரண்டாம் திருமுறை - INTRODUCTION 15

SONGS OF GRACE - BOOK II - Thiru Arutpa - Irandaam Thirumurai - திருவருட்பா - இரண்டாம் திருமுறை 17

001. THE LIGHT OF MERIT - Puṇṇiya Viḷakkam - புண்ணிய விளக்கம் 17

002. THE LIGHT OF THE NAME OF GRACE - Aruḷ Nāma Viḷakkam - அருள் நாம விளக்கம் 23

003. THE ECSTATIC WAVE OF CHANTING THE NAMES OF SRI SIVA SHANMUKHA - Shrī Sivasaṇmuka Nāma Shaṅkīrttaṉa Lakiri - ஸ்ரீ சிவசண்முக நாம ஸங்கீர்த்தன லகிரி 30

004. THE RAPTURE OF CHANTING NAMASIVAYA - Namachsivāya Shaṅkīrttaṉa Lakiri - நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தன லகிரி 37

005. THE LIGHT OF THE TRUE COMPANION - Naṟṟuṇai Viḷakkam - நற்றுணை விளக்கம் 44

006. THE LIGHT OF GRACE'S CASE - Tiruvaruḷ Vaḻakka Viḷakkam - திருவருள் வழக்க விளக்கம் 51

007. THE CERTAINTY OF DIVINE MERIT - Sivapuṇṇiyat Tēṟṟam - சிவபுண்ணியத் தேற்றம் 56

008. THE MEANS TO LIBERATION - Mutti Upāyam - முத்தி உபாயம் 63

009. PLUNGING INTO MISERY - Avalat Taḻuṅkal - அவலத் தழுங்கல் 67

010. EXPRESSING DEVOTION USING PROVERBS - Paḻamoḻimēl Vaittup Parivukūrtal - பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல் 74

011. INTOLERANCE OF MY OFFENSES - Aparātat Tāṟṟāmai - அபராதத் தாற்றாமை 81

012. INQUIRING ABOUT THE NATURE OF GRACE - Aruḷiyal Viṉāval - அருளியல் வினாவல் 88

013. THE SACRED PETITION AT THIRUMULLAIVAYIL - Tirumullaivāyil Tiruviṇṇappam - திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம் 95

014. THE GRANDEUR OF THE VISION - Kāṭsip Perumitam - காட்சிப் பெருமிதம்.....100

015. PRAISE OF GENEROSITY - Koṭaimaṭap Pukaḻchsi - கொடைமடப் புகழ்ச்சி.....105

016. DESIRE FOR DIVINE GRACE - Tiruvaruḷ Vēṭkai - திருவருள் வேட்கை 112

017. PETITION OF OFFENSES - Aparāta Viṇṇappam - அபராத விண்ணப்பம்.....117

018. INCOMPREHENSIBLE GREATNESS - Aṟivarum Perumai - அறிவரும் பெருமை.....123

019. YEARNING FOR A GRACIOUS REPLY - Aruḷviṭai Vēṭkai - அருள்விடை வேட்கை.....129

020. GARLAND FOR LORD EZHUTHARIYUM PERUMAN - Eḻuttaṟiyum Perumāṉ Mālai - எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை.....134

021. ADDRESSING THE HEART - Neñsoṭu Nērtal - நெஞ்சொடு நேர்தல் 149

022. THE SPLENDOR OF HOLY PRAISE - Tiruppukaḻ Vilāsam - திருப்புகழ் விலாசம் 154

023. THE DIVINE QUALITIES OF THE SACRED EMBLEMS - Tiruchsātaṉat Teyvat Tiṟam - திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம்.....161

024. THE DECAD ON THE BEAUTY OF LORD THYAGAR - Tiyāka Vaṇṇap Patikam - தியாக வண்ணப் பதிகம் 168

025. TEN VERSES ON THE NECTAR OF THE DANCE - Āṭalamutap Pattu - ஆடலமுதப் பத்து.....174

026. TAKING REFUGE AT THE HOLY FEET - Tiruvaṭich Saraṇpukal - திருவடிச் சரண்புகல்.....181

027. TEN VERSES ON THE BLISS OF SIVA - Sivāṉantap Pattu - சிவானந்தப் பத்து.....188

028. APPEAL AT THE DIVINE PRESENCE - Sanniti Muṟaiyīṭu - சந்நிதி முறையீடு.....195

029. PRAISING THE GREATNESS OF PENANCE - Tavattiṟam Pōṟṟal - தவத்திறம் போற்றல்.....200

030. EXHORTING THE MIND IN SACRED NERISAI - Neñsuṟutta Tirunērisai - நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை 205

031. GARLAND TO THE CREST-JEWEL - Sikāmaṇi Mālai - சிகாமணி மாலை 217

032. APPEAL IN DISTRESS - Kali Muṟaiyīṭu - கலி முறையீடு.....225

033. TEN ON WELCOMING - Etirkoḷ Pattu - எதிர்கொள் பத்து 231

034. ADDRESSING THE HEART - Neñsoṭu Nērtal - நெஞ்சொடு நேர்தல் 238

035. CALLING THE HEART - Neñsaṟai Kūval - நெஞ்சறை கூவல்.....245

036. REASSURING THE HEART - Neñsait Tēṟṟal - நெஞ்சைத் தேற்றல்..252

037. INSTRUCTING THE MIND - Neñsaṟivuṟūu - நெஞ்சறிவுறூஉ 259

038. WORDS OF DEFIANCE - Neṭumoḻi Vañsi - நெடுமொழி வஞ்சி.....266

039. DECLARING THE NATURE OF DEVOTION - Paṟṟiṉ Tiṟam Pakartal - பற்றின் திறம் பகர்தல்.....273

040. DESPAIR IN SERVITUDE - Aṭimait Tiṟat Talaisal - அடிமைத் திறத் தலைசல் 279

041. DISCARDING VAIN DEEDS - Avattoḻiṟ Kalaisal - அவத்தொழிற் கலைசல் 285

042. WANDERING VAINLY DAY AFTER DAY - Nāḷ Avattu Alaisal - நாள் அவத்து அலைசல்.....291

043. DISTRESS OF A WRETCHED MIND - Avala Matikku Alaisal - அவல மதிக்கு அலைசல்.....297

044. WANDERING IN ENDLESS WORLDLY LIFE - Āṉāvāḻviṉ Alaisal - ஆனாவாழ்வின் அலைசல்.....303

045. STRUGGLING FOR GRACE - Aruḷ Tiṟattu Alaisal - அருள் திறத்து அலைசல்.....309

046. THE SACRED PETITION - Tiruviṇṇappam - திருவிண்ணப்பம் 327

047. THE PETITION FOR GRACE - Pirasāta Viṇṇappam - பிரசாத விண்ணப்பம்.....334

048. THE REPEATED PETITION - Vaḻimoḻi Viṇṇappam - வழிமொழி விண்ணப்பம்.....340

049. PETITION OF LOWLINESS - Siṟumai Viṇṇappam - சிறுமை விண்ணப்பம்.....347

050. THE UNBEARABLE APPEAL - Āṟṟā Viṇṇappam - ஆற்றா விண்ணப்பம் 355

051. A PETITION OF SORROW - Iraṅkal Viṇṇappam - இரங்கல் விண்ணப்பம்.....361

052. THE PETITION OF LOVE - Kātal Viṇṇappam - காதல் விண்ணப்பம் 368

053. THE PETITION TO THE SUPREME REALITY - Poruḷ Viṇṇappam - பொருள் விண்ணப்பம்.....374

054. THE PETITION TO THE LORD OF THE BULL BANNER - Koṭi Viṇṇappam - கொடி விண்ணப்பம்.....381

055. THE PETITION TO THE LORD OF THE DRAMA OF WISDOM - Nāṭaka Viṇṇappam - நாடக விண்ணப்பம்.....389

056. THE PETITION TO THE DIVINE FORM - Tiruvaṇṇa Viṇṇappam - திருவண்ண விண்ணப்பம்.....397

057. THE PETITION OF BEWILDERMENT - Maruṭkai Viṇṇappam - மருட்கை விண்ணப்பம்.....403

058. PETITION TO THE UNQUESTIONING GIVER - Koṭaimaṭa Viṇṇappam - கொடைமட விண்ணப்பம்.....410

059. A SMALL PETITION - Siṟu Viṇṇappam - சிறு விண்ணப்பம்.....416

060. THE GREAT APPEAL - Peru Viṇṇappam - பெரு விண்ணப்பம்.....423

061. LONGING FOR THE SACRED VISION - Tirukkāṭsik Kiraṅkal - திருக்காட்சிக் கிரங்கல்.....429

062. PLEADING FOR DIVINE GRACE - Tiru Aruṭ Kiraṅkal - திரு அருட் கிரங்கல்.....434

063. SORROWING IN THOUGHT - Eṇṇat Tiraṅkal - எண்ணத் திரங்கல்..439

064. LAMENTING THE STATE OF THE HEART - Neñsu Nilaik Kiraṅkal - நெஞ்சு நிலைக் கிரங்கல்.....444

065. LAMENT IN SOLITUDE - Taṉimaik Kiraṅkal - தனிமைக் கிரங்கல்..450

066. LAMENTING THE WASTED DAYS - Kaḻipakaṯ Kiraṅkal - கழிபகற் கிரங்கல்.....457

067. LAMENT OF SURRENDER - Arppit Tiraṅkal - அர்ப்பித் திரங்கல்.....464

068. LAMENTING IN FEAR - Achsat Tiraṅkal - அச்சத் திரங்கல் 471

069. LAMENTING THE MOCKERY OF OTHERS - Puṟamoḻik Kiraṅkal - புறமொழிக் கிரங்கல்.....478

070. LAMENTING THE FAILURE TO RECEIVE GRACE - Karuṇai Peṟā Tiraṅkal - கருணை பெறா திரங்கல்.....483

071. THE DECAD OF DIVINE GRACE - Tiruvaruṭ Patikam - திருவருட் பதிகம்.....490

072. THE DECAD OF THE DIVINE OFFERING - Pirasātap Patikam - பிரசாதப் பதிகம் 496

073. DECAD OF PRAYER - Pirārttaṉaip Patikam - பிரார்த்தனைப் பதிகம் 501

074. DECAD OF REFUGE - Tiruppukaṟ Patikam - திருப்புகற் பதிகம்.....506

075. THE SACRED DECAD OF THE MIND - Sintait Tiruppatikam - சிந்தைத் திருப்பதிகம் 511

076. THE SACRED DECAD ON SALVATION - Uykait Tiruppatikam - உய்கைத் திருப்பதிகம் 516

077. THE DECAD OF BLISS - Āṉantap Patikam - ஆனந்தப் பதிகம்.....522

078. THE DECAD ON THE DIVINE FORM - Tiruvaṇṇap Patikam - திருவண்ணப் பதிகம் 528

079. THE SACRED DECAD OF PRAISE - Pōṟṟit Tiruppatikam - போற்றித் திருப்பதிகம் 540

080. THE DECAD OF APPEAL - Viṇṇappap Patikam - விண்ணப்பப் பதிகம் 547

081. THE DECAD OF THE VISION - Tarisaṉap Patikam - தரிசனப் பதிகம் 553

082. PETITION CONCERNING TRANSGRESSIONS - Aparāta Viṇṇappam - அபராத விண்ணப்பம்.....559

083. AN APPEAL IN KALI METER - Kali Viṇṇappam - கலி விண்ணப்பம் 571

084. APPEAL FOR COMPASSION - Karuṇai Viṇṇappam - கருணை விண்ணப்பம்.....576

085. THE DECAD OF SERVITUDE - Aṭimaip Patikam - அடிமைப் பதிகம் 581

086. THE DECAD ON THE HEART - Uḷḷap Patikam - உள்ளப் பதிகம் 588

087. THE DECAD OF SURRENDER - Saraṇap Patikam - சரணப் பதிகம்591

088. POURING OUT TO THE HEART - Neñsoṭu Nekiḻtal - நெஞ்சொடு நெகிழ்தல் 597

089. SACRED VENBAS SUNG SINGLY - Potut Taṉit Tiruveṇpā - பொதுத் தனித் திருவெண்பா.....605

090. SEEKING THE DIVINE WILL - Tirukkuṟippu Nāṭṭam - திருக்குறிப்பு நாட்டம் 612

091. THE SOLITARY SACRED LAMENT - Taṉit Tiruppulampal - தனித் திருப்புலம்பல் 615

092. THE SUPREME SECRET - Parama Rāsiyam - பரம ராசியம்.....618

093. SACRED PRAISE - Tiruppukaḻchsi - திருப்புகழ்ச்சி 620

094. SACRED VIRUTTAMS SUNG SINGLY - Taṉit Tiruviruttam - தனித் திருவிருத்தம் 623

095. THE LIGHT OF THE STATE OF VIRTUE - Aṟanilai Viḷakkam - அறநிலை விளக்கம்.....656

096. THE LIGHT OF THE STATE OF GRACE - Aruḷnilai Viḷakkam - அருள்நிலை விளக்கம் 657

097. THE STATE OF THE GRACE OF THE SACRED MEDICINE - Tirumaruntaruḷ Nilai - திருமருந்தருள் நிலை.....658

098. THE SPLENDOR OF DIVINE GRACE - Tiruvaruḷ Vilāsam - திருவருள் விலாசம்.....660

099. SONG OF PRAISE TO SIVA CHIDAMBARAM - Siva Sitampara Saṅkīrttaṉam - சிவ சிதம்பர சங்கீர்த்தனம்.....662

100. THE HOLY DECAD ON THE MOTHER - Ammai Tiruppatikam - அம்மை திருப்பதிகம்.....666

101. THE SACRED DECAD ON THE GODDESS OF ARTS - Kalaimakaḷār Tiruppatikam - கலைமகளார் திருப்பதிகம்.....678

102. ECSTATIC JOY - Āṉanta Kaḷippu - ஆனந்த களிப்பு.....680

103. INFORMING THE FRIENDS - Pāṅkiyark Kaṟivuṟuttal - பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல் 694
104. THE WHITE MOON - Veṇṇilā - வெண்ணிலா 703
105. THE KOMMI DANCE OF LORD NATESAR - Naṭēsar Kommi - நடேசர் கொம்மி 710
106. DIALOGUE WITH A FRIEND - Silatā Shamvātam - சிலதா ஸம்வாதம் 714
107. SONG FOR THE LORD OF THE DANCE - Naṭēsar Kīrttaṉai - நடேசர் கீர்த்தனை 717
108. HAS MERCY NOT YET COME? - Iṉṉan Tayavu Varavilaiyā - இன்னந் தயவு வரவிலையா 722
109. QUESTION AND ANSWER - Viṇā Uttaram - வினா உத்தரம் 725
110. THE MOTHER'S LAMENT - Naṟṟāy Kavaṉṟatu - நற்றாய் கவன்றது 727
111. THE RAPTURE OF SWEET CONVERSE - Sallāpa Lakari - சல்லாப லகரி 732
112. THE CLUSTER OF LONGING - Vēṭkaik Kottu - வேட்கைக் கொத்து 733
113. THE HEROINE'S FINAL RESOLVE - Talaimakaḷiṉ Muṉṉa Muṭipu - தலைமகளின் முன்ன முடிபு 741
GLOSSARY 749
ABOUT SANMARKKAM LIFE 759
What we do: 759
Why our work matters 760
A New Earth 760
A New Humanity 761
How you can make a difference 762
Join as Volunteer 762
Support our mission 763
Continue your journey 763
Join the community 764

ABOUT THE AUTHOR

Ramalinga Adigal (1823–1874), lovingly known as Vallalar, was a Tamil poet, mystic, and spiritual teacher from southern India. Born in Chidambaram and raised in Chennai, he showed a profound sensitivity to the suffering of others from childhood. He fed the hungry without condition, grieved at the sight of a withering plant, and rejected meat eating because the pain of any living creatures was, to him, his own pain.

His central teaching was *Jeeva Karunyam* (active compassion for all living beings) as the only genuine foundation of spiritual life. Alongside this, he taught *Anma Neya Orumaipadu* (the Unity of Souls): that every living being shares the same spiritual essence and is owed the same dignity. Without these two, he said, no scripture, no ritual, and no devotion leads anywhere spiritually real.

He rejected caste, religious division, and sectarian hierarchy as barriers to a single recognition: that the same divine light, *Arutperunjothi*, dwells in every soul without exception.

At Vadalur in Tamil Nadu, he gave these teachings a living form. He established the Sathya Dharma Salai, a free dining hall where anyone could receive a meal without distinction of caste, religion, or social standing. This was a revolutionary form of charity at that time. Vallalar taught that the hunger of any living creature is the hunger of the Divine itself, and that no act of worship carries more weight than feeding another being. The doors were open to all; no one was turned away.

In 1872 he consecrated the Sathya Ñāṉa Sabai at Vadalur, a hall of light built not for any religion but as a dwelling place for the grace that sustains all life, its sacred flame tended to this day.

On January 30, 1874, Vallalar entered a small room at Mettukuppam, a village near Vadalur, asked his disciples to lock it from the outside, and told them he would not be coming out. When the room was eventually opened, it was empty. No trace of his body was found.

Those who follow his path understand this not as a death but as the fulfillment of his teaching on deathlessness: that through the transforming grace of *Arutperunjothi*, the physical body itself can pass beyond the reach of death.

SONGS OF GRACE - BOOK II - THIRU ARUTPA - IRANDAAM THIRUMURAI - திருவருட்பா - இரண்டாம் திருமுறை - INTRODUCTION

The Second Thirumurai is one of the great books of Ramalinga Adigal's early songs: 113 poems and 1,228 verses. Most of them were sung at Otriyur, the old temple town by the sea at the northern edge of Chennai, to Siva as Thyagar, the Lord who gives. As a young man in Chennai, Vallalar went there day after day, and these poems carry the road, the temple and the sea in them. A few are sung at Chidambaram, the golden hall of the dance, and at other shrines; some are general poems, not tied to one place.

The book opens with the holy ash and the sacred name, Namasivaya. To wear the ash and say the name, Vallalar tells his own heart, is to want for nothing: “Do not fear. I swear this upon myself.” Then come dozens of poems in which he speaks to his heart and his mind. He coaxes them, scolds them, comforts them, and asks them to come with him to Otriyur. He calls greed and lust by name and promises to cut them down with the sword of grace.

At the heart of the book stand the petitions and the laments. Vallalar calls himself the lowest of the low, a dog at the Lord's door, and pleads. The Lord's very name means the Giver, yet he stays silent: “If you give nothing to those who beg, why did you take this name?” If he will not take him as his own, let him keep him as a pledge at his feet. Nothing in these verses is held back: the shame, the fear of death, the days wasted, the longing to see the golden face once again.

And there is the joy of grace received: the vision of the dance in the golden hall, the bliss that melts stone, and at the end of the book songs of village dance and of the white moon, a young woman who was garlanded by the Lord in her childhood, and the Lord praised as the one true medicine.

One verse of this book says plainly where all of it leads. Even a master who could turn a man into a woman and back, and raise the dead, if he lacks compassion and kills living beings to eat their bodies, can never be called one who knows God. This is Jeevakarunyam, compassion for every living being,

which Vallalar later taught as the one path to ArutPerunJothi, the Vast Grace Light, open to all.

Each verse is given in four layers: the original Tamil, an ISO 15919 transliteration, a translation and a short commentary. Editor's notes under the titles give the place of a poem where it is not Otriyur and explain the word puzzles and the variant readings. A glossary explains the Tamil terms. The Tamil has been checked against the 1896 printed edition. Nothing has been softened.

SONGS OF GRACE - BOOK II - THIRU ARUTPA - IRANDAAM THIRUMURAI -

திருவருட்பா - இரண்டாம் திருமுறை

001. THE LIGHT OF MERIT - PUṆṆIYA VIḶAKKAM

- புண்ணிய விளக்கம்

Editor's note: a general poem (potu, பொது), not tied to one temple.

1

பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலும் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற் கினிய அடியவர்தம் கூட்டம் அளிக்கும் குணம்அளிக்கும்
ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
தேடற் கினிய சீர் அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

pāṭaṟ kiṉiya vākkaḷikkum pālum cōṟum parintaḷikkum kūṭaṟ kiṉiya aṭiyavartam kūṭṭam aḷikkum kuṇamaḷikkum āṭaṟ kiṉiya neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy tēṭaṟ kiṉiya cīr aḷikkum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama" gives a sweet voice for singing. It lovingly provides milk and rice. It grants the sweet company of devotees and bestows good character. O wavering heart, do not fear. I swear this upon myself. This holy ash provides the sought-after wealth of greatness.

COMMENTARY – Vallalar addresses his anxious heart directly, promising that chanting the sacred mantra "Sivaya Nama" while wearing holy ash brings protection. He swears a personal oath that this devotion will provide worldly needs like food and good company while granting spiritual greatness.

2

கருமால் அகற்றும் இறப்பதனைக் களையு நெறியும் காட்டுவிக்கும்
பெருமால் அதனால் மயக்குகின்ற பேதை மடவார் நசைஅறுக்கும்
அருமால் உழந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
திருமால் அயனும் தொழுதேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

karumāl akaṟṟum iṟappataṉaik kaḷaiyu neṟiyum kāṭṭuvikkum perumāl ataṉāl mayakkukiṉṟa pētai maṭavār nacai-aṟukkum arumāl uḻanta neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy tirumāl ayaṉum toḻutēttum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", which Vishnu and Brahma worship and praise, removes dark delusion. It shows the path to conquer death. It severs the desire for foolish women who bewilder the mind with great lust. O heart suffering in deep delusion, do not fear. I swear this upon myself.

COMMENTARY – This sacred practice clears dark mental confusion and cuts the ties of worldly lust. Brahma and Vishnu worship this ash because it reveals the path to overcoming death.

3

வெய்ய வினையின் வேர்அறுக்கும் மெய்ம்மை ஞான வீட்டிலடைந்
துய்ய அமல நெறிகாட்டும் உன்னற் கரிய உணர்வளிக்கும்
ஐயம் அடைந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செய்ய மலர்க்கண் மால்போற்றும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

veyya viṉaiyiṉ vēraṟukkum meymmai ñāṉa vīṭṭilaṭain tuyya amala neṟikāṭṭum uṉṉaṟ kariya uṇarvaḷikkum aiyam aṭainta neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy ceyya malarkkaṇ mālpōṟṟum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", praised by the red-lotus-eyed Vishnu, severs the root of cruel karma. It shows the pure path to attain the home of true wisdom and find salvation. It grants realization that is hard to conceive. O heart filled with doubt, do not fear. I swear this upon myself.

COMMENTARY – Chanting the divine name severs the root of cruel karma, the cycle of past actions and their consequences. It guides the doubting mind toward a pure path of wisdom and a realization of the divine that is impossible to grasp.

4

கோல மலர்த்தாள் துணைவழுத்தும் குலத்தொண் டடையக் கூட்டுவிக்கும்
நீல மணிகண் டப்பெருமான் நிலையை அறிவித் தருளளிக்கும்
ஆல வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
சீலம் அளிக்கும் திருஅளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

kōla malarttāḷ tuṇaivaḻuttum kulattoṇ ṭaṭaiyak kūṭṭuvikkum nīla maṇikaṇ ṭapperumāṉ nilaiyai aṟivit taruḷaḷikkum āla viṉaiyāl neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy cīlam aḷikkum tiru-aḷikkum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama" unites one with the noble service of praising the Lord's beautiful lotus feet. It

reveals the state of the blue-gem-throated Lord and grants His grace. O heart troubled by poisonous karma, do not fear. I swear this upon myself. This holy ash grants virtue and divine wealth.

COMMENTARY – Siva is the blue-throated Lord who drank poison to save the world. Vallalar assures his troubled heart that wearing holy ash and chanting the sacred name draws the soul into a life of noble service and divine grace.

5

வஞ்சப் புலக்கா டெறியஅருள் வாளும் அளிக்கும் மகிழ்வளிக்கும்
கஞ்சத் தவனும் கரியவனும் காணற் கரிய கழல்அளிக்கும்
அஞ்சில் புகுந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செஞ்சொல் புலவர் புகழ்ந்தேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

vañcap pulakkā ṭeṟiya-aruḷ vāḷum aḷikkum makiḻvaḷikkum kañcat tavaṉum kariyavaṉum kāṇaṟ kariya kaḻalaḷikkum añcil pukunta neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy ceñcol pulavar pukaḻntēttum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", praised and extolled by poets of refined words, grants the sword of grace to cut down the deceitful forest of the senses. It grants joy. It grants the holy feet that are hard to see even for the lotus-born Brahma and the dark-hued Vishnu. O heart entangled in the five senses, do not fear. I swear this upon myself.

COMMENTARY – Vallalar describes the physical senses as a deceitful forest that traps the mind. He promises that the sacred ash grants a sword of divine grace to cut through these distractions, bringing the seeker directly to a state of joy and realization.

6

கண்கொள் மணியை முக்கனியைக் கரும்பைக் கரும்பின் கட்டிதனை
விண்கொள் அமுதை நம்அரசை விடைமேல் நமக்குத் தோற்றுவிக்கும்
அண்கொள் வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
திண்கொள் முனிவர் சுரர்புகழும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

kaṇkoḷ maṇiyai mukkaṉiyaik karumpaik karumpiṉ kaṭṭitaṉai viṇkoḷ amutai namaracai viṭaimēl namakkut tōṟṟuvikkum aṇkoḷ viṉaiyāl neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy tiṇkoḷ muṉivar curarpukaḻum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – O heart, do not fear the approaching karma. I swear upon myself. The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", praised by

steadfast sages and celestials, will reveal our King to us on his bull mount. He is the gem of the eye, the three sweet fruits, the sugarcane, the crystallized sugar, and the heavenly nectar.

COMMENTARY – He promises that chanting the sacred syllables "Sivaya Nama" (homage to Siva) and wearing holy ash will summon the divine King. God is described as the most satisfying things he can name: the pupil of the eye, sweet fruit, sugarcane, and heavenly nectar. By swearing an oath on himself, Vallalar gives assurance that this divine presence will overcome any past burden.

7

நோயை அறுக்கும் பெருமருந்தை நோக்கற் கரிய நுண்மைதனைத்
தூய விடைமேல் வரும்நமது சொந்தத் துணையைத் தோற்றுவிக்கும்
ஆய வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
சேய அயன்மால் நாடரிதாம் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

nōyai aṟukkum perumaruntai nōkkaṟ kariya nuṇmaitaṉait tūya viṭaimēl varumnamatu contat tuṇaiyait tōṟṟuvikkum āya viṉaiyāl neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy cēya ayaṉmāl nāṭaritām civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – O heart, do not fear the accumulated karma. I swear upon myself. The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", which is difficult for Brahma and Vishnu to comprehend, will reveal our true companion arriving on the pure bull mount. He is the great medicine that destroys disease and the subtlety that is hard to perceive.

COMMENTARY – The divine is the great medicine that destroys disease. Vallalar assures his heart that chanting the holy name and applying sacred ash will bring this cure, revealing a God who is both subtle and a personal companion. This reality is hard even for Brahma and Vishnu to comprehend, yet it remains freely available to the sincere seeker.

8

எண்ண இனிய இன்னமுதை இன்பக் கருணைப் பெருங்கடலை
உண்ண முடியாச் செழுந்தேனை ஒருமால் விடைமேல் காட்டுவிக்கும்
அண்ண வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
திண்ண மளிக்கும் திறம்அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

eṇṇa iṉiya iṉṉamutai iṉpak karuṇaip peruṅkaṭalai uṇṇa muṭiyāc ceḻuntēṉai orumāl viṭaimēl kāṭṭuvikkum aṇṇa viṉaiyāl neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy tiṇṇa maḷikkum tiṟamaḷikkum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – O heart, do not fear the approaching karma. I swear upon myself. The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", which grants certainty and ability, will show him to us on the great bull mount. He is the sweet nectar pleasant to contemplate, the great ocean of blissful compassion, and the rich honey that cannot be exhausted.

COMMENTARY – Divine grace is described as an inexhaustible ocean of blissful compassion and rich honey. Vallalar reassures his heart that calling on God through the sacred chant grants certainty and inner ability. Anchored in this compassionate presence, the fear of approaching karma dissolves.

9

சிந்தா மணியை நாம்பலநாள் தேடி எடுத்த செல்வமதை
இந்தார் வேணி முடிக்கனியை இன்றே விடைமேல் வரச்செயும்காண்
அந்தோ வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செந்தா மரையோன் தொழுதேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

cintā maṇiyai nāmpalanāḷ tēṭi eṭutta celvamatai intār vēṇi muṭikkaṉiyai iṉṟē viṭaimēl varacceyumkāṇ antō viṉaiyāl neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy centā maraiyōṉ toḻutēttum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – Alas, O heart, do not fear the karma. I swear upon myself. The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", worshipped and praised by Brahma on the red lotus, will make him come to us today on the bull mount. He is the wish-fulfilling gem, the wealth we sought and found over many days, and the supreme fruit with a moon-adorned crown of matted hair.

COMMENTARY – The divine presence is a wish-fulfilling gem and the wealth the soul has sought for a long time. Vallalar insists that grace is not a distant promise, but a reality that will arrive this very day. He pictures the divine wearing a crown of matted hair adorned with the moon, a traditional image of Siva. Even Brahma, seated on a red lotus, praises this practice of chanting the holy name.

10

உள்ளத் தெழுந்த மகிழ்வைநமக் குற்ற துணையை உள்உறவைக்
கொள்ளக் கிடையா மாணிக்கக் கொழுந்தை விடைமேல் கூட்டுவிக்கும்
அள்ளல் துயரால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
தெள்ளக் கடலான் புகழ்ந்தேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

uḷḷat teḻunta makiḻvainamak kuṟṟa tuṇaiyai uḻuṟavaik koḷḷak kiṭaiyā māṇikkak koḻuntai viṭaimēl kūṭṭuvikkum aḷḷal tuyarāl neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy teḷḷak kaṭalāṉ pukaḻntēttum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – O heart, do not fear the sorrow of this worldly mire. I swear upon myself. The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama", praised and worshipped by Vishnu on the clear ocean, will unite us with him on the bull mount. He is the joy that rises in the heart, our fitting companion, our inner kinship, and the tender ruby shoot that is hard to attain.

COMMENTARY – Vallalar tells his heart not to fear the immediate sorrows of worldly life. He describes God as the joy rising from within and our inner kinship. The divine is a rare ruby shoot, delicate and precious. Vishnu, resting on the clear ocean, praises this path, which promises to unite the seeker with their divine companion.

11

உற்ற இடத்தில் உதவநமக் குடையோர் வைத்த வைப்பதனைக்
கற்ற மனத்தில் புகுங்கருணைக் கனியை விடைமேல் காட்டுவிக்கும்
அற்றம் அடைந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செற்றம் அகற்றித் திறல் அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

uṟṟa iṭattil utavanamak kuṭaiyōr vaitta vaippataṉaik kaṟṟa maṉattil pukuṅkaruṇaik kaṉiyai viṭaimēl kāṭṭuvikkum aṟṟam aṭainta neñcēnī añcēl eṉmēl āṇaikaṇṭāy ceṟṟam akaṟṟit tiṟal aḷikkum civāya nama-eṉ ṟiṭunīṟē.

TRANSLATION – O vulnerable heart, do not fear. I swear this upon myself. The holy ash worn while chanting "Sivaya Nama" dispels anger and grants strength. It is the treasure our Master stored away to help us in our time of need. It reveals the fruit of grace that enters the learned mind, appearing upon the sacred bull.

COMMENTARY – The sacred ash acts as a divine safeguard for times of trouble. God left this ash as a hidden treasure to wipe away inner anger and provide spiritual strength. By trusting in it, the mind prepares to receive the sweetness of divine grace, pictured here as the Lord arriving on his sacred bull.

002. THE LIGHT OF THE NAME OF GRACE - ARUḶ NĀMA VIḶAKKAM - அருள் நாம விளக்கம்

1

வாங்கு வில்நுதல் மங்கையர் விழியால்
மயங்கி வஞ்சர்பால் வருந்திநாள் தோறும்
ஏங்கு கின்றதில் என்பயன் கண்டாய்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தேங்கு லாவுசெங் கரும்பினும் இனிதாய்த்
தித்தித் தன்பர்தம் சித்தத்துள் ஊறி
ஓங்கும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

vāṅku vilnutal maṅkaiyar viḻiyāl mayaṅki vañcarpāl varuntināḷ tōṟum ēṅku kiṉṟatil eṉpayaṉ kaṇṭāy eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu tēṅku lāvuceṅ karumpiṉum iṉitāyt tittit taṉpartam cittattuḷ ūṟi ōṅkum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – O mind, what do you gain by constantly pining, bewildered by the eyes of women with foreheads like bent bows and suffering among deceitful people? Come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on the rising mantra "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya". It tastes sweeter than rich red sugarcane and wells up within the minds of devotees.

COMMENTARY – Worldly attractions and deceitful people only bring suffering. Vallalar urges his mind to leave them behind, visit the holy town of Otriyur, and meditate on a *mantra* (a sacred chant) combining the names of Siva and Shanmuka (Siva's son Murugan).

2

தவம தின்றிவன் மங்கையர் முயக்கால்
தருமம் இன்றுவஞ் சகர்கடுஞ் சார்வால்
இவகை யால்மிக வருந்துறில் என்னாம்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பவம தோட்டிநல் ஆனந்த உருவாம்
பாங்கு காட்டிநல் பதந்தரும் அடியார்
உவகை ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

tavama tiṉṟivaṉ maṅkaiyar muyakkāl tarumam iṉṟuvañ cakarkaṭuñ cārvāl ivakai yālmika varuntuṟil eṉṉām eḷilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu pavama tōṭṭinal āṉanta uruvām pāṅku kāṭṭinal patantarum aṭiyār uvakai ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – Penance is lost through the embrace of women. Righteousness is lost through harsh association with deceitful people. What will come of suffering so greatly in these ways? Come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya". It is the joy of the devotees, driving away worldly existence, revealing the true form of bliss, and granting the exalted state.

COMMENTARY – Chasing worldly desires destroys spiritual discipline, and keeping bad company ruins righteousness. Chanting this *mantra* ends the cycle of birth and death, revealing bliss and granting the soul the highest spiritual state.

3

மின்னும் நுண்ணிடைப் பெண்பெரும் பேய்கள்
வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்தது போக
இன்னும் வீழ்கலை உனக்கொன்று சொல்வேன்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பொன்உ லாவிய புயம் உடை யானும்
புகழ்உ லாவிய பூஉடை யானும்
உன்னும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

miṉṉum nuṇṇiṭaip peṇperum pēykaḷ veyya nīrkkuḻi viḻuntatu pōka iṉṉum vīḻkalai uṉakkoṉṟu colvēṉ eḷilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu poṉu lāviya puyam uṭai yāṉum pukaḻu lāviya pū-uṭai yāṉum uṉṉum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – Let your past falls into the cruel watery pits of great female demons with waists thin as lightning be gone. Do not fall anymore. I will tell you one thing. Come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya". This is meditated upon by the Lord with golden shoulders and the Lord seated on the glorious flower.

COMMENTARY – Physical temptations drag the soul down. Vallalar urges his mind to stop repeating the same errors and points to the supreme power of this *mantra*. Even the greatest gods meditate on it: the Lord with

golden shoulders is Vishnu, and the Lord seated on the glorious flower is Brahma.

4

பொன்றும் வாழ்க்கையை நிலைஎன நினைந்தே
புலைய மங்கையர் புழுநெளி அளற்றில்
என்றும் வீழ்ந்துழல் மடமையை விடுத்தே
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
துன்று தீம்பலாச் சுளையினும் இனிப்பாய்த்
தொண்டர் தங்கள்நாச் சுவைபெற ஊறி
ஒன்றும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

poṉṟum vāḻkkaiyai nilai-eṉa niṉaintē pulaiya maṅkaiyar puḻuneḷi aḷaṟṟil eṉṟum vīḻntuḻal maṭamaiyai viṭuttē eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu tuṉṟu tīmpalāc cuḷaiyiṉum iṉippāyt toṇṭar taṅkaḷnāc cuvaipeṟa ūṟi oṉṟum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – You consider this perishing life to be permanent and constantly fall and wallow in the worm-infested mire of wretched women. Abandon this foolishness. Come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya". It tastes sweeter than dense sweet jackfruit segments and wells up to grace the tongues of devotees who merge with it.

COMMENTARY – People treat this temporary physical life as if it will last forever. Vallalar tells his mind to abandon the dirt of worldly attachments and taste something far better, surrendering to the chant that wells up on the tongues of devotees.

5

வரைக்கு நேர்முலை மங்கையர் மயலால்
மயங்கி வஞ்சரால் வருத்தமுற் றஞராம்
இரைக்கும் மாக்கடல் இடைவிழுந் தயரேல்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
கரைக்கும் தெள்ளிய அமுதமோ தேனோ
கனிகொ லோஎனக் கனிவுடன் உயர்ந்தோர்
உரைக்கும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

varaikku nērmulai maṅkaiyar mayalāl mayaṅki vañcarāl varuttamuṟ ṟañarām iraikkum mākkaṭal iṭaiviḻun tayarēl eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu karaikkum teḷḷiya amutamō tēṉō kaṉiko lō-eṉak kaṉivuṭaṉ uyarntōr uraikkum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – Do not become exhausted falling into the roaring great ocean of sorrow, bewildered by the delusion of women with mountain-like breasts and tormented by deceitful people. Come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya". Exalted ones speak of it with deep affection, wondering whether it is melting clear nectar, sweet honey, or ripe fruit.

COMMENTARY – Worldly delusion pulls the mind into a roaring ocean of sorrow. Vallalar tells his mind not to drown in it. Wise souls who have experienced the chant cannot even decide how to describe its sweetness.

6

வாது செய்ம்மட வார்தமை விழைந்தாய்
மறலி வந்துனை வாஎன அழைக்கில்
ஏது செய்வையோ ஏழைநீ அந்தோ
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
போது வைகிய நான்முகன் மகவான்
புணரி வைகிய பூமகள் கொழுநன்
ஓதும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

vātu ceymmaṭa vārtamai viḻaintāy maṟali vantuṉai vā-eṉa aḻaikkil ētu ceyvaiyō ēḻainī antō eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu pōtu vaikiya nāṉmukaṉ makavāṉ puṇari vaikiya pūmakaḷ koḻunaṉ ōtum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – You desired quarrelsome women. If the god of death comes and calls you, what will you do, poor one? Alas, come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya", the mantra chanted by the lotus-seated four-faced Brahma, Indra, and Vishnu, the husband of the ocean-born goddess.

COMMENTARY – Death can arrive at any moment while the mind is distracted by worldly lust. Vallalar urges his mind to travel to Otriyur, a temple town in present-day Chennai, to seek refuge in the divine name.

7

நண்ணும் மங்கையர் புழுமலக் குழியில்
நாளும் வீழ்வுற்று நலிந்திடேல் நிதமாய்
எண்ணும் என்மொழி குருமொழி ஆக
எண்ணி ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பண்ணும் இன்சுவை அமுதினும் இனிதாய்ப்
பத்தர் நாள்தொறும் சித்தமுள் ஊற
உண்ணும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

naṇṇum maṅkaiyar puḻumalak kuḻiyil nāḷum vīḻvuṟṟu nalintiṭēl nitamāy eṇṇum eṉmoḻi kurumoḻi āka eṇṇi oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu paṇṇum iṉcuvai amutiṉum iṉitāyp pattar nāḷtoṟum cittamuḷ ḷūṟa uṇṇum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – Do not fall and suffer every day in the pit of worms and feces of the women you approach. Consider my daily words as the words of the guru. Come with me to Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya". It is sweeter than sweet ambrosia, and devotees consume it daily as it wells up within their minds.

COMMENTARY – The physical body is a vessel of waste and decay, yet human beings obsess over it through sexual infatuation. To break this destructive habit, Vallalar commands his mind to accept his own inner wisdom as a spiritual teacher (*guru*). Repeating the divine name brings a sweetness far greater than the mythical nectar of immortality (*ambrosia*).

8

பந்த வண்ணமாம் மடந்தையர் மயக்கால்
பசையில் நெஞ்சரால் பரிவுறு கின்றாய்
எந்த வண்ணநீ உய்வணம் அந்தோ
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
சந்த மாம்புகழ் அடியரில் கூடிச்
சனனம் என்னுமோர் சாகரம் நீந்தி
உந்த ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

panta vaṇṇamām maṭantaiyar mayakkāl pacaiyil neñcarāl parivuṟu kiṉṟāy enta vaṇṇanī uyvaṇam antō eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu canta māmpukaḻ aṭiyaril kūṭic caṉaṉam eṉṉumōr cākaram nīnti unta ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – Confused by your infatuation with worldly women, you suffer at the hands of people with affectionless hearts. Alas, how will you find salvation? Come with me to beautiful Otriyur. Join the devotees of beautiful fame to swim across the ocean of birth and push forward. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya".

COMMENTARY – Worldly attachments lead a person to seek favors from cold, uncaring people. The only way to cross the painful ocean of repeated birth and death is to abandon worldly pursuits and join the company of true devotees.

9

மட்டின் மங்கையர் கொங்கையை விழைந்தாய்
மட்டி லாததோர் வன்துயர் அடைந்தாய்
எட்டி அன்னர்பால் இரந்தலை கின்றாய்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தட்டி லாதநல் தவத்தவர் வானோர்
சார்ந்தும் காண்கிலாத் தற்பரம் பொருளை
ஒட்டி ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

maṭṭiṉ maṅkaiyar koṅkaiyai viḻaintāy maṭṭi lātatōr vaṉtuyar aṭaintāy eṭṭi aṉṉarpāl irantalai kiṉṟāy eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu taṭṭi lātanal tavattavar vāṉōr cārntum kāṇkilāt taṟparam poruḷai oṭṭi ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – You desired the breasts of foolish women and attained boundless, harsh sorrow. You wander and beg from people who are as bitter as the Etti tree. Come with me to beautiful Otriyur. To unite with the supreme reality that even flawless ascetics and celestials cannot see when they approach, O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya".

COMMENTARY – Lust destroys a person's dignity and reduces them to begging for help from people as toxic as the poisonous Etti tree. Chanting the divine name is the direct path to the supreme reality. This truth remains hidden even from heavenly beings and strict ascetics, yet it is available through sincere devotion.

10

நிலவும் ஒண்மதி முகத்தியர்க் குழன்றாய்
நீச நெஞ்சர்தம் நெடுங்கடை தனிற்போய்

> இலவு காத்தனை என்னைநின் மதியோ
> எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
> பலவும் ஆய்ந்துநன் குண்மையை உணர்ந்த
> பத்தர் உள்ளகப் பதுமங்கள் தோறும்
> உலவும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
> ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

nilavum oṇmati mukattiyark kuḻaṉṟāy nīca neñcartam neṭuṅkaṭai taṉiṟpōy ilavu kāttaṉai eṉṉainiṉ matiyō eḻilkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ pōntu palavum āyntunaṉ kuṇmaiyai uṇarnta pattar uḷḷakap patumaṅkaḷ tōṟum ulavum ōmciva caṇmuka civa-ōm ōmci vāya-eṉ ṟuṉṉuti maṉaṉē.

TRANSLATION – You roamed after women with bright moon-like faces. You went to the tall gates of vile-hearted men and waited in vain like a parrot expecting a barren cotton pod to yield sweet fruit. What kind of intelligence is yours? Come with me to beautiful Otriyur. O mind, meditate on "Om Siva Shanmuka Siva Om, Om Sivaya", which strolls in the lotus hearts of devotees who have examined many things and realized the truth.

COMMENTARY – Relying on the wealthy and corrupt is a foolish illusion. Vallalar compares it to a hungry parrot waiting for a dry cotton pod to turn into sweet fruit. True wisdom means abandoning this futile wait and seeking the divine name, which lives permanently in the hearts of those who have realized the truth.

003. THE ECSTATIC WAVE OF CHANTING THE NAMES OF SRI SIVA SHANMUKHA - SHRĪ SIVASAṆMUKA NĀMA SHAṅKĪRTTAṆA LAKIRI -

ஸ்ரீ சிவசண்முக நாம ஸங்கீர்த்தன லகிரி

1

பழுது நேர்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்ப்
பற்றி நின்றதில் பயன்எது கண்டாய்
பொழுது போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
பொழில்கொள் ஒற்றியம் புரிதனக் கேகித்
தொழுது சண்முக சிவசிவ எனநம்
தோன்ற லார்தமைத் துதித்தவர் திருமுன்
பழுது சொல்லுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

paḻutu nērkiṉṟa vañcakar kaṭaivāyp paṟṟi niṉṟatil payaṉetu kaṇṭāy poḻutu pōkiṉṟa teḻuti-eṉ neñcē poḻilkoḷ oṟṟiyam puritaṉak kēkit toḻutu caṇmuka civaciva eṉanam tōṉṟa lārtamait tutittavar tirumuṉ paḻutu collutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – What benefit have you found by standing at the doorways of deceivers who cause only ruin? Time is passing. Rise, my heart! Let us go to Otriyur, a place surrounded by groves. Let us bow down and praise our Lord, calling out, "Shanmuka! Siva! Siva!" Before His holy presence, we will confess our faults. Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Seeking help from worldly deceivers wastes a short life. Vallalar urges his heart to abandon this effort and turn to Otriyur, a historic temple town near Chennai. By chanting the holy names and honestly confessing all faults, grace is guaranteed.

2

சூது நேர்கின்ற முலைச்சியர் பொருட்டாச்
சுற்றி நின்றதில் சுகம்எது கண்டாய்
போது போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
பொழில்கொள் ஒற்றியம் புரிதனக் கேகி
ஓது சண்முக சிவசிவ எனவே
உன்னி நெக்குவிட் டுருகிநம் துயராம்

ஆது சொல்லுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

cūtu nērkiṉṟa mulaicciyar poruṭṭāc cuṟṟi niṉṟatil cukametu kaṇṭāy pōtu pōkiṉṟa teḻuti-eṉ neñcē poḻilkoḷ oṟṟiyam puritaṇak kēki ōtu caṇmuka civaciva eṉavē uṇṇi nekkuviṭ ṭurukinam tuyarām ātu collutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – What happiness have you found by wandering around for the sake of deceitful women? Time is passing. Rise, my heart! Let us go to Otriyur, a place surrounded by groves, and chant, "Shanmuka! Siva! Siva!" Melting with a broken heart as we think of Him, we will speak of our sorrowful destitution. Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Worldly desires and infatuations offer no lasting happiness. As time slips away, the only meaningful action is to approach the divine with a melting, humble heart and openly share our sorrows.

3

ஞாலம் செல்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்
நண்ணி நின்றதில் நலம்எது கண்டாய்
காலம் செல்கின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
கருதும் ஒற்றியம் கடிநகர்க் கேகிக்
கோலம் செய்அருள் சண்முக சிவஓம்
குழக வோஎனக் கூவிநம் துயராம்
ஆலம் சொல்லுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

ñālam celkiṉṟa vañcakar kaṭaivāy naṇṇi niṉṟatil nalametu kaṇṭāy kālam celkiṉṟa teḻuti-eṉ neñcē karutum oṟṟiyam kaṭinakark kēkik kōlam ceyaruḷ caṇmuka civa-ōm kuḻaka vō-eṉak kūvinam tuyarām ālam collutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – What good have you found by approaching the doorways of worldly deceivers? Time is passing. Rise, my heart! Let us go to the esteemed city of Otriyur. We will cry out, "O beautiful, graceful Shanmuka! Siva! Om! O youthful Lord!" and speak of the poison of our sorrow. Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – The sorrow of worldly life is a poison brought on by relying on unreliable people. Healing comes from crying out sacred syllables like *Om* and the names of the youthful Lord, trusting in divine relief.

4

மருட்டி வஞ்சகம் மதித்திடும் கொடியார்
வாயல் காத்தின்னும் வருந்தில்என் பயனோ
இருட்டிப் போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகித்
தெருட்டி றஞ்செயும் சண்முக சிவஓம்
சிவந மாஎனச் செப்பிநம் துயராம்
அரிட்டை ஓதுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

maruṭṭi vañcakam matittiṭum koṭiyār vāyal kāttiṉṉum varuntileṉ payaṉō iruṭṭip pōkiṉṟa teḷuti-eṉ neñcē eḷilkoḷ oṟṟiyūr eṉumtalat tēkit teruṭṭi ṟañceyum caṇmuka civa-ōm civana mā-eṉac ceppinam tuyarām ariṭṭai ōtutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – What is the use of suffering any longer by waiting at the doors of cruel people who plot delusion and deceit? It is getting dark. Rise, my heart! Let us go to the beautiful place called Otriyur and call out, "Shanmuka, who grants clarity! Siva! Om! Siva Nama!" We will tell Him of our disastrous sorrow. Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Waiting for favors from manipulative people brings only suffering, and the darkness of life's end is fast approaching. The divine presence grants clarity, wiping away the confusion of the world and the disasters it causes.

5

இல்லை என்பதே பொருள்எனக் கொண்டோர்
ஈன வாயிலில் இடர்ப்படு கின்றாய்
எல்லை செல்கின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகித்
தொல்லை ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
தூய என்றடி தொழுதுநாம் உற்ற
அல்லல் ஓதுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

illai eṉpatē poruḷeṉak koṇṭōr īṉa vāyilil iṭarppaṭu kiṉṟāy ellai celkiṉṟa teḷuti-eṉ neñcē eḷilkoḷ oṟṟiyūr eṉumtalat tēkit tollai ōmciva caṇmuka civa-ōm tūya eṉṟaṭi toḻutunām uṟṟa allal ōtutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – You suffer at the lowly doors of miserly people who treat the word "No" as their greatest wealth. Our time is running out. Rise, my heart! Let us go to the beautiful place called Otriyur. We will bow at His feet, calling out, "Ancient One! Om Siva Shanmuka! Siva Om! Pure One!" We will speak of the afflictions we have endured. Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Worldly wealth is guarded by misers whose favorite word is a flat refusal. Instead of suffering humiliation at their doors, we can take our burdens to the pure, ancient divine source, which never turns away a sincere seeker.

6

கரவு நெஞ்சினர் கடைத்தலைக் குழன்றாய்
கலங்கி இன்னும்நீ கலுழ்ந்திடில் கடிதே
இரவு போந்திடும் எழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகிப்
பரவு சண்முக சிவசிவ சிவஓம்
பரசு யம்புசங் கரசம்பு நமஓம்
அரஎன் றேத்துதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

karavu neñciṉar kaṭaittalaik kuḻaṉṟāy kalaṅki iṉṉumnī kaluḻntiṭil kaṭitē iravu pōntiṭum eḻuti-eṉ neñcē eḻilkoḷ oṟṟiyūr eṉumtalat tēkip paravu caṇmuka civaciva civa-ōm paracu yampucaṅ karacampu nama-ōm ara-eṉ ṟēttutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḻpeṟal āmē.

TRANSLATION – You wandered at the doors of those with deceitful hearts. If you stay confused and weep any longer, night will fall swiftly. Arise, my heart! Let us go to the beautiful place called Otriyur and praise Him, chanting: "Shanmuga, Siva Siva Siva Om! Supreme Swayambhu, Sankara, Sambhu, Nama Om! Hara!" Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – The mind often wastes its energy seeking help from worldly patrons who make empty promises. Because human life is so short, the heart must wake up and turn directly to God, whose grace is certain.

7

ஏய்ந்து வஞ்சகர் கடைத்தலை வருந்தி
இருக்கின் றாய்இனி இச்சிறு பொழுதும்

சாய்ந்து போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
தகைகொள் ஒற்றியம் தலத்தினுக் கேகி
வாய்ந்து சண்முக நமசிவ சிவஓம்
வரசு யம்புசங் கரசம்பு எனவே
ஆய்ந்து போற்றுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

ēyntu vañcakar kaṭaittalai varunti irukkiṉ ṟāyiṉi icciṟu poḻutum cāyntu pōkiṉṟa teḻuti-eṉ neñcē takaikoḷ oṟṟiyam talattiṉuk kēki vāyntu caṇmuka namaciva civa-ōm varacu yampucaṅ karacampu eṉavē āyntu pōṟṟutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – You stay and suffer at the doors of deceitful people. Even this brief time is slipping away. Arise, my heart! Let us go to the great place of Otriyur. Let us praise Him purposefully, chanting: "Shanmuga, Nama Siva Siva Om! Supreme Swayambhu, Sankara, Sambhu!" Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Relying on deceitful people brings only suffering and drains away the brief span of human life. True security lies in focusing the mind on the Divine, calling upon the Lord through sacred names like Shanmuga and Siva.

8

ஈர்ந்த நெஞ்சினர் இடந்தனில் இருந்தே
இடர்கொண் டாய்இனி இச்சிறு பொழுதும்
பேர்ந்து போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
பிறங்கும் ஒற்றியம் பெருநகர்க் கேகி
ஓர்ந்து சண்முக சரவண பவஓம்
ஓம்சு யம்புசங் கரசம்பு எனவே
ஆர்ந்து போற்றுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

īrnta neñciṉar iṭantaṉil iruntē iṭarkoṇ ṭāyiṉi icciṟu poḻutum pērntu pōkiṉṟa teḻuti-eṉ neñcē piṟaṅkum oṟṟiyam perunakark kēki orntu caṇmuka caravaṇa pava-ōm ōmcu yampucaṅ karacampu eṉavē ārntu pōṟṟutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – You suffered by staying at the places of those with cruel hearts. Even this brief time is passing away. Arise, my heart! Let us go to the shining great city of Otriyur. Let us focus our minds and praise Him fully, chanting: "Shanmuga, Saravana Bhava Om! Om Swayambhu,

Sankara, Sambhu!" Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Cruelty is the opposite of compassion, the natural state of the soul. Waiting on cruel-hearted people only brings distress. Because life is fleeting, the seeker must hurry to the divine presence and chant sacred syllables like *Om* to attain grace.

9

கமைப்பின் ஈகிலா வஞ்சகர் கடையைக்
காத்தி ருக்கலை கடுகிஇப் பொழுதும்
இமைப்பில் போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகி
எமைப்பு ரந்தசண் முகசிவ சிவஓம்
இறைவ சங்கர அரகர எனவே
அமைப்பின் ஏத்துதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

kamaippiṉ īkilā vañcakar kaṭaiyaik kātti rukkalai kaṭuki-ip poḻutum
imaippil pōkiṉṟa teḻuti-eṉ neñcē eḻilkoḷ oṟṟiyūr eṉumtalat tēki emaippu
rantacaṇ mukaciva civa-ōm iṟaiva caṅkara arakara eṉavē amaippiṉ
ēttutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – Do not wait at the doors of deceitful people who refuse to give even the slightest thing. Even this moment is vanishing swiftly in the blink of an eye. Arise, my heart! Let us go to the beautiful place called Otriyur and praise Him properly, chanting: "Shanmuga who protects us, Siva Siva Om! Lord, Sankara, Hara Hara!" Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Worldly patrons often refuse to give even the smallest help to those in need. Rather than lingering on their doorsteps while precious time vanishes in the blink of an eye, the seeker must trust in the Lord who protects.

10

உறைந்து வஞ்சர்பால் குறையிரந் தவமே
உழல்கின் றாய்இனி உரைக்கும்இப் பொழுதும்
குறைந்து போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
குலவும் ஒற்றியம் கோநகர்க் கேகி
நிறைந்த சண்முக குருநம சிவஓம்

> நிமல சிற்பர அரகர எனவே
> அறைந்து போற்றுதும் ஐயுறல் என்மேல்
> ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

uṟaintu vañcarpāl kuṟaiyiran tavamē uḷalkiṉ ṟāyiṉi uraikkumip poḷutum kuṟaintu pōkiṉṟa teḷuti-eṉ neñcē kulavum oṟṟiyam kōnakark kēki niṟainta caṇmuka kurunama civa-ōm nimala ciṟpara arakara eṉavē aṟaintu pōṟṟutum aiyuṟal eṉmēl āṇai kāṇavar aruḷpeṟal āmē.

TRANSLATION – You stay with deceitful people, begging them for your needs and wandering in vain. Even the time we spend speaking now is running out. Arise, my heart! Let us go to the celebrated great city of Otriyur. Let us proclaim and praise Him, chanting: "All-pervading Shanmuga, Guru, Nama Siva Om! Pure One, Supreme Consciousness, Hara Hara!" Do not doubt. I swear upon myself, we will surely receive His grace.

COMMENTARY – Begging from worldly people is a vain pursuit that achieves nothing. Even the time spent talking about it is a loss of precious moments that should be spent calling upon God, the teacher (*Guru*) and pure consciousness.

004. THE RAPTURE OF CHANTING NAMASIVAYA - NAMACHSIVĀYA SHAṅKĪRTTAṆA LAKIRI -

நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தன லகிரி

Editor's note: sung at Otriyur and at Thillai (Chidambaram) (tiruvoṟṟiyūrum tiruttillaiyum, திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்).

1

சொல்அ வாவிய தொண்டர்தம் மனத்தில்
சுதந்த ரங்கொடு தோன்றிய துணையைக்
கல்அ வாவிய ஏழையேன் நெஞ்சும்
கரைந்து வந்திடக் கலந்திடும் களிப்பைச்
செல்அ வாவிய பொழில்திரு வொற்றித்
தேனைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத் தாடும்
நல்ல வாழ்வினை நான்மறைப் பொருளை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

cola vāviya toṇṭartam maṉattil cutanta raṅkoṭu tōṉṟiya tuṇaiyaik kala vāviya ēḻaiyēṉ neñcum karaintu vantiṭak kalantiṭum kaḷippaic cela vāviya poḻiltiru voṟṟit tēṉait tillaiccir ṟampalat tāṭum nalla vāḻviṉai nāṉmaṟaip poruḷai namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – I will never forget Namasivaya, the companion who freely appears in the minds of devotees longing to sing His praise, the rapture that merges to melt the stony heart of this poor wretch, the honey of sacred Otriyur ringed by flourishing groves, the good life dancing in the little hall of Thillai, the meaning of the four Vedas.

COMMENTARY – The sacred chant is a living companion appearing in the minds of true seekers. Vallalar marvels at how this divine presence softens his heart, melting it like stone turning to water. He experiences this sweet grace locally in Otriyur and universally in the cosmic dance hall of Thillai.

2

அட்ட மூர்த்தம தாகிய பொருளை
அண்டர் ஆதியோர் அறிகிலாத் திறத்தை
விட்ட வேட்கையர்க் கங்கையில் கனியை
வேத மூலத்தை வித்தக விளைவை
எட்ட ரும்பர மானந்த நிறைவை
எங்கும் ஆகிநின் றிலங்கிய ஒளியை

> நட்டம் ஆடிய நடனநா யகத்தை
> நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

aṭṭa mūrttama tākiya poruḷai aṇṭar ātiyōr aṟikilāt tiṟattai viṭṭa vēṭkaiyark kaṅkaiyil kaṉiyai vēta mūlattai vittaka viḷaivai eṭṭa rumpara māṉanta niṟaivai eṅkum ākiniṉ ṟilaṅkiya oḷiyai naṭṭam āṭiya naṭaṉanā yakattai namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – I will never forget Namasivaya, the reality manifesting as the eight forms, the greatness unknown to the gods and others, the fruit in the palm for those who have shed all desires, the root of the Vedas, the miraculous harvest, the boundless fullness of supreme bliss, the light that shines becoming all things everywhere, the Lord of the cosmic dance.

COMMENTARY – The divine reality takes the form of everything in the universe, yet remains hidden from the lesser gods. While celestial beings cannot grasp this supreme light, it rests easily like fruit in the hands of those who have let go of worldly desires. To chant the holy name is to hold the boundless light that has become all things.

3

> உம்பர் வான்துயர் ஒழித்தருள் சிவத்தை
> உலகெ லாம்புகழ் உத்தமப் பொருளைத்
> தம்ப மாய்அகி லாண்டமும் தாங்கும்
> சம்பு வைச்சிவ தருமத்தின் பயனைப்
> பம்பு சீரருள் பொழிதரு முகிலைப்
> பரம ஞானத்தைப் பரமசிற் சுகத்தை
> நம்பி னோர்களை வாழ்விக்கும் நலத்தை
> நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

umpar vāṉtuyar oḻittaruḷ civattai ulake lāmpukaḻ uttamap poruḷait tampa māyaki lāṇṭamum tāṅkum campu vaicciva tarumattiṉ payaṉaip pampu cīraruḷ poḻitaru mukilaip parama ñāṉattaip paramaciṟ cukattai nampi ṉōrkaḷai vāḻvikkum nalattai namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – I will never forget Namasivaya, the Sivam who dispelled the great sorrow of the celestials, the supreme reality praised by all the worlds, Shambhu who supports all universes like a pillar, the fruit of righteous action, the cloud pouring down abundant grace, the supreme wisdom, the supreme conscious bliss, the goodness that uplifts those who trust Him.

COMMENTARY – The divine presence stands as a massive pillar holding up all universes. Calling God *Shambhu* (the source of happiness), Vallalar

compares this force to a raincloud pouring down pure grace. He promises that this conscious bliss lifts up anyone who trusts in it.

4

மாலின் உச்சிமேல் வதிந்தமா மணியை
வழுத்தும் நாஅகம் மணக்கும்நன் மலரைப்
பாலின் உள்இனித் தோங்கிய சுவையைப்
பத்தர் தம்உளம் பரிசிக்கும் பழத்தை
ஆலின் ஓங்கிய ஆனந்தக் கடலை
அம்ப லத்தில்ஆம் அமுதைவே தங்கள்
நாலின் ஒற்றியூர் அமர்ந்திடும் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

māliṉ uccimēl vatintamā maṇiyai vaḻuttum nā-akam maṇakkumnaṉ malaraip pāliṉ uḷiṉit tōṅkiya cuvaiyaip pattar tamuḷam paricikkum paḻattai āliṉ ōṅkiya āṉantak kaṭalai ampa lattilām amutaivē taṅkaḷ nāliṉ oṟṟiyūr amarntiṭum civattai namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – I will never forget Namasivaya, the great gem resting on the crown of Vishnu, the fine flower that fragrances the praising tongue and heart, the sweet exalted essence within milk, the fruit tasted by the hearts of devotees, the ocean of bliss surging beneath the banyan tree, the nectar in the cosmic hall, the Sivam seated in sacred Otriyur of the four Vedas.

COMMENTARY – The holy chant is a sensation of sweetness and fragrance transforming the praising tongue and heart. It is the hidden sweetness inside milk and a vast ocean of bliss under the banyan tree. By naming it the gem on the crown of Vishnu, Vallalar places this pure reality above all other deities.

5

உண்ணி றைந்தெனை ஒளித்திடும் ஒளியை
உண்ண உண்ணமேல் உவட்டுறா நறவைக்
கண்ணி றைந்ததோர் காட்சியை யாவும்
கடந்த மேலவர் கலந்திடும் உறவை
எண்ணி றைந்தமால் அயன்முதல் தேவர்
யாரும் காண்கிலா இன்பத்தின் நிறைவை
நண்ணி ஒற்றியூர் அமர்ந்தருள் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

uṇṇi ṟainteṉai oḷittiṭum oḷiyai uṇṇa uṇṇamēl uvaṭṭuṟā naṟavaik kaṇṇi ṟaintatōr kāṭciyai yāvum kaṭanta mēlavar kalantiṭum uṟavai eṇṇi ṟaintamāl ayaṉmutal tēvar yārum kāṇkilā iṉpattiṉ niṟaivai naṇṇi oṟṟiyūr amarntaruḷ civattai namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – I will never forget Namasivaya, the light that fills my inner being and conceals me, the nectar that never cloys no matter how much it is drunk, the vision filling the eyes, the kinship uniting those exalted ones who have transcended all things, the fullness of joy unseen by the countless gods beginning with Vishnu and Brahma, the Sivam graciously seated in sacred Otriyur.

COMMENTARY – When this supreme light floods the inner being, it hides the individual ego. It acts as a sweet nectar that never sickens, no matter how much is drunk. Vallalar repeats a central theme: this absolute joy unites those who have given up worldly attachments, while remaining invisible to conventional gods like Vishnu and Brahma.

6

திக்கு மாறினும் எழுகடல் புவிமேல்
சென்று மாறினும் சேண்விளங் கொளிகள்
உக்கு மாறினும் பெயல்இன்றி உலகில்
உணவு மாறினும் புவிகளோர் ஏழும்
மிக்கு மாறினும் அண்டங்கள் எல்லாம்
விழுந்து மாறினும் வேதங்கள் உணரா
நக்கன் எம்பிரான் அருள்திருப் பெயராம்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

tikku māṟiṉum eḻukaṭal puvimēl ceṉṟu māṟiṉum cēṇviḷaṅ koḷikaḷ ukku māṟiṉum peyaliṉṟi ulakil uṇavu māṟiṉum puvikaḷōr ēḻum mikku māṟiṉum aṇṭaṅkaḷ ellām viḻuntu māṟiṉum vētaṅkaḷ uṇarā nakkaṉ empirāṉ aruḷtirup peyarām namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – Even if the directions reverse, even if the seven seas rise over the earth and engulf it, even if the shining lights of the high heavens fall and vanish, even if rain fails and food disappears from the world, even if the seven worlds expand and transform, even if all the universes collapse and perish, I will never forget Namasivaya, the gracious holy name of our naked Lord whom the Vedas cannot comprehend.

COMMENTARY – True devotion outlasts the destruction of the universe. Even if the stars fall and the world is swallowed by the sea, Vallalar pledges to hold fast to the divine name *Namaccivaya* (a sacred mantra meaning

adoration to Lord Siva). This reality is so profound that even the ancient scriptures cannot grasp it.

7

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
பிள்ளை யைப்பெறும் தாய்மறந் தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந் தாலும்
உயிரை மேவிய உடல்மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகம் கலைமறந் தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

peṟṟa tāytaṉai makamaṟan tālum piḷḷai yaippeṟum tāymaṟan tālum uṟṟa tēkattai uyirmaṟan tālum uyirai mēviya uṭalmaṟan tālum kaṟṟa neñcakam kalaimaṟan tālum kaṇkaḷ niṉṟimaip patumaṟan tālum naṟṟa vattavar uḷḷirun tōṅkum namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – Even if a child forgets the mother who bore him, even if a mother forgets her own child, even if the life-breath forgets the body it inhabits, even if the body forgets the life-breath within it, even if a learned heart forgets all its knowledge, even if the eyes forget to blink, I will never forget Namasivaya, which rises high within the hearts of those who perform great penance.

COMMENTARY – The bond with the divine is deeper than the fundamental instincts of nature. A mother's love and the blinking of eyes are basic laws of life. Even if these absolute laws fail, the steady remembrance of God's name remains unbroken in the hearts of the devoted.

8

உடைஉ டுத்திட இடைமறந் தாலும்
உலகு ளோர்பசிக் குணமறந் தாலும்
படையெ டுத்தவர் படைமறந் தாலும்
பரவை தான்அலைப் பதுமறந் தாலும்
புடைஅ டுத்தவர் தமைமறந் தாலும்
பொன்னை வைத்தஅப் புதைமறந் தாலும்
நடைஅ டுத்தவர் வழிமறந் தாலும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

uṭai-u ṭuttiṭa iṭaimaṟan tālum ulaku ḷōrpacik kuṇamaṟan tālum paṭaiye ṭuttavar paṭaimaṟan tālum paravai tāṉalaip patumaṟan tālum puṭai-a ṭuttavar tamaimaṟan tālum poṉṉai vaitta-ap putaimaṟan tālum naṭai-a ṭuttavar vaḷimaṟan tālum namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – Even if the waist forgets to wear clothing, even if the people of the world forget the sensation of hunger, even if warriors forget their weapons, even if the ocean forgets to make waves, even if those standing close by forget themselves, even if one forgets a buried treasure of gold, even if travelers forget their path, I will never forget Namasivaya.

COMMENTARY – Remembering the divine name takes priority over basic human needs and natural functions. Feeling hunger, getting dressed, and finding one's way are things done without thinking. Even if humanity forgets these automatic habits, or the ocean forgets to make waves, the mind will never let go of God.

9

வன்மை செய்திடும் வறுமைவந் தாலும்
மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்வுவந் தாலும்
புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சிநேர்ந் தாலும்
பொருந்தி னாலும்நின் றாலும்சென் றாலும்
தன்மை இல்லவர் சார்பிருந் தாலும்
சான்ற மேலவர் தமைஅடைந் தாலும்
நன்மை என்பன யாவையும் அளிக்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

vaṉmai ceytiṭum vaṟumaivan tālum makiḻvu ceyperu vāḻvuvan tālum puṉmai maṅkaiyar puṇarccinērn tālum porunti ṉālumniṉ ṟālumceṉ ṟālum taṉmai illavar cārpirun tālum cāṉṟa mēlavar tamai-aṭain tālum naṉmai eṉpaṉa yāvaiyum aḷikkum namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – Even if cruel poverty strikes, even if a grand and joyful life arrives, even if union with base women occurs, whether resting, standing, or walking, even if I am in the company of people without character, even if I reach the presence of noble and exalted souls, I will never forget Namasivaya, which grants all things that are good.

COMMENTARY – Outer circumstances have no power to alter inner devotion. Whether facing bitter poverty or great wealth, and surrounded by the corrupt or the wise, connection to the divine remains constant. The sacred name grants all good things and stands steady through every change in fortune.

10

இன்னும் பற்பல நாளிருந் தாலும்
இக்க ணந்தனி லேஇறந் தாலும்
துன்னும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலும்
சோர்ந்து மாநர கத்துழன் றாலும்
என்ன மேலும்இங் கெனக்குவந் தாலும்
எம்பி ரான்எனக்கு யாதுசெய் தாலும்
நன்னர் நெஞ்சகம் நாடிநின் றோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

iṉṉum paṟpala nāḷirun tālum ikka ṇantaṉi lē-iṟan tālum tuṉṉum vāṉkatik kēpukun tālum cōrntu mānara kattuḻaṉ ṟālum eṉṉa mēlumiṅ keṉakkuvan tālum empi rāṉeṉakku yātucey tālum naṉṉar neñcakam nāṭiniṉ ṟōṅkum namacci vāyattai nāṉmaṟa vēṉē.

TRANSLATION – Even if I live for many more days, even if I die this very moment, even if I enter the heavenly realm, even if I fall exhausted and suffer in the vast hell, whatever else may come to me here, whatever my Lord may do to me, I will never forget Namasivaya, which rises steadily within the seeking hearts of the good.

COMMENTARY – True love for God demands nothing and accepts whatever fate brings. Whether the future holds long life, instant death, the joys of heaven, or the agonies of hell, the mind stays anchored in the divine. Vallalar accepts whatever the Lord chooses, keeping the holy name alive in the seeking heart.

005. THE LIGHT OF THE TRUE COMPANION - NARṞUṆAI VIḶAKKAM - நற்றுணை விளக்கம்

1

எஞ்ச வேண்டிய ஐம்புலப் பகையால்
இடர்கொண் டோய்ந்தனை என்னினும் இனிநீ
அஞ்ச வேண்டிய தென்னைஎன் நெஞ்சே
அஞ்சல் அஞ்சல்காண் அருமறை நான்கும்
விஞ்ச வேண்டியும் மாலவன் மலரோன்
விளங்க வேண்டியும் மிடற்றின்கண் அமுதா
நஞ்சை வேண்டிய நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

eñca vēṇṭiya aimpulap pakaiyāl iṭarkoṇ ṭōyntaṉai eṉṉiṉum iṉinī añca vēṇṭiya teṉṉai-eṉ neñcē añcal añcalkāṇ arumaṟai nāṉkum viñca vēṇṭiyum mālavaṉ malarōṉ viḷaṅka vēṇṭiyum miṭaṟṟiṉkaṇ amutā nañcai vēṇṭiya nātaṉtaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – Even if you are exhausted from the affliction caused by the five hostile senses that must be overcome, why should you fear anymore, my heart? Fear not, fear not! Desiring the four precious Vedas to excel, and desiring Vishnu and Brahma to flourish, the Lord willingly took the poison into his throat as nectar. His name is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – The five senses pull the mind in every direction and exhaust the soul, yet there is no need to fear. To save the *Vedas* (ancient Hindu scriptures) alongside the creator deity Brahma and the preserver deity Vishnu, the Lord willingly swallowed deadly poison as if it were nectar. His sacred name, Namasivaya, is all the protection we need.

2

காவின் மன்னவன் எதிர்க்கினும் காமன்
கணைகன் ஏவினும் காலனே வரினும்
பூவின் மன்னவன் சீறினும் திருமால்
போர்க்கு நேரினும் பொருளல நெஞ்சே
ஓவில் மாதுயர் எற்றினுக் கடைந்தாய்
ஒன்றும் அஞ்சல்நீ உளவறிந் திலையோ
நாவின் மன்னரைக் கரைதனில் சேர்த்த

நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

kāviṉ maṉṉavaṉ etirkkiṉum kāmaṉ kaṇaikaṉ ēviṉum kālaṉē variṉum pūviṉ maṉṉavaṉ cīṟiṉum tirumāl pōrkku nēriṉum poruḷala neñcē ōvil mātuyar eṟṟiṉuk kaṭaintāy oṉṟum añcalnī uḷavaṟin tilaiyō nāviṉ maṉṉaraik karaitaṉil cērtta namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – Even if Indra opposes you, even if Kaman shoots his arrows, even if Death himself comes, even if Brahma is enraged, even if Vishnu comes to fight, they matter not, my heart. Why do you suffer this unceasing great sorrow? Fear nothing. Do you not know the truth? The name that brought the king of speech safely to the shore is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – The anger of the greatest celestial deities means nothing when the soul holds fast to the divine name. This same name rescued the king of speech (the saint Appar), allowing him to float safely to shore when enemies threw him into the sea tied to a heavy stone.

3

நீட்டம் உற்றதோர் வஞ்சக மடவார்
நெடுங்கண் வேல்பட நிலையது கலங்கி
வாட்டம் உற்றனை ஆயினும் அஞ்சேல்
வாழி நெஞ்சமே மலர்க்கணை தொடுப்பான்
கோட்டம் உற்றதோர் நிலையொடு நின்ற
கொடிய காமனைக் கொளுவிய நுதல்தீ
நாட்டம் உற்றதோர் நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

nīṭṭam uṟṟatōr vañcaka maṭavār neṭuṅkaṇ vēlpaṭa nilaiyatu kalaṅki vāṭṭam uṟṟaṇai āyiṉum añcēl vāḻi neñcamē malarkkaṇai toṭuppāṉ kōṭṭam uṟṟatōr nilaiyoṭu niṉṟa koṭiya kāmaṉaik koḷuviya nutaltī nāṭṭam uṟṟatōr nātaṉtaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – Even if you are pierced by the spear-like long eyes of deceitful women, and you wither in confusion, do not fear. May you prosper, my heart! The Lord's eye of fire on his forehead consumed the cruel Kaman who proudly aimed his flower arrows. The name of that Lord is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – Romantic and sexual desire can leave the mind confused, yet the sacred name offers a shield against this weakness. When Kaman proudly aimed his arrows of lust at the Lord, a fierce fire from the Lord's

third eye burned him to ashes. Remembering this power frees the heart from worldly distraction.

4

எம்மை வாட்டும்இப் பசியினுக் கெவர்பால்
ஏகு வோம்என எண்ணலை நெஞ்சே
அம்ம ஒன்றுநீ அறிந்திலை போலும்
ஆலக் கோயிலுள் அன்றுசுந் தரர்க்காய்ச்
செம்மை மாமலர்ப் பதங்கள்நொந் திடவே
சென்று சோறிரந் தளித்தருள் செய்தோன்
நம்மை ஆளுடை நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

emmai vāṭṭumip paciyiṉuk kevarpāl ēku vōmeṉa eṉṉalai neñcē amma oṉṟunī aṟintilai pōlum ālak kōyiluḷ aṉṟucun tararkkāyc cemmai māmalarp pataṅkaḷnon tiṭavē ceṉṟu cōṟiran taḷittaruḷ ceytōṉ nammai āḷuṭai nātaṉtaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – Do not worry, my heart, wondering to whom we shall go to relieve this withering hunger. Alas, it seems you do not know this truth. On that day at the Alakkoil temple, his perfect lotus feet aching, he walked and begged for food to graciously feed Sundarar. The name of the Lord who rules us is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – Physical hunger brings terrible anxiety. Yet the Lord once felt such compassion for his devotee Sundarar (a revered Tamil saint) that he walked the streets begging for food to relieve the saint's hunger until his own feet ached. The God who provides for his devotees with such love is the companion we keep when we chant his name.

5

ஓடு கின்றனன் கதிரவன் அவன்பின்
ஓடு கின்றன ஒவ்வொரு நாளாய்
வீடு கின்றன என்செய்வோம் இனிஅவ்
வெய்ய கூற்றுவன் வெகுண்டிடில் என்றே
வாடு கின்றனை அஞ்சலை நெஞ்சே
மார்க்கண் டேயர்தம் மாண்பறிந் திலையோ
நாடு கின்றவர் நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

ōṭu kiṉṟaṉaṉ katiravaṉ avaṉpiṉ ōṭu kiṉṟaṉa ovvoru nāḷāy vīṭu kiṉṟaṉa eṉceyvōm iṉi-av veyya kūṟṟuvaṉ vekuṇṭiṭil eṉṟē vāṭu kiṉṟaṉai añcalai neñcē mārkkaṇ ṭēyartam māṉpaṟin tilaiyō nāṭu kiṉṟavar nātaṉtaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – The sun races on. Following it, the days race by one by one and perish. You wither away, asking what we shall do if the cruel God of Death grows angry. Do not fear, my heart! Do you not know the glory of Markandeyar? The name of the Lord who belongs to those who seek him is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – The passing of days brings us closer to death and fills the mind with dread. The Lord has already proven his power over mortality by rescuing the young devotee Markandeyar, defeating the God of Death to grant the boy eternal life. Trusting in the Lord's name drives away all fear of time and the grave.

6

மலங்கும் மால்உடல் பிணிகளை நீக்க
மருந்து வேண்டினை வாழிஎன் நெஞ்சே
கலங்கு றேல்அருள் திருவெண்ணீ றெனது
கரத்தி ருந்தது கண்டிலை போலும்
விலங்கு றாப்பெரும் காமநோய் தவிர்க்க
விரும்பி ஏங்கினை வெம்புறேல் அழியா
நலங்கொள் செஞ்சடை நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

malaṅkum māluṭal piṇikaḷai nīkka maruntu vēṇṭiṉai vāḻi-eṉ neñcē kalaṅku ṟēlaruḷ tiruveṇṇī ṟeṉatu karatti runtatu kaṇṭilai pōlum vilaṅku ṟāpperum kāmanōy tavirkka virumpi ēṅkiṉai vempuṟēl aḻiyā nalaṅkoḷ ceñcaṭai nātaṉtaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – May you prosper, my heart. You sought a medicine to cure the diseases of this bewildering physical body. Do not be troubled. It seems you did not notice the sacred white ash of grace resting in my hand. You yearned eagerly to dispel the inescapable great disease of desire. Do not grieve. The name of the Lord with beautiful red matted hair is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – The cure for physical illness and the inner torment of desire is already within reach. The sacred white ash of grace resting in Vallalar's hand, given to devotees of Siva, acts as a divine medicine. The

companion through all struggles is the five-syllable mantra *Namasivaya*, meaning 'adoration to Siva.'

7

மாலும் துஞ்சுவான் மலரவன் இறப்பான்
மற்றை வானவர் முற்றிலும் அழிவார்
ஏலும் நற்றுணை யார்நமக் கென்றே
எண்ணி நிற்றியோ ஏழைநீ நெஞ்சே
கோலும் ஆயிரம் கோடிஅண் டங்கள்
குலைய நீக்கியும் ஆக்கியும் அளிக்கும்
நாலு மாமறைப் பரம்பொருள் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

mālum tuñcuvāṉ malaravaṉ iṟappāṉ maṟṟai vāṉavar muṟṟilum aḻivār ēlum naṟṟuṇai yārnamak keṉṟē eṇṇi niṟṟiyō ēḻainī neñcē kōlum āyiram kōṭi-aṇ ṭaṅkaḷ kulaiya nīkkiyum ākkiyum aḷikkum nālu māmaṟaip paramporuḷ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – Vishnu will perish. Brahma will die. The other celestial beings will be utterly destroyed. My poor heart, do you stand wondering who will be a fitting and good companion for us? He destroys, creates, and sustains thousands of crores of universes. The name of the supreme reality proclaimed by the four great Vedas is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – Even the greatest celestial gods are bound by time and will eventually pass away. The only eternal reality is the supreme Lord who creates and sustains countless universes. Our companion in a temporary world is the divine name *Namasivaya*.

8

கந்த வண்ணமாம் கமலன்மால் முதலோர்
கண்டி லார்எனில் கைலையம் பதியை
எந்த வண்ணம்நாம் காண்குவ தென்றே
எண்ணி எண்ணிநீ ஏங்கினை நெஞ்சே
அந்த வண்ணவெள் ஆனைமேல் நம்பி
அமர்ந்து சென்றதை அறிந்திலை போலும்
நந்தம் வண்ணமாம் நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

kanta vaṇṇamām kamalaṉmāl mutalōr kaṇṭi lāreṉil kailaiyam patiyai enta vaṇṇamnām kāṇkuva teṉṟē eṇṇi eṇṇinī ēṅkiṉai neñcē anta vaṇṇaveḷ āṉaimēl nampi amarntu ceṉṟatai aṟintilai pōlum nantam vaṇṇamām nātaṉtaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – O heart, you thought over and over and yearned, wondering how we could possibly see the city of Kailash if Brahma and Vishnu have not seen it. It seems you do not know how the great devotee sat upon that beautiful white elephant and journeyed there. The name of our beautiful Lord is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – The highest spiritual realm is open to devotion, even if powerful gods cannot find it. Vallalar recalls the story of a great saint who journeyed straight to the divine city of Kailash riding a white elephant. That same path is open to anyone who holds fast to the name *Namasivaya*.

9

வீர மாந்தரும் முனிவரும் சுரரும்
மேவு தற்கொணா வெள்ளியங் கிரியைச்
சேர நாம்சென்று வணங்கும்வா றெதுவோ
செப்பென் றேஎனை நச்சிய நெஞ்சே
ஊர னாருடன் சேரனார் துரங்கம்
ஊர்ந்து சென்றஅவ் உளவறிந் திலையோ
நார மார்மதிச் சடையவன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.

vīra māntarum muṉivarum curarum mēvu taṟkoṇā veḷḷiyaṅ kiriyaic cēra nāmceṉṟu vaṇaṅkumvā ṟetuvō ceppeṉ ṟē-eṉai nacciya neñcē ūra ṉāruṭaṉ cēraṉār turaṅkam ūrntu ceṉṟa-av uḷavaṟin tilaiyō nāra mārmatic caṭaiyavaṉ nāmam namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – O heart, you begged me to tell you how we can go and worship at the silver mountain of Kailash, which is inaccessible even to heroic humans, sages, and celestials. Do you not know the secret of how the Chera king rode a horse and journeyed there alongside Uranar? The name of the Lord who wears the river and the moon in His matted hair is Namasivaya. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – Sincere devotion grants access to heights that exclude even powerful sages and celestial beings. Vallalar points to a famous story

where a Chera king rode his horse to Kailash alongside his saintly friend. Chanting *Namasivaya* unlocks these same impossible doors.

10

> *தலங்கள் தோறும்சென் றவ்விடை அமர்ந்த*
> *தம்பி ரான்திருத் தாளினை வணங்கி*
> *வலங்கொ ளும்படி என்னையும் கூட*
> *வாஎன் கின்றனை வாழிஎன் நெஞ்சே*
> *இலங்கள் தோறும்சென் றிரந்திடும் அவனே*
> *என்னை உன்னையும் ஈர்க்குவன் அதற்கு*
> *நலங்கொ ளும்துணை யாதெனில் கேட்டி*
> *நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.*

talaṅkaḷ tōṟumceṉ ṟavviṭai amarnta tampi rāṉtirut tāḷiṉai vaṇaṅki valaṅko ḷumpaṭi eṉṉaiyum kūṭa vā-eṉ kiṉṟaṉai vāḻi-eṉ neñcē ilaṅkaḷ tōṟumceṉ ṟirantiṭum avaṉē eṉṉai uṉṉaiyum īrkkuvaṉ ataṟku nalaṅko ḷumtuṇai yāteṉil kēṭṭi namacci vāyamkāṇ nāmpeṟum tuṇaiyē.

TRANSLATION – May you prosper, my heart. You ask me to come with you to visit every sacred shrine, to worship the holy feet of the Lord residing there, and to walk around them in reverence. The Lord who begs from house to house will Himself draw you and me. If you ask what good companion we have for this journey, listen. Namasivaya is the companion we have obtained.

COMMENTARY – The desire to visit physical temples and walk around sacred shrines is natural, but God takes the initiative to draw the soul inward. Vallalar tells his heart that the Lord will pull them close. For this inner spiritual journey, the only necessary guide and companion is the divine name *Namasivaya*.

006. THE LIGHT OF GRACE'S CASE - TIRUVARUḶ VAḶAKKA VIḶAKKAM - திருவருள் வழக்க விளக்கம்

1

தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடல் தூங்கும்ஒரு
மாடுடை யார்மழு மான்உடை யார்பிர மன்தலையாம்
ஓடுடை யார்ஒற்றி யூர்உடை யார்புகழ் ஓங்கியவெண்
காடுடை யார்நெற்றிக் கண்உடை யார்எம் கடவுளரே.

tōṭuṭai yārpulit tōluṭai yārkaṭal tūṅkumoru māṭuṭai yārmaḻu māṉuṭai yārpira maṉṭalaiyām ōṭuṭai yāroṟṟi yūruṭai yārpukaḻ ōṅkiyaveṇ kāṭuṭai yārneṟṟik kaṇuṭai yārem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Our God wears a woman's earring and a tiger skin. He rides a matchless bull resting by the sea. He holds a battle-axe and a deer. He carries Brahma's skull as an alms bowl. He is the Lord of Otriyur and the highly praised Thiruvenkadu. He bears an eye on his forehead.

COMMENTARY – God appears in his traditional form as Siva, marked by a striking mix of wild and divine symbols. Vallalar grounds his devotion in these familiar images of the Lord worshipped at the local temple in Otriyur.

2

வண்ணப்பல் மாமலர் மாற்றும் படிக்கு மகிழ்ந்தெமது
திண்ணப்பர் சாத்தும் செருப்படி மேற்கொண்டு தீஞ்சுவைத்தாய்
உண்ணப் பரிந்துநல் ஊன்தர உண்டுகண் ஒத்தக்கண்டே
கண்ணப்ப நிற்க எனக்கைதொட் டார்எம் கடவுளரே.

vaṇṇappal māmalar māṟṟum paṭikku makiḻntematu tiṇṇappar cāttum ceruppaṭi mēṟkoṇṭu tīñcuvaittāy uṇṇap parintunal ūṉtara uṇṭukaṇ ottakkaṇṭē kaṇṇappa niṟka eṉakkaitoṭ ṭārem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Rejoicing to replace the many colorful great flowers, our God accepted the sandal marks placed on him by our Tinnappar. He affectionately ate the fine, sweet-tasting meat offered to him. Seeing him gauge and pluck out his matching eye, our God touched his hand and said, 'Stop, Kannappa!'

COMMENTARY – Deep devotion matters more to God than ritual purity. Vallalar recalls the famous story of Kannappa, a hunter who offered Siva chewed meat and placed his sandaled foot on the deity. When Siva tested

him by making the statue's eye bleed, Kannappa gouged out his own eye to replace it, prompting God to appear directly to stop him.

3

செல்இடிக் கும்குரல் கார்மத வேழச் சினஉரியார்
வல்அடுக் கும்கொங்கை மாதொரு பாகர் வடப்பொன்வெற்பாம்
வில்எடுக் கும்கையர் சாக்கியர் அன்று விரைந்தெறிந்த
கல்லடிக் கும்கதி காட்டினர் காண்எம் கடவுளரே.

celiṯik kumkural kārmata vēḻac ciṉa-uriyār valaṭuk kumkoṅkai mātoru pākar vaṭappoṉverpām vileṭuk kumkaiyar cākkiyar aṉṟu viraintelinta kallaṭik kumkati kāṭṭiṉar kāṇem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Our God wears the skin of a furious, dark elephant in musth whose roar strikes like thunder. He shares half his body with the goddess of firm breasts. His hands lift the northern golden mountain as a bow. See how our God showed the supreme path to Sakkiyar who swiftly hurled stones at him that day.

COMMENTARY – God accepts any act as worship if the heart is focused on him. Sakkiyar was a devotee who expressed his love by throwing stones at the deity every day because he had no other offering. The divine received those stones as perfect worship and granted him the highest spiritual state.

4

ஏழியல் பண்பெற் றமுதோ டளாவி இலங்குதமிழ்க்
கேழியல் சம்பந்தர் அந்தணர் வேண்டக் கிளர்ந்தநற்சீர்
வீழியில் தம்பதிக் கேவிடை கேட்கவெற் பாள்உடனே
காழியில் தன்னுருக் காட்டின ரால்எம் கடவுளரே.

ēḻiyal paṇpeṟ ṟamutō ṭaḷāvi ilaṅkutamiḻk kēḻiyal campantar antaṇar vēṇṭak kiḷarntanaṟcīr vīḻiyil tampatik kēviṭai kēṭkaveṟ pāḷuṭaṉē kāḻiyil taṉṉuruk kāṭṭiṉa rālem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Sambandar sang radiant Tamil infused with ambrosia and the seven musical notes. When he asked for leave to return to his own town from highly renowned Thiruveezhimizhalai, our God appeared with the Daughter of the Mountain and showed him his Sirkazhi form.

COMMENTARY – The divine meets devotees where their hearts feel most at home. When the child saint Sambandar wanted to return to his hometown of Sirkazhi, God instantly transformed the local shrine to look like his

home temple. The bond between God and the devotee is so intimate that the divine alters physical reality to comfort them.

5

நாட்டில் புகழ்பெற்ற நாவுக் கரசர்முன் நாள்பதிகப்
பாட்டிற் கிரக்கம்இல் லீர்ளம் பிரான்எனப் பாடஅன்றே
ஆட்டிற் கிசைந்த மலர்வாழ்த்தி வேதம் அமைத்தமறைக்
காட்டில் கதவம் திறந்தன ரால்எம் கடவுளரே.

nāṭṭil pukalpeṟṟa nāvuk karacarmuṉ nālpatikap pāṭṭiṟ kirakkamil līrem pirāṉeṉap pāṭa-aṉṟē āṭṭiṟ kicainta malarvāḻtti vētam amaittamaṟaik kāṭṭil katavam tiṟantaṉa rālem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – The world-renowned Navukkarasar sang a decad asking, 'My Lord, do you have no pity for my song?' That very day, our God opened the doors in Maraikkadu, where the Vedas had previously worshipped him with fitting flowers and shut the gates.

COMMENTARY – Devotion can move physical barriers that ancient traditions have locked shut. The doors of the temple at Maraikkadu had been sealed long ago by the Vedas (the oldest sacred scriptures of India). The saint Navukkarasar sang with longing, and God opened the doors for him, proving a single heart's cry is more powerful than scriptural authority.

6

பைச்சூர் அரவப் படநடத் தான்அயன் பற்பலநாள்
எய்ச்சூர் தவஞ்செய் யினும்கிடை யாப்பதம் ஏய்ந்துமண்மேல்
வைச்சூரன் வன்தொண்டன் சுந்தரன் என்னுநம் வள்ளலுக்குக்
கச்சூரில் சோறிரந் தூட்டின ரால்எம் கடவுளரே.

paiccūr aravap paṭanaṭat tāṉayaṉ paṟpalanāḷ eyccūr tavañcey yiṉumkiṭai yāppatam ēyntumaṇmēl vaiccūraṉ vaṉtoṇṭaṉ cuntaraṉ eṉṉunam vaḷḷalukkuk kaccūril cōṟiran tūṭṭiṉa rālem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Our God begged for food in Kacchur and fed our benefactor called Sundarar, the steadfast devotee on earth. Yet His state remains unattainable even if Brahma and Vishnu, who dances upon the hooded serpent, perform exhausting penance for many days.

COMMENTARY – God is beyond the reach of cosmic deities, yet close to His devotees. The creator god Brahma and the preserver god Vishnu cannot

reach Him even through penance. Yet for the sake of Sundarar, a hungry saint on earth, God Himself went begging for food in the town of Kacchur.

7

ஏணப் பரிசெஞ் சடைமுத லானஎல் லாம்மறைத்துச்
சேணப் பரிகள் நடத்திடு கின்றநல் சேவகன்போல்
மாணப் பரிபவம் நீக்கிய மாணிக்க வாசகர்க்காய்க்
காணப் பரிமிசை வந்தன ரால்எம் கடவுளரே.

ēṇap pariceñ caṭaimuta lāṉa-el lāmmaṟaittuc cēṇap parikaḷ naṭattiṭu kiṉṟanal cēvakaṉpōl māṇap paripavam nīkkiya māṇikka vācakarkkāyk kāṇap parimicai vantaṉa rālem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Our God hid all His divine signs like the red matted hair and came visibly mounted on a horse. He appeared like a noble warrior guiding magnificent steeds to remove the great distress of Manikkavasagar.

COMMENTARY – To save a devotee in trouble, God is willing to hide His majesty. The saint Manikkavasagar faced punishment from his king over a failure to deliver horses. To rescue him, God concealed His divine signs and appeared as an ordinary cavalry commander.

8

எல்லாம் செயவல்ல சித்தரின் மேவி எழில்மதுரை
வல்லாரின் வல்லவர் என்றறி யாமுடி மன்னன்முன்னே
பல்லா யிரஅண்ட மும்பயம் எய்தப் பராக்கிரமித்துக்
கல்லானை தின்னக் கரும்பளித் தார்எம் கடவுளரே.

ellām ceyavalla cittariṉ mēvi eḻilmaturai vallāriṉ vallavar eṉṟaṟi yāmuṭi maṉṉaṉmuṉṉē pallā yira-aṇṭa mumpayam eytap parākkiramittuk kallāṉai tiṉṉak karumpaḷit tārem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – Our God took the form of the all-powerful Siddha in beautiful Madurai. Standing before the crowned king who did not realize He is the mightiest of the mighty, He performed wonders that struck awe across thousands of universes and fed sugarcane to a stone elephant.

COMMENTARY – A Siddha is a mystic possessing special powers. In this story from Madurai, an arrogant king doubted God's power. To humble the king, God appeared as a wandering Siddha and performed a miracle, bringing a stone elephant to life and feeding it sugarcane.

9

மால்எடுத் தோங்கிய மால்அயன் ஆதிய வானவரும்
ஆல்அடுத் தோங்கிய அந்தண னேஎன் றடைந்திரண்டு
பால்எடுத் தேத்தநம் பார்ப்பதி காணப் பகர்செய்மன்றில்
கால்எடுத் தாடும் கருத்தர்கண் டீர்எம் கடவுளரே.

māleṭut tōṅkiya mālayaṉ ātiya vāṉavarum ālaṭut tōṅkiya antaṇa ṉē-eṉ ṟaṭaintiraṇṭu pāleṭut tēttanam pārppati kāṇap pakarceymaṉṟil kāleṭut tāṭum karuttarkaṇ ṭīrem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – The exalted Vishnu, Brahma, and the other celestial beings approached Him and praised Him from both sides as the supreme sage seated beneath the banyan tree. Behold, our God is the Lord who lifts His foot and dances in the celebrated hall for our Parvati to witness.

COMMENTARY – God manifests in two contrasting forms. First, He sits in stillness under a banyan tree as the supreme sage, receiving the praise of all celestial gods. Second, He becomes the active cosmic dancer, lifting His foot in the hall of creation to perform the dance of existence for His consort Parvati.

10

மாற்பதம் சென்றபின் இந்திரர் நான்முகர் வாமனர்மான்
மேற்பதம் கொண்ட உருத்திரர் விண்ணவர் மேல்மற்றுள்ளோர்
ஆற்பதம் கொண்டபல் ஆயிரம் கோடிஅண் டங்கள்எல்லாம்
காற்பதம் ஒன்றில் ஒடுக்கிநிற் பார்எம் கடவுளரே.

māṟpatam ceṉṟapiṉ intirar nāṉmukar vāmaṉarmāṉ mēṟpatam koṇṭa uruttirar viṇṇavar mēlmaṟṟuḷḷōr āṟpatam koṇṭapal āyiram kōṭi-aṇ ṭaṅkaḷellām kāṟpatam oṉṟil oṭukkiniṟ pārem kaṭavuḷarē.

TRANSLATION – When the realm of Vishnu passes away, our God will absorb into a single foot Indra, the four-faced Brahma, Rudra who mounts the deer, the celestial beings, all those above them, and many thousands of millions of universes. He alone will stand supreme.

COMMENTARY – At the end of time, the cosmos will undergo dissolution. All celestial rulers, millions of universes, and the realms of the gods themselves will come to an end. God alone will remain standing, gathering all of creation back into a single point within Himself.

007. THE CERTAINTY OF DIVINE MERIT - SIVAPUṆṆIYAT TĒṚṚAM - சிவபுண்ணியத் தேற்றம்

1

கடவுள் நீறிடாக் கடையரைக் கண்காள்
கனவி லேனும்நீர் காணுதல் ஒழிக
அடவுள் மாசுதீர்த் தருள்திரு நீற்றை
அணியும் தொண்டரை அன்புடன் காண்க
தடவும் இன்னிசை வீணைகேட் டரக்கன்
தனக்கு வாளொடு நாள்கொடுத் தவனை
நடவும் மால்விடை ஒற்றியூர் உடைய
நாதன் தன்னைநாம் நண்ணுதற் பொருட்டே.

kaṭavuḷ nīṟiṭāk kaṭaiyaraik kaṇkāḷ kaṉavi lēṉumnīr kāṇutal oḻika aṭavuḷ mācutīrt taruḷtiru nīṟṟai aṇiyum toṇṭarai aṉputaṉ kāṇka taṭavum iṉṉicai vīṇaikēṭ ṭarakkaṉ taṉakku vāḷoṭu nāḷkoṭut tavaṉai naṭavum mālviṭai oṟṟiyūr uṭaiya nātaṉ taṉṉainām naṇṇutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O eyes, do not look upon those degraded people who refuse to wear the divine ash even in your dreams. Look with love upon the devotees who wear the sacred ash that graciously removes inner impurities. Do this so we may reach our Lord of Otriyur. He rides the great bull, and He granted a sword and a long life to the demon Ravana when he played sweet music on the lute.

COMMENTARY – The senses must be strictly trained to focus on God. The sacred ash is the traditional mark of purity and the burning away of worldly attachments. Vallalar recalls the story of King Ravana, who received a long life and a sword from God by playing music, showing how quickly divine grace responds to devotion.

2

போற்றி நீறிடாப் புலையரைக் கண்டால்
போக போகநீர் புலமிழந் தவமே
நீற்றின் மேனியர் தங்களைக் கண்டால்
நிற்க நிற்கஅந் நிமலரைக் காண்க
சாற்றின் நன்னெறி ஈதுகாண் கண்காள்
தமனி யப்பெரும் தனுஎடுத் தெயிலைக்
காற்றி நின்றநம் கண்நுதற் கரும்பைக்

கைலை ஆளனைக் காணுதற் பொருட்டே.

pōṟṟi nīṟiṭāp pulaiyaraik kaṇṭāl pōka pōkanīr pulamiḻan tavamē nīṟṟiṉ mēṉiyar taṅkaḷaik kaṇṭāl niṟka niṟka-an nimalaraik kāṇka cāṟṟiṉ naṉṉeṟi ītukāṇ kaṇkāḷ tamaṉi yapperum taṉu-eṭut teyilaik kāṟṟi niṉṟanam kaṇnutaṟ karumpaik kailai āḷaṉaik kāṇutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O eyes, if you see base people who do not revere and wear the ash, turn away immediately. It is futile to waste your sight on them. If you see those whose bodies are adorned with ash, stay right there and gaze upon those pure ones. This is the true path. Do this so we may see the ruler of Kailash, our sweet Lord with an eye on his forehead, who lifted the great golden mountain as a bow to destroy the three forts.

COMMENTARY – The sight of people living without spiritual discipline is treated as a waste of time. Vallalar remembers God as the mighty destroyer of the three flying forts of the demons, a cosmic feat performed using a golden mountain as a bow.

3

தெய்வ நீறிடாச் சிறியரைக் கண்டால்
சீறு பாம்புகண் டெனஒளித் தேக
சைவ நீறிடும் தலைவரைக் கண்காள்
சார்ந்து நின்றுநீர் தனிவிருந் துண்க
செய்ப வன்செய லும்அவை உடனே
செய்விப் பானுமாய்த் தில்லைஅம் பலத்துள்
உய்வ தேதரக் கூத்துகந் தாடும்
ஒருவன் நம்முளம் உற்றிடற் பொருட்டே.

teyva nīṟiṭāc ciṟiyaraik kaṇṭāl cīṟu pāmpukaṇ ṭeṇa-oḷit tēka caiva nīṟiṭum talaivaraik kaṇkāḷ cārntu niṉṟunīr taṉivirun tuṇka ceypa vaṉceya lumavai uṭaṉē ceyvip pāṉumāyt tillai-am palattuḷ uyva tētarak kūttukan tāṭum oruvaṉ nammuḷam uṟṟiṭaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O eyes, if you see petty people who do not wear the divine ash, flee and hide from them just as you would from a hissing snake. When you see the noble devotees who wear the Saiva ash, stand close to them and feast your sight on them. Do this so that the One Lord may reside in our hearts. He is the doer, the deed, and the instigator of the deed. He dances joyously in the hall of Thillai to grant us salvation.

COMMENTARY – The spiritual danger of worldly company is compared to a venomous snake. The purpose of this discipline is to hold God in the heart,

recognizing him as the divine dancer of Thillai (the temple town of Chidambaram) who is the doer behind every action in the universe.

4

தூய நீறிடாப் பேயர்கள் ஒன்று
சொல்லு வாரெனில் புல்லென அடைக்க
தாய நீறிடும் நேயர்ஒன் றுரைத்தால்
தழுவி யேஅதை முழுவதும் கேட்க
சேய நன்னெறி அணித்தது செவிகாள்
சேர மானிடைத் திருமுகம் கொடுத்து
ஆய பாணற்குப் பொன்பெற அருளும்
ஐயர் சேவடி அடைகுதற் பொருட்டே.

tūya nīṟiṭāp pēyarkaḷ oṉṟu collu vāreṉil pulleṉa aṭaikka tāya nīṟiṭum nēyaroṉ ṟuraittāl taḻuvi yē-atai muḻuvatum kēṭka cēya naṉṉeṟi aṇittatu cevikāḷ cēra māṉiṭait tirumukam koṭuttu āya pāṇaṟkup poṉpeṟa aruḷum aiyar cēvaṭi aṭaikutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O ears, if demonic people who do not wear the pure ash say anything, shut yourselves tightly against their worthless words. If loving devotees who wear the sacred ash speak, embrace their words and listen to them fully. This will bring the distant good path near to you. Do this so we may reach the sacred feet of our Lord, who sent a divine letter to the Chera king to help the devoted bard receive gold.

COMMENTARY – Vallalar commands the ears to close against the empty talk of those lacking devotion. This path of listening only to the sacred is supported by a famous legend where God wrote a personal letter to a king to help a poor musician get gold, proving his active care for his followers.

5

நல்ல நீறிடா நாய்களின் தேகம்
நாற்றம் நேர்ந்திடில் நண்உயிர்ப் படக்க
வல்ல நீறிடும் வல்லவர் எழின்மெய்
வாசம் நேரிடில் மகிழ்வுடன் முகர்க
சொல்ல ரும்பரி மளந்தரும் மூக்கே
சொல்லும் வண்ணம்இத் தூய்நெறி ஒன்றாம்
அல்லல் நீக்கிநல் அருட்கடல் ஆடி
ஐயர் சேவடி அடைகுதற் பொருட்டே.

nalla nīṟiṭā nāykaḷiṉ tēkam nāṟṟam nērntiṭil naṇuyirp paṭakka valla nīṟiṭum vallavar eḷiṉmey vācam nēriṭil makiḻvuṭaṉ mukarka colla rumpari maḷantarum mūkkē collum vaṇṇamit tūyneṟi oṉṟām allal nīkkinal aruṭkaṭal āṭi aiyar cēvaṭi aṭaikutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O nose that perceives rare fragrances, if the scent of the bodies of wretched people who do not wear the good ash reaches you, hold your breath. If the fragrance of the beautiful bodies of the steadfast devotees who wear the potent ash reaches you, inhale it with joy. This is the one pure path you must follow. Do this so we may dispel all sorrow, bathe in the great ocean of grace, and reach the sacred feet of our Lord.

COMMENTARY – This discipline of the physical senses is presented as the single pure path to God. By guarding what enters through the eyes, ears, and nose, the mind remains free from sorrow and stays bathed in the ocean of grace.

6

அருள்செய் நீறிடார் அமுதுனக் கிடினும்
அம்ம லத்தினை அருந்துதல் ஒழிக
தெருள்கொள் நீறிடும் செல்வர்கூழ் இடினும்
சேர்ந்து வாழ்த்திஅத் திருஅமு துண்க
இருள்செய் துன்பநீத் தென்னுடை நாவே
இன்ப நல்அமு தினிதிருந் தருந்தி
மருள்செய் யானையின் தோலுடுத் தென்னுள்
வதியும் ஈசன்பால் வாழுதற் பொருட்டே.

aruḷcey nīṟiṭār amutuṇak kiṭiṇum amma lattiṇai aruntutal oḷika teruḷkoḷ nīṟiṭum celvarkūḻ iṭiṇum cērntu vāḻtti-at tiru-amu tuṇka iruḷcey tuṇpanīt teṇṇuṭai nāvē iṇpa nalamu tiṇitirun tarunti maruḷcey yāṇaiyiṇ tōluṭut teṇṇuḷ vatiyum īcaṇpāl vāḻutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O my tongue, even if those who do not wear the grace-bestowing ash offer you ambrosia, refuse to consume that filth. If the blessed ones who wear the clear ash offer you mere gruel, approach them, praise them, and eat it as sacred ambrosia. Banish the sorrow that creates darkness. Sit happily and consume the good ambrosia of joy, so that we may live with the Lord who wears the hide of the wild elephant and resides within me.

COMMENTARY – Vallalar instructs his tongue to value the spiritual state of the giver over the quality of the food. The "grace-bestowing ash" is *vibhuti*, worn by worshippers of Siva. A humble bowl of gruel given by a devoted

person is true nourishment, while a feast offered by someone without devotion is worthless.

7

முத்தி நீறிடார் முன்கையால் தொடினும்
முள்ளு றுத்தல்போல் முனிவுடன் நடுங்க
பத்தி நீறிடும் பத்தர்கள் காலால்
பாய்ந்து தைக்கினும் பரிந்ததை மகிழ்க
புத்தி ஈதுகாண் என்னுடை உடம்பே
போற்ற லார்புரம் பொடிபட நகைத்தோன்
சத்தி வேற்கரத் தனயனை மகிழ்வோன்
தன்னை நாம்என்றும் சார்ந்திடற் பொருட்டே.

mutti nīṟiṭār muṉkaiyāl toṭiṉum muḷḷu ṟuttalpōl muṉivuṭaṉ naṭuṅka patti nīṟiṭum pattarkaḷ kālāl pāyntu taikkiṉum parintatai makiḻka putti ītukāṇ eṉṉuṭai uṭampē pōṟṟa lārpuram poṭipaṭa nakaittōṉ catti vēṟkarat taṉayaṉai makiḻvōṉ taṉṉai nāmeṉṟum cārntiṭaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O my body, heed this instruction. If those who do not wear the liberating ash touch you even with their forearms, tremble with anger as if pierced by a thorn. If devotees who wear the devotional ash kick and strike you with their feet, accept it with affection and rejoice. Do this so that we may forever unite with the Lord who laughed and reduced the cities of His enemies to ashes and who rejoices in His son wielding the powerful spear.

COMMENTARY – Recoiling from the gentle touch of the worldly while joyfully accepting harsh treatment from devotees illustrates a state of surrender. Here, connection to God's devotees matters far more than physical comfort or personal pride.

8

இனிய நீறிடா ஈனநாய்ப் புலையர்க்
கெள்ளில் பாதியும் ஈகுதல் ஒழிக
இனிய நீறிடும் சிவனடி யவர்கள்
எம்மைக் கேட்கினும் எடுத்தவர்க் கீக
இனிய நன்னெறி ஈதுகாண் கரங்காள்
ஈசன் நம்முடை இறையவன் துதிப்போர்க்
கினிய மால்விடை ஏறிவந் தருள்வோன்
இடங்கொண் டெம்முளே இசைகுதற் பொருட்டே.

iṉiya nīṟiṭā īṉanāyp pulaiyark keḷḷil pātiyum īkutal oḻika iṉiya nīṟiṭum civaṉaṭi yavarkaḷ emmaik kēṭkiṉum eṭuttavark kīka iṉiya naṉṉeṟi ītukāṇ karaṅkāḷ īcaṉ nammuṭai iṟaiyavaṉ tutippōrk kiṉiya mālviṭai ēṟivan taruḷvōṉ iṭaṅkoṇ ṭemmuḷē icaikutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O my hands, understand this sweet and noble path. Do not give even half a sesame seed to the base, dog-like people who do not wear the sweet ash. If devotees of Siva who wear the sweet ash ask us for anything, gladly take it and offer it to them. Act in this way so that the Lord, our Master, who gracefully arrives on His great bull for those who praise Him, may take His seat and reside within us.

COMMENTARY – Vallalar sets a strict rule for giving based on devotion to Siva. This fierce loyalty—withholding from the worldly while giving freely to devotees—is the way to invite the Lord to reside within.

9

நாட நீறிடா மூடர்கள் கிடக்கும்
நரக இல்லிடை நடப்பதை ஒழிக
ஊடல் நீக்கும்வெண் நீறிடும் அவர்கள்
உலவும் வீட்டிடை ஓடியும் நடக்க
கூட நன்னெறி ஈதுகாண் கால்காள்
குமரன் தந்தைஎம் குடிமுழு தாள்வோன்
ஆட அம்பலத் தமர்ந்தவன் அவன்தன்
அருட்க டல்படிந் தாடுதற் பொருட்டே.

nāṭa nīṟiṭā mūṭarkaḷ kiṭakkum naraka illiṭai naṭappatai oḻika ūṭal nīkkumveṇ nīṟiṭum avarkaḷ ulavum vīṭṭiṭai ōṭiyum naṭakka kūṭa naṉṉeṟi ītukāṇ kālkāḷ kumaraṉ tantai-em kuṭimuḻu tāḷvōṉ āṭa ampalat tamarntavaṉ avaṉtaṉ aruṭka ṭalpaṭin tāṭutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O my feet, know that this is the noble path you must join. Stop walking into the hellish homes of fools who do not wear the sacred ash. Run and walk instead in the homes of those who wear the white ash that dispels discord. Do this so that we may plunge and bathe in the ocean of grace of the Lord who is the father of Kumaran, who rules our entire lineage, and who resides in the hall of dance.

COMMENTARY – Comparing the homes of those without devotion to hell, Vallalar tells his feet to seek out the homes of those who wear the white ash. The company of devotees is the path to bathe in God's grace.

10

நிலைகொள் நீறிடாப் புலையரை மறந்தும்
நினைப்ப தென்பதை நெஞ்சமே ஒழிக
கலைகொள் நீறிடும் கருத்தரை நாளும்
கருதி நின்றுளே கனிந்துநெக் குருக
மலைகொள் வில்லினான் மால்விடை உடையான்
மலர்அ யன்தலை மன்னிய கரத்தான்
அலைகொள் நஞ்சமு தாக்கிய மிடற்றான்
அவனை நாம்மகிழ்ந் தடைகுதற் பொருட்டே.

nilaikoḷ nīṟiṭāp pulaiyarai maṟantum niṉaippa teṉpatai neñcamē oḻika
kalaikoḷ nīṟiṭum karuttarai nāḷum karuti niṉṟuḷē kaṉintunek kuruka
malaikoḷ villiṉāṉ mālviṭai uṭaiyāṉ malara yaṉtalai maṉṉiya karattāṉ alaikoḷ
nañcamu tākkiya miṭaṟṟāṉ avaṉai nāmmakiḻn taṭaikutaṟ poruṭṭē.

TRANSLATION – O my heart, cease thinking even in forgetfulness about the base people who do not wear the enduring ash. Meditate daily upon the wise ones who wear the radiant ash, and let yourself tenderly melt within. Act in this way so that we may joyfully reach the Lord who wields a mountain as a bow, who mounts the great bull, who holds the skull of lotus-born Brahma in His hand, and whose throat turned the swirling ocean poison into ambrosia.

COMMENTARY – Finally, Vallalar speaks to his own heart. He tells his inner self to completely forget those who do not wear the sacred ash, and to constantly meditate on the wise who do. By melting in love for the community of devotees, he says, the heart prepares itself to reach the Lord.

008. THE MEANS TO LIBERATION - MUTTI UPĀYAM - முத்தி உபாயம்

1

ஒற்றி ஊரனைப்
பற்றி நெஞ்சமே
நிற்றி நீஅருள்
பெற்றி சேரவே.

oṟṟi ūraṉaip paṟṟi neñcamē niṟṟi nī-aruḷ peṟṟi cēravē.

TRANSLATION – O heart, hold onto the Lord of Otriyur and stand firm so that you may attain the state of grace.

COMMENTARY – The mind must focus on the Lord of Otriyur (a temple town near Chennai) to reach a state of divine grace. Steadfastness is the foundation of spiritual attainment.

2

சேர நெஞ்சமே
தூரம் அன்றுகாண்
வாரம் வைத்தியேல்
சாரும் முத்தியே.

cēra neñcamē tūram aṉṟukāṇ vāram vaittiyēl cārum muttiyē.

TRANSLATION – O heart, it is not far away. If you hold true devotion, liberation will reach you.

COMMENTARY – Liberation is often thought to be a distant or impossible goal. Vallalar reassures his heart that it is close at hand. Devotion is the only requirement for freedom.

3

முத்தி வேண்டுமேல்
பத்தி வேண்டுமால்
சத்தி யம்இது
புத்தி நெஞ்சமே.

mutti vēṇṭumēl patti vēṇṭumāl catti yamitu putti neñcamē.

TRANSLATION – If you desire liberation, you need devotion. This is the truth. Understand this well, O heart.

COMMENTARY – Spiritual freedom requires love for the divine. Without devotion (*patti*), liberation (*mutti*) is impossible. The wandering mind must accept this truth.

4

நெஞ்ச மேஇது
வஞ்ச மேஅல
பிஞ்ச கன்பதம்
தஞ்சம் என்பதே.

neñca mē-itu vañca mē-ala piñca kaṉpatam tañcam eṉpatē.

TRANSLATION – O heart, this is no deception. The feet of the supreme Lord are the only refuge.

COMMENTARY – The mind can be skeptical of spiritual promises. Vallalar reassures his heart that relying on the divine is trustworthy. Surrendering to the feet of the Lord is the surest protection.

5

என்ப தேற்றவன்
அன்ப தேற்றுநீ
வன்பு மாற்றுதி
இன்பம் ஊற்றவே.

eṉpa tēṟṟavaṉ aṉpa tēṟṟunī vaṉpu māṟṟuti iṉpam ūṟṟavē.

TRANSLATION – The Lord wears a garland of bones. Embrace love for Him and cast away your hardness, so that bliss may spring forth within you.

COMMENTARY – In Hindu tradition, Siva wears a garland of bones to show that he remains after all things die. Loving this eternal divine presence melts the hardness of the human ego. Once the heart softens, joy begins to flow.

6

ஊற்றம் உற்றுவெண்
நீற்றன் ஒற்றியூர்
போற்ற நீங்குமால்
ஆற்ற நோய்களே.

ūṟṟam uṟṟuveṉ nīṟṟaṉ oṟṟiyūr pōṟṟa nīṅkumāl āṟṟa nōykaḷē.

TRANSLATION – With firm devotion, praise Otriyur of the Lord adorned in white ash. Severe afflictions will depart.

COMMENTARY – Praising the divine presence at Otriyur cures suffering and illness. Vallalar worshipped here as a young man. The Lord wears white ash, a traditional symbol of purity and the eternal divine. Devotion in this place heals body and mind.

7

நோய்கள் கொண்டிடும்
பேய்கள் பற்பலர்
தூய்தன் ஒற்றியூர்க்
கேய்தல் இல்லையே.

nōykaḷ koṇṭiṭum pēykaḷ paṟpalar tūytaṉ oṟṟiyūrk kēytal illaiyē.

TRANSLATION – The many demons that bring diseases do not approach pure Otriyur.

COMMENTARY – Otriyur is a pure sanctuary. Negative forces and the diseases they bring cannot cross into its sacred space. The town's divine purity keeps physical and spiritual harm away from those taking shelter there.

8

இல்லை இல்லைகாண்
ஒல்லை ஒற்றியூர்
எல்லை சேரவே
அல்லல் என்பதே.

illai illaikāṇ ollai oṟṟiyūr ellai cēravē allal eṉpatē.

TRANSLATION – See, there is absolutely no such thing as suffering upon swiftly reaching the borders of Otriyur.

COMMENTARY – Merely stepping into the borders of Otriyur ends all suffering. The Tamil verse repeats the word for 'no' to stress that sorrow ceases to exist in this holy place. Reaching this sacred destination guarantees peace.

9

அல்லல் என்பதேன்
தொல்லை நெஞ்சமே

மல்லல் ஒற்றியூர்
எல்லை சென்றுமே.

allal eṉpatēṉ tollai neñcamē mallal oṟṟiyūr ellai ceṉṟumē.

TRANSLATION – O troubled heart, why speak of suffering even after reaching the borders of abundant Otriyur?

COMMENTARY – Once a person reaches the grace of Otriyur, they must let go of past worries. Vallalar asks his troubled mind why it still holds on to old fears when surrounded by divine abundance.

10

சென்று வாழ்த்துதி
நன்று நெஞ்சமே
என்றும் நல்வளம்
ஒன்றும் ஒற்றியே.

ceṉṟu vāḻttuti naṉṟu neñcamē eṉṟum nalvaḷam oṉṟum oṟṟiyē.

TRANSLATION – Go and praise Otriyur, O heart. This is good. Otriyur forever abounds in fine prosperity.

COMMENTARY – The mind finds well-being by praising the grace of Otriyur. This sacred town offers unending spiritual wealth. Directing the heart toward this divine presence guarantees lasting goodness and peace.

009. PLUNGING INTO MISERY - AVALAT TAḶUṅKAL - அவலத் தழுங்கல்

1

ஊதி யம் பெறா ஒதயினேன் மதிபோய்
உழலும் பாவியேன் உண்மைஒன் றறியேன்
வாதி யம்புறும் வஞ்சகர் உடனே
வாய்இ ழுக்குற வன்மைகள் பேசி
ஆதி எம்பெரு மான்உனை மறந்தேன்
அன்பி லாதஎன் வன்பினை நினைக்கில்
தீதி யம்பிய நஞ்சமும் கலங்கும்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

ūti yam peṟā otayiṉēṉ matipōy uḻalum pāviyēṉ uṇmai-oṉ ṟaṟiyēṉ vāti yampuṟum vañcakar uṭaṉē vāyi ḻukkuṟa vaṉmaikaḷ pēci āti emperu māṉuṇai maṟantēṉ aṉpi lāta-eṉ vaṉpiṉai niṉaikkil tīti yampiya nañcamum kalaṅkum tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – I am a useless fool who gains nothing. A wandering sinner who has lost his mind, I know not a single truth. Joining deceivers who endlessly argue, I spoke harsh words until my mouth hurt, and I forgot you, our Primal Lord. When I think of my loveless, hard heart, even deadly poison trembles. O great gem Thyagar of shining Otriyur.

COMMENTARY – Vallalar regrets the time he wasted in harsh, useless debates. His heart has grown so cold and hard from these arguments that even deadly poison would fear it.

2

கல்இ கந்தவன் நெஞ்சகக் கொடியேன்
கயவர் தங்களுள் கலந்துநாள் தோறும்
மல்இ கந்தவாய் வாதமிட் டுலறி
வருந்து கின்றதுன் மார்க்கத்தை நினைக்கில்
இல்இ கந்தஎன் மீதெனக் கேதான்
இகலும் கோபமும் இருக்கின்ற தானால்
தில்லை யாய்உன்தன் உளத்துக்கென் னாமோ
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

kali kantavaṉ neñcakak koṭiyēṉ kayavar taṅkaḷuḷ kalantunāḷ tōṟum mali kantavāy vātamiṭ ṭulaṟi varuntu kiṉṟatuṉ mārkkattai niṉaikkil ili kanta-eṉ

mīteṉak kētāṉ ikalum kōpamum irukkiṉṟa tāṉāl tillai yāyuṉtaṉ uḷattukkeṉ ṉāmō tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – I am a cruel man with a heart harder than stone. Every day I mix with vile men, babble in stubborn arguments, and suffer. When I think of your path and look at my destitute self, I feel intense disgust and anger toward my own being. If I feel this way, O Lord of Thillai, what must your heart feel? O great gem Thyagar of shining Otriyur.

COMMENTARY – Clear sight of our own flaws brings self-disgust. Vallalar feels such anger at his own stubbornness that he wonders how God can bear to look at him. He addresses the divine as the Lord of Thillai, the sacred temple town of Chidambaram.

3

கைத வத்தர்தம் களிப்பினில் களித்தே
காலம் போக்கினேன் களைகண்மற் றறியேன்
செய்த வத்தர்தம் திறம்சிறி துணரேன்
செய்வ தென்னைநின் திருவருள் பெறவே
எய்த வத்திரு அருளெனக் கிரங்கி
ஈயில் உண்டுமற் றின்றெனில் இன்றே
செய்த வத்திரு மடந்தையர் நடனம்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

kaita vattartam kaḷippiṉil kaḷittē kālam pōkkiṉēṉ kaḷaikaṇmaṟ ṟaṟiyēṉ ceyta vattartam tiṟamciṟi tuṇarēṉ ceyva teṉṉainiṉ tiruvaruḷ peṟavē eyta vattiru aruḷeṉak kiraṅki īyil uṇṭumaṟ ṟiṉṟeṉil iṉṟē ceyta vattiru maṭantaiyar naṭaṉam tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – I wasted my time rejoicing in the revelry of deceitful men. I know no other refuge. I do not understand even a little of the greatness of those who perform true penance. What can I do to attain your divine grace? If you take pity and bestow your grace upon me, I will have it. If not, I am left with nothing today. O great gem Thyagar of shining Otriyur, where holy women dance.

COMMENTARY – Spiritual practices and true penance are foreign to him. He admits he has no merits of his own to offer and relies on God taking pity on his empty hands.

4

அழுத பிள்ளைக்கே பால்உண வளிப்பாள்

அன்னை என்பர்கள் அழவலி இல்லாக்
கொழுது நேர்சிறு குழவிக்கும் கொடுப்பாள்
குற்றம் அன்றது மற்றவள் செயலே
தொழுது நின்னடி துதிக்கின்றோர்க் கெனவே
துட்ட னேனுக்கும் சூழ்ந்தருள் செயலாம்
செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்கத்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

aḻuta piḷḷaikkē pāluṇa vaḻippāḷ aṉṉai eṉparkaḷ aḻavali illāk koḻutu nērciṟu kuḻavikkum koṭuppāḷ kuṟṟam aṉṟatu maṟṟavaḷ ceyalē toḻutu niṉṉaṭi tutikkiṉṟōrk keṉavē tuṭṭa ṉēṉukkum cūḻntaruḷ ceyalām ceḻutu mātavi malarticai maṇakkat tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – They say a mother feeds milk only to the child who cries. Yet she also feeds the tender infant who lacks the strength to cry. That is not a fault, for it is simply her nature. Just as you grant grace to those who worship and praise your feet, you can surely surround me, a wicked man, with your grace. O great gem Thyagar of shining Otriyur, where lush madhavi flowers spread their fragrance in every direction.

COMMENTARY – People say a mother only feeds the child who cries for milk. Yet a caring mother also feeds the infant too weak to make a sound. Vallalar asks God to show this same maternal grace, feeding him spiritually even though he lacks the strength or merit to ask.

5

உள்ளி யோஎன அலறிநின் றேத்தி
உருகி நெக்கிலா உளத்தன்யான் எனினும்
வள்ளி யோய்உனை மறக்கவும் மாட்டேன்
மற்றைத் தேவரை மதிக்கவும் மாட்டேன்
வெள்ளி யோவெனப் பொன்மகிழ் சிறக்க
விரைந்து மும்மதில் வில்வளைத் தெரித்தோய்
தெள்ளி யோர்புகழ்ந் தரகர என்னத்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

uḷḷi yō-eṉa alaṟiniṉ ṟētti uruki nekkilā uḷattaṉyāṉ eṉiṉum vaḷḷi yōyuṉai maṟakkavum māṭṭēṉ maṟṟait tēvarai matikkavum māṭṭēṉ veḷḷi yōveṉap poṉmakiḻ ciṟakka viraintu mummatil vilvaḷait terittōy teḷḷi yōrpukaḻn tarakara eṉṉat tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – Though my heart does not melt and cry out in praise, searching for you within, I will never forget you, O generous Lord. I will

never revere other gods. With a radiant golden smile, you swiftly bent the bow and burned the three walled cities. O great gem Thyagar of shining Otriyur, whom the wise praise, chanting Hara Hara.

COMMENTARY – Though his heart feels dry and unable to melt in devotion, Vallalar promises absolute loyalty. Vallalar recalls the story of Siva destroying three flying demonic cities just by smiling, proving divine power is swift and effortless. Relying on this generous Lord, Vallalar vows never to seek other gods.

6

விருப்பி லேன்திரு மால்அயன் பதவி
வேண்டிக் கொள்கென விளம்பினும் கொள்ளேன்
மருப்பின் மாஉரி யாய்உன்தன் அடியார்
மதிக்கும் வாழ்வையே மனங்கொடு நின்றேன்
ஒருப்ப டாதஇவ் வென்னள வினிஉன்
உள்ளம் எப்படி அப்படி அறியேன்
திருப்பு யாசல மன்னர்மா தவத்தோர்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

viruppi lēṉtiru mālayaṉ patavi vēṇṭik koḷkeṉa viḷampiṉum koḷḷēṉ maruppiṉ mā-uri yāyuṉtaṉ aṭiyār matikkum vāḻvaiyē maṉaṅkoṭu niṉṟēṉ oruppa ṭāta-iv veṉṉaḷa viṉi-uṉ uḷḷam eppaṭi appaṭi aṟiyēṉ tiruppu yācala maṉṉarmā tavattōr tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – I have no desire for the status of Tirumal or Ayan. Even if they offer it and tell me to take it, I will not accept. Oh Lord wearing the skin of the great tusked elephant! I stand with my mind set only on the life esteemed by Your devotees. Given my unsteady nature, I do not know what Your heart thinks of me now. O great gem Thyagar of shining Otriyur with great ascetics and kings who have shoulders like sacred mountains!

COMMENTARY – The highest cosmic ranks mean nothing to a devotee. Vallalar would refuse the power of the creator god Ayan (Brahma) and the preserving god Tirumal (Vishnu), even if offered directly. He wants only the simple life of those who love God. Knowing his unsteady nature, he worries if God will accept him.

7

நிலையி லாஉல கியல்படும் மனத்தை
நிறுத்தி லேன்ஒரு நியமமும் அறியேன்

விலையி லாமணி யேஉனை வாழ்த்தி
வீட்டு நன்னெறிக் கூட்டென விளம்பேன்
அலையில் ஆர்ந்தெழும் துரும்பென அலைந்தேன்
அற்ப னேன்திரு அருளடை வேனே
சிலையில் ஆர்அழல் கணைதொடுத் தவனே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

nilaiyi lā-ula kiyalpaṭum maṉattai niṟutti lēṉoru niyamamum aṟiyēṉ vilaiyi lāmaṇi yē-uṉai vāḻtti vīṭṭu naṉṉeṟik kūṭṭeṉa viḻampēṉ alaiyil ārnteḻum turumpeṉa alaintēṉ aṟpa ṉēṉtiru aruḷaṭai vēṉē cilaiyil āraḻal kaṇaitoṭut tavaṉē tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – I have not steadied my mind, which suffers in transient worldly ways. I know no discipline. Oh priceless gem! I do not praise You and ask You to unite me with the good path of liberation. I wandered like a piece of straw tossing on swelling waves. Will I, a base one, ever attain Your holy grace? Oh Lord who shot the fiery arrow from the mountain bow! O great gem Thyagar of shining Otriyur!

COMMENTARY – A mind caught in worldly life is like a piece of straw thrown about by ocean waves. Vallalar confesses he lacks all spiritual discipline and has not even asked God for the way to liberation. Tossed by transient distractions, he wonders how he can hope to receive divine grace.

8

காயம் என்பதா காயம்என் றறியேன்
கலங்கி னேன்ஒரு களைகணும் இல்லேன்
சேய நன்னெறி அணித்தெனக் காட்டும்
தெய்வ நின்அருள் திறம்சிறி தடையேன்
தூய நின்அடி யவருடன் கூடித்
தொழும்பு செய்வதே சுகம்எனத் துணியேன்
தீய னேன்தனை ஆள்வதெவ் வாறோ
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

kāyam eṉpatā kāyameṉ ṟaṟiyēṉ kalaṅki ṉēṉoru kaḷaikaṇum illēṉ cēya naṉṉeṟi aṇitteṉak kāṭṭum teyva niṉaruḷ tiṟamciṟi taṭaiyēṉ tūya niṉaṭi yavaruṭaṉ kūṭit toḻumpu ceyvatē cukameṉat tuṇiyēṉ tīya ṉēṉtaṉai āḷvatev vāṟō tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – I do not realize that the body is an illusion of empty space. I am confused. I have no refuge. I have not attained even a little of Your divine grace, which shows the distant good path as very near. I do not

resolve that joining Your pure devotees and serving them is true happiness. How will You rule over me, a wicked one? O great gem Thyagar of shining Otriyur!

COMMENTARY – The physical body is temporary and will pass into empty space, but Vallalar laments that he is trapped in its illusion. Without divine grace, the spiritual path feels distant. He grieves that he is confused, lacks a safe refuge, and has not yet found happiness in the simple act of serving other devotees.

9

புன்னு னிப்படும் துளியினும் சிறிய
போகம் வேட்டுநின் பொன்அடி மறந்தேன்
என்னி னிப்படும் வண்ணம்அஃ தறியேன்
என்செய் கேன்எனை என்செயப் புகுகேன்
மின்னி னில்பொலி வேணியம் பெருமான்
வேற லேன்எனை விரும்பல்உன் கடனே
தென்ன னிப்படும் சோலைசூழ்ந் தோங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

puṉṉu ṉippaṭum tuḷiyiṉum ciṟiya pōkam vēṭṭuniṉ poṉaṭi maṟantēṉ eṉṉi ṉippaṭum vaṇṇamaḵ taṟiyēṉ eṉcey kēṉeṉai eṉceyap pukukēṉ miṉṉi ṉilpoli vēṇiyam perumāṉ vēṟa lēṉeṉai virumpaluṉ kaṭaṉē teṉṉa ṉippaṭum cōlaicūḻn tōṅkit tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – Desiring worldly pleasure smaller than a dewdrop on the tip of a blade of grass, I forgot Your golden feet. I do not know what will happen to me now. What will I do? What state will I enter? Oh Lord with matted hair shining like lightning! I am not apart from You. It is Your duty to accept me. O great gem Thyagar of shining Otriyur, where lofty groves sway in the southern breeze!

COMMENTARY – Worldly pleasures are smaller than a single dewdrop on a blade of grass, yet they easily distract the mind from God. After admitting he chased these tiny pleasures and lost his way, Vallalar makes a bold claim on divine grace. He tells God, "I am not apart from You," insisting it is God's duty to take him back.

10

அடிய னேன்அலன் என்னினும் அடியேன்
ஆக நின்றனன் அம்மைஇம் மையினும்

> கடிய னேன்பிழை யாவையும் பொறுக்கக்
> கடன்உ னக்கலால் கண்டிலன் ஐயா
> பொடிகொள் மேனிஎம் புண்ணிய முதலே
> புன்னை யஞ்சடைப் புங்கவர் ஏறே
> செடியர் தேடுறாத் திவ்விய ஒளியே
> திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

aṭiya ṉēṉalaṉ eṉṉiṉum aṭiyēṉ āka niṉṟaṉaṉ ammai-im maiyiṉum kaṭiya ṉēṉpiḻai yāvaiyum poṟukkak kaṭaṉu ṉakkalāl kaṇṭilaṉ aiyā poṭikoḷ mēṉi-em puṇṇiya mutalē puṉṉai yañcaṭaip puṅkavar ēṟē ceṭiyar tēṭuṟāt tivviya oḷiyē tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākamā maṇiyē.

TRANSLATION – Even if I say I am not Your devotee, I stand as Your devotee in the next life and this life. It is Your duty alone to forgive all the faults of this cruel one. I see no one else to do this, Oh Lord. Oh our righteous source whose body is smeared with ash! Oh supreme among the gods with beautiful matted hair! Oh divine light unsought by the wicked! O great gem Thyagar of shining Otriyur!

COMMENTARY – The bond between the soul and God is permanent across lifetimes. Vallalar declares that even if he denies being a devotee, he still belongs to the divine in this life and the next. Because this tie cannot be broken, God is the only one who can, and must, forgive his flaws.

010. EXPRESSING DEVOTION USING PROVERBS - PAḶAMOḶIMĒL VAITTUP PARIVUKŪRTAL -

பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்

1

வானை நோக்கிமண் வழிநடப் பவன்போல்
வயங்கும் நின்அருள் வழியிடை நடப்பான்
ஊனை நோக்கினேன் ஆயினும் அடியேன்
உய்யும் வண்ணம்நீ உவந்தருள் புரிவாய்
மானை நோக்கிய நோக்குடை மலையாள்
மகிழ மன்றிடை மாநடம் புரிவோய்
தேனை நோக்கிய கொன்றையஞ் சடையோய்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

vāṉai nōkkimaṇ vaḻinaṭap pavaṉpōl vayaṅkum niṉaruḷ vaḻiyiṭai naṭappāṉ ūṉai nōkkiṉēṉ āyiṉum aṭiyēṉ uyyum vaṇṇamnī uvantaruḷ purivāy māṉai nōkkiya nōkkuṭai malaiyāḷ makiḻa maṉṟiṭai mānaṭam purivōy tēṉai nōkkiya koṉṟaiyañ caṭaiyōy tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man walking the earthly path while gazing up at the sky, I sought to walk the path of your radiant grace but looked only toward worldly flesh. Even so, you must joyfully bestow your grace so that I, your servant, may be saved. You perform the great dance in the hall so the mountain goddess with glances like a deer rejoices. O Lord with matted hair adorned with honey-laden konrai flowers! O Lord Thyagar of radiant Otriyur!

COMMENTARY – Seeking grace while distracted by worldly desires is like tripping on the ground while staring at the sky. Human attention is easily captured by the physical body. Therefore, Vallalar asks God to grant grace out of pure generosity rather than waiting for perfect focus.

2

வாயி லான்பெரு வழக்குரைப் பதுபோல்
வள்ளல் உன்னடி மலர்களுக் கன்பாம்
துயி லாதுநின் அருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேன்அருள் சுகம்பெற நினைவாய்
கோயி லாகநல் அன்பர்தம் உளத்தைக்
கொண்ட மர்ந்திடும் குணப்பெருங் குன்றே

தேயி லாதபல் வளஞ்செறிந் தோங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

vāyi lāṉperu vaḷakkuraip patupōl vaḷḷal uṉṉaṭi malarkaḷuk kaṉpām tuyi lātuniṉ aruḷpeṟa viḻaintēṉ tuṭṭa ṉēṉaruḷ cukampeṟa niṉaivāy kōyi lākanal aṉpartam uḷattaik koṇṭa marntiṭum kuṇapperuṅ kuṉṟē tēyi lātapal vaḷañceṟin tōṅkit tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a mute man attempting to argue a great lawsuit, I desired to obtain your grace without possessing love for your lotus feet, O benevolent Lord. You must resolve to bestow the bliss of your grace on me, a wicked person. O great mountain of virtue who takes the hearts of good devotees as your temple and resides there! O Lord Thyagar of radiant Otriyur, rising and shining with abundant and undiminishing wealth!

COMMENTARY – Wishing for spiritual bliss without cultivating love for the divine is like a mute person trying to win a complex court case. God naturally makes a home in the hearts of those who love him, yet Vallalar pleads for grace even for those who struggle to find that love.

3

வித்தை இன்றியே விளைத்திடு பவன்போல்
மெய்ய நின்இரு மென்மலர்ப் பதத்தில்
பத்தி இன்றியே முத்தியை விழைந்தேன்
பாவி யேன்அருள் பண்புற நினைவாய்
மித்தை இன்றியே விளங்கிய அடியார்
விழைந்த யாவையும் தழைந்திட அருள்வோய்
சித்தி வேண்டிய முனிவரர் பரவித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

vittai iṉṟiyē viḷaittiṭu pavaṉpōl meyya niṉiru meṉmalarp patattil patti iṉṟiyē muttiyai viḻaintēṉ pāvi yēṉaruḷ paṇpuṟa niṉaivāy mittai iṉṟiyē viḷaṅkiya aṭiyār viḻainta yāvaiyum taḻaintiṭa aruḷvōy citti vēṇṭiya muṉivarar paravit tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man trying to harvest a crop without planting seeds, I desired liberation without having devotion for your two soft lotus feet. O Lord of Truth, please resolve to bestow the virtue of your grace upon me, a sinner. You graciously cause all the desires of your flawless devotees to flourish. O Lord Thyagar of radiant Otriyur, praised by sages seeking spiritual attainments!

COMMENTARY – A farmer cannot harvest a field he never planted. Expecting spiritual freedom without first planting the seeds of devotion is

just as impossible. Acknowledging this fault, Vallalar appeals directly to divine compassion to make up for human spiritual poverty.

4

கலம்இ லாதுவான் கடல்கடப் பவன்போல்
கடவுள் நின்அடிக் கமலங்கள் வழுத்தும்
நலம்இ லாதுநின் அருள்பெற விழைந்த
நாயி னேன்செயும் நவைபொறுத் தருள்வாய்
மலம்இ லாதநல் வழியிடை நடப்போர்
மனத்துள் மேவிய மாமணிச் சுடரே
சிலம்இ லாஞ்சம்ஆ தியதருப் பொழில்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

kalami lātuvāṉ kaṭalkaṭap pavaṉpōl kaṭavuḷ niṉaṭik kamalaṅkaḷ vaḻuttum
nalami lātuniṉ aruḷpeṟa viḻainta nāyi ṉēṉceyum navaipoṟut taruḷvāy malami
lātanal vaḻiyiṭai naṭappōr maṉattuḷ mēviya māmaṇic cuṭarē cilami lāñcamā
tiyatarup poḻilkaḷ tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man attempting to cross the vast ocean without a ship, I desired to obtain your grace without the virtue of praising your lotus feet, O God. Please forgive the faults committed by this lowly one and grant your grace. O great light of the jewel dwelling in the hearts of those who walk the good and flawless path! O Lord Thyagar of radiant Otriyur, filled with groves of beautiful shade trees!

COMMENTARY – Trying to cross the sea of worldly life without the boat of worship is bound to fail. The divine light dwells naturally in those who walk a flawless path, but grace is still asked to forgive the mistakes of those who stumble while longing for the farther shore.

5

போர்க்கும் வெள்ளத்தில் பொன்புதைப் பவன்போல்
புலைய நெஞ்சிடைப் புனிதநின் அடியைச்
சேர்க்கும் வண்ணமே நினைக்கின்றேன் எனினும்
சிறிய னேனுக்குன் திருவருள் புரிவாய்
கூர்க்கும் நெட்டிலை வேற்படைக் கரங்கொள்
குமரன் தந்தையே கொடியதீ வினையைத்
தீர்க்கும் தெய்வமே சைவவை திகங்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

pōrkkum veḷḷattil poṉputaip pavaṉpōl pulaiya neñciṭaip puṉitaniṉ aṭiyaic cērkkum vaṇṇamē niṉaikkiṉṟēṉ eṉiṉum ciṟiya ṉēṉukkuṉ tiruvaruḷ purivāy kūrkkum neṭṭilai vēṟpaṭaik karaṅkoḷ kumaraṉ tantaiyē koṭiyatī viṉaiyait tīrkkum teyvamē caivavai tikaṅkaḷ tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man trying to bury gold in a raging flood, I attempt to establish your pure feet in my base heart. Even so, please grant your divine grace to this lowly one. O father of Kumaran whose hand holds the sharp and long spear! O God who eradicates cruel karma! O Lord Thyagar of radiant Otriyur, where Saiva and Vedic traditions flourish!

COMMENTARY – Attempting to hold onto God in an impure and restless heart is like trying to bury treasure in a raging flood. The chaos of the mind washes everything away. Yet the divine destroys the heavy burdens of past actions (*karma*) and can secure that treasure even in a troubled mind.

6

ஓட உன்னியே உறங்குகின் றவன்போல்
ஓங்கும் உத்தம உன்அருட் கடலில்
ஆட உன்னியே மங்கையர் மயலில்
அழுந்து கின்றஎற் கருள்செய நினைவாய்
நாட உன்னியே மால்அயன் ஏங்க
நாயி னேன்உளம் நண்ணிய பொருளே
தேட உன்னிய மாதவ முனிவர்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

ōṭa uṉṉiyē uṟaṅkukiṉ ṟavaṉpōl ōṅkum uttama uṉaruṭ kaṭalil āṭa uṉṉiyē maṅkaiyar mayalil aḻuntu kiṉṟa-eṟ karuḷceya niṉaivāy nāṭa uṉṉiyē mālayaṉ ēṅka nāyi ṉēṉuḷam naṇṇiya poruḷē tēṭa uṉṉiya mātava muṉivar tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man who intends to run but falls asleep, I intended to bathe in your supreme, rising ocean of grace, yet I sink in the delusion of women. Please resolve to grant me your grace. Vishnu and Brahma yearned as they sought you, yet you are the supreme reality who approached the heart of this dog. O Lord Thyagar of radiant Otriyur, where sages of great penance gather to seek you!

COMMENTARY – Good intentions are easily derailed by worldly distractions. Vallalar planned to bathe in divine grace but fell asleep in desire, much like a runner who falls asleep at the starting line. Yet he finds hope in a paradox: the supreme reality that great gods struggle to find has willingly come to his own humble heart.

7

முதல்இ லாமல்ஊ தியம்பெற விழையும்
மூடன் என்னநின் மொய்கழல் பதமேத்
துதல்இ லாதுநின் அருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேன்அருட் சுகம்பெறு வேனோ
நுதலில் ஆர்அழல் கண்ணுடை யவனே
நோக்கும் அன்பர்கள் தேக்கும்இன் அமுதே
சிதல்இ லாவளம் ஓங்கிஎந் நாளும்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

mutali lāmalū tiyampeṟa viḻaiyum mūṭaṉ eṉṉaniṉ moykaḻal patamēt tutali lātuniṉ aruḷpeṟa viḻaintēṉ tuṭṭa ṉēṉaruṭ cukampeṟu vēṉō nutalil āraḻal kaṇṇuṭai yavaṉē nōkkum aṉparkaḷ tēkkumiṉ amutē citali lāvaḷam ōṅki-en nāḷum tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a fool who desires profit without capital, I desired to attain your grace without praising your strong, ankleted feet. Will I, a wicked man, ever attain the bliss of your grace? O Lord with a fiercely burning eye on your forehead! O sweet nectar welling up in the devotees who gaze at you! O Lord Thyagar of radiant Otriyur, shining forever with rising, imperishable fertility!

COMMENTARY – Spiritual progress requires active devotion. Vallalar admits the foolishness of wanting the bliss of grace without first making the effort to worship, comparing it to a merchant who expects a profit without investing any capital.

8

கல்லை உந்திவான் நதிகடப் பவர்போல்
காமம் உந்திய நாமநெஞ் சகத்தால்
எல்லை உந்திய பவக்கடல் கடப்பான்
எண்ணு கின்றனன் எனக்கருள் வாயோ
அல்லை உந்திய ஒண்சுடர்க் குன்றே
அகில கோடிகட் கருள்செயும் ஒன்றே
தில்லை நின்றொளிர் மன்றிடை அமுதே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

kallai untivāṉ natikaṭap pavarpōl kāmam untiya nāmaneñ cakattāl ellai untiya pavakkaṭal kaṭappāṉ eṉṉu kiṉṟaṉaṉ eṉakkaruḷ vāyō allai untiya oṇcuṭark kuṉṟē akila kōṭikaṭ karuḷceyum oṉṟē tillai niṉṟoḷir maṉṟiṭai amutē tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a person who tries to use a stone as a float to cross a great river, I think of crossing the boundless ocean of birth with a treacherous heart pushed by lust. Will you grant me your grace? O brilliant mountain of light that drives away darkness! O One who grants grace to all the millions of worlds! O nectar in the shining hall of Thillai! O Lord Thyagar of radiant Otriyur!

COMMENTARY – Relying on worldly attachments to reach spiritual freedom guarantees failure. Trying to escape the endless cycle of birth and death using a heart heavy with desire is like trying to use a heavy stone as a life raft. Only the divine light can pull the drowning soul to safety.

9

நெய்யி னால்சுடு நெருப்பவிப் பவன்போல்
நெடிய துன்பமாம் கொடியவை நிறைந்த
பொய்யி னால்பவம் போக்கிட நினைத்தேன்
புல்ல னேனுக்குன் நல்அருள் வருமோ
கையி னால்தொழும் அன்பர்தம் உள்ளக்
கமலம் மேவிய விமலவித் தகனே
செய்யி னால்பொலிந் தோங்கிநல் வளங்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

neyyi ṉālcuṭu neruppavip pavaṉpōl neṭiya tuṉpamām koṭiyavai niṟainta poyyi ṉālpavam pōkkiṭa niṉaittēṉ pulla ṉēṉukkuṉ nalaruḷ varumō kaiyi ṉāltoḻum aṉpartam uḷḷak kamalam mēviya vimalavit takaṉē ceyyi ṉālpolin tōṅkinal vaḷaṅkaḷ tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man who tries to extinguish a blazing fire by pouring ghee on it, I thought I could dispel worldly birth through falsehood filled with cruel, endless sorrow. Will your good grace ever come to me, a lowly person? O pure and wise one who dwells in the heart-lotus of devotees who worship you with their hands! O Lord Thyagar of radiant Otriyur, rising and shining with the rich fertility of its fields!

COMMENTARY – Worldly illusions feed human suffering instead of curing it. Relying on falsehood to escape the sorrows of life is like pouring ghee (clarified butter) onto a blazing fire: the false remedy only makes the flames burn higher. True relief comes only from the pure divine presence dwelling in the hearts of devotees.

10

நீர்சொ ரிந்தொளி விளக்கெரிப் பவன்போல்

> நித்தம் நின்னிடை நேசம்வைத் திடுவான்
> பார்சொ ரிந்திடும் பவநெறி முயன்றேன்
> பாவி யேன்தனைக் கூவிநின் றாள்வாய்
> கார்சொ ரிந்தெனக் கருணைஈந் தன்பர்
> களித்த நெஞ்சிடை ஒளித்திருப் பவனே
> தேர்சொ ரிந்தமா மணித்திரு வீதித்
> திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

nīrco rintoḷi viḷakkerip pavaṉpōl nittam niṉṉiṭai nēcamvait tiṭuvāṉ pārco rintiṭum pavaneṟi muyaṉṟēṉ pāvi yēṉtaṉaik kūviniṉ ṟāḷvāy kārco rinteṉak karuṇai-īn taṉpar kaḷitta neñciṭai oḷittirup pavaṉē tērco rintamā maṇittiru vītit tikaḻum oṟṟiyūrt tiyākanā yakaṉē.

TRANSLATION – Like a man who pours water to keep a bright lamp burning, I pursued the worldly path of earthly existence in order to place my daily love upon you. Please call out and rule over me, a sinner. O Lord who grants grace like pouring rain and hides within the joyous hearts of devotees! O Lord Thyagar of radiant Otriyur, where the holy streets are scattered with great gems fallen from chariots!

COMMENTARY – You cannot sustain spiritual love using the habits of ordinary worldly life. This is as foolish as trying to keep a lamp burning by pouring water into it instead of oil. The soul must abandon these backward attempts and rely on God, whose grace pours down freely like rain.

011. INTOLERANCE OF MY OFFENSES - APARĀTAT TĀṞṞĀMAI - அபராதத் தாற்றாமை

1

துச்சிலை விரும்பித் துயர்கொளும் கொடியேன்
துட்டனேன் தூய்மைஒன் றில்லா
எச்சிலை அனையேன் பாவியேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
பச்சிலை இடுவார் பக்கமே மருவும்
பரமனேஎம் பசு பதியே
அச்சிலை விரும்பும் அவருளத் தமுதே
ஐயனே ஒற்றியூர் அரைசே.

tuccilai virumpit tuyarkoḷum koṭiyēṉ tuṭṭaṉēṉ tūymai-oṉ ṟillā eccilai aṉaiyēṉ pāviyēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ paccilai iṭuvār pakkamē maruvum paramaṉē-em pacu patiyē accilai virumpum avaruḷat tamutē aiyaṉē oṟṟiyūr araicē.

TRANSLATION – Desiring a wretched life and gathering sorrow, I am cruel. I am wicked and lack all purity. I am like discarded food. I am a sinner. I do not know what must be done to me to cure this. O Supreme One who stands by those who offer even a fresh green leaf! O Lord of souls! O nectar in the hearts of those who desire that sacred form! O Sire, King of Otriyur!

COMMENTARY – The feeling of impurity and unworthiness is a heavy burden for the soul. Vallalar feels like discarded food, yet the Divine does not require grand rituals or perfect purity. God stands by anyone who offers even a fresh green leaf with a sincere heart.

2

தூங்கினேன் சோம்பற் குறைவிட மானேன்
தோகையர் மயக்கிடை அழுந்தி
ஏங்கினேன் அவமே இருந்தனன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
வாங்கிமே ருவினை வளைத்திடும் பவள
மாமணிக் குன்றமே மருந்தே
ஓங்கிவான் அளவும் பொழில்செறி ஒற்றி
யூர்வரும் என்னுடை உயிரே.

tūṅkiṉēṉ cōmpaṟ kuṟaiviṭa māṉēṉ tōkaiyar mayakkiṭai aḻunti ēṅkiṉēṉ avamē iruntaṉaṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ vāṅkimē ruviṉai vaḷaittiṭum pavaḷa māmaṇik kuṉṟamē maruntē oṅkivāṉ aḷavum poḷilceṟi oṟṟi yūrvarum eṉṉuṭai uyirē.

TRANSLATION – I slept. I became a dwelling place for laziness. Sinking into the delusion of women, I languished. I lived in vain. I do not know what must be done to me to cure this. O great hill of coral gems who bent Mount Meru into a bow! O Medicine! O my Life who comes to Otriyur, rich with groves soaring to the sky!

COMMENTARY – Spiritual laziness and physical desires pull the mind away from the truth. Vallalar finds his cure by calling God the medicine. The image of the Lord bending Mount Meru into a bow shows that divine grace is powerful enough to conquer any human weakness.

3

கரப்பவர்க் கெல்லாம் முற்படும் கொடிய
கடையனேன் விடையமே உடையேன்
இரப்பவர்க் கணுவும் ஈந்திலேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
திரப்படும் கருணைச் செல்வமே சிவமே
தெய்வமே தெய்வநா யகமே
உரப்படும் அன்பர் உள்ஒளி விளக்கே
ஒற்றியூர் வாழும்என் உவப்பே.

karappavark kellām muṟpaṭum koṭiya kaṭaiyaṉēṉ viṭaiyamē uṭaiyēṉ irappavark kaṇuvum īntilēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ tirappaṭum karuṇaic celvamē civamē teyvamē teyvanā yakamē urappaṭum aṉpar uḷoḷi viḷakkē oṟṟiyūr vāḻumeṉ uvappē.

TRANSLATION – I am the foremost among all hoarders, a cruel and base person. I possess only sensory desires. I have not given even an atom to those who beg. I do not know what must be done to me to cure this. O wealth of enduring grace! O Sivam! O God! O Lord of gods! O inner lamp of light for devotees of strong love! O my Joy residing in Otriyur!

COMMENTARY – Refusing to share with those in need is a severe spiritual failing. For Vallalar, turning away beggars is a failure of *Jeevakarunyam* (compassion for all living beings). The cure for this cruelty is God, who shines as a guiding inner lamp in loving hearts.

4

இல்லைஎன் பதனுக் கஞ்சிடேன் நாய்க்கும்
இணையிலேன் இழிவினேன் துயர்க்கோர்
எல்லைமற் றறியேன் ஒதியனேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
கல்லைவில் ஆக்கும் கருணைவா ரிதியே
கண்ணுதல் உடையசெங் கனியே
தில்லைவாழ் அரசே தெய்வமா மணியே
திருவொற்றி யூர்வரும் தேவே.

illai-eṉ pataṉuk kañciṭēṉ nāykkum iṇaiyilēṉ iḻiviṉēṉ tuyarkkōr ellaimaṟ ṟaṟiyēṉ otiyaṉēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ kallaivil ākkum karuṇaivā ritiyē kaṇṇutal uṭaiyaceṅ kaṉiyē tillaivāḻ aracē teyvamā maṇiyē tiruvoṟṟi yūrvarum tēvē.

TRANSLATION – I do not fear refusing beggars. I am not even equal to a dog. I am despicable. I know no bounds to my sorrow. I am utterly useless. I do not know what must be done to me to cure this. O ocean of grace who turned a stone mountain into a bow! O sweet red fruit with an eye on your forehead! O King residing in Thillai! O great divine gem! O God who comes to Otriyur!

COMMENTARY – The hardest heart is one that turns away a beggar without a second thought. Vallalar views this total lack of compassion as making a person lower than a street dog. Against this deep human failure, he praises the Divine as a vast ocean of grace. The Lord who can bend a mountain of stone into a bow can surely soften the hardest and most useless human heart.

5

மண்ணிலே மயங்கும் மனத்தினை மீட்டுன்
மலரடி வழுத்திடச் சிறிதும்
எண்ணிலேன் கொடிய ஏழையேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
விண்ணிலே விளங்கும் ஒளியினுள் ஒளியே
விடையில்வந் தருள்விழி விருந்தே
கண்ணிலே விளங்கும் அரும்பெறல் மணியே
காட்சியே ஒற்றியங் கரும்பே.

maṇṇilē mayaṅkum maṉattiṉai mīṭṭuṉ malaraṭi vaḻuttiṭac ciṟitum eṇṇilēṉ koṭiya ēḻaiyēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ viṇṇilē viḷaṅkum oḷiyiṉuḷ oḷiyē

viṭaiyilvan taruḷviḻi viruntē kaṇṇilē viḷaṅkum arumpeṟal maṇiyē kāṭciyē oṟṟiyaṅ karumpē.

TRANSLATION – I have not thought even a little of withdrawing my mind from worldly delusion and praising your lotus feet. I am a cruel wretch. I do not know what must be done to me to cure this. O light within the light that shines in the sky! O feast for the eyes who comes on a bull to bestow grace! O precious gem shining in the eye! O Vision! O sweet sugarcane of Otriyur!

COMMENTARY – The human mind naturally clings to the material world, requiring conscious effort to withdraw from these delusions and turn toward the divine. Vallalar confesses his failure to make this effort. He seeks rescue from the Lord, the light hidden within all light, who arrives to offer grace as a feast for the eyes.

6

முட்டியே மடவார் முலைத்தலை உழக்கும்
மூடனேன் முழுப்புலை முறியேன்
எட்டியே அனையேன் பாவியேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
ஒட்டியே அன்பர் உளத்தெழும் களிப்பே
ஒளிக்குளாம் சோதியே கரும்பின்
கட்டியே தேனே சடையுடைக் கனியே
காலமும் கடந்தவர் கருத்தே.

muṭṭiyē maṭavār mulaittalai uḻakkum mūṭaṉēṉ muḻuppulai muṟiyēṉ eṭṭiyē aṉaiyēṉ pāviyēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ oṭṭiyē aṉpar uḷatteḻum kaḷippē oḷikkuḷām cōtiyē karumpiṉ kaṭṭiyē tēṉē caṭaiyuṭaik kaṉiyē kālamum kaṭantavar karuttē.

TRANSLATION – I am a fool who wallows at the breasts of women. I am completely wretched and do not break free from my baseness. I am a sinner as bitter as the Etti tree. I do not know what must be done to me to cure this. O joy that rises in the hearts of devotees who cleave to you! O Jothi within the light! O block of raw sugar! O honey! O sweet fruit bearing matted hair! O truth realized by those who have transcended time!

COMMENTARY – Vallalar laments being trapped by lust and base desires, comparing his bitterness to the poisonous Etti tree. He contrasts this worldly state with the sweetness of the divine, calling God the light (Jothi) and the pure joy known to devotees. He asks how such an affliction can ever be cured.

7

கருதென அடியார் காட்டியும் தேறாக்
கன்மனக் குரங்கனேன் உதவா
எருதென நின்றேன் பாவியேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
மருதிடை நின்ற மாணிக்க மணியே
வன்பவம் தீர்த்திடும் மருந்தே
ஒருதிறம் உடையோர் உள்ளத்துள் ஒளியே
ஒற்றியூர் மேவும்என் உறவே.

karuteṉa aṭiyār kāṭṭiyum tēṟāk kaṉmaṉak kuraṅkaṉēṉ utavā eruteṉa niṉṟēṉ pāviyēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ marutiṭai niṉṟa māṇikka maṇiyē vaṉpavam tīrttiṭum maruntē orutiṟam uṭaiyōr uḷḷattuḷ oḷiyē oṟṟiyūr mēvumeṉ uṟavē.

TRANSLATION – Even when your devotees point the way and tell me to meditate, my stony heart does not understand. I am a monkey. I stand like a useless ox. I am a sinner. I do not know what must be done to me to cure this. O ruby gem standing amidst the Marutha trees! O medicine that cures cruel karma! O light within the hearts of those with singular focus! O my kin dwelling in Otriyur!

COMMENTARY – Spiritual guidance falls on deaf ears when the human heart is hardened. Vallalar compares his restless mind to a monkey and his stubbornness to a useless ox. He looks to God as the only medicine capable of curing the consequences of past actions (karma), an inner light available to those with unwavering focus.

8

வைதிலேன் வணங்கா திகழ்பவர் தம்மை
வஞ்சனேன் நின்னடி யவர்பால்
எய்திலேன் பேயேன் ஏழையேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
கொய்துமா மலரிட் டருச்சனை புரிவோர்
கோலநெஞ் சொளிர் குணக் குன்றே
உய்திறம் உடையோர் பரவுநல் ஒற்றி
யூர்அகத் தமர்ந்தருள் ஒன்றே.

vaitilēṉ vaṇaṅkā tikaḻpavar tammai vañcaṉēṉ niṉṉaṭi yavarpāl eytilēṉ pēyēṉ ēḻaiyēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ koytumā malariṭ ṭaruccaṉai purivōr

kōlaneñ coḷir kuṇak kuṉṟē uytiṟam uṭaiyōr paravunal oṟṟi yūrakat tamarntaruḷ oṉṟē.

TRANSLATION – I did not rebuke those who refuse to bow and mock you instead. I am deceitful. I did not seek the company of your devotees. I am a demon and a poor wretch. I do not know what must be done to me to cure this. O mountain of virtues shining in the beautiful hearts of those who pluck great flowers and perform worship! O Supreme One gracefully seated in good Otriyur, praised by those who possess the means to salvation!

COMMENTARY – It is a spiritual regret to remain silent when the sacred is mocked and to avoid the company of devotees. Feeling deceitful for these failures, Vallalar recognizes that God stands as a mountain of virtue inside the hearts of those who offer worship.

9

தெவ்வண மடவார் சிக்குழி விழுந்தேன்
தீயனேன் பேயனேன் சிறியேன்
எவ்வணம் உய்வேன் என்செய்வேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
எவ்வணப் பொருப்பே என்னிரு கண்ணே
இடையிடர்ப் பசியசெம் பொன்னே
செவ்வண மணியே திகழ்குணக் கடலே
திருவொற்றி யூர்ச்செழுந் தேனே.

tevvaṇa maṭavār cīkkuḻi viḻuntēṉ tīyaṉēṉ pēyaṉēṉ ciṟiyēṉ evvaṇam uyvēṉ eṉceyvēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ evvaṇap poruppē eṉṉiru kaṇṇē iṭaiyiṭarp paciyacem poṉṉē cevvaṇa maṇiyē tikaḻkuṇak kaṭalē tiruvoṟṟi yūrceḻun tēṉē.

TRANSLATION – I fell into the foul pit of deceitful women. I am evil, a demon, a lowly wretch. How will I be saved? What will I do? I do not know what must be done to me to cure this. O mountain of all colors! O my two eyes! O pure red gold that removes troubles! O red gem! O radiant ocean of virtues! O rich honey of Otriyur!

COMMENTARY – Sensual entanglement pulls the mind downward into a foul pit, leaving the seeker feeling lost and unworthy. In this despair, Vallalar turns to the divine as his very eyes and only source of rescue, trusting that this pure gold and radiant ocean of virtues can wash away human troubles.

10

வாதமே புரிவேன் கொடும்புலி அனையேன்
வஞ்சக மனத்தினேன் பொல்லா
ஏதமே உடையேன் என்செய்வேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
போதமே ஐந்தாம் பூதமே ஒழியாப்
புனிதமே புதுமணப் பூவே
பாதமே சரணம் சரணம்என் தன்னைப்
பாதுகாத் தளிப்பதுன் பரமே.

vātamē purivēṉ koṭumpuli aṉaiyēṉ vañcaka maṉattiṉēṉ pollā ētamē uṭaiyēṉ eṉceyvēṉ eṉṉai eṉceytāl tīrumō aṟiyēṉ pōtamē aintām pūtamē oḻiyāp puṉitamē putumaṇap pūvē pātamē caraṇam caraṇameṉ taṉṉaip pātukāt taḷippatuṉ paramē.

TRANSLATION – I only argue. I am like a cruel tiger. I have a deceitful mind and possess terrible flaws. What will I do? I do not know what must be done to me to cure this. O supreme awareness! O fifth element of space! O undiminishing purity! O freshly fragrant flower! Your feet are my refuge, my refuge. It is your supreme responsibility to protect and save me.

COMMENTARY – The habit of constant arguing reveals a cruel and deceitful mind. Recognizing these flaws in himself, Vallalar abandons all self-reliance and surrenders to the divine, declaring that it is now God's responsibility to protect and save him.

012. INQUIRING ABOUT THE NATURE OF GRACE - ARUḶIYAL VIṆĀVAL - அருளியல் வினாவல்

Editor's note: sung at Thirumullaivayil (tirumullaivāyil, திருமுல்லைவாயில்), a Siva temple west of Chennai.

1

தேன்என இனிக்கும் திருவருட் கடலே
தெள்ளிய அமுதமே சிவமே
வான்என நிற்கும் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
ஊன்என நின்ற உணர்விலேன் எனினும்
உன்திருக் கோயில்வந் தடைந்தால்
ஏன்எனக் கேளா திருந்தனை ஐயா
ஈதுநின் திருவருட் கியல்போ.

tēṉeṉa iṉikkum tiruvaruṭ kaṭalē teḷḷiya amutamē civamē vāṉeṉa niṟkum teyvamē mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē ūṉeṉa niṉṟa uṇarvilēṉ eṉiṉum uṉtiruk kōyilvan taṭaintāl ēṉeṉak kēḷā tiruntaṉai aiyā ītuniṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – O ocean of divine grace sweet as honey! O clear nectar! O Sivam! O Deity standing as the sky! O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil! Even if I lack awareness and stand as mere flesh, when I come and reach your holy temple, you remain there without asking me "Why?", O Lord. Is this the nature of your divine grace?

COMMENTARY – Vallalar stands before the shrine, wondering at the divine silence. Admitting his spiritual dullness, he feels like mere flesh. He asks if it is the nature of grace to watch a seeker arrive and not even ask what brought them.

2

பூங்கொடி இடையைப் புணர்ந்தசெந் தேனே
புத்தமு தேமறைப் பொருளே
வாங்கொடி விடைகொள் அண்ணலே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
தீங்கொடி யாத வினையனேன் எனினும்
செல்வநின் கோயில்வந் தடைந்தால்
ஈங்கொடி யாத அருட்கணால் நோக்கி

> ஏன்எனா திருப்பதும் இயல்போ.

pūṅkoṭi iṭaiyaip puṇarntacen tēṉē puttamu tēmaṟaip poruḷē vāṅkoṭi viṭaikoḷ aṇṇalē mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē tīṅkoṭi yāta viṉaiyaṉēṉ eṉiṉum celvaniṉ kōyilvan taṭaintāl īṅkoṭi yāta aruṭkaṇāl nōkki ēṉeṉā tiruppatum iyalpō.

TRANSLATION – O pure honey united with the goddess whose waist is like a flowering vine! O fresh nectar! O meaning of the scriptures! O Lord holding the banner of the bull! O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil! Even if I am a person of cruel and unyielding karma, when I come and reach your majestic temple, is it your nature to look upon me with steady eyes of grace and yet remain without asking me "Why?"

COMMENTARY – The silence feels heavy because the Lord is looking directly at him. Even if burdened by a history of harsh actions (*karma*), Vallalar asks how the divine can gaze with steady eyes of grace but refuse to speak a single word.

3

> துப்புநேர் இதழி மகிழ்ந்தகல் யாண
> சுந்தரா சுந்தரன் தூதா
> மைப்பொதி மிடற்றாய் வளர்திரு முல்லை
> வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
> அப்பனே உன்னை விடுவனோ அடியேன்
> அறிவிலேன் எனினுநின் கோயிற்
> கெய்ப்புடன் வந்தால் வாஎன உரையா
> திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

tuppunēr itaḻi makiḻntakal yāṇa cuntarā cuntaraṉ tūtā maippoti miṭaṟṟāy vaḷartiru mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē appaṉē uṉṉai viṭuvaṉō aṭiyēṉ aṟivilēṉ eṉiṉuniṉ kōyiṟ keyppuṭaṉ vantāl vā-eṉa uraiyā tiruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – O beautiful Lord who rejoices in the kondrai flowers! O messenger for Sundarar! O Lord with a dark throat! O flawless gem dwelling in prosperous Thirumullaivayil! O Father, will I ever leave you? Even if I, your servant, lack wisdom, when I come to your temple in weariness, is it the nature of your divine grace to remain without saying "Come!"?

COMMENTARY – Traditional stories say this Lord once acted as a personal messenger for the saint Sundarar, showing an active closeness to his

devotees. Remembering this intimacy, Vallalar asks why a weary servant arriving at the temple doors is not at least greeted with the word "Come."

4

கங்கைஅஞ் சடைகொண் டோங்குசெங் கனியே
கண்கள்மூன் றோங்குசெங் கரும்பே
மங்கல்இல் லாத வண்மையே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
துங்கநின் அடியைத் துதித்திடேன் எனினும்
தொண்டனேன் கோயில்வந் தடைந்தால்
எங்குவந் தாய்நீ யார்என வேனும்
இயம்பிடா திருப்பதும் இயல்போ.

kaṅkai-añ caṭaikoṇ ṭōṅkuceṅ kaṉiyē kaṇkaḷmūṉ ṟōṅkuceṅ karumpē maṅkalil lāta vaṇmaiyē mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē tuṅkaniṉ aṭiyait tutittiṭēṉ eṉiṉum toṇṭaṉēṉ kōyilvan taṭaintāl eṅkuvan tāynī yāreṇa vēṉum iyampiṭā tiruppatum iyalpō.

TRANSLATION – O ripe red fruit standing exalted with the river Ganga in your beautiful matted hair! O tall red sugarcane with three eyes! O unfading bounty! O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil! Even if I do not praise your pure feet, when I, your servant, come and reach your temple, is it your nature to remain without asking even, "Where have you come from? Who are you?"

COMMENTARY – A host usually asks a stranger for their name and origins. Vallalar confesses he has failed to properly praise the divine feet. Even so, he wonders how the Lord of unfading bounty can let a servant arrive and not even ask who they are.

5

நன்றுவந் தருளும் நம்பனே யார்க்கும்
நல்லவ னேதிருத் தில்லை
மன்றுவந் தாடும் வள்ளலே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
துன்றுநின் அடியைத் துதித்திடேன் எனினும்
தொண்டனேன் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்றுவந் தாய்என் றொருசொலும் சொல்லா
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

naṉṟuvan taruḷum nampaṉē yārkkum nallava ṉētirut tillai maṉṟuvan tāṭum vaḷḷalē mullai vāyilvāḻ māciłā maṇiyē tuṉṟuniṉ aṭiyait tutittiṭēṉ eṉiṉum toṇṭaṉēṉ kōyilvan taṭaintāl eṉṟuvan tāyeṉ ṟorucolum collā tiruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – O trusted Lord who graciously grants goodness! O Lord who is good to everyone! O benevolent one who comes to dance in the holy hall of Thillai! O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil! Even if I do not praise your feet, when I, your servant, come and reach your temple, is it the nature of your divine grace to remain without saying a single word like, "When did you come?"

COMMENTARY – Vallalar calls upon the dancing Lord of Thillai (the sacred temple at Chidambaram), known for being good to everyone. He presses his question: is it the nature of grace to see a servant arrive and withhold even the most basic greeting, like asking when they got there?

6

பண்ணினுள் இசையே பாலினுள் சுவையே
பத்தர்கட் கருள்செயும் பரமே
மண்ணினுள் ஓங்கி வளம்பெறும் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
பெண்ணினும் பேதை மதியினேன் எனினும்
பெருமநின் அருள்பெற லாம்என்
றெண்ணிவந் தடைந்தால் கேள்வியில் லாமல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

paṇṇiṉuḷ icaiyē pāliṉuḷ cuvaiyē pattarkaṭ karuḷceyum paramē maṇṇiṉuḷ ōṅki vaḷamperum mullai vāyilvāḻ māciłā maṇiyē peṇṇiṉum pētai matiyiṉēṉ eṉiṉum perumaniṉ aruḷpera lāmeṉ ṟeṇṇivan taṭaintāl kēḷviyil lāmal iruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – You are the melody within the tune, the sweetness within milk, the Supreme who grants grace to devotees, O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil that rises and flourishes on earth. Even though my mind is more foolish than a naive girl, if I come to you thinking I can obtain your great grace, is it the nature of your divine grace to remain silent without asking me anything?

COMMENTARY – God's presence is hidden but essential, like the sweetness inside milk or the melody within a tune. A seeker approaching God for grace expects to be welcomed. Vallalar asks if it is the nature of divine grace to stay silent and ignore someone who comes seeking help.

7

முன்னிய மறையின் முடிவின்உட் பொருளே
முக்கணா மூவர்க்கும் முதல்வா
மன்னிய கருணை வாரியே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
அன்னியன் அல்லேன் தொண்டனேன் உன்தன்
அருட்பெரும் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்இது சிவனே பகைவரைப் போல்பார்த்
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

muṉṉiya maṟaiyiṉ muṭiviṉuṭ poruḷē mukkaṇā mūvarkkum mutalvā maṉṉiya karuṇai vāriyē mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē aṉṉiyaṉ allēṉ toṇṭaṉēṉ uṉtaṉ aruṭperum kōyilvan taṭaintāl eṉitu civaṉē pakaivaraip pōlpārt tiruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – You are the inner truth at the end of the esteemed Vedas, the three-eyed Lord, the source of the primal three, the enduring ocean of compassion, O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil. I am no stranger. I am your servant. If I come and reach your great temple of grace, what is this, Siva? Is it the nature of your divine grace to look at me as if I were an enemy?

COMMENTARY – God is the ultimate truth of the ancient scriptures (the Vedas) and an ocean of compassion. A devotee belongs to God. Vallalar asks how a supreme being defined by mercy could look at a devoted servant as if they were an enemy.

8

நல்லவர் பெறும்நற் செல்வமே மன்றுள்
ஞானநா டகம்புரி நலமே
வல்லவர் மதிக்கும் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புல்லவன் எனினும் அடியனேன் ஐயா
பொய்யல உலகறிந் ததுநீ
இல்லையென் றாலும் விடுவனோ சும்மா
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

nallavar peṟumnaṯ celvamē maṉṟuḷ ñāṉanā ṭakampuri nalamē vallavar matikkum teyvamē mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē pullavaṉ eṉiṉum aṭiyaṉēṉ aiyā poyyala ulakaṟin tatunī illaiyeṉ ṟālum viṭuvaṉō cummā iruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – You are the excellent wealth obtained by good people, the goodness that performs the dance of wisdom in the hall, the deity revered by the capable, O flawless gem dwelling in Thirumullaivayil. Even if I am a lowly person, I am your servant, Lord. This is not a lie. The world knows it. Even if you say no, will I let you go? Is it the nature of your divine grace to remain completely silent?

COMMENTARY – A sincere seeker refuses to take no for an answer. Vallalar admits his flaws but promises never to let go, even if God tries to turn him away. He challenges this divine silence by insisting the whole world knows he is a true servant.

9

பொதுவினின் றருளும் முதல்தனிப் பொருளே
புண்ணியம் விளைகின்ற புலமே
மதுவினின் றோங்கும் பொழில்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புதுமையன் அல்லேன் தொன்றுதொட் டுனது
பூங்கழற் கன்புபூண் டவன்காண்
எதுநினைந் தடைந்தாய் என்றுகே ளாமல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

potuviṉiṉ ṟaruḷum mutaltaṉip poruḷē puṇṇiyam viḷaikiṉṟa pulamē matuviṉiṉ ṟōṅkum poḻiltiru mullai vāyilvāḻ māciḷā maṇiyē putumaiyaṉ allēṉ toṉṟutoṭ ṭuṉatu pūṅkaḻaṟ kaṉpupūṇ ṭavaṉkāṇ etuniṉain taṭaintāy eṉṟukē ḷāmal iruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – You are the first unique reality that grants grace from the common hall, the field where merit flourishes, O flawless gem dwelling in sacred Thirumullaivayil surrounded by tall groves dripping with nectar. I am no newcomer. Look at me, I am one who has loved your flower-like feet since ancient times. Is it the nature of your divine grace to remain silent without asking, "What did you seek in coming here?"

COMMENTARY – True love for the divine is an ancient, enduring bond. Vallalar reminds God that his devotion is not a passing phase. He questions how the supreme giver of grace could refuse to even ask a lifelong devotee what brings them to the temple.

10

பொன்னையுற் றவனும் அயனும்நின் றறியாப்
புண்ணியா கண்ணுதல் கரும்பே

> மன்னனே மருந்தே வளர்திரு முல்லை
> வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
> உன்னைநான் கனவின் இடத்தும்விட் டொழியேன்
> உன்திரு அடித்துணை அறிய
> என்னைஈன் றவனே முகமறி யார்போல்
> இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

poṉṉaiyuṟ ṟavaṉum ayaṉumniṉ ṟaṟiyāp puṇṇiyā kaṇṇutal karumpē maṉṉaṉē maruntē vaḷartiru mullai vāyilvāḻ mācilā maṇiyē uṉṉaināṉ kaṉaviṉ iṭattumviṭ ṭoḻiyēṉ uṉtiru aṭittuṇai aṟiya eṉṉai-īṉ ṟavaṉē mukamaṟi yārpōl iruppatuṉ tiruvaruṭ kiyalpō.

TRANSLATION – You are the holy one who remained unknowable to Vishnu and Brahma, the sweet sugarcane with an eye on the forehead, the king, the medicine, O flawless gem dwelling in flourishing sacred Thirumullaivayil. I will never let go of you even in my dreams. Your twin sacred feet are my witness. You who gave birth to me, is it the nature of your divine grace to act like a stranger who does not recognize my face?

COMMENTARY – God is the supreme parent of the soul, standing far above deities like Vishnu (the preserver) and Brahma (the creator) who could not comprehend him. Vallalar promises to hold onto this divine parent even in his dreams, asking how a parent could look at their child and pretend not to recognize their face.

013. THE SACRED PETITION AT THIRUMULLAIVAYIL - TIRUMULLAIVĀYIL TIRUVIṈṈAPPAM - திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்

1

தாயின் மேவிய தற்பர மேமுல்லை
வாயின் மேவிய மாமணி யேஉன்தன்
கோயின் மேவிநின் கோமலர்த் தாள்தொழா
தேயின் மேவி இருந்தனன் என்னையே.

tāyiṉ mēviya taṟpara mēmullai vāyiṉ mēviya māmaṇi yē-uṉtaṉ kōyiṉ mēviniṉ kōmalart tāḷtoḻā tēyiṉ mēvi iruntaṉaṉ eṉṉaiyē.

TRANSLATION – Supreme Lord, more loving than a mother. Great gem dwelling in Thirumullaivayil. I stayed away and faded in ignorance, without coming to your temple to worship your beautiful lotus feet.

COMMENTARY – God's love is greater than a mother's love, and failing to seek it is a life wasted in ignorance. Vallalar regrets staying away from this grace for so long.

2

தில்லை வாய்ந்த செழுங்கனி யே திரு
முல்லை வாயில் முதல்சிவ மூர்த்தியே
தொல்லை யேன்உன்தன் தூய்திருக் கோயிலின்
எல்லை சேரஇன் றெத்தவம் செய்ததே.

tillai vāynta ceḻuṅkaṉi yē tiru mullai vāyil mutalciva mūrttiyē tollai yēṉuṉtaṉ tūytiruk kōyiliṉ ellai cēra-iṉ ṟettavam ceytatē.

TRANSLATION – Rich fruit found in Thillai. Primal form of Siva in sacred Thirumullaivayil. What penance did I, a person burdened by ancient karma, perform to reach the boundary of your pure and sacred temple today?

COMMENTARY – Reaching a sacred place is a rare gift that feels unearned. Weighed down by ancient karma (the accumulated effects of past actions), Vallalar wonders what good deeds brought him here. He links the local deity at Thirumullaivayil to the famous dancing Siva of Thillai (Chidambaram), seeing them as the same divine fruit.

3

வளங்கொ ளும்முல்லை வாயிலில் மேவிய
குளங்கொ ளும்கண் குருமணி யேஉனை
உளம்கொ ளும்படி உன்திருக் கோயில்இக்
களங்கொள் நெஞ்சினன் கண்டதும் கண்டதே.

vaḷaṅko ḷummullai vāyilil mēviya kuḷaṅko ḷumkaṇ kurumaṇi yē-uṉai uḷamko ḷumpaṭi uṉtiruk kōyilik kaḷaṅkoḷ neñciṉaṉ kaṇṭatum kaṇṭatē.

TRANSLATION – Precious pupil of the eye, dwelling in fertile Thirumullaivayil. This person with a blemished heart has indeed seen your sacred temple, so as to hold you firmly within the heart.

COMMENTARY – Seeing the physical temple installs the divine into the heart. Calling God the pupil of the eye shows how intimate this presence is to his vision. Despite feeling blemished, standing before the sanctuary allows Vallalar to internalize that pure light.

4

மலைவி லாமுல்லை வாயிலில் மேவிய
விலையி லாமணி யேவிளக் கேசற்றும்
குலைவி லாதவர் கூடும்நின் கோயிலில்
தலைநி லாவத்த வம்என்கொல் செய்ததே.

malaivi lāmullai vāyilil mēviya vilaiyi lāmaṇi yēviḷak kēcaṟṟum kulaivi lātavar kūṭumniṉ kōyilil talaini lāvatta vameṉkol ceytatē.

TRANSLATION – Priceless gem and shining lamp dwelling in doubtless Thirumullaivayil. What penance did I perform to stand steadfast in your temple, where devotees entirely free of agitation gather?

COMMENTARY – The divine sanctuary gathers those who have found inner peace. Vallalar marvels at his fortune to stand among devotees free of mental agitation. The divine presence acts as a gem and shining lamp that makes this stillness possible.

5

சீர்சி றக்கும் திருமுல்லை வாயிலில்
ஏர்சி றக்கும் இயன்மணி யேகொன்றைத்
தார்சி றக்கும் சடைக்கனி யேஉன்தன்
ஊர்சி றக்க உறுவதெவ் வண்ணமே.

cīrci ṟakkum tirumullai vāyilil ērci ṟakkum iyaṉmaṇi yēkoṉṟait tārci ṟakkum caṭaikkaṉi yē-uṉtaṉ ūrci ṟakka uṟuvatev vaṇṇamē.

TRANSLATION – Beautiful, natural gem dwelling in exceptionally glorious, sacred Thirumullaivayil. Sweet fruit whose matted hair is adorned with a splendid garland of kondrai flowers. How will I ever attain the glory of reaching your city?

COMMENTARY – Visiting the earthly temple sparks a longing to reach the spiritual realm. Vallalar praises the divine form adorned with golden *kondrai* flowers. Overwhelmed by this beauty, he asks how he will ever be ready to enter the eternal city of divine grace.

6

சேல்கொள் பொய்கைத் திருமுல்லை வாயிலில்
பால்கொள் வண்ணப் பரஞ்சுட ரேவிடை
மேல்கொள் சங்கர னேவிம லாஉன்தன்
கால்கொள் அன்பர் கலங்குதல் நன்றதோ.

cēlkoḷ poykait tirumullai vāyilil pālkoḷ vaṇṇap parañcuṭa rēviṭai mēlkoḷ caṅkara ṉēvima lā-uṉtaṉ kālkoḷ aṉpar kalaṅkutal naṉṟatō.

TRANSLATION – O Supreme Flame of milk-white hue in Thirumullaivayil of carp-filled ponds! O Sankara mounted on the bull! O pure one! Is it right that devotees who cling to Your feet suffer in distress?

COMMENTARY – True devotees often face distress, raising a direct, painful question. How can a compassionate God allow those who cling to Him to suffer? The stark contrast between God's purity, seen as a milk-white flame, and the devotee's pain makes this silence confusing.

7

வண்ண மாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
அண்ண லேஅமு தேஅரை சேநுதல்
கண்ண னேஉனைக் காணவந் தோர்க்கெலாம்
நண்ண ருந்துயர் நல்குதல் நன்றதோ.

vaṇṇa māmullai vāyiliṉ mēviya aṇṇa lē-amu tē-arai cēnutal kaṇṇa ṉē-uṉaik kāṇavan tōrkkelām naṇṇa runtuyar nalkutal naṉṟatō.

TRANSLATION – O Lord abiding in beautiful, great Thirumullaivayil! O divine nectar! O king! O Lord with the eye on Your forehead! Is it right to inflict insurmountable sorrow on all who have come to behold You?

COMMENTARY – It seems wrong for pure devotion to be rewarded with sorrow. Is it fitting for God to inflict grief on those who travel to see Him? Vallalar speaks to the divine like a close friend, demanding that love be met with mercy rather than hardship.

8

மண்ணின் ஓங்கி வளர்முல்லை வாயில்வாழ்
கண்ணுன் மாமணி யேகரும் பேஉனை
எண்ணும் அன்பர் இழிவடைந் தால்அது
பண்ணும் நின்அருள் பாரிடை வாழ்கவே.

maṇṇiṉ ōṅki vaḷarmullai vāyilvāḻ kaṇṇuṉ māmaṇi yēkarum pē-uṉai eṇṇum aṉpar iḻivaṭain tālatu paṇṇum niṉaruḷ pāriṭai vāḻkavē.

TRANSLATION – O great gem of the eye dwelling in Thirumullaivayil that rises high upon the earth! O sweet sugarcane! If devotees who constantly fix their thoughts on You meet with disgrace, may Your grace that causes this flourish on earth!

COMMENTARY – Vallalar uses bold irony to demand God's attention. If true devotees face public disgrace, the divine grace responsible for this must be something to behold. This loving sarcasm reveals a relationship secure enough to shame the Lord into acting compassionately.

9

தீதி லாததி ருமுல்லை வாயில்வாழ்
கோதி லாதகு ணப்பெரும் குன்றமே
வாதி லாதுனை வாழ்த்தவந் தோர்தமை
ஏதி லார்என்றி ருப்பதும் என்கொலோ.

tīti lātati rumullai vāyilvāḻ kōti lātaku ṇapperum kuṉṟamē vāti lātuṉai vāḻttavan tōrtamai ēti lāreṉṟi ruppatum eṉkolō.

TRANSLATION – O great mountain of faultless virtues dwelling in flawless Thirumullaivayil! Why do You treat those who come to praise You with unquestioning devotion as if they are strangers?

COMMENTARY – A perfect being should not treat loving devotees like strangers. Praising God as a mountain of flawless virtues makes His distant behavior toward loyal followers puzzling. Vallalar asks the divine to recognize this devotion and respond with warmth.

10

தேசு லாவிய சீர்முல்லை வாயில்வாழ்
மாசி லாமணி யேமருந் தேசற்றும்
கூசி டாமல்நின் கோயில்வந் துன்புகழ்
பேசி டாத பிழைபொறுத் தாள்வையே.

tēcu lāviya cīrmullai vāyilvāḻ māci lāmaṇi yēmarun tēcaṟṟum kūci ṭāmalniṉ kōyilvan tuṉpukaḻ pēci ṭāta piḻaipoṟut tāḷvaiyē.

TRANSLATION – O flawless gem dwelling in glorious, radiant Thirumullaivayil! O divine medicine! Forgive my fault of failing to come boldly to Your temple to sing Your praises, and take me under Your rule.

COMMENTARY – Human hesitation and frailty require divine forgiveness. Vallalar admits his fault in failing to step forward boldly to sing praises. Calling God a divine medicine, he seeks the cure: to be pardoned and taken under divine protection.

014. THE GRANDEUR OF THE VISION - KĀṬSIP PERUMITAM - காட்சிப் பெருமிதம்

Editor's note: sung at Thiruvalithayam (tiruvalitāyam, திருவலிதாயம்), the Siva temple at Padi in Chennai.

1

திரைப டாதசெ ழுங்கட லேசற்றும்
உரைப டாமல்ஒ ளிசெய்பொன் னேபுகழ்
வரைப டாதுவ ளர்வல்லி கேசநீ
தரைப டாக்கந்தை சாத்திய தென்கொலோ.

tiraipa ṭātace ḻuṅkaṭa lēcaṟṟum uraipa ṭāmalo ḷiceypoṉ ṉēpukaḷ varaipa ṭātuva ḷarvalli kēcanī taraipa ṭākkantai cāttiya teṉkolō.

TRANSLATION – O rich ocean without waves! O shining gold beyond the reach of words! O Vallikesa whose fame grows without limits! Why have you worn this short rag that does not even reach the ground?

COMMENTARY – Addressing God as an ocean without waves, Vallalar pictures the divine as perfect, undisturbed stillness. Yet this being of endless majesty chooses to wear a short, ragged cloth.

2

சிந்தை நின்றசி வாநந்தச் செல்வமே
எந்தை யேஎமை ஆட்கொண்ட தெய்வமே
தந்தை யேவலி தாயத்த லைவநீ
கந்தை சுற்றும்க ணக்கது என்கொலோ.

cintai niṉṟaci vānantac celvamē entai yē-emai āṭkoṇṭa teyvamē tantai yēvali tāyatta laivanī kantai cuṟṟumka ṇakkatu eṉkolō.

TRANSLATION – O wealth of supreme bliss residing in the mind! O my father! O deity who claimed us! O father, Lord of Validayam! What is the reason you wrap yourself in a rag?

COMMENTARY – God is experienced internally as supreme bliss, yet appears externally in the poorest of clothes. Vallalar approaches the divine with the familiar affection of a child.

3

வேலை கொண்ட விடம்உண்ட கண்டனே

மாலை கொண்ட வளர்வல்லி கேசனே
பாலை கொண்ட பராபர நீபழஞ்
சேலை கொண்ட திறம்இது என்கொலோ.

vēlai koṇṭa viṭamuṇṭa kaṇṭaṉē mālai koṇṭa vaḷarvalli kēcaṉē pālai koṇṭa parāpara nīpaḷañ cēlai koṇṭa tiṟamitu eṉkolō.

TRANSLATION – O Lord with the throat that consumed the ocean's poison! O Vallikesa who wears a garland! O Supreme Lord sharing half your form! What is the reason for you wearing this old cloth?

COMMENTARY – Traditional stories say God drank the ocean's poison to save the world, showing his power and mercy. Vallalar contrasts this mighty protector with his worn-out garments.

4

பன்னு வார்க்கரு ளும்பர மேட்டியே
மன்னும் மாமணி யேவல்லி கேசனே
உன்ன நீஇங்கு டுத்திய கந்தையைத்
துன்னு வார்இல்லை யோபரஞ் சோதியே.

paṉṉu vārkkaru ḷumpara mēṭṭiyē maṉṉum māmaṇi yēvalli kēcaṉē uṉṉa nī-iṅku ṭuttiya kantaiyait tuṉṉu vārillai yōparañ cōtiyē.

TRANSLATION – O Supreme Lord who bestows grace on those who praise you! O eternal great gem! O Vallikesa! O Supreme Jothi! Is there no one here to stitch the rag you wear?

COMMENTARY – The questions become tender and practical. Seeing the supreme light of grace (*Jothi*) dressed in torn fabric, Vallalar wonders where the devotees are to stitch the Lord's clothes.

5

கடுத்த தும்பிய கண்டஅ கண்டனே
மடுத்த நற்புகழ் வாழ்வல்லி கேசநீ
தொடுத்த கந்தையை நீக்கித்து ணிந்தொன்றை
உடுத்து வார்இலை யோஇவ்வு லகிலே.

kaṭutta tumpiya kaṇṭa-a kaṇṭaṉē maṭutta naṟpukaḻ vāḻvalli kēcanī toṭutta kantaiyai nīkkittu ṇintoṉṟai uṭuttu vārilai yō-ivvu lakilē.

TRANSLATION – O infinite Lord with a throat filled with dark poison! O Vallikesa of abundant true fame! Is there no one in this world to remove your patched rag and dress you in a proper cloth?

COMMENTARY – Vallalar feels a personal concern for the deity's appearance. He wonders if no one in the world can offer the infinite Lord a proper set of clothes.

6

ஆல்அ டுத்தஅ ரும்பொரு ளேதிரு
மால்அ டுத்தும கிழ்வல்லி கேசநீ
பால்உ டுத்தப ழங்கந்தை யைவிடத்
தோல்உ டுப்பது வேமிகத் தூய்மையே.

āla ṭutta-a rumporu ḷētiru māla ṭuttuma kiḻvalli kēcanī pālu ṭuttapa ḻaṅkantai yaiviṭat tōlu ṭuppatu vēmikat tūymaiyē.

TRANSLATION – O rare reality seated beneath the banyan tree, O Vallikesar who delights when Vishnu approaches you, rather than wearing these torn old rags, wearing animal skin is much purer.

COMMENTARY – The image of the Lord seated beneath a banyan tree is a classic depiction of the divine teacher. Vallalar contrasts this majesty with the chosen beggar clothes, playfully suggesting that even a raw animal skin—the traditional garment of a forest ascetic—would be cleaner than these torn rags.

7

துன்னும் மாமருந் தேசுட ரேஅருள்
மன்னும் மாணிக்க மேவல்லி கேசரே
துன்னு கந்தையைச் சுற்றிநிற் பீர்எனில்
என்ன நீர்எமக் கீயும்ப ரிசதே.

tuṉṉum māmarun tēcuṭa rē-aruḷ maṉṉum māṇikka mēvalli kēcarē tuṉṉu kantaiyaic cuṟṟiniṟ pīreṉil eṉṉa nīremak kīyumpa ricatē.

TRANSLATION – O great medicine that draws near, O flame, O ruby filled with grace, O Vallikesar, if you stand wrapped in stitched old rags, what reward will you give us?

COMMENTARY – Vallalar uses a tone of loving banter common in Tamil devotional poetry. The playful logic is simple: if the master of the universe, a supreme treasure and healing medicine, dresses in patched scraps, what kind of reward can his followers expect?

8

மாசில் சோதிம ணிவிளக் கேமறை

வாசி மேவிவ ரும்வல்லி கேசநீர்
தூசில் கந்தையைச் சுற்றிஐ யோபர
தேசி போல்இருந் தீர்என்கொல் செய்வனே.

mācil cōtima ṇiviḷak kēmaṟai vāci mēviva rumvalli kēcanīr tūcil kantaiyaic cuṟṟi-ai yōpara tēci pōlirun tīreṉkol ceyvaṉē.

TRANSLATION – O flawless luminous jeweled lamp, O Vallikesar who comes riding the horse of the Vedas, alas, wrapping yourself in dusty rags you look like a destitute wanderer. What shall I do?

COMMENTARY – The contrast between God's true glory and physical appearance causes Vallalar sorrow. The Vedas are ancient sacred scriptures. The Lord rides upon them as his royal horse, yet he wanders the earth looking like a beggar covered in dust.

9

தேரும் நற்றவர் சிந்தைஎ னுந்தலம்
சாரும் நற்பொரு ளாம்வலி தாயநீர்
பாரும் மற்றிப்ப ழங்கந்தை சாத்தினீர்
யாரும் அற்றவ ரோசொலும் ஐயரே.

tērum naṟṟavar cintai-e ṉuntalam cārum naṟporu ḷāmvali tāyanīr pārum maṟṟippa ḷaṅkantai cāttiṉīr yārum aṟṟava rōcolum aiyarē.

TRANSLATION – O good reality dwelling in the minds of analyzing ascetics, O Lord of Valithayam, look, you wear these old rags. Tell me, O Lord, are you someone who has no one?

COMMENTARY – The intimacy between Vallalar and the divine reaches a point of protective love. The Lord dwells in the minds of the greatest sages and rules the universe. Seeing him in old rags makes Vallalar ask tenderly if the Creator is alone, with no family to look after his needs.

10

மெல்லி தாயவி ரைமலர்ப் பாதனே
வல்லி தாயம ருவிய நாதனே
புல்லி தாயஇக் கந்தையைப் போர்த்தினால்
கல்லி தாயநெஞ் சம்கரை கின்றதே.

melli tāyavi raimalarp pātaṉē valli tāyama ruviya nātaṉē pulli tāya-ik kantaiyaip pōrttiṉāl kalli tāyaneñ camkarai kiṉṟatē.

TRANSLATION – O Lord with soft and fragrant flower-like feet, O Lord who dwells in Valithayam, if you cover yourself with these lowly rags, my stony heart melts.

COMMENTARY – The Lord takes on this impoverished form to stir the human soul. Seeing the divine being with soft, flower-like feet wrapped in harsh rags breaks through Vallalar's defenses. It melts a heart that was otherwise as hard as stone, transforming it through love.

015. PRAISE OF GENEROSITY - KOṬAIMAṬAP PUKAḶCHSI - கொடைமடப் புகழ்ச்சி

1

திரப்ப டும்திரு மால்அயன் வாழ்த்தத்
தியாகர் என்னும்ஓர் திருப்பெயர் அடைந்தீர்
வரப்ப டுந்திறத் தீர்உமை அடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
இரப்ப வர்க்கொன்றும் ஈகிலீர் ஆனால்
யாதுக் கையநீர் இப்பெயர் எடுத்தீர்
உரப்ப டும்தவத் தோர்துதித் தோங்க
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடையீரே.

tirappa ṭumtiru mālayaṉ vāḻttat tiyākar eṉṉumōr tiruppeyar aṭaintīr
varappa ṭuntiṟat tīrumai aṭaintāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr irappa
varkkoṉṟum īkilīr āṉāl yātuk kaiyanīr ippeyar eṭuttīr urappa ṭumtavat
tōrtutit tōṅka ōṅku cīroṟṟi yūruṭaiyīrē.

TRANSLATION – Praised by Tirumal and Ayan, you took the holy name Thyagar. O Lord capable of granting boons, when I approach you, you do not open your mouth to speak even a single word. If you give nothing to those who beg, why did you take this name? You possess Otriyur of supreme renown, praised highly by those of intense penance.

COMMENTARY – Vallalar playfully challenges God's famous title, Thyagar (the Great Giver). He asks why the creator, Ayan (Brahma), and the preserver, Tirumal (Vishnu), praise God's generosity when God refuses to speak a single word to a devotee asking for grace.

2

வெள்ளி மாமலை வீடென உடையீர்
விளங்கும் பொன்மலை வில்எனக் கொண்டீர்
வள்ளி யீர்என நும்மைவந் தடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
எள்ளில் எண்ணெய்போல் எங்கணும் நின்றீர்
ஏழை யேன்குறை ஏன்அறி யீரோ
ஒள்ளி யீர்உமை அன்றிஒன் றறியேன்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

veḷḷi māmalai vīṭeṉa uṭaiyīr viḷaṅkum poṉmalai vileṉak koṇṭīr vaḷḷi yīreṉa nummaivan taṭaintāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr eḷḷil eṉṉeypōl eṅkaṇum niṉṟīr ēḷai yēṉkuṟai ēṉaṟi yīrō oḷḷi yīrumai aṉṟi-oṉ ṟaṟiyēṉ ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – You have the great silver mountain as your home and the shining golden mountain as your bow. When I approach you calling you a generous giver, you do not open your mouth to speak a single word. You stand everywhere like oil in a sesame seed. Why do you not know the grievance of this poor devotee? O brilliant Lord, I know nothing but you. You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – Having a silver mountain for a home and a golden mountain for a bow shows God lacks no wealth. Though present everywhere, hidden but pervasive like oil in a sesame seed, God still refuses to acknowledge a poor devotee's plea.

3

கள்ள மற்றவாக் கரசும்புத் திரரும்
களிக்க வேபடிக் காசளித் தருளும்
வள்ளல் என்றுமை வந்தடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
எள்ள ரும்புகழ்த் தியாகர்என் றொருபேர்
ஏன்கொண் டீர்இரப் போர்க்கிட அன்றோ
உள்ளம் இங்கறி வீர்எனை ஆள்வீர்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

kaḷḷa maṟṟavāk karacumput tirarum kaḷikka vēpaṭik kācaḷit taruḷum vaḷḷal eṉṟumai vantaṭain tēṟṟāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr eḷḷa rumpukaḷt tiyākareṉ ṟorupēr ēṉkoṇ ṭīrirap pōrkkiṭa aṉṟō uḷḷam iṅkaṟi vīreṉai āḷvīr ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – To bring joy to the deceit-free King of Words and the Son, you graciously gave them coins. When I approach and beg you as a generous giver, you do not open your mouth to speak a single word. Why did you take the peerless name Thyagar if not to give to those who beg? You know my heart and you rule me. You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – The King of Words is the saint Appar, and the Son is the saint Sambandar, two great devotees to whom God miraculously gave gold coins during a famine. Vallalar wonders why God was so generous to them in the past but will not grant him a single word today.

4

அண்மை யாகும்சுந் தரர்க்கன்று கச்சூர்
ஆலக் கோயிலில் சோறிரந் தளித்த
வண்மை கேட்டிங்கு வந்தடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
திண்மை சேர்திரு மால்விடை ஊர்வீர்
தேவ ரீருக்குச் சிறுமையும் உண்டோ
உண்மை யான்உமை அன்றிமற் றறியேன்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

aṇmai yākumcun tararkkaṉṟu kaccūr ālak kōyilil cōṟiran taḷitta vaṇmai kēṭṭiṅku vantaṭain tēṟṟāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr tiṇmai cērtiru mālviṭai ūrvīr tēva rīrukkuc ciṟumaiyum uṇṭō uṇmai yāṉumai aṉṟimaṟ ṟaṟiyēṉ ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – Hearing of your generosity long ago when you begged for food at the temple in Kacchur and gave it to your close friend Sundarar, I approach you here and beg. Yet you do not open your mouth to speak a single word. You ride the strong bull of Tirumal. Do you suffer any scarcity? In truth, I know no one but you. You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – God once walked through a town begging for food just to feed his exhausted friend, the saint Sundarar. Vallalar points to this legendary kindness and asks why that same generous Lord remains silent now.

5

சிந்தை நொந்துல கில்பிறர் தம்மைச்
சேர்ந்தி டாதுநும் திருப்பெயர் கேட்டு
வந்த டைந்தஎற் குண்டிலை எனவே
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
இந்த வண்ணம்நீர் இருந்திடு வீரேல்
என்சொ லார்உமை இவ்வுல கத்தார்
உந்தி வந்தவ னோடரி ஏத்த
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

cintai nontula kilpiṟar tammaic cērnti ṭātunum tiruppeyar kēṭṭu vanta ṭainta-eṟ kuṇṭilai eṉavē vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr inta vaṇṇamnīr iruntiṭu vīrēl eṉco lārumai ivvula kattār unti vantava ṉōṭari ētta ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – My heart aching, I did not approach others in this world but heard your holy name and came to you. Yet you do not open your mouth to speak a single word to tell me yes or no. If you remain like this, what will the people of this world say of you? Praised by Hari and the one who emerged from his navel, you possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – Vallalar uses an intimate tactic of devotion, worrying aloud about God's reputation. He warns God that if He ignores someone who relies on Him and asks no one else for help, the world will question His kindness. Hari is Vishnu, and the one who emerged from his navel is Brahma.

6

கல்லை யும்பசும் பொன்எனப் புரிந்த
கருணை கேட்டுமைக் காதலித் திங்கு
வல்லை வந்துநின் றேற்றிடில் சிறிதும்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
இல்லை நீர்பிச்சை எடுக்கின்றீ ரேனும்
இரக்கின் றோர்களும் இட்டுண்பர் கண்டீர்
ஒல்லை இங்கென துளங்கொண்ட தறிவீர்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

kallai yumpacum poṉeṉap purinta karuṇai kēṭṭumaik kātalit tiṅku vallai vantuniṉ ṟēṟṟiṭil ciṟitum vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr illai nīrpiccai eṭukkiṉṟī rēṉum irakkiṉ ṟōrkaḷum iṭṭuṇpar kaṇṭīr ollai iṅkeṉa tuḷaṅkoṇṭa taṟivīr ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – Hearing of the grace that turns even stone into pure gold, I longed for you, came swiftly, stood here and praised you. Yet you do not open your mouth to speak a single word. You may have nothing and wander begging for alms, but know that even beggars share what they are given before they eat. You know how swiftly you captured my heart here. You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – Vallalar gently scolds God for accepting his devotion without a single word in return. He notes that even destitute beggars share their alms. Since God has already captured his heart, it is only fair to receive a word of grace in exchange.

7

துளிக்கும் கண்ணுடன் சோர்வுற நெஞ்சம்
தோன்ற லேஉமைத் துணைஎன நம்பி

வளிக்குள் பஞ்சனை யேன்அடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
அளிக்கும் தன்மையீர் வாழ்ந்திவண் இருக்க
அடிய னேன்அலை கின்றதும் அழகோ
ஒளிக்கும் தன்மைதான் உமக்கும்உண் டேயோ
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

tuḷikkum kaṇṇuṭaṉ cōrvuṟa neñcam tōṉṟa lē-umait tuṇai-eṉa nampi vaḷikkuḷ pañcaṉai yēṉaṭain tēṟṟāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr aḷikkum taṉmaiyīr vāḻntivaṇ irukka aṭiya ṉēṉalai kiṉṟatum aḻakō oḷikkum taṉmaitāṉ umakkumuṇ ṭēyō ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – With tears welling in my eyes and my heart growing weary, O noble Lord, I trusted you as my companion. Tossed like cotton in the wind, I reached you and praised you. Yet you do not open your mouth to speak a single word. You possess the nature of a benefactor and live here in prosperity. Is it fair that your servant wanders like this? Do you too possess the nature of hiding yourself? You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – Vallalar highlights the painful gap between the Lord's vast spiritual wealth and his own vulnerability. Tossed about like cotton in the wind, he asks how a generous God can sit comfortably in prosperity while a devoted servant wanders in pain. He wonders if the divine is hiding from him.

8

குற்றம் எத்தனை அத்தனை எல்லாம்
குணம்எ னக்கொளும் குணக்கடல் என்றே
மற்றும் நான்நம்பி ஈங்குவந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
கற்ற நற்றவர்க் கேஅருள் வீரேல்
கடைய னேன்எந்தக் கடைத்தலைச் செல்கேன்
உற்ற நற்றுணை உமைஅன்றி அறியேன்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

kuṟṟam ettaṉai attaṉai ellām kuṇame ṉakkoḷum kuṇakkaṭal eṉṟē maṟṟum nāṉṉampi īṅkuvan tēṟṟāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr kaṟṟa naṟṟavark kē-aruḷ vīrēl kaṭaiya ṉēṉentak kaṭaittalaic celkēṉ uṟṟa naṟṟuṇai umai-aṉṟi aṟiyēṉ ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – Knowing you as the ocean of virtue who accepts whatever flaws one has as good qualities, I trusted you completely. I came here and praised you. Yet you do not open your mouth to speak a single word. If you bestow your grace only upon the learned and the virtuous, to whose doorstep shall I, the lowest of the low, go? I know no true companion other than you. You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – God's true nature is an ocean of virtue that transforms human flaws into good qualities. If divine grace were reserved for the learned and the righteous, ordinary people would have nowhere to turn. Vallalar brings his imperfection to the Lord, trusting that God is the only refuge for those who fall short.

9

பொய்யி லார்க்குமுன் பொற்கிழி அளித்த
புலவர் ஏறெனப் புகழ்ந்திடக் கேட்டு
மையல் கொண்டிடும் மனத்தொடும் வந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
ஐய நும்அடி அன்றிஓர் துணையும்
அறிந்தி லேன்இஃத றிந்தரு ளீரேல்
உய்யும் வண்ணம்எவ் வண்ணம்என் செய்கேன்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

poyyi lārkkumuṉ poṟkiḻi aḷitta pulavar ēṟeṉap pukaḻntiṭak kēṭṭu maiyal koṇṭiṭum maṉattoṭum vantāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr aiya numaṭi aṉṟi-ōr tuṇaiyum aṟinti lēṉiḵta ṟintaru ḷīrēl uyyum vaṇṇamev vaṇṇameṉ ceykēṉ ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – Hearing you praised as the chief of poets who gave a purse of gold in the past to the truthful one, I came to you with a heart full of infatuation. Yet you do not open your mouth to speak a single word. O Lord, I know no companion other than your feet. If you know this and still do not grant your grace, how will I find salvation and what will I do? You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – Stories tell of the Lord giving a purse of gold to a truthful poet, proving his generosity. Drawn by this history of grace, Vallalar brings a heart full of love but meets only silence. He states that he has no backup plan or other refuge if this plea fails.

10

தாயி லார்என நெஞ்சகம் தளர்ந்தேன்

> தந்தை உம்திருச் சந்நிதி அடைந்தேன்
> வாயி லார்என இருக்கின்றீர் அல்லால்
> வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
> கோயி லாகஎன் நெஞ்சகத் தமர்ந்த
> குணத்தி னீர்என்தன் குறைஅறி யீரோ
> ஓயி லாதுநல் தொண்டருக் கருள்வான்
> ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

tāyi lāreṉa neñcakam taḷarntēṉ tantai umtiruc canniti aṭaintēṉ vāyi lāreṉa irukkiṉṟīr allāl vāyti ṟantoru vārttaiyum collīr kōyi lāka-eṉ neñcakat tamarnta kuṇatti ṉīreṇtaṉ kuṟai-aṟi yīrō ōyi lātunal toṇṭaruk karuḷvāṉ ōṅku cīroṟṟi yūruṭai yīrē.

TRANSLATION – My heart grew weary like one without a mother, and I reached the sacred presence of you, my father. You remain as if you have no mouth. You do not open your mouth to speak a single word. You have the nature of dwelling in my heart as your temple. Do you not know my distress? You bestow grace endlessly upon your good devotees. You possess Otriyur of supreme renown.

COMMENTARY – Vallalar approaches God with the desperation of a motherless child running to its father. Though the Lord dwells inside Vallalar's heart as a temple, God remains silent. This makes the silence feel personal, since God lives within the very aching heart and must already know its distress.

016. DESIRE FOR DIVINE GRACE - TIRUVARUḶ VĒṬKAI - திருவருள் வேட்கை

1

மன்அமுதாம் உன்தாள் வழுத்துகின்ற நல்லோர்க்கே
இன்அமுதம் ஓர்பொழுதும் இட்டறியேன் ஆயிடினும்
முன்அமுதா உண்டகளம் முன்னிமுன்னி வாடுகின்றேன்
என்அமுதே இன்னும் இரக்கந்தான் தோன்றாதோ.

maṉamutām uṉtāḷ vaḻuttukiṉṟa nallōrkkē iṉamutam ōrpoḻutum iṭṭaṟiyēṉ āyiṭiṉum muṉamutā uṇṭakaḷam muṉṉimuṉṉi vāṭukiṉṟēṉ eṉamutē iṉṉum irakkantāṉ tōṉṟātō.

TRANSLATION – Even if I have never once served sweet food to the good people who praise your feet that are enduring nectar, I languish, thinking over and over of your throat that long ago drank poison as nectar. My sweet nectar, has your pity still not arisen?

COMMENTARY – Vallalar admits to a failure of generosity, having never fed those who sing God's praises. Yet he begs for mercy by recalling how Siva swallowed deadly poison to save the universe. He hopes a God capable of such vast compassion will take pity on his current despair.

2

தோன்றாத் துணையாகும் சோதியே நின்அடிக்கே
ஆன்றார்த்த அன்போ டகங்குழையேன் ஆயிடினும்
ஊன்றார்த் தரித்ததனை உன்னிஉன்னி வாடுகின்றேன்
தேன்றார்ச் சடையாய்உன் சித்தம் இரங்காதோ.

tōṉṟāt tuṇaiyākum cōtiyē niṉaṭikkē āṉṟārtta aṉpō ṭakaṅkuḻaiyēṉ āyiṭiṉum ūṉṟārt tarittataṉai uṉṉi-uṉṉi vāṭukiṉṟēṉ tēṉṟārc caṭaiyāyuṉ cittam iraṅkātō.

TRANSLATION – O Jothi who is the unseen companion, even if my heart does not melt with abundant love at your feet, I languish, thinking over and over of how you wore the garland of bones. O Lord with honey-dripping flowers in your matted hair, will your heart not show pity?

COMMENTARY – The divine light (*Jothi*) acts as an invisible companion to the soul. Vallalar confesses his heart lacks melting devotion, yet he dwells on the image of the Lord wearing a garland of bones. This stark image of death and eternity contrasts with his plea for living warmth and pity.

3

காதார் கடுவிழியார் காமவலைக் குள்ளாகி
ஆதாரம் இன்றி அலைதந்தேன் ஆயிடினும்
போதார் நினதுகழல் பொன்அடியே போற்றுகின்றேன்
நீதாவோ உன்னுடைய நெஞ்சம் இரங்காதோ.

kātār kaṭuviḻiyār kāmavalaik kuḷḷāki ātāram iṉṟi alaitantēṉ āyiṭiṉum pōtār niṉatukaḻal poṉaṭiyē pōṟṟukiṉṟēṉ nītāvō uṉṉuṭaiya neñcam iraṅkātō.

TRANSLATION – Caught in the net of lust set by women with fierce eyes reaching their ears, even if I wander aimlessly without any support, I praise your golden feet adorned with flower-like anklets. O Lord of justice, will your heart not show pity?

COMMENTARY – Lust has left Vallalar wandering without an anchor. In spite of his personal failings, he continues to praise the divine presence, asking if this persistent devotion is enough to awaken the Lord's mercy.

4

இலைவேட்ட மாதர்தம தீனநல மேவிழைந்து
கொலைவேட் டுழலும் கொடியனேன் ஆயிடினும்
நிலைவேட்ட நின்அருட்கே நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
கலைவேட்ட வேணியனே கருணைசற்றும் கொண்டிலையே.

ilaivēṭṭa mātartama tīṉanala mēviḻaintu kolaivēṭ ṭuḻalum koṭiyaṉēṉ āyiṭiṉum nilaivēṭṭa niṉaruṭkē niṉṟuniṉṟu vāṭukiṉṟēṉ kalaivēṭṭa vēṇiyaṉē karuṇaicaṟṟum koṇṭilaiyē.

TRANSLATION – Lusting after the base pleasures of women and wandering as a cruel person with murderous intent, even so, I stand and languish, seeking your eternal grace. O Lord with matted hair wearing the crescent moon, you have not shown even a little compassion.

COMMENTARY – Vallalar admits to a cruel, destructive life driven by base desires. Despite this heavy burden, he remains fixed on the hope of eternal grace, expressing anguish that the divine remains silent and withholding.

5

கொண்டல்நிறத் தோனும் குணிக்கரிய நின்அடிக்கே
தொண்டறிந்து செய்யாத துட்டனேன் ஆயிடினும்
எண்டகநின் பொன்அருளை எண்ணிஎண்ணி வாடுகின்றேன்
தண்டலைசூழ் ஒற்றியுளாய் தயவுசற்றும் சார்ந்திலையே.

koṇṭalniṟat tōṉum kuṇikkariya niṉaṭikkē toṇṭaṟintu ceyyāta tuṭṭaṉēṉ āyiṭiṉum eṇṭakaniṉ poṉaruḷai eṇṇi-eṇṇi vāṭukiṉṟēṉ taṇṭalaicūḻ oṟṟiyuḷāy tayavucaṟṟum cārntilaiyē.

TRANSLATION – At your feet, which even the cloud-colored Vishnu finds hard to comprehend, even if I am a wicked person who knows not how to perform service, I think over and over of your esteemed golden grace and languish. O Lord of Otriyur surrounded by cool groves, you have not shown even a little mercy.

COMMENTARY – The divine is so vast that even Vishnu cannot understand it. Vallalar acknowledges his wickedness and ignorance of spiritual service. Still, he spends his days agonizing over the promise of golden grace, pleading for a fraction of mercy from the Lord of Otriyur.

6

சாரா வறுஞ்சார்பில் சார்ந்தரைசே உன்னுடைய
தாரார் மலரடியைத் தாழ்ந்தேத்தேன் ஆயிடினும்
நேராய்நின் சந்நிதிக்கண் நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
ஓராயோ சற்றேனும் ஒற்றியூர் உத்தமனே.

cārā vaṟuñcārpil cārntaraicē uṉṉuṭaiya tārār malaraṭiyait tāḻntēttēṉ āyiṭiṉum nērāyniṉ cannitikkaṇ niṉṟuniṉṟu vāṭukiṉṟēṉ ōrāyō caṟṟēṉum oṟṟiyūr uttamaṉē.

TRANSLATION – O King, I have clung to barren attachments. Even if I do not bow and praise your garlanded flower-feet, I stand continually in your direct presence and wither away. Will you not consider this even a little, O Supreme Lord of Otriyur?

COMMENTARY – Distracted by useless worldly attachments and lacking proper worship, Vallalar offers only his physical presence and suffering. He hopes standing broken before God is enough to earn a little grace.

7

ஊர்மதிக்க வீணில் உளறுகின்ற தல்லதுநின்
சீர்மதிக்க நின்அடியைத் தேர்ந்தேத்தேன் ஆயிடினும்
கார்மதிக்கும் நஞ்சம்உண்ட கண்டநினைந் துள்குகின்றேன்
ஏர்மதிக்கும் ஒற்றியூர் எந்தைஅளி எய்தாயோ.

ūrmatikka vīṇil uḷaṟukiṉṟa tallatuniṉ cīrmatikka niṉaṭiyait tērntēttēṉ āyiṭiṉum kārmatikkum nañcamuṇṭa kaṇṭaniṉain tuḷkukiṉṟēṉ ērmatikkum oṟṟiyūr entai-aḷi eytāyō.

TRANSLATION – I babble in vain just to gain the town's respect. Even if I do not thoughtfully praise your feet to revere your glory, I melt within as I think of your throat that swallowed the dark poison. Will you not grant me your grace, my Father of beautiful Otriyur?

COMMENTARY – Public vanity is a trap that keeps people talking to impress others. Vallalar admits falling into this habit instead of singing God's praises. Yet he finds hope in recalling the swallowed poison, trusting that such immense compassion will save him too.

8

தாய்க்கும்இனி தாகும்உன்தன் தாள்மலரை ஏத்தாது
நாய்க்கும் கடையாய் நலிகின்றேன் ஆயிடினும்
வாய்க்கும்உன்தன் சந்திதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன்
தூய்க்குமரன் தந்தாய்என் சோர்வறிந்து தீராயோ.

tāykkumiṉi tākumuṉtaṉ tāḷmalarai ēttātu nāykkum kaṭaiyāy nalikiṉṟēṉ āyiṭiṉum vāykkumuṉtaṉ cantitikkaṇ vantuvantu vāṭukiṉṟēṉ tūykkumaraṉ tantāyeṉ cōrvaṟintu tīrāyō.

TRANSLATION – I do not praise your flower-feet that are sweeter than a mother. Even if I languish as a being lower than a dog, I come repeatedly to your holy presence and wither away. O Father who gave us the pure Kumaran, will you not recognize my exhaustion and dispel it?

COMMENTARY – Divine grace is sweeter and more nurturing than a mother's love. Vallalar feels unworthy, comparing his state to an animal. He returns endlessly to the temple in exhaustion, trusting that the father of Kumaran (Murugan) cannot ignore a tired child forever.

9

அறியாப் பருவத் தடியேனை ஆட்கொண்ட
நெறியாம் கருணை நினைந்துருகேன் ஆயிடினும்
குறியாப் பொருளேஉன் கோயிலிடை வந்துநின்றும்
பறியாப் பிணியேன் பரதவிப்பைப் பார்த்திலையே.

aṟiyāp paruvat taṭiyēṉai āṭkoṇṭa neṟiyām karuṇai niṉainturukēṉ āyiṭiṉum kuṟiyāp poruḷē-uṉ kōyiliṭai vantuniṉṟum paṟiyāp piṇiyēṉ paratavippaip pārttilaiyē.

TRANSLATION – You claimed me as your own during my age of ignorance. Even if I do not melt at the thought of that righteous grace, O

Inconceivable Reality, I come and stand in your temple. Yet you have not looked upon the anguish of this devotee afflicted by a relentless disease.

COMMENTARY – Divine compassion can act early, claiming a soul before it understands. Vallalar regrets his lack of gratitude for this intervention, bringing his pain directly to the temple and pleading with the divine to cure his persistent inner sickness.

10

பார்நடையாம் கானில் பரிந்துழல்வ தல்லதுநின்
சீர்நடையாம் நன்னெறியில் சேர்ந்திலேன் ஆயிடினும்
நேர்நடையாம் நின்கோயில் நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
வார்நடையார் காணா வளர்ஒற்றி மன்அமுதே.

pārnaṭaiyām kāṉil parintuḻalva tallatuniṉ cīrnaṭaiyām naṉṉeṟiyil cērntilēṉ āyiṭiṉum nērnaṭaiyām niṉkōyil niṉṟuniṉṟu vāṭukiṉṟēṉ vārnaṭaiyār kāṇā vaḷarorṟi maṉamutē.

TRANSLATION – I wander sorrowfully in the forest of worldly ways. Even if I have not joined the good path of your glorious nature, I stand repeatedly in your righteous temple and wither away. O eternal Nectar of flourishing Otriyur, unseen by the lofty ones!

COMMENTARY – Worldly life is a confusing forest where a person easily loses their way. Vallalar confesses he has strayed from the spiritual path. He relies on his stubborn return to the temple, knowing that lofty people overlook the divine presence right in front of them.

017. PETITION OF OFFENSES - APARĀTA VIṆṆAPPAM - அபராத விண்ணப்பம்

1

தேவியல் அறியாச் சிறியனேன் பிழையைத் திருவுளத் தெண்ணிநீ கோபம்
மேவிஇங் கையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
மூவிரு முகம்சேர் முத்தினை அளித்த முழுச்சுவை முதிர்ந்தசெங் கரும்பே
சேவின்மேல் ஓங்கும் செழுமணிக் குன்றே திருவொற்றி யூர்மகிழ் தேவே.

tēviyal aṟiyāc ciṟiyaṉēṉ piḻaiyait tiruvuḷat teṇṇiṉī kōpam mēvi-iṅ kaiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē mūviru mukamcēr muttiṉai aḷitta muḻuccuvai mutirntaceṅ karumpē cēviṉmēl ōṅkum ceḻumaṇik kuṉṟē tiruvoṟṟi yūrmakiḻ tēvē.

TRANSLATION – O Siva! I am a lowly one who does not know the divine way. If you keep my faults in your divine mind, grow angry, and alas, abandon me here, what else can I do? You gave us the six-faced pearl. You are the fully ripened red sugarcane of perfect sweetness. You are the rich mountain of gems rising high upon the bull. O God who rejoices in Otriyur!

COMMENTARY – Vallalar comes before God with a plea of helplessness. He praises Siva as the father of the six-faced god Murugan, calling Murugan a precious pearl, and pictures Siva in his traditional form, riding a bull.

2

உய்யஒன் றறியா ஓதியனேன் பிழையை உன்திரு உள்ளத்தில் கொண்டே
வெய்யன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
செய்யநெட் டிலைவேல் சேய்தனை அளித்த தெய்வமே ஆநந்தத் திரட்டே
மையலற் றவர்தம் மனத்தொளிர் விளக்கே வளம்பெறும் ஒற்றியூர் மணியே.

uyya-oṉ ṟaṟiyā ōtiyaṉēṉ piḻaiyai uṉtiru uḷḷattil koṇṭē veyyaṉeṉ ṟaiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē ceyyaneṭ ṭilaivēl cēytaṉai aḷitta teyvamē ānantat tiraṭṭē maiyalaṟ ṟavartam maṉattoḷir viḷakkē vaḷampeṟum oṟṟiyūr maṇiyē.

TRANSLATION – O Siva! I am an ignorant one who knows no way to salvation. If you hold my faults in your divine mind, judge me as wicked, and alas, abandon me, what else can I do? O God who gave us the child holding the long red leaf-spear! O solid mass of bliss! O lamp shining in the minds of those freed from delusion! O gem of flourishing Otriyur!

COMMENTARY – Absolute dependence on divine mercy shapes these verses. Vallalar again addresses Siva as the father of Murugan, identifying the son by his sacred weapon, the *vel* (spear). To those who clear their minds of worldly delusion, God becomes a shining inner lamp.

3

கழல்கொள்உன் அருமைத் திருவடி மலரைக் கருதிடாப் பிழைதனைக் குறித்தே
விழலன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
அழல்அயில் கரத்தெம் ஐயனை ஈன்ற அப்பனே அயனுமால் அறியாத்
தழல்நிறப் பவளக் குன்றமே ஒற்றித் தனிநகர் அமர்ந்தருள் தகையே.

kaḻalkoḷuṉ arumait tiruvaṭi malaraik karutiṭāp piḻaitaṉaik kuṟittē viḻalaṉeṉ ṟaiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē aḻalayil karattem aiyaṉai īṉṟa appaṉē ayaṉumāl aṟiyāt taḻalniṟap pavaḷak kuṉṟamē oṟṟit taṉinakar amarntaruḷ takaiyē.

TRANSLATION – O Siva! I failed to meditate on your precious lotus feet adorned with anklets. If you note this fault, judge me as worthless, and alas, abandon me, what else can I do? O Father who bore our Lord wielding the fiery spear! O mountain of flame-colored coral unknown to Brahma and Vishnu! O gracious one seated in the unparalleled city of Otriyur!

COMMENTARY – Vallalar confesses forgetting to meditate on the divine presence. He compares God to a mountain of fiery red coral. This refers to an ancient story where the creator god Brahma and the preserver god Vishnu try to find the top and bottom of a massive pillar of divine fire, failing to measure its vastness.

4

வாடனக் குறழும் வடுக்கணார்க் குருகும் வஞ்சனேன் பிழைதனைக் குறித்தே
வேடன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
நீடயில் படைசேர் கரத்தனை அளித்த நிருத்தனே நித்தனே நிமலா
ஏடகத் தமர்ந்த ஈசனே தில்லை எந்தையே ஒற்றியூர் இறையே.

vāṭaṉak kuṟaḻum vaṭukkaṇārk kurukum vañcaṉēṉ piḻaitaṉaik kuṟittē vēṭaṉeṉ ṟaiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē nīṭayil paṭaicēr karattaṉai aḷitta niruttaṉē nittaṉē nimalā ēṭakat tamarnta īcaṉē tillai entaiyē oṟṟiyūr iṟaiyē.

TRANSLATION – O Siva! I am a deceitful one who melts for women with eyes shaped like tender mango slits. If you note my faults, judge me as a savage, and alas, abandon me, what else can I do? O Dancer who gave us

the Lord holding the long spear! O eternal one! O immaculate one! O Lord seated upon the bull! O my Father of Thillai! O sovereign of Otriyur!

COMMENTARY – Vallalar admits to being easily distracted by worldly desires and physical attraction. He asks forgiveness from the Lord of Thillai (the temple town of Chidambaram), where God is worshipped as the cosmic dancer. Despite feeling driven by basic urges, he trusts in God's eternal purity.

5

நாணம்ஒன் றில்லா நாயினேன் பிழையை நாடிநின் திருவுளத் தடைத்தே
வீணன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
காணநின் றடியார்க் கருள்தரும் பொருளே கடிமதில் ஒற்றியூர்க் கரசே
பூணயில் கரத்தோர் புத்தமு தெழுந்த புண்ணியப் புனிதவா ரிதியே.

nāṇamoṉ ṟillā nāyiṉēṉ piḻaiyai nāṭiniṉ tiruvuḷat taṭaittē vīṇaṉeṉ ṟaiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē kāṇaniṉ ṟaṭiyārk karuḷtarum poruḷē kaṭimatil oṟṟiyūrk karacē pūṇayil karattōr puttamu teḻunta puṇṇiyap puṉitavā ritiyē.

TRANSLATION – O Siva! I am a dog possessing no shame whatsoever. If you examine my faults, hold them in your divine mind, judge me as a useless person, and alas, abandon me, what else can I do? O supreme reality who stands visible to grant grace to your devotees! O king of Otriyur with its well-guarded walls! O holy and pure ocean from which arose the fresh nectar holding the adorned spear!

COMMENTARY – Calling oneself a dog is a traditional way for Tamil poets to express humility and unworthiness. Vallalar pictures God as a holy ocean, and Murugan as the fresh nectar of immortality that rose from those divine waters.

6

அஞ்செழுத் தோதி உய்ந்திடாப் பிழையை ஐயநின் திருவுளத் தெண்ணி
வெஞ்சன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கஞ்சன்மால் முதலோர் உயிர்பெற விடத்தைக் களத்திருத் தியஅருட்கடலே
சஞ்சித மறுக்கும் சண்முகம் உடையோன் தந்தையே ஒற்றிஎம் தவமே.

añceḻut tōti uyntiṭāp piḻaiyai aiyaniṉ tiruvuḷat teṇṇi veñcaṉeṉ ṟaiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē kañcaṉmāl mutalōr uyirpeṟa viṭattaik kaḷattirut tiya-aruṭkaṭalē cañcita maṟukkum caṇmukam uṭaiyōṉ tantaiyē oṟṟi-em tavamē.

TRANSLATION – Lord, if you hold in your divine heart my fault of failing to chant the five letters to attain salvation, and if you abandon me as a cruel person, alas, O Siva, what else will I do? O ocean of grace who held the poison in your throat so that Brahma, Vishnu, and others could survive! O father of the six-faced Lord who destroys accumulated karma! O our very penance in Otriyur!

COMMENTARY – The soul fears abandonment for failing basic spiritual practices, like chanting the five-letter sacred phrase of Siva. Pleading for mercy, Vallalar points to the ancient story where Siva swallowed deadly poison to save all living beings. A God with such compassion will surely not abandon a flawed soul.

7

நம்பினேன் நின்றன் திருவடி மலரை நாயினேன் பிழைதனைக் குறியேல்
வெம்பினேன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
தும்பிமா முகனை வேலனை ஈன்ற தோன்றலே வச்சிரத் தூணே
அம்பிகா பதியே அண்ணலே முக்கண் அத்தனே ஒற்றியூர் அமுதே.

nampiṉēṉ niṉṟaṉ tiruvaṭi malarai nāyiṉēṉ piḻaitaṉaik kuṟiyēl vempiṉēṉ aiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē tumpimā mukaṉai vēlaṉai īṉṟa tōṉṟalē vaccirat tūṇē ampikā patiyē aṇṇalē mukkaṇ attaṉē oṟṟiyūr amutē.

TRANSLATION – I placed my trust in your lotus feet. Do not mark the faults of this dog. I have suffered greatly. Alas, if you abandon me, O Siva, what else will I do? O Lord who fathered the elephant-faced god and the spear-wielding god! O diamond pillar! O husband of Ambika! O supreme master! O three-eyed father! O nectar of Otriyur!

COMMENTARY – Surrender requires recognizing our own smallness. Despite feeling unworthy, Vallalar trusts in God's protection. He calls out to the divine father of Vinayakar (the elephant-faced god) and Murugan (the spear-wielding god), trusting that a father's protective love will save him.

8

சூழ்ந்தவஞ் சகனேன் பிழைதனைக் குறியேல் துன்பசா கரந்தனில் அழுந்தி
வீழ்ந்தனன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
வாழ்ந்தமா தவர்கள் மனத்தொளிர் ஒளியே வள்ளலே மழவிடை யவனே
போழ்ந்தவேல் படைகொள் புனிதனை அளித்த பூரணாஒற்றியூர்ப் பொருளே.

cūḻntavañ cakaṉēṉ piḻaitaṉaik kuṟiyēl tuṉpacā karantaṉil aḻunti vīḻntaṉaṉ aiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē vāḻntamā tavarkaḷ maṉattoḷir oḷiyē

vaḷḷalē maḻaviṭai yavaṉē pōḻntavēl paṭaikoḷ puṉitaṉai aḷitta pūraṇā-oṟṟiyūrp poruḷē.

TRANSLATION – Do not mark the faults of this deceitful person. I have sunk and fallen into the ocean of sorrow. Alas, if you abandon me, O Siva, what else will I do? O light shining in the minds of the exalted ascetics! O bountiful Lord! O rider of the young bull! O perfect one who gave us the pure Lord holding the piercing spear! O true wealth of Otriyur!

COMMENTARY – The pain of feeling separated from the divine is like drowning in an ocean of sorrow. Vallalar praises God as the radiant light that shines within the minds of great sages. By calling on this inner light, he hopes to draw that same divine clarity into his own troubled mind.

9

துரும்பினேன் பிழையைத் திருவுளத் தடையேல் துய்யநின் அருட்கடல் ஆட
விரும்பினேன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கரும்பின்நேர் மொழியார் இருவரை மணக்கும் கனிதனை அளித்தகற் பகமே
இரும்பின்நேர் நெஞ்சர் எனினும்என் போல்வார்க் கின்அருள் தரும்ஒற்றி
இறையே.

turumpiṉēṉ piḻaiyait tiruvuḷat taṭaiyēl tuyyaniṉ aruṭkaṭal āṭa virumpiṉēṉ aiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē karumpiṉṉēr moḻiyār iruvarai maṇakkum kaṉitaṉai aḷittakaṟ pakamē irumpiṉṉēr neñcar eṉiṉumeṉ pōlvārk kiṉaruḷ tarumoṟṟi iṟaiyē.

TRANSLATION – Do not hold in your divine heart the faults of this worthless one. I yearned to bathe in your pure ocean of grace. Alas, if you abandon me, O Siva, what else will I do? O wish-fulfilling tree who gave us the sweet fruit who marries the two brides with words sweet as sugarcane! O Lord of Otriyur who grants sweet grace to people like me even if our hearts are made of iron!

COMMENTARY – A sincere desire for grace is enough to invite God's mercy. Vallalar confesses his heart has grown as hard and unfeeling as iron, yet he longs to bathe in the pure ocean of divine compassion. He trusts the Lord of Otriyur will freely grant this grace to soften even the hardest of hearts.

10

கட்டினேன் பாபக் கொடுஞ்சுமை எடுப்பேன் கடும்பிழை கருதிடேல் நின்னை
விட்டிலேன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
சுட்டிலாப் பொருளே சுகப்பெருங் கடலே தூய்த்திரு ஒற்றியூர்த் துணையே
தட்டிலாக் குணத்தோர் புகழ்செயும் குகனைத் தந்தருள் தருந்தயா நிதியே.

kaṭṭiṉēṉ pāpak koṭuñcumai eṭuppēṉ kaṭumpiḻai karutiṭēl niṉṉai viṭṭilēṉ aiyō kaiviṭil civaṉē vēṟunāṉ yātucey vēṉē cuṭṭilāp poruḷē cukapperuṅ kaṭalē tūyttiru oṟṟiyūrt tuṇaiyē taṭṭilāk kuṇattōr pukaḻceyum kukaṇait tantaruḷ taruntayā nitiyē.

TRANSLATION – I bound up and carry a cruel burden of sins. Do not consider my severe faults. I have never let you go. Alas, if you abandon me, O Siva, what else will I do? O reality beyond all designation! O vast ocean of bliss! O companion of pure and holy Otriyur! O treasure of compassion who grants us grace and gave us Lord Guha praised by those of flawless character!

COMMENTARY – Holding tightly to God is the only way to carry the heavy weight of past mistakes. Vallalar addresses God as a reality beyond all human names and categories. Even though humans try to define the divine, it remains an ocean of bliss that washes away all severe faults.

018. INCOMPREHENSIBLE GREATNESS - AṟIVARUM PERUMAI - அறிவரும் பெருமை

1

நாயினும் கடையேன் என்செய்வேன் பிணியால் நலிகின்ற நலிவினை அறிந்தும்
தாயினும் இனியாய் இன்னும்நீ வரவு தாழ்த்தனை என்கொலென் றறியேன்
மாயினும் அல்லால் வாழினும் நினது மலரடி அன்றிஓன் றேத்தேன்
காயினும் என்னைக் கனியினும் நின்னைக் கனவினும் விட்டிடேன் காணே.

nāyiṉum kaṭaiyēṉ eṉceyvēṉ piṇiyāl nalikiṉṟa naliviṉai aṟintum tāyiṉum iṉiyāy iṉṉumnī varavu tāḻttaṉai eṉkoleṉ ṟaṟiyēṉ māyiṉum allāl vāḻiṉum niṉatu malaraṭi aṉṟi-oṉ ṟēttēṉ kāyiṉum eṉṉaik kaṉiyiṉum niṉṉaik kaṉaviṉum viṭṭiṭēṉ kāṇē.

TRANSLATION – I am lower than a dog. What shall I do? Even knowing the suffering I endure from this affliction, you who are sweeter than a mother still delay your coming. I do not know why. Whether I die or live, I will praise nothing but your lotus feet. Whether you are harsh to me or gentle with me, I will not leave you even in a dream. See this to be true.

COMMENTARY – True devotion remains unbroken in hardship or comfort. Vallalar wonders why the divine delays ending his suffering, declaring his absolute loyalty will not fail even in a dream.

2

காண்பது கருதி மாலொடு மலர்வாழ் கடவுளர் இருவரும் தங்கள்
மாண்பது மாறி வேறுரு எடுத்தும் வள்ளல்நின் உருஅறிந் திலரே
கோண்பதர் நெஞ்சக் கொடியனேன் எந்தக் கொள்கைகொண் டறிகுவதையா
பூண்பது பணியாய் பொதுவில்நின் றாடும் புனிதநின் அருளலா தின்றே.

kāṇpatu karuti māloṭu malarvāḷ kaṭavuḷar iruvarum taṅkaḷ māṇpatu māṟi vēṟuru eṭuttum vaḷḷalniṉ uru-aṟin tilarē kōṇpatar neñcak koṭiyaṉēṉ entak koḷkaikoṇ ṭaṟikuvataiyā pūṇpatu paṇiyāy potuvilniṉ ṟāṭum puṉitaniṉ aruḷalā tiṉṟē.

TRANSLATION – Intending to see you, the two gods Vishnu and Brahma shed their majestic forms and took different shapes. Yet they could not comprehend your form, O generous Lord. How will I, a cruel person with a crooked and empty heart, comprehend you by any doctrine, O Lord? I can know you only through your grace today, O pure one who wears a serpent as an ornament and dances in the common hall.

COMMENTARY – Human effort cannot grasp divine truth. Vallalar recalls the ancient story of Vishnu and Brahma transforming themselves to search for the supreme Lord, yet failing. If these mighty beings failed, a flawed human cannot succeed through intellect or will. God is known only when revealing himself through grace.

3

இன்றுவந் தெனைநீ அடிமைகொள் ளாயேல் எவ்வுல கத்தரும் தூற்ற
நன்றுநின் றன்மேல் பழிவரும் என்மேல் பழியிலை நவின்றனன் ஐயா
அன்றுவந் தொருசேய்க் கருள்புரிந் தாண்ட அண்ணலே ஒற்றியூர் அரசே
நின்றுசிற் சபைக்குள் நடம்செயும் கருணா நிலயமே நின்மலச் சுடரே.

iṉṟuvan teṉainī aṭimaikoḷ ḷāyēl evvula kattarum tūṟṟa naṉṟuniṉ ṟaṉmēl paḻivarum eṉmēl paḻiyilai naviṉṟaṉaṉ aiyā aṉṟuvan torucēyk karuḷpurin tāṇṭa aṇṇalē oṟṟiyūr aracē niṉṟuciṟ capaikkuḷ naṭamceyum karuṇā nilayamē niṉmalac cuṭarē.

TRANSLATION – If you do not come today and take me as your servant, the people of all worlds will slander you. Blame will rightfully fall upon you. There will be no blame on me. I have spoken this clearly, O Lord. O great one who came that day to bestow grace upon a child and rule him! O King of Otriyur! O abode of compassion who stands and dances within the small hall! O pure flame!

COMMENTARY – Intimate devotion allows one to demand salvation with bold threats. Vallalar warns that abandoning a helpless soul brings rightful worldly blame upon the divine. His own conscience is clear because he cried out for help. This warning shows a trusting relationship where the devotee holds God accountable.

4

சுடர்கொளும் மணிப்பூண் முலைமட வியர்தம் தொடக்கினில் பட்டுழன் றோயா
இடர்கொளும் எனைநீ ஆட்கொளும் நாள்தான் எந்தநாள் அந்தநாள் உரையாய்
படர்கொளும் வானோர் அமுதுண நஞ்சைப் பரிந்துண்ட கருணைஅம் பரமே
குடர்கொளும் சூலப் படைஉடை யவனே கோதையோர் கூறுடையவனே.

cuṭarkoḷum maṇippūṇ mulaimaṭa viyartam toṭakkiṉil paṭṭuḻaṉ ṟōyā
iṭarkoḷum eṉainī āṭkoḷum nāḷtāṉ entanāḷ antanāḷ uraiyāy paṭarkoḷum vāṉōr
amutuṇa nañcaip parintuṇṭa karuṇai-am paramē kuṭarkoḷum cūlap paṭai-
uṭai yavaṉē kōtaiyōr kūṟuṭaiyavaṉē.

TRANSLATION – Caught in the ties of young women wearing radiant jeweled ornaments on their breasts, I wander without rest and endure suffering. What day will you take me as your own? Tell me that day. O supreme heaven of compassion who willingly consumed poison so the suffering celestials could eat ambrosia! O Lord wielding the trident weapon that pierces intestines! O Lord who shares half his body with the lady wearing a flower garland!

COMMENTARY – Physical desire and worldly attachments are an exhausting trap. Vallalar asks when he will finally be rescued from these torments and given lasting peace. He appeals directly to God's ultimate compassion. He recalls how the Lord drank deadly poison to save the celestial beings, hoping that same boundless mercy will now save him from his own toxic worldly ties.

5

உடைமைவைத் தெனக்கின் றருள்செயா விடினும் ஒப்பிலாய் நின்னடிக் கெனையே
அடைமைவைத் தேனும் நின்அருட் பொருள்இங் களித்திட வேண்டும் இன்றெவைக்கும்
கடைமையேன் வேறோர் தேவரை அறியேன் கடவுள்நின் திருவடி அறிக
படைமைசேர் கரத்தெம் பசுபதி நீயே என்உளம் பார்த்துநின் றாயே.

uṭaimaivait teṉakkiṉ ṟaruḷceyā viṭiṉum oppilāy niṉṉaṭik keṉaiyē aṭaimaivait tēṉum niṉaruṭ poruḷiṅ kaḷittiṭa vēṇṭum iṉṟevaikkum kaṭaimaiyēṉ vēṟōr tēvarai aṟiyēṉ kaṭavuḷniṉ tiruvaṭi aṟika paṭaimaicēr karattem pacupati nīyē eṉuḷam pārttuniṉ ṟāyē.

TRANSLATION – Even if you do not grant me grace today by claiming me as your outright possession, O peerless one, you must at least keep me as a pledge at your feet and grant me the wealth of your grace here. I am the lowest of the low. I know no other gods. Let your divine feet know this, O God. You are our Lord of souls holding a weapon in your hand. You stand there looking deep into my heart.

COMMENTARY – The soul begs to belong to God in any capacity. If unworthy to be an outright possession, Vallalar asks God to at least hold him as a pledge or collateral. Stripping away all allegiances, he invites the Lord to look into his heart and verify this total surrender.

6

பார்த்துநிற் கின்றாய் யாவையும் எளியேன் பரதவித் துறுகணால் நெஞ்சம்

வேர்த்துநிற் கின்றேன் கண்டிலைகொல்லோ விடம்உண்டகண்டன்நீஅன்றோ
ஆர்த்துநிற் கின்றார் ஐம்புல வேடர் அவர்க்கிலக் காவனோ தமியேன்
ஓர்த்துநிற் கின்றார் பரவுநல் ஒற்றி யூரில்வாழ் என்உற வினனே.

pārttuniṟ kiṉṟāy yāvaiyum eḷiyēṉ paratavit tuṟukaṇāl neñcam vērttuniṟ kiṉṟēṉ kaṇṭilaikollō viṭamuṇṭakaṇṭaṉṉī-aṉṟō ārttuniṟ kiṉṟār aimpula vēṭar avarkkilak kāvaṉō tamiyēṉ ōrttuniṟ kiṉṟār paravunal oṟṟi yūrilvāḻ eṉuṟa viṉaṉē.

TRANSLATION – You stand watching everything. I, a helpless one, languish and stand with a sweating heart due to great sorrow. Do you not see this? Are you not the one whose throat swallowed the poison? The hunters of the five senses stand roaring. Will I, a lonely soul, become their target? O my relative living in good Otriyur, praised by those who stand in reflection!

COMMENTARY – God sees all things, yet seems to stand by while the soul suffers in terror of the five senses. Vallalar asks why the Lord will not intervene to save a lonely soul from these relentless sensory hunters.

7

உறவனே உன்னை உள்கிநெஞ் சழலின் உறும்இழு தெனக்கசிந் துருகா
மறவனேன் தன்னை ஆட்கொளா விடில்யான் வருந்துவ தன்றிஎன் செய்கேன்
நிறவனே வெள்ளை நீறணி பவனே நெற்றிமேல் கண்ணுடை யவனே
அறவனே தில்லை அம்பலத் தாடும் அப்பனே ஒற்றியூர்க் கரைசே.

uṟavaṉē uṉṉai uḷkineñ caḻaliṉ uṟumiḻu teṉakkacin turukā maṟavaṉēṉ taṉṉai āṭkoḷā viṭilyāṉ varuntuva taṉṟi-eṉ ceykēṉ niṟavaṉē veḷḷai nīṟaṇi pavaṉē neṟṟimēl kaṇṇuṭai yavaṉē aṟavaṉē tillai ampalat tāṭum appaṉē oṟṟiyūrk karaicē.

TRANSLATION – O relative! Thinking of you, my heart does not melt and flow like butter placed in fire. I am a cruel-hearted person. If you do not claim me, what can I do except suffer? O radiant one! O wearer of the white ash! O one who has an eye on the forehead! O embodiment of dharma! O Father who dances in the hall of Thillai! O King of Otriyur!

COMMENTARY – True devotion melts the heart like butter in a fire. Lamenting his unfeeling nature, Vallalar pleads with the dancing Lord of Thillai (the sacred temple town of Chidambaram) to claim him anyway, having no other refuge from suffering.

8

கரைபடா வஞ்சப் பவக்கடல் உழக்கும் கடையனேன் நின்திரு வடிக்கு

விரைபடா மலர்போல் இருந்துழல்கின்றேன்வெற்றனேன் என்செய விரைகேன்
திரைபடாக் கருணைச் செல்வவா ரிதியே திருவொற்றி யூர்வளர் தேனே
உரைபடாப் பொன்னே புரைபடா மணியே உண்ணுதற் கினியநல் அமுதே.

karaipaṭā vañcap pavakkaṭal uḷakkum kaṭaiyaṉēṉ niṉtiru vaṭikku viraipaṭā malarpōl iruntuḷalkiṉṟēṉveṟṟaṉēṉ eṉceya viraikēṉ tiraipaṭāk karuṇaic celvavā ritiyē tiruvoṟṟi yūrvaḷar tēṉē uraipaṭāp poṉṉē puraipaṭā maṇiyē uṇṇutaṟ kiṉiyanal amutē.

TRANSLATION – I am the lowest one, struggling in the shoreless deceptive ocean of birth. I wander like a scentless flower meant for your holy feet. I am empty. What shall I rush to do? O waveless ocean of the wealth of grace! O honey flourishing in Otriyur! O gold beyond words! O flawless gem! O good nectar sweet to consume!

COMMENTARY – Caught in the endless cycle of physical birth, the soul feels as useless as a scentless flower. Against this emptiness, the divine stands as an immense, still ocean of pure grace.

9

நல்அமு தனையார் நின்திரு வடிக்கே நண்புவைத் துருகுகின் றனரால்
புல்அமு தனையேன் என்செய்வான் பிறந்தேன் புண்ணியம் என்பதொன் றறியேன்
சொல்அமு தனைய தோகைஓர் பாகம் துன்னிய தோன்றலே கனியாக்
கல்அமு தாக்கும் கடன்உனக் கன்றோ கடையனேன் கழறுவ தென்னே.

nalamu taṉaiyār niṉtiru vaṭikkē naṇpuvait turukukiṉ ṟaṉarāl pulamu taṉaiyēṉ eṉceyvāṉ piṟantēṉ puṇṇiyam eṉpatoṉ ṟaṟiyēṉ colamu taṉaiya tōkai-ōr pākam tuṉṉiya tōṉṟalē kaṉiyāk kalamu tākkum kaṭaṉuṉak kaṉṟō kaṭaiyaṉēṉ kaḷaṟuva teṉṉē.

TRANSLATION – Those who resemble good nectar place their friendship on your holy feet and melt. I resemble worthless grass. Why was I born? I do not know a single meritorious deed. O Lord who keeps closely on one side the peacock-like Goddess whose words are like nectar! Is it not your duty to turn an unripening stone into nectar? What is there for this lowest one to say?

COMMENTARY – Divine grace can turn a lifeless stone into sweet nectar. Contrasting the pure love of true saints with his own worthlessness, Vallalar reminds God that transforming an unyielding heart is the duty of the divine.

10

என்னைநின் னவனாக் கொண்டுநின் கருணை என்னும்நன் னீரினால் ஆட்டி
அன்னைஅப் பனுமாய்ப் பரிவுகொண் டாண்ட அண்ணலே நண்ணரும் பொருளே
உன்னருந் தெய்வ நாயக மணியே ஒற்றியூர் மேவும்என் உறவே
நன்னர்செய் கின்றோய் என்செய்வேன் இதற்கு நன்குகைம் மாறுநா யேனே.

eṉṉainiṉ ṉavaṉāk koṇṭuniṉ karuṇai eṉṉumnaṉ ṉīriṉāl āṭṭi aṉṉai-ap paṉumāyp parivukoṇ ṭāṇṭa aṇṇalē naṇṇarum poruḷē uṉṉarun teyva nāyaka maṇiyē oṟṟiyūr mēvumeṉ uṟavē naṉṉarcey kiṉṟōy eṉceyvēṉ itaṟku naṉkukaim māṟunā yēṉē.

TRANSLATION – You took me as your own and bathed me with the good water called your grace. You acted as mother and father and ruled me with affection. O Lord! O reality hard to attain! O gem of a divine Lord hard to comprehend! O my relative dwelling in Otriyur! You perform good deeds. What proper return can I, a dog, offer for this?

COMMENTARY – Divine grace cares for the soul with the affection of a mother and father. Washed in this sustaining love, Vallalar realizes a human being can offer nothing in return for such a gift.

019. YEARNING FOR A GRACIOUS REPLY - ARUḶVIṬAI VĒṬKAI - அருள்விடை வேட்கை

1

போகம் கொண்ட புணர்முலை மாதொரு
பாகம் கொண்ட படம்பக்க நாதரே
மாகம் கொண்ட வளம்பொழில் ஒற்றியின்
மோகம் கொண்டஎம் முன்நின் றருளிரோ.

pōkam koṇṭa puṇarmulai mātoru pākam koṇṭa paṭampakka nātarē mākam koṇṭa vaḷampoḻil oṟṟiyiṉ mōkam koṇṭa-em muṉṉiṉ ṟaruḷirō.

TRANSLATION – O Lord Padambakkanathar, you hold on one side the lady with alluring breasts who shares your bliss. Will you not stand before us who are utterly enamored of you here in Otriyur, a place of rich groves that touch the sky, and bestow your grace?

COMMENTARY – Vallalar addresses God by his local name at the Otriyur temple, Padambakkanathar. He appeals to Siva's form sharing half his body with the goddess. Since God keeps his consort so intimately close, Vallalar asks why he will not show the same closeness to devotees desperately in love with him.

2

தவள நீற்றுமெய்ச் சாந்தவி னோதரே
பவள மேனிப் படம்பக்க நாதரே
கவள வீற்றுக் கரிஉரி போர்த்தநீர்
இவளை ஒற்றிவிட் டெங்ஙனம் சென்றிரோ.

tavaḷa nīṟṟumeyc cāntavi ṉōtarē pavaḷa mēṉip paṭampakka nātarē kavaḷa vīṟṟuk kari-uri pōrttanīr ivaḷai oṟṟiviṭ ṭeṅṅaṉam ceṉṟirō.

TRANSLATION – O wondrous one who applies bright white ash as a paste upon your body! O Lord Padambakkanathar with a coral-hued form! You draped yourself in the skin of a majestic elephant that fed on great mouthfuls. How did you abandon this woman in Otriyur and depart?

COMMENTARY – In Tamil poetry, a lovelorn woman's friend often speaks on her behalf to scold the lover. The friend points out the Lord's wild, fierce appearance, smearing himself with cremation ash and wearing the skin of a demonic elephant he defeated. She wonders how someone with a

beautiful coral-red form could be coldhearted enough to abandon a devoted woman.

3

சீல மேவித் திகழ்அனல் கண்ஒன்று
பால மேவும் படம்பக்க நாதரே
ஞால மேவும் நவையைஅ கற்றமுன்
ஆலம் உண்டவர் அல்லிர்கொல் ஐயரே.

cīla mēvit tikaḻaṉal kaṇoṉṟu pāla mēvum paṭampakka nātarē ñāla mēvum navaiyai-a kaṟṟamuṉ ālam uṇṭavar allirkol aiyarē.

TRANSLATION – O Lord Padambakkanathar, you bear a radiant, fiery eye of pure virtue upon your forehead. O Master, are you not the one who drank the deadly poison long ago to dispel the affliction covering the world?

COMMENTARY – Vallalar reminds the Lord of his greatest act of compassion. When a deadly poison threatened to destroy the universe, Siva swallowed it to save all living beings. How can the same God who showed such vast mercy to the world refuse to show mercy to Vallalar now?

4

உடைகொள் கோவணத் துற்றஅ ழகரே
படைகொள் சூலப் படம்பக்க நாதரே
கடைகொள் நஞ்சுண்டு கண்டம்க றுத்தநீர்
இடையில் ஒற்றிவிட் டெங்ஙனம் சென்றிரோ.

uṭaikoḷ kōvaṇat tuṟṟa-a ḻakarē paṭaikoḷ cūlap paṭampakka nātarē kaṭaikoḷ nañcuṇṭu kaṇṭamka ṟuttanīr iṭaiyil oṟṟiviṭ ṭeṅṅaṉam ceṉṟirō.

TRANSLATION – O beautiful Lord who wears a mere loincloth! O Lord Padambakkanathar wielding a trident weapon! You drank the ultimate poison and your throat turned black. How did you abandon her midway and depart?

COMMENTARY – The black mark on the Lord's throat is the permanent scar of his sacrifice, left where the poison stopped. Vallalar is baffled that a deity so willing to sacrifice himself for others would leave a devotee stranded halfway along the spiritual path.

5

நிறைய வாழ்தொண்டர் நீடுற வன்பவம்
பறைய நின்றப டம்பக்க நாதரே
உறைய மாணிக்கு யிர் அளித் திட்டநீர்
குறையி லாஒற்றிக் கோயிற்கண் உள்ளிரோ.

niṟaiya vāḻtoṇṭar nīṭuṟa vaṉpavam paṟaiya niṉṟapa ṭampakka nātarē
uṟaiya māṇikku yir aḷit tiṭṭanīr kuṟaiyi lā-oṟṟik kōyiṟkaṇ uḷḷirō.

TRANSLATION – O Lord Padambakkanathar, you stand ready to destroy the lingering cruel karma of your devoted servants who live fully in your grace. You restored the life of the young celibate boy so he could endure forever. Are you now residing within the flawless temple of Otriyur?

COMMENTARY – Vallalar recalls an ancient story where the Lord saved a young boy from the God of Death, granting him eternal life. God is a protector who wipes out the heavy burdens of past actions (*karma*) for his true servants. Knowing he possesses this power to save, Vallalar wonders if he is hiding away inside the local temple instead of coming out to rescue him.

6

வணங்கொள் நாகம ணித்தலை ஐந்துடைப்
பணங்கொள் செல்வப்ப டம்பக்க நாதரே
கணங்கொள் காமனைக் காய்ந்துயிர் ஈந்தநீர்
வணங்கு வார்க்கென்கொல் வாய்திற வாததே.

vaṇaṅkoḷ nākama ṇittalai aintuṭaip paṇaṅkoḷ celvappa ṭampakka nātarē
kaṇaṅkoḷ kāmaṉaik kāyntuyir īntanīr vaṇaṅku vārkkeṉkol vāytiṟa vātatē.

TRANSLATION – O wealthy Lord Patampakka Nathar who wears the gem-bearing, five-headed, hooded serpent. You burned the god of love and his army and then restored his life. Why do You not open Your mouth to speak to those who bow before You?

COMMENTARY – Vallalar recalls the story of Siva burning the god of love to ashes and then mercifully restoring him to life. This creates a painful contrast: if God holds the sweeping power of life and death, it is confusing when he stays silently frozen before a seeker asking for a single word.

7

நாட நல்இசை நல்கிய மூவர்தம்

பாடல் கேட்கும்ப டம்பக்க நாதரே
வாடல் என்றொரு மாணிக் களித்தநீர்
ஈடில் என்னள வெங்கொளித் திட்டிரோ.

nāṭa nalicai nalkiya mūvartam pāṭal kēṭkumpa ṭampakka nātarē vāṭal eṉṟoru māṇik kaḷittanīr īṭil eṉṉaḷa veṅkoḷit tiṭṭirō.

TRANSLATION – O Lord Patampakka Nathar who listens to the songs of the three saints who graced the world with beautiful music. You saved a young student and told him not to wither away. Where have You hidden Yourself from worthless me?

COMMENTARY – The three saints are the famous ancient poets whose hymns form the heart of traditional temple worship. The Lord also once saved a young boy from death in a classic story of divine rescue. The poem asks why a God so ready to save others in the past is now hiding from this one voice.

8

சுலவு காற்றனல் தூயமண் விண்புனல்
பலவு மாகும்ப டம்பக்க நாதரே
நிலவு தண்மதி நீள்முடி வைத்தநீர்
குலவும் என்றன்கு றைதவிர்க் கீர்கொலோ.

culavu kāṟṟaṉal tūyamaṇ viṇpuṉal palavu mākumpa ṭampakka nātarē nilavu taṇmati nīḷmuṭi vaittanīr kulavum eṉṟaṉku ṟaitavirk kīrkolō.

TRANSLATION – O Lord Patampakka Nathar who becomes the swirling wind, fire, pure earth, sky, water, and all manifold things. You placed the cool, shining moon in Your long hair. Will You not remove my lingering flaws?

COMMENTARY – God is not a distant figure in the heavens. The divine presence becomes the five physical elements that make up our world: earth, water, fire, wind, and sky. Since God is woven into everything around us, Vallalar asks him to use that encompassing power to heal human flaws.

9

அடியர் நெஞ்சத்த ருட்பெருஞ் சோதிஓர்
படிவ மாகும்ப டம்பக்க நாதரே
நெடிய மாலுக்கு நேமி அளித்தநீர்
மிடிய னேன்அருள் மேவ விரும்பிரோ.

aṭiyar neñcatta ruṭperuñ cōti-ōr paṭiva mākumpa ṭampakka nātarē neṭiya mālukku nēmi aḷittanīr miṭiya ṉēṉaruḷ mēva virumpirō.

TRANSLATION – O Lord Patampakka Nathar who takes the form of the great Jothi of grace in the hearts of devotees. You gave the discus weapon to the tall Lord Vishnu. Do You not wish for destitute me to attain Your grace?

COMMENTARY – God appears to true seekers as ArutPerunJothi, the vast light of supreme grace shining inside their hearts. The Lord is powerful enough to grant mighty weapons to other great gods like Vishnu. Why can this same immense power not grant grace to someone poor and needy?

10

மதிகொள் அன்பர்ம னமெனும் திவ்வியப்
பதிகொள் செல்வப்ப டம்பக்க நாதரே
விதிகொள் துன்பத்தை வீட்டி அளித்தநீர்
துதிகொள் வீர்என்று யரைத்து ரத்துமே.

matikoḷ aṉparma ṉameṉum tivviyap patikoḷ celvappa ṭampakka nātarē vitikoḷ tuṉpattai vīṭṭi aḷittanīr tutikoḷ vīreṉtu yaraittu rattumē.

TRANSLATION – O wealthy Lord Patampakka Nathar who resides in the divine abode of the minds of wise and loving devotees. You destroyed the sorrows dictated by fate and granted Your grace. You who accept our praises, please drive away my sorrow.

COMMENTARY – The true temple of God is the mind of a loving person. People usually think of fate as an unbreakable chain of past actions, but divine grace has the power to shatter it. Vallalar pleads for that same grace to step in and drive all present sorrow away forever.

020. GARLAND FOR LORD EZHUTHARIYUM PERUMAN - EḶUTTAṚIYUM PERUMĀṆ MĀLAI -

எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை

1

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினைதொலைத்துன் மொய்கழற்காள் ஆக்காதே
நிந்தைஉறும் நோயால் நிகழவைத்தல் நீதியதோ
எந்தைநீ ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

cintai mayaṅkit tiyaṅkukiṉṟa nāyēṉai muntai viṉaitolaittuṉ moykaḻaṟkāḷ ākkātē nintai-uṟum nōyāl nikaḻavaittal nītiyatō entainī oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I am like a dog, my mind confused and bewildered. Without destroying my past karma and making me a servant to your strong feet, is it just to keep me suffering from this blameworthy disease? You are my father, O Lord Ezhuthariyum Peruman of Otriyur!

COMMENTARY – Vallalar boldly asks why God allows him to struggle with confusion and past actions (*karma*) when the divine has the power to erase that burden and take him into service.

2

மத்தனைவன் நெஞ்சகனை வஞ்சகனை வன்பிணிகொள்
பித்தனைவீண் நாள்போக்கும் பேயேனை நாயேனை
முத்தனையாய் உன்றன் முளரித்தாட் காளாக்க
எத்தனைநாள் செல்லும் எழுத்தறியும் பெருமானே.

mattaṉaivaṉ neñcakaṉai vañcakaṉai vaṉpiṇikoḷ pittaṉaivīṇ nāḷpōkkum pēyēṉai nāyēṉai muttaṉaiyāy uṉṟaṉ muḷarittāṭ kāḷākka ettaṉaināḷ cellum eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I am arrogant, hard-hearted, and deceitful. I am a madman gripped by severe disease. I waste my days like a demon and a dog. O Lord who is like a pearl, how many days will it take to make me a servant to your lotus feet, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – Vallalar piles up harsh insults against himself. Taking on the persona of a flawed person is a common way in Tamil devotional poetry to highlight the purity of God's grace.

3

நன்னெறிசேர் அன்பர்தமை நாடிடவும் நின்புகழின்
சென்னெறியைச் சேர்ந்திடவும் செய்தாய் எனக்குனக்கு
முன்அறியேன் பின்அறியேன் மூடனேன் கைம்மாறிங்
கென்அறிவேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

naṉṉeṟicēr aṉpartamai nāṭiṭavum niṉpukaḻiṉ ceṉṉeṟiyaic cērntiṭavum ceytāy eṉakkuṉakku muṉaṟiyēṉ piṉaṟiyēṉ mūṭaṉēṉ kaimmāṟiṅ keṉaṟivēṉ aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – You made me seek out the devotees who walk the good path and join the righteous path of your glory. I know nothing before and I know nothing after. I am a fool. What return can I possibly offer you here, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – Faced with God's freely given grace, Vallalar admits his ignorance and realizes he has nothing of value to offer in return.

4

மைப்படியும் கண்ணார் மயல்உழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய உன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
இப்படிஎன் றப்படிஎன் றென்னறிவேன் உன்சித்தம்
எப்படியோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

maippaṭiyum kaṇṇār mayaluḻakkac ceyvāyō kaippaṭiya uṉṟaṉ kaḻalkarutac ceyvāyō ippaṭi-eṉ ṟappaṭi-eṉ ṟeṉṉaṟivēṉ uṉcittam eppaṭiyō aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – Will you make me suffer the delusion of women with kohl-lined eyes? Or will you make me contemplate your feet and attain them? How can I know if it will be this way or that way? Whatever your will may be, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman!

COMMENTARY – Human vulnerability to worldly distractions is placed in God's hands. Vallalar wonders if he will fall back into physical desires or remain focused on the divine, surrendering his future to whatever God decides.

5

நில்லா உடம்பை நிலைஎன்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனேன் இவ்வுலகில்
சொல்லா மனநோயால் சோர்வுற் றலையும்அல்லல்

எல்லாம் அறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே.

nillā uṭampai nilai-eṉṟē nēcikkum pollāta neñcap pulaiyaṉēṉ ivvulakil collā maṉanōyāl cōrvuṟ ṟalaiyumallal ellām aṟivāy eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I love this impermanent body as if it were permanent. I am a base one with an evil heart in this world. You know all the suffering I endure as I wander exhausted by an unspeakable disease of the mind, O Lord Ezhuthariyum Peruman!

COMMENTARY – People naturally cling to the physical body as if it will last forever. Vallalar confesses that this false attachment causes him an exhausting mental anguish that only God understands.

6

தீதறிவேன் நன்கணுவும் செய்யேன்வீண் நாள்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிவேன் மால்அயனும் சொல்லறிய நின்பெருமை
யாதறிவேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

tītaṟivēṉ naṉkaṇuvum ceyyēṉvīṇ nāḷpōkkum vātaṟivēṉ vañcakaṉēṉ valviṉaiyēṉ vāymaiyilēṉ cūtaṟivēṉ mālayaṉum collaṟiya niṉperumai yātaṟivēṉ aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I know evil. I do not do even an atom of good. I know the arguments that waste days. I am deceitful. I am bound by harsh karma. I lack truth. I know cunning trickery. What can I know of your greatness, which even Thirumal and Brahma cannot adequately describe, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – Vallalar strips away spiritual pride, confessing to human faults like deceit, empty arguments, and a lack of goodness. He contrasts his smallness with the vastness of the divine. Even the creator god Brahma and the preserver god Thirumal cannot grasp God's scale. If the highest deities fall short, a flawed human can only approach the Lord with humility.

7

மாறாத வன்பிணியால் மாழாந்து நெஞ்சயர்ந்தே
கூறாத துன்பக் கொடுங்கடற்குள் வீழ்ந்தடியேன்
ஆறா தரற்றி அழுகின்றேன் நின்செவியில்
ஏறாதோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

māṟāta vaṉpiṇiyāl māḻāntu neñcayarntē kūṟāta tuṉpak koṭuṅkaṭaṟkuḷ
vīḻntaṭiyēṉ āṟā taraṟṟi aḻukiṉṟēṉ niṉceviyil ēṟātō aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – Suffering from unrelenting severe disease, fainting and weary in heart, I fall into a cruel sea of untold sorrow. I wail and cry inconsolably. Will my cries not reach your ears, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – Physical illness and mental exhaustion have pushed Vallalar to the breaking point. In his despair, he cries out with the raw fear that God might not be listening.

8

உண்ணாடும் வல்வினையால் ஓயாப் பிணிஉழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளா உன்றன் கருணை எனக்களிக்க
எண்ணாயோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

uṇṇāṭum valviṉaiyāl ōyāp piṇi-uḻantu puṇṇāka neñcam puḻuṅkukiṉṟēṉ
puṇṇiyaṉē kaṇṇāḷā uṉṟaṉ karuṇai eṉakkaḷikka eṇṇāyō aiyā eḻuttaṟiyum
perumāṉē.

TRANSLATION – Tormented by harsh karma churning within, I suffer ceaseless afflictions. I agonize, my heart turning into a raw wound. O embodiment of virtue, O Lord of compassionate eyes, will you not consider granting me your grace, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – The consequences of *karma* churn inside the mind and body. The resulting pain is so constant that the heart feels like an open wound. In this agony, the only hope left is that the Lord might choose to grant grace out of compassion.

9

புன்செய்கை மாறாப் புலையமட மங்கையர்தம்
வன்செய்கை யாலே மயங்குகின்ற வஞ்சகனேன்
கொன்செய்கை மாறாத கூற்றன் வருவானேல்
என்செய்வேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

puṉceykai māṟāp pulaiyamaṭa maṅkaiyartam vaṉceykai yālē mayaṅkukiṉṟa
vañcakaṉēṉ koṉceykai māṟāta kūṟṟaṉ varuvāṉēl eṉceyvēṉ aiyā eḻuttaṟiyum
perumāṉē.

TRANSLATION – I am a deceitful person, deluded by the forceful acts of ignorant, base women engaged in relentless petty deeds. If the god of

death arrives with his unchanging murderous intent, what will I do, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – Worldly distractions and physical desires have kept the mind trapped in delusion. A sudden clarity cuts through this fog: time is running out. Vallalar asks how he will face the god of death when his life has been wasted on petty illusions instead of enduring truth.

10

சங்குடையான் தாமரையான் தாள்முடியும் காண்பரிதாம்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதைஒரு
பங்குடையாய் ஏழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டால்
எங்கடைவேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

caṅkuṭaiyāṉ tāmaraiyāṉ tāḷmuṭiyum kāṇparitām koṅkuṭaiya koṉṟaik kuḷircaṭaiyāy kōtai-oru paṅkuṭaiyāy ēḻaimukam pārātu taḷḷiviṭṭāl eṅkaṭaivēṉ aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – The god holding the conch and the god seated on the lotus found it impossible to see your feet and crown. O Lord with cool matted hair adorned with fragrant konrai flowers, O Lord who shares half your form with the goddess. If you push me away without looking upon the face of this poor soul, where will I find refuge, O Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – Vallalar recalls the ancient story in which the great gods Vishnu (holding the conch) and Brahma (seated on the lotus) searched the universe but could not find the top or bottom of the supreme divine light. The Lord is pictured here in a traditional form, wearing fragrant *konrai* flowers and sharing half his body with the Goddess. Facing this boundless, awe-inspiring presence, Vallalar makes a final plea. If the ultimate refuge of the universe pushes a poor soul away, there is simply nowhere else to go.

11

மன்றி னிடைநடஞ்செய் மாணிக்க மாமலையே
வென்றிமழுக் கையுடைய வித்தகனே என்றென்று
கன்றின் அயர்ந்தழும்என் கண்ணீர் துடைத்தருள
என்று வருவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே.

maṉṟi ṉiṭainaṭañcey māṇikka māmalaiyē veṉṟimaḻuk kaiyuṭaiya vittakaṉē eṉṟeṉṟu kaṉṟiṉ ayarntaḻumeṉ kaṇṇīr tuṭaittaruḷa eṉṟu varuvāy eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – O great ruby mountain dancing in the hall! O wise one holding the victorious battle-axe in your hand! Calling out to you again and again, I weep and languish like a separated calf. When will you come to wipe my tears and bestow your grace, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – The soul longs for God with the helpless sorrow of a separated calf calling for its mother, seeking the direct comfort of divine grace.

12

மன்னளவில் சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவமே எனஒருகால்
சொன்னளவில் சொன்னவர்தம் துன்பொழிப்பாய் என்பர்அது
என்னளவில் காணேன் எழுத்தறியும் பெருமானே.

maṉṉaḷavil cōti maṇipōlvāy mātavattōr teṉṉaḷavum vēṇic civamē eṉa-orukāl
coṉṉaḷavil coṉṉavartam tuṉpoḻippāy eṉparatu eṉṉaḷavil kāṇēṉ eḻuttaṟiyum
perumāṉē.

TRANSLATION – You are like a gem of boundless light. They say that if great ascetics call out even once, "O Siva with matted hair stretching to the south," you instantly destroy the sorrow of those who spoke. I do not see that happening in my case, O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – Tradition holds that God instantly removes the sorrow of great ascetics the first time they call out his name. Vallalar wonders why this swift response does not happen for him, expressing a feeling of spiritual delay.

13

மின்போல்வார் இச்சையினால் வெம்புகின்றேன் ஆனாலும்
தன்போல்வாய் என்ஈன்ற தாய்போல்வாய் சார்ந்துரையாப்
பொன்போல்வாய் நின்அருள்இப் போதடியேன் பெற்றேனேல்
என்போல்வார் இல்லை எழுத்தறியும் பெருமானே.

miṉpōlvār iccaiyiṉāl vempukiṉṟēṉ āṉālum taṉpōlvāy eṉīṉṟa tāypōlvāy
cārnturaiyāp poṉpōlvāy niṉaruḷip pōtaṭiyēṉ peṟṟēṉēl eṉpōlvār illai
eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I burn with desire for women who flash like lightning. Even so, you have no equal but yourself, and you are like the mother who bore me. You are like pure gold beyond the reach of words. If I receive your

grace right now, there will be no one as blessed as me, O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – A child trusts its mother even when it has done wrong. Vallalar confesses his daily struggles with worldly desires, yet he tells God that receiving divine grace would make him the most blessed person alive.

14

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்கள்
தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்றார் ஐயோநான்
காமாந்த காரம்எனும் கள்ளுண்டு கண்மூடி
ஏமாந்தேன் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

pūmāntum vaṇṭeṉaniṉ poṉṉaruḷaip puṇṇiyarkaḷ tāmānti niṉṉaṭikkīḻc cārntuniṉṟār aiyōnāṉ kāmānta kārameṉum kaḷḷuṇṭu kaṇmūṭi ēmāntēṉ oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – Like bees drinking nectar from a flower, the virtuous drink your golden grace and stand sheltered beneath your feet. Alas, I drank the intoxicating liquor of blinding lust, closed my eyes, and was utterly deceived, O Lord Ezhuthariyum Peruman in Otri.

COMMENTARY – The virtuous soul draws spiritual nourishment directly from God, like a bee taking nectar from a flower. Vallalar contrasts this focus with his past, saying he was blinded by the intoxicating pull of worldly lust.

15

பன்னரும்இப் பார்நடையில் பாடுழன்ற பாதகனேன்
துன்னியநின் பொன்னடியைச் சூழாதேன் ஆயிடினும்
புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
என்னருமைத் தாய்நீ எழுத்தறியும் பெருமானே.

paṉṉarumip pārnaṭaiyil pāṭuḻaṉṟa pātakaṉēṉ tuṉṉiyaniṉ poṉṉaṭiyaic cūḻātēṉ āyiṭiṉum puṉṉikarēṉ kuṟṟam poṟukkap poṟuppuṉakkē eṉṉarumait tāynī eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I am a sinner who wandered and suffered in the unspeakable ways of this world. Even if I fail to draw near and worship your golden feet, it is your responsibility to forgive the faults of someone as worthless as grass. You are my precious mother, O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – A mother is responsible for her child, no matter how the child has failed. Vallalar tells God that even though he feels worthless and has wandered into worldly suffering, it is God's duty as a mother to forgive him.

16

வீட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளைஎனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தால் ஆந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காநின் பத்தர் அடிப்புகழ்போல்
ஏட்டுக் கடங்கா தெழுத்தறியும் பெருமானே.

vīṭṭuk kaṭaṅkā viḷaiyāṭṭup piḷḷai-eṉat tēṭṭuk kaṭaṅkāta tīmaṉattāl āntuyaram
pāṭṭuk kaṭaṅkāniṉ pattar aṭippukaḻpōl ēṭṭuk kaṭaṅkā teḻuttaṟiyum
perumāṉē.

TRANSLATION – O Lord Ezhuthariyum Peruman! Like an uncontrollable playful child who does not stay at home, my evil mind defies all restraint. The sorrow it causes me cannot be contained in written leaves, just as the praise of your devotees' feet cannot be contained in songs.

COMMENTARY – The mind is like an unruly child that refuses to stay at home. Vallalar says the sorrow this restless mind causes is so vast it cannot be written down. He compares this endless grief to the boundless praise owed to devotees.

17

பன்னு மனத்தால் பரிசிழந்த பாதகனேன்
துன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினால்
நின்னருள்நீர் வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றேன்
இன்னும்அறி யாயோ எழுத்தறியும் பெருமானே.

paṉṉu maṉattāl pariciḻanta pātakaṉēṉ tuṉṉumala veṅkatirōṉ cūḻkiṉṟa
cōṭaiyiṉāl niṉṉaruḷnīr vēṭṭu nilaikalaṅki vāṭukiṉṟēṉ iṉṉumaṟi yāyō
eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – O Lord Ezhuthariyum Peruman! I am a sinner who lost his true state because of a wandering mind. Exhausted by the scorching sun of dense impurities, I wither and lose my balance. I yearn for the water of your grace. Do you still not know this?

COMMENTARY – Spiritual exhaustion feels like a physical thirst. Vallalar describes his selfish attachments as a scorching sun that dries up his true

nature, calling God's grace the only water that can save him from withering away.

18

கல்லை நிகராம் கடைமனம்போம் கான்நெறியில்
புல்லை மதித் தையோபைம் பூஇழந்த பொய்யடியேன்
ஒல்லைபடு கின்ற ஒறுவே தனைதனக்கோர்
எல்லை அறியேன் எழுத்தறியும் பெருமானே.

kallai nikarām kaṭaimaṉampōm kāṉneṟiyil pullai matit taiyōpaim pū-iḻanta poyyaṭiyēṉ ollaipaṭu kiṉṟa oṟuvē taṉaitaṉakkōr ellai aṟiyēṉ eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – O Lord Ezhuthariyum Peruman! My lowly mind is like a stone. Wandering in its forest path, alas, I valued mere grass and lost the fresh flower. I am a false devotee. I know no bounds to the torment I suffer.

COMMENTARY – Worldly distractions cause us to trade what is precious for what is worthless. Vallalar regrets walking through the forest of his mind and choosing grass over a fresh flower. This illustrates the pain of chasing worldly pleasures and missing out on the lasting beauty of the divine.

19

பொன்னைமதித் தையாநின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரும் நெஞ்சால் கலங்குகின்ற கைதவனேன்
இன்னல் உழக்கின்ற ஏழைகட்கும் ஏழைகண்டாய்
என்னை விடாதே எழுத்தறியும் பெருமானே.

poṉṉaimatit taiyāniṉ poṉṉaṭiyaip pōṟṟāta kaṉṉikarum neñcāl kalaṅkukiṉṟa kaitavaṉēṉ iṉṉal uḻakkiṉṟa ēḻaikaṭkum ēḻaikaṇṭāy eṉṉai viṭātē eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – O Lord Ezhuthariyum Peruman! I valued worldly gold and failed to praise your golden feet. I am a deceitful man bewildered by a heart as hard as stone. See me as the poorest among the poor who endure such affliction. Do not abandon me.

COMMENTARY – Valuing material wealth over spiritual devotion hardens the heart into stone. True poverty is a state of the soul. Vallalar calls himself the poorest of the poor because he chased worldly gold instead of the divine presence, begging God to save him from this destitution.

20

மாசுவரே என்னும் மலக்கடலில் வீழ்ந்துலகோர்
ஆசுவரே என்ன அலைவேனை ஆளாயேல்
கூசுவரே கைகொட்டிக் கூடிச் சிரித்தடியார்
ஏசுவரே ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

mācuvarē eṉṉum malakkaṭalil vīḻntulakōr ācuvarē eṉṉa alaivēṉai āḷāyēl kūcuvarē kaikoṭṭik kūṭic cirittaṭiyār ēcuvarē oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – O Lord Ezhuthariyum Peruman of Otriyur! I have fallen into the ocean of impurities that stains the soul. Worldly people declare me ruined. If you do not claim me as I wander like this, your devotees will shrink back in shame. They will gather, clap their hands, laugh, and mock.

COMMENTARY – If God abandons a struggling soul, the community of the faithful might lose heart. Vallalar argues that his ruin would bring shame to other believers. He asks to be rescued from his spiritual stains, warning that leaving him to wander would invite mockery.

21

ஊர்சொல்வேன் பேர்சொல்வேன் உத்தமனே நின்திருத்தாள்
சீர்சொல்வேன் என்றனைநீ சேர்க்கா தகற்றுவையேல்
நேர்சொல்வாய் உன்றனக்கு நீதியீ தல்லஎன்றே
யார்சொல்வார் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

ūrcolvēṉ pērcolvēṉ uttamaṉē niṉtiruttāḷ cīrcolvēṉ eṉṟaṉainī cērkkā takaṟṟuvaiyēl nērcolvāy uṉṟaṉakku nītiyī talla-eṉṟē yārcolvār aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I will speak your town's name. I will speak your name. O supreme one, I will sing the glory of your holy feet. If you do not gather me to yourself but push me away, tell me directly, who is there to tell you that this is not justice? O master, O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – Vallalar promises to praise the Lord's name and glory, but he fears being rejected. He asks a simple question: if God pushes him away, who has the authority to tell God that this is unjust? Since God is supreme, there is no higher court of appeal. The devotee relies entirely on divine mercy.

22

நீக்கமிலா மெய்யடியர் நேசமிலாப் பொய்யடியேன்

ஊக்கமிலா நெஞ்சத்தின் ஓட்டகலச் செய்வாயேல்
தூக்கமிலா ஆனந்தத் தூக்கம்அன்றி மற்றும்இங்கோர்
ஏக்கமிலேன் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

nīkkamilā meyyaṭiyar nēcamilāp poyyaṭiyēṉ ūkkamilā neñcattiṉ ōṭṭakalac ceyvāyēl tūkkamilā āṉantat tūkkamaṉṟi maṟṟumiṅkōr ēkkamilēṉ oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I am a false devotee without love for your inseparable true devotees. If you stop the wandering of my unmotivated heart, I will have no other longing in this world except for the sleepless sleep of bliss, O Lord Ezhuthariyum Peruman of Otriyur.

COMMENTARY – The "sleepless sleep of bliss" is a state of spiritual awakening where the soul rests in divine joy while remaining conscious. Vallalar calls himself false for lacking love toward true devotees, showing that loving others is essential to finding this peace.

23

போகின்ற வஞ்சகரைப் போக்கிஉன்றன் பொன்அடிக்காள்
ஆகின்ற மேலோர் அடிவழுத்தா நாயேற்குப்
பாகின் தனிச்சுவையிற் பாங்காகும் நின்அருளை
ஈகின்ற தென்றோ எழுத்தறியும் பெருமானே.

pōkiṉṟa vañcakaraip pōkki-uṉṟaṉ poṉaṭikkāḷ ākiṉṟa mēlōr aṭivaḻuttā nāyēṟkup pākiṉ taṉiccuvaiyiṟ pāṅkākum niṉaruḷai īkiṉṟa teṉṟō eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – You drive away the deceitful ones who go astray. I am a dog who does not praise the feet of the exalted ones who serve your golden feet. When will you grant me your grace, which is sweet like the matchless taste of syrup? O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – Fearing his own flaws will keep him from the sweetness of grace, Vallalar throws himself on the Lord's compassion. He knows God turns away the deceitful, making divine mercy his only hope.

24

ஊழை அகற்ற உளவறியாப் பொய்யன்இவன்
பீழைமனம் நம்மைப் பெறாதம் மனங்கொடிய
தாழைஎன எண்ணிஎன்னைத் தள்ளிவிட்டால் என்செய்வேன்
ஏழைநான் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

ūḻai akaṟṟa uḻavaṟiyāp poyyaṉivaṉ pīḻaimaṉam nammaip peṟātam maṉaṅkoṭiya tāḻai-eṉa eṇṇi-eṉṉait taḷḷiviṭṭāl eṉceyvēṉ ēḻaināṉ oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – You might think: "This liar does not know the secret to remove his past karma. His troubled mind cannot attain us. His mind is cruel like the thorny screw pine." If you think this way and push me aside, what will I, a poor wretch, do? O Lord Ezhuthariyum Peruman of Otriyur.

COMMENTARY – Vallalar imagines God judging his unworthiness and inability to shed the weight of past actions, known as *karma*. If God rejects him based on these faults, he is helpless. Spiritual freedom relies on God's forgiveness, not on human perfection.

25

மடுக்க முடியா மலஇருட்டில் சென்றுமனம்
கடுக்கமுடி யாப்புலனால் கட்டிச் சுமக்கவைத்த
தொடுக்க முடியாத துன்பச் சுமையைஇனி
எடுக்கமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே.

maṭukka muṭiyā mala-iruṭṭil ceṉṟumaṉam kaṭukkamuṭi yāppulaṉāl kaṭṭic cumakkavaitta toṭukka muṭiyāta tuṉpac cumaiyai-iṉi eṭukkamuṭi yātē eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – My mind plunged into the impenetrable darkness of impurity and suffered intensely. Bound by the invincible senses, I was forced to carry an unending burden of sorrow. I can no longer lift this weight, O Lord Ezhuthariyum Peruman.

COMMENTARY – Vallalar describes the exhaustion of worldly life. His mind is trapped in the darkness of spiritual impurity (*mala*) and tied down by the unstoppable pull of the physical senses. He pleads with the Lord to finally lift this heavy burden of sorrow.

26

முள்ளளவு நெஞ்ச முழுப்புலைய மாதர்களாம்
கள்ளளவு நாயில் கடைப்பட்ட என்றனக்கு
உள்ளளவும் அன்பர்க் குதவும்உன்தாட் கன்பொருசிற்
றெள்ளளவும் உண்டோ எழுத்தறியும் பெருமானே.

muḷḷaḷavu neñca muḻuppulaiya mātarkaḷām kaḷḷaḷavu nāyil kaṭaippaṭṭa eṉṟaṉakku uḷḷaḷavum aṉpark kutavumuṉtāṭ kaṉporuciṟ ṟeḷḷaḷavum uṇṭō eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I am worse than a deceitful dog. I associate with entirely base women who possess thorn-like hearts. Is there even a sesame seed's worth of love in me for your feet, which help your devotees as long as they live? O Lord Ezhuthariyum Peruman!

COMMENTARY – Vallalar strips away all self-worth to stand bare before the divine, highlighting the vast gap between human flaws and divine perfection. God's grace remains constant and helpful for those who love him, even when the seeker feels unworthy.

27

பண்ண முடியாப் பரிபவங்கொண் டிவ்வுலகில்
நண்ண முடியா நலங்கருதி வாடுகின்றேன்
உண்ணமுடி யாஅமுதாம் உன்னைஅன்றி எவ்வெளர்க்கும்
எண்ணமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே.

paṇṇa muṭiyāp paripavaṅkoṇ ṭivvulakil naṇṇa muṭiyā nalaṅkaruti vāṭukiṉṟēṉ uṇṇamuṭi yā-amutām uṉṉai-aṉṟi evvaurkkum eṇṇamuṭi yātē eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – Enduring unbearable humiliation in this world, I wither away seeking an unattainable good. No one can comprehend anything except you, the inexhaustible nectar. O Lord Ezhuthariyum Peruman!

COMMENTARY – The pursuit of worldly life brings humiliation and exhaustion. True goodness feels impossible to reach on one's own. God is an endless nectar, serving as the only real source of spiritual nourishment when the world drains the soul.

28

வெங்கொளித்தேள் போன்ற வினையால் வெதும்பிமனம்
அங்கொளிக்கா துன்னை அழைத்தழுது வாடுகின்றேன்
இங்கொளிக்கா நஞ்சமுண்ட என்அருமை அப்பாநீ
எங்கொளித்தாய் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

veṅkoḷittēḷ pōṉṟa viṉaiyāl vetumpimaṉam aṅkoḷikkā tuṉṉai aḻaittaḻutu vāṭukiṉṟēṉ iṅkoḷikkā nañcamuṇṭa eṉarumai appānī eṅkoḷittāy oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – Scorched by karma that stings like a cruel scorpion, my mind suffers. Without hiding anything, I call out to you, weeping and withering. You drank the manifest poison, my precious father. Where have you hidden yourself in Otriyur, O Lord Ezhuthariyum Peruman?

COMMENTARY – Vallalar appeals to God's compassion by recalling a central story of Lord Siva, who drank a deadly poison to save the universe from destruction. If the Lord is a father willing to consume poison to protect all beings, Vallalar asks why he stays hidden from a weeping child stung by *karma*.

29

பித்தளைக்கும் காமப் பெரும்பேய் மயக்குமயல்
வித்தனைத்தாம் ஆணவம்பொய் வீறும்அழுக் காறுசினம்
கொத்தனைத்தாம் வஞ்சம் கொலைமுதலாம் பாவங்கள்
இத்தனைக்கும் நான்காண் எழுத்தறியும் பெருமானே.

pittaḷaikkum kāmap perumpēy mayakkumayal vittaṉaittām āṇavampoy vīṟumaḻuk kāṟuciṉam kottaṉaittām vañcam kolaimutalām pāvaṅkaḷ ittaṉaikkum nāṉkāṇ eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – I am the very abode of all these things: the maddening great demon of lust, confusing delusion, the seed of ego, lies, swelling envy, anger, deceit, and clusters of sins beginning with murder. O Lord Ezhuthariyum Peruman!

COMMENTARY – True spiritual honesty requires facing the darkest parts of the human mind. Confessing such wickedness is a traditional way to beg for grace, showing that only divine mercy can save a lost soul.

30

ஒல்லையே நஞ்சனைத்தும் உண்ட தயாநிதிநீ
அல்லையோ நின்றிங் கயர்வேன்முன் வந்தொருசொல்
சொல்லையோ ஒற்றியூர்த் தூயதிருக் கோயிலுள்நீ
இல்லையோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே.

ollaiyē nañcaṉaittum uṇṭa tayānitinī allaiyō niṉṟiṅ kayarvēṉmuṉ vantorucol collaiyō oṟṟiyūrt tūyatiruk kōyiluḷnī illaiyō aiyā eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – Are you not the treasure of compassion who swiftly consumed all the poison? Will you not come before me as I stand here exhausted and speak a single word? Are you not inside the pure holy temple of Otriyur, O Master? O Lord Ezhuthariyum Peruman!

COMMENTARY – The plea becomes urgent and personal. God's reputation as a treasure of compassion is put to the test. If the divine presence is alive inside the holy temple, it must answer the desperate cry of a suffering devotee.

31

நினையுடையாய் நீஅன்றி நேடில்எங்கும் இல்லாதாய்
மனையுடையார் மக்கள்எனும் வாழ்க்கையிடைப் பட்டவமே
இனையுடையான் என்றிங் கெனையாள்வ துன்கடனே
எனையுடையாய் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

niṉaiyuṭaiyāy nī-aṉṟi nēṭileṅkum illātāy maṉaiyuṭaiyār makkaḷeṉum vāḻkkaiyiṭaip paṭṭavamē iṉaiyuṭaiyāṉ eṉṟiṅ keṉaiyāḷva tuṉkaṭaṉē eṉaiyuṭaiyāy oṟṟi eḻuttaṟiyum perumāṉē.

TRANSLATION – You belong only to yourself. If one searches, there is nothing anywhere without you. I am caught in vain in the domestic life of wife and children. It is your duty to declare that I bear this affliction and to take charge of me here. You are my Master, O Lord Ezhuthariyum Peruman of Otriyur.

COMMENTARY – God is everywhere and is the only reality. Yet human beings get trapped in the distractions of worldly life, like family attachments. Feeling lost in these domestic illusions, Vallalar appeals to *Ezhuthariyum Peruman* (the presiding deity of Otriyur), telling the Lord it is his duty to step in and rescue him.

021. ADDRESSING THE HEART - NEÑSOṬU NĒRTAL - நெஞ்சொடு நேர்தல்

1

ஒக்க நெஞ்சமே ஒற்றி யூர்ப்படம்
பக்க நாதனைப் பணிந்து வாழ்த்தினால்
மிக்க காமத்தின் வெம்மை யால்வரும்
துக்க மியாவையும் தூர ஓடுமே.

okka neñcamē oṟṟi yūrppaṭam pakka nātaṉaip paṇintu vāḻttiṉāl mikka kāmattiṉ vemmai yālvarum tukka miyāvaiyum tūra ōṭumē.

TRANSLATION – O agreeable heart, if we bow to and praise the Lord Padambakkanathar of Otriyur, all the sorrows born of the heat of intense lust will run far away.

COMMENTARY – Devotion cures worldly suffering. Vallalar guides his heart to focus on Padambakkanathar, a name for Lord Siva at Otriyur, to drive away the burning distress of physical lust.

2

ஓடும் நெஞ்சமே ஒன்று கேட்டிநீ
நீடும் ஒற்றியூர் நிமலன் மூவர்கள்
பாடும் எம்படம் பக்க நாதன்தாள்
நாடு நாடிடில் நாடு நம்மதே.

ōṭum neñcamē oṉṟu kēṭṭiṉī nīṭum oṟṟiyūr nimalaṉ mūvarkaḷ pāṭum empaṭam pakka nātaṉtāḷ nāṭu nāṭiṭil nāṭu nammatē.

TRANSLATION – O wandering heart, listen to one thing. The pure Lord of enduring Otriyur, sung by the three great saints, is our Lord Padambakkanathar. Seek his feet. If you seek them, the supreme realm is ours.

COMMENTARY – The restless mind is easily distracted. To steady it, Vallalar recalls the Lord praised by the three great saints of Tamil Shaivism. Seeking the divine feet wins the supreme spiritual realm.

3

நம்பு நெஞ்சமே நன்மை எய்துமால்
அம்பு யன்புகழ் அண்ணல் ஒற்றியூர்ப்
பம்பு சீர்ப்படம் பக்கன் ஒன்னலார்

தம்பு ரஞ்சுடும் தம்பி ரானையே.

nampu neñcamē naṉmai eytumāl ampu yaṉpukaḷ aṇṇal oṟṟiyūrp pampu cīrppaṭam pakkaṉ oṉṉalār tampu rañcuṭum tampi rāṉaiyē.

TRANSLATION – O heart, trust the Supreme Lord who burned the cities of his foes. He is the Lord Patampakkan of abundant glory in Otriyur, the master praised by Brahma born of the lotus. Goodness will surely come to us.

COMMENTARY – Trusting the divine brings lasting goodness. Vallalar reminds his heart of the Lord who burned the three flying cities of the demons, a story symbolizing the total destruction of ego and spiritual ignorance. Even Brahma, the creator god born from a lotus, praises this master.

4

தம்ப லம்பெறும் தைய லார்கணால்
வெம்ப லந்தரும் வெய்ய நெஞ்சமே
அம்ப லத்தினில் அமுதை ஒற்றியூர்ச்
செம்ப லத்தைநீ சிந்தை செய்வையே.

tampa lampeṟum taiya lārkaṇāl vempa lantarum veyya neñcamē ampa lattiṉil amutai oṟṟiyūrc cempa lattainī cintai ceyvaiyē.

TRANSLATION – O cruel heart, you suffer great distress caused by the eyes of beautiful women. Instead, meditate upon the nectar of the Hall, the perfect fruit of Otriyur.

COMMENTARY – Physical beauty and romantic attraction leave the mind in distress. Vallalar tells his heart to abandon passing desires and meditate on the divine nectar in the Hall, representing the inner space of pure spiritual awareness.

5

செய்யும் வண்ணம்நீ தேறி நெஞ்சமே
உய்யும் வண்ணமாம் ஒற்றி யூர்க்குளே
மெய்யும் வண்ணமா ணிக்க வெற்பருள்
பெய்யும் வண்ணமே பெறுதல் வேண்டுமே.

ceyyum vaṇṇamnī tēṟi neñcamē uyyum vaṇṇamām oṟṟi yūrkkuḷē meyyum vaṇṇamā ṇikka veṟparuḷ peyyum vaṇṇamē peṟutal vēṇṭumē.

TRANSLATION – O heart, understand clearly what must be done. To attain salvation in Otriyur, we must receive the showering grace of the Lord who stands as the true and beautiful ruby mountain.

COMMENTARY – True salvation comes through receiving the showering grace of the divine. Vallalar pictures the Lord of Otriyur as a brilliant ruby mountain, asking his heart to understand this path and prepare to receive the light.

6

வேண்டும் நெஞ்சமே மேவி ஒற்றியூர்
ஆண்டு நின்றருள் அரசின் பொற்பதம்
பூண்டு கொண்டுளே போற்றி நிற்பையேல்
யாண்டும் துன்பம்நீ அடைதல் இல்லையே.

vēṇṭum neñcamē mēvi oṟṟiyūr āṇṭu niṉṟaruḷ araciṉ poṟpatam pūṇṭu koṇṭuḷē pōṟṟi niṟpaiyēl yāṇṭum tuṉpamnī aṭaital illaiyē.

TRANSLATION – O yearning heart, reach Otriyur. If you embrace the golden feet of the King of Grace who rules there and stand praising Him within, you will never experience sorrow anywhere.

COMMENTARY – Holding firmly to divine grace ends all suffering. By inwardly embracing the King of Grace at Otriyur, the yearning heart secures lasting peace.

7

இல்லை உண்டென எய்தி ஐயுறும்
கல்லை யொத்தஎன் கன்ம நெஞ்சமே
ஒல்லை ஒற்றியூர் உற்று வாழ்தியேல்
நல்லை நல்லைநீ நட்பின் மேலையே.

illai uṇṭeṉa eyti aiyuṟum kallai yotta-eṉ kaṉma neñcamē ollai oṟṟiyūr uṟṟu vāḻtiyēl nallai nallainī naṭpiṉ mēlaiyē.

TRANSLATION – O my stony karmic heart plagued by doubts over whether He exists or not, if you quickly reach Otriyur and live there, you are good, you are truly good, and you will become greater than a friend.

COMMENTARY – Doubt makes the human heart heavy and hard like a stone. Letting go of the endless question of whether God exists and turning to Otriyur will transform this stubborn, karma-bound mind into a supportive friend.

8

மேலை அந்தகன் வெய்ய தூதுவர்
ஓலை காட்டுமுன் ஒற்றி யூரில்வாழ்
பாலை சேர்படம் பக்க நாதர்தம்
காலை நாடிநற் கதியின் நிற்பையே.

mēlai antakaṉ veyya tūtuvar ōlai kāṭṭumuṉ oṟṟi yūrilvāḻ pālai cērpaṭam pakka nātartam kālai nāṭiṉaṟ katiyiṉ niṟpaiyē.

TRANSLATION – Before the cruel messengers of the god of death show you their summons, seek the feet of Lord Padambakkanathar who dwells in Otriyur alongside Goddess Balai, and stand in the good state of liberation.

COMMENTARY – Time in a human body is limited. Liberation must be sought before the final summons of death arrives. The path offered here is devotion to the divine presence at Otriyur: Lord Padambakkanathar and Goddess Balai.

9

நிற்ப தென்றுநீ நீல நெஞ்சமே
அற்ப மாதர்தம் அவலம் நீங்கியே
சிற்ப ரன்திருத் தில்லை அம்பலப்
பொற்பன் ஒற்றியில் புகுந்து போற்றியே.

niṟpa teṉṟunī nīla neñcamē aṟpa mātartam avalam nīṅkiyē ciṟpa raṉtirut tillai ampalap poṟpaṉ oṟṟiyil pukuntu pōṟṟiyē.

TRANSLATION – O dark heart, when will you stand firm? Leave the misery of petty women. Enter Otriyur and praise the Golden One, the Lord of supreme consciousness in the holy hall of Thillai.

COMMENTARY – Worldly desires pull the mind away from its true center. Abandoning the fleeting miseries of physical attraction allows the dark, unsettled heart to find stability. Focus belongs to the Lord of supreme consciousness, whose cosmic presence is available in Otriyur.

10

போற்றி ஒற்றியூர்ப் புண்ணி யன்திரு
நீற்றி னான்தனை நினைந்து நிற்பையேல்
தோற்ற ரும்பரஞ் சோதி நல்அருள்
ஊற்றெ ழும்கடல் ஒக்க நெஞ்சமே.

pōṟṟi oṟṟiyūrp puṇṇi yaṉtiru nīṟṟi ṉāṉtaṉai niṉaintu niṟpaiyēl tōṟṟa rumparañ cōti nalaruḷ ūṟṟe ḻumkaṭal okka neñcamē.

TRANSLATION – O heart, if you praise and stand remembering the pure Lord of Otriyur adorned with holy ash, the good grace of the supreme Jothi will surge up like a swelling ocean.

COMMENTARY – Sincere remembrance of the divine brings a flood of grace. Focusing on the Lord adorned with holy ash causes the supreme Jothi (the ultimate light of grace) to rise up within like a swelling ocean.

022. THE SPLENDOR OF HOLY PRAISE - TIRUPPUKAḶ VILĀSAM - திருப்புகழ் விலாசம்

1

துங்க வெண்பொடி அணிந்துநின் கோயில்
தொழும்பு செய்துநின் துணைப்பதம் ஏத்திச்
செங்கண் மால்அயன் தேடியும் காணாச்
செல்வ நின்அருள் சேர்குவ தென்றோ
எங்கள் உள்ளுவந் தூறிய அமுதே
இன்ப மேஇமை யான்மகட் கரசே
திங்கள் தங்கிய சடையுடை மருந்தே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

tuṅka veṇpoṭi aṇintuniṉ kōyil toḻumpu ceytuniṉ tuṇaippatam ēttic ceṅkaṇ mālayaṉ tēṭiyum kāṇāc celva niṉaruḷ cērkuva teṉṟō eṅkaḷ uḷḷuvan tūṟiya amutē iṉpa mē-imai yāṉmakaṭ karacē tiṅkaḷ taṅkiya caṭaiyuṭai maruntē tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O nectar welling up in our hearts! O Bliss! O King of the daughter of the mountain! O Medicine with matted hair where the moon rests! O Lord Siva of radiant Otriyur! When will I wear pure white ash, do service in your temple, praise your twin feet, and attain your wealth of grace that even red-eyed Vishnu and Brahma searched for and could not see?

COMMENTARY – Vallalar longs for a life of simple devotion. He recalls an ancient story where the gods Brahma and Vishnu searched for the top and bottom of Siva's cosmic pillar of light but could not find them. This shows the divine cannot be measured by ego or intellect, but only reached through pure grace.

2

கண்ண னோடயன் காண்பரும் சுடரே
கந்தன் என்னும்ஓர் கனிதரும் தருவே
எண்ண மேதகும் அன்பர்தம் துணையே
இலங்கும் திவ்விய எண்குணப் பொருப்பே
அண்ண லேதிரு ஆலங்காட் டுறையும்
அம்மை அப்பனே அடியனேன் தன்னைத்
திண்ண மேஅடித் தொழும்பனாய்ச் செய்வாய்

திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

kaṇṇa ṉōṭayaṉ kāṇparum cuṭarē kantaṉ eṉṉumōr kaṉitarum taruvē eṇṇa mētakum aṉpartam tuṇaiyē ilaṅkum tivviya eṇkuṇap poruppē aṇṇa lētiru ālaṅkāṭ ṭuṟaiyum ammai appaṉē aṭiyaṉēṉ taṉṉait tiṇṇa mē-aṭit toḻumpaṉāyc ceyvāy tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O flame difficult for Krishna and Brahma to see! O tree that yields the matchless fruit called Kandan! O companion of devotees with exalted thoughts! O mountain of eight shining divine attributes! O Lord! O Mother and Father residing in holy Alangadu! O Lord Siva of radiant Otriyur! You will surely make me, your servant, a bonded slave at your feet.

COMMENTARY – God is a blazing light beyond the reach of other gods, and a fruitful tree yielding Kandan, the warrior-god Murugan. The divine is both Mother and Father, showing a relationship of unconditional care. Vallalar asks only to serve at God's feet.

3

விடங்க லந்தருள் மிடறுடை யவனே
வேதன் மால்புகழ் விடையுடை யவனே
கடங்க லந்தமா உரியுடை யவனே
கந்த னைத்தரும் கனிவுடை யவனே
இடங்க லந்தபெண் கூறுடை யவனே
எழில்கொள் சாமத்தின் இசையுடை யவனே
திடங்க லந்தகூர் மழுவுடை யவனே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

viṭaṅka lantaruḷ miṭaṟuṭai yavaṉē vētaṉ mālpukaḻ viṭaiyuṭai yavaṉē kaṭaṅka lantamā uriyuṭai yavaṉē kanta ṉaittarum kaṉivuṭai yavaṉē iṭaṅka lantapeṇ kūṟuṭai yavaṉē eḻilkoḷ cāmattiṉ icaiyuṭai yavaṉē tiṭaṅka lantakūr maḻuvuṭai yavaṉē tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O One with a throat graced by poison! O One with the bull praised by Brahma and Vishnu! O One wearing the hide of the great elephant flowing with rut! O tender One who gave us Kandan! O One sharing your left side with a woman! O One holding the beautiful music of the Sama Veda! O One wielding the firm and sharp battle-axe! O Lord Siva of radiant Otriyur!

COMMENTARY – Classic images of Siva show a perfect balance of terrifying power and compassion. He swallowed cosmic poison to save the world, holding it safely in his throat, and shares exactly half his body with the

Goddess to show the unity of male and female energies. Even while wielding a sharp battle-axe and wearing the rough hide of a wild elephant, he remains the source of music and tender grace.

4

கஞ்ச னோர்தலை நகத்தடர்த் தவனே
காமன் வெந்திடக் கண்விழித் தவனே
தஞ்ச மானவர்க் கருள்செயும் பரனே
சாமிக் கோர்திருத் தந்தையா னவனே
நஞ்சம் ஆர்மணி கண்டனே எவைக்கும்
நாத னேசிவ ஞானிகட் கரசே
செஞ்சொல் மாமறை ஏத்துறும் பதனே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

kañca ṉōrtalai nakattaṭart tavaṉē kāmaṉ ventiṭak kaṇviḻit tavaṉē tañca māṉavark karuḷceyum paraṉē cāmik kōrtirut tantaiyā ṉavaṉē nañcam ārmaṇi kaṇṭaṉē evaikkum nāta ṉēciva ñāṉikaṭ karacē ceñcol māmaṟai ēttuṟum pataṉē tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O One who pinched off a head of Brahma with a fingernail! O One who opened an eye to burn Kama to ashes! O Supreme Being who grants grace to those who seek refuge! O One who became the holy father of Swami! O One with a beautiful throat filled with poison! O Lord of all things! O King of the sages of Siva! O One whose feet are praised by the great Vedas of perfect words! O Lord Siva of radiant Otriyur!

COMMENTARY – God destroys ego and worldly desire. In traditional stories, Siva pinched off one of Brahma's heads to curb his arrogance and opened his blazing third eye to burn Kama, the god of desire, to ashes. Yet this same fierce Lord is the loving father and refuge for anyone who seeks his protection.

5

ஏல வார்குழ லாள் இடத் தவனே
என்னை ஆண்டவ னேஎன தரசே
கோல மாகமால் உருக்கொண்டும் காணாக்
குரைக ழற்பதக் கோமளக் கொழுந்தே
ஞால மீதில்எம் போல்பவர் பிழையை
நாடி டாதருள் நற்குணக் குன்றே

சீல மேவிய தவத்தினர் போற்றத்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

ēla vārkuḻa lāḷ iṭat tavaṉē eṉṉai āṇṭava ṉē-eṉa taracē kōla mākamāl urukkoṇṭum kāṇāk kuraika ḻarpatak kōmaḷak koḻuntē ñāla mītilem pōlpavar piḻaiyai nāṭi ṭātaruḷ narkuṇak kuṉrē cīla mēviya tavattiṉar pōṟṟat tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O One with the lady of long fragrant hair on your left side! O One who rules me! O my King! O tender shoot whose feet wearing ringing anklets remained unseen even by Vishnu when he took the form of a great boar! O hill of good qualities who grants grace without scrutinizing the faults of people like us on this earth! O Lord Siva of radiant Otriyur, you are praised by ascetics of virtuous conduct.

COMMENTARY – God's absolute majesty contrasts with his unending forgiveness. Taking the form of a giant boar to dig into the earth, Vishnu could not find the bottom of Siva's feet. Still, this supreme, unreachable Lord acts as a mountain of kindness, freely giving grace without counting the everyday faults of ordinary people.

6

ஆறு வாண்முகத் தமுதெழும் கடலே
அயனும் மாலும்நின் றறிவரும் பொருளே
ஏறு மீதுவந் தேறும்எம் அரசே
எந்தை யேஎமை ஏன்றுகொள் இறையே
வீறு கொன்றையம் சடையுடைக் கனியே
வேதம் நாறிய மென்மலர்ப் பதனே
தேறு நெஞ்சினர் நாள்தொறும் வாழ்த்தத்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

āṟu vāṇmukat tamuteḻum kaṭalē ayaṉum mālumniṉ ṟaṟivarum poruḷē ēṟu mītuvan tēṟumem aracē entai yē-emai ēṉṟukoḷ iṟaiyē vīṟu koṉṟaiyam caṭaiyuṭaik kaṉiyē vētam nāṟiya meṉmalarp pataṉē tēṟu neñciṉar nāḷtoṟum vāḻttat tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O ocean of nectar welling up with six radiant faces, O Reality difficult for Brahma and Vishnu to comprehend, our King who arrives mounting the bull, my Father, the Lord who accepts us, O sweet fruit with matted hair adorned with majestic konrai flowers, the one whose soft flower-like feet carry the fragrance of the Vedas, O Lord Siva of radiant Otriyur, praised daily by those with clear hearts.

COMMENTARY – The ultimate reality is too vast for even powerful gods to comprehend, yet the divine is also a sweet, intimate father who guides us. The truth that escapes the might of gods reveals itself gently to clear, devoted human hearts.

7

மாறு பூத்தஎன் நெஞ்சினைத் திருத்தி
மயக்கம் நீக்கிட வருகுவ தென்றோ
ஏறு பூத்தஎன் இன்னுயிர்க் குயிரே
யாவு மாகிநின் றிலங்கிய பொருளே
நீறு பூத்தொளி நிறைந்தவெண் நெருப்பே
நித்தி யானந்தர்க் குற்றநல் உறவே
சேறு பூத்தசெந் தாமரை முத்தம்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

māṟu pūtta-eṉ neñciṉait tirutti mayakkam nīkkiṭa varukuva teṉṟō ēṟu pūtta-eṉ iṉṉuyirk kuyirē yāvu mākiniṉ ṟilaṅkiya poruḷē nīṟu pūttoḷi niṟaintaveṇ neruppē nitti yāṉantark kuṟṟanal uṟavē cēṟu pūttacen tāmarai muttam tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – When will you come to reform my conflicted heart and remove my delusion? O life of my sweet life blooming with greatness, O Reality shining as all things, O bright white fire smeared with ash, the good kin to those established in eternal bliss, O Lord Siva of radiant Otriyur, where pearls shine on red lotuses blooming in the mud.

COMMENTARY – God is the very spark of life hidden within the soul. The divine acts as a bright, purifying fire that shines through all things to bring peace to a confused mind, clearing away conflicted feelings and mental fog.

8

மாலின் கண்மலர் மலர்திருப் பதனே
மயிலின் மேல்வரு மகவுடை யவனே
ஆலின் கீழ்அறம் அருள்புரிந் தவனே
அரஎன் போர்களை அடிமைகொள் பவனே
காலில் கூற்றுதைத் தருள்செயும் சிவனே
கடவு ளேநெற்றிக் கண்ணுடை யவனே
சேலின் நீள்வயல் செறிந்தெழில் ஓங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

māliṉ kaṇmalar malartirup pataṉē mayiliṉ mēlvaru makavuṭai yavaṉē āliṉ kīḻaṟam aruḷpurin tavaṉē ara-eṉ pōrkaḷai aṭimaikoḷ pavaṉē kālil kūṟṟutait taruḷceyum civaṉē kaṭavu ḷēneṟṟik kaṇṇuṭai yavaṉē cēliṉ nīḷvayal ceṟinteḻil ōṅkit tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O one whose sacred feet bloomed with Vishnu's flower-like eye, the one whose son arrives upon a peacock, the one who graciously taught dharma beneath the banyan tree, the one who takes as slaves those who chant "Hara", O Siva who kicked Death with your foot and granted grace, O God who has an eye on your forehead, O Lord Siva of radiant Otriyur, rising in beauty with vast fields leaping with carp.

COMMENTARY – Grace actively protects the world through ancient stories: Vishnu offers his own eye as a lotus flower in worship, the divine teacher shares wisdom beneath a banyan tree, and God kicks away the lord of death to save a devoted child. The supreme reality steps in directly to rescue those who cry out for help.

9

நாட்டும் முப்புரம் நகைத்தெரித் தவனே
நண்ணி அம்பலம் நடஞ்செயும் பதனே
வேட்டு வெண்தலைத் தார்புனைந் தவனே
வேடன் எச்சிலை விரும்பிஉண் டவனே
கோட்டு மேருவைக் கோட்டிய புயனே
குற்ற முங்குண மாக்குறிப் பவனே
தீட்டும் மெய்ப்புகழ்த் திசைபரந் தோங்கத்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

nāṭṭum muppuram nakaitterit tavaṉē naṇṇi ampalam naṭañceyum pataṉē vēṭṭu veṇṭalait tārpuṉain tavaṉē vēṭaṉ eccilai virumpi-uṇ ṭavaṉē kōṭṭu mēruvaik kōṭṭiya puyaṉē kuṟṟa muṅkuṇa mākkuṟip pavaṉē tīṭṭum meyppukaḻt ticaiparan tōṅkat tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O one who laughed and burned down the three fortified cities, the one whose feet reach the Hall to perform the dance, the one who gladly wore a garland of white skulls, the one who eagerly ate the hunter's tasted food, the one whose shoulders bent the peaked Mount Meru, the one who treats even faults as virtues, O Lord Siva of radiant Otriyur, whose recorded true glory spreads and towers in every direction.

COMMENTARY – The divine is an overwhelming force that can burn down cosmic cities with a simple laugh, yet it melts for genuine love. Stories tell of a simple hunter who lovingly offered meat from his own mouth, an

unconventional gift God eagerly accepted. The supreme reality completely ignores ritual purity and chooses to treat the messy actions of true devotion as perfect virtues.

10

அம்ப லத்துள்நின் றாடவல் லானே
ஆன்இ வர்ந்துவந் தருள்புரி பவனே
சம்பு சங்கர சிவசிவ என்போர்
தங்கள் உள்ளகம் சார்ந்திருப் பவனே
தும்பை வன்னியம் சடைமுடி யவனே
தூய னேபரஞ் சோதியே எங்கள்
செம்பொ னேசெழும் பவளமா மலையே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

ampa lattuḷniṉ ṟāṭaval lāṉē āṉi varntuvan taruḷpuri pavaṉē campu caṅkara civaciva eṉpōr taṅkaḷ uḷḷakam cārntirup pavaṉē tumpai vaṉṉiyam caṭaimuṭi yavaṉē tūya ṉēparañ cōtiyē eṅkaḷ cempo ṉēceḻum pavaḷamā malaiyē tikaḻum oṟṟiyūrc civaperu māṉē.

TRANSLATION – O one capable of dancing in the Hall, the one who mounts the bull and comes to bestow grace, the one who dwells within the hearts of those who chant "Sambu, Sankara, Siva, Siva", the one with a matted crown adorned with tumbai flowers and vanni leaves, O pure one, O supreme Jothi, our pure gold, O great mountain of rich coral, O Lord Siva of radiant Otriyur.

COMMENTARY – The supreme light (*Jothi*) is a living energy that dances through the universe and makes its home inside us. This pure golden presence does not wait in a distant heaven. It lives directly in the hearts of anyone who remembers it with love.

023. THE DIVINE QUALITIES OF THE SACRED EMBLEMS - TIRUCHSĀTAṆAT TEYVAT TIṚAM -
திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம்

Editor's note: a general poem (potu, பொது), not tied to one temple.

1

உடையாய்உன் அடியவர்க்கும் அவர்மேல் பூண்ட
ஒண்மணியாம் கண்மணிக்கும் ஓங்கு சைவ
அடையாளம் என்னஒளிர் வெண்ணீற் றுக்கும்
அன்பிலேன் அஞ்சாமல் அந்தோ அந்தோ
நடையாய உடல் முழுதும் நாவாய் நின்று
நவில்கின்றேன் என்பாவி நாவைச் சற்றும்
இடையாத கொடுந்தீயால் கடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

uṭaiyāyuṉ aṭiyavarkkum avarmēl pūṇṭa oṇmaṇiyām kaṇmaṇikkum ōṅku caiva aṭaiyāḷam eṉṉa-oḷir veṇṇīṯ ṟukkum aṉpilēṉ añcāmal antō antō naṭaiyāya uṭal muḻutum nāvāy niṉṟu navilkiṉṟēṉ eṉpāvi nāvaic caṯṯum iṭaiyāta koṭuntīyāl kaṭiṉum aṉṟi eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O Master! I have no love for your devotees, for the bright rudraksha beads worn on them, or for the shining white holy ash that stands as the exalted Saiva emblem. Without fear, alas, alas, turning my whole walking body into a tongue, I speak endlessly. Even if you punish my sinful tongue with unceasing fierce fire, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – Paralyzed by hypocrisy, Vallalar confesses he talks endlessly about spirituality but feels no actual love for God's devotees or sacred emblems like holy ash and *rudraksha* (prayer beads). The image of his entire body turning into a babbling tongue shows how empty words replace genuine devotion.

2

கண்ணுதலே நின்அடியார் தமையும் நோக்கேன்
கண்மணிமா லைக்கெனினும் கனிந்து நில்லேன்
பண்ணுதல்சேர் திருநீற்றுக் கோலம் தன்னைப்
பார்த்தேனும் அஞ்சுகிலேன் பயனி லாமே
நண்ணுதல்சேர் உடம்பெல்லாம் நாவாய் நின்று

நவில்கின்றேன் என்கொடிய நாவை அந்தோ
எண்ணுதல்சேர் கொடுந்தீயால் சுடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

kaṇṇutalē niṉaṭiyār tamaiyum nōkkēṉ kaṇmaṇimā laikkeṉiṉum kaṉintu nillēṉ paṇṇutalcēr tirunīṟṟuk kōlam taṉṉaip pārttēṉum añcukilēṉ payaṉi lāmē naṇṇutalcēr uṭampellām nāvāy niṉṟu navilkiṉṟēṉ eṉkoṭiya nāvai antō eṉṉutalcēr koṭuntīyāl cuṭiṉum aṉṟi eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O Lord with an eye on your forehead! I do not look upon your devotees. I do not melt with reverence even for a garland of rudraksha beads. I do not feel awe even when looking upon a form adorned with sacred ash. Uselessly, turning my whole body into a tongue, I speak endlessly. Even if you burn my cruel tongue with fierce fire, alas, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – True reverence softens the heart, but Vallalar laments that his remains unmoved by holy sights. His endless, empty chatter is such a severe spiritual failure that even the harshest physical punishment could not atone for it.

3

வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்தே மருவும் முக்கண்
மாமணியே உனைநினையேன் வாளா நாளைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியர்க்கும் வாதில் தோன்றும்
களிப்பினுக்கும் கழிக்கின்றேன் கடைய னேனை
நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும் வாளால்
நசிப்புறவே துணித்திடினும் நலியத் தீயால்
எஞ்சலுறச் சுடினும்அன்றி அந்தோ இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

vañcamilār neñcakattē maruvum mukkaṇ māmaṇiyē uṉainiṉaiyēṉ vāḷā nāḷaik kañcamalar mukattiyarkkum vātil tōṉṟum kaḷippiṉukkum kaḻikkiṉṟēṉ kaṭaiya ṉēṉai nañcamuṇak koṭuttumaṭit tiṭiṉum vāḷāl nacippuṟavē tuṇittiṭiṉum naliyat tīyāl eñcaluṟac cuṭiṉumaṉṟi antō iṉṉum eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O great gem with three eyes who abides in the hearts of those without deceit! I do not think of you. I waste my days uselessly on lotus-faced women and on the joy of arguments. For me, the lowest one, even if you feed me poison and kill me, even if you chop me to pieces with a sword, even if you burn me to cinders with tormenting fire, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – The Divine lives in honest, open hearts, but Vallalar's mind is scattered by worldly attractions and the shallow thrill of winning debates. Alienated from this inner purity, he invites absolute destruction, convinced his deceitful life deserves nothing less.

4

அருள்பழுக்கும் கற்பகமே அரசே முக்கண்
ஆரமுதே நினைப்புகழேன் அந்தோ வஞ்ச
மருள்பழுக்கும் நெஞ்சகத்தேன் வாளா நாளை
வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியி லேனை
வெருள்பழுக்கும் கடுங்காட்டில் விடினும் ஆற்று
வெள்ளத்தில் அடித்தேக விடினும் பொல்லா
இருள்பழுக்கும் பிலஞ்சேர விடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

aruḷpaḻukkum kaṟpakamē aracē mukkaṇ āramutē niṉaippukaḻēṉ antō vañca maruḷpaḻukkum neñcakattēṉ vāḻā nāḷai vātamiṭṭuk kaḻikkiṉṟēṉ matiyi lēṉai veruḷpaḻukkum kaṭuṅkāṭṭil viṭiṉum āṟṟu veḷḷattil aṭittēka viṭiṉum pollā iruḷpaḻukkum pilañcēra viṭiṉum aṉṟi eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O wish-fulfilling tree ripening with grace! O King! O rare nectar with three eyes! I do not praise you. Alas, possessing a heart ripening with deceit and delusion, I waste my days uselessly in arguments. For me, the mindless one, even if you abandon me in a fierce forest ripening with terror, even if you let me be swept away by a river flood, even if you cast me into a cavern ripening with evil darkness, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – Wasting life on trivial arguments creates inner darkness. Vallalar contrasts God's boundless grace with his own delusion. Being lost in a terrifying forest or swept away in a flood would merely match the spiritual wasteland he has already built inside himself.

5

பெருங்கருணைக் கடலேஎன் குருவே முக்கண்
பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயேன் அந்தோ
கருங்கல்மனக் குரங்காட்டி வாளா நாளைக்
கழிக்கின்றேன் பயன்அறியாக் கடைய னேனை
ஒருங்குருள உடல்பதைப்ப உறுங்குன் றேற்றி
உருட்டுகினும் உயிர்நடுங்க உள்ளம் ஏங்க

> இருங்கழுவில் ஏற்றுகினும் அன்றி இன்னும்
> என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

peruṅkaruṇaik kaṭalē-eṉ kuruvē mukkaṇ perumāṉē niṉaippukaḻēṉ pēyēṉ antō karuṅkalmaṇak kuraṅkāṭṭi vāḻā nāḻaik kaḻikkiṉṟēṉ payaṉaṟiyāk kaṭaiya ṉēṉai oruṅkuruḷa uṭalpataippa uṟuṅkuṉ ṟēṟṟi uruṭṭukiṉum uyirnaṭuṅka uḷḷam ēṅka iruṅkaḻuvil ēṟṟukiṉum aṉṟi iṉṉum eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O ocean of great compassion! O my Guru! O Lord with three eyes! I am a demon and I do not praise you. Alas, making my black-stone mind dance like a monkey, I waste my days uselessly. For me, the lowest one who knows no purpose, even if you take me up a steep mountain and roll me down so my body shudders and tumbles all at once, even if you impale me on a large stake so my life trembles and my heart despairs, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – God is an ocean of mercy, yet Vallalar's mind remains hard as stone and restless as a wild monkey. The violent physical punishments he imagines express the inner agony caused by knowing life's highest purpose but failing to live it.

6

> தொழுகின்றோர் உளத்தமர்ந்த சுடரே முக்கண்
> சுடர்க்கொழுந்தே நின்பதத்தைத் துதியேன் வாதில்
> விழுகின்றேன் நல்லோர்கள் வெறுப்பப் பேசி
> வெறித்துழலும் நாயனையேன் விழல னேனை
> உழுகின்ற நுகப்படைகொண் டுலையத் தள்ளி
> உழக்கினும்நெட் டுடல்நடுங்க உறுக்கி மேன்மேல்
> எழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினும் அன்றி
> என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

toḻukiṉṟōr uḷattamarnta cuṭarē mukkaṇ cuṭarkkoḻuntē niṉpatattait tutiyēṉ vātil viḻukiṉṟēṉ nallōrkaḷ veṟuppap pēci veṟittuḻalum nāyaṉaiyēṉ viḻala ṉēṉai uḻukiṉṟa nukappaṭaikoṇ ṭulaiyat taḷḷi uḻakkiṉumneṭ ṭuṭalnaṭuṅka uṟukki mēṉmēl eḻukiṉṟa kaṭaliṭaivīḻt tiṭiṉum aṉṟi eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O Flame seated in the hearts of those who worship! O three-eyed blazing shoot of light! I do not praise your feet. I fall into arguments. I speak words that good people detest. I wander madly like a dog. I am utterly worthless. Even if you push me under a heavy ploughing yoke and crush me, or terrify me until my tall body trembles and hurl me

into the ever-rising sea, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – Vallalar feels intense remorse for wasting his life on bitter arguments and unkind words instead of devotion. This failure of love is so profound that even the most terrifying physical punishments could never atone for it.

7

விருப்பாகும் மதிச்சடையாய் விடையாய் என்றே
மெய்யன்போ டுனைத்துதியேன் விரைந்து வஞ்சக்
கருப்பாயும் விலங்கெனவே வளர்ந்தே நாளைக்
கழிக்கின்றேன் கருநெஞ்சக் கள்வ னேனைப்
பொருப்பாய யானையின் கால் இடினும் பொல்லாப்
புழுத்தலையில் சோரிபுறம் பொழிய நீண்ட
இருப்பாணி ஏற்றுகினும் அன்றி இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

viruppākum maticcaṭaiyāy viṭaiyāy eṉṟē meyyaṉpō ṭuṉaittutiyēṉ viraintu vañcak karuppāyum vilaṅkeṉavē vaḷarntē nāḷaik kaḷikkiṉṟēṉ karuneñcak kaḷva ṉēṉaip poruppāya yāṉaiyiṉ kāl iṭiṉum pollāp puḻuttalaiyil cōripuṟam poḻiya nīṇṭa iruppāṇi ēṟṟukiṉum aṉṟi iṉṉum eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O Lord wearing the beloved crescent moon in your matted hair! O Rider of the bull! I do not praise you with true love. Growing rapidly like a deceitful wild beast, I waste my days. I am a dark-hearted thief. Even if you crush me under the feet of mountain-like elephants, or drive a long iron nail into my wicked, worm-infested head so that blood pours out, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – A life without true love for God is no better than that of a wild, deceitful beast. Vallalar sees his lack of devotion as a dark theft of the soul. The most brutal executions imaginable are insufficient penalties for a heart that refuses to love.

8

அக்கநுதல் பிறைச்சடையாய் நின்தாள் ஏத்தேன்
ஆண்பனைபோல் மிகநீண்டேன் அறிவொன் றில்லேன்
மிக்கஒதி போல்பருத்தேன் கருங்க டாப்போல்
வீண்கருமத் துழல்கின்றேன் விழல னேனைச்

செக்கிடைவைத் துடல்குழம்பிச் சிதைய அந்தோ
திருப்பிடினும் இருப்பறைமுட் சேரச் சேர்த்து
எக்கரிடை உருட்டுகினும் அன்றி இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

akkanutal piṟaiccaṭaiyāy niṉtāḷ ēttēṉ āṇpaṉaipōl mikanīṇṭēṉ aṟivoṉ ṟillēṉ mikka-oti pōlparuttēṉ karuṅka ṭāppōl vīṇkarumat tuḷalkiṉṟēṉ viḷala ṉēṉaic cekkiṭaivait tuṭalkuḻampic citaiya antō tiruppiṭiṉum iruppaṟaimuṭ cērac cērttu ekkariṭai uruṭṭukiṉum aṉṟi iṉṉum eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O Lord with a forehead eye and a crescent moon in your matted hair! I do not praise your feet. I have grown very tall like a male palmyra tree. I possess no wisdom at all. I have grown stout like an Odi tree. Like a black he-goat, I wander around doing worthless deeds. I am completely useless. Alas, even if you place me in an oil press and grind me until my body is crushed to a pulp, or bind me with iron spikes and roll me across sandy dunes, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – Physical growth means nothing without spiritual wisdom. Vallalar compares himself to a male palmyra palm and an Odi tree (a species known for soft, useless wood), which grow large but yield no real benefit. Wandering through life doing empty deeds leaves him so hollow that no punishment is enough.

9

அன்புடன்நின் பதம்புகழாப் பாவி நாவை
அறத்துணியேன் நின்அழகை அமர்ந்து காணாத்
துன்புறுகண் இரண்டினையும் சூன்றேன் நின்னைத்
தொழாக்கையை வாளதனால் துண்ட மாக்கேன்
வன்பறநின் தனைவணங்காத் தலையை அந்தோ
மடித்திலேன் ஒதியேபோல் வளர்ந்தேன் என்னை
இன்பறுவல் எரியிடைவீழ்த் திடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

aṉputaṉniṉ patampukaḻāp pāvi nāvai aṟattuṇiyēṉ niṉaḻakai amarntu kāṇāt tuṉpuṟukaṇ iraṇṭiṉaiyum cūṉṟēṉ niṉṉait toḻākkaiyai vāḷataṉāl tuṇṭa mākkēṉ vaṉpaṟaniṉ taṉaivaṇaṅkāt talaiyai antō maṭittilēṉ otiyēpōl vaḷarntēṉ eṉṉai iṉpaṟuval eriyiṭaivīḻt tiṭiṉum aṉṟi eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – I do not sever this sinner's tongue that fails to praise your feet with love. I do not pluck out these two miserable eyes that fail to sit and gaze upon your beauty. I do not chop into pieces with a sword these

hands that fail to worship you. Alas, to rid myself of arrogance, I do not destroy this head that fails to bow to you. I have merely grown like a useless Odi tree. Even if you cast me into a fierce fire that consumes all joy, or whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – The physical body only has value if its organs and senses are used to experience the divine. Vallalar expresses violent frustration with his own anatomy, wishing to sever the sensory organs that fail to seek God. Arrogance is a sickness that renders the entire body useless, making it fit only for the fire.

10

தேவேநின் அடிநினையா வஞ்ச நெஞ்சைத்
தீமூட்டிச் சிதைக்கறியேன் செதுக்கு கில்லேன்
கோவேநின் அடியர்தமைக் கூடாப் பொய்மைக்
குடிகொண்டேன் புலைகொண்ட கொடியேன் அந்தோ
நாவேற நினைத்துதியேன் நலமொன் றில்லேன்
நாய்க்கடைக்கும் கடைப்பட்டேன் நண்ணு கின்றோர்க்
கீவேதும் அறியேன்இங் கென்னை யந்தோ
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

tēvēniṉ aṭiniṉaiyā vañca neñcait tīmūṭṭic citaikkaṟiyēṉ cetukku killēṉ kōvēniṉ aṭiyartamaik kūṭāp poymaik kuṭikoṇṭēṉ pulaikoṇṭa koṭiyēṉ antō nāvēṟa niṉaittutiyēṉ nalamoṉ ṟillēṉ nāykkaṭaikkum kaṭaippaṭṭēṉ naṇṇu kiṉṟōrk kīvētum aṟiyēṉiṅ keṉṉai yantō eṉceyiṉum pōtātē entāy entāy.

TRANSLATION – O God! I do not know how to set fire to and destroy this deceitful heart that never thinks of your feet, nor do I carve it out. O King! I harbor falsehood and fail to associate with your devotees. Alas, I am a cruel and base person. I do not praise you aloud with my tongue. I possess no goodness at all. I am lower than the lowest dog. I do not know how to give anything to those who approach me. Alas, whatever else you do to me, it is not enough, my Father, my Father!

COMMENTARY – The ultimate spiritual failure is a closed heart that neither remembers God nor helps others. Vallalar connects his lack of devotion directly to a lack of Jeevakarunyam (compassion for all living beings), confessing he cannot give to those in need. Placing himself lower than a stray dog, he feels a life without charity and truth is worthless.

024. THE DECAD ON THE BEAUTY OF LORD THYAGAR - TIYĀKA VAṆṆAP PATIKAM - தியாக வண்ணப் பதிகம்

1

காரார் குழலாள் உமையோ டயில்வேல் காளையொ டுந்தான் அமர்கின்ற
ஏரார் கோலம் கண்டு களிப்பான் எண்ணும் எமக்கொன் றருளானேல்
நீரார் சடைமேல் பிறையொன் றுடையான் நிதிக்கோன் தோழன் எனநின்றான்
பேரார் ஒற்றி யூரான் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

kārār kuḻalāḷ umaiyō ṭayilvēl kāḷaiyo ṭuntāṉ amarkiṉṟa ērār kōlam kaṇṭu
kaḷippāṉ eṇṇum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl nīrār caṭaimēl piṟaiyoṉ ṟuṭaiyāṉ nitikkōṉ
tōḻaṉ eṉaniṉṟāṉ pērār oṟṟi yūrāṉ tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – If He does not grant a single boon to us who long to rejoice at the sight of His beautiful form seated with Uma whose hair is like dark clouds and the youth wielding the sharp spear, then He who wears the crescent moon on His water-drenched matted hair, He who stands known as the friend of the lord of wealth, the Lord of renowned Otriyur, Lord Thyagar, is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Vallalar playfully scolds Siva, demanding a vision of his divine family. He points out an irony: the Lord is the close friend of the god of wealth, yet if he refuses to grant a single wish to a longing devotee, he is just a wandering beggar. This loving reproach shows a fearless intimacy with the divine.

2

தண்ணார் நீபத் தாரா னொடும்எம் தாயோ டும்தான் அமர்கின்ற
கண்ணார் கோலம் கண்டு களிப்பான் கருதும் எமக்கொன் றருளானேல்
பண்ணார் இன்சொல் பதிகம் கொண்டு படிக்கா சளித்த பரமன்ஓர்
பெண்ணார் பாகன் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

taṇṇār nīpat tārā ṉoṭumem tāyō ṭumtāṉ amarkiṉṟa kaṇṇār kōlam kaṇṭu
kaḷippāṉ karutum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl paṇṇār iṉcol patikam koṇṭu paṭikkā
caḷitta paramaṉōr peṇṇār pākaṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – If He does not grant a single boon to us who yearn to rejoice at the sight of His enchanting form seated with our Mother and the youth wearing a garland of cool kadamba flowers, then the Supreme Lord who gave daily gold coins for decads of sweet musical words, He who

shares half His form with a woman, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Vallalar references a legend where Siva gave daily gold coins to saints who sang hymns to him. If a God so generous in the past will not grant a vision to a yearning soul today, his grand titles mean nothing and he is merely a lord of alms.

3

பத்தர்க் கருளும் பாவையொ டும்வேல் பாலனொ டும்தான் அமர்கின்ற
நித்தக் கோலம் கண்டு களிப்பான் நினைக்கும் எமக்கொன் றருளானேல்
சித்தப் பெருமான் தில்லைப் பெருமான் தெய்வப் பெருமான் சிவபெருமான்
பித்தப் பெருமான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

pattark karuḷum pāvaiyo ṭumvēl pālaṉo ṭumtāṉ amarkiṉṟa nittak kōlam kaṇṭu kaḷippāṉ niṉaikkum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl cittap perumāṉ tillaip perumāṉ teyvap perumāṉ civaperumāṉ pittap perumāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – If He does not grant a single boon to us who long to rejoice at the sight of His eternal form seated with the Goddess who bestows grace upon devotees and the boy holding the spear, then the Lord of the mind, the Lord of Thillai, the divine Lord, Lord Siva, the mad Lord, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – A vision of God includes his boundless grace and protective power, represented by the Mother goddess and her spear-wielding son. Vallalar contrasts the grandest titles of the divine—the ruler of the mind and the cosmos—with the lowly title of a mad beggar. Piling up glorious names highlights the absurdity of such a supreme being refusing a prayer.

4

மன்னும் கதிர்வேல் மகனா ரோடும் மலையா ளொடும்தான் வதிகின்ற
துன்னும் கோலம் கண்டு களிப்பான் துதிக்கும் எமக்கொன் றருளானேல்
மின்னும் சூலப் படையான் விடையான் வெள்ளிமலையொன் றதுஉடையான்
பின்னும் சடையான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

maṉṉum katirvēl makaṉā rōṭum malaiyā ḷoṭumtāṉ vatikiṉṟa tuṉṉum kōlam kaṇṭu kaḷippāṉ tutikkum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl miṉṉum cūlap paṭaiyāṉ viṭaiyāṉ veḷḷimalaiyoṉ ṟatu-uṭaiyāṉ piṉṉum caṭaiyāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – If He does not grant a single boon to us who praise Him, longing to rejoice at the sight of His intimately seated form with the Daughter of the Mountain and His son holding the enduring radiant spear, then He who wields the gleaming trident, He who rides the bull, He who owns the peerless silver mountain, He who has braided matted hair, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Siva owns an entire mountain of silver and rides a mighty bull, but Vallalar suggests this vast cosmic wealth is useless if kept to himself. A God who hoards his grace instead of sharing it with those who praise him is no better than a beggar.

5

அணிவேல் படைகொள் மகனா ரொடும்எம் அம்மை யொடுந்தான்
அமர்கின்ற
தணியாக் கோலம்கண்டு களிக்கத் தகையா தெமக்கொன் றருளானேல்
மணிசேர் கண்டன் எண்தோள் உடையான் வடபால் கனக மலைவில்லான்
பிணிபோக் கிடுவான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

aṇivēl paṭaikoḷ makaṉā roṭumem ammai yoṭuntāṉ amarkiṉṟa taṇiyāk kōlamkaṇṭu kaḷikkat takaiyā temakkoṉ ṟaruḷāṉēl maṇicēr kaṇṭaṉ eṇtōḷ uṭaiyāṉ vaṭapāl kaṉaka malaivillāṉ piṇipōk kiṭuvāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – If He does not freely grant a single boon to us who long to rejoice at the sight of His endlessly beautiful form seated with our Mother and His son wielding the beautiful spear, then He who has a jewel-hued throat, He who has eight shoulders, He who holds the northern golden mountain as a bow, He who dispels all disease, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Vallalar praises the Lord as the healer who removes the diseases of worldly life. Yet holding the northern golden mountain as a mighty bow means little if that immense power does not translate into freely given grace. The relentless repetition of the beggar insult is a classic technique of Tamil devotion, transforming apparent disrespect into the highest expression of intimacy.

6

சூத மெறிவேல் தோன்ற லொடும்தன் துணைவி யொடும்தான் அமர்கின்ற
காதல் கோலம் கண்டு களிப்பான் கருதும் எமக்கொன் றருளானேல்
ஈதல் வல்லான் எல்லாம் உடையான் இமையோர் அயன்மாற் கிறையானான்

பேதம் இல்லான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

cūta meṟivēl tōṉṟa loṭumtaṉ tuṇaivi yoṭumtāṉ amarkiṉṟa kātal kōlam kaṇṭu kaḷippāṉ karutum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl ītal vallāṉ ellām uṭaiyāṉ imaiyōr ayaṉmāṟ kiṟaiyāṉāṉ pētam illāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – He sits with His consort and His son who hurled the spear at the mango tree. We long to see this loving form and rejoice. If He does not grant us a boon, then He who is capable of giving, who possesses everything, the Lord of the celestials, Brahma, and Vishnu, who is free from partiality, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Vallalar longs to see the divine family together: the Lord, his consort, and their son who destroyed a demon disguised as a mango tree. If the ruler of all things refuses to grant this wish, he might as well be called a beggar.

7

வெற்றிப் படைவேல் பிள்ளை யோடும் வெற்பா ளொடும்தான் அமர்கின்ற மற்றிக் கோலம் கண்டு களிப்பான் வருந்தும் எமக்கொன் றருளானேல் கற்றைச் சடையான் கண்மூன் றுடையான் கரியோன் அயனும் காணாதான் பெற்றத் திவர்வான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

veṟṟip paṭaivēl piḷḷai yōṭum veṟpā ḷoṭumtāṉ amarkiṉṟa maṟṟik kōlam kaṇṭu kaḷippāṉ varuntum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl kaṟṟaic caṭaiyāṉ kaṇmūṉ ṟuṭaiyāṉ kariyōṉ ayaṉum kāṇātāṉ peṟṟat tivarvāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – He sits with the daughter of the mountain and His son wielding the victorious weapon, the spear. We ache to see this form and rejoice. If He does not grant us a boon, then He with the thick matted hair, the one with three eyes, whom the dark Vishnu and Brahma could not see, who mounts the bull, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Siva has three eyes and thick matted hair, remaining unseen even by the creator gods. Yet if he withholds the joy of letting a devotee see his loving family form, all his greatness amounts to nothing more than a beggar's poverty.

8

வரமன் றலினார் குழலா ளொடும்வேல் மகனா ரொடும்தான் அமர்கின்ற திரமன் றவுநின் றெழில்கண் டிடுவான் சிறக்க எமக்கொன் றருளானேல் பரமன் தனிமால் விடைஒன் றுடையான் பணியே பணியாப் பரிவுற்றான்

பிரமன் தலையான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

varamaṉ ṟaliṉār kuḻalā ḷoṭumvēl makaṉā roṭumtāṉ amarkiṉṟa tiramaṉ ṟavuniṉ ṟeḻilkaṇ ṭiṭuvāṉ ciṟakka emakkoṉ ṟaruḷāṉēl paramaṉ taṉimāl viṭai-oṉ ṟuṭaiyāṉ paṇiyē paṇiyāp parivuṟṟāṉ piramaṉ talaiyāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – He sits with His son holding the spear and the lady with tresses filled with exceptional fragrance. We stand firmly hoping to see this beautiful form. If He does not grant us an excellent boon, then the Supreme Being, the incomparable one who owns a single bull, who affectionately wears a snake as an ornament, who holds Brahma's skull, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – Vallalar waits with unwavering hope to see the Lord seated beside his fragrant goddess and warrior son. This is an affectionate challenge: a supreme being who wears a serpent and holds a skull must prove his wealth by granting grace, or else he is just a destitute wanderer.

9

அறங்கொள் உமையோ டயிலேந் தியளம் ஐய னொடுந்தான் அமர்கின்ற திறங்கொள் கோலம் கண்டுக ளிப்பான் சிறக்க எமக்கொன் றருளானேல் மறங்கொள் எயில்மூன் றெரித்தான் கனக மலையான் அடியார் மயல்தீர்ப்பான் பிறங்கும் சடையான்ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

aṟaṅkoḷ umaiyō ṭayilēn tiya-em aiya ṉoṭuntāṉ amarkiṉṟa tiṟaṅkoḷ kōlam kaṇṭuka ḷippāṉ ciṟakka emakkoṉ ṟaruḷāṉēl maṟaṅkoḷ eyilmūṉ ṟerittāṉ kaṉaka malaiyāṉ aṭiyār mayaltīrppāṉ piṟaṅkum caṭaiyāṉoṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – He sits with Uma who embodies dharma, and our lord holding the sharp spear. We wish to see this majestic form and rejoice. If He does not grant us an excellent boon, then He who burned the three fierce fortresses, whose bow is the golden mountain, who clears the delusions of His devotees, who possesses radiant matted hair, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – The Lord's consort embodies *dharma* (righteous duty), and Siva himself is fierce enough to burn down three demonic fortresses. Despite this power to destroy evil and clear the mind's delusions, he is playfully scolded as a beggar if he will not share a glimpse of his majestic form.

10

தேசார் அயில்வேல் மகனா ரொடும்தன் தேவி யொடும்தான் அமர்கோலம்
ஈசா எனநின் றேத்திக் காண எண்ணும் எமக்கொன் றருளானேல்
காசார் அரவக் கச்சேர் இடையான் கண்ணார் நுதலான் கனிவுற்றுப்
பேசார்க்கருளான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

tēcār ayilvēl makaṉā roṭumtaṉ tēvi yoṭumtāṉ amarkōlam īcā eṉaniṉ ṟēttik kāṇa eṇṇum emakkoṉ ṟaruḷāṉēl kācār aravak kaccēr iṭaiyāṉ kaṇṇār nutalāṉ kaṉivuṟṟup pēcārkkaruḷāṉ oṟṟit tiyākap perumāṉ piccaip perumāṉē.

TRANSLATION – He sits in form with His goddess and His son holding the radiant sharp spear. We stand praising Him, crying out to the Lord, hoping to see this. If He does not grant us a boon, then He who has a dark serpent bound around His waist, who has a beautiful eye on His forehead, who denies His grace to those who do not speak with a melting heart, Lord Thyagar of Otriyur is indeed a Lord of alms.

COMMENTARY – The Lord demands devotion and denies his grace to anyone whose heart does not melt with love. Vallalar stands crying out in praise, arguing that if such heartfelt longing goes unanswered, the mighty Lord is no better than a common beggar.

025. TEN VERSES ON THE NECTAR OF THE DANCE - ĀṬALAMUTAP PATTU - ஆடலமுதப் பத்து

Editor's note: sung at Otriyur and at Thillai (Chidambaram) (tiruvoṟṟiyūrum tiruttillaiyum, திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்).

1

சிந்தை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தோர்ந்திலேன் தீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக் காட்செய என்றால்
வஞ்ச நெஞ்சம்என் வசம்நின்ற திலையே
எந்தை நின்னருள் உண்டெனில் உய்வேன்
இல்லை என்னில்நான் இல்லைஉய்ந் திடலே
அந்தி வான்நிறத் தொற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

cintai nontunon tayarkiṉṟēṉ civaṉē ceyva tōrntilēṉ tīkkuṇa muṭaiyēṉ vantu niṉṉaṭik kāṭceya eṉṟāl vañca neñcameṉ vacamniṉṟa tilaiyē entai niṉṉaruḷ uṇṭeṉil uyvēṉ illai eṉṉilnāṉ illai-uyn tiṭalē anti vāṉniṟat toṟṟiyūr aracē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – My mind aches and aches. I languish, O Siva. I do not know what to do. I possess an evil nature. When I tell my deceitful heart to come and serve your feet, it does not remain under my control. O my Father, if I have your grace, I will be saved. Without it, there is no salvation for me. O King of Otriyur, radiant with the color of the evening sky! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – The mind has a will of its own, resisting every effort to turn toward the divine. Vallalar confesses that his own heart is deceitful and out of his control. Personal effort is useless without grace, which alone makes spiritual survival possible.

2

மாய நெஞ்சமோ நின்னடி வழுத்தா
வண்ண மென்தனை வலிக்கின்ற ததனால்
தீயன் ஆயினேன் என்செய்வேன் சிவனே
திருவ ருட்குநான் சேயனும் ஆனேன்
காய வாழ்க்கையில் காமமுண் டுள்ளம்
கலங்கு கின்றனன் களைகண்மற் றறியேன்

> ஆய ஒற்றியூர் அண்ணலே தில்லை
> அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

māya neñcamō niṉṉaṭi vaḻuttā vaṇṇa meṉtaṉai valikkiṉṟa tataṉāl tīyaṉ āyiṉēṉ eṉceyvēṉ civaṉē tiruva ruṭkunāṉ cēyaṉum āṉēṉ kāya vāḻkkaiyil kāmamuṇ ṭuḷḷam kalaṅku kiṉṟaṉaṉ kaḷaikaṇmaṟ ṟaṟiyēṉ āya oṟṟiyūr aṇṇalē tillai ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – My illusory heart forcefully pulls me away from praising your feet. Because of this, I have become wicked. What shall I do, O Siva? I have become distant from your divine grace. Entangled in lust during this bodily life, my heart is troubled. I know no other refuge. O Lord of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall of Thillai!

COMMENTARY – The physical senses drag attention away from spiritual practice. Caught in the urges of bodily life, the distracted mind feels cut off from grace. With personal willpower failing, the divine becomes the only refuge.

3

> உன்னை உன்னிநெக் குருகிநின் றேத்த
> உள்ளம் என்வசம் உற்றதின் றேனும்
> என்னை ஆளுதல் உன்கடன் அன்றேல்
> இரக்கம் என்பதுன் னிடத்திலை அன்றோ
> முன்னை வல்வினை முடித்திடில் சிவனே
> மூட னேனுக்கு முன்னிற்ப தெவனோ
> அன்னை அப்பனே ஒற்றியூர் அரசே
> அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

uṉṉai uṉṉinek kurukiniṉ ṟētta uḷḷam eṉvacam uṟṟatiṉ ṟēṉum eṉṉai āḷutal uṉkaṭaṉ aṉṟēl irakkam eṉpatuṉ ṉiṭattilai aṉṟō muṉṉai valviṉai muṭittiṭil civaṉē mūṭa ṉēṉukku muṉṉiṟpa tevaṉō aṉṉai appaṉē oṟṟiyūr aracē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – I try to think of you, to melt and praise you, but my mind does not remain under my control today. Even so, if ruling me is not your duty, does that not mean you lack compassion? If you let my ancient strong karma destroy me, O Siva, who will stand before this fool to help? O Mother and Father! O King of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – Vallalar boldly questions divine compassion. If God is merciful, saving a struggling soul is a matter of duty. When past actions, known as karma, threaten to destroy a person, they cannot save themselves. The divine must step in and take responsibility.

4

என்ன நான்சொலி நிறுத்தினும் நில்லா
தேகு கின்றதிவ் ஏழையேன் மனந்தான்
உன்ன தின்னருள் ஒருசிறி துண்டேல்
ஒடுக்கி நிற்பனால் உண்மைமற் றின்றேல்
இன்ன தென்றறி யாமல இருளில்
இடர்கொள் வேன்அன்றி என்செய்வேன் சிவனே
அன்ன துன்செயல் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

eṉṉa nāṉcoli niṟuttiṉum nillā tēku kiṉṟativ ēḻaiyēṉ maṉantāṉ uṉṉa tiṉṉaruḷ oruciṟi tuṇṭēl oṭukki niṟpaṉāl uṇmaimaṟ ṟiṉṟēl iṉṉa teṉṟaṟi yāmala iruḷil iṭarkoḷ vēṉaṉṟi eṉceyvēṉ civaṉē aṉṉa tuṉceyal oṟṟiyūr aracē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – Whatever I say to stop it, the mind of this poor wretch does not remain still but wanders away. If even a little of your sweet grace falls upon me, I will subdue it and stand firm. Truly, if I lack your grace, I will only suffer in the darkness of ignorance without understanding anything. What else can I do, O Siva? That outcome rests in your hands, O King of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – Words and logic are powerless against a wandering mind. Only a small drop of grace is needed to quiet thoughts and anchor attention. Without that direct help, a person remains trapped in the dark, at the mercy of their own confusion.

5

பாவி நெஞ்சம்என் பால்இரா தோடிப்
பாவை யார்மயல் படிந்துழைப் பதனால்
சேவி யாதஎன் பிழைபொறுத் தாளும்
செய்கை நின்னதே செப்பலென் சிவனே
காவி நேர்விழி மலைமகள் காணக்
கடலின் நஞ்சுண்டு கண்ணன்ஆ தியர்கள்
ஆவி ஈந்தருள் ஒற்றிஎம் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

pāvi neñcameṉ pālirā tōṭip pāvai yārmayal paṭintuḻaip pataṉāl cēvi yāta-eṉ piḻaipoṟut tāḷum ceykai niṉṉatē ceppaleṉ civaṉē kāvi nērviḻi malaimakaḷ kāṇak kaṭaliṉ nañcuṇṭu kaṇṇaṉā tiyarkaḷ āvi īntaruḷ oṟṟi-em iṟaiyē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – My sinful heart does not stay with me. It runs away and struggles, steeped in the delusion of women. Forgiving my failure to serve you and taking me into your rule is your duty alone. What more can I say, O Siva? As the Mountain's Daughter with lily-dark eyes watched, you consumed the ocean's poison and graciously saved the lives of Vishnu and the other gods, O my Lord of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – The mind naturally prefers delusion over devotion, so asking for help requires forgiveness. An ancient story tells how Siva drank the ocean's poison to save the other gods. Just as the Lord absorbed that fatal poison to protect the world, he must now absorb Vallalar's flaws and save him from his own mind.

6

மூட நெஞ்சம்என் மொழிவழி நில்லா
மோக வாரியின் முழுகுகின் றதுகாண்
தேட என்வசம் அன்றது சிவனே
திருவ ருட்கடல் திவலைஒன் றுறுமேல்
நாட நாடிய நலம்பெறும் அதனால்
நானும் உய்குவேன் நல்கிடல் வேண்டும்
ஆடல் ஒற்றியாய் பெரும்பற்றப் புலியூர்
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

mūṭa neñcameṉ moḻivaḻi nillā mōka vāriyiṉ muḻukukiṉ ṟatukāṇ tēṭa eṉvacam aṉṟatu civaṉē tiruva ruṭkaṭal tivalai-oṉ ṟuṟumēl nāṭa nāṭiya nalampeṟum ataṉāl nāṉum uykuvēṉ nalkiṭal vēṇṭum āṭal oṟṟiyāy perumpaṟṟap puliyūr ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – My foolish heart does not heed my words. Look, it drowns in the ocean of delusion. Restraining it is beyond my control, O Siva. If a single drop from the ocean of your divine grace reaches it, it will attain the true good it seeks. Through that, I too will be saved. You must grant this. O Lord of dancing Otriyur! O Nectar who dances in the Hall of Perumbatrappuliyur!

COMMENTARY – The human mind is stubborn and easily lost in worldly illusions. Vallalar admits he cannot rein in his wandering thoughts by willpower alone. Yet divine grace is so powerful that even a single drop can calm his mind and save him.

7

கலங்கு கின்றஎன் கண்உன தருள்ஓர்

கடுகின் எல்லைதான் கலந்திடு மானால்
விலங்கு கின்றஎன் நெஞ்சம்நின் றிடுமால்
வேறு நான்பெறும் வேட்கையும் இன்றால்
மலங்கு கின்றதை மாற்றுவன் உனது
மலர்ப்பொன் தாளலால் மற்றிலன் சிவனே
அலங்கு கின்றசீர் ஒற்றியூர் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

kalaṅku kiṉṟa-eṉ kaṇuṉa taruḷōr kaṭukiṉ ellaitāṉ kalantiṭu māṉāl vilaṅku kiṉṟa-eṉ neñcamniṉ ṟiṭumāl vēṟu nāṉpeṟum vēṭkaiyum iṉṟāl malaṅku kiṉṟatai māṟṟuvaṉ uṉatu malarppoṉ tāḷalāl maṟṟilaṉ civaṉē alaṅku kiṉṟacīr oṟṟiyūr iṟaiyē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – If your grace mixes with my troubled eyes even to the measure of a mustard seed, my straying heart will stand still. I have no other desire to achieve. I will dispel this confusion. I have no refuge other than your golden lotus feet, O Siva. O Lord of radiant and glorious Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – A mustard seed is a traditional measure for something very small. This tiny speck of grace is enough to make a wandering heart stand still. Vallalar asks for nothing else, knowing this small touch of the divine will clear away all worldly confusion.

8

மறைவ தென்னையும் மறைப்பது பொல்லா
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசப்படல் இலைகாண்
இறைவ நின்னருட் கென்செய்வோம் எனவே
எண்ணி எண்ணிநான் ஏங்குகின் றனனால்
உறைவ துன்னடி மலர்அன்றி மற்றொன்
றுணர்ந்தி லேன்இஃ துண்மைநீ அறிதி
அறைவ தென்னநான் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

maṟaiva teṉṉaiyum maṟaippatu pollā vañca neñcameṉ vacappaṭal ilaikāṇ iṟaiva niṉṉaruṭ keṉceyvōm eṉavē eṉṉi eṉṉināṉ ēṅkukiṉ ṟaṇaṇāl uṟaiva tuṉṉaṭi malaraṉṟi maṟṟoṉ ṟuṇarnti lēṉiṯ tuṇmainī aṟiti aṟaiva teṉṉanāṉ oṟṟiyūr aracē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – Look, this evil and deceitful heart conceals everything, it conceals me, and it refuses to come under my control. I yearn, constantly wondering what I can do to earn your grace, O Lord. I know no dwelling

place other than your lotus feet. This is the truth, and you know it. What more can I say? O King of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – The deceitful mind acts as a veil, hiding the truth and making a person forget their true nature. Unable to tame his thoughts, Vallalar feels helpless and worries about how to earn God's grace. He brings this anxiety directly to the divine, a reminder that he has nowhere else to turn.

9

ஒருக ணப்பொழு தேனுநின் அடியை
உள்கி டாதுளம் ஓடுகின் றதனால்
திருக ணப்பெறும் தீயனேன் செய்யும்
திறம்அ றிந்திலேன் செப்பலென் சிவனே
வருக ணத்துடல் நிற்குமோ விழுமோ
மாயு மோஎன மயங்குவேன் தன்னை
அருக ணைத்தருள் ஒற்றியூர் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

oruka ṇappoḻu tēṉuniṉ aṭiyai uḷki ṭāṭuḷam ōṭukiṉ ṟataṉāl tiruka ṇappeṟum tīyaṉēṉ ceyyum tiṟama ṟintilēṉ ceppaleṉ civaṉē varuka ṇattuṭal niṟkumō viḻumō māyu mō-eṉa mayaṅkuvēṉ taṉṉai aruka ṇaittaruḷ oṟṟiyūr iṟaiyē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – My heart runs astray without contemplating your feet even for a split second. Because of this, I am wicked and cursed with twisted vision. I do not know what to do. What can I say, O Siva? I am bewildered, wondering whether my body will stand, fall, or perish in the very next second. Draw me near and bestow your grace. O Lord of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – A scattered mind creates a distorted view of the world. Vallalar is struck by the fragile nature of life, realizing his physical body could fail at any moment. This acute awareness of mortality makes the need for divine shelter urgent.

10

யாது நின்கருத் தறிந்திலேன் மனமோ
என்வ சப்படா திருத்தலை உரைத்தேன்
தீது செய்யினும் பொறுத்தெனைச் சிவனே
தீய வல்வினைச் சேர்ந்திடா வண்ணம்

> பாது காப்பதுன் பரம்இன்றேல் பலவாய்ப்
> பகர்தல் என்னகாண் பழிவரும் உனக்கே
> ஆது காண்டிஎம் ஒற்றியூர் அரசே
> அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

yātu niṉkarut taṟintilēṉ maṉamō eṉva cappaṭā tiruttalai uraittēṉ tītu ceyyiṉum poṟutteṉaic civaṉē tīya valviṉaic cērntiṭā vaṇṇam pātu kāppatuṉ paramiṉṟēl palavāyp pakartal eṉṉakāṇ paḻivarum uṉakkē ātu kāṇṭi-em oṟṟiyūr aracē ampa lattiṉiṉ ṟāṭalcey amutē.

TRANSLATION – I do not know your intention. I have already told you that my mind remains utterly beyond my control. Bear with me even if I commit evil, O Siva. It is your burden to protect me so that cruel karma does not attach to me. If you do not do this, why should I speak at length? The blame will fall entirely on you. See to this, our King of Otriyur! O Nectar who dances in the Hall!

COMMENTARY – This is a moment of absolute surrender. Vallalar places the responsibility for his spiritual safety squarely on God. He states boldly that if God allows him to fall into the consequences of bad actions, the blame will rest on the divine.

026. TAKING REFUGE AT THE HOLY FEET - TIRUVAṬICH SARAṆPUKAL - திருவடிச் சரண்புகல்

1

ஓடல் எங்கணும் நமக்கென்ன குறைகாண்
உற்ற நற்றுணை ஒன்றும்இல் லார்போல்
வாடல் நெஞ்சமே வருதிஎன் னுடனே
மகிழ்ந்து நாம்இரு வரும்சென்று மகிழ்வாய்க்
கூடல் நேர்திரு ஒற்றியூர் அகத்துக்
கோயில் மேவிநம் குடிமுழு தாளத்
தாள்த லந்தரும் நமதருள் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

ōṭal eṅkaṇum namakkeṉṉa kuṟaikāṇ uṟṟa naṟṟuṇai oṉṟumil lārpōl vāṭal neñcamē varuti-eṉ ṉuṭaṉē makiḻntu nāmiru varumceṉṟu makiḻvāyk kūṭal nērtiru oṟṟiyūr akattuk kōyil mēvinam kuṭimuḻu tāḷat tāḷta lantarum namataruḷ celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – Stop running everywhere. What do we lack? O heart, do not wither like those who have no good companion. Come with me joyfully. The two of us will gladly go to the temple in beautiful Otriyur. He grants the refuge of His feet to rule our entire lineage. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father.

COMMENTARY – Vallalar speaks directly to his own heart, treating it as a close friend who has lost its way. He promises that peace and spiritual wealth wait for them at the divine feet, offering a permanent home away from wandering.

2

ஏங்கி நோகின்ற தெற்றினுக் கோநீ
எண்ணி வேண்டிய தியாவையும் உனக்கு
வாங்கி ஈகுவன் ஒன்றுக்கும் அஞ்சேல்
மகிழ்ந்து நெஞ்சமே வருதிஎன் னுடனே
ஓங்கி வாழ்ஒற்றி யூர்இடை அரவும்
ஒளிகொள் திங்களும் கங்கையும் சடைமேல்
தாங்கி வாழும்நம் தாணுவாம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

ēṅki nōkiṉṟa teṟṟiṉuk kōnī eṉṉi vēṇṭiya tiyāvaiyum uṉakku vāṅki īkuvaṉ oṉṟukkum añcēl makiḻntu neñcamē varuti-eṉ ṉuṭaṉē ōṅki vāḻoṟṟi yūriṭai aravum oḷikoḷ tiṅkaḷum kaṅkaiyum caṭaimēl tāṅki vāḻumnam tāṇuvām celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – Why do you yearn and ache? I will get you everything you think of and desire. Do not fear anything. O heart, come with me joyfully. He bears a snake, the luminous moon, and the River Ganga on His matted hair. He lives as the eternal pillar in highly prosperous Otriyur. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father.

COMMENTARY – The anxious mind is assured it has nothing to fear and nothing to lack. The imagery of Siva, bearing a snake, the moon, and the river Ganga, presents God as the eternal, immovable pillar who grants everything the heart needs.

3

கயவர் இல்லிடைக் கலங்கலை நெஞ்சே
காம ஐம்புலக் கள்வரை வீட்டி
வயம்அ ளிக்குவன் காண்டிஎன் மொழியை
மறுத்தி டேல்இன்று வருதிஎன் னுடனே
உயவ ளிக்குநல் ஒற்றியூர் அமர்ந்தங்
குற்று வாழ்த்திநின் றுன்னுகின் றவர்க்குத்
தயவ ளிக்குநம் தனிமுதல் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

kayavar illiṭaik kalaṅkalai neñcē kāma aimpulak kaḷvarai vīṭṭi vayama ḷikkuvaṉ kāṇṭi-eṉ moḻiyai maṟutti ṭēliṉṟu varuti-eṉ ṉuṭaṉē uyava ḷikkunal oṟṟiyūr amarntaṅ kuṟṟu vāḻttiniṉ ṟuṉṉukiṉ ṟavarkkut tayava ḷikkunam taṉimutal celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – O heart, do not suffer in the houses of base men. I will destroy the thieves of the five senses driven by lust and grant you victory. See this truth. Do not reject my words. Come with me today. He resides in good Otriyur that grants salvation. He bestows mercy on those who gather, praise, and meditate upon Him. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father, the supreme primal Lord.

COMMENTARY – Seeking favors from base people only brings suffering. The five physical senses are thieves because they steal the mind's peace through constant craving. The cure is to turn toward the supreme Lord, who offers mercy and victory over these distractions.

4

சண்ட வெம்பவப் பிணியினால் தந்தை
தாயி லார்எனத் தயங்குகின் றாயே
மண்ட லத்துழல் நெஞ்சமே சுகமா
வாழ வேண்டிடில் வருதிஎன் னுடனே
ஒண்த லத்திரு ஒற்றியூர் இடத்தும்
உன்னு கின்றவர் உள்ளகம் எனும்ஓர்
தண்த லத்தினும் சார்ந்தநம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

caṇṭa vempavap piṇiyiṉāl tantai tāyi lāreṉat tayaṅkukiṉ ṟāyē maṇṭa lattuḻal neñcamē cukamā vāḻa vēṇṭiṭil varuti-eṉ ṉuṭaṉē oṇta lattiru oṟṟiyūr iṭattum uṉṉu kiṉṟavar uḷḷakam eṉumōr taṇta lattiṉum cārntanam celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – You hesitate and suffer like someone without a father or mother, afflicted by the fierce and cruel disease of worldly birth. O heart wandering in this world, if you wish to live happily, come with me. He dwells in the bright realm of Otriyur and in the cool realm of the inner heart of those who meditate upon Him. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father.

COMMENTARY – The endless cycle of birth makes the soul feel like an orphan afflicted by the disease of worldly life. Yet God is never far away. He dwells equally in the physical temple of Otriyur and in the quiet, cool space of the meditating heart.

5

விடங்கொள் கண்ணினார் அடிவிழுந் தையோ
வெட்கி னாய்இந்த விதிஉனக் கேனோ
மடங்கொள் நெஞ்சமே நினக்கின்று நல்ல
வாழ்வு வந்தது வருதிஎன் னுடனே
இடங்கொள் பாரிடை நமக்கினி ஒப்பா
ரியார்கண் டாய்ஒன்றும் எண்ணலை கமலத்
தடங்கொள் ஒற்றியூர் அமர்ந்தநம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

viṭaṅkoḷ kaṇṇiṉār aṭiviḻun taiyō veṭki ṉāyinta viti-uṉak kēṉō maṭaṅkoḷ neñcamē niṉakkiṉṟu nalla vāḻvu vantatu varuti-eṉ ṉuṭaṉē iṭaṅkoḷ pāriṭai namakkiṉi oppā riyārkaṇ ṭāyoṉṟum eṇṇalai kamalat taṭaṅkoḷ oṟṟiyūr amarntanam celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – Alas, you fell at the feet of women with poison-like eyes and suffered shame. Why do you have this fate? O ignorant heart, a good life has come to you today. Come with me. Who in this vast world is equal to us now? Understand this truth. Do not worry about anything. He resides in Otriyur, a place filled with broad lotus ponds. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father.

COMMENTARY – The heart is reminded of the pain and shame that come from chasing lust and transient pleasures. Once the mind decides to seek divine refuge, a new and dignified life begins. Freed from old desires, the soul gains a spiritual wealth that makes it unmatched in the world.

6

பொருந்தி ஈனருள் புகுந்துவீண் காலம்
போக்கி நின்றனை போனது போக
வருந்தி இன்னும்இங் குழன்றிடேல் நெஞ்சே
வாழ்க வாழ்கநீ வருதிஎன் னுடனே
திருந்தி நின்றநம் மூவர்தம் பதிகச்
செய்ய தீந்தமிழ்த் தேறல்உண் டருளைத்
தருந்தென் ஒற்றியூர் வாழுநம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

porunti īṉaruḷ pukuntuvīṇ kālam pōkki niṉṟaṉai pōṉatu pōka varunti iṉṉumiṅ kuḻaṉṟiṭēl neñcē vāḻka vāḻkanī varuti-eṉ ṉuṭaṉē tirunti niṉṟanam mūvartam patikac ceyya tīntamiḻt tēṟaluṇ ṭaruḷait tarunteṉ oṟṟiyūr vāḻunam celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – You mingled with the base and wasted your time. Let the past be past. Do not suffer and wander here any longer, O heart. May you prosper, may you prosper. Come with me. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father who dwells in beautiful southern Otriyur. He grants grace when we drink the sweet, pure Tamil nectar of the hymns composed by our three flawless saints.

COMMENTARY – Past mistakes and wasted time must be left behind. Chanting the sweet Tamil hymns of the ancient saints opens a door to divine grace and offers a clear path forward.

7

நாட்டம் உற்றெனை எழுமையும் பிரியா
நல்ல நெஞ்சமே நங்கையர் மயலால்

வாட்டம் உற்றிவண் மயங்கினை ஐயோ
வாழ வேண்டிடில் வருதிஎன் னுடனே
கோட்டம் அற்றிரு மலர்க்கரம் கூப்பிக்
கும்பி டும்பெரும் குணத்தவர் தமக்குத்
தாள்த லந்தரும் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

nāṭṭam uṟṟeṉai eḷumaiyum piriyā nalla neñcamē naṅkaiyar mayalāl vāṭṭam uṟṟivaṉ mayaṅkiṉai aiyō vāḻa vēṇṭiṭil varuti-eṉ ṉuṭaṉē kōṭṭam aṟṟiru malarkkaram kūppik kumpi ṭumperum kuṇattavar tamakkut tāḷta lantarum oṟṟiyūrc celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – O good heart, you love me and never part from me across seven births. Alas, you have faded and grown deluded here through infatuation with women. If you wish to live well, come with me. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father of Otriyur. He grants the sanctuary of His feet to people of great character who worship Him by joining their two lotus-like hands without crookedness.

COMMENTARY – The heart is a loyal companion that travels with the soul across seven births, but it easily exhausts itself chasing worldly infatuations. Sanctuary requires straightforward devotion, approaching God with folded hands and an honest, uncrooked mind.

8

உடுக்க வேண்டிமுன் உடைஇழந் தார்போல்
உள்ள வாகும்என் றுன்னிடா தின்பம்
மடுக்க வேண்டிமுன் வாழ்விழந் தாயே
வாழ வேண்டிடில் வருதிஎன் னுடனே
அடுக்க வேண்டிநின் றழுதழு தேத்தி
அருந்த வத்தினர் அழிவுறாப் பவத்தைத்
தடுக்க வேண்டிநல் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

uṭukka vēṇṭimuṉ uṭai-iḻan tārpōl uḷḷa vākumeṉ ṟuṉṉiṭā tiṉpam maṭukka vēṇṭimuṉ vāḻviḻan tāyē vāḻa vēṇṭiṭil varuti-eṉ ṉuṭaṉē aṭukka vēṇṭiniṉ ṟaḻutaḻu tētti arunta vattiṉar aḻivuṟāp pavattait taṭukka vēṇṭinal oṟṟiyūrc celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – Like those who lose their very clothes while desiring to dress better, you failed to consider what is true. You ruined your life by craving endless pleasures. If you wish to live well, come with me. Great

ascetics stand, cry, and praise Him in their desire to draw near to Him and stop the endless cycle of birth. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father of good Otriyur.

COMMENTARY – Greed for endless worldly pleasures is a trap that causes people to lose even what they already have. The wise weep for divine grace to break the cycle of birth and death, finding their only lasting security in God.

9

மோக மாதியால் வெல்லும்ஐம் புலனாம்
மூட வேடரை முதலற எறிந்து
வாகை ஈகுவன் வருதிஎன் னுடனே
வஞ்ச வாழ்க்கையின் மயங்கும்என் நெஞ்சே
போக நீக்கிநல் புண்ணியம் புரிந்து
போற்றி நாள்தொறும் புகழ்ந்திடும் அவர்க்குச்
சாகை நீத்தருள் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

mōka mātiyāl vellumaim pulaṉām mūṭa vēṭarai mutalaṟa eṟintu vākai īkuvaṉ varuti-eṉ ṉuṭaṉē vañca vāḻkkaiyiṉ mayaṅkumeṉ neñcē pōka nīkkinal puṇṇiyam purintu pōṟṟi nāḷtoṟum pukaḻntiṭum avarkkuc cākai nīttaruḷ oṟṟiyūrc celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – O my heart, you are deluded by this deceitful life. I will completely destroy the foolish hunters known as the five senses, who conquer through lust and other desires. I will grant you victory. Come with me. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father of Otriyur. He grants the grace that conquers death to those who cast aside worldly pleasures, perform good deeds, and praise Him daily.

COMMENTARY – The five senses act like foolish hunters that trap the mind in deceitful desires. By rejecting these worldly distractions and focusing on good deeds and daily devotion, a person receives the grace that conquers death itself.

10

பசிஎ டுக்குமுன் அமுதுசே கரிப்பார்
பாரி னோர்கள்அப் பண்பறிந் திலையோ
வசிஎ டுக்குமுன் பிறப்பதை மாற்றா
மதியில் நெஞ்சமே வருதிஎன் னுடனே

> நிசிஎ டுக்கும்நல் சங்கவை ஈன்ற
> நித்தி லக்குவை நெறிப்பட ஓங்கிச்
> சசிஎ டுக்குநல் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
> தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

paci-e ṭukkumuṉ amutucē karippār pāri ṉōrkaḷap paṇpaṟin tilaiyō vaci-e ṭukkumuṉ piṟappatai māṟṟā matiyil neñcamē varuti-eṉ ṉuṭaṉē nici-e ṭukkumnal caṅkavai īṉṟa nitti lakkuvai neṟippaṭa ōṅkic caci-e ṭukkunal oṟṟiyūrc celvat tantai yāraṭic caraṇpuka lāmē.

TRANSLATION – People of this world gather food before hunger strikes. Do you not know this habit? O mindless heart, you fail to prevent future births before your life force departs. Come with me. Heaps of pearls yielded by fine conches gathered in the night rise high and touch the moon in good Otriyur. Let us take refuge at the feet of our wealthy Father who dwells there.

COMMENTARY – Ordinary people prepare food long before hunger strikes. In the same way, the soul must seek divine refuge and secure its spiritual freedom before the life force departs, rather than waiting until the final moment.

027. TEN VERSES ON THE BLISS OF SIVA - SIVĀṆANTAP PATTU - சிவானந்தப் பத்து

Editor's note: sung at Otriyur and at Thillai (Chidambaram) (tiruvoṟṟiyūrum tiruttillaiyum, திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்).

1

இச்சை உண்டெனக் குன்திரு மலர்த்தாள்
எய்தும் வண்ணம்இங் கென்செய வல்லேன்
கொச்சை நெஞ்சம்என் குறிப்பில்நில் லாது
குதிப்பில் நின்றது மதிப்பின்இவ் வுலகில்
பிச்சை உண்டெனிற் பிச்சரிற் சீறும்
பேய ருண்மனை நாயென உழைத்தேன்
செச்சை மேனிஎம் திருவொற்றி அரசே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

iccai uṇṭeṉak kuṉtiru malarttāḷ eytum vaṇṇamiṅ keṉceya vallēṉ koccai neñcameṉ kuṟippilnil lātu kutippil niṉṟatu matippiṉiv vulakil piccai uṇṭeṉiṟ piccariṟ cīṟum pēya ruṇmaṉai nāyeṉa uḻaittēṉ ceccai mēṉi-em tiruvoṟṟi aracē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – I desire to reach your sacred flower-feet. What can I do here? My base heart does not abide by my intention. It leaps restlessly. I have toiled like a dog in the houses of demonic people who hiss at beggars seeking alms in this world. O my king of sacred Otriyur with a form red as the ixora flower! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – A restless mind easily overwhelms the desire for grace. This sorrow is sharpened by the world's harsh reality, where one toils for uncharitable people just to survive. Refuge is found only in the sweet bliss of the Divine.

2

ஐய நின்னுடை அன்பர்கள் எல்லாம்
அழிவில் இன்பமுற் றருகிருக் கின்றார்
வெய்ய நெஞ்சகப் பாவியேன் கொடிய
வீண னேன்இங்கு வீழ்கதிக் கிடமாய்
வைய வாழ்க்கையின் மயங்குகின் றனன்மேல்
வருவ தோர்ந்திலன் வாழ்வடை வேனோ
செய்ய வண்ணனே ஒற்றியம் பொருளே

தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

aiya niṉṉuṭai aṉparkaḷ ellām aḻivil iṉpamuṟ ṟarukiruk kiṉṟār veyya neñcakap pāviyēṉ koṭiya vīṇa ṉēṉiṅku vīḻkatik kiṭamāy vaiya vāḻkkaiyiṉ mayaṅkukiṉ ṟaṉaṉmēl varuva tōrntilaṉ vāḻvaṭai vēṉō ceyya vaṇṇaṉē oṟṟiyam poruḷē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – O Lord! All your devotees experience imperishable bliss and remain near you. I am a sinner with a cruel heart. I am a terrible waster. I am deluded by worldly life here, fit only for a fallen state. I do not foresee what is to come. Will I ever attain true life? O crimson-hued one! O truth of Otriyur! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – While devotees live in lasting joy close to the Divine, the worldly mind feels cut off from that peace. Worldly life acts as a delusion. It leaves a person blind to the future and terrified of being permanently lost.

3

மடிகொள் நெஞ்சினால் வள்ளல்உன் மலர்த்தாள்
மறந்து வஞ்சக வாழ்க்கையை மதித்தேன்
துடிகொள் நேர்இடை மடவியர்க் குருகிச்
சுழல்கின் றேன்அருள் சுகம்பெறு வேனோ
வடிகொள் வேல்கரத் தண்ணலை ஈன்ற
வள்ள லேஎன வாழ்த்துகின் றவர்தம்
செடிகள் நீக்கிய ஒற்றியம் பரனே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

maṭikoḷ neñciṉāl vaḷḷaluṉ malarttāḷ maṟantu vañcaka vāḻkkaiyai matittēṉ tuṭikoḷ nēriṭai maṭaviyark kurukic cuḻalkiṉ ṟēṉaruḷ cukampeṟu vēṉō vaṭikoḷ vēlkarat taṇṇalai īṉṟa vaḷḷa lē-eṉa vāḻttukiṉ ṟavartam ceṭikaḷ nīkkiya oṟṟiyam paraṉē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – With a lazy heart, I forgot your flower-feet, O benevolent Lord, and esteemed this deceitful life. I melt and wander after young women with waists slender as an hourglass drum. Will I ever attain the bliss of your grace? O supreme Lord of Otriyur, you remove the flaws of those who praise you as the benevolent one who begot the Lord holding the sharp spear! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – Sensual desires and spiritual laziness make people forget the Divine and value a deceitful way of life. Recognizing this failure is the first step toward asking for grace. Vallalar trusts that the supreme Lord removes the flaws of those who turn to him in praise.

4

இருக்க வாவுற உலகெலாம் உய்ய
எடுத்த சேவடிக் கெள்ளள வேனும்
உருக்கம் ஒன்றிலேன் ஒதியினில் பெரியேன்
ஒண்மை எய்துதல் வெண்மைமற் றன்றே
தருக்க நின்றஎன் தன்மையை நினைக்கில்
தமிய னேனுக்கே தலைநடுக் குறுங்காண்
திருக்கண் மூன்றுடை ஒற்றிஎம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

irukka vāvuṟa ulakelām uyya eṭutta cēvaṭik keḷḷaḷa vēṉum urukkam oṉṟilēṉ otiyiṉil periyēṉ oṇmai eytutal veṇmaimaṟ ṟaṉṟē tarukka niṉṟa-eṉ taṉmaiyai niṉaikkil tamiya ṉēṉukkē talainaṭuk kuṟuṅkāṇ tirukkaṇ mūṉṟuṭai oṟṟi-em poruḷē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – I have not even a sesame seed's worth of melting love for your red feet, raised in the cosmic dance so the Vedas flourish and the whole world is saved. I am bloated with useless talk. For me to attain brilliance is sheer foolishness. When I think of my arrogant nature, I tremble in terror. O our truth of Otriyur possessing three sacred eyes! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – Real devotion requires a heart that melts with love, not a mind full of empty, arrogant talk. Realizing one's own arrogance and lack of sincere feeling brings terror. Only the grace of the Lord, who dances to sustain the world, can bridge this gap.

5

எண்பெ றாவினைக் கேதுசெய் உடலை
எடுத்த நாள்முதல் இந்தநாள் வரைக்கும்
நண்பு றாப்பவம் இயற்றினன் அல்லால்
நன்மை என்பதோர் நாளினும் அறியேன்
வண்பெ றாவெனக் குன்திரு அருளாம்
வாழ்வு நேர்ந்திடும் வகைஎந்த வகையோ
திண்பெ றாநிற்க அருள்ஒற்றி அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

eṇpe ṟāviṉaik kētucey uṭalai eṭutta nāḷmutal intanāḷ varaikkum naṇpu ṟāppavam iyaṟṟiṉaṉ allāl naṉmai eṉpatōr nāḷiṉum aṟiyēṉ vaṇpe ṟāveṉak kuṉtiru aruḷām vāḻvu nērntiṭum vakai-enta vakaiyō tiṇpe ṟāniṟka aruḷoṟṟi amutē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – From the day I took this body forged by countless karmas until this day, I have committed nothing but hostile sins. I have never known goodness on any day. How will the true life of your sacred grace ever come to me, devoid of inner wealth? O nectar of Otriyur who grants grace to me as I stand bereft of strength! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – A life driven by past actions (*karma*) often feels like an unbroken chain of mistakes and hostility. Looking back and seeing no goodness in their actions, a person realizes they have no inner wealth to offer. In this state of exhaustion, they can only wait for Divine grace to save them.

6

பேதை நெஞ்சினேன் செய்பிழை எல்லாம்
பேசி னால்பெரும் பிணக்கினுக் கிடமாம்
தாதை நீஅவை எண்ணலை எளியேன்
தனக்கு நின்திருத் தண்அளி புரிவாய்
கோதை நீக்கிய முனிவர்கள் காணக்
கூத்து கந்தருள் குணப்பெருங் குன்றே
தீதை நீக்கிய ஒற்றிஎம் பெருமான்
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

pētai neñciṉēṉ ceypiḻai ellām pēci ṉālperum piṇakkiṉuk kiṭamām tātai nī-avai eṇṇalai eḷiyēṉ taṉakku niṉtirut taṇaḷi purivāy kōtai nīkkiya muṉivarkaḷ kāṇak kūttu kantaruḷ kuṇapperuṅ kuṉṟē tītai nīkkiya oṟṟi-em perumāṉ tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – If I speak of all the wrongs committed by my foolish heart, it will become a cause for great conflict. You are the Father. Do not count them. Grant your holy, cool grace to me, a lowly one. O great mountain of virtue who rejoices in the dance to bestow grace, witnessed by the flawless sages! Our Lord of Otriyur who dispels evil! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – God is a father who must overlook his child's mistakes. Counting every wrong thought or action only leads to argument and distance. Vallalar asks the Divine to ignore the tally and respond only with grace. He calls God the honey of Sivananda (the supreme bliss of the Divine), a presence that dispels evil by its nature.

7

வஞ்ச நெஞ்சர்தம் சேர்க்கையைத் துறந்து
வள்ளல் உன்திரு மலரடி ஏத்தி
விஞ்சு நெஞ்சர்தம் அடித்துணைக் கேவல்
விரும்பி நிற்கும்அப் பெரும்பயன் பெறவே
தஞ்சம் என்றருள் நின்திருக் கோயில்
சார்ந்து நின்றனன் தருதல்மற் றின்றோ
செஞ்சொல் ஓங்கிய ஒற்றிஎம் பெருமான்
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

vañca neñcartam cērkkaiyait tuṟantu vaḷḷal uṉtiru malaraṭi ētti viñcu neñcartam aṭittuṇaik kēval virumpi niṟkumap perumpayaṉ peṟavē tañcam eṉṟaruḷ niṉtiruk kōyil cārntu niṉṟaṉaṉ tarutalmaṟ ṟiṉṟō ceñcol ōṅkiya oṟṟi-em perumāṉ tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – I abandoned the company of those with deceitful hearts. I praised your holy lotus feet, O benevolent Lord. To attain the great reward of standing with the desire to serve the two feet of those with exalted hearts, I came to your gracious holy temple declaring it my refuge. Will you not grant this to me today? Our Lord of Otriyur where pure words rise high! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – The greatest reward in spiritual life is the chance to serve people with compassionate hearts. Leaving behind deceitful company, Vallalar takes refuge in the Divine to earn this privilege. Seeking God's grace is the foundation for a life dedicated to serving others.

8

புல்ல னேன்புவி நடையிடை அலையும்
புலைய நெஞ்சினால் பொருந்திடும் கொடிய
அல்லல் என்பதற் கெல்லைஒன் றறியேன்
அருந்து கின்றனன் விருந்தினன் ஆகி
ஒல்லை உன்திருக் கோயில்முன் அடுத்தேன்
உத்த மாஉன்தன் உள்ளம்இங் கறியேன்
செல்லல் நீக்கிய ஒற்றியம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

pulla ṉēṉpuvi naṭaiyiṭai alaiyum pulaiya neñciṉāl poruntiṭum koṭiya allal eṉpataṟ kellai-oṉ ṟaṟiyēṉ aruntu kiṉṟaṉaṉ viruntiṉaṉ āki ollai uṉtiruk kōyilmuṉ aṭuttēṉ utta mā-uṉtaṉ uḷḷamiṅ kaṟiyēṉ cellal nīkkiya oṟṟiyam poruḷē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – I am a lowly one wandering in the ways of the world. I know no limit to the cruel afflictions that come through my base heart. I feast on them like a guest. I swiftly approached the front of your holy temple. O supreme one, I do not know your mind in this matter. O beautiful reality of Otriyur who removes distress! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – The human mind traps itself in worldly suffering and feeds on its own miseries like a guest at a feast. Realizing this endless cycle, Vallalar rushes to the Divine for rescue. He stands before God vulnerable, admitting his flaws and waiting to see how the supreme reality will respond.

9

எளிய னேன்பிழை இயற்றிய எல்லாம்
எண்ணி னுட்படா வேனும்மற் றவையை
அளிய நல்லருள் ஈந்திடும் பொருட்டால்
ஆய்தல் நன்றல ஆதலின் ஈண்டே
களிய நெஞ்சமாம் கருங்கலைக் கரைத்துக்
கருணை ஈகுதல் கடன்உனக் கையா
தெளிய ஓங்கிய ஒற்றிஎன் அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

eḷiya ṉēṉpiḻai iyaṟṟiya ellām eṇṇi ṉuṭpaṭā vēṉummaṟ ṟavaiyai aḷiya nallaruḷ īntiṭum poruṭṭāl āytal naṉṟala ātaliṉ īṇṭē kaḷiya neñcamām karuṅkalaik karaittuk karuṇai īkutal kaṭaṉuṇak kaiyā teḷiya ōṅkiya oṟṟi-eṉ amutē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – All the wrongs I, a lowly one, have committed are beyond counting. Still, it is not good to investigate them when your purpose is to grant sweet, good grace. Therefore, right here, you must melt the black stone of this hardened heart. It is your duty to grant compassion, O Lord! My nectar of Otriyur rising in clarity! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – Because God's purpose is to give grace, judging a person's countless mistakes contradicts that nature. Vallalar reminds the Divine that it is God's duty to step in and melt the hardened human heart with compassion. Transforming a flawed soul through love is God's responsibility.

10

வெறிபி டிக்கினும் மகன்தனைப் பெற்றோர்
விடுத்தி டார்அந்த வெறியது தீரும்
நெறிபி டித்துநின் றாய்வரென் அரசே
நீயும் அப்படி நீசனேன் தனக்குப்
பொறிபி டித்தநல் போதகம் அருளிப்
புன்மை யாவையும் போக்கிடல் வேண்டும்
செறிபி டித்தவான் பொழில்ஒற்றி அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

veṟipi ṭikkiṉum makaṉtaṉaip peṟṟōr viṭutti ṭāranta veṟiyatu tīrum neṟipi ṭittuniṉ ṟāyvareṉ aracē nīyum appaṭi nīcaṉēṉ taṉakkup poṟipi ṭittanal pōtakam aruḷip puṉmai yāvaiyum pōkkiṭal vēṇṭum ceṟipi ṭittavāṉ poḻiloṟṟi amutē tillai ōṅkiya civāṉantat tēṉē.

TRANSLATION – Even if a son goes mad, the parents who bore him will not abandon him. They will pursue the path to cure his madness and seek the remedy, O my King. You too must act that way for me, a base one. You must grant the good wisdom that masters the senses and remove all my baseness. O nectar of Otriyur with dense, sky-reaching groves! O honey of Siva's bliss exalted in Thillai!

COMMENTARY – Just as parents never abandon a child who loses their mind, God cannot abandon a soul trapped in worldly delusion. A mother or father will search for a cure to heal their child's madness. Similarly, the Divine must step in and provide the spiritual wisdom needed to cure the wandering mind and master the senses.

028. APPEAL AT THE DIVINE PRESENCE - SANNITI MUṟAIYĪṬU - சந்நிதி முறையீடு

Editor's note: sung at Otriyur and at Thillai (Chidambaram) (tiruvoṟṟiyūrum tiruttillaiyum, திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்).

1

ஒற்றி மேவிய உத்தம னேமணித்
தெற்றி மேவிய தில்லையப் பாவிழி
நெற்றி மேவிய நின்மல னேஉனைப்
பற்றி மேவிய நெஞ்சம்உன் பாலதே.

oṟṟi mēviya uttama ṉēmaṇit teṟṟi mēviya tillaiyap pāviḻi neṟṟi mēviya niṉmala ṉē-uṉaip paṟṟi mēviya neñcamuṉ pālatē.

TRANSLATION – O supreme Lord abiding in Otri! O Father of Thillai seated on the gem-studded dais! O pure Lord with an eye on your forehead! The heart that grasped you and held on remains entirely yours.

COMMENTARY – God is invoked through two sacred temples: Otri (Otriyur) and Thillai (Chidambaram). Once the heart takes hold of the divine, it remains bound to it completely.

2

பாலின் நீற்றுப் பரஞ்சுட ரேமலர்க்
காலின் ஈற்றுக் கதிபெற ஏழையேன்
மாலின் ஈற்று மயக்கறல் என்றுகல்
ஆலின் ஈற்றுப் பொருள்அருள் ஆதியே.

pāliṉ nīṟṟup parañcuṭa rēmalark kāliṉ īṟṟuk katipeṟa ēḻaiyēṉ māliṉ īṟṟu mayakkaṟal eṉṟukal āliṉ īṟṟup poruḷaruḷ ātiyē.

TRANSLATION – O supreme flame wearing sacred ash white as milk! O primal Lord who imparted the ultimate truth beneath the stone banyan tree! When will the delusion born of my ignorance dispel so this poor wretch can attain the final state at your lotus feet?

COMMENTARY – Vallalar asks when his spiritual ignorance will end. The "stone banyan tree" refers to a story where Siva sat as a silent teacher to reveal the highest truth to seekers. Vallalar longs for that same clarity to wash away his confusion.

3

ஆதி யேதில்லை அம்பலத் தாடல்செய்
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே
ஓதி யேதரும் ஒற்றியப் பாஇது
நீதி யேஎனை நீமரு வாததே.

āti yētillai ampalat tāṭalcey cōti yētirut tōṇipu rattaṉē ōti yētarum oṟṟiyap pā-itu nīti yē-eṉai nīmaru vātatē.

TRANSLATION – O primal Lord! O Jothi dancing in the hall of Thillai! O Lord of sacred Thonipuram! O Father of Otri who imparts wisdom! Is it justice that you do not embrace me?

COMMENTARY – The longing for connection turns into a demand for justice. Vallalar questions whether it is fair for God to withhold a direct spiritual embrace.

4

வாதம் ஓதிய வஞ்சரைக் காணில்ஓர்
காதம் ஓடும் கடியனை ஆள்வது
நீத மோஅன்றி நேரும்அ நீதமோ
ஓதம் ஓதொலி ஒற்றித்த லத்தனே.

vātam ōtiya vañcaraik kāṇilōr kātam ōṭum kaṭiyaṉai āḷvatu nīta mō-aṉṟi nēruma nītamō ōtam ōtoli oṟṟitta lattaṉē.

TRANSLATION – O Lord of Otri resounding with the roar of ocean waves! Is it justice or injustice to rule over this cruel one who runs a league away upon seeing deceitful people shouting empty arguments?

COMMENTARY – Vallalar expresses a strong distaste for religious debates. He tells God how he runs far away to avoid people who shout empty, deceitful arguments. He wonders aloud if saving someone who flees from such conflicts is an act of justice.

5

தலத்த னேதில்லைச் சங்கர னேதலைக்
கலத்த னேநெற்றிக் கண்ணுடை யாளனே
நலத்த னேஒற்றி நாயக னேஇந்த
மலத்த னேனையும் வாழ்வித்தல் மாண்பதே.

talatta ṉētillaic caṅkara ṉētalaik kalatta ṉēneṟṟik kaṇṇuṭai yāḷaṉē nalatta ṉē-oṟṟi nāyaka ṉē-inta malatta ṉēṉaiyum vāḻvittal māṇpatē.

TRANSLATION – O Lord of sacred places! O Shankara of Thillai! O Lord holding a skull for a bowl! O Lord possessing a forehead eye! O embodiment of goodness! O Lord of Otri! It is your great glory to uplift even this impurity-filled wretch.

COMMENTARY – Siva appears in his traditional form as a wandering ascetic holding a skull for a begging bowl. Vallalar contrasts this divine majesty with his own sense of impurity. Uplifting a flawed soul is the measure of God's greatness.

6

மாண்கொள் அம்பல மாணிக்க மேவிடம்
ஊண்கொள் கண்டத்தெம் ஒற்றியப் பாஉன்தன்
ஏண்கொள் சேவடி இன்புகழ் ஏத்திடாக்
கோண்கொள் நெஞ்சக் கொடியனும் உய்வனே.

māṇkoḷ ampala māṇikka mēviṭam ūṇkoḷ kaṇṭattem oṟṟiyap pā-uṉtaṉ ēṇkoḷ cēvaṭi iṉpukaḻ ēttiṭāk kōṇkoḷ neñcak koṭiyaṉum uyvaṉē.

TRANSLATION – Glorious ruby of the Hall! Our Father of Otriyur with the poison-consuming throat! Will even I, a cruel one with a crooked heart who does not sing the sweet praise of your strong red feet, be saved?

COMMENTARY – Is there hope for a heart that feels flawed and disconnected from the divine? Vallalar calls on the ancient story of Siva swallowing deadly ocean poison to save the universe. If God's mercy is vast enough to consume poison to protect all beings, it is vast enough to save a stubborn, wandering mind.

7

உய்யும் வண்ணம்இங் குன்அருள் எய்தநான்
செய்யும் வண்ணம்தெ ரிந்திலன் செல்வமே
பெய்யும் வண்ணப்பெ ருமுகி லேபுரம்
எய்யும் வண்ணம்எ ரித்தருள் எந்தையே.

uyyum vaṇṇamiṅ kuṉaruḷ eytanāṉ ceyyum vaṇṇamte rintilaṉ celvamē peyyum vaṇṇappe rumuki lēpuram eyyum vaṇṇame rittaruḷ entaiyē.

TRANSLATION – I do not know what I must do to attain your grace and be saved here. Oh Wealth! Oh great pouring cloud! Oh Father who shot an arrow to burn the cities and granted grace!

COMMENTARY – Sometimes a seeker does not know what actions to take to find peace. Comparing God to a pouring rain cloud, Vallalar asks for

grace to fall freely and wash away confusion. He recalls the myth of God shooting a single arrow to burn three flying cities of demons, asking that same sudden divine power to destroy inner ignorance.

8

எந்தை யேதில்லை எம்இறை யேகுகன்
தந்தை யேஒற்றித் தண்அமு தேஎன்தன்
முந்தை ஏழ்பவ மூடம யக்கறச்
சிந்தை ஏதம்தி ருந்தஅ ருள்வையே.

entai yētillai emiṟai yēkukaṉ tantai yē-oṟṟit taṇamu tē-eṉtaṉ muntai ēḻpava mūṭama yakkaṟac cintai ētamti runta-a ruḷvaiyē.

TRANSLATION – Oh my Father! Our Lord of Thillai! Father of Guhan! Oh cool ambrosia of Otriyur! Grant your grace to correct the flaws in my mind and sever the ignorant delusion of my past seven births.

COMMENTARY – The soul carries a heavy burden of habits and delusions built up over countless past lives, referred to here as the seven births. Vallalar pleads for divine grace to cut through this rooted ignorance and heal the mind's flaws. God is addressed intimately as a father, specifically of *Guhan* (the warrior god Murugan), and asked for cool, soothing nectar rather than harsh discipline.

9

திருந்த நான்மறைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்
திருந்த ஞானஇ யல்ஒளி யேஒற்றிப்
பொருந்த நின்றருள் புண்ணிய மேஇங்கு
வருந்த என்தனை வைத்தத ழகதோ.

tirunta nāṉmaṟait tillaicciṟ ṟampalat tirunta ñāṉa-i yaloḷi yē-oṟṟip porunta niṉṟaruḷ puṇṇiya mē-iṅku varunta eṉtaṉai vaittata ḻakatō.

TRANSLATION – Oh natural light of wisdom seated in the Little Hall of Thillai praised by the flawless four Vedas! Oh Merit who stands in harmony in Otriyur and grants grace! Is it fair that you have left me here to suffer?

COMMENTARY – God is recognized as the supreme light of wisdom praised by the *Vedas*, the ancient scriptures. Despite this immense reverence, Vallalar makes a human complaint: is it fair for such a perfect, harmonious God to leave a devoted seeker suffering alone in the world?

10

வைத்த நின்அருள் வாழிய வாழிய
மெய்த்த தில்லையின் மேவிய இன்பமே
உய்த்த நல்அருள் ஒற்றியப் பாஎனைப்
பொய்த்த சிந்தைவிட் டுன்தனைப் போற்றவே.

vaitta niṉaruḷ vāḻiya vāḻiya meytta tillaiyiṉ mēviya iṉpamē uytta nalaruḷ oṟṟiyap pā-eṉaip poytta cintaiviṭ ṭuṉtaṉaip pōṟṟavē.

TRANSLATION – Long live the grace you have bestowed, long live! Oh true bliss seated in Thillai! Oh Father of Otriyur who guides with good grace! Let me abandon my false mind and praise you.

COMMENTARY – Genuine devotion becomes possible only when the deceptive, wandering mind steps aside. Vallalar blesses the grace already received, celebrating it as the source of joy and direction. He trusts this divine guidance to help drop his false mind so he can offer pure praise.

11

போற்ற வைத்தனை புண்ணிய னேஎனைச்
சாற்ற வைத்தனை நின்புகழ்த் தன்மையைத்
தேற்ற வைத்தனை நெஞ்சைத்தெ ளிந்தன்பை
ஊற்ற வைத்தனை உன்ஒற்றி மேவியே.

pōṟṟa vaittaṉai puṇṇiya ṉē-eṉaic cāṟṟa vaittaṉai niṉpukaḻt taṉmaiyait tēṟṟa vaittaṉai neñcaitte ḷintaṉpai ūṟṟa vaittaṉai uṉoṟṟi mēviyē.

TRANSLATION – O Holy One residing in Your Otri! You made me offer praise. You made me proclaim the nature of Your glory. You brought clarity to my heart, and You made love spring forth.

COMMENTARY – Every step of a person's spiritual growth comes from divine grace. Vallalar acknowledges that he did not find devotion on his own. It was the Holy One, residing in Otri, who moved him to offer praise, cleared his mind, and made love well up in his heart.

029. PRAISING THE GREATNESS OF PENANCE - TAVATTIṚAM PŌṚṚAL - *தவத்திறம் போற்றல்*

1

வில்வத் தொடும்பொன் கொன்றைஅணி வேணிப் பெருமான் ஒற்றிநகர்
செல்வப் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருஅழகைக்
கல்வைப் புடைய மனம்களிக்கக் கண்கள் களிக்கக் கண்டுநின்றேன்
இல்வைப் புடையேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

vilvat toṭumpoṉ koṉṟai-aṇi vēṇip perumāṉ oṟṟinakar celvap perumāṉ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tiru-aḻakaik kalvaip puṭaiya maṉamkaḷikkak kaṇkaḷ kaḷikkak kaṇṭuniṉṟēṉ ilvaip puṭaiyēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – I stood and gazed upon the divine beauty of the wealthy Lord of Otri city, Lord Siva, Lord Thyagar, who wears vilva leaves and golden konrai flowers in His matted hair. My stone-like heart rejoiced and my eyes delighted. Though bound to a household life, O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – Vallalar feels unworthy of the vision. She marvels that someone leading an ordinary family life, with a heart hard as stone, could be granted a sight of divine beauty.

2

கூடும் படிமுன் திருமாலும் கோல மாகிப் புவி இடந்து
தேடும் திருத்தாள் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி
நாடும் புகழ்சேர் ஒற்றிநகர் நாடிப் புகுந்து கண்டேனால்
ஈடும் அகன்றேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

kūṭum paṭimuṉ tirumālum kōla mākip puvi iṭantu tēṭum tiruttāḷ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tiruppavaṇi nāṭum pukaḻcēr oṟṟinakar nāṭip pukuntu kaṇṭēṉāl īṭum akaṉṟēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – Seeking the renowned city of Otri, I entered it and beheld the divine procession of Lord Siva, Lord Thyagar, whose sacred feet Thirumal once sought by taking the form of a boar and digging up the earth. I have gone beyond all earthly comparisons. O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – Thirumal (Vishnu) once took the form of a boar and dug into the earth to find the bottom of the divine light, but failed. Vallalar

marvels that she, an ordinary person, has seen the feet the great gods could not find.

3

ஆர்க்கும் கடற்கண் அன்றெழுந்த ஆல காலம் அத்தனையும்
சேர்க்கும் களத்தான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைக்
கார்க்கண் பொழில்சூழ் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் பிறவி கண்டிலனே
யார்க்கென் றுரைப்பேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

ārkkum kaṭaṟkaṇ aṉṟeḻunta āla kālam attaṉaiyum cērkkum kaḷattāṉ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tirunaṭattaik kārkkaṇ poḻilcūḻ oṟṟiyilpōyk kaṇṭēṉ piṟavi kaṇṭilaṉē yārkkeṉ ṟuraippēṉ ammāṉāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – I went to Otri surrounded by dark groves and beheld the divine dance of Lord Siva, Lord Thyagar, who holds in His throat all the deadly poison that once rose from the roaring ocean. Now I see no more rebirth. To whom shall I tell this? O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – God once swallowed the ocean's deadly poison to save all creatures. Witnessing the divine dance of this compassionate Lord brings liberation from the cycle of birth and death.

4

உள்ளும் புறமும் நிறைந்தடியார் உள்ளம் மதுரித் தூறுகின்ற
தெள்ளும் அமுதாம் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருமுகத்தைக்
கள்ளம் தவிர்க்கும் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் பசியைக் கண்டிலனே
எள்ளல் இகந்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

uḷḷum puṟamum niṟaintaṭiyār uḷḷam maturit tūṟukiṉṟa teḷḷum amutām civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tirumukattaik kaḷḷam tavirkkum oṟṟiyilpōyk kaṇṭēṉ paciyaik kaṇṭilaṉē eḷḷal ikantēṉ ammāṉāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – I went to deceit-dispelling Otri and beheld the divine face of Lord Siva, Lord Thyagar, the clear nectar who fills the inside and outside and wells up sweetly in the hearts of devotees. I no longer feel hunger and have escaped all scorn. O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – The divine presence is a sweet nectar that fills a person inside and out. This spiritual nourishment is so complete that it erases all physical hunger and earthly suffering.

5

ஆவல் உடையார் உள்ளுடையார் அயன்மால் மகவான் ஆதியராம்
தேவர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்
காவம் பொழில்சூழ் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
யாவர் பெறுவார் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

āval uṭaiyār uḷḷuṭaiyār ayaṉmāl makavāṉ ātiyarām tēvar perumāṉ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tiruvaṭivaik kāvam poḻilcūḻ oṟṟiyilpōyk kaṇṭēṉ kaṇṭa kāṭcitaṉai yāvar peṟuvār ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – I went to Otri surrounded by shady groves and beheld the divine form of Lord Siva, Lord Thyagar, the Lord of gods like Brahma, Vishnu, and Indra, who dwells in the hearts of those filled with yearning. Who else could attain the vision I saw? O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – True longing is the key to the divine presence. Vallalar realizes this yearning has granted her a vision that even the highest traditional deities struggle to attain.

6

மறப்பை அகன்ற மனத்துரவோர் வாழ்த்த அவர்க்கு வான்கதியின்
சிறப்பை அளிக்கும் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைப்
பிறப்பை அகற்றும் ஒற்றியில்போய்ப் பேரா னந்தம் பெறக்கண்டேன்
இறப்பைத் தவிர்த்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

maṟappai akaṉṟa maṉatturavōr vāḻtta avarkku vāṉkatiyiṉ ciṟappai aḷikkum civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tirunaṭattaip piṟappai akaṟṟum oṟṟiyilpōyp pērā ṉantam peṟakkaṇṭēṉ iṟappait tavirttēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – Praised by ascetics who have banished forgetfulness from their minds, Lord Siva, the great Lord Thyagar, grants them the supreme heavenly state. I went to Otriyur, which removes the cycle of birth, and saw His divine dance. I attained immense bliss and escaped death. O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – The vision of the divine dance brings spiritual victory. Seeing the Lord at Otriyur ends the cycle of physical birth and death. Overwhelmed by this gift, Vallalar wonders what past penance could have earned such a reward.

7

வில்லாம் படிப்பொன் மேருவினை விரைய வாங்கும் வெற்றியினான்
செல்லாம் கருணைச் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருகூத்தைக்
கல்லாம் கொடிய மனம்கரையக் கண்டேன் பண்டு காணாத
எல்லாம் கண்டேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

villām paṭippoṉ mēruviṉai viraiya vāṅkum veṟṟiyiṉāṉ cellām karuṇaic civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tirukūttaik kallām koṭiya maṉamkaraiyak kaṇṭēṉ paṇṭu kāṇāta ellām kaṇṭēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – He is the victorious one who swiftly bent the golden Mount Meru into a bow. I saw the divine dance of Lord Siva, the great Lord Thyagar of unfailing grace. It melted my cruel heart of stone, and I saw everything I had never seen before. O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – The Lord once bent the golden Mount Meru into a weapon to destroy evil. Yet the greater miracle happens within Vallalar. The sight of the divine dance melts a stonelike heart and opens the soul's eyes to realities never seen before.

8

ஒல்லை எயில்மூன் றெரிகொளுவ உற்று நகைத்தோன் ஒற்றியுளான்
தில்லை நகரான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி
கல்லை அளியும் கனியாக்கக் கண்டேன் கொண்ட களிப்பினுக்கோர்
எல்லை அறியேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

ollai eyilmūṉ ṟerikoḷuva uṟṟu nakaittōṉ oṟṟiyuḷāṉ tillai nakarāṉ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tiruppavaṉi kallai aḷiyum kaṉiyākkak kaṇṭēṉ koṇṭa kaḷippiṉukkōr ellai aṟiyēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – He resides in Otriyur, the one who smiled and swiftly set the three fortresses ablaze. I saw the divine procession of the Lord of Thillai city, Lord Siva, the great Lord Thyagar. It turned a stone into a tender, ripe fruit. I know no bounds to the joy I felt. O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – The Lord once destroyed three flying fortresses by smiling at them. Watching the temple procession in Otriyur, Vallalar experiences a similar sudden transformation. The joy of the vision turns a hard heart into something as soft and sweet as a ripe fruit.

9

துன்னும் சோம சுந்தரனார் தூய மதுரை நகர்அளித்த
தென்னர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருஅழகைப்
பன்னும் ஒற்றி நகர்தன்னில் பார்த்தேன் வினைபோம் வழிபார்த்த
என்னை மறந்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

tuṉṉum cōma cuntaraṉār tūya maturai nakaraḷitta teṉṉar perumāṉ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tiru-aḻakaip paṉṉum oṟṟi nakartaṉṉil pārttēṉ viṉaipōm vaḻipārtta eṉṉai maṟantēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – He is Lord Somasundarar who ruled the pure city of Madurai. In the praised city of Otriyur, I saw the divine beauty of the great Lord of the South, Lord Siva, the great Lord Thyagar. Seeking a path to dispel my karma, I forgot myself entirely. O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – Somasundarar is the Lord worshipped in the southern city of Madurai. Seeking to clear away karma (the accumulated weight of past actions), Vallalar is captivated by the Lord's beauty in Otriyur. In that moment of devotion, the soul forgets its separate identity.

10

முன்னம் காழி வள்ளலுக்கு முத்துச் சிவிகை குடையொடுபொன்
சின்னம் அளித்தோன் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடியைக்
கன்னின் றுருகா நெஞ்சுருகக் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
என்என் றுரைப்பேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

muṉṉam kāḻi vaḷḷalukku muttuc civikai kuṭaiyoṭupoṉ ciṉṉam aḷittōṉ civaperumāṉ tiyākap perumāṉ tiruvaṭiyaik kaṉṉiṉ ṟurukā neñcurukak kaṇṭēṉ kaṇṭa kāṭcitaṉai eṉeṉ ṟuraippēṉ ammānāṉ eṉṉa tavantāṉ ceytēṉō.

TRANSLATION – In the past, He gave a pearl palanquin, a pearl umbrella, and golden insignia to the benevolent master of Kazhi. I saw the sacred feet of Lord Siva, the great Lord Thyagar, and my unyielding stony heart melted. How can I describe the vision I saw? O mother, what penance did I perform?

COMMENTARY – The master of Kazhi is an ancient child saint who received miraculous gifts of pearl and gold from the divine. Just as the Lord rewarded that saint, He now grants Vallalar a vision of His sacred feet. This sight dissolves all inner resistance and leaves the soul speechless.

030. EXHORTING THE MIND IN SACRED NERISAI - NEÑSUṟUTTA TIRUNĒRISAI - நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை

1

பொன்னார் விடைக்கொடிஎம் புண்ணியனைப் புங்கவனை
ஒன்னார் புரம்எரித்த உத்தமனை - மன்னாய
அத்தனைநம் ஒற்றியூர் அப்பனைஎல் லாம்வல்ல
சித்தனைநீ வாழ்த்துதிநெஞ் சே.

poṉṉār viṭaikkoṭi-em puṇṇiyaṉaip puṅkavaṉai oṉṉār purameritta uttamaṉai - maṉṉāya attaṉainam oṟṟiyūr appaṉai-el lāmvalla cittaṉainī vāḻttutineñ cē.

TRANSLATION – O mind, praise the all-powerful Siddha. Praise our virtuous Lord who holds the golden bull banner. Praise the supreme being, the perfect one who burned the cities of his foes. Praise the eternal Father, our Lord of Otriyur.

COMMENTARY – God is a *Siddha*, an all-powerful being of absolute spiritual perfection. Classic images of Siva, such as the golden bull banner and the destruction of demonic cities, describe a divine father offering eternal protection.

2

நெஞ்சே உலக நெறிநின்று நீமயலால்
அஞ்சேல்என் பின்வந் தருள்கண்டாய் - எஞ்சாத்
தவக்கொழுந்தாம் சற்குணவர் தாழ்ந்தேத்தும் ஒற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துதும்நாம் சென்று.

neñcē ulaka neṟiniṉṟu nīmayalāl añcēleṉ piṉvan taruḷkaṇṭāy - eñcāt tavakkoḻuntām caṟkuṇavar tāḻntēttum oṟṟic civakkoḻuntai vāḻttutumnām ceṉṟu.

TRANSLATION – O mind, do not fear in your delusion by standing in the worldly path. Follow me and behold his grace. Let us go and praise the tender flame of Siva in Otriyur, whom the virtuous people of unceasing penance bow down and praise.

COMMENTARY – The ways of the world bring only confusion and fear. Vallalar urges the mind to step off that path and seek divine grace instead. Peace is found by praising God, following the example of those who dedicate their lives to spiritual discipline.

3

சென்றுசென்று நல்காத செல்வர்தலை வாயிலிலே
நின்று நின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே - இன்றுதிரு
ஒற்றியப்பன் தாண்மலரை உன்னுதியேல் காதலித்து
மற்றிசைப்ப தெல்லாம் வரும்.

ceṉṟuceṉṟu nalkāta celvartalai vāyililē niṉṟu niṉṟu vāṭukiṉṟa neñcamē - iṉṟutiru oṟṟiyappaṉ tāṇmalarai uṉṉutiyēl kātalittu maṟṟicaippa tellām varum.

TRANSLATION – O mind, you wither away by going again and again to stand at the front gates of wealthy people who give nothing. If you lovingly meditate today upon the lotus feet of the Lord of Otriyur, everything you ask for will come to you.

COMMENTARY – Seeking help from the wealthy only exhausts the soul. Meditating on God with love provides everything one needs, replacing the humiliation of begging with divine abundance.

4

வருநாள் உயிர்வாழும் மாண்பறியோம் நெஞ்சே
ஒருநாளும் நீவேறொன் றுன்னேல் - திருநாளைப்
போவான் தொழுமன்றில் புண்ணியனை ஒற்றியில்தாய்
ஆவான் திருவடிஅல் லால்.

varunāḷ uyirvāḻum māṇpaṟiyōm neñcē orunāḷum nīvēṟoṉ ṟuṉṉēl - tirunāḷaip pōvāṉ toḻumaṉṟil puṇṇiyaṉai oṟṟiyiltāy āvāṉ tiruvaṭi-al lāl.

TRANSLATION – O mind, we do not know how long this life will last in the days to come. Do not ever think of anything else. Think of nothing other than the holy feet of the virtuous Lord worshipped in the hall by Tirunalaippovan, the Lord who becomes a mother to us in Otriyur.

COMMENTARY – Human life is fragile and uncertain. Because we do not know how many days we have left, Vallalar tells the mind to waste no time on worldly distractions. God acts as a mother offering unconditional love, the same divine presence worshipped by the saint Tirunalaippovan, who was famous for his pure devotion.

5

அல்லாலம் உண்டமிடற் றாரமுதை அற்புதத்தைக்
கல்லால நீழல்அமர் கற்பகத்தைச் - சொல்ஆர்ந்த

விண்மணியை என்உயிரை மெய்ப்பொருளை ஒற்றியில்என்
கண்மணியை நெஞ்சே கருது.

allālam uṇṭamiṭaṟ ṟāramutai aṟputattaik kallāla nīḻalamar kaṟpakattaic - colārnta viṇmaṇiyai eṉuyirai meypporuḷai oṟṟiyileṉ kaṇmaṇiyai neñcē karutu.

TRANSLATION – O mind, contemplate the precious pupil of my eye in Otriyur. He is the rare nectar whose throat consumed the deadly poison. He is the supreme wonder. He is the wish-fulfilling tree seated under the shade of the stone banyan tree. He is the gem of the resonant sky, my very life, and the ultimate truth.

COMMENTARY – God is the very core of the self, as vital as the pupil of the eye. Siva drinking deadly poison to save the universe shows the divine as a force of self-sacrifice. This supreme truth acts as a wish-fulfilling tree, granting spiritual shelter and eternal life.

6

கருதாயோ நெஞ்சே கதிகிடைக்க எங்கள்
மருதா எழில்தில்லை மன்னா - எருதேறும்
என்அருமைத் தெய்வதமே என்அருமைச் சற்குருவே
என்அருமை அப்பாவே என்று.

karutāyō neñcē katikiṭaikka eṅkaḷ marutā eḻiltillai maṉṉā - erutēṟum eṉarumait teyvatamē eṉarumaic caṟkuruvē eṉarumai appāvē eṉṟu.

TRANSLATION – O heart, to attain salvation, will you not meditate by saying, "Our Lord of Maruthur, King of beautiful Thillai, rider of the bull, my precious Deity, my precious true Guru, my precious Father"?

COMMENTARY – The path to spiritual freedom begins by calling out to God using intimate, local names. Vallalar tells his mind to address the divine as the Lord of Maruthur (his own birth village), the King of Thillai (the sacred city of Chidambaram), his precious teacher, and his father. These close, personal titles show that the divine is not distant, but connected to everyday life and ready to guide him.

7

என்றும்உனக் காளாவேன் என்நெஞ்சே வன்நெஞ்சர்
ஒன்றும் இடம் சென்றங் குழலாதே - நன்றுதரும்
ஒற்றியப்பன் பொன்அடியை உன்னுகின்றோர் தம்பதத்தைப்
பற்றிநிற்பை யாகில் பரிந்து.

eṉṟumuṉak kāḷāvēṉ eṉṉeñcē vaṉṉeñcar oṉṟum iṭam ceṉṟaṅ kuḷalātē - naṉṟutarum oṟṟiyappaṉ poṉaṭiyai uṇṇukiṉṟōr tampatattaip paṟṟiniṟpai yākil parintu.

TRANSLATION – O my heart, I will forever be a servant to you if you lovingly hold fast to the feet of those who meditate on the golden feet of the Father of Otriyur, which bestow goodness. Do not go and wander in places where hard-hearted people gather.

COMMENTARY – Spiritual progress depends on avoiding those who lack compassion and keeping the company of those who love the divine. Vallalar makes a striking bargain with his mind, promising to be its servant if it will cling to the followers of the Lord of Otriyur (a sacred temple town near Chennai). He warns his heart to stay away from hard-hearted people.

8

பரிந்துனக்குச் சொல்கின்றேன் பாவங்கள் எல்லாம்
எரிந்துவிழ நாம்கதியில் ஏறத் - தெரிந்து
விடையானை ஒற்றியூர் வித்தகனை மாதோர்
புடையானை நெஞ்சமே போற்று.

parintuṉakkuc colkiṉṟēṉ pāvaṅkaḷ ellām erintuviḻa nāmkatiyil ēṟat - terintu viṭaiyāṉai oṟṟiyūr vittakaṉai mātōr puṭaiyāṉai neñcamē pōṟṟu.

TRANSLATION – O heart, I speak to you with love. So that all our sins burn away and we ascend to salvation, know and praise the rider of the bull, the wise Lord of Otriyur, who holds the Goddess on one side of His form.

COMMENTARY – Praising God is the fire that burns away past wrongdoings and opens the way to spiritual liberation. Vallalar directs his heart toward the traditional form of Siva, who rides a bull and shares half his body with the Goddess. This classic image presents reality as a perfect, loving union of male and female energies.

9

போற்றுதிஎன் நெஞ்சே புரம்நகையால் சுட்டவனை
ஏற்றுகந்த பெம்மானை எம்மவனை - நீற்றொளிசேர்
அவ்வண்ணத் தானை அணிபொழில்சூழ் ஒற்றியூர்ச்
செவ்வண்ணத் தானைத் தெரிந்து.

pōṟṟuti-eṉ neñcē puramnakaiyāl cuṭṭavaṉai ēṟṟukanta pemmāṉai emmavaṉai - nīṟṟoḷicēr avvaṇṇat tāṉai aṇipoḻilcūḻ oṟṟiyūrc cevvaṇṇat tāṉait terintu.

TRANSLATION – My heart, know and praise Him. Praise our Lord who burned the cities with a smile and who rejoices in the bull. Praise the red-hued Lord of Otriyur surrounded by beautiful groves, whose form shines with the radiance of sacred ash.

COMMENTARY – Divine power conquers darkness effortlessly. Siva destroyed three flying citadels of evil by smiling, and Vallalar tells his mind to meditate on this supreme power. The sacred ash shining on God's red-hued body represents purity and the eternal truth that remains after worldly illusions are burned away.

10

தெரிந்து நினக்கனந்தம் தெண்டன்இடு கின்றேன்
விரிந்தநெஞ்சே ஒற்றியிடை மேவும் -பரிந்தநெற்றிக்
கண்ணானை மாலயனும் காணப் படாதானை
எண்ணாரை எண்ணாதே என்று.

terintu niṉakkaṉantam teṇṭaṉiṭu kiṉṟēṉ virintaneñcē oṟṟiyiṭai mēvum - parintaneṟṟik kaṇṇāṉai mālayaṉum kāṇap paṭātāṉai eṇṇārai eṇṇātē eṉṟu.

TRANSLATION – Realizing this truth, I offer you endless prostrations, O expansive heart. Do not even think of those who fail to meditate on the Lord abiding in Otriyur, who bears an eye on His forehead and who remains unseen by Vishnu and Brahma.

COMMENTARY – A spiritual seeker must focus on the divine and ignore the influence of anyone who does not remember God. Vallalar goes as far as bowing down in respect to his own mind, begging it to maintain this single-minded focus. He reminds his heart of God's limitless nature by referencing the classic story where the creator deities, Brahma and Vishnu, could not fathom the top or bottom of God's infinite form.

11

என்றென் றழுதாய் இலையேஎன் நெஞ்சமே
ஒன்றென்று நின்ற உயர்வுடையான் - நன்றென்ற
செம்மைத் தொழும்பர்தொழும் சீர்ஒற்றி யூர்அண்ணல்
நம்மைத் தொழும்புகொள்ளும் நாள்.

eṉṟeṉ ṟaḻutāy ilaiyē-eṉ neñcamē oṉṟeṉṟu niṉṟa uyarvuṭaiyāṉ - naṉṟeṉṟa cemmait toḻumpartoḻum cīroṟṟi yūraṇṇal nammait toḻumpukoḷḷum nāḷ.

TRANSLATION – My heart, you have never wept asking when the day will come. When is the day the supreme one who stands as the One, the Lord of excellent Otriyur worshipped by flawless devotees who praise his goodness, will take us into his service?

COMMENTARY – Vallalar challenges his own heart, wondering why it does not weep with longing for the day the supreme Lord will accept him as a servant. Devotion requires an intense, aching desire to be claimed by the divine.

12

நாளாகு முன்எனது நன்நெஞ்சே ஒற்றியப்பன்
தாளாகும் தாமரைப்பொன் தண்மலர்க்கே - ஆளாகும்
தீர்த்தர் தமக்கடிமை செய்தவர்தம் சீர்ச்சமுகம்
பார்த்துமகிழ் வாய்அதுவே பாங்கு.

nāḷāku muṉeṉatu naṉneñcē oṟṟiyappaṉ tāḷākum tāmaraippoṉ taṇmalarkkē - āḷākum tīrttar tamakkaṭimai ceytavartam cīrccamukam pārttumakiḻ vāyatuvē pāṅku.

TRANSLATION – My good heart, before your days run out, look upon the excellent presence of those who serve the pure devotees. Those pure devotees are themselves servants of the cool, golden lotus feet of the Father of Otriyur. Look upon them and rejoice. That is the proper way.

COMMENTARY – Time is short in this human life. Vallalar urges his heart to find joy in the company of those who serve the devotees of God. He presents humility as the proper spiritual path: rather than seeking the Lord directly, the soul finds grace by serving those who serve Him.

13

பாங்குடையார் மெய்யில் பலித்ததிரு நீறணியாத்
தீங்குடையார் தீமனையில் செல்லாதே - ஓங்குடையாள்
உற்றமர்ந்த பாகத்தெம் ஒற்றியப்பன் பொன்அருளைப்
பெற்றமர்தி நெஞ்சே பெரிது.

pāṅkuṭaiyār meyyil palittatiru nīṟaṇiyāt tīṅkuṭaiyār tīmaṉaiyil cellātē - ōṅkuṭaiyāḷ uṟṟamarnta pākattem oṟṟiyappaṉ poṉaruḷaip peṟṟamarti neñcē peritu.

TRANSLATION – O heart, do not enter the evil homes of wicked people who fail to wear potent sacred ash on their bodies. Receive the golden grace of our Father of Otriyur, who holds the exalted Goddess on his side, and abide in greatness.

COMMENTARY – Sacred ash is a physical mark of devotion and spiritual purity. Vallalar tells his heart to avoid the company of those who lack this inner devotion, and to focus on receiving the grace of the Lord.

14

பெரியானை மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
அரியானை அங்கணனை ஆர்க்கும் - கரியானைத்
தோலானைச் சீர்ஒற்றிச் சுண்ணவெண் நீற்றானை
மேலானை நெஞ்சே விரும்பு.

periyāṉai mātarp piṟaikkaṇṇi yāṉai ariyāṉai aṅkaṇaṉai ārkkum - kariyāṉait tōlāṉaic cīroṟṟic cuṇṇaveṇ nīṟṟāṉai mēlāṉai neñcē virumpu.

TRANSLATION – O heart, desire the great one, the wearer of the beautiful crescent moon wreath, the rare one, the Lord of beautiful eyes, the one draped in the skin of the roaring elephant, the supreme one of excellent Otriyur smeared with fine white ash.

COMMENTARY – Devotion deepens when the mind focuses on the qualities of the divine. Vallalar guides his heart to desire the Lord by recalling classic mythological symbols: the crescent moon in his hair, the skin of a conquered wild elephant, and the white ash covering his body.

15

விரும்பித் திருமால் விலங்காய் நெடுநாள்
அரும்பித் தளைந்துள் அயர்ந்தே - திரும்பிவிழி
நீர்கொண்டும் காணாத நித்தன்ஒற்றி யூரன்அடிச்
சீர்கொண்டு நெஞ்சே திகழ்.

virumpit tirumāl vilaṅkāy neṭunāḷ arumpit taḷaintuḷ ayarntē - tirumpiviḻi nīrkoṇṭum kāṇāta nittaṉoṟṟi yūraṉaṭic cīrkoṇṭu neñcē tikaḻ.

TRANSLATION – O heart, shine by holding fast to the excellent feet of the eternal Lord of Otriyur. Even Vishnu desired to see them, taking the form of a beast. He strove and grew exhausted over a long time, turning back in tears, yet still unable to see them.

COMMENTARY – Vallalar reminds his heart of the immense greatness of the Lord. According to legend, Vishnu took the form of a wild boar and dug

into the earth for ages to find the bottom of the Lord's feet, but failed. Yet through devotion, the human heart can hold fast to those same unreachable feet.

16

திகழ்கின்ற ஞானச் செழுஞ்சுடரை வானோர்
புகழ்கின்ற தெய்வத்தைப் போதம் - நிகழ்கின்ற
ஒற்றிக் கனியை உலகுடைய நாயகத்தை
வெற்றித் துணையைநெஞ்சே வேண்டு.

tikaḻkiṉṟa ñāṉac ceḻuñcuṭarai vāṉōr pukaḻkiṉṟa teyvattaip pōtam - nikaḻkiṉṟa oṟṟik kaṉiyai ulakuṭaiya nāyakattai veṟṟit tuṇaiyaineñcē vēṇṭu.

TRANSLATION – O heart, desire the shining rich flame of wisdom, the God praised by the celestials, the fruit of Otriyur where awakening flourishes, the Lord of the world, and the victorious companion.

COMMENTARY – Vallalar speaks directly to his own heart, telling it what to desire. God is a bright flame of wisdom and a steadfast companion on the spiritual journey. Framing the divine as a sweet fruit found in Otriyur, he presents God as the source of both knowledge and joy.

17

வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத் தவமுடையோர்
தீண்டாமை யாததுநீ தீண்டாதே - ஈண்டாமை
ஒன்றுவபோல் நெஞ்சேநீ ஒன்றிஒற்றி யூரன்பால்
சென்றுதொழு கண்டாய் தினம்.

vēṇṭāmai vēṇṭuvatu mēvāt tavamuṭaiyōr tīṇṭāmai yātatunī tīṇṭātē - īṇṭāmai oṉṟuvapōl neñcēnī oṉṟi-oṟṟi yūraṉpāl ceṉṟutoḻu kaṇṭāy tiṉam.

TRANSLATION – O heart, do not touch what is untouched by ascetics who are free from both aversion and desire. Unite closely with love, go to the Lord of Otriyur, and worship Him daily.

COMMENTARY – Spiritual masters have moved beyond the pull of both desire and aversion. Vallalar warns his heart to avoid the worldly distractions that these sages leave behind. The only daily task that matters is to draw close to God with pure love.

18

தினந்தோறும் உள்ளுருகிச் சீர்பாடும் அன்பர்
மனந்தோறும் ஓங்கும் மணியை - இனந்தோறும்

வேதமலர் கின்ற வியன்பொழில்சூழ் ஒற்றிநகர்ப்
போத மலரைநெஞ்சே போற்று.

tiṉantōṟum uḷḷurukic cīrpāṭum aṉpar maṉantōṟum ōṅkum maṇiyai - iṉantōṟum vētamalar kiṉṟa viyaṉpoḻilcūḻ oṟṟinakarp pōta malaraineñcē pōṟṟu.

TRANSLATION – O heart, praise the gem who rises in the minds of devotees who melt inwardly and sing His glory every day. Praise the flower of wisdom in the city of Otriyur, a place surrounded by vast groves where the Vedas blossom in clusters.

COMMENTARY – God appears vividly in the minds of those who love him. Vallalar describes devotion as a melting of the heart. When a person turns to the divine with this tender feeling, God shines within them like a bright gem.

19

போற்றார் புரம்பொடித்த புண்ணியனை விண்ணவர்கள்
ஆற்றாத நஞ்சமுண்ட ஆண்தகையைக் - கூற்றாவி
கொள்ளும் கழற்கால் குருமணியை ஒற்றியிடம்
கொள்ளும் பொருளைநெஞ்சே கூறு.

pōṟṟār purampoṭitta puṇṇiyaṉai viṇṇavarkaḷ āṟṟāta nañcamuṇṭa āṇtakaiyaik - kūṟṟāvi koḷḷum kaḻaṟkāl kurumaṇiyai oṟṟiyiṭam koḷḷum poruḷaineñcē kūṟu.

TRANSLATION – O heart, speak of the virtuous One who reduced the cities of His foes to dust, the supreme Lord who consumed the poison the celestials could not endure, the master gem whose ankleted feet took the life of the god of death, and the supreme Reality enshrined in Otriyur.

COMMENTARY – The divine is the protector who drank poison to save the universe and conquered the god of death. Vallalar tells his heart to constantly speak of this fierce, protecting Lord.

20

கூறுமையாட் கீந்தருளும் கோமானைச் செஞ்சடையில்
ஆறுமலர்க் கொன்றை அணிவோனைத் - தேறுமனம்
உள்ளவர்கட் குள்ளபடி உள்ளவனை ஒற்றிஅமர்
நள்ளவனை நெஞ்சமே நாடு.

kūṟumaiyāṭ kīntaruḷum kōmāṉaic ceñcaṭaiyil āṟumalark koṉṟai aṇivōṉait - tēṟumaṉam uḷḷavarkaṭ kuḷḷapaṭi uḷḷavaṉai oṟṟi-amar naḷḷavaṉai neñcamē nāṭu.

TRANSLATION – O heart, seek the Lord who gave half His form to the Goddess. Seek the One who wears the river and konrai flowers in His red matted hair, the One who reveals His true nature to those with clear minds, the good Lord residing in Otriyur.

COMMENTARY – While picturing God with river waters and golden flowers in his hair, Vallalar states a deeper truth. God reveals his reality only to those who have cleared their minds of confusion.

21

நாடும் சிவாய நமஎன்று நாடுகின்றோர்
கூடும் தவநெறியில் கூடியே - நீடும்அன்பர்
சித்தமனைத் தீபகமாம் சிற்பரனை ஒற்றியூர்
உத்தமனை நெஞ்சமே ஓது.

nāṭum civāya nama-eṉṟu nāṭukiṉṟōr kūṭum tavaneṟiyil kūṭiyē - nīṭumaṉpar cittamaṉait tīpakamām ciṟparaṉai oṟṟiyūr uttamaṉai neñcamē ōtu.

TRANSLATION – O heart, join the path of austerity where those who seek by chanting Sivayanama gather. Praise the supreme being of consciousness, the perfect one of Otriyur, who shines as a lamp in the house of the mind of steadfast devotees.

COMMENTARY – *Sivayanama* is the traditional five-syllable prayer to Siva. By joining the company of those who chant it with devotion, the mind finds its true spiritual path.

22

ஓதுநெறி ஒன்றுளதென் உள்ளமே ஓர்திஅது
தீதுநெறி சேராச் சிவநெறியில் - போதுநெறி
ஓதம் பிடிக்கும்வயல் ஒற்றியப்பன் தொண்டர்திருப்
பாதம் பிடிக்கும் பயன்.

ōtuneṟi oṉṟuḷateṉ uḷḷamē ōrti-atu tītuneṟi cērāc civaneṟiyil - pōtuneṟi ōtam piṭikkumvayal oṟṟiyappaṉ toṇṭartirup pātam piṭikkum payaṉ.

TRANSLATION – O my heart, realize there is one path to praise. It is the fruit of clasping the sacred feet of the devotees of the Lord of Otriyur, whose fields capture the ocean tide. This path progresses along the path of Siva and never joins the ways of evil.

COMMENTARY – The surest way to reach God is to honor those who already love Him. This reverence keeps the mind grounded on a pure path, safe from the pull of evil.

23

பயன்அறியாய் நெஞ்சே பவஞ்சார்தி மாலோ
டயன்அறியாச் சீருடைய அம்மான் - நயனறியார்
உள்ளத் தடையான் உயர்ஒற்றி யூரவன்வாழ்
உள்ளத் தவரை உறும்.

payaṉaṟiyāy neñcē pavañcārti mālō ṭayaṉaṟiyāc cīruṭaiya ammāṉ -
nayaṉaṟiyār uḷḷat taṭaiyāṉ uyaroṟṟi yūravaṉvāḷ uḷḷat tavarai uṟum.

TRANSLATION – O heart, you do not know the true benefit and instead embrace the cycle of birth. The Lord of eminent Otriyur possesses greatness unknown even to Vishnu and Brahma. He does not enter the hearts of those who do not understand virtue. He reaches only those whose hearts are fit for Him to dwell within.

COMMENTARY – God's greatness is beyond the reach of traditional deities like Brahma and Vishnu, yet He makes Himself intimately available to humans. Without inner virtue, however, the soul remains trapped in the endless cycle of birth and death.

24

தவராயி னும்தேவர் தாமாயி னும்மற்
றெவரா யினும்நமக்கிங் கென்னாம் - கவராத
நிந்தை அகன்றிடஎன் நெஞ்சமே ஒற்றியில்வாழ்
எந்தை அடிவணங்கா ரேல்.

tavarāyi ṉumtēvar tāmāyi ṉummaṟ ṟevarā yiṉumnamakkiṅ keṉṉām -
kavarāta nintai akaṉṟiṭa-eṉ neñcamē oṟṟiyilvāḷ entai aṭivaṇaṅkā rēl.

TRANSLATION – O my heart, if they do not bow to the feet of my Father residing in Otriyur to banish their blame, what does it matter to us whether they are great ascetics, celestial gods, or anyone else?

COMMENTARY – A person's status means absolutely nothing without true devotion to God. Whether someone is a severe ascetic or a celestial being, their rank is useless if they lack the humility to bow to the divine.

25

ஏலக் குழலார் இடைக்கீழ்ப் படுங்கொடிய

ஞாலக் கிடங்கரினை நம்பாதே - நீல
மணிகண்டா என்றுவந்து வாழ்த்திநெஞ்சே நாளும்
பணிகண்டாய் அன்னோன் பதம்.

ēlak kuḻalār iṭaikkīḻp paṭuṅkoṭiya ñālak kiṭaṅkariṉai nampātē - nīla maṇikaṇṭā eṉṟuvantu vāḻttineñcē nāḷum paṇikaṇṭāy aṉṉōṉ patam.

TRANSLATION – Do not trust the cruel worldly pit found below the waists of women with fragrant hair. O heart, approach Him, praise Him by calling out, "O Lord with a throat like a blue gem!" and bow daily to His feet.

COMMENTARY – Sexual desire can easily trap the mind. The heart must instead turn its attention to God. Praising Him as the blue-throated Lord refers to the ancient story where Siva drank deadly poison to save the universe, reminding the mind of divine grace and protection.

26

பதந்தருவான் செல்வப் பயன்தருவான் மன்னும்
சதந்தருவான் யாவும் தருவான் - இதம்தரும்என்
நெஞ்சம்என்கொல் வாடுகின்றாய் நின்மலா நின்அடியே
தஞ்சமென்றால் ஒற்றியப்பன் தான்.

patantaruvāṉ celvap payaṉtaruvāṉ maṉṉum catantaruvāṉ yāvum taruvāṉ - itamtarumeṉ neñcameṉkol vāṭukiṉṟāy niṉmalā niṉaṭiyē tañcameṉṟāl oṟṟiyappaṉ tāṉ.

TRANSLATION – My good heart, why do you wither? If you say, "O pure one, your feet alone are my refuge," the Father of Otriyur himself will give the highest state. He will give the reward of wealth. He will give enduring eternity. He will give everything.

COMMENTARY – Total surrender to the divine provides everything a person could ever need, guaranteeing both earthly provisions and eternal spiritual life. When God is accepted as the only refuge, there is no reason left for despair.

031. GARLAND TO THE CREST-JEWEL - SIKĀMAṆI MĀLAI - சிகாமணி மாலை

Editor's note: sung at Pullirukkuvelur (puḷḷirukkuvēḷūr, புள்ளிருக்குவேளூர்), today Vaitheeswaran Koil, where Siva is worshipped as the divine physician.

1

வல்வினை யேனைஇவ் வாழ்க்கைக் கடல்நின்றும் வள்ளல்உன்தன்
நல்வினை வாழ்க்கைக் கரைஏற்றி மெய்அருள் நல்குகண்டாய்
கொல்வினை யானை உரித்தோய் வயித்திய நாதகுன்றாச்
செல்வினை மேலவர் வாழ்வே அமரர் சிகாமணியே.

valviṉai yēṉai-iv vāḻkkaik kaṭalniṉṟum vaḷḷaluṇtaṉ nalviṉai vāḻkkaik karai-ēṟṟi meyaruḷ nalkukaṇṭāy kolviṉai yāṉai urittōy vayittiya nātakuṉṟāc celviṉai mēlavar vāḻvē amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – O benevolent Lord, lift me, a soul bound by harsh karma, from this ocean of worldly life to the shore of your divine life and grant me true grace. You flayed the murderous elephant. O Vaithiyanatha, you are the life of the exalted ones who walk the unfailing path. O crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – Worldly life is a restless ocean of actions and consequences. Vallalar asks the divine healer, Vaithiyanatha, to pull him onto the solid shore of a life rooted in grace. The reference to flaying a murderous elephant recalls a traditional story where God strips away the beast of human arrogance.

2

பொய்யே புலம்பிப் புழுத்தலை நாயின் புறத்திலுற்றேன்
மெய்யே உரைக்கும்நின் அன்பர்தம் சார்பை விரும்புகிலேன்
பையேல் அரவனை யேன்பிழை நோக்கிப் பராமுகம்நீ
செய்யேல் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

poyyē pulampip puḻuttalai nāyiṉ puṟattiluṟṟēṉ meyyē uraikkumniṉ aṉpartam cārpai virumpukilēṉ paiyēl aravaṉai yēṉpiḻai nōkkip parāmukamnī ceyyēl vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – Lamenting only lies, I have become worse than a dog with a worm-infested head. I do not desire the company of your devotees who speak only the truth. Do not look at the faults of this person who is like a

hooded snake and turn your face away. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – Guilt makes the mind recoil from those living in truth. Comparing his thoughts to a diseased dog or an angry snake, Vallalar begs God not to turn away. He asks for healing precisely because the soul is sick.

3

கல்லேன் மனக்கருங் கல்லேன் சிறிதும் கருத்தறியாப்
பொல்லேன்பொய் வாஞ்சித்த புல்லேன் இரக்கம் பொறைசிறிதும்
இல்லேன் எனினும்நின் பால்அன்றி மற்றை இடத்தில்சற்றும்
செல்லேன் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

kallēṉ maṉakkaruṅ kallēṉ ciṟitum karuttaṟiyāp pollēṉpoy vāñcitta pullēṉ irakkam poṟaiciṟitum illēṉ eṉiṉumniṉ pālaṉṟi maṟṟai iṭattilcaṟṟum cellēṉ vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – I do not learn. My mind is like black stone. I am an evil person who does not understand your intention at all. I am a lowly person who desires falsehood. I possess no compassion or patience. Even so, I will not go anywhere else except to you. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – The mind often feels hard as stone, empty of patience or compassion. Yet even in this bleak state, Vallalar vows to seek refuge nowhere but at the divine feet, showing absolute reliance on grace regardless of personal flaws.

4

ஆர்ப்பார் கடல்நஞ் சமுதுசெய் தாய்நின் அடிக்கன்பின்றி
வேர்ப்பார் தமக்கும் விருந்தளித் தாய்வெள்ளி வெற்பெடுத்த
கார்ப்பாள னுக்கும் கருணைசெய் தாய்கடை யேன்துயரும்
தீர்ப்பாய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

ārppār kaṭalnañ camutucey tāyniṉ aṭikkaṉpiṉṟi vērppār tamakkum viruntaḷit tāyveḷḷi veṟpeṭutta kārppāḷa ṉukkum karuṇaicey tāykaṭai yēṉtuyarum tīrppāy vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – You consumed the poison from the roaring ocean as sweet nectar. You provided a feast even for those who lack love for your feet and turn away from you. You showed compassion even to the dark-

natured one who lifted the silver mountain. You will end the sorrow of this lowest person too. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – God's mercy is so vast it embraces the destructive and hostile. The divine swallows deadly poison to save the world, feeds enemies, and forgives the arrogant king who tried to uproot heaven itself. Because grace protects even these beings, Vallalar trusts it will cure his sorrow too.

5

நானே நினக்குப் பணிசெயல் வேண்டும்நின் நாண்மலர்த்தாள்
தானே எனக்குத் துணைசெயல் வேண்டும் தயாநிதியே
கோனே கரும்பின் சுவையேசெம் பாலொடு கூட்டுநறுந்
தேனே வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

nāṉē niṉakkup paṇiceyal vēṇṭumniṉ nāṇmalarttāḷ tāṉē eṉakkut tuṇaiceyal vēṇṭum tayānitiyē kōṉē karumpiṉ cuvaiyēcem pāloṭu kūṭṭunaṟun tēṉē vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – I must serve you, and your fresh lotus feet must serve as my support. O treasure of compassion, O King, O sweetness of sugarcane, O fragrant honey blended with pure milk. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – True spiritual life is a pure exchange of devotion and grace. The soul offers willing service, and the divine responds by holding it steady. In this perfect balance, the experience of God becomes as sweet as milk blended with honey.

6

மருவார் குழலியர் மையல் கடல்விழும் வஞ்சநெஞ்சால்
வெருவா உயங்கும் அடியேன் பிணியை விலக்குகண்டாய்
உருவாய் அருவும் ஒளியும் வெளியும்என் றோதநின்ற
திருவார் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

maruvār kuḻaliyar maiyal kaṭalviḻum vañcaneñcāl veruvā uyaṅkum aṭiyēṉ piṇiyai vilakkukaṇṭāy uruvāy aruvum oḷiyum veḷiyumeṉ ṟōtaniṉṟa tiruvār vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – Full of divine grace, O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals praised as form, the formless, light, and vast space. Please remove the disease of this devotee who languishes in fear, troubled by a

deceitful heart that plunges into the ocean of infatuation for women with fragrant hair.

COMMENTARY – Vallalar asks the divine healer to cure a specific sickness: not a physical illness, but a deceitful heart trapped by sensual obsession. God is addressed in his complete nature as physical form, unseen presence, pure light, and infinite space.

7

தவநேய மாகும்நின் தாள்நேய மின்றித் தடமுலையார்
அவநேய மேற்கொண் டலைகின்ற பேதைக் கருள்புரிவாய்
நவநேய மாகி மனவாக் கிறந்த நடுஒளியாம்
சிவனே வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

tavanēya mākumniṉ tāḷnēya miṉṟit taṭamulaiyār avanēya mēṟkoṇ ṭalaikiṉṟa pētaik karuḷpurivāy navanēya māki maṉavāk kiṟanta naṭu-oḷiyām civaṉē vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – O Siva, O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals. You are the fresh love and the central light transcending mind and speech. Bestow your grace on this fool who wanders with vain desires for full-breasted women, lacking the true love for your feet which is the essence of asceticism.

COMMENTARY – True spiritual discipline begins with devotion to the divine. Vallalar asks for grace to save a foolish mind chasing physical lust instead of seeking this higher love. God is described as a renewing force of love and a central light far beyond human thought or speech.

8

ஐவாய் அரவில் துயில்கின்ற மாலும் அயனும்தங்கள்
கைவாய் புதைத்துப் பணிகேட்க மேவும்முக் கண்அரசே
பொய்வாய் விடாஇப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்நீ
செய்வாய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

aivāy aravil tuyilkiṉṟa mālum ayaṉumtaṅkaḷ kaivāy putaittup paṇikēṭka mēvummuk kaṇaracē poyvāy viṭā-ip pulaiyēṉ piḻaiyaip poṟuttaruḷnī ceyvāy vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – O Three-eyed King. Vishnu, who sleeps on the five-headed serpent, and Brahma come before you, covering their mouths with their hands in reverence to hear your commands. Forgive the faults of this

base man whose mouth never stops telling lies, and grant me your grace. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – Even cosmic deities like Brahma the creator and Vishnu the preserver stand humbly before the supreme Lord to await his commands. Against this image of vast divine majesty, Vallalar presents himself as a flawed, dishonest man begging God to overlook a lifetime of lies and grant healing grace.

9

புல்வாயின் முன்னர்ப் புலிப்போத் தெனஎன்முன் போந்துநின்ற
கல்வாய் மனத்தரைக் கண்டஞ்சி னேனைக் கடைக்கணிப்பாய்
அல்வாய் மணிமிடற் றாரமு தேஅருள் ஆன்றபெரும்
செல்வா வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

pulvāyiṉ muṉṉarp pulippōt teṉa-eṉmuṉ pōntuniṉṟa kalvāy maṉattaraik kaṇṭañci ṉēṉaik kaṭaikkaṇippāy alvāy maṇimiṭaṯ ṟāramu tē-aruḷ āṉṟaperum celvā vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – O rare nectar with a throat like a dark sapphire, possessing the vast wealth of grace. Look upon me with compassion. I am terrified, seeing stone-hearted men stand before me like a fierce male tiger confronting a deer. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – The world can be terrifying for a gentle soul. Vallalar fears facing hard, unyielding people, comparing himself to a fragile deer cornered by a fierce tiger, and calls to the divine healer for protection.

10

ஆர்த்தார் கடல்நஞ் சமுதுசெய் தாய்என்னை அன்பர்கள்பால்
சேர்த்தாய்என் துன்பம் அனைத்தையும் தீர்த்துத் திருஅருட்கண்
பார்த்தாய் பரம குருவாகி என்னுள் பரிந்தமர்ந்த
தீர்த்தா வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

ārttār kaṭalnañ camutucey tāyeṉṉai aṉparkaḷpāl cērttāyeṉ tuṉpam aṉaittaiyum tīrttut tiru-aruṭkaṇ pārttāy parama kuruvāki eṉṉuḷ parintamarnta tīrttā vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – You consumed the poison of the roaring ocean as nectar. You placed me among your devotees, ended all my sorrows, and looked upon me with your eyes of divine grace. Becoming the supreme Guru, you sit affectionately within my heart. O pure one, O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals.

COMMENTARY – The tone shifts from desperate pleading to gratitude. The divine healer has answered the call, curing Vallalar's sorrows and bringing him into the safety of true devotees. God does not remain a distant ruler, but becomes the supreme teacher who takes up loving, permanent residence inside the human heart.

11

அறத்தாயை ஓர்புடை கொண்டோர் புடைமண் அளந்தமுகில்
நிறத்தாயை வைத்துல கெல்லாம் நடத்தும் நிருத்தஅண்டப்
புறத்தாய்என் துன்பம் துடைத்தாண்டு மெய்அருட் போதந்தந்த
திறத்தாய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

aṟattāyai ōrpuṭai koṇṭōr puṭaimaṇ aḷantamukil niṟattāyai vaittula kellām naṭattum nirutta-aṇṭap puṟattāyeṉ tuṉpam tuṭaittāṇṭu meyaruṭ pōtantanta tiṟattāy vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – O Dancer, you keep the Mother of Dharma on one side and the cloud-colored Lord who measured the earth on another side, directing all the worlds. You stand beyond the universe. You wiped away my sorrow, ruled over me, and gave me the true knowledge of grace. O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals!

COMMENTARY – The divine is a cosmic dancer who orchestrates the entire universe while holding all other ruling powers within himself. Though this Lord stands far beyond the edges of the universe, he reaches down to wipe away personal sorrow and grant true spiritual knowledge.

12

அலைஓய் கடலில் சிவயோகம் மேவிய அந்தணர்தம்
நிலைஓர் சிறிதும் அறியேன் எனக்குன் நிமலஅருள்
மலைஓங்கு வாழ்க்கையும் வாய்க்குங் கொலோபொன் மலைஎன்கின்ற
சிலையோய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

alai-ōy kaṭalil civayōkam mēviya antaṇartam nilai-ōr ciṟitum aṟiyēṉ eṉakkuṉ nimala-aruḷ malai-ōṅku vāḻkkaiyum vāykkuṅ kolōpoṉ malai-eṉkiṉṟa cilaiyōy vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – I do not know even a little of the state of the pure seers who merge in Siva-yoga like an ocean with still waves. Will the lofty life on the mountain of your immaculate grace ever become possible for me? O Lord who wields the golden mountain as a bow, O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals!

COMMENTARY – Spiritual union is often compared to an ocean where the waves have finally stopped. Confessing that his mind lacks this stillness, Vallalar wonders if he will ever reach the towering heights of divine grace. He calls out to the Lord who once used golden Mount Meru as a bow, asking if such magnificent power might also lift him up.

13

ஊன்கொண்ட தேகத்தும் உள்ளத்தும் மேவி உறும்பிணியால்
நான்கொண்ட துன்பம் தவிர்ப்பாய் வயித்திய நாதஎன்றே
வான்கொண்ட நின்அருட் சீரேத்து கின்ற வகைஅறியேன்
தேன்கொண்ட கொன்றைச் சடையாய் அமரர் சிகாமணியே.

ūṉkoṇṭa tēkattum uḷḷattum mēvi uṟumpiṇiyāl nāṉkoṇṭa tuṉpam tavirppāy vayittiya nāta-eṉṟē vāṉkoṇṭa niṉaruṭ cīrēttu kiṉṟa vakai-aṟiyēṉ tēṉkoṇṭa koṉṟaic caṭaiyāy amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – I do not know how to praise the vast glory of your grace and cry out, "O Vayittiyanata, remove the sorrow I suffer from the afflictions in my fleshly body and my mind." O Lord with honey-laden konrai flowers in your matted hair, crest-jewel of the immortals!

COMMENTARY – Sickness in body and mind can overwhelm a person until they feel unable to ask for help. Admitting he lacks the right words to call upon the cosmic healer, Vallalar trusts that God will hear the suffering itself. The divine is adorned with sweet *koṉṟai* (golden shower tree) flowers, ready to accept sincere humility over perfect prayers.

14

களிவே தனும்அந்தக் காலனும் என்னைக் கருதஒட்டா
ஒளிவே தரத்திரு வுள்ளஞ்செய் வாய்அன்பர் உள்ளம்என்னும்
தளிவே தனத்துறும் தற்பர மேஅருள் தண்ணமுதத்
தெளிவே வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே.

kaḷivē taṉumantak kālaṉum eṉṉaik karuta-oṭṭā oḷivē tarattiru vuḷḷañcey vāyaṉpar uḷḷameṉṉum taḷivē taṉatturum taṟpara mē-aruḷ taṇṇamutat teḷivē vayittiya nātā amarar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – Please graciously grant the light that prevents the proud creator and the god of death from even thinking of me. O Supreme Being dwelling in the temple of your devotees' hearts! O clear essence of the cool nectar of grace! O Vaithiyanatha, crest-jewel of the immortals!

COMMENTARY – True spiritual liberation means breaking free from the cycles of physical birth and death. The prayer asks for a divine light so powerful that neither the god who creates bodies nor the god who ends them will even notice the soul anymore. This protective light shines directly inside the sanctuary of a devoted heart.

15

மால்விடை மேற்கொண்டு வந்தெளி யேனுடை வல்வினைக்கு
மேல்விடை ஈந்திட வேண்டுங்கண் டாய்இது வேசமயம்
நீல்விட முண்ட மிடற்றாய் வயித்திய நாதநின்பால்
சேல்விடு வாட்கண் உமையொடும் தேவர் சிகாமணியே.

mālviṭai mēṟkoṇṭu vanteḷi yēṉuṭai valviṉaikku mēlviṭai īntiṭa vēṇṭuṁkaṇ ṭāyitu vēcamayam nīlviṭa muṇṭa miṭaṟṟāy vayittiya nātaniṉpāl cēlviṭu vāṭkaṇ umaiyoṭum tēvar cikāmaṇiyē.

TRANSLATION – You must come mounted on the great bull along with Uma whose bright eyes dart like carp. This is the very moment to dismiss the strong karmas of this poor one. O Lord whose throat swallowed the dark poison! O Vayittiyanata, crest-jewel of the gods!

COMMENTARY – The perfect moment for divine intervention is right now. God is invited to arrive in his majestic form alongside the goddess Uma to wipe out the heavy burden of past actions known as karma.

032. APPEAL IN DISTRESS - KALI MUṟAIYĪṬU -
கலி முறையீடு

1

பொய்விடு கின்றிலன் என்றெம் புண்ணியா
கைவிடு கின்றியோ கடைய னேன்தனைப்
பைவிடம் உடையவெம் பாம்பும் ஏற்றநீ
பெய்விடம் அனையஎன் பிழைபொ றுக்கவே.

poyviṭu kiṉṟilaṉ eṉṟem puṇṇiyā kaiviṭu kiṉṟiyō kaṭaiya ṉēṉtaṉaip paiviṭam uṭaiyavem pāmpum ēṟṟanī peyviṭam aṉaiya-eṉ piḻaipo ṟukkavē.

TRANSLATION – O our virtuous Lord, are you abandoning me, the lowest of the low, thinking I will not give up my falsehood? You accepted the fierce snake with its hooded poison. Please forgive my faults, which are just like poured poison.

COMMENTARY – Vallalar asks God not to give up on him for struggling with falsehood. Lord Siva is known for accepting dangerous things, like the poisonous snake he wears as an ornament. Vallalar asks for the same acceptance of his own poisonous faults.

2

பொறுக்கினும் அன்றிஎன் பொய்மை நோக்கியே
வெறுக்கினும் நின்அலால் வேறு காண்கிலேன்
மறுக்கினும் தொண்டரை வலிய ஆண்டுபின்
சிறுக்கினும் பெருக்கமே செய்யும் செல்வமே.

poṟukkiṉum aṉṟi-eṉ poymai nōkkiyē veṟukkiṉum niṉalāl vēṟu kāṇkilēṉ maṟukkiṉum toṇṭarai valiya āṇṭupiṉ ciṟukkiṉum perukkamē ceyyum celvamē.

TRANSLATION – Whether you forgive me or despise me for my falsehood, I see no one but you. O true wealth who forcefully takes charge of your devotees even when they refuse, and who brings them greatness even when you seem to diminish them!

COMMENTARY – True devotion means relying on the Divine no matter what happens. Even if God rejects him, Vallalar has nowhere else to turn. He trusts that divine grace works in hidden ways, breaking down a person's pride only to lift them up higher.

3

செல்லலும் சிறுமையும் சினமும் புல்லரைப்
புல்லலும் கொண்டஎன் பொய்மை கண்டுநீ
கொல்லலும் தகும்எனைக் கொன்றி டாதருள்
மல்லலும் தகும்சடா மகுட வள்ளலே.

cellalum ciṟumaiyum ciṉamum pullaraip pullalum koṇṭa-eṉ poymai kaṇṭunī
kollalum takumeṉaik koṉṟi ṭātaruḷ mallalum takumcaṭā makuṭa vaḷḷalē.

TRANSLATION – Seeing my falsehood in embracing distress, baseness, anger, and the company of shallow people, it is fitting for you to kill me. Yet it is also fitting for you to grant me abundant grace instead of killing me, O generous Lord crowned with matted hair!

COMMENTARY – Vallalar confesses his worst habits and admits he deserves destruction for them. Yet he appeals to God's generosity, asking to be saved by grace rather than punished by strict justice.

4

வள்ளலே நின்அடி மலரை நண்ணிய
உள்ளலேன் பொய்மையை உன்னி என்னையாட்
கொள்ளலே இன்றெனில் கொடிய என்தனை
எள்ளலே அன்றிமற் றென்செய் கிற்பனே.

vaḷḷalē niṉaṭi malarai naṇṇiya uḷḷalēṉ poymaiyai uṉṉi eṉṉaiyāṭ koḷḷalē iṉṟeṉil
koṭiya eṉtaṉai eḷḷalē aṉṟimaṟ ṟeṉcey kiṟpaṉē.

TRANSLATION – O generous Lord, if you consider my falsehood in failing to think of your lotus feet and refuse to accept me today, what can this cruel one do except suffer ridicule?

COMMENTARY – Without divine grace, a person feels lost and exposed to the mockery of the world. Vallalar admits his mind frequently wanders away from God, but begs not to be abandoned for this weakness.

5

செய்யநன் றறிகிலாச் சிறிய னேன்தனைப்
பொய்யன்என் றெண்ணிநீ புறம்பொ ழிப்பையேல்
வையநின் றையவோ மயங்கல் அன்றியான்
உய்யநின் றுணர்குவ தொன்றும் இல்லையே.

ceyyanaṉ ṟaṟikilāc ciṟiya ṉēṉtaṉaip poyyaṉeṉ ṟeṇṇinī puṟampo ḻippaiyēl
vaiyaniṉ ṟaiyavō mayaṅkal aṉṟiyāṉ uyyaniṉ ṟuṇarkuva toṉṟum illaiyē.

TRANSLATION – O Lord, if you judge me a liar and cast me out, a lowly person who does not know how to do good, I will only stand bewildered in this world. I know no other way to survive.

COMMENTARY – Vallalar stakes his existence on divine mercy. If God judges him on his merits, he will fail. His only path to survival is dependence on grace.

வேறு

6

இல்லை என்ப திலாஅருள் வெள்ளமே
தில்லை மன்றில் சிவபரஞ் சோதியே
வல்லை யான்செயும் வஞ்சமெ லாம்பொறுத்
தொல்லை இன்பம் உதவுதல் வேண்டுமே.

illai eṉpa tilā-aruḷ veḷḷamē tillai maṉṟil civaparañ cōtiyē vallai yāṉceyum vañcame lāmpoṟut tollai iṉpam utavutal vēṇṭumē.

TRANSLATION – O flood of grace that knows no denial. O supreme Siva Jothi in the Hall of Thillai. You must quickly forgive all the deceit I commit and grant me the ancient bliss.

COMMENTARY – God is an endless flood of grace and the supreme light (Jothi) residing in the Hall of Thillai, the sacred temple space of Chidambaram. Vallalar asks for immediate forgiveness for his deceit, seeking the ancient, eternal bliss only this divine light can provide.

வேறு

7

இல்லையே என்பதிங் கில்லை என்றருள்
நல்லையே நீஅருள் நயந்து நல்கினால்
கல்லையே அனையஎன் கன்ம நெஞ்சகம்
ஒல்லையே வஞ்சம்விட் டுவக்கும் உண்மையே.

illaiyē eṉpatiṅ killai eṉṟaruḷ nallaiyē nī-aruḷ nayantu nalkiṉāl kallaiyē aṉaiya-eṉ kaṉma neñcakam ollaiyē vañcamviṭ ṭuvakkum uṇmaiyē.

TRANSLATION – You are truly good. If you lovingly bestow your grace by declaring there is no denial here, my karmic heart, hard as stone, will swiftly abandon its deceit and rejoice. This is the truth.

COMMENTARY – Grace alone has the power to transform the human heart. Vallalar compares his mind, weighed down by worldly habits (karma), to a

hard stone. A single word of divine acceptance will dissolve his deceit and fill him with joy.

8

உண்மையே அறிகிலா ஒதிய னேன்படும்
எண்மையே கண்டும்உள் இரக்கம் வைத்திலை
அண்மையே அம்பலத் தாடும் ஐயநீ
வண்மையே அருட்பெரு வாரி அல்லையோ.

uṇmaiyē aṟikilā otiya ṉēṉpaṭum eṇmaiyē kaṇṭumuḷ irakkam vaittilai aṇmaiyē ampalat tāṭum aiyanī vaṇmaiyē aruṭperu vāri allaiyō.

TRANSLATION – I am a fool who does not know the truth. Even seeing my lowly state, you have not felt pity in your heart. O Lord who dances so near in the Hall, are you not the vast, generous ocean of grace?

COMMENTARY – Vallalar asks why an all-merciful God has not yet shown him pity. Contrasting his own foolishness with God's nature as a vast ocean of grace, he wonders how the Lord, who feels so close, can withhold compassion from someone who needs it so much.

9

அல்லலங் கடலிடை ஆழ்ந்த நாயினேன்
சொல்லலங் கடல்விடைத் தோன்றல் நின்அருள்
மல்லலங் கடலிடை மகிழ்ந்து மூழ்கினால்
கல்அலங் கடல்மனம் கனிதல் மெய்மையே.

allalaṅ kaṭaliṭai āḻnta nāyiṉēṉ collalaṅ kaṭalviṭait tōṉṟal niṉaruḷ mallalaṅ kaṭaliṭai makiḻntu mūḻkiṉāl kalalaṅ kaṭalmaṉam kaṉital meymaiyē.

TRANSLATION – I am a dog sunken in the sea of sorrow. O Lord who appears on the bull amidst a sea of praises. If I joyfully plunge into the fertile ocean of your grace, my stony mind, turbulent as the sea, will truly soften.

COMMENTARY – Plunging into the ocean of God's grace is the only cure for a turbulent mind. Vallalar feels drowned in worldly sorrow, his mind hard as stone and restless as the waves. Bathing in divine grace will soften his heart and bring him peace.

10

மெய்மையே அறிகிலா வீண னேன்இவன்
உய்மையே பெறஉனை உன்னி ஏத்திடாக்

கைமையே அனையர்தம் கடையில் செல்லவும்
பொய்மையே உரைக்கவும் புணர்த்த தென்கொலோ.

meymaiyē aṟikilā vīṇa ṉēṉivaṉ uymaiyē peṟa-uṉai uṉṉi ēttiṭāk kaimaiyē aṉaiyartam kaṭaiyil cellavum poymaiyē uraikkavum puṇartta teṉkolō.

TRANSLATION – I am a useless person who does not know the truth. Instead of thinking of you and praising you to attain salvation, I go to the doors of the base and speak only lies. Why have you ordained this?

COMMENTARY – It is a tragedy to waste life seeking favors from ordinary people instead of liberation from God. Vallalar feels he has wasted his time catering to the worldly rather than praising the divine. He asks God why he has been subjected to this humiliating struggle.

11

என்னுடை வஞ்சக இயற்கை யாவையும்
பொன்னுடை விடையினோய் பொறுத்துக் கொண்டுநின்
தன்னுடை அன்பர்தம் சங்கம் சார்ந்துநான்
நின்னுடைப் புகழ்தனை நிகழ்த்தச் செய்கவே.

eṉṉuṭai vañcaka iyaṟkai yāvaiyum poṉṉuṭai viṭaiyiṉōy poṟuttuk koṇṭuniṉ taṉṉuṭai aṉpartam caṅkam cārntunāṉ niṉṉuṭaip pukaḻtaṉai nikaḻttac ceykavē.

TRANSLATION – O rider of the golden bull! Forgive my entire deceitful nature. Make me join the gathering of your devotees and proclaim your glory.

COMMENTARY – Vallalar asks for forgiveness of his human flaws. He calls upon the divine as the rider of the golden bull, a traditional image of Lord Siva. His request is a place among devotees so he can spend his time singing the Lord's praise.

12

நிகழும்நின் திருவருள் நிலையைக் கொண்டவர்
திகழும்நல் திருச்சபை அதனுட் சேர்க்கமுன்
அகழுமால் ஏன்மாய் அளவும் செம்மலர்ப்
புகழுமா றருளுக பொறுக்க பொய்மையே.

nikaḻumniṉ tiruvaruḷ nilaiyaik koṇṭavar tikaḻumnal tiruccapai ataṉuṭ cērkkamuṉ akaḻumāl ēṉmāy aḷavum cemmalarp pukaḻumā ṟaruḷuka poṟukka poymaiyē.

TRANSLATION – Forgive my falseness. Include me in the radiant holy assembly of those who abide in the state of your manifest grace. Grant me the grace to praise your red lotus feet which Vishnu took the form of a boar and dug the earth to reach.

COMMENTARY – Vallalar seeks a place in the holy gathering of those who live in the state of divine grace. To show the immeasurable greatness of the divine, he refers to an ancient story where the god Vishnu took the form of a boar and dug into the earth to find the bottom of the Lord's feet, failing to reach them. Vallalar asks for the grace to praise those same unsearchable feet.

033. TEN ON WELCOMING - ETIRKOḶ PATTU -
எதிர்கொள் பத்து

1

ஆனந்தக் கூத்தனை அம்பலத் தானை
அற்புதத் தேனைஎம் ஆதிப்பி ரானைத்
தேனந்தக் கொன்றைஅம் செஞ்சடை யானைச்
செங்கண்வி டையனை எங்கண்ம ணியை
மோனந்தத் தார்பெறும் தானந்தத் தானை
முத்தனை முத்தியின் வித்தனை முத்தை
ஈனந்தக் காதெனை ஏன்றுகொண் டானை
இன்றைஇ ரவில்ஏ திர்ந்துகொள் வேனே.

āṉantak kūttaṉai ampalat tāṉai aṟputat tēṉai-em ātippi rāṉait tēṉantak koṉṟai-am ceñcaṭai yāṉaic ceṅkaṇvi ṭaiyaṉai eṅkaṇma ṇiyai mōṉantat tārpeṟum tāṉantat tāṉai muttaṉai muttiyiṉ vittaṉai muttai īṉantak kāteṉai ēṉṟukoṇ ṭāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – The joyful dancer, the Lord of the hall, the wondrous honey, our primal Lord, the one whose red matted hair wears beautiful honey-laden konrai flowers, the rider of the red-eyed bull, the apple of our eye, the supreme state attained by those steeped in silence, the liberated one, the seed of liberation, the pearl, the one who accepted me without regard for my baseness. I will welcome him tonight.

COMMENTARY – The soul waits to receive the divine through familiar images of Siva. Behind these traditional forms is an inner reality: God is silence and the seed of spiritual liberation. Vallalar marvels that such a supreme being accepts him despite his worldly flaws.

2

அடுத்தவர்க் கெல்லாம்அ ருள்புரி வானை
அம்பலக் கூத்தனை எம்பெரு மானைத்
தடுத்தெமை ஆண்டுகொண் டன்பளித் தானைச்
சங்கரன் தன்னைஎன் தந்தையைத் தாயைக்
கடுத்ததும் பும்மணி கண்டத்தி னானைக்
கண்ணுத லானைஎம் கண்ணக லானை
எடுத்தெனைத் துன்பம்விட் டேறவைத் தானை
இன்றைஇ ரவில்ஏ திர்ந்துகொள் வேனே.

aṭuttavark kellāma ruḷpuri vāṉai ampalak kūttaṉai emperu māṉait taṭuttemai āṇṭukoṇ ṭaṉpaḷit tāṉaic caṅkaraṉ taṉṉai-eṉ tantaiyait tāyaik kaṭuttatum pummaṇi kaṇṭatti ṉāṉaik kaṇṇuta lāṉai-em kaṇṇaka lāṉai eṭutteṉait tuṉpamviṭ ṭēṟavait tāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – The one who grants grace to all who approach him, the dancer in the hall, our Lord, the one who halted me, took me as his own and bestowed his love, Sankara, my father and my mother, the one whose beautiful jewel-like throat holds the fierce poison, the one with an eye on his forehead, the one who never departs from my eyes, the one who lifted me out of sorrow and elevated me. I will welcome him tonight.

COMMENTARY – The divine is both a fierce cosmic figure and a tender parent. Siva drank deadly poison to save the universe, holding it safely in his throat. Yet this same powerful Lord acts as a mother and father, lifting Vallalar out of sorrow and granting love.

3

மாலயன் தேடியும் காணாம லையை
வந்தனை செய்பவர் கண்டம ருந்தை
ஆலம்அ முதின்அ ருந்தல்செய் தானை
ஆதியை ஆதியோ டந்தமி லானைக்
காலன்வ ருந்திவி ழுவுதைத் தானைக்
கருணைக்க டலைஎன் கண்ணனை யானை
ஏலம ணிகுழ லாள்இடத் தானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

mālayaṉ tēṭiyum kāṇāma laiyai vantaṉai ceypavar kaṇṭama runtai ālama mutiṉa runtalcey tāṉai ātiyai ātiyō ṭantami lāṉaik kālaṉva runtivi ḻavutait tāṉaik karuṇaikka ṭalai-eṉ kaṇṇaṉai yāṉai ēlama ṇikuḻa lāḷiṭat tāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – The mountain that Vishnu and Brahma searched for but could not find, the medicine discovered by those who revere him, the one who drank poison as if it were nectar, the primal one, the one without beginning or end, the one who kicked Death and made him fall in agony, the ocean of grace, the one as precious as my own eyes, the one who keeps the lady with fragrant tresses on his left side. I will welcome him tonight.

COMMENTARY – Vallalar cites the classical legend where Brahma and Vishnu searched for the top and bottom of Siva's fiery form but failed, showing God cannot be grasped by pride or effort. Instead, he reveals

himself to those who approach with devotion, acting as a healing medicine who conquers death and protects life.

4

சுந்தரர்க் காகமுன் தூதுசென் றானைத்
தூயனை யாவரும் சொல்லரி யானைப்
பந்தம்அ றுக்கும்ப ராபரன் தன்னைப்
பத்தர்உ ளங்கொள்ப ரஞ்சுட ரானை
மந்தர வெற்பின்ம கிழ்ந்தமர்ந் தானை
வானவர் எல்லாம்வ ணங்கநின் றானை
எந்தமை ஆண்டுநல் இன்பளித் தானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

cuntarark kākamuṉ tūtuceṉ ṟāṉait tūyaṉai yāvarum collari yāṉaip pantama ṟukkumpa rāparaṉ taṉṉaip pattaru ḷaṅkoḷpa rañcuṭa rāṉai mantara veṟpiṉma kiḻntamarn tāṉai vāṉavar ellāmva ṇaṅkaniṉ ṟāṉai entamai āṇṭunal iṉpaḷit tāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – The one who went as a messenger for Sundarar long ago, the pure one, the one whom no one can adequately praise, the supreme Lord who severs worldly attachments, the supreme light enshrined in the hearts of devotees, the one who joyfully abides on the Mandara mountain, the one who stands while all the celestial gods bow to him, the one who ruled over me and granted sweet bliss. I will welcome him tonight.

COMMENTARY – God is willing to serve his devotees, just as Siva once acted as a messenger for the ancient saint Sundarar. While the celestial gods stand and bow from afar, the supreme light dwells in the hearts of those who love him. This intimate presence cuts away worldly attachments and brings joy.

5

அன்பர்கள் வேண்டும்அ வைஅளிப் பானை
அம்பலத் தேநடம் ஆடுகின் றானை
வன்பர்கள் நெஞ்சில்ம ருவல்இல் லானை
வானவர் கோனைஎம் வாழ்முத லானைத்
துன்பம் தவிர்த்துச்சு கங்கொடுப் பானைச்
சோதியைச் சோதியுள் சோதியை நாளும்
என்பணி கொண்டெனை ஏன்றுகொண் டானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

aṉparkaḷ vēṇṭuma vai-aḷip pāṉai ampalat tēnaṭam āṭukiṉ ṟāṉai vaṉparkaḷ neñcilma ruvalil lāṉai vāṉavar kōṉai-em vāḻmuta lāṉait tuṉpam tavirttuccu kaṅkoṭup pāṉaic cōtiyaic cōtiyuḷ cōtiyai nāḷum eṉpaṇi koṇṭeṉai ēṉṟukoṇ ṭāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – The one who grants whatever his devotees desire, the one who dances in the hall, the one who never enters the hearts of the cruel, the king of the gods, the source of our life, the one who dispels sorrow and grants joy, the Jothi, the Jothi within the Jothi, the one who takes my daily service and accepts me. I will welcome him tonight.

COMMENTARY – Divine experience is closed only to those with cruel hearts. To all others, God is the source of life who drives away sorrow. Vallalar names this presence as the Jothi (the supreme light of grace), noting that this light accepts the daily service of a devoted soul.

6

கண்ணுத லானைஎன் கண்ணமர்ந் தானைக்
கருணாநி தியைக்க றைமிடற் றானை
ஒண்ணுத லாள்உமை வாழ்இடத் தானை
ஒருவனை ஒப்பிலா உத்தமன் தன்னை
நண்ணுதல் யார்க்கும்அ ருமையி னானை
நாதனை எல்லார்க்கும் நல்லவன் தன்னை
எண்ணுதல் செய்தெனக் கின்பளித் தானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

kaṇṇuta lāṉai-eṉ kaṇṇamarn tāṉaik karuṇāni tiyaikka ṟaimiṭaṟ ṟāṉai oṇṇuta lāḷumai vāḻiṭat tāṉai oruvaṉai oppilā uttamaṉ taṉṉai naṇṇutal yārkkuma rumaiyi ṉāṉai nātaṉai ellārkkum nallavaṉ taṉṉai eṇṇutal ceyteṉak kiṉpaḷit tāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – Tonight I will receive him. He is the one with an eye on his forehead, the one who resides in my eyes. He is the treasure of compassion, the Lord with a dark-stained throat. He shares his left side with Umai of the radiant forehead. He is the peerless supreme One. He is difficult for anyone to approach, yet he is the Lord who is good to all. He granted me bliss when I thought of him. Tonight I will receive him.

COMMENTARY – The divine is painted with ancient symbols like the third eye of wisdom and a form shared equally with the goddess Umai. Despite this majesty, God is not remote. A single heartfelt thought is enough to draw him near and experience his joy.

7

வெள்விடை மேல்வரும் வீறுடை யானை
வேதமு டிவினில் வீற்றிருந் தானைக்
கள்விரை யார்மலர்க் கொன்றையி னானைக்
கற்பகந் தன்னைமுக் கண்கொள்க ரும்பை
உள்வினை நீக்கிஎன் உள்ளமர்ந் தானை
உலகுடை யானைஎன் உற்றது ணையை
எள்வினை ஒன்றும்இ லாதவன் தன்னை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

veḷviṭai mēlvarum vīṟuṭai yāṉai vētamu ṭiviṉil vīṟṟirun tāṉaik kaḷvirai yārmalark koṉṟaiyi ṉāṉaik karpakan taṉṉaimuk kaṇkoḷka rumpai uḷviṉai nīkki-eṉ uḷḷamarn tāṉai ulakuṭai yāṉai-eṉ uṟṟatu ṇaiyai eḷviṉai oṉṟumi lātavaṉ taṉṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – Tonight I will receive him. He is the majestic one who arrives on a white bull. He sits majestically at the crown of the Vedas. He wears konrai flowers dripping with fragrant honey. He is the wish-granting tree, the sweet three-eyed sugarcane. He removed my inner karma and resides in my heart. He is the master of the world, my close companion. He is entirely free of even a sesame seed's worth of blemish. Tonight I will receive him.

COMMENTARY – God stands at the summit of the ancient scriptures, the Vedas, while dwelling within the human heart. He is compared to the mythic *karpagam* tree that grants wishes, and to sweet sugarcane. When the divine enters the heart, it sweeps away the burden of past actions, known as karma, leaving the mind spotless.

8

பெண்ணமர் பாகனைப் பேரரு ளோனைப்
பெரியவர்க் கெல்லாம்பெ ரியவன் தன்னைக்
கண்ணமர் நெற்றிக் கடவுள்பி ரானைக்
கண்ணனை ஆண்டமுக் கண்ணனை எங்கள்
பண்ணமர் பாடல்ப ரிசளித் தானைப்
பார்முதல் அண்டம்ப டைத்தளிப் பானை
எண்அம ராதஎ ழிலுடை யானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

peṇṇamar pākaṉaip pēraru ḷōṉaip periyavark kellāmpe riyavaṉ taṉṉaik kaṇṇamar neṟṟik kaṭavuḷpi rāṉaik kaṇṇaṉai āṇṭamuk kaṇṇaṉai eṅkaḷ

paṇṇamar pāṭalpa ricaḷit tāṉaip pārmutal aṇṭampa ṭaittaḷip pāṉai eṇama rāta-e ḻiluṭai yāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – Tonight I will receive him. He gives half his form to the Lady. He is the Lord of immense grace, the greatest among all great ones. He is the Lord God with an eye on his forehead. He is the three-eyed Lord who reigns over Vishnu. He granted us the gift of musical songs. He creates and sustains the earth and all universes. He possesses beauty beyond all calculation. Tonight I will receive him.

COMMENTARY – The creator who spins the earth and endless universes into existence also gives humanity the gift of song. While traditional lore places gods in a hierarchy, here the supreme Lord rules over all deities, including Vishnu. His beauty defies calculation, yet he pours out grace in a form shared with the feminine.

9

வளங்கொளும் தில்லைப்பொன் மன்றுடை யானை
வானவர் சென்னியின் மாணிக்கம் தன்னைக்
களங்கம்இ லாதக ருத்துடை யானைக்
கற்பனை முற்றும்க டந்துநின் றானை
உளங்கொளும் என்தன்உ யிர்த்துணை யானை
உண்மையை எல்லாம்உ டையவன் தன்னை
இளம்பிறை சூடிய செஞ்சடை யானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

vaḷaṅkoḷum tillaippoṉ maṉṟuṭai yāṉai vāṉavar ceṉṉiyiṉ māṇikkam taṉṉaik kaḷaṅkami lātaka ruttuṭai yāṉaik kaṟpaṉai muṟṟumka ṭantuniṉ ṟāṉai uḷaṅkoḷum eṉtaṉu yirttuṇai yāṉai uṇmaiyai ellāmu ṭaiyavaṉ taṉṉai iḷampiṟai cūṭiya ceñcaṭai yāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – Tonight I will receive him. He is the Lord of the flourishing golden hall of Thillai. He is the ruby crown on the heads of the celestials. He possesses a spotless will. He stands utterly beyond imagination. He is the life companion who captivated my heart. He possesses all truth. He is the one with matted red hair adorned with a crescent moon. Tonight I will receive him.

COMMENTARY – Thillai is the ancient temple town of Chidambaram, where God is worshipped as the cosmic dancer in a golden hall. Humans build shrines and visualize the divine with crowns, red hair, and crescent moons, but divinity stands beyond the limits of imagination. He is absolute truth, choosing to become a life companion to the one who loves him.

10

குற்றமெல் லாம்குண மாகக்கொள் வானைக்
கூத்துடை யானைப்பெண் கூறுடை யானை
மற்றவர் யார்க்கும்அ ரியவன் தன்னை
வந்திப்ப வர்க்குமி கஎளி யானைப்
பெற்றம தேறும்பெ ரியபி ரானைப்
பிறைமுடி யோனைப்பெம் மானைஎம் மானை
எற்றிஎன் துன்பம்எ லாம்ஒழித் தானை
இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

kuṟṟamel lāmkuṇa mākakkoḷ vāṉaik kūttuṭai yāṉaippeṇ kūṟuṭai yāṉai maṟṟavar yārkkuma riyavaṉ taṉṉai vantippa varkkumi ka-eḷi yāṉaip peṟṟama tēṟumpe riyapi rāṉaip piṟaimuṭi yōṉaippem māṉai-em māṉai eṟṟi-eṉ tuṉpame lāmoḻit tāṉai iṉṟai-i ravile tirntukoḷ vēṉē.

TRANSLATION – Tonight I will receive him. He accepts all faults as virtues. He is the cosmic dancer, the one who shares his body with the Lady. He is difficult for all others to reach, yet incredibly accessible to those who worship him. He is the great Lord who rides the bull. He wears a crescent moon on his crown. He is the supreme Lord, my Lord. He shattered and banished all my sorrows. Tonight I will receive him.

COMMENTARY – Divine grace does not demand perfection. The supreme Lord accepts all human flaws and embraces them as virtues. While God remains out of reach for the proud, he makes himself accessible to anyone who approaches with genuine devotion, stepping in to shatter their sorrows.

034. ADDRESSING THE HEART - NEÑSOṬU NĒRTAL - நெஞ்சொடு நேர்தல்

Editor's note: sung at Chidambaram, which Saiva tradition calls simply "the Temple" (kōyil, கோயில்).

1

அணிகொள் கோவணக் கந்தையே நமக்கிங்
கடுத்த ஆடைஎன் றறிமட நெஞ்சே
கணிகொள் மாமணிக் கலன்கள்நம் கடவுள்
கண்ணுண் மாமணிக் கண்டிகை கண்டாய்
பிணிகொள் வன்பவம் நீக்கும்வெண்ணீறே
பெருமைச் சாந்தமாம் பிறங்கொளி மன்றில்
திணிகொள் சங்கர சிவசிவ என்று
சென்று வாழ்த்தலே செய்தொழி லாமே.

aṇikoḷ kōvaṇak kantaiyē namakkiṅ kaṭutta āṭai-eṉ ṟaṟimaṭa neñcē kaṇikoḷ māmaṇik kalaṉkaḷnam kaṭavuḷ kaṇṇuṇ māmaṇik kaṇṭikai kaṇṭāy piṇikoḷ vaṉpavam nīkkumveṇṇīṟē perumaic cāntamām piṟaṅkoḷi maṉṟil tiṇikoḷ caṅkara civaciva eṉṟu ceṉṟu vāḻttalē ceytoḻi lāmē.

TRANSLATION – O foolish heart, know that a patched loincloth is the only garment suited for us here. Our exquisite ornaments are the rudraksha beads, the precious gems of our God's eyes. The white ash that removes the severe disease of worldly birth is our great sandal paste. Our only work is to go and praise the resolute Lord Sankara in the brilliantly radiant hall, chanting "Siva, Siva."

COMMENTARY – True spiritual life strips away worldly wealth and status. A simple loincloth replaces fine clothes, and *rudraksha* (sacred beads used in prayer) replace gold ornaments. Holy ash cures the disease of worldly attachment, leaving only one task: praising the divine, Sankara and Siva, in the radiant hall.

2

செய்த நன்றிமேல் தீங்கிழைப் பாரில்
திருப்பும் என்தனைத் திருப்புகின் றனைநீ
பெய்த பாலினைக் கமரிடைக் கவிழ்க்கும்
பேதை யாதலில் பிறழ்ந்தனை உனைநான்
வைத போதினும் வாழ்த்தென நினைத்து

மறுத்து நீக்கிஅவ் வழிநடக் கின்றாய்
கொய்த கோட்டினை நட்டனை வளர்ப்பாய்
கொடிய நெஞ்சமே மடியகிற் றிலையே.

ceyta naṉṟimēl tīṅkiḻaip pāril tiruppum eṉtaṉait tiruppukiṉ ṟaṉainī peyta pāliṉaik kamariṭaik kaviḻkkum pētai yātalil piṟaḻntaṉai uṉaināṉ vaita pōtiṉum vāḻtteṉa niṉaittu maṟuttu nīkki-av vaḻinaṭak kiṉṟāy koyta kōṭṭiṉai naṭṭaṉai vaḷarppāy koṭiya neñcamē maṭiyakiṟ ṟilaiyē.

TRANSLATION – You turn me away like those who repay good deeds with evil. You are ruined, acting like a fool who pours fresh milk into a dry crack in the ground. Even when I curse you, you take it as praise, reject my words, brush them aside, and keep walking on that same wrong path. You plant a severed branch and expect it to grow. O cruel heart, you refuse to perish.

COMMENTARY – The human mind can be stubborn, working against its own peace. Left to its own habits, it wastes spiritual energy like pouring fresh milk into a dry crack in the earth. Even when scolded, it ignores the warning and tries to grow life from a dead branch, refusing to let go of its foolish ways.

3

இலைஎ னாதணு வளவும்ஒன் றீய
எண்ணு கின்றிலை என்பெறு வாயோ
கொலைஇ னாதென அறிந்திலை நெஞ்சே
கொல்லு கின்றஅக் கூற்றினும் கொடியாய்
தலையின் மாலைதாழ் சடையுடைப் பெருமான்
தாள்நி னைந்திலை ஊண்நினைந் துலகில்
புலையி னார்கள்பால் போதியோ வீணில்
போகப் போகஇப் போக்கினில் அழிந்தே.

ilai-e ṉātaṇu vaḷavumoṉ ṟīya eṇṇu kiṉṟilai eṉpeṟu vāyō kolai-i ṉāteṉa aṟintilai neñcē kollu kiṉṟa-ak kūṟṟiṉum koṭiyāy talaiyiṉ mālaitāḻ caṭaiyuṭaip perumāṉ tāḷni ṉaintilai ūṇniṉain tulakil pulaiyi ṉārkaḷpāl pōtiyō vīṇil pōkap pōka-ip pōkkiṉil aḻintē.

TRANSLATION – You do not think of giving even an atom's worth of charity without refusing. What will you achieve? O heart, you do not understand that murder is cruel. You are crueler than the murderous God of Death. You do not think of the feet of the great Lord with hanging matted hair who wears a garland of skulls. Thinking only of food, do you go to the vile

people in this world? You are destroyed by going endlessly down this vain path.

COMMENTARY – A heart without compassion is worse than death itself. Refusing to give even a tiny bit of charity and failing to see the cruelty of murder (kolai) are direct obstacles to grace. Instead of seeking the divine, the distracted mind chases after mere survival and food, wandering endlessly down a path that leads only to ruin.

4

அழிந்த வாழ்க்கையின் அவலமிங் கனைத்தும்
ஐயம் இன்றிநீ அறிந்தனை நெஞ்சே
கழிந்த எச்சிலை விழைந்திடு வார்போல்
கலந்து மீட்டுநீ கலங்குகின் றனையே
மொழிந்த முன்னையோர் பெறும்சிவ கதிக்கே
முன்னு றாவகை என்னுறும் உன்னால்
இழிந்த நாயினும் கடையனாய் நின்றேன்
என்செய் வேன்உனை ஏன்அடுத் தேனே.

aḻinta vāḻkkaiyiṉ avalamiṅ kaṉaittum aiyam iṉṟinī aṟintaṉai neñcē kaḻinta eccilai viḻaintiṭu vārpōl kalantu mīṭṭunī kalaṅkukiṉ ṟaṉaiyē moḻinta muṉṉaiyōr peṟumciva katikkē muṉṉu ṟāvakai eṉṉuṟum uṉṉāl iḻinta nāyiṉum kaṭaiyaṉāy niṉṟēṉ eṉcey vēṉuṉai ēṉaṭut tēṉē.

TRANSLATION – O heart, you have known without a doubt all the sorrows of this perishing life here. Yet, like someone desiring discarded scraps of food, you entangle yourself again and become confused. Because of you, I am kept from reaching the supreme state of Siva attained by the ancient sages. What will happen to me? I stand lower than a lowly dog. What shall I do? Why did I ever associate with you?

COMMENTARY – Even when we know worldly life brings only sorrow, the mind craves its familiar illusions. It acts like someone eating discarded scraps of food, tangling itself back up in the suffering it just escaped. This stubborn confusion drags the soul down, keeping it from the supreme state of peace that earlier sages achieved.

5

தேன்நெய் ஆடிய செஞ்சடைக் கனியைத்
தேனை மெய்அருள் திருவினை அடியர்
ஊனை நெக்கிட உருக்கிய ஒளியை

உள்ளத் தோங்கிய உவப்பினை மூவர்
கோனை ஆனந்தக் கொழுங்கடல் அமுதைக்
கோம ளத்தினைக் குன்றவில் லியைஎம்
மானை அம்பல வாணனை நினையாய்
வஞ்ச நெஞ்சமே மாய்ந்திலை இனுமே.

tēṉney āṭiya ceñcaṭaik kaṉiyait tēṉai meyaruḷ tiruviṉai aṭiyar ūṉai nekkiṭa urukkiya oḷiyai uḷḷat tōṅkiya uvappiṉai mūvar kōṉai āṉantak koḻuṅkaṭal amutaik kōma ḷattiṉaik kuṉṟavil liyai-em māṉai ampala vāṇaṉai niṉaiyāy vañca neñcamē māyntilai iṉumē.

TRANSLATION – You do not think of the ripe fruit with red matted hair bathed in honey and ghee. You do not think of the sweet honey, the wealth of true grace, the light that melts the flesh of devotees, the joy rising in the heart, the Lord of the three primal gods, the nectar from the rich ocean of bliss, the beautiful one, the wielder of the mountain bow, our Master, the dweller of the Hall. O deceitful heart, you have still not perished.

COMMENTARY – The divine presence is a source of intense bliss, often described as a light that physically melts the flesh of those who experience its grace. Yet the deceitful mind ignores this inner joy. It turns a blind eye to the master of the spiritual hall, choosing its own illusions over the nectar of freedom.

6

இன்னும் எங்ஙனம் ஏகுகின் றனையோ
ஏழை நெஞ்சமே இங்குமங் குந்தான்
முன்னை நாம்பிறந் துழன்றஅத் துயரை
முன்னில் என்குலை முறுக்குகின் றனகாண்
என்னை நீஎனக் குறுதுணை அந்தோ
என்சொல் ஏற்றிலை எழில்கொளும் பொதுவில்
மன்னு நம்முடை வள்ளலை நினனத்தால்
மற்று நாம்பிற வாவகை வருமே.

iṉṉum eṅṅaṉam ēkukiṉ ṟaṉaiyō ēḻai neñcamē iṅkumaṅ kuntāṉ muṉṉai nāmpiṟan tuḻaṉṟa-at tuyarai muṉṉil eṉkulai muṟukkukiṉ ṟaṉakāṇ eṉṉai nī-eṉak kuṟutuṇai antō eṉcol ēṟṟilai eḻilkoḷum potuvil maṉṉu nammuṭai vaḷḷalai niṉaṉattāl maṟṟu nāmpiṟa vāvakai varumē.

TRANSLATION – Where else are you wandering, my poor heart, roaming here and there? When I recall the sorrow we suffered in our past births, it twists my very core. You are my close companion. Alas, you do not heed

my words. If you would only think of our generous Lord who abides in the beautiful Hall, we will attain the state of never being born again.

COMMENTARY – The memory of suffering in past lives is physically painful to the awakened soul. Vallalar addresses his own mind as a stubborn but close friend who keeps wandering away from this truth. The only way to stop the endless cycle of birth and death is to turn inward and focus on the Lord.

7

பிறந்து முன்னர்இவ் வுலகினாம் பெண்டு
பிள்ளை ஆதிய பெருந்தொடக் குழந்தே
இறந்து வீழ்கதி இடைவிழுந் துழன்றே
இருந்த சேடத்தின் இத்தனை எல்லாம்
மறந்து விட்டனை நெஞ்சமே நீதான்
மதியி லாய்அது மறந்திலன் எளியேன்
துறந்து நாம்பெறும் சுகத்தினை அடையச்
சொல்லும் வண்ணம்நீ தொடங்கிடில் நன்றே.

piṟantu muṉṉariv vulakiṉām peṇṭu piḷḷai ātiya peruntoṭak kuḻantē iṟantu vīḻkati iṭaiviḻun tuḻaṉṟē irunta cēṭattiṉ ittaṉai ellām maṟantu viṭṭaṉai neñcamē nītāṉ matiyi lāyatu maṟantilaṉ eḷiyēṉ tuṟantu nāmpeṟum cukattiṉai aṭaiyac collum vaṇṇamnī toṭaṅkiṭil naṉṟē.

TRANSLATION – My heart, we were born in this world before and suffered deeply, entangled in the massive bonds of family. We died, fell into lower realms, and wandered endlessly in that state. You lack wisdom and have forgotten all of this. I, a poor soul, have not forgotten it. It is best that you begin to follow my words so we can renounce these bonds and attain true bliss.

COMMENTARY – Worldly attachments pull the soul down into cycles of suffering. Vallalar warns his own mind that while human memory easily forgets this past pain, the awakened soul remembers it. He urges the mind to wake up, leave these heavy bonds behind, and seek lasting peace.

8

நன்று செய்வதற் குடன்படு வாயேல்
நல்ல நெஞ்சமே வல்லஇவ் வண்ணம்
இன்று செய்திநீ நாளைஎன் பாயேல்
இன்றி ருந்தவர் நாளைநின் றிலரே

ஒன்று கேண்மதி சுகர்முதல் முனிவோர்
உக்க அக்கணம் சிக்கெனத் துறந்தார்
அன்று முன்னரே கடந்தனர் அன்றி
அதற்கு முன்னரே அகன்றனர் அன்றே.

naṉṟu ceyvataṟ kuṭaṉpaṭu vāyēl nalla neñcamē valla-iv vaṇṇam iṉṟu ceytinī nāḷai-eṉ pāyēl iṉṟi runtavar nāḷainiṉ ṟilarē oṉṟu kēṇmati cukarmutal muṉivōr ukka akkaṇam cikkeṉat tuṟantār aṉṟu muṉṉarē kaṭantaṉar aṉṟi ataṟku muṉṉarē akaṉṟaṉar aṉṟē.

TRANSLATION – My good heart, if you agree to do what is good, do it right now with all your might. If you say you will do it tomorrow, remember that those who are here today do not remain tomorrow. Listen to this one truth: sages like Suka firmly renounced the world the very moment they realized the truth. They crossed the worldly ocean instantly in those ancient days, having detached themselves even before that moment.

COMMENTARY – Spiritual practice cannot wait for tomorrow. Human life is fragile, and the people we see today may be gone the next day. Vallalar points to the ancient sages who walked away from worldly attachments the second they saw the truth. When the mind agrees to do what is right, the action must be immediate and absolute.

9

அன்றி னேர்கிலை நம்முடைப் பெருமான்
அஞ்செ ழுத்தையும் அடிக்கடி மறந்தாய்
ஒன்றி மேற்கதி உறவகை அந்தோ
உணர்கி லாய்வயிற் றூண்பொருட் டயலோர்
முன்றில் காத்தனை அவ்வள வேனும்
முயன்று காத்திலை முன்னவன் கோயில்
துன்றி நின்றநல் தொண்டர்தம் தொழும்பு
தொடங்கு வானவர் துயமுன் றிலையே.

aṉṟi ṉērkilai nammuṭaip perumāṉ añce ḻuttaiyum aṭikkaṭi maṟantāy oṉṟi mēṟkati uṟavakai antō uṇarki lāyvayiṟ ṟūṇporuṭ ṭayalōr muṉṟil kāttaṉai avvaḷa vēṉum muyaṉṟu kāttilai muṉṉavaṉ kōyil tuṉṟi niṉṟanal toṇṭartam toḻumpu toṭaṅku vāṉavar tūyamuṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – You do not accept this. You repeatedly forget the five sacred letters of our Lord. Alas, you do not understand how to unite with the divine and reach the highest state. Just to fill your stomach, you waited patiently in the front yards of strangers. You did not make even a fraction

of that effort to wait in the pure courtyards of the noble devotees who gather for service at the Primal Lord's temple.

COMMENTARY – People often endure great humiliation to survive in the material world. We stand outside a stranger's door seeking food or wealth, yet refuse to spend a fraction of that effort on spiritual life. Vallalar tells his mind to stop forgetting God's holy name and to seek the company of those who dedicate their lives to serving the divine.

10

தூய நெஞ்சமே சுகம்பெற வேண்டில்
சொல்லு வாம்அது சொல்லள வன்றால்
காய மாயமாம் கான்செறிந் துலவும்
கள்வர் ஐவரைக் கைவிடுத் ததன்மேல்
பாய ஆணவப் பகைகெட முருக்கிப்
பகல்இ ராஇலாப் பாங்கரின் நின்றே
ஆய வானந்தக் கூத்துடைப் பரமா
காய சோதிகண் டமருதல் அணியே.

tūya neñcamē cukamperra vēṇṭil collu vāmatu collaḷa vaṉṟāl kāya māyamām kāṉcerin tulavum kaḷvar aivaraik kaiviṭut tataṉmēl pāya āṇavap pakaiketa murukkip pakali rā-ilāp pāṅkariṉ niṉṟē āya vāṉantak kūttuṭaip paramā kāya cōtikaṇ ṭamarutal aṇiyē.

TRANSLATION – My pure heart, if you wish to attain bliss, I will tell you the way. It is not a matter of mere words. You must abandon the five thieves who roam densely in the illusory forest of this body. Then you must crush and destroy the leaping enemy of ego. You must stand in that realm where there is neither day nor night, behold the supreme expanse of Jothi belonging to the Lord of the blissful dance, and gracefully abide there.

COMMENTARY – True spiritual bliss requires absolute inner transformation beyond spoken words. The seeker must fight the distractions of the physical senses, which Vallalar calls five thieves roaming the illusion of the body. Once the fierce enemy of human ego is crushed, the soul reaches a state beyond time where there is neither day nor night. In that stillness, the seeker witnesses the supreme Jothi (the divine light) and rests in peace.

035. CALLING THE HEART - NEÑSAṞAI KŪVAL -
நெஞ்சறை கூவல்

1

கண்கள் மூன்றினார் கறைமணி மிடற்றார்
கங்கை நாயகர் மங்கைபங் குடையார்
பண்கள் நீடிய பாடலார் மன்றில்
பாத நீடிய பங்கயப் பதத்தார்
ஒண்கண் மாதரார் நடம்பயில் ஒற்றி
யூர்அ மர்ந்துவாழ் வுற்றவர்க் கேநம்
மண்கொண் மாலைபோம் வண்ணம்நல் தமிழ்ப்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

kaṇkaḷ mūṉṟiṉār kaṟaimaṇi miṭaṟṟār kaṅkai nāyakar maṅkaipaṅ kuṭaiyār paṇkaḷ nīṭiya pāṭalār maṉṟil pāta nīṭiya paṅkayap patattār oṇkaṇ mātarār naṭampayil oṟṟi yūra marntuvāḻ vuṟṟavark kēnam maṇkoṇ mālaipōm vaṇṇamnal tamiḻppū mālai cūṭṭutum varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – He has three eyes and a throat like a dark gem. He is the Lord of the Ganges and shares his form with the Goddess. He is praised in enduring melodic songs. His lotus feet stretch out in the dancing hall. He dwells and thrives in Otriyur where bright-eyed women practice dance. To banish our earthly delusion, let us crown Him with a beautiful garland of Tamil flowers. Come, my heart.

COMMENTARY – The Lord appears in his classic forms: with three eyes, a throat stained dark from swallowing poison to save the world, and sharing half his body with the Goddess. To dispel the illusions of earthly life, Vallalar invites his heart to worship him with a garland of Tamil songs.

2

கரிய மாலன்று கரியமா வாகிக்
கலங்க நின்றபொன் கழல்புனை பதத்தார்
பெரிய அண்டங்கள் யாவையும் படைத்தும்
பித்தர் என்னும்அப் பேர்தனை அகலார்
உரிய சீர்கொளும் ஒற்றியூர் அமர்ந்தார்
உம்பர் நாயகர் தம்புயம் புனைய
வரிய கன்றநன் மலர்கொடு தெரிந்து
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

kariya mālaṉṟu kariyamā vākik kalaṅka niṉṟapoṉ kaḻalpuṉai patattār periya aṇṭaṅkaḷ yāvaiyum paṭaittum pittar eṉṉumap pērtaṉai akalār uriya cīrkoḷum oṟṟiyūr amarntār umpar nāyakar tampuyam puṉaiya variya kaṉṟanaṉ malarkoṭu terintu mālai cūṭṭutum varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – When the dark Lord Vishnu once became a black boar and stood bewildered, His feet wore golden anklets. Though He created all the vast universes, He never sheds the name of Madman. The Lord of the celestials dwells in Otriyur of fitting greatness. Let us gather select, fresh, beautifully lined flowers to adorn His shoulders with a garland. Come, my heart.

COMMENTARY – Vishnu once took the form of a giant boar to search for the bottom of Siva's feet, but failed to find their limit. Even though he is the creator of vast universes, the Lord accepts the name of Madman, wandering freely outside conventional norms. Vallalar calls his heart to honor this boundless divine presence with fresh flowers.

3

திருவின் நாயகன் கைப்படை பெறுவான்
திருக்கண் சாத்திய திருமலர்ப் பதத்தார்
கருவின் நின்றஎம் போல்பவர் தம்மைக்
காத்த ளிப்பதே கடன்எனக் கொண்டார்
உருவின் நின்றவர் அருஎன நின்றோர்
ஒற்றி யூரிடை உற்றனர் அவர்க்கு
மருவின் நின்றநன் மணங்கொளும் மலர்ப்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

tiruviṉ nāyakaṉ kaippaṭai peṟuvāṉ tirukkaṇ cāttiya tirumalarp patattār karuviṉ niṉṟa-em pōlpavar tammaik kātta ḷippatē kaṭaṉeṉak koṇṭār uruviṉ niṉṟavar aru-eṉa niṉṟōr oṟṟi yūriṭai uṟṟaṉar avarkku maruviṉ niṉṟanaṉ maṇaṅkoḷum malarppū mālai cūṭṭutum varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – He has divine lotus feet where the Lord of Lakshmi offered his own eye to obtain the discus weapon for his hand. He took it as His duty to protect and save people like us caught in the womb. He stands with form and He stands as the formless. He has arrived in Otriyur. Let us crown Him with a flower garland bearing excellent fragrance. Come, my heart.

COMMENTARY – When Vishnu was short by one flower in his offering to Siva, he plucked out his own eye to complete the worship and was rewarded with his signature weapon. The Lord who commands such fierce

devotion is both with physical form and formless. He takes it as his duty to protect fragile souls from the moment they enter the womb.

4

கரும்பைந் நாகணைக் கடவுள்நான் முகன்வான்
கடவுள் ஆதியர் கலகங்கள் தவிர்ப்பான்
துரும்பை நாட்டிஓர் விஞ்சையன் போலத்
தோன்றி நின்றவர் துரிசறுத் திட்டோன்
தரும்பைம் பூம்பொழில் ஒற்றியூர் இடத்துத்
தலங்கொண் டார்அவர் தமக்குநாம் மகிழ்ந்து
வரும்பைஞ் சீர்த்தமிழ் மாலையோ டணிபூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

karumpain nākaṇaik kaṭavuḷnāṉ mukaṉvāṉ kaṭavuḷ ātiyar kalakaṅkaḷ tavirppāṉ turumpai nāṭṭi-ōr viñcaiyaṉ pōlat tōṉṟi niṉṟavar turicaṟut tiṭṭōṉ tarumpaim pūmpoḻil oṟṟiyūr iṭattut talaṅkoṇ ṭāravar tamakkunām makiḻntu varumpaiñ cīrttamiḻ mālaiyō ṭaṇipū mālai cūṭṭutum varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – To stop the arrogant quarrels among the God on the serpent bed, the four-faced creator, the lord of the sky and others, He planted a single blade of grass and appeared as a mysterious spirit to destroy their pride. He has taken His seat in Otriyur, a place rich with lush flower groves. Let us joyfully adorn Him with a garland of beautiful flowers along with a fresh and glorious Tamil garland. Come, my heart.

COMMENTARY – When the other gods grew arrogant and quarrelled over who was supreme, a mysterious spirit planted a blade of grass before them. Because they could not move or destroy it, their pride was broken. Vallalar calls his heart to joyfully adorn the Lord who humbles the greatest gods, offering him fresh blossoms and Tamil verses.

5

வதன நான்குடை மலரவன் சிரத்தை
வாங்கி ஓர்கையில் வைத்தநம் பெருமான்
நிதன நெஞ்சகர்க் கருள்தரும் கருணா
நிதிய மாகிய நின்மலப் பெருமான்
சுதன மங்கையர் நடம்செயும் ஒற்றித்
தூய னால்அவர் துணைத்திருத் தோட்கு
மதன இன்தமிழ் மாலையோ டணுபூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

vataṉa nāṉkuṭai malaravaṉ cirattai vāṅki ōrkaiyil vaittanam perumāṉ nitaṉa neñcakark karuḷtarum karuṇā nitiya mākiya niṉmalap perumāṉ cutaṉa maṅkaiyar naṭamceyum oṟṟit tūya ṉālavar tuṇaittirut tōṭku mataṉa iṉtamiḻ mālaiyō ṭaṇupū mālai cūṭṭutum varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – Plucking a head from the lotus-born god who has four faces, our Lord held it in one hand. He is the pure Lord, the treasure of compassion who grants grace to steadfast hearts. He is the pure one of Otriyur where lovely women dance. Let us crown His two divine shoulders with a closely strung flower garland along with a sweet Tamil garland. Come, my heart.

COMMENTARY – The creator god Brahma once had five heads, until his arrogance caused the Lord to pluck one away. Beneath this fierce mythological power lies a pure treasure of compassion, granting grace to those whose hearts remain steady. Vallalar asks his heart to approach this Lord with sweet songs and closely strung flowers.

6

கஞ்சன் அங்கொரு விஞ்சனம் ஆகிக்
காலில் போந்துமுன் காணரு முடியார்
அஞ்ச னம்கொளும் நெடுங்கணாள் எங்கள்
அம்மை காணநின் றாடிய பதத்தார்
செஞ்சொன் மாதவர் புகழ்திரு வொற்றித்
தேவர் காண்அவர் திருமுடிக் காட்ட
மஞ்ச னங்கொடு வருதும்என் மொழியை
மறாது நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

kañcaṉ aṅkoru viñcaṉam ākik kālil pōntumuṉ kāṇaru muṭiyār añca ṉamkoḷum neṭuṅkaṇāḷ eṅkaḷ ammai kāṇaniṉ ṟāṭiya patattār ceñcoṉ mātavar pukaḻtiru voṟṟit tēvar kāṇavar tirumuṭik kāṭṭa mañca ṉaṅkoṭu varutumeṉ moḻiyai maṟātu nī-uṭaṉ varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – Brahma became a bird there and flew, yet could not see the Lord's crown. The Lord danced for our Mother, whose long eyes wear collyrium. He is the Lord of holy Otriyur, praised by great sages of flawless speech. Behold him. We shall bring sacred water to bathe his holy crown. Do not refuse my word. Come, my heart.

COMMENTARY – Serving God begins with acts of devotion, like bringing sacred water to bathe the deity's crown. Brahma once turned into a bird to find the top of the Lord's head and failed. While God's true heights cannot

be measured by the greatest deities, he dances joyfully for his devotees and accepts humble offerings.

7

சூழ மாலயன் பெண்ணுரு எடுத்துத்
தொழும்பு செய்திடத் தோன்றிநின் றவனைப்
போழும் வண்ணமே வடுகனுக் கருளும்
பூத நாதர்நற் பூரணா னந்தர்
தாழும் தன்மையோர் உயர்வுறச் செய்யும்
தகையர் ஒற்றியூர்த் தலத்தினர் அவர்தாம்
வாழும் கோயிற்குத் திருவல கிடுவோம்
மகிழ்வு கொண்டுடன் வருதிஎன் மனனே.

cūḻu mālayaṉ peṇṇuru eṭuttut toḻumpu ceytiṭat tōṉṟiniṉ ṟavaṉaip pōḻum vaṇṇamē vaṭukaṉuk karuḷum pūta nātarnaṟ pūraṇā ṉantar tāḻum taṉmaiyōr uyarvuṟac ceyyum takaiyar oṟṟiyūrt talattiṉar avartām vāḻum kōyiṟkut tiruvala kiṭuvōm makiḻvu koṇṭuṭaṉ varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – Vishnu and Brahma took female forms and offered their service. He appeared and granted grace to Bhairava to cleave Brahma's head. He is the Lord of the elements and the perfect bliss. He holds the noble nature of uplifting the lowly. He dwells in the shrine of Otriyur. We shall sweep the holy temple where he lives. Joyfully, come, my heart.

COMMENTARY – God is the master of perfect bliss who constantly uplifts the lowly. Even the greatest creator deities take humble forms to serve him. True spiritual joy is found in the simplest tasks, which is why Vallalar asks his heart to come along and sweep the temple floors.

8

விதியும் மாலுமுன் வேறுரு எடுத்து
மேலும் கீழுமாய் விரும்புற நின்றோர்
நதியும் கொன்றையும் நாகமும் பிறையும்
நண்ணி ஓங்கிய புண்ணியச் சடையார்
பதியு நாமங்கள் அனந்தமுற் றுடையார்
பணைகொள் ஒற்றியூர்ப் பரமர்கா ணவர்தாம்
வதியும் கோயிற்குத் திருவிளக் கிடுவோம்
வாழ்க நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

vitiyum mālumuṉ vēṟuru eṭuttu mēlum kīḻumāy virumpuṟa niṉṟōr natiyum koṉṟaiyum nākamum piṟaiyum naṇṇi ōṅkiya puṇṇiyac caṭaiyār patiyu

nāmaṅkaḷ aṉantamuṟ ṟuṭaiyār paṇaikoḷ oṟṟiyūrp paramarkā ṇavartām vatiyum kōyiṟkut tiruviḷak kiṭuvōm vāḻka nī-uṭaṉ varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – Brahma and Vishnu once took different forms and eagerly sought him above and below. He is the Lord with holy matted hair, soaring high with the river, kondrai flowers, a serpent, and the crescent moon. He owns endless names and abodes. Behold the supreme Lord of flourishing Otriyur. We shall light the holy lamps in the temple where he resides. May you prosper. Come, my heart.

COMMENTARY – The divine presence cannot be grasped by grand searches, even when the highest gods look everywhere for it. Yet this supreme being, adorned with the moon and a river in his hair, waits in the local temple. We can connect with that endless greatness by lighting the temple lamps.

9

குளங்கொள் கண்ணினார் குற்றமே செயினும்
குணமென் றேஅதைக் கொண்டருள் புரிவோர்
உளங்கொள் அன்பர்தம் உள்ளகத் திருப்போர்
ஒற்றி யூரிடம் பற்றிய புனிதர்
களங்கொள் கண்டரெண் தோளர்கங் காளர்
கல்லை வில்எனக் கண்டவர் அவர்தம்
வளங்கொள் கோயிற்குத் திருமெழுக் கிடுவோம்
வாழ்க நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

kuḷaṅkoḷ kaṇṇiṉār kuṟṟamē ceyiṉum kuṇameṉ ṟē-ataik koṇṭaruḷ purivōr uḷaṅkoḷ aṉpartam uḷḷakat tiruppōr oṟṟi yūriṭam paṟṟiya puṉitar kaḷaṅkoḷ kaṇṭareṇ tōḷarkaṅ kāḷar kallai vileṉak kaṇṭavar avartam vaḷaṅkoḷ kōyiṟkut tirumeḻuk kiṭuvōm vāḻka nī-uṭaṉ varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – Even if women with pond-like eyes commit faults, he accepts them as virtues and grants his grace. He dwells in the inner hearts of his loving devotees. He is the holy one who resides in Otriyur. He has a dark throat, eight shoulders, and wears a garland of bones. He took the great mountain as his bow. We shall purify the floors of his rich temple. May you prosper. Come, my heart.

COMMENTARY – God looks at the mistakes of his loving devotees and sees them as virtues. Because he dwells in the hearts of those who love him, he responds to their devotion rather than their flaws. In gratitude for this fierce and forgiving grace, Vallalar calls his heart to purify the temple floors.

10

பணிகொள் மார்பினர் பாகன மொழியாள்
பாகர் காலனைப் பாற்றிய பதத்தார்
திணிகொள் வன்மத மலைஉரி போர்த்தோர்
தேவர் நாயகர் திங்களம் சடையார்
அணிகொள் ஒற்றியூர் அமர்ந்திடும் தியாகர்
அழகர் அங்கவர் அமைந்துவீற்றிருக்கும்
மணிகொள் கோயிற்குத் திருப்பணி செய்தும்
வாழ்க நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

paṇikoḷ mārpiṉar pākaṉa moḻiyāḷ pākar kālaṉaip pāṟṟiya patattār tiṇikoḷ vaṉmata malai-uri pōrttōr tēvar nāyakar tiṅkaḷam caṭaiyār aṇikoḷ oṟṟiyūr amarntiṭum tiyākar aḻakar aṅkavar amaintuvīṟṟirukkum maṇikoḷ kōyiṟkut tiruppaṇi ceytum vāḻka nī-uṭaṉ varuti-eṉ maṉaṉē.

TRANSLATION – He wears a snake on his chest. He shares his form with the Goddess of sweet speech. His feet destroyed Death. He draped himself in the thick skin of a wild elephant. He is the Lord of the gods. He wears the beautiful crescent moon on his matted hair. He is the beautiful Thyagar seated in adorned Otriyur. We shall perform holy service in the gem-studded temple where he sits in state. May you prosper. Come, my heart.

COMMENTARY – The Lord who conquered Death sits patiently in the local shrine. He wears fierce symbols like a wild elephant's skin, yet he shares his body with the goddess of sweet speech. We approach this supreme, death-conquering power through willing labor in his temple.

036. REASSURING THE HEART - NEÑSAIT TĒṞṞAL - நெஞ்சைத் தேற்றல்

Editor's note: verse 3 recalls Thirukkural 1054: to ask of those who never hide what they have is as good as giving (irattalum ītalē pōlum, இரத்தலும் ஈதலே போலும்).

1

சென்று வஞ்சர்தம் புறங்கடை நின்று
திகைக்க எண்ணும்என் திறன்இலா நெஞ்சே
ஒன்றும் அஞ்சலை என்னுடன் கூடி
ஒற்றி யூர்க்கின்று வருதியேல் அங்கு
மன்றுள் மேவிய வள்ளலார் மகிழ்ந்து
வாழ்கின் றார்அவர் மலரடி வணங்கி
நன்று வேண்டிய யாவையும் வாங்கி
நல்கு வேன்எனை நம்புதி மிகவே.

ceṉṟu vañcartam puṟaṅkaṭai niṉṟu tikaikka eṇṇumeṉ tiṟaṉilā neñcē oṉṟum añcalai eṉṉuṭaṉ kūṭi oṟṟi yūrkkiṉṟu varutiyēl aṅku maṉṟuḷ mēviya vaḷḷalār makiḻntu vāḻkiṉ ṟāravar malaraṭi vaṇaṅki naṉṟu vēṇṭiya yāvaiyum vāṅki nalku vēṉeṉai namputi mikavē.

TRANSLATION – O my incapable heart, you intend to go and stand bewildered at the back doors of deceitful people. Fear nothing. If you join me today and come to Otriyur, the benevolent Lord who abides in the Hall dwells there in joy. Bowing to His lotus feet, I will receive all the good things you desire and give them to you. Trust me completely.

COMMENTARY – The mind constantly seeks fulfillment from worldly people, often humiliating itself at the doors of the greedy or deceitful. Vallalar promises his heart that if it stops this futile begging and turns to the divine, God will provide everything it needs.

2

தீது வேண்டிய சிறியர்தம் மனையில்
சென்று நின்றுநீ திகைத்திடல் நெஞ்சே
யாது வேண்டுதி வருதிஎன் னுடனே
யாணர் மேவிய ஒற்றியூர் அகத்து
மாது வேண்டிய நடனநா யகனார்
வள்ள லார்அங்கு வாழ்கின்றார் கண்டாய்
ஈது வேண்டிய தென்னுமுன் அளிப்பார்

ஏற்று வாங்கிநான் ஈகுவன் உனக்கே.

tītu vēṇṭiya ciṟiyartam maṉaiyil ceṉṟu niṉṟunī tikaittiṭal neñcē yātu vēṇṭuti varuti-eṉ ṉuṭaṉē yāṇar mēviya oṟṟiyūr akattu mātu vēṇṭiya naṭaṉanā yakaṉār vaḷḷa lāraṅku vāḻkiṉṟār kaṇṭāy ītu vēṇṭiya teṉṉumuṉ aḷippār ēṟṟu vāṅkināṉ īkuvaṉ uṉakkē.

TRANSLATION – O heart, do not go and stand bewildered at the houses of petty people who desire evil. Whatever you desire, come with me. In Otriyur filled with fresh beauty dwells the Lord of the Dance, the benevolent Lord desired by the Goddess. See this! Before you even say you need a certain thing, He will grant it. I will receive it and give it to you.

COMMENTARY – God knows our needs before we even voice them. Instead of waiting on the unpredictable favors of petty people, the heart should seek the Lord of the Dance, a beloved form of Siva. Divine grace responds instantly to a genuine seeker.

3

இரக்கின் றோர்களுக் கில்லைஎன் னார்பால்
இரத்தல் ஈதலாம் எனல்உணர்ந் திலையோ
கரக்கின் றோர்களைக் கனவினும் நினையேல்
கருதி வந்தவர் கடியவர் எனினும்
புரக்கின் றோர்மலர்ப் புரிசடை உடையார்
பூத நாயகர் பொன்மலைச் சிலையார்
உரக்குன் றோர்திரு வொற்றியூர்க் கேகி
உன்னி ஏற்குதும் உறுதிஎன் நெஞ்சே.

irakkiṉ ṟōrkaḷuk killai-eṉ ṉārpāl irattal ītalām eṉaluṇarn tilaiyō karakkiṉ ṟōrkaḷaik kaṉaviṉum niṉaiyēl karuti vantavar kaṭiyavar eṉiṉum purakkiṉ ṟōrmalarp puricaṭai uṭaiyār pūta nāyakar poṉmalaic cilaiyār urakkuṉ ṟōrtiru voṟṟiyūrk kēki uṉṉi ēṟkutum uṟuti-eṉ neñcē.

TRANSLATION – Have you not realized that asking from those who never say no to beggars is itself a noble act of giving? Do not think, even in your dreams, of misers who hide their wealth. He protects even harsh people who come to Him with a purpose. He is the Lord with matted hair adorned with flowers. He is the Lord of the elements, holding the golden mountain as a bow, the Lord whose strength never fades. Let us go to holy Otriyur, meditate upon Him, and receive His gifts. This is a certainty, my heart.

COMMENTARY – Begging from misers only degrades the soul. True generosity belongs to God, who protects even harsh and flawed people

when they turn to him for refuge. Depending on a giver this boundless is a noble act, never a cause for shame.

4

கல்லின் நெஞ்சர்பால் கலங்கல்என் நெஞ்சே
கருதி வேண்டிய தியாதது கேண்மோ
சொல்லின் ஓங்கிய சுந்தரப் பெருமான்
சோலைசூழ் ஒற்றித் தொன்னகர்ப் பெருமான்
அல்லின் ஓங்கிய கண்டத்தெம் பெருமான்
அயனும் மாலும்நின் றறிவரும் பெருமான்
வல்லை ஈகுவான் ஈகுவ தெல்லாம்
வாங்கி ஈகுவேன் வருதிஎன் னுடனே.

kalliṉ neñcarpāl kalaṅkaleṉ neñcē karuti vēṇṭiya tiyātatu kēṇmō colliṉ ōṅkiya cuntarap perumāṉ cōlaicūḻ oṟṟit toṉṉakarp perumāṉ alliṉ ōṅkiya kaṇṭattem perumāṉ ayaṉum mālumniṉ ṟaṟivarum perumāṉ vallai īkuvāṉ īkuva tellām vāṅki īkuvēṉ varuti-eṉ ṉuṭaṉē.

TRANSLATION – O my heart, why do you suffer distress from those with hearts of stone? Listen to what you truly desire and seek. He is the beautiful Lord exalted in praise, the Lord of the ancient city of Otri surrounded by groves, our Lord with a throat dark as night, the Lord whom Brahma and Vishnu found hard to know. He will give to us swiftly. I will receive all that He gives and give it to you. Come with me.

COMMENTARY – Turning to people with hearts of stone brings nothing but distress. The Lord, whose nature is so vast that even the greatest gods cannot comprehend it, is intimately accessible to anyone who asks. Divine generosity is swift and certain.

5

இலவு காக்கின்ற கிள்ளைபோல் உழன்றாய்
என்னை நின்மதி ஏழைநீ நெஞ்சே
பலவு வாழைமாக் கனிகனிந் திழியும்
பணைகொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
நிலவு வெண்மதிச் சடையுடை அழகர்
நிறைய மேனியில் நிகழ்ந்தநீற் றழகர்
குலவு கின்றனர் வேண்டிய எல்லாம்
கொடுப்பர் வாங்கிநான் கொடுப்பன்உன் தனக்கே.

ilavu kākkiṉṟa kiḷḷaipōl uḷaṉṟāy eṉṉai niṉmati ēḷainī neñcē palavu vāḻaimāk kaṉikaṉin tiḻiyum paṇaikoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ varuti nilavu veṇmatic caṭaiyuṭai aḻakar niṟaiya mēṉiyil nikaḻntanīṟ ṟaḻakar kulavu kiṉṟaṇar vēṇṭiya ellām koṭuppar vāṅkināṉ koṭuppaṉuṉ taṉakkē.

TRANSLATION – You have wandered like a parrot waiting for the silk-cotton fruit to ripen, only to be disappointed. What has become of your wisdom, my poor heart? Come with me to fertile Otriyur, where jackfruits, plantains, and mangoes ripen and fall from the branches. The beautiful Lord wearing the radiant white moon in His matted hair, the beautiful Lord shining with holy ash smeared all over His body, rejoices there. He will give everything you desire. I will receive it and give it all to you.

COMMENTARY – A traditional Tamil proverb compares foolish hope to a parrot waiting for a silk-cotton pod to ripen, only to watch it burst into inedible fluff. Seeking joy from worldly patrons is exactly like this empty waiting. True abundance belongs to God, who gives real nourishment to all who approach.

6

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ
மால வன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ
அன்ன ஊர்திபோல் ஆகவேண் டினையோ
அமையும் இந்திரன் ஆகவேண் டினையோ
என்ன வேண்டினும் தடையிலை நெஞ்சே
இன்று வாங்கிநான் ஈகுவன் உனக்கே
வன்னி அஞ்சடை எம்பிரான் ஒற்றி
வளங்கொள் ஊரிடை வருதிஎன் னுடனே.

maṉṉu ruttirar vāḻvaivēṇ ṭiṉaiyō māla vaṉpeṟum vāḻvuvēṇ ṭiṉaiyō aṉṉa ūrtipōl ākavēṇ ṭiṉaiyō amaiyum intiraṉ ākavēṇ ṭiṉaiyō eṉṉa vēṇṭiṉum taṭaiyilai neñcē iṉṟu vāṅkināṉ īkuvaṉ uṉakkē vaṉṉi añcaṭai empirāṉ oṟṟi vaḷaṅkoḷ ūriṭai varuti-eṉ ṉuṭaṉē.

TRANSLATION – Do you desire the life of the eternal Rudras? Do you desire the life obtained by Vishnu? Do you desire to become the one whose vehicle is the swan? Do you desire to become Indra? Whatever you desire, there is no obstacle, O heart. Today I will receive it and give it to you. Come with me to the fertile town of Otriyur where our Lord with fiery matted hair resides.

COMMENTARY – The wandering mind is coaxed toward the divine with the promise of the highest prizes imaginable. If the heart desires the cosmic

power of the greatest gods—Rudra, Vishnu, Brahma who rides a swan, or Indra—Vallalar promises to secure it. The Lord at Otriyur can easily grant even these supreme celestial ranks.

7

மறப்பி லாச்சிவ யோகம்வேண் டுகினும்
வழுத்த ரும்பெரு வாழ்வுவேண் டுகினும்
இறப்பி லாதின்னும் இருக்கவேண் டுகினும்
யாது வேண்டினும் ஈகுவன் உனக்கே
பிறப்பி லான்எங்கள் பரசிவ பெருமான்
பித்தன் என்றுநீ பெயர்ந்திடல் நெஞ்சே
வறப்பி லான்அருட் கடல்அவன் அமர்ந்து
வாழும் ஒற்றியின் வருதிஎன் னுடனே.

maṟappi lācciva yōkamvēṇ ṭukiṉum vaḻutta rumperu vāḻvuvēṇ ṭukiṉum iṟappi lātiṉṉum irukkavēṇ ṭukiṉum yātu vēṇṭiṉum īkuvaṉ uṉakkē piṟappi lāṉeṅkaḷ paraciva perumāṉ pittaṉ eṉṟunī peyarntiṭal neñcē vaṟappi lāṉaruṭ kaṭalavaṉ amarntu vāḻum oṟṟiyiṉ varuti-eṉ ṉuṭaṉē.

TRANSLATION – Even if you desire the unforgetting Siva Yoga, even if you desire the great life beyond praise, even if you desire to remain deathless forever, I will give you whatever you desire. Our supreme Lord Siva has no birth. Do not turn away calling him a madman, O heart. He is the unfailing ocean of grace. Come with me to Otriyur where he joyfully resides.

COMMENTARY – Spiritual liberation and physical immortality are offered next as rewards for the mind's cooperation. The heart is promised unbroken divine union (*Siva Yoga*) or the power to remain deathless. Vallalar warns his mind not to dismiss the Lord as a wild ascetic or a madman, as worldly people often do. He is an unfailing ocean of grace who grants eternal life.

8

காலம் செல்கின்ற தறிந்திலை போலும்
காலன் வந்திடில் காரியம் இலைகாண்
நீலம் செல்கின்ற மிடற்றினார் கரத்தில்
நிமிர்ந்த வெண்நெருப் பேந்திய நிமலர்
ஏலம் செல்கின்ற குழலிஓர் புடையார்
இருக்கும் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
ஞாலம் செல்கின்ற துயர்கெட வரங்கள்

நல்கு வார்அவை நல்குவன் உனக்கே.

kālam celkiṉṟa taṟintilai pōlum kālaṉ vantiṭil kāriyam ilaikāṇ nīlam celkiṉṟa miṭaṟṟiṉār karattil nimirnta veṇnerup pēntiya nimalar ēlam celkiṉṟa kuḻali-ōr puṭaiyār irukkum oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ varuti ñālam celkiṉṟa tuyarkeṭa varaṅkaḷ nalku vāravai nalkuvaṉ uṉakkē.

TRANSLATION – It seems you do not realize that time is passing. If the God of Death arrives, nothing can be done. Come with me to Otriyur where the pure Lord dwells. He has a blue throat, he holds rising white fire in his hand, and he keeps the lady with fragrant tresses on one side. He grants boons to destroy the sorrow spreading through the world. I will get those boons and give them to you.

COMMENTARY – Time is running out, and once death arrives, opportunities for spiritual progress are lost. Vallalar reminds his heart that life is fragile. He describes the Lord in his classic form: a throat stained blue from swallowing poison to save the world, holding white fire, and sharing his form with the Goddess. This pure Lord has the power to destroy all worldly sorrow, and Vallalar promises to secure that grace if the heart follows.

9

சென்று நீபுகும் வழியெலாம் உன்னைத்
தேட என்வசம் அல்லஎன் நெஞ்சே
இன்ற ரைக்கணம் எங்கும்நேர்ந் தோடா
தியல்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
அன்று வானவர் உயிர்பெற நஞ்சம்
அருந்தி நின்றஎம் அண்ணலார் இடத்தே
நின்று வேண்டிய யாவையும் உனக்கு
நிகழ வாங்கிநான் ஈகுவன் அன்றே.

ceṉṟu nīpukum vaḻiyelām uṉṉait tēṭa eṉvacam alla-eṉ neñcē iṉṟa raikkaṇam eṅkumnērn tōṭā tiyalkoḷ oṟṟiyūrk keṉṉuṭaṉ varuti aṉṟu vāṉavar uyirpeṟa nañcam arunti niṉṟa-em aṇṇalār iṭattē niṉṟu vēṇṭiya yāvaiyum uṉakku nikaḻa vāṅkināṉ īkuvaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – It is beyond my power to search for you along every path you wander, my heart. Today, without running everywhere for even half a moment, come with me to illustrious Otriyur. Our great Lord consumed poison that day so the celestials could live. Standing before him, I will receive everything you need and give it to you right away.

COMMENTARY – The human mind is difficult to control, constantly wandering down distracting paths. Acknowledging that he cannot constantly chase his thoughts, Vallalar begs his heart to stop running for half a moment and accompany him. He invokes the Lord's supreme act of compassion in swallowing deadly poison to save the celestial beings. Standing before a God capable of such sacrifice, Vallalar guarantees his heart will receive everything it needs.

10

கெடுக்கும் வண்ணமே பலர்உனக் குறுதி
கிளத்து வார்அவர் கெடுமொழி கேளேல்
அடுக்கும் வண்ணமே சொல்கின்றேன் எனைநீ
அம்மை இம்மையும் அகன்றிடா மையினால்
தடுக்கும் வண்ணமே செய்திடேல் ஒற்றித்
தலத்தி னுக்கின்றென் றன்னுடன் வருதி
மடுக்கும் வண்ணமே வேண்டிய எல்லாம்
வாங்கி ஈகுவன் வாழ்திஎன் நெஞ்சே.

keṭukkum vaṇṇamē palaruṉak kuṟuti kiḷattu vāravar keṭumoḻi kēḷēl aṭukkum vaṇṇamē colkiṉṟēṉ eṉainī ammai immaiyum akaṉṟiṭā maiyiṉāl taṭukkum vaṇṇamē ceytiṭēl oṟṟit talatti ṉukkiṉṟeṉ ṟaṉṉuṭaṉ varuti maṭukkum vaṇṇamē vēṇṭiya ellām vāṅki īkuvaṉ vāḻti-eṉ neñcē.

TRANSLATION – Many will speak assurances to you only to ruin you. Do not listen to their destructive words. I tell you what is truly fitting. Since you do not part from me in this life or the next, do not act as an obstacle. Come with me today to the sacred place of Otriyur. I will receive and give you everything you desire in abundance. Prosper, my heart.

COMMENTARY – Worldly voices often offer false promises that lead the soul astray. Vallalar warns his mind to ignore these distractions and listen to the truth. Because the mind and the self are bound together through this life and the next, a resistant mind becomes the greatest obstacle to grace. By aligning with the soul's spiritual purpose, the heart is promised true prosperity and abundance.

037. INSTRUCTING THE MIND - NEÑSAṟIVUṟŪU
- நெஞ்சறிவுறூஉ

1

என்ன தன்றுகாண் வாழ்க்கையுட் சார்ந்த
இன்ப துன்பங்கள் இருவினைப் பயனால்
மன்னும் மும்மல மடஞ்செறி மனனே
வாழ்தி யோஇங்கு வல்வினைக் கிடமாய்
உன்ன நல்அமு தாம்சிவ பெருமான்
உற்று வாழ்ந்திடும் ஒற்றியூர்க் கின்றே
இன்னல் அற்றிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

eṉṉa taṉṟukāṇ vāḻkkaiyuṭ cārnta iṉpa tuṉpaṅkaḷ iruviṉaip payaṉāl maṉṉum mummala maṭañceṟi maṉaṉē vāḻti yō-iṅku valviṉaik kiṭamāy uṉṉa nalamu tāmciva perumāṉ uṟṟu vāḻntiṭum oṟṟiyūrk kiṉṟē iṉṉal aṟṟiṭac celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – See, the joys and sorrows attached to this life are not mine. They are the result of the two kinds of karma. O mind dense with the ignorance of the enduring three impurities! Will you live here as a dwelling place for hard karma? Lord Siva, who becomes sweet nectar when thought upon, resides in Otriyur. Today itself I am going there to end my sorrows. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – Vallalar separates his true self from the ups and downs of life. He tells his mind that worldly joys and sorrows come from karma (the accumulated results of good and bad deeds) and the three impurities (ego, illusion, and past actions) that cloud human awareness. He leaves for the temple town of Otriyur to find God, offering the mind a choice to come or stay.

2

துன்ப வாழ்வினைச் சுகம்என மனனே
சூழ்ந்து மாயையுள் ஆழ்ந்துநிற் கின்றாய்
வன்ப தாகிய நீயும்என் னுடனே
வருதி யோஅன்றி நிற்றியோ அறியேன்
ஒன்ப தாகிய உருவுடைப் பெருமான்
ஒருவன் வாழ்கின்ற ஒற்றியூர்க் கின்றே

இன்ப வாழ்வுறச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

tuṉpa vāḻviṉaic cukameṉa maṉaṉē cūḻntu māyaiyuḷ āḻntuniṟ kiṉṟāy vaṉpa tākiya nīyumeṉ ṉuṭaṉē varuti yō-aṉṟi niṟṟiyō aṟiyēṉ oṉpa tākiya uruvuṭaip perumāṉ oruvaṉ vāḻkiṉṟa oṟṟiyūrk kiṉṟē iṉpa vāḻvuṟac celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – O mind, you consider this sorrowful life to be happiness. You surround yourself with illusion and stand immersed in it. I do not know if you, who are so stubborn, will come with me or stay behind. The one great Lord of nine forms lives in Otriyur. Today itself I am going there to attain a life of bliss. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – The mind is stubborn and mistakes the illusions of worldly life for happiness. Vallalar refuses to wait for it to change, announcing his departure to seek the Lord. By giving his mind formal notice, he clears himself of any blame if it chooses to remain stuck in its ways.

3

ஆட்டு கின்றதற் காகஅம் பலத்துள்
ஆடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனே
வாழ்ந்து நீசுக மாய்இரு கண்டாய்
கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழ்வில்
குலவும் ஒற்றியூர்க் கோயில்சூழ்ந் தின்பம்
ஈட்டு கின்றதற் கேகின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

āṭṭu kiṉṟataṟ kāka-am palattuḷ āṭu kiṉṟacē vaṭimalar niṉaiyāy vāṭṭu kiṉṟaṉai valviṉai maṉaṉē vāḻntu nīcuka māyiru kaṇṭāy kūṭṭu kiṉṟanam paracivaṉ makiḻvil kulavum oṟṟiyūrk kōyilcūḻn tiṉpam īṭṭu kiṉṟataṟ kēkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – You do not think of the red lotus feet dancing in the hall to make all things dance. You torment me, O mind of hard karma. Stay here and live happily, you see. Our supreme Siva, who unites us with himself, rejoices in Otriyur. I am going there to circle the temple and gather bliss. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – The divine dance of the Lord animates everything in the universe, but the distracted mind refuses to notice it. Frustrated by the

mind's torment, Vallalar sarcastically tells it to stay behind and enjoy its worldly attachments while he goes to gather bliss at the temple.

4

வஞ்ச வாழ்க்கையை விடுத்தனன் நீயே
வாரிக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திரு மனனே
நஞ்சம் ஆயினும் உண்குவை நீதான்
நானும் அங்கதை நயப்பது நன்றோ
தஞ்சம் என்றவர்க் கருள்தரும் பெருமான்
தங்கும் ஒற்றியூர்த் தலத்தினுக் கின்றே
எஞ்சல் இன்றிநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

vañca vāḻkkaiyai viṭuttaṉaṉ nīyē vārik koṇṭiṅku vāḻntiru maṉaṉē nañcam āyiṉum uṇkuvai nītāṉ nāṉum aṅkatai nayappatu naṉṟō tañcam eṉṟavark karuḷtarum perumāṉ taṅkum oṟṟiyūrt talattiṉuk kiṉṟē eñcal iṉṟināṉ celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – I have abandoned this deceitful life. You scoop it up and live here, O mind. You would eat even poison. Is it right for me to desire it along with you? The great Lord who grants grace to those who seek refuge dwells in the sacred place of Otriyur. Today itself I am going there without hesitation. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – The human mind will eagerly consume toxic habits and worldly attachments as if they were nourishment. Recognizing this destructive appetite, Vallalar breaks with his thoughts, seeking refuge instead in divine grace.

5

உண்மை ஓதினும் ஓர்ந்திலை மனனே
உப்பி லிக்குவந் துண்ணுகின் றவர்போல்
வெண்மை வாழ்க்கையின் நுகர்வினை விரும்பி
வெளுக்கின் றாய்உனை வெறுப்பதில் என்னே
தண்மை மேவிய சடையுடைப் பெருமான்
சார்ந்த ஒற்றியந் தலத்தினுக் கின்றே
எண்மை நீங்கிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

uṇmai ōtiṉum ōrntilai maṉaṉē uppi likkuvan tuṇṇukiṉ ṟavarpōl veṇmai vāḻkkaiyiṉ nukarviṉai virumpi veḷukkiṉ ṟāyuṉai veṟuppatil eṉṉē taṇmai

mēviya caṭaiyuṭaip perumāṉ cārnta oṟṟiyan talattiṉuk kiṉṟē eṉmai nīṅkiṭac celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – Even when the truth is spoken, you do not understand it, O mind. Like those who come and eat unsalted food, you desire the experiences of this empty life and grow pale. What is the use of hating you? The great Lord with cool matted locks resides in the sacred place of Otriyur. Today itself I am going there to cast off my insignificance. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – Chasing worldly desires is as unsatisfying as eating unseasoned food. Realizing that hating the mind for its ignorance is useless, Vallalar walks away to seek a meaningful life in the divine presence.

6

நீடும் ஐம்பொறி நெறிநடந் துலக
நெறியில் கூடிநீ நினைப்பொடு மறப்பும்
நாடும் மாயையில் கிடந்துழைக் கின்றாய்
நன்று நின்செயல் நின்றிடு மனனே
ஆடும் அம்பலக் கூத்தன்எம் பெருமான்
அமர்ந்த ஒற்றியூர் ஆலயத் தின்றே
ஈடு நீங்கிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

nīṭum aimpoṟi neṟinaṭan tulaka neṟiyil kūṭiṉī niṉaippoṭu maṟappum nāṭum māyaiyil kiṭantuḻaik kiṉṟāy naṉṟu niṉceyal niṉṟiṭu maṉaṉē āṭum ampalak kūttaṉem perumāṉ amarnta oṟṟiyūr ālayat tiṉṟē īṭu nīṅkiṭac celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – You walk the path of the five extending senses, join the ways of the world, and toil in the illusion of remembering and forgetting. Do as you please and stay right here, O mind. Today I am going to the temple in Otriyur where our Lord, the dancer in the hall, resides, to shed my burdens. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – Vallalar addresses his mind, declaring a final separation. Because the mind is trapped by the five senses and worldly distractions, Vallalar leaves it behind to seek God at the Otriyur temple.

7

கூறும் ஓர்கணத் தெண்ணுறும் நினைவு

கோடி கோடியாய்க் கொண்டதை மறந்து
மாறு மாயையால் மயங்கிய மனனே
வருதி அன்றெனில் நிற்றிஇவ் வளவில்
ஆறு மேவிய வேணிஎம் பெருமான்
அமர்ந்த ஒற்றியூர் ஆலயம் அதன்பால்
ஈறில் இன்புறச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

kūṟum ōrkaṇat teṇṇuṟum niṉaivu kōṭi kōṭiyāyk koṇṭatai maṟantu māṟu māyaiyāl mayaṅkiya maṉaṉē varuti aṉṟeṉil niṟṟi-iv vaḷavil āṟu mēviya vēṇi-em perumāṉ amarnta oṟṟiyūr ālayam ataṉpāl īṟil iṉpuṟac celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – O mind deluded by shifting illusion, grasping millions of thoughts in a single moment and then forgetting them! Will you come? If not, stay right here. I am going to the temple in Otriyur, where our Lord with the river in his matted hair dwells, to experience endless joy. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – The mind is chaotic, generating millions of thoughts in a single moment only to lose them in a haze of illusion. Vallalar gives it a choice: come along to find joy in the divine, or be left behind. The imagery of the river in the Lord's matted hair refers to the traditional form of Siva holding the sacred Ganges river.

8

யாது கண்டனை அதனிடத் தெல்லாம்
அணைகின் றாய்அவ மாகநிற் கீந்த
போது போக்கினை யேஇனி மனனே
போதி போதிநீ போம்வழி எல்லாம்
கோது நீக்கிநல் அருள்தரும் பெருமான்
குலவும் ஒற்றியூர்க் கோயிலுக் கின்றே
ஏதம் ஓடநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

yātu kaṇṭaṉai ataṉiṭat tellām aṇaikiṉ ṟāyava mākaniṟ kīnta pōtu pōkkiṉai yē-iṉi maṉaṉē pōti pōtinī pōmvaḻi ellām kōtu nīkkinal aruḷtarum perumāṉ kulavum oṟṟiyūrk kōyiluk kiṉṟē ētam ōṭanāṉ celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – O mind, you attach yourself to whatever you see. You squander the time given to you in vain. Now go wherever you wish to go.

Today I am going to the temple in Otriyur where the Lord rejoices, who removes faults and grants good grace, so that my miseries flee. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – Human awareness attaches itself to whatever crosses its path, wasting the precious time we are given. Vallalar dismisses this restless habit. Instead of following the mind on its wandering, Vallalar turns to the divine presence that clears away faults and grants grace.

9

விச்சை வேண்டினை வினையுடை மனனே
மேலை நாள்பட்ட வேதனை அறியாய்
துச்சை நீபடும் துயர்உனக் கல்லால்
சொல்லி றந்தநல் சுகம்பலித் திடுமோ
பிச்சை எம்பெரு மான்என நினையேல்
பிறங்கும் ஒற்றியம் பெருந்தகை அவன்பால்
இச்சை கொண்டுநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

viccai vēṇṭiṉai viṉaiyuṭai maṉaṉē mēlai nāḷpaṭṭa vētaṉai aṟiyāy tuccai nīpaṭum tuyaruṉak kallāl colli ṟantanal cukampalit tiṭumō piccai emperu māṉeṉa niṉaiyēl piṟaṅkum oṟṟiyam peruntakai avaṉpāl iccai koṇṭunāṉ celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – O karma-bound mind, you desired illusions. You do not know the agony suffered in the past. You are wretched and only suffer sorrow. Will you ever attain the good joy beyond words? Do not think of our Lord as a mere beggar. I am going with immense longing to that great Lord of shining Otriyur. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – Bound by *karma*, the mind chases illusions and forgets the pain those attachments cause. It even looks down on the divine, mistaking the Lord's traditional guise as a wandering beggar for poverty. Vallalar abandons this foolish mindset, moving toward a joy that words cannot describe.

10

தூக்கம் உற்றிடும் சோம்புடை மனனே
சொல்வ தென்னைஓர் சுகம்இது என்றே
ஆக்கம் உற்றுநான் வாழநீ நரகில்
ஆழ நேர்ந்திடும் அன்றுகண் டறிகாண்

> நீக்கம் உற்றிடா நின்மலன் அமர்ந்து
> நிகழும் ஒற்றியூர் நியமத்திற் கின்றே
> ஏக்கம் அற்றிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
> இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

tūkkam uṟṟiṭum cōmpuṭai maṉaṉē colva teṉṉai-ōr cukamitu eṉṟē ākkam uṟṟunāṉ vāḻanī narakil āḻa nērntiṭum aṉṟukaṇ ṭaṟikāṇ nīkkam uṟṟiṭā niṉmalaṉ amarntu nikaḻum oṟṟiyūr niyamattiṟ kiṉṟē ēkkam aṟṟiṭac celkiṉṟēṉ uṉakkum iyampi ṉēṉpaḻi illai-eṉ mītē.

TRANSLATION – O lazy mind consumed by sleep! What is there to say when you think this sluggishness is a pleasure? I will flourish and live, while you will end up sinking in hell. See and realize it on that day. Today I am going to the shrine in Otriyur where the flawless Lord eternally dwells, so that my anxieties vanish. I have told you too. There is no blame on me.

COMMENTARY – Spiritual growth requires alertness, but the mind often prefers the comfortable numbness of laziness and sleep. Vallalar warns that this sluggishness leads to ruin. By breaking away and turning to the flawless divine presence, Vallalar leaves all worldly anxiety behind to flourish in grace.

038. WORDS OF DEFIANCE - NEṬUMOḶI VAÑSI -
நெடுமொழி வஞ்சி

1

வார்க்கொண் மங்கையர் முலைமலைக் கேற்றி
மறித்தும் அங்கவர் மடுவினில் தள்ளப்
பார்க்கின் றாய்எனைக் கெடுப்பதில் உனக்குப்
பாவ மேஅலால் பலன்சிறி துளதோ
ஈர்க்கின் றாய்கடுங் காமமாம் புலையா
இன்று சென்றுநான் ஏர்பெறும் ஒற்றி
ஊர்க்குள் மேவிய சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

vārkkoṇ maṅkaiyar mulaimalaik kēṟṟi maṟittum aṅkavar maṭuviṉil taḷḷap pārkkiṉ ṟāyeṉaik keṭuppatil uṉakkup pāva mē-alāl palaṉciṟi tuḷatō īrkkiṉ ṟāykaṭuṅ kāmamām pulaiyā iṉṟu ceṉṟunāṉ ērpeṟum oṟṟi ūrkkuḷ mēviya civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – You lift me onto the mountain-like breasts of women wearing tight bodices and then push me into their pool. You try to ruin me. Do you gain any benefit from this other than sin? You drag me around, you vile wretch of intense lust! Today I will go to beautiful Otriyur, and with the sword of grace from Lord Siva who dwells there, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Lust is a vicious enemy that drags the mind toward physical obsession and ruin. Vallalar vows to destroy this inner flaw using the grace of Lord Siva as a sword.

2

கொடிய மாதர்கள் இடையுறும் நரகக்
குழியில் என்தனைக் கொண்டுசென் றமுழ்த்திக்
கடிய வஞ்சனை யால்எனைக் கலக்கம்
கண்ட பாவியே காமவேட் டுவனே
இடிய நெஞ்சகம் இடர்உழந் திருந்தேன்
இன்னும் என்னைநீ ஏன்இழுக் கின்றாய்
ஒடிவில் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

koṭiya mātarkaḷ iṭaiyuṟum narakak kuḻiyil eṉtaṉaik koṇṭuceṉ ṟaḻuttik kaṭiya vañcaṉai yāleṉaik kalakkam kaṇṭa pāviyē kāmavēṭ ṭuvaṉē iṭiya neñcakam iṭaruḻan tiruntēṉ iṉṉum eṉṉainī ēṉiḻuk kiṉṟāy oṭivil oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḻāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – You dragged me and plunged me into the hellish pit among cruel women. You saw me bewildered by your severe deceit, you sinner, you hunter of lust! My heart breaks as I suffer in affliction. Why do you still pull at me? With the sword of grace from Lord Siva of endless Otriyur, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Lust acts like a deceitful hunter trapping the mind in pain and confusion. Vallalar warns the vice that divine grace will sever its hold.

3

பேதை மாதர்தம் மருங்கிடை ஆழ்ந்த
பிலத்தில் என்தனைப் பிடித்தழ வீழ்த்தி
வாதை உற்றிட வைத்தனை ஐயோ
மதியில் காமமாம் வஞ்சக முறியா
ஏதம் நீத்தருள் அடியர்தம் சார்வால்
எழுகின் றேன்எனை இன்னும்நீ இழுக்கில்
ஓதும் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

pētai mātartam maruṅkiṭai āḻnta pilattil eṉtaṉaip piṭittaḻa vīḻtti vātai uṟṟiṭa vaittaṉai aiyō matiyil kāmamām vañcaka muṟiyā ētam nīttaruḷ aṭiyartam cārvāl eḻukiṉ ṟēṉeṉai iṉṉumnī iḻukkil ōtum oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḻāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – You seized me and threw me weeping into the deep pit at the waists of foolish women. Alas, you made me suffer torment, you senseless and deceitful blockhead of lust! I am rising up now through the company of gracious devotees who have shed all flaws. If you drag me again, with the sword of grace from Lord Siva of renowned Otriyur, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Freedom from sensual torment comes through the right companions. Vallalar credits flawless devotees for helping him rise out of his obsession, warning lust that divine grace will finish it off if it returns.

4

கோவம் என்னும்ஓர் கொலைப்புலைத் தலைமைக்

கொடிய னேஎனைக் கூடிநீ நின்ற
பாவ வன்மையால் பகைஅடுத் துயிர்மேல்
பரிவி லாமலே பயன்இழந் தனன்காண்
சாவ நீயில தேல்எனை விடுக
சலஞ்செய் வாய்எனில் சதுர்மறை முழக்கம்
ஓவில் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

kōvam eṉṉumōr kolaippulait talaimaik koṭiya ṉē-eṉaik kūṭiṇī niṉṟa pāva vaṉmaiyāl pakai-aṭut tuyirmēl parivi lāmalē payaṉiḻan taṉaṉkāṇ cāva nīyila tēleṉai viṭuka calañcey vāyeṉil caturmaṟai muḻakkam ōvil oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O cruel chief of the murderous and vile clan called Anger! Because of the powerful sin of your union with me, I embraced enmity and lost my purpose, showing no compassion for life. Understand this. If you will not die, let me go. If you cause trouble, with the sword of grace from Lord Siva of Otriyur where the roar of the four Vedas never ceases, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Vallalar turns on anger next, calling it a murderer. He says that anger makes a person lose all compassion for living beings, destroying the very purpose of life. He orders this anger to leave or face destruction by the sword of grace.

5

சார்ந்த லோபமாம் தயையிலி ஏடா
தாழ்ந்தி ரப்பவர் தமக்கணு அதனுள்
ஈர்ந்த ஒன்றினை ஈயவும் ஒட்டாய்
இரக்கின் றோர்தரின் அதுகொளற் கிசைவாய்
சோர்ந்தி டாதுநான் துய்ப்பவும் செய்யாய்
சுகமி லாதநீ தூரநில் இன்றேல்
ஓர்ந்த ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

cārnta lōpamām tayaiyili ēṭā tāḻnti rappavar tamakkaṇu ataṉuḷ īrnta oṉṟiṉai īyavum oṭṭāy irakkiṉ ṟōrtariṉ atukoḷaṟ kicaivāy cōrnti ṭātunāṉ tuyppavum ceyyāy cukami lātanī tūranil iṉṟēl ōrnta oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O merciless fellow called Greed who has clung to me! You do not let me give even a fraction of an atom to those who humbly beg. Yet

if those beggars offer something, you agree to take it. You do not even let me enjoy things without exhaustion. You joyless wretch, stand far away. If not, with the sword of grace from Lord Siva of esteemed Otriyur, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Greed refuses to give even a scrap to a beggar while eagerly taking whatever it can get, ruining both generosity and personal happiness. Vallalar banishes this joyless trait with the sword of grace.

6

மோகம் என்னும்ஓர் மூடரில் சிறந்தோய்
முடிவி லாத்துயர் மூலஇல் ஒழுக்கில்
போகம் என்னும்ஓர் அளற்றிடை விழவும்
போற்று மக்கள்பெண் டன்னைதந் தையராம்
சோக வாரியில் அழுந்தவும் இயற்றிச்
சூழ்கின் றாய்எனைத் தொடர்ந்திடேல் தொடரில்
ஓகை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

mōkam eṉṉumōr mūṭaril ciṟantōy muṭivi lāttuyar mūla-il oḻukkil pōkam eṉṉumōr aḷaṟṟiṭai viḻavum pōṟṟu makkaḷpeṇ ṭaṉṉaitan taiyarām cōka vāriyil aḻuntavum iyaṟṟic cūḻkiṉ ṟāyeṉait toṭarntiṭēl toṭaril ōkai oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O foremost among fools named Infatuation. You make me fall into the mire called sensual pleasure in this domestic life, the root of endless sorrow. You surround me, making me sink into the ocean of sorrow filled with cherished children, wife, mother, and father. Do not follow me. If you do, with the sword of grace from Lord Siva of joyful Otriyur, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Infatuation traps the soul in worldly life. Attachment to family, domestic routines, and physical pleasure creates an ocean of endless sorrow. To break free, divine grace must strike this delusion down.

7

மதம்எ னும்பெரு மத்தனே எனைநீ
வருத்தல் ஒதினால் வாயினுக் கடங்கா
சிதமெ னும்பரன் செயலினை அறியாய்
தீங்கு செய்தனர் நன்மையாம் செய்தோம்
இதம றிந்தனம் எமக்கினி ஒப்பார்

யாவர் என்றெனை இழிச்சினை அடியார்க்
குதவும் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

matame ṉumperu mattaṉē eṉainī varuttal ōtiṉāl vāyiṉuk kaṭaṅkā citame ṉumparaṉ ceyaliṉai aṟiyāy tīṅku ceytaṉar naṉmaiyām ceytōm itama ṟintaṉam emakkiṉi oppār yāvar eṉṟeṉai iḷicciṉai aṭiyārk kutavum oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O great madman named Pride. If I describe how you torment me, words cannot contain it. You do not know the workings of the Supreme Lord who is pure consciousness. You degraded me by making me proudly think, "They did harm. We did good. We know what is beneficial. Who is equal to us now?" With the sword of grace from Lord Siva of Otriyur, who helps his devotees, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Pride is a madness that tricks people into believing they are morally superior. It makes a person judge others and boast of their own good deeds, forgetting that the Supreme Lord orchestrates all things. Grace must destroy this false superiority.

8

அமைவ றிந்திடா ஆணவப் பயலே
அகில கோடியும் ஆட்டுகின் றவன்காண்
எமைந டத்துவோன் ஈதுண ராமல்
இன்று நாம்பரன் இணையடி தொழுதோம்
கமைவின் ஏத்தினோம் அடியரும் ஆனோம்
கனிகின் றோம்எனக் கருதிட மயக்கேல்
உமையன் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

amaiva ṟintiṭā āṇavap payalē akila kōṭiyum āṭṭukiṉ ṟavaṉkāṇ emaina ṭattuvōṉ ītuṇa rāmal iṉṟu nāmparaṉ iṇaiyaṭi toḻutōm kamaiviṉ ēttiṉōm aṭiyarum āṉōm kaṉikiṉ ṟōmeṉak karutiṭa mayakkēl umaiyaṉ oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O arrogant wretch who knows no limits. The Lord who animates all the countless worlds is the very one who guides us. Do not delude me into ignoring this truth and proudly thinking, "Today we worshiped the Supreme Lord's twin feet. We praised him with devotion. We became devotees. We are spiritually maturing." With the sword of

grace from Lord Siva of Otriyur, the consort of Uma, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Arrogance infects even spiritual life. The ego loves to claim credit for devotion, boasting of worship and spiritual maturity. This false pride ignores the absolute truth that the Lord animates and guides all actions.

9

கருமை யாம்அகங் காரமர்க் கடவா
கடைய னேஉனைக் கலந்தத னாலே
அருமை யாகநாம் பாடினோம் கல்வி
அறஅ றிந்தனம் அருளையும் அடைந்தோம்
இருமை இன்பமும் பெற்றனம் என்றே
எனைம தித்துநான் இழிவடைந் தனன்காண்
ஒருமை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

karumai yāmakaṅ kāramark kaṭavā kaṭaiya ṉē-uṉaik kalantata ṉālē arumai yākanām pāṭiṉōm kalvi aṟa-a ṟintaṉam aruḷaiyum aṭaintōm irumai iṉpamum peṟṟaṉam eṉṟē eṉaima tittunāṉ iḻivaṭain taṉaṉkāṇ orumai oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḷāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O dark monkey of Ego. O lowly one. By mingling with you, I esteemed myself and fell into degradation, thinking, "We sang beautifully. We mastered all learning. We attained grace. We gained the joys of both worlds." With the sword of grace from Lord Siva of unified Otriyur, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – The ego behaves like a restless monkey, ruining a person through self-congratulation. It turns talents like singing, scholarly learning, and even the experience of grace into fuel for vanity. Claiming these as personal victories leads to spiritual degradation.

10

வெண்மை சேர்அகங் காரமாம் வீணா
விடுவி டென்றனை வித்தகம் உணராய்
தண்மை இன்றிதற் கிதுஎனத் துணிந்தென்
தனையும் சாய்ப்பது தகவென நினைத்தாய்
அண்மை நின்றிடேல் சேய்மைசென் றழிநீ
அன்றி நிற்றியேல் அரிமுதல் ஏத்தும்

> உண்மை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
> உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

veṇmai cērakaṅ kāramām vīṇā viṭuvi ṭeṉṟaṉai vittakam uṇarāy taṇmai iṉṟitaṟ kitu-eṉat tuṇinteṉ taṉaiyum cāyppatu takaveṉa niṉaittāy aṇmai niṉṟiṭēl cēymaiceṉ ṟaḻinī aṉṟi niṟṟiyēl arimutal ēttum uṇmai oṟṟiyūrc civaṉaruḷ vāḻāl uṉṉai veṭṭuval uṇmai-eṉ ṟuṇarē.

TRANSLATION – O vain Ego full of ignorance. Leave me, leave me. You do not understand divine wisdom. Lacking all calmness, you hastily jumped to conclusions and thought it right to ruin me. Do not stand near me. Go far away and perish. If you stay, with the sword of grace from Lord Siva of true Otriyur, praised by Vishnu and the other gods, I will cut you down. Know this as the truth.

COMMENTARY – Vain ego lacks divine wisdom and inner peace. Restless and prone to hasty conclusions, it threatens to ruin the soul. This ignorance must be driven far away, or else it will be cut down by divine grace.

039. DECLARING THE NATURE OF DEVOTION - PAṟṟiṉ TiṟAM PAKARTAL - *பற்றின் திறம் பகர்தல்*

1

வாணரை விடையூர் வரதனை ஒற்றி வாணனை மலிகடல் விடமாம்
ஊணனை அடியேம் உளத்தனை எல்லாம் உடையனை உள்கிநின் றேத்தா
வீணரை மடமை விழலரை மரட்ட வேடரை மூடரை நெஞ்சக்
கோணரைமுருட்டுக் குறும்பரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே.

vāṇarai viṭaiyūr varataṉai oṟṟi vāṇaṉai malikaṭal viṭamām ūṇaṉai aṭiyēm uḷattaṉai ellām uṭaiyaṉai uḷkiniṉ ṟēttā vīṇarai maṭamai viḻalarai maraṭṭa vēṭarai mūṭarai neñcak kōṇaraimuruṭṭuk kuṟumparaik kaṇṭāl kūcuva kūcuva viḻiyē.

TRANSLATION – My eyes recoil, they recoil when they see the vain, the ignorant, the stubborn fools, the idiots, the crooked-hearted, and the rough ruffians who do not contemplate and praise the Lord of the heavens, the benefactor who rides the bull, the dweller of Otriyur, the one who consumed the overflowing ocean's poison as food, the one who dwells in the hearts of his devotees, the one who possesses everything.

COMMENTARY – True devotion means recognizing a God who sacrifices for others by swallowing the ocean's poison to save the world. People who ignore this compassionate Lord become trapped in vanity, stubbornness, and cruelty. Vallalar says his eyes physically shrink away from such crooked-hearted people.

2

மூவரை அளித்த முதல்வனை முக்கண் மூர்த்தியைத் தீர்த்தனைப் பெரிய
தேவரைக் காத்த செல்வனை ஒற்றித் தியாகனை நினைந்துநின் றேத்தாப்
பாவரை வரையாப் படிற்றரை வாதப் பதடரைச் சிதடரைப் பகைசேர்
கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே.

mūvarai aḷitta mutalvaṉai mukkaṇ mūrttiyait tīrttaṉaip periya tēvaraik kātta celvaṉai oṟṟit tiyākaṉai niṉaintuniṉ ṟēttāp pāvarai varaiyāp paṭiṟṟarai vātap pataṭaraic citaṭaraip pakaicēr kōvaraik koṭiya kuṇattaraik kaṇṭāl kūcuva kūcuva viḻiyē.

TRANSLATION – My eyes recoil, they recoil when they see the sinners, the boundless deceivers, the empty debaters, the ignorant, the spiteful, and the cruel-natured who do not remember and praise the primal one who

created the three gods, the three-eyed Lord, the pure one, the wealthy one who protected the great gods, Lord Thyagar of Otriyur.

COMMENTARY – Forgetting the ultimate Creator goes hand in hand with becoming deceptive, cruel, and obsessed with empty arguments. Vallalar feels an instinctive physical disgust for those whose lives are consumed by malice instead of gratitude.

3

அண்டனை எண்தோள் அத்தனை ஒற்றி அப்பனை ஐயனை நீல
கண்டனை அடியர் கருத்தனைப் பூத கணத்தனைக் கருதிநின் றேத்தா
மிண்டரைப் பின்றா வெளிற்றரைவலிய வேற்றரைச் சீற்றரைப் பாபக்
குண்டரை வஞ்சக் குடியரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே.

aṇṭaṉai eṇtōḷ attaṉai oṟṟi appaṉai aiyaṉai nīla kaṇṭaṉai aṭiyar karuttaṉaip pūta kaṇattaṉaik karutiniṉ ṟēttā miṇṭaraip piṉṟā veḷiṟṟaraivaliya vēṟṟaraic cīṟṟaraip pāpak kuṇṭarai vañcak kuṭiyaraik kaṇṭāl kūcuva kūcuva viḻiyē.

TRANSLATION – My eyes recoil, they recoil when they see the arrogant, the unrelentingly ignorant, the stubbornly hostile, the wrathful, the deep sinners, and the deceitful citizens who do not meditate upon and praise the Lord of the universe, the eight-shouldered father, the father of Otriyur, the Master, the blue-throated one, the one who dwells in the thoughts of his devotees, the Lord of the goblin hosts.

COMMENTARY – Arrogance and hostility are the natural outcomes of a life without spiritual focus. The Lord is a loving father and master who dwells in the thoughts of his devotees. When people close their minds to this presence, they fall into wrath and deceit, causing Vallalar to turn away in horror.

4

நாதனைப் பொதுவில் நடத்தனை எவர்க்கும் நல்லனை வல்லனைச் சாம
கீதனை ஒற்றிக் கிறைவனை எங்கள் கேள்வனைக் கிளர்ந்துநின் றேத்தாத்
தீதரை நரகச் செக்கரை வஞ்சத் திருட்டரை மருட்டரைத் தொலையாக்
கோதரைக் கொலைசெய் கோட்டரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே.

nātaṉaip potuvil naṭattaṉai evarkkum nallaṉai vallaṉaic cāma kītaṉai oṟṟik kiṟaivaṉai eṅkaḷ kēḷvaṉaik kiḷarntuniṉ ṟēttāt tītarai narakac cekkarai vañcat tiruṭṭarai maruṭṭarait tolaiyāk kōtaraik kolaicey kōṭṭaraik kaṇṭāl kūcuva kūcuva viḻiyē.

TRANSLATION – My eyes recoil, they recoil when they see the wicked, those bound for the hellish oil press, the deceitful thieves, the deluded, the endlessly flawed, and the murderous tyrants who do not rise up and praise the Master, the dancer in the public hall, the one who is good to all, the omnipotent one, the lover of the Sama Veda, the Lord of Otriyur, our beloved.

COMMENTARY – The Divine is described as the dancer in the public hall, completely accessible and good to everyone. Those who reject this universal goodness end up committing violence, theft, and murder. Vallalar links a lack of spiritual love directly to real-world cruelty and oppression.

5

நம்பனை அழியா நலத்தனை எங்கள் நாதனை நீதனைக் கச்சிக்
கம்பனை ஒற்றிக் கங்கைவே ணியனைக் கருத்தனைக் கருதிநின் றேத்தா
வம்பரை ஊத்தை வாயரைக் கபட மாயரைப் பேயரை எட்டிக்
கொம்பரைப் பொல்லாக் கோளரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே.

nampaṉai aḻiyā nalattaṉai eṅkaḷ nātaṉai nītaṉaik kaccik kampaṉai oṟṟik kaṅkaivē ṇiyaṉaik karuttaṉaik karutiniṉ ṟēttā vamparai ūttai vāyaraik kapaṭa māyaraip pēyarai eṭṭik komparaip pollāk kōḷaraik kaṇṭāl kūcuva kūcuva viḻiyē.

TRANSLATION – My eyes recoil, they recoil when they see the worthless, the foul-mouthed, the deceitful frauds, the demonic, the toxic branches, and the wicked slanderers who do not meditate upon and praise the trustworthy one, the one of imperishable goodness, our Master, the righteous one, Lord Kampan of Kanchi, the Lord of Otriyur who wears the Ganges in his braided hair, the supreme Lord of thought.

COMMENTARY – The Lord represents imperishable goodness and trustworthiness. People who turn their backs on this goodness become like toxic branches: full of deceit, foul language, and slander. Vallalar's recoiling eyes physically reject this harmful way of living.

6

சடையனை எவர்க்கும் தலைவனைக் கொன்றைத் தாரனைச் சராசர சடத்துள்
உடையனை ஒற்றி ஊரனை மூவர் உச்சனை உள்கிநின் றேத்தாக்
கடையரைப் பழைய கயவரைப் புரட்டுக் கடியரைக் கடியரைக் கலக
நடையரை உலக நசையரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

caṭaiyaṉai evarkkum talaivaṉaik koṉṟait tāraṇaic carācara caṭattuḷ uṭaiyaṉai oṟṟi ūraṇai mūvar uccaṉai uḷkiniṉ ṟēttāk kaṭaiyaraip paḷaiya kayavaraip puraṭṭuk kaṭiyaraik kaṭiyaraik kalaka naṭaiyarai ulaka nacaiyaraik kaṇṭāl naṭuṅkuva naṭuṅkuva maṉamē.

TRANSLATION – If I see those who do not meditate on and praise the Lord with matted hair, the Lord of all, the one wearing the Konrai garland, the one holding the moving and unmoving universe within Himself, the Lord of Otriyur, the supreme one above the three gods, my mind trembles, it trembles. It trembles seeing such base people, habitual scoundrels, cruel deceivers, hard-hearted ones, those who walk the path of conflict, and those consumed by worldly desires.

COMMENTARY – Vallalar feels physical fear when he sees people consumed by greed, deceit, and conflict. They refuse to think of the divine, who wears the *Konrai* (a sacred golden flower) and holds the moving and unmoving universe within himself.

7

கஞ்சனைச் சிரங்கொய் கரத்தனை மூன்று கண்ணனைக் கண்ணனைக் காத்த தஞ்சனை ஒற்றித் தலத்தனைச் சைவத் தலைவனைத் தாழ்ந்துநின் றேத்தா வஞ்சரைக் கடைய மடையரைக் காம மனத்தரைச் சினத்தரை வலிய நஞ்சரை இழிந்த நரகரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

kañcaṉaic ciraṅkoy karattaṉai mūṉṟu kaṇṇaṉaik kaṇṇaṉaik kātta tañcaṉai oṟṟit talattaṉaic caivat talaivaṉait tāḻntuniṉ ṟēttā vañcaraik kaṭaiya maṭaiyaraik kāma maṉattaraic ciṉattarai valiya nañcarai iḻinta narakaraik kaṇṭāl naṭuṅkuva naṭuṅkuva maṉamē.

TRANSLATION – If I see those who do not bow down and praise the one whose hand plucked Brahma's head, the three-eyed one, the refuge who protected Vishnu, the Lord of Otriyur, the Lord of Saivam, my mind trembles, it trembles. It trembles seeing such deceitful people, the lowest fools, those with lustful minds, angry ones, those like potent poison, and those degraded beings of hell.

COMMENTARY – Anger, lust, and deceit are poisonous states of mind that drag down the soul. Vallalar feels terrified when he encounters people trapped in these states who refuse to seek divine refuge. God's power to offer this refuge is shown when Siva disciplines Brahma (the creator god) and shelters Vishnu (the preserver god).

8

தாமனை மழுமான் தரித்தசெங் கரனைத் தகையனைச் சங்கரன் தன்னைச்
சேமனை ஒற்றித் தியாகனைச் சிவனைத் தேவனைத் தேர்ந்துநின் றேத்தா
ஊமரைநீண்ட ஒதியரைப் புதிய ஒட்டரைத் துட்டரைப் பகைகொள்
நாமரை நரக நாடரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

tāmaṉai maḻumāṉ tarittaceṅ karaṉait takaiyaṉaic caṅkaraṉ taṉṉaic
cēmaṉai oṟṟit tiyākaṉaic civaṉait tēvaṉait tērntuniṉ ṟēttā ūmarainīṇṭa
otiyaraip putiya oṭṭarait tuṭṭaraip pakaikoḷ nāmarai naraka nāṭaraik kaṇṭāl
naṭuṅkuva naṭuṅkuva maṉamē.

TRANSLATION – If I see those who do not realize and praise the garlanded one, the one holding the battle-axe and the deer in his red hands, the great one, Sankara himself, the protector, Lord Tyagaraja of Otriyur, Siva, the supreme God, my mind trembles, it trembles. It trembles seeing such ignorant people, useless tall fools, strange schemers, wicked ones, terrifying instigators of enmity, and those seeking hell.

COMMENTARY – Living without the awareness of God turns people into ignorant and wicked schemers. Vallalar shrinks in fear from those who stir up enmity and ruin their own lives. He praises God as Thyagar (the presiding Lord at the Otriyur temple) and Sankara (the bringer of peace), the only protector from worldly ruin.

9

ஈசனைத் தாயில் இனியனை ஒற்றி இன்பனை அன்பனை அழியாத்
தேசனைத் தலைமைத் தேவனை ஞானச் சிறப்பனைச் சேர்ந்துநின் றேத்தா
நீசரை நாண்இல் நெட்டரை நரக நேயரைத் தீயரைத் தரும
நாசரை ஒழியா நட்டரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

īcaṉait tāyil iṉiyaṉai oṟṟi iṉpaṉai aṉpaṉai aḻiyāt tēcaṉait talaimait tēvaṉai
ñāṉac ciṟappaṉaic cērntuniṉ ṟēttā nīcarai nāṇil neṭṭarai naraka nēyarait
tīyarait taruma nācarai oḻiyā naṭṭaraik kaṇṭāl naṭuṅkuva naṭuṅkuva
maṉamē.

TRANSLATION – If I see those who do not gather and praise the Lord, the one sweeter than a mother, the blissful Lord of Otriyur, the loving one, the imperishable light, the supreme God, the one of excellent wisdom, my mind trembles, it trembles. It trembles seeing such base people, shameless empty vessels, lovers of hell, evil ones, destroyers of righteousness, and relentless bringers of ruin.

COMMENTARY – Vallalar describes God with affection as a loving presence sweeter than a mother. Those who reject this boundless love become empty, shameless, and destructive. They actively ruin righteousness instead of seeking the joy and wisdom of the divine.

10

நித்தனைத் தூய நிமலனைப் புலியூர் நிருத்தனை ஒருத்தனை வாய்மைச்
சுத்தனை ஒற்றித் தலம்வளர் ஞான சுகத்தனைச் சூழ்ந்துநின் றேத்தா
மத்தரைச் சமண வாதரைத் தேர வறியரை முறியரை வைண
நத்தரைச் சுணங்க நாவரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

nittaṉait tūya nimalaṉaip puliyūr niruttaṉai oruttaṉai vāymaic cuttaṉai oṟṟit talamvaḷar ñāṉa cukattaṉaic cūḻntuniṉ ṟēttā mattaraic camaṇa vātarait tēra vaṟiyarai muṟiyarai vaiṇa nattaraic cuṇaṅka nāvaraik kaṇṭāl naṭuṅkuva naṭuṅkuva maṉamē.

TRANSLATION – If I see those who do not gather around and praise the eternal one, the pure flawless one, the cosmic dancer of Puliyur, the peerless one, the utterly truthful one, the blissful Lord of wisdom who prospers in Otriyur, my mind trembles, it trembles. It trembles seeing such madmen, argumentative Jains, impoverished Buddhists, broken ones, Vaishnava sectarians, and those with dog-like tongues.

COMMENTARY – Sectarian division and religious argument terrify Vallalar just as much as worldly greed. Vallalar plainly calls the argumentative Jains, Buddhists, and Vaishnavas (followers of Vishnu) madmen with dog-like tongues. He sees their rigid dogmas as a failure to recognize the pure, eternal divine truth, which he honors here as the cosmic dancer of Puliyur (the sacred town of Chidambaram).

040. DESPAIR IN SERVITUDE - AṬIMAIT TIṚAT TALAISAL - அடிமைத் திறத் தலைசல்

1

தேவர் அறியார் மால்அறியான் திசைமா முகத்தோன் தான்அறியான்
யாவர் அறியார் திருஒற்றி யப்பா அடியேன் யாதறிவேன்
மூவர் திருப்பாட் டினுக்கிசைந்தே முதிர்தீம் பாலும் முக்கனியும்
காவல் அமுதும் நறுந்தேனும் கைப்ப இனிக்கும் நின்புகழே.

tēvar aṟiyār mālaṟiyāṉ ticaimā mukattōṉ tāṉaṟiyāṉ yāvar aṟiyār tiru-oṟṟi yappā aṭiyēṉ yātaṟivēṉ mūvar tiruppāṭ ṭiṉukkicaintē mutirtīm pālum mukkaṉiyum kāval amutum naṟuntēṉum kaippa iṉikkum niṉpukaḻē.

TRANSLATION – The celestial beings do not know. Vishnu does not know. The four-faced Brahma of the directions does not know. Everyone fails to know. Father of holy Otriyur, what can I, your servant, know? When sung in harmony with the sacred songs of the three saints, your praise tastes so sweet that rich sweet milk, the three fruits, the guarded nectar of the gods, and fragrant honey turn bitter in comparison.

COMMENTARY – Since the greatest gods cannot comprehend divine reality, an ordinary person naturally feels lost. Yet Vallalar finds that singing divine praise in the tradition of the ancient saints offers a sweetness surpassing honey, fruit, and the nectar of the gods.

2

புகழே விரும்பிப் புலன்இழந்தேன் போந்துன் பதத்தைப் போற்றுகிலேன்
இகழேன் எனைநான் ஒற்றியப்பா என்னை மதித்தேன் இருள்மனத்தேன்
திகழ்ஏழ் உலகில் எனைப்போல்ஓர் சிறியர் அறியேன் தீவினையை
அகழேன்எனினும் எனையாளா தகற்றல் அருளுக் கழகன்றே.

pukaḻē virumpip pulaṉiḻantēṉ pōntuṉ patattaip pōṟṟukilēṉ ikaḻēṉ eṉaināṉ oṟṟiyappā eṉṉai matittēṉ iruḷmaṉattēṉ tikaḻēḷ ulakil eṉaippōlōr ciṟiyar aṟiyēṉ tīviṉaiyai akaḻēṉeṉiṉum eṉaiyāḷā takaṟṟal aruḷuk kaḻakaṉṟē.

TRANSLATION – Desiring worldly fame, I lost my senses. I do not come and praise your feet. I do not despise myself. Father of Otriyur, possessing a dark heart, I esteemed myself highly. In the radiant seven worlds, I know no one as petty as me. Even if I do not dig out my evil deeds, discarding me without taking me into your service does not befit your Grace.

COMMENTARY – A dark heart and swollen ego blind a person to spiritual life. Vallalar admits that chasing public approval leaves him feeling petty and disconnected from God. Unable to root out his own bad habits, he asks to be taken into divine service anyway, reasoning that grace exists to save those who cannot save themselves.

3

அன்றும் அறியார் மாதவரும் அயனும் மாலும் நின்நிலையை
இன்றும் அறியார் அன்றியவர் என்றும் அறியார் என்னில்ஒரு
நன்றும் அறியேன் நாயடியேன் நான்எப்படிதான் அறிவேனோ
ஒன்றும் நெறிஏ தொற்றியப்பா ஒப்பார் இல்லா உத்தமனே.

aṉṟum aṟiyār mātavarum ayaṉum mālum niṉṉilaiyai iṉṟum aṟiyār aṉṟiyavar eṉṟum aṟiyār eṉṉiloru naṉṟum aṟiyēṉ nāyaṭiyēṉ nāṉeppaṭitāṉ aṟivēṉō oṉṟum neṟi-ē toṟṟiyappā oppār illā uttamaṉē.

TRANSLATION – Even in the past, the great sages, Brahma, and Vishnu did not know your state. Today too they do not know. Indeed, they will never know. If this is so, how can I possibly know, I who am a dog-like servant knowing no good at all? Father of Otriyur, peerless supreme one, what is the path to unite with you?

COMMENTARY – If powerful celestial beings remain forever ignorant of God's state, a humble servant stands no chance of grasping it through intellect. Acknowledging his ignorance, Vallalar stops trying to understand the divine mystery and instead asks the Lord to show him the direct path to unity.

4

ஒப்பார் இல்லா ஒற்றியப்பா உன்னை மறந்தேன் மாதர்கள்தம்
வெப்பார் குழியில் கண்மூடி விழுந்தேன் எழுந்தும் விரைகின்றேன்
இப்பார் நடையில் களித்தவரை ஈர்த்துக் கொடுபோய்ச் செக்கிலிடு
விப்பார் நமனார் என்பதைநான் நினையா தறிவை விடுத்தேனே.

oppār illā oṟṟiyappā uṉṉai maṟantēṉ mātarkaḷtam veppār kuḻiyil kaṇmūṭi viḻuntēṉ eḻuntum viraikiṉṟēṉ ippār naṭaiyil kaḷittavarai īrttuk koṭupōyc cekkiliṭu vippār namaṉār eṉpataināṉ niṉaiyā taṟivai viṭuttēṉē.

TRANSLATION – Peerless Father of Otriyur, I forgot you. I closed my eyes and fell into the hot pit of women. Even when I rise, I rush back to it. Lord Yama's agents drag away those who revel in worldly ways and crush them in an oil press. Without thinking of this, I abandoned my wisdom.

COMMENTARY – Sensual obsession pulls the mind repeatedly into a trap of its own making. Vallalar laments abandoning his wisdom for the heat of lust, rushing back to it even after trying to pull away. He recalls Yama, the god of death, whose messengers crush worldly souls in an oil press, yet he finds himself ignoring this inevitable end.

5

விடுத்தேன் தவத்தோர் நெறிதன்னை வியந்தேன் உலக வெந்நெறியை
மடுத்தேன் துன்ப வாரிதனை வஞ்ச மனத்தர் மாட்டுறவை
அடுத்தேன் ஒற்றி யப்பாஉன் அடியை நினையேன் அலமந்தேன்
படுத்தே நமன்செக் கிடும்போது படிறேன் யாது படுவேனோ.

viṭuttēṉ tavattōr neṟitaṉṉai viyantēṉ ulaka venneṟiyai maṭuttēṉ tuṉpa vāritaṉai vañca maṉattar māṭṭuṟavai aṭuttēṉ oṟṟi yappā-uṉ aṭiyai niṉaiyēṉ alamantēṉ paṭuttē namaṉcek kiṭumpōtu paṭiṟēṉ yātu paṭuvēṉō.

TRANSLATION – I abandoned the path of the ascetics. I admired the cruel path of the world. I drank from the ocean of sorrow. I associated with deceitful people. Father of Otriyur, I do not think of your feet. I reel in despair. When Yama lays me down and crushes me in his oil press, what suffering will I endure?

COMMENTARY – Choosing the cruel ways of the world over a disciplined spiritual life guarantees a harvest of sorrow. Deceitful company and forgotten devotion lead to despair as death approaches. Vallalar trembles at the thought of being crushed by the consequences of his worldly choices when his time runs out.

6

படுவேன் அல்லேன் நமன்தமரால் பரிவேன் அல்லேன் பரமநினை
விடுவேன் அல்லேன் என்னையும்நீ விடுவாய் அல்லை இனிச்சிறிதும்
கெடுவேன் அல்லேன் சிறியார்சொல் கேட்பேன் அல்லேன் தருமநெறி
அடுவேன் அல்லேன் திருஒற்றி யப்பா உன்றன் அருள்உண்டே.

paṭuvēṉ allēṉ namaṉtamarāl parivēṉ allēṉ paramaniṉai viṭuvēṉ allēṉ eṉṉaiyumnī viṭuvāy allai iṉicciṟitum keṭuvēṉ allēṉ ciṟiyārcol kēṭpēṉ allēṉ tarumaneṟi aṭuvēṉ allēṉ tiru-oṟṟi yappā uṉṟaṉ aruḷuṇṭē.

TRANSLATION – I will not suffer at the hands of death's messengers. I will not grieve. O Supreme Lord, I will not let you go, and you will not let me go. I will not face ruin even slightly hereafter. I will not listen to the words of petty people. I will not ruin the path of virtue. O Father of holy Otriyur, your grace is with me.

COMMENTARY – With the Lord's grace present, all fear of death, sorrow, and ruin vanishes. The soul holds fast to the divine, confident that God will never let go. This trust makes it easy to ignore petty distractions and remain steadily on the path of goodness.

7

உண்டோ எனைப்போல் மதிஇழந்தோர் ஒற்றி யப்பா உன்னுடைய
திண்டோள் இலங்கும் திருநீற்றைக் காண விரும்பேன் சேர்ந்தேத்தேன்
எண்தோள் உடையாய் என்றிரங்கேன் இறையும் திரும்பேன் இவ்வறிவைக்
கொண்டே உனைநான் கூடுவன்நின் குறிப்பே தொன்றும் அறியேனே.

uṇṭō eṉaippōl mati-iḻantōr oṟṟi yappā uṉṉuṭaiya tiṇṭōḷ ilaṅkum tirunīṟṟaik kāṇa virumpēṉ cērntēttēṉ eṇṭōḷ uṭaiyāy eṉṟiraṅkēṉ iṟaiyum tirumpēṉ ivvaṟivaik koṇṭē uṉaināṉ kūṭuvaṉniṉ kuṟippē toṉṟum aṟiyēṉē.

TRANSLATION – Are there any who have lost their mind like me? O Father of Otriyur, I do not yearn to see the holy ash shining on your strong shoulders. I do not draw near to praise you. I do not melt crying out, "O Lord with eight shoulders!" I do not turn back from the world even slightly. Holding onto this ignorance, how will I unite with you? I do not know your intention at all.

COMMENTARY – A soul looks honestly at its own failings, wondering if anyone else is as foolish. Even while knowing the divine, a person often fails to offer sincere praise or turn away from worldly distractions. Vallalar asks how he can unite with God while still clinging to spiritual ignorance.

8

அறியேன் உன்தன் புகழ்ப்பெருமை அண்ணா ஒற்றி யப்பாநான்
சிறியேன் எனினும் நினைஅன்றித் தெளியேன் மற்றோர் தேவர்தமை
வெறியேன் பிழையைக் குறித்தெனைக்கை விட்டால்
என்செய்வேன்அடியேன்
நெறியே தருதல் நின்கடன்காண் நின்னைப் பணிதல் என்கடனே.

aṟiyēṉ uṉtaṉ pukaḻpperumai aṇṇā oṟṟi yappānāṉ ciṟiyēṉ eṉiṉum niṉai-aṉṟit teḷiyēṉ maṟṟōr tēvartamai veṟiyēṉ piḻaiyaik kuṟitteṉaikkai viṭṭāl eṉceyvēṉaṭiyēṉ neṟiyē tarutal niṉkaṭaṉkāṇ niṉṉaip paṇital eṉkaṭaṉē.

TRANSLATION – I do not know the greatness of your glory. O Elder Brother, O Father of Otriyur, even though I am lowly, I seek no clarity in other gods besides you. If you mark the faults of this madman and abandon me, what will I, your servant, do? Granting the right path is your duty. Bowing to you is my duty.

COMMENTARY – Despite feeling small and foolish, Vallalar refuses to turn to any other gods for clarity. A binding agreement connects the soul and the divine: the devotee's only job is to surrender and bow down, while God's duty is to provide the right path.

9

கடனே அடியர் தமைக்காத்தல் என்றால் கடையேன் அடியன்அன்றோ
உடன்நேர் பிணியும் ஒழித்திலைஎன் உள்ளத் துயரும் தவிர்த்திலையே
விடன்நேர் கண்டத் தின்னமுதே வேத முடியில் விளங்கொளியே
அடன்ஏர் விடையாய் திருஒற்றி யப்பா உனைநான் அயர்ந்திலனே.

kaṭaṉē aṭiyar tamaikkāttal eṉṟāl kaṭaiyēṉ aṭiyaṉaṉṟō uṭaṉṉēr piṇiyum oḻittilai-eṉ uḷḷat tuyarum tavirttilaiyē viṭaṉṉēr kaṇṭat tiṉṉamutē vēta muṭiyil viḷaṅkoḷiyē aṭaṉēr viṭaiyāy tiru-oṟṟi yappā uṉaināṉ ayarntilaṉē.

TRANSLATION – If protecting devotees is your duty, am I, the lowest one, not your devotee? You have not cured the disease afflicting my body, and you have not dispelled the sorrow in my heart. O sweet nectar with a poison-stained throat, O shining light at the crown of the Vedas, O Lord of holy Otriyur who rides the strong bull, I have never forgotten you.

COMMENTARY – Vallalar holds God to the promise of protection. He points out that he has never forgotten the Lord, yet his physical illness and inner sorrow remain uncured. He asks why a God known as the guiding light of the Vedas (ancient sacred scriptures) would leave a devoted servant in pain.

10

இலனே மற்றோர் துணைசிறிதும் என்னே காமம் எனும்கடலில்
மலனேன் வருந்தக் கண்டிருத்தல் மணியே அருளின் மரபன்றே
அலனே அயலான் அடியேன்நான் ஐயாஒற்றி யப்பாநல்
நலனேர் தில்லை அம்பலத்தில் நடிக்கும் பதமே நாடினனே.

ilaṉē maṟṟōr tuṇaiciṟitum eṉṉē kāmam eṉumkaṭalil malaṉēṉ varuntak kaṇṭiruttal maṇiyē aruḷiṉ marapaṉṟē alaṉē ayalāṉ aṭiyēṉnāṉ aiyā-oṟṟi yappānal nalaṉēr tillai ampalattil naṭikkum patamē nāṭiṉaṉē.

TRANSLATION – I have no other support, not even the slightest. What is this? O Gem, watching this impure one suffer in the ocean of desire is not the way of grace. I am not a stranger; I am your servant. O Master, O Father of Otriyur, I sought your dancing feet in the supremely good hall of Thillai.

COMMENTARY – Grace cannot stand by and watch a soul drown in worldly desires. Vallalar reminds God that he is not a stranger but a dedicated servant who has always sought the divine dancing feet at Thillai (the sacred temple of Chidambaram). He argues that leaving a devotee to suffer goes against the nature of divine compassion.

11

நாடி அலுத்தேன் என்அளவோ நம்பா மன்றுள் நன்குநடம்
ஆடி மகிழும் திருஒற்றி அப்பா உன்தன் அருட்புகழைக்
கோடி அளவில் ஒருகூறும் குணித்தார் இன்றி ஆங்காங்கும்
தேடி அளந்தும் தெளிந்திலரே திருமால் முதலாம் தேவர்களே.

nāṭi aluttēṉ eṉaḷavō nampā maṉṟuḷ naṉkunaṭam āṭi makiḻum tiru-oṟṟi appā uṉtaṉ aruṭpukaḻaik kōṭi aḷavil orukūṟum kuṇittār iṉṟi āṅkāṅkum tēṭi aḷantum teḷintilarē tirumāl mutalām tēvarkaḷē.

TRANSLATION – I sought and grew weary. Does this happen only to me? O trustworthy Lord, O Father of sacred Otriyur who rejoices dancing beautifully in the hall, even the gods headed by Vishnu searched everywhere and tried to measure the glory of your grace. They could not calculate even one part in ten million, and they failed to understand it.

COMMENTARY – Vallalar's exhaustion in trying to comprehend God is shared by the highest deities. He finds comfort in realizing that his own weariness is natural. If the greatest gods like Vishnu search everywhere and cannot understand a fraction of this divine grace, a human seeker need not despair at their own limits. By calling out to the Father of Otriyur, Vallalar maintains a close, loving bond with the divine despite its unmeasurable vastness.

041. DISCARDING VAIN DEEDS - AVATTOḶIṚ KALAISAL - அவத்தொழிற் கலைசல்

1

அணங்கனார் களபத் தனமலைக் கிவரும் அறிவிலேன் என்புகாத் துழலும்
சுணங்கனேன் தனக்குன் திருவருள் கிடைக்கும் சுகமும் உண் டாங்கொலோ அறியேன்
கணங்கள்நேர் காட்டில் எரிஉகந் தாடும் கடவுளே கடவுளர்க் கிறையே
உணங்குவெண் தலைத்தார் புனைதிருப் புயனே ஒற்றியூர் உத்தம தேவே.

aṇaṅkaṉār kaḷapat taṉamalaik kivarum aṟivilēṉ eṉpukāt tuḻalum cuṇaṅkaṉēṉ taṉakkuṉ tiruvaruḷ kiṭaikkum cukamum uṇ ṭāṅkolō aṟiyēṉ kaṇaṅkaḷnēr kāṭṭil eri-ukan tāṭum kaṭavuḷē kaṭavuḷark kiṟaiyē uṇaṅkuveṇ talaittār puṉaitirup puyaṉē oṟṟiyūr uttama tēvē.

TRANSLATION – I am a fool who scales the sandal-scented breast-mountains of beautiful women. I do not know if the bliss of attaining your sacred grace will ever happen to me, a dog that wanders guarding dry bones. O God who dances joyously in the fire of the cremation ground where ghostly hosts gather! O Lord of gods! O one whose sacred shoulders wear a garland of dried white skulls! O supreme God of Otriyur!

COMMENTARY – Vallalar compares his worldly desires to a dog guarding dry, fleshless bones. Consumed by lust, he wonders how a mind trapped by the senses could ever receive God's pure grace.

2

தேவரே அயனே திருநெடு மாலே சித்தரே முனிவரே முதலா
யாவரே எனினும் ஐயநின் தன்மை அறிந்திலர் யான்உனை அறிதல்
தாவில்வான் சுடரைக் கண்ணிலி அறியும் தன்மையன் றோபெருந்தவத்தோர்
ஓவில்மா தவம்செய் தோங்குசீர் ஒற்றியூர் அமர்ந் தருள்செயும் ஒன்றே.

tēvarē ayaṉē tiruneṭu mālē cittarē muṉivarē mutalā yāvarē eṉiṉum aiyaniṉ taṉmai aṟintilar yāṉuṉai aṟital tāvilvāṉ cuṭaraik kaṇṇili aṟiyum taṉmaiyaṉ ṟōperuntavattōr ōvilmā tavamcey tōṅkucīr oṟṟiyūr amarn taruḷceyum oṉṟē.

TRANSLATION – Whether they are the gods, Brahma, the sacred tall Vishnu, Siddhas, sages, or anyone else, they have not known your true nature, O Lord. My knowing you is like a blind man perceiving the flawless celestial light in the sky. O One who resides and grants grace in Otriyur of exalted glory, where great ascetics perform ceaseless great penance!

COMMENTARY – Even the highest gods and greatest sages cannot grasp the nature of the divine. For an ordinary person to claim to understand God is as impossible as a blind person trying to see the blazing sun in the sky.

3

ஒன்றுநின் தன்மை அறிந்திில மறைகள் உள்ளம்நொந் திளைக்கின்றதின்னும்
நன்றுநின் தன்மை நான் அறிந் தேத்தல் நாயர சாளல்போல் அன்றோ
சென்றுநின் றடியர் உள்ளகத் தூறும் தெள்ளிய அமுதத்தின் திரட்டே
மன்றுள்நின் றாடும் மாணிக்க மலையே வளங்கொளும் ஒற்றியூர் மணியே.

oṉṟuniṉ taṉmai aṟintila maṟaikaḷ uḷḷamnon tiḷaikkiṉṟatiṉṉum naṉṟuniṉ taṉmai nāṉ aṟin tēttal nāyara cāḷalpōl aṉṟō ceṉṟuniṉ ṟaṭiyar uḷḷakat tūṟum teḷḷiya amutattiṉ tiraṭṭē maṉṟuḷniṉ ṟāṭum māṇikka malaiyē vaḷaṅkoḷum oṟṟiyūr maṇiyē.

TRANSLATION – The Vedas do not know your nature in the slightest. Their hearts ache and they still grow weary. For me to know your nature well and praise you is like a dog ruling a kingdom. O mass of clear nectar that enters, stays, and flows in the inner hearts of devotees! O ruby mountain who dances in the Hall! O gem of fertile Otriyur!

COMMENTARY – The ancient scriptures try endlessly to define God, but they always fall short and grow exhausted. Vallalar feels so unworthy that he compares singing God's praises to a street dog being crowned king. Yet, he knows the divine flows like sweet nectar in the hearts of devotees.

4

மணித்தலை நாகம் அனையவெங் கொடியார் வஞ்சக விழியினால்மயங்கிப்
பிணித்தலைக் கொண்டு வருந்திநின் றுழலும்பேதையேற்குன்னருள் உளதோ
கணித்தலை அறியாப் பேர்ஒளிக்குன்றே கண்கள்மூன் றுடையஎன் கண்ணே
அணித்தலை அடியர்க் கருள்திரு வொற்றி அப்பனே செப்பரும்பொருளே.

maṇittalai nākam aṉaiyaveṅ koṭiyār vañcaka viḻiyiṉālmayaṅkip piṇittalaik koṇṭu varuntiniṉ ṟuḻalumpētaiyēṟkuṉṉaruḷ uḷatō kaṇittalai aṟiyāp pēroḷikkuṉṟē kaṇkaḷmūṉ ṟuṭaiya-eṉ kaṇṇē aṇittalai aṭiyark karuḷtiru voṟṟi appaṉē cepparumporuḷē.

TRANSLATION – Bewildered by the deceitful eyes of cruel women who resemble cobras bearing gems on their hoods, I suffer and wander, afflicted by disease. Is there grace for me, such a fool? O hill of immense light that defies calculation! O my eye who has three eyes! O Father of

sacred Otriyur who grants grace to the devotees who draw near! O ineffable reality!

COMMENTARY – The distractions of the world are dangerously alluring. Vallalar feels poisoned by his own desires, wandering in confusion and sickness, yet he calls out to the supreme light in the hope of rescue.

5

ஒப்பிலாய் உனது திருவருள் பெறுவான் உன்னினை கின்றனன் மனமோ
வெப்பில் ஆழ்ந்தெனது மொழிவழி அடையா வேதனைக்
கிடங்கொடுத்துழன்ற
இப்பரி சானால் என்செய்வேன் எளியேன் எவ்வணம் நின் அருள்கிடைக்கும்
துப்புர வொழிந்தோர் உள்ளகத்தோங்கும் சோதியே ஒற்றியூர்த்துணையே.

oppilāy uṉatu tiruvaruḷ peṟuvāṉ uṉṉinai kiṉṟaṉaṉ maṉamō veppil āḻnteṉatu moḻivaḻi aṭaiyā vētaṉaik kiṭaṅkoṭuttuḻaṉṟa ippari cāṉāl eṉceyvēṉ eḷiyēṉ evvaṇam niṉ aruḷkiṭaikkum tuppura voḻintōr uḷḷakattōṅkum cōtiyē oṟṟiyūrttuṇaiyē.

TRANSLATION – O peerless one! I think of attaining your sacred grace and pine away. But my mind is sunk in feverish heat and refuses to follow my words. It gives room to agony and wanders. If this is my state, what will I do, a poor wretch? How will I receive your grace? O Jothi who rises in the inner hearts of those who have completely renounced all attachments! O companion of Otriyur!

COMMENTARY – The desire for spiritual grace is strong, but the human mind is stubborn and refuses to cooperate. Vallalar feels trapped by a racing mind, realizing that the divine light only rises in hearts that have let go of worldly attachments.

6

துணையிலேன் நினது திருவடி அல்லால் துட்டனேன் எனினும் என் தன்னை
இணையிலாய் உனது தொண்டர்தம் தொண்டன் எனச்செயல் நின்அருள்
இயல்பே
அணையிலா தன்பர் உள்ளகத் தோங்கும் ஆனந்த வெள்ளமே அரசே
பணையில்வா ளைகள்பாய் ஒற்றியம் பதியில் பரிந்தமர்ந் தருள்செயும் பரமே.

tuṇaiyilēṉ niṉatu tiruvaṭi allāl tuṭṭaṉēṉ eṉiṉum eṉ taṉṉai iṇaiyilāy uṉatu toṇṭartam toṇṭaṉ eṉacceyal niṉaruḷ iyalpē aṇaiyilā taṉpar uḷḷakat tōṅkum āṉanta veḷḷamē aracē paṇaiyilvā ḷaikaḷpāy oṟṟiyam patiyil parintamarn taruḷceyum paramē.

TRANSLATION – I have no companion other than your holy feet. Even though I am wicked, O peerless one, it is the nature of your grace to make me the servant of your servants. O King, the flood of bliss surging boundlessly within the hearts of devotees. O Supreme Lord who graciously abides with love in the city of Otriyur where scabbard fish leap in the fields.

COMMENTARY – Grace transforms even a flawed person into a humble servant of other devotees. Vallalar relies on this grace to elevate him, asking for no companion other than the divine. He describes this presence as an overflowing flood of inner joy experienced by those who love God.

7

பரிந்துநின் றுலக வாழ்க்கையில் உழலும் பரிசொழிந் தென்மலக் கங்குல்
இரிந்திட நினது திருவருள் புரியா திருத்தியேல் என்செய்வேன் எளியேன்
எரிந்திட எயில்மூன் றழற்றிய நுதற்கண் எந்தையே எனக்குறுந் துணையே
விரிந்தபூம் பொழில்சூழ் ஒற்றியம் பதியில் மேவிய வித்தக வாழ்வே.

parintuniṉ ṟulaka vāḻkkaiyil uḻalum paricoḻin teṉmalak kaṅkul irintiṭa
niṉatu tiruvaruḷ puriyā tiruttiyēl eṉceyvēṉ eḷiyēṉ erintiṭa eyilmūṉ ṟaḻaṟṟiya
nutaṟkaṇ entaiyē eṉakkuṟun tuṇaiyē virintapūm poḻilcūḻ oṟṟiyam patiyil
mēviya vittaka vāḻvē.

TRANSLATION – If you do not grant your holy grace to banish the dark night of my impurities and end my wandering with attachment in worldly life, what will this poor one do? O Father whose forehead eye blazed to burn the three fortresses. O my close companion. O miraculous life residing in the city of Otriyur surrounded by expansive flower groves.

COMMENTARY – Without God's intervention, the soul remains trapped in the confusion and attachments of worldly life. Vallalar asks God to burn away his inner impurities, just as Lord Siva used the eye of fire on his forehead to burn down three demonic fortresses in ancient lore. God is seen here as both a fierce destroyer of illusion and a personal companion.

8

வாழ்வது நின்றன் அடியரோ டன்றி மற்றும் ஓர் வெற்றருள் வாழேன்
தாழ்வது நினது தாட்கலான் மற்றைத் தாட்கெலாம் சரண் எனத் தாழேன்
சூழ்வது நினது திருத்தளி அல்லால் சூழ்கிலேன் தொண்டனேன் தன்னை
ஆள்வது கருதின் அன்றிஎன் செய்கேன் ஐயனே ஒற்றியூர் அரசே.

vāḻvatu niṉṟaṉ aṭiyarō ṭaṉṟi maṟṟum ōr veṟṟaruḷ vāḻēṉ tāḻvatu niṉatu tāṭkalāṉ maṟṟait tāṭkelām caraṇ eṉat tāḻēṉ cūḻvatu niṉatu tiruttaḷi allāl cūḻkilēṉ toṇṭaṉēṉ taṉṉai āḷvatu karutiṉ aṉṟi-eṉ ceykēṉ aiyaṉē oṟṟiyūr aracē.

TRANSLATION – I will live only with your devotees, and I will never live an empty life with others. I bow down only to your feet, and I will never bow down in surrender to any other feet. I circumambulate only your holy shrine, and I circumambulate nothing else. What will I do if you do not intend to rule this servant? O Master, O King of Otriyur.

COMMENTARY – Total devotion means directing every action, reverence, and relationship toward God alone. Vallalar declares his life is bound to the divine, refusing to bow to any other authority or keep company with those who lack spiritual focus. He places the responsibility for his future in God's hands.

9

ஐயனே மாலும் அயனும்நின் றறியா அப்பனே ஒற்றியூர் அரசே
மெய்யனே நினது திருவருள் விழைந்தேன் விழைவினை முடிப்பையோ அன்றிப்
பொய்யனேன் தன்மைக் கடாதது கருதிப் பொன்அருள் செயாதிருப் பாயோ
கையனேன் ஒன்றும் அறிந்திலேன் என்னைக் காத்தருள் செய்வதுன் கடனே.

aiyaṉē mālum ayaṉumniṉ ṟaṟiyā appaṉē oṟṟiyūr aracē meyyaṉē niṉatu tiruvaruḷ viḻaintēṉ viḻaiviṉai muṭippaiyō aṉṟip poyyaṉēṉ taṉmaik kaṭātatu karutip poṉaruḷ ceyātirup pāyō kaiyaṉēṉ oṉṟum aṟintilēṉ eṉṉaik kāttaruḷ ceyvatuṉ kaṭaṉē.

TRANSLATION – O Master, O Father whom Vishnu and Brahma stood and could not comprehend, O King of Otriyur. O Lord of Truth, I yearned for your holy grace. Will you fulfill my yearning, or will you withhold your golden grace by considering the unfit nature of this false one? I am ignorant and know nothing. It is your duty to protect and grace me.

COMMENTARY – God has a duty to protect the ignorant and the flawed. Even though the divine is so vast that the great deities Brahma and Vishnu could not comprehend it, the bond between God and the devotee remains personal. By admitting his lack of knowledge, Vallalar places the burden of his salvation on divine grace.

10

செய்வதுன் கடன்காண் சிவபெரு மானே திருவொற்றி யூர்வருந் தேனே
உய்வதென் கடன்காண் அன்றிஒன் றில்லை உலகெலாம் உடையநா யகனே

> நைவதென் நெஞ்சம் என்செய்கேன் நினது நல்அருள் பெறாவிடில் என்னை
> வைவதுன் அடியர் அன்றிஇவ் வுலக வாழ்க்கையில் வரும்பொலாஅணங்கே.

ceyvatuṉ kaṭaṉkāṇ civaperu māṉē tiruvoṟṟi yūrvarun tēṉē uyvateṉ kaṭaṉkāṇ aṉṟi-oṉ ṟillai ulakelām uṭaiyanā yakaṉē naivateṉ neñcam eṉceykēṉ niṉatu nalaruḷ peṟāviṭil eṉṉai vaivatuṉ aṭiyar aṉṟi-iv vulaka vāḻkkaiyil varumpolā-aṇaṅkē.

TRANSLATION – O Lord Siva, it is your duty to act. O sweet honey flowing in Otriyur. My only duty is to attain salvation, and there is nothing else. O Master who possesses all the worlds. My heart withers in sorrow. What will I do? If I do not receive your good grace, your devotees will reproach me. The evil afflictions of this worldly life will also torment me.

COMMENTARY – The soul has one purpose, and God has a corresponding duty: the individual must seek spiritual freedom, and God must grant the grace to achieve it. Vallalar's heart is withering under the harsh pressures of worldly life. He warns that if God fails to act, he will be left defenseless against the afflictions of the world.

042. WANDERING VAINLY DAY AFTER DAY - NĀḶ AVATTU ALAISAL - நாள் அவத்து அலைசல்

1

இன்றிருந் தவரை நாளைஇவ் வுலகில் இருந்திடக் கண்டிலேம் ஆஆ
என்றிருந் தவத்தோர் அரற்றுகின் றனரால் ஏழையேன் உண்டுடுத் தவமே
சென்றிருந் துறங்கி விழிப்பதே அல்லால் செய்வன செய்கிலேன் அந்தோ
மன்றிருந் தோங்கும் மணிச்சுடர் ஒளியே வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே.

iṉṟirun tavarai nāḷai-iv vulakil iruntiṭak kaṇṭilēm ā-ā eṉṟirun tavattōr araṟṟukiṉ ṟaṉarāl ēḻaiyēṉ uṇṭuṭut tavamē ceṉṟirun tuṟaṅki viḻippatē allāl ceyvaṉa ceykilēṉ antō maṉṟirun tōṅkum maṇiccuṭar oḷiyē vaḷḷalē oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – "Alas, those who were here today, we do not see them in this world tomorrow!" Great sages lament like this. Yet I, a poor wretch, merely eat, dress, wander, sit, sleep, and wake in vain. I do not do what ought to be done. Alas! O soaring radiant light of a jeweled flame in the Hall! O Munificent One! O life of Otriyur!

COMMENTARY – Sages warn of life's sudden end. Vallalar laments wasting his brief life on eating, sleeping, and wandering, missing the actual purpose of human birth.

2

தாவியே இயமன் தமர்வரும் அந்நாள் சம்புநின் திருவருள் அடையாப்
பாவியேன் செய்வ தென்என நெஞ்சம் பதைபதைத் துருகுகின் றனன்காண்
கூவியே எனக்குன் அருள்தரின் அல்லால் கொடியனேன் உய்வகை அறியேன்
வாவிஏர் பெறப்பூஞ் சோலைசூழ்ந் தோங்கி வளம்பெறும் ஒற்றியூர் வாழ்வே.

tāviyē iyamaṉ tamarvarum annāḷ campuniṉ tiruvaruḷ aṭaiyāp pāviyēṉ ceyva teṉeṉa neñcam pataipatait turukukiṉ ṟaṉaṉkāṇ kūviyē eṉakkuṉ aruḷtariṉ allāl koṭiyaṉēṉ uyvakai aṟiyēṉ vāvi-ēr peṟappūñ cōlaicūḻn tōṅki vaḷamperum oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – On that day when the messengers of death leap upon me, I, a sinner who has not attained your divine grace, O Shambu, will cry out asking what I shall do. See how my heart palpitates and melts in fear! Unless you call me and grant me your grace, I, a cruel wretch, know no way of salvation. O life of Otriyur, flourishing with beautiful ponds and soaring flower groves!

COMMENTARY – The approach of death brings terrifying clarity. Vallalar realizes that when death's messengers arrive, without the saving grace of Shambu (a name for Siva), he will have no refuge.

3

நீரின்மேல் எழுதும் எழுத்தினும் விரைந்து நிலைபடா உடம்பினை ஓம்பிப்
பாரின்மேல் அலையும் பாவியேன் தனக்குப் பரிந்தருள் பாலியாய் என்னில்
காரின்மேல் வரல்போல் கடாமிசை வரும்அக் காலன்வந் திடில்எது செய்வேன்
வாரின்மேல் வளரும் திருமுலை மலையாள் மணாளனே ஒற்றியூர் வாழ்வே.

nīriṉmēl eḻutum eḻuttiṉum viraintu nilaipaṭā uṭampiṉai ōmpip pāriṉmēl alaiyum pāviyēṉ taṉakkup parintaruḷ pāliyāy eṉṉil kāriṉmēl varalpōl kaṭāmicai varumak kālaṉvan tiṭiletu ceyvēṉ vāriṉmēl vaḷarum tirumulai malaiyāḷ maṇāḷaṉē oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – I cherish this unstable body that fades faster than writing on water. If you do not compassionately grant your grace to me, a sinner wandering upon the earth, what will I do when the God of Death arrives riding a buffalo like a dark thundercloud? O husband of the Mountain Goddess whose divine breasts swell above her corset! O life of Otriyur!

COMMENTARY – In Hindu tradition, Yama, the God of Death, rides a dark buffalo. Vallalar asks how he will face that terrifying arrival if he has not secured divine protection.

4

கருங்கணம் சூழக் கசியும்இவ் வுடலம் கருதும்இக் கணமிருந் ததுதான்
வருங்கணம் ஏதாய் முடியுமோ ஐயோ வஞ்சனேன் என்செய வல்லேன்
பெருங்கணம் சூழ வடவனத் தாடும் பித்தனே உத்தம தவத்தோர்
மருங்கண வுறநின் றரகர எனுஞ்சொல் வான்புகும் ஒற்றியூர் வாழ்வே.

karuṅkaṇam cūḻak kaciyumiv vuṭalam karutumik kaṇamirun tatutāṉ varuṅkaṇam ētāy muṭiyumō aiyō vañcaṉēṉ eṉceya vallēṉ peruṅkaṇam cūḻa vaṭavaṉat tāṭum pittaṉē uttama tavattōr maruṅkaṇa vuṟaniṉ ṟarakara eṉuñcol vāṉpukum oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – This oozing body surrounded by swarms of black flies exists in this conscious moment. But how will it end in the very next moment? Alas, what can I, a deceitful wretch, do? O Madman who dances in the banyan forest surrounded by great hordes of ghouls! Sages of supreme penance draw near and chant "Hara Hara," their voices reaching the heavens, O life of Otriyur!

COMMENTARY – The physical body is decaying matter whose survival into the next moment is never guaranteed. Sages chant "Hara" (a name for the divine as the remover of illusions) to secure freedom, while Vallalar feels lost to the suddenness of death.

5

கன்னியர் அளகக் காட்டிடை உழன்ற கல்மனக் குரங்கினேன் தனைநீ
அன்னியன் என்றே கழித்திடில் உனக்கிங் கார்சொல வல்லவர் ஐயா
என்னியல் அறியேன் நமன்தமர் வருநாள் என்செய்வேன் என்செய்வேன்
அந்தோ
மன்னிய வன்னி மலர்ச்சடை மருந்தே வளங்கொளும் ஒற்றியூர் வாழ்வே.

kaṉṉiyar aḷakak kāṭṭiṭai uḻaṉṟa kalmaṉak kuraṅkiṉēṉ taṉainī aṉṉiyaṉ eṉṟē kaḻittiṭil uṉakkiṅ kārcola vallavar aiyā eṉṉiyal aṟiyēṉ namaṉtamar varunāḷ eṉceyvēṉ eṉceyvēṉ antō maṉṉiya vaṉṉi malarccaṭai maruntē vaḷaṅkoḷum oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – I possess the stony mind of a monkey roaming in the dark forest of young women's tresses. If you cast me aside as a stranger, who here has the power to question you, O Lord? I do not know my own nature. When the messengers of death arrive, what will I do? What will I do, alas? O healing medicine wearing enduring vanni flowers in your matted hair! O fertile one! O life of Otriyur!

COMMENTARY – A distracted, lustful mind is a restless monkey wandering in a dark forest. Vallalar confesses his lack of self-mastery and begs the healing Lord, who wears sacred *vanni* flowers, not to abandon him when death comes.

6

பசிக்குண வுழன்றுன் பாததா மரையைப் பாடுதல் ஒழிந்துநீர்ப் பொறிபோல்
நசிக்கும்இவ்வுடலை நம்பினேன் என்னை நமன்தமர் வருத்தில்என்செய்கேன்
விசிக்கும்நல் அரவக்கச்சினோய் நினது மெய்அருள் அலதொன்றும்
விரும்பேன்
வசிக்கும்நல் தவத்தோர்க் கருள்செயஓங்கி வளம்பெறும் ஒற்றியூர் வாழ்வே.

pacikkuṇa vuḻaṉṟuṉ pātatā maraiyaip pāṭutal oḻintunīrp poṟipōl
nacikkumivvuṭalai nampiṉēṉ eṉṉai namaṉtamar varuttileṉceykēṉ
vicikkumnal aravakkacciṉōy niṉatu meyaruḷ alatoṉṟum virumpēṉ
vacikkumnal tavattōrk karuḷceya-ōṅki vaḷampeṟum oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – Wandering for food to satisfy my hunger, I stopped singing of your lotus feet. I placed my trust in this body that perishes like a

water bubble. When the messengers of death torment me, what will I do? O Lord who wears a tight serpent belt! I desire nothing other than your true grace. O life of Otriyur, flourishing supremely to grant grace to the good ascetics dwelling there!

COMMENTARY – Spending a lifetime feeding the physical body is a tragic distraction. People trust this fragile vessel while ignoring their spiritual life. Vallalar warns that when death approaches, obsession with physical survival leaves a person terrified and empty-handed. Security comes only from divine grace.

7

கான்றசோ றருந்தும் சுணங்கனின் பலநாள் கண்டபுன் சுகத்தையே விரும்பும்
நான்றநெஞ் சகனேன் நமன்தமர் வருநாள் நாணுவ தன்றிஎன் செய்கேன்
சான்றவர் மதிக்கும் நின்திரு வருள்தான் சார்ந்திடில் தருக்குவன் ஐயா
மான்தனிக் கரத்தெம் வள்ளலே என்னை வாழ்விக்கும் ஒற்றியூர் வாழ்வே.

kāṉṟacō ṟaruntum cuṇaṅkaṉiṉ palanāḷ kaṇṭapuṉ cukattaiyē virumpum
nāṉṟaneñ cakaṉēṉ namaṉtamar varunāḷ nāṇuva taṉṟi-eṉ ceykēṉ cāṉṟavar
matikkum niṉtiru varuḷtāṉ cārntiṭil tarukkuvaṉ aiyā māṉtaṉik karattem
vaḷḷalē eṉṉai vāḻvikkum oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – Like a dog eating vomited food, I desire the petty pleasures I have seen over many days with a degraded heart. When the messengers of death arrive, what will I do but feel ashamed? If your holy grace esteemed by the wise reaches me, I will stand proud, O Lord! O our benefactor holding a peerless deer in your hand! O life of Otriyur who makes me live!

COMMENTARY – Chasing temporary worldly pleasures degrades the human spirit. Returning to the same petty desires is like a dog returning to its own vomit. When death comes, a life spent on base appetites yields nothing but shame. By contrast, receiving God's grace gives the soul dignity and pride.

8

மடிக்குறும் நீர்மேல் எழுத்தினுக் கிடவே மைவடித் தெடுக்குநர் போல
நொடிக்குளே மறையும் உடம்பினை வளர்க்க நொந்தனன் நொந்ததும் அல்லால்
படிக்குளே மனத்தால் பரிவுறு கின்றேன் பாவியேன் தனக்கருள் புரியாய்
வடிக்குறும் தமிழ்கொண் டன்பருக் கருளும் வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே.

maṭikkuṟum nīrmēl eḻuttiṉuk kiṭavē maivaṭit teṭukkunar pōla noṭikkuḷē maṟaiyum uṭampiṉai vaḷarkka nontaṉaṉ nontatum allāl paṭikkuḷē maṇattāl parivuṟu kiṉṟēṉ pāviyēṉ taṉakkaruḷ puriyāy vaṭikkuṟum tamiḻkoṇ ṭaṉparuk karuḷum vaḷḷalē oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – Like someone extracting ink to write letters on vanishing water, I suffered to nourish this body that disappears in an instant. Beyond this suffering, I agonize in my mind in this world. Please grant your grace to this sinner. O benefactor who grants grace to devotees through refined Tamil! O life of Otriyur!

COMMENTARY – Trying to secure permanent happiness through the physical body is futile. All the agonizing effort spent on worldly survival vanishes in an instant when life ends. Vallalar asks for divine grace to rescue the mind from this useless suffering.

9

அங்கையில் புண்போல் உலகவாழ் வனைத்தும் அழிதரக் கண்டுநெஞ் சயர்ந்தே
பங்கமுற் றலைவ தன்றிநின் கமல பாதத்தைப் பற்றிலேன் அந்தோ
இங்கெனை நிகரும் ஏழையார் எனக்குன் இன்னருள் எவ்வணம் அருள்வாய்
மங்கையோர் புடைகொள் வள்ளலே அழியா வளங்கொளும் ஒற்றியூர்
வாழ்வே.

aṅkaiyil puṇpōl ulakavāḻ vaṉaittum aḻitarak kaṇṭuneñ cayarntē paṅkamuṟ ṟalaiva taṉṟiniṉ kamala pātattaip paṟṟilēṉ antō iṅkeṉai nikarum ēḻaiyār eṉakkuṉ iṉṉaruḷ evvaṇam aruḷvāy maṅkaiyōr puṭaikoḷ vaḷḷalē aḻiyā vaḷaṅkoḷum oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – Seeing all worldly life perishing as plainly as a wound on the palm of the hand, my heart grows weary. I wander in disgrace and alas, I do not grasp your lotus feet. Who here is as destitute as me? How will you grant your sweet grace to me? O benefactor who keeps the Goddess on one side! O life of Otriyur possessing imperishable wealth!

COMMENTARY – The fragility of worldly life is not a hidden mystery. It is as obvious as an open wound on the palm of the hand, yet people fail to seek the divine. Realizing this stubborn blindness fills the heart with weariness and a sense of poverty. Wealth is found in the imperishable grace of God, untouched by the world's decay.

10

கணத்தினில் உலகம் அழிதரக் கண்டும் கண்ணிலார் போல்கிடந் துழைக்கும்

> குணத்தினில் கொடியேன் தனக்குநின் அருள்தான் கூடுவ தெவ்வணம் அறியேன்
> பணத்தினில் பொலியும் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனே பிரமன்மால் அறியா
> வணத்தினால் நின்ற மாணிக்கச் சுடரே வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே.

kaṇattiṉil ulakam aḻitarak kaṇṭum kaṇṇilār pōlkiṭan tuḻaikkum kuṇattiṉil koṭiyēṉ taṉakkuniṉ aruḷtāṉ kūṭuva tevvaṇam aṟiyēṉ paṇattiṉil poliyum pāmparai ārtta paramaṉē piramaṉmāl aṟiyā vaṇattiṉāl niṉṟa māṇikkac cuṭarē vaḷḷalē oṟṟiyūr vāḻvē.

TRANSLATION – Even seeing the world perishing in an instant, I toil on like the blind. I do not know how your grace will ever reach me, a person of cruel character. O Supreme Lord who ties a snake with a glowing hood around your waist! O ruby flame standing in a form unknown to Brahma and Vishnu! O benefactor! O life of Otriyur!

COMMENTARY – Humans witness death and destruction daily, yet chase worldly goals as if blind to reality. This willful ignorance is a cruel flaw in human character. Vallalar wonders how divine grace can reach a mind so stubborn. Only God, appearing here as a flame beyond the grasp of traditional deities, has the power to save such a lost soul.

043. DISTRESS OF A WRETCHED MIND - AVALA MATIKKU ALAISAL - அவல மதிக்கு அலைசல்

1

மண்ணை மனத்துப் பாவியன்யான் மடவார் உள்ளே வதிந்தளிந்த
புண்ணை மதித்துப் புகுகின்றேன் போதம் இழந்தேன் புண்ணியனே
எண்ண இனிய நின்புகழை ஏத்தேன் ஒதிபோல் இருக்கின்றேன்
தண்நல் அமுதே நீஎன்னைத் தடுத்திங் காளத் தக்கதுவே.

maṇṇai maṉattup pāviyaṉyāṉ maṭavār uḷḷē vatintaḷinta puṇṇai matittup pukukiṉṟēṉ pōtam iḻantēṉ puṇṇiyaṉē eṉṉa iṉiya niṉpukaḻai ēttēṉ otipōl irukkiṉṟēṉ taṇṇal amutē nī-eṉṉait taṭuttiṅ kāḷat takkatuvē.

TRANSLATION – I am a sinner with an ignorant mind. O Holy One, I have lost my wisdom. Valuing the festering wound residing inside women, I enter it. I do not praise your glory, which is so sweet to contemplate. I sit like a useless tree. O cool and pure nectar, it is right for you to stop me and rule me here.

COMMENTARY – Vallalar admits he is blinded by physical desire, reducing human intimacy to a festering wound. Like a numb, useless tree unable to sing God's praises, he begs the divine to step in, block his downward path, and take control of his life.

2

தக்க தறியேன் வெறியேன்நான் சண்ட மடவார் தம்முலைதோய்
துக்கம் அதனைச் சுகம் என்றே துணிந்தேன் என்னைத் தொழும்பன்எனில்
மிக்க அடியார் என்சொல்லார் விண்ணோர் மண்ணோர் என்புகலார்
செக்கர் நிறத்துப் பொன்மேனித் திருநீற் றொளிசேர் செங்கரும்பே.

takka taṟiyēṉ veṟiyēṉnāṉ caṇṭa maṭavār tammulaitōy tukkam ataṉaic cukam eṉṟē tuṇintēṉ eṉṉait toḻumpaṉeṉil mikka aṭiyār eṉcollār viṇṇōr maṇṇōr eṉpukalār cekkar niṟattup poṉmēṉit tirunīṟ ṟoḷicēr ceṅkarumpē.

TRANSLATION – I do not know what is proper. I am a madman. I resolved that the sorrow of sinking into the breasts of fierce women is actually pleasure. If you call me your servant, what will the great devotees say? What will the celestials and earthly beings declare? O red sugarcane, shining with sacred ash upon your crimson-hued golden body!

COMMENTARY – Human ignorance mistakes the sorrow of lust for actual happiness. Vallalar feels unworthy to be called a servant of God; if pure

devotees and heavenly beings heard him claim that title, they would be shocked. He addresses God in the traditional form of Siva at Otriyur, wearing white sacred ash over a crimson-lit golden body.

3

கரும்பே ஒற்றி யூர்அமர்ந்த கனியே உன்தன் கழல்அடியை
விரும்பேன் அடியார் அடித்தொண்டில் மேவேன் பொல்லா விடமனைய
பெரும்பேய் மாதர் பிணக்குழியில் பேதை மனம்போந் திடச்சூறைத்
துரும்பே என்னச் சுழல்கின்றேன் துணையொன் றறியேன் துனியேனே.

karumpē oṟṟi yūramarnta kaṉiyē uṉtaṉ kaḻalaṭiyai virumpēṉ aṭiyār aṭittoṇṭil mēvēṉ pollā viṭamaṉaiya perumpēy mātar piṇakkuḻiyil pētai maṉampōn tiṭaccūṟait turumpē eṉṉac cuḻalkiṉṟēṉ tuṇaiyoṉ ṟaṟiyēṉ tuṉiyēṉē.

TRANSLATION – O sugarcane, O fruit seated in Otriyur! I do not desire your anklet-adorned feet. I do not engage in serving your devotees. As my foolish mind enters the corpse-pit of great demon-like women who act as evil poison, I spin like a straw caught in a whirlwind. I know no companion. I am engulfed in sorrow.

COMMENTARY – Instead of finding joy in God or serving other devotees, the mind becomes consumed by physical obsession. Vallalar describes lust as a deadly poison and a dark pit that traps the foolish. Tossed about by intense cravings, he feels like a helpless piece of straw caught in a whirlwind, alone and overwhelmed by grief.

4

துனியே பிறத்தற் கேதுஎனும் துட்ட மடவார் உள்ததும்பும்
பனிஏய் மலம்சூழ் முடைநாற்றப் பாழும் குழிக்கே வீழ்ந்திளைத்தேன்
இனிஏ துறுமோ என்செய்கேன் எளியேன் தனைநீ ஏன்றுகொளாய்
கனியே கருணைக் கடலேஎன் கண்ணே ஒற்றிக் காவலனே.

tuṉiyē piṟattaṟ kētu-eṉum tuṭṭa maṭavār uḷtatumpum paṉi-ēy malamcūḻ muṭaināṟṟap pāḻum kuḻikkē vīḻntiḷaittēṉ iṉi-ē tuṟumō eṉceykēṉ eḷiyēṉ taṉainī ēṉṟukoḷāy kaṉiyē karuṇaik kaṭalē-eṉ kaṇṇē oṟṟik kāvalaṉē.

TRANSLATION – I fell into the desolate, foul-smelling pit of wicked women who cause sorrowful rebirth. I tumbled into that pit welling with fluid and surrounded by filth, and I grew utterly exhausted. What will happen now? What shall I do? You must accept this poor wretch. O fruit, O ocean of mercy, O my eye, O protector of Otriyur!

COMMENTARY – Worldly attachment and lust bind the soul to an endless cycle of painful rebirths. Vallalar expresses disgust for the physical body, seeing it as a vessel of fluid and filth. Exhausted by relentless cravings, he cries out for rescue, appealing directly to the Lord of Otriyur as an ocean of mercy and the only true protector.

5

வலமே உடையார் நின்கருணை வாய்ந்து வாழ்ந்தார் வஞ்சகனேன்
மலமே உடையேன் ஆதலினால் மாதர் எனும்பேய் வாக்கும் உவர்ச்
சலமே ஒழுக்குப் பொத்தரிடைச் சாய்ந்து தளர்ந்தேன் சார்பறியேன்
நலமே ஒற்றி நாடுடையாய் நாயேன் உய்யும் நாள்என்றோ.

valamē uṭaiyār niṉkaruṇai vāyntu vāḻntār vañcakaṉēṉ malamē uṭaiyēṉ ātaliṉāl mātar eṉumpēy vākkum uvarc calamē oḻukkup pottariṭaic cāyntu taḷarntēṉ cārpaṟiyēṉ nalamē oṟṟi nāṭuṭaiyāy nāyēṉ uyyum nāḷeṉṟō.

TRANSLATION – Those who possess merit have received your grace and flourished. I am a deceiver possessing only impurity. Therefore, I leaned into the leaking hole pouring out salty fluid belonging to the demons called women, and I grew weary. I know no refuge. O embodiment of goodness who rules the land of Otriyur! When will the day come for this dog to find salvation?

COMMENTARY – Spiritual success comes to those who carry merit and receive divine grace. Vallalar contrasts their flourishing lives with his own exhausting obsession with physical bodies. Stripped of dignity, he compares himself to a stray dog crying for help, asking the Lord of goodness when his day of true salvation will finally arrive.

6

நாளை வருவ தறியேன்நான் நஞ்சம் அனைய நங்கையர்தம்
ஆளை அழுத்தும் நீர்க்குழியில் அழுந்தி அழுந்தி எழுந்தலைந்தேன்
கோளை அகற்றி நின்அடிக்கே கூடும் வண்ணம் குறிப்பாயோ
வேளை எரித்த மெய்ஞ்ஞான விளக்கே முத்தி வித்தகமே.

nāḷai varuva taṟiyēṉnāṉ nañcam aṉaiya naṅkaiyartam āḷai aḻuttum nīrkkuḻiyil aḻunti aḻunti eḻuntalaintēṉ kōḷai akaṟṟi niṉaṭikkē kūṭum vaṇṇam kuṟippāyō vēḷai eritta meyñāṉa viḷakkē mutti vittakamē.

TRANSLATION – I do not know what tomorrow brings. I sank deep into the watery pit of women who are like poison, a pit that drowns a man. I sank, rose, and wandered aimlessly. Will you remove my afflictions and decree

that I may unite at your very feet? O lamp of true wisdom who burnt the god of lust! O marvel of liberation!

COMMENTARY – Human life is fragile, and sensory desires drown the soul. Vallalar pleads for rescue from the pull of lust. He addresses God as the light of wisdom who burned the god of lust, referencing the traditional story of Siva destroying Kama (the deity of desire).

7

முத்தி முதலே முக்கணுடை மூரிக் கரும்பே நின்பதத்தில்
பத்தி முதலே இல்லாதேன் பரம சுகத்தில் படிவேனோ
எத்தி அழைக்கும் கருங்கண்ணார் இடைக்குள் பிளந்த வெடிப்பதனில்
தத்தி விழுந்தேன் எழுவேனேல் தள்ளா நின்ற தென்மனமே.

mutti mutalē mukkaṇuṭai mūrik karumpē niṉpatattil patti mutalē illātēṉ
parama cukattil paṭivēṉō etti aḻaikkum karuṅkaṇṇār iṭaikkuḷ piḷanta
veṭippataṇil tatti viḻuntēṉ eḻuvēṉēl taḷḷā niṉṟa teṉmaṉamē.

TRANSLATION – O source of liberation! O grand sugarcane with three eyes! I have no basic devotion for your feet. Will I ever immerse myself in supreme bliss? I leaped and fell into the cleft split beneath the waists of women with dark eyes who deceive and beckon. If I try to rise, my mind keeps pushing me back down.

COMMENTARY – The mind itself acts as the enemy, pulling a person back into physical craving just when they try to rise above it. Vallalar admits a total lack of devotion, addressing God as a sweet sugarcane with three eyes (Siva). The struggle is internal, with the mind actively trapping the soul in worldly lust.

8

மனமே முன்னர் வழிகாட்டப் பின்னே சென்று மங்கையர்தம்
தனமே என்னும் மலைஏறிப் பார்த்தேன் இருண்ட சலதிஒன்று
முனமே தோன்ற மதிமயங்கி விழுந்தேன் எழுவான் முயலுகின்றேன்
இனமே என்னை நீஅன்றி எடுப்பார் இல்லை என்அரசே.

maṉamē muṉṉar vaḻikāṭṭap piṉṉē ceṉṟu maṅkaiyartam taṉamē eṉṉum
malai-ēṟip pārttēṉ iruṇṭa calati-oṉṟu muṉamē tōṉṟa matimayaṅki viḻuntēṉ
eḻuvāṉ muyalukiṉṟēṉ iṉamē eṉṉai nī-aṉṟi eṭuppār illai eṉaracē.

TRANSLATION – With my mind showing the way, I followed behind and climbed the mountain of women's breasts. When I looked, a dark ocean

appeared right before me. My mind grew dizzy and I fell. I am trying to rise. My King, my true kin, there is no one but you to lift me up.

COMMENTARY – Following the mind leads straight to spiritual ruin. Sensual attraction looks appealing from a distance, but up close it reveals itself as a dark, dizzying ocean where the soul falls. Once trapped, human effort alone cannot pull a person back up; only divine grace can lift them to safety.

9

என்னைக் கொடுத்தேன் பெண்பேய்கட் கின்பம் எனவே எனக்கவர்நோய்
தன்னைக் கொடுத்தார் நான்அந்தோ தளர்ந்து நின்றேன் அல்லதுசெம்
பொன்னைக் கொடுத்தும் பெறஅரிய பொருளே உன்னைப் போற்றுகிலேன்
இன்னல் கொடுத்த பவமுடையேன் எற்றுக் கிவண்நிற் கின்றேனே.

eṉṉaik koṭuttēṉ peṇpēykaṭ kiṉpam eṉavē eṉakkavarnōy taṉṉaik koṭuttār nāṉantō taḷarntu niṉṟēṉ allatucem poṉṉaik koṭuttum peṟa-ariya poruḷē uṉṉaip pōṟṟukilēṉ iṉṉal koṭutta pavamuṭaiyēṉ eṟṟuk kivaṇniṟ kiṉṟēṉē.

TRANSLATION – I gave myself to demonic women thinking it was pleasure. They gave me disease in return. Alas, I stood exhausted. I do not praise you, O treasure rare to obtain even by giving pure gold. I bear a birth that yields only suffering. Why do I still stand here?

COMMENTARY – Chasing physical pleasure is a terrible trade that brings only suffering and disease. Vallalar regrets wasting life on temporary bodily urges instead of seeking God, a rare and pure treasure. The result of this trade is sheer exhaustion and a painful questioning of why life is worth living under such conditions.

10

எற்றுக் கடியர் நின்றதுநின் இணைத்தாள் மலரை ஏத்தஅன்றோ
மற்றிக் கொடியேன் அஃதின்றி மடவார் இடைவாய் மணிப்பாம்பின்
புற்றுக் குழன்றேன் என்னேஎன் புந்தி எவர்க்குப் புகல்வேனே
கற்றுத் தெளிந்தோர் புகழ் ஒற்றிக் கண்ணார்ந் தோங்கும் கற்பகமே.

eṟṟuk kaṭiyar niṉṟatuniṉ iṇaittāḷ malarai ētta-aṉṟō maṟṟik koṭiyēṉ aḵtiṉṟi maṭavār iṭaivāy maṇippāmpiṉ puṟṟuk kuḻaṉṟēṉ eṉṉē-eṉ punti evarkkup pukalvēṉē kaṟṟut teḷintōr pukaḻ oṟṟik kaṇṇārn tōṅkum kaṟpakamē.

TRANSLATION – Why do devotees exist? Is it not to praise your twin lotus feet? But I am a cruel man. Instead of praising you, I writhed in the cobra's anthill beneath the waists of foolish women. What is this mind of mine? To

whom will I confess this? O wish-fulfilling tree rising gracefully in Otriyur, praised by those who have learned and gained clarity!

COMMENTARY – The true purpose of human life is to praise the divine, but people squander it on dangerous bodily desires. Lust is compared to a cobra's anthill, showing how an attractive physical form hides lethal spiritual danger. In total despair at his own mind's choices, Vallalar looks to the divine at Otriyur as a wish-fulfilling tree that grants clarity.

11

ஓங்கும் பொருளே திருஒற்றி யூர்வாழ் அரசே உனைத்துதியேன்
தீங்கும் புழுவும் சிலைநீரும் சீழும் வழும்பும் சேர்ந்தலைக்கத்
தூங்கும் மடவார் புலைநாற்றத் தூம்பில் நுழையும் சூதகனேன்
வாங்கும் பவம்தீர்த் தருள்வதுநின் கடன்காண் இந்த மண்ணிடத்தே.

ōṅkum poruḷē tiru-oṟṟi yūrvāḻ aracē uṉaittutiyēṉ tīṅkum puḻuvum cilainīrum cīḻum vaḻumpum cērntalaikkat tūṅkum maṭavār pulaināṟṟat tūmpil nuḻaiyum cūtakaṉēṉ vāṅkum pavamtīrt taruḷvatuniṉ kaṭaṉkāṇ inta maṇṇiṭattē.

TRANSLATION – O exalted Reality! O King who dwells in sacred Otriyur! I do not praise You. I am a deceitful wretch who enters the foul-smelling, fleshly passage of women of sagging flesh, where impurities, worms, phlegm, pus, and slime gather and churn. It is Your duty to end the worldly bondage that grips me and bestow Your grace upon me on this earth.

COMMENTARY – Worldly lust pulls the mind away from divine reality. To shatter the illusion of physical attraction, Vallalar describes the human body with harsh honesty, exposing it as a decaying vessel of flesh, fluids, and worms. Confessing his failure to praise God, he admits he is caught in these base desires. Yet he makes a bold demand to the Lord of Otriyur, declaring it is God's own duty to reach down into this earthly mess, cut away the chains of worldly bondage (*pavam*), and grant true grace.

044. WANDERING IN ENDLESS WORLDLY LIFE - ĀṈĀVĀḶVIṈ ALAISAL - ஆனாவாழ்வின் அலைசல்

1

துள்ளிவாய் மடுக்கும் காளையர் ஆட்டத் துடுக்கினை ஒடுக்குறும் காமக்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்கள் எனுமட வியர்தம் கூட்டத்துள் நாட்டம்வைத்
துழன்றேன்
உள்ளிவாய் மடுத்துள் உருகிஆ னந்த உததிபோல் கண்கள்நீர் உகுப்பார்
அள்ளிவாய் மடுக்கும் அமுதே எங்கள் அண்ணலே ஒற்றியூர் அரசே.

tuḷḷivāy maṭukkum kāḷaiyar āṭṭat tuṭukkiṉai oṭukkuṟum kāmak koḷḷivāyp pēykaḷ eṉumaṭa viyartam kūṭṭattuḷ nāṭṭamvait tuḷaṉṟēṉ uḷḷivāy maṭuttuḷ uruki-ā ṉanta utatipōl kaṇkaḷnīr ukuppār aḷḷivāy maṭukkum amutē eṅkaḷ aṇṇalē oṟṟiyūr aracē.

TRANSLATION – Our Lord! King of Otriyur! You are the nectar scooped up and drunk by those who think of you, who melt within, and who shed tears like a sea of bliss. I wandered about, setting my gaze upon the company of women who act as fire-mouthed demons of lust to subdue the arrogant prancing of leaping youths.

COMMENTARY – Divine grace is a sweet nectar that brings tears of joy. Yet instead of seeking this bliss, the mind falls into physical desire. Vallalar confesses to wasting his youth chasing lust, a fire-mouthed demon that consumes vital energy.

2

ஒற்றியூர் அமரும் ஒளிகெழு மணியே உன்அடி உள்கிநின் றேத்தேன்
முற்றியூர் மலினக் குழிஇருள் மடவார் முலைஎனும் மலநிறைக் குவையைச்
சுற்றிஊர் நாயின் சுழன்றனன் வறிதே சுகம்எனச் சூழ்ந்தழி உடலைப்
பற்றியூர் நகைக்கத் திரிதரு கின்றேன் பாவியேன் உய்திறம் அரிதே.

oṟṟiyūr amarum oḷikeḻu maṇiyē uṉaṭi uḷkiniṉ ṟēttēṉ muṟṟiyūr maliṉak kuḻi-iruḷ maṭavār mulai-eṉum malaniṟaik kuvaiyaic cuṟṟi-ūr nāyiṉ cuḻaṉṟaṉaṉ vaṟitē cukameṉac cūḻntaḻi uṭalaip paṟṟiyūr nakaikkat tiritaru kiṉṟēṉ pāviyēṉ uytiṟam aritē.

TRANSLATION – Radiant gem seated in Otriyur! I did not meditate on your feet and praise them. Instead, I circled like a stray village dog around women's breasts, those heaps of filth and dark pits of fully formed impurity. Vainly grasping this decaying body and believing it brings

pleasure, I wander about while the town mocks me. Salvation is difficult for a sinner like me.

COMMENTARY – The physical body is temporary and constantly breaks down, yet humans chase it as if it holds lasting happiness. To break the illusion of sexual attraction, Vallalar compares his lustful behavior to a stray dog circling filth, ignoring God's radiant presence to run after bodily desires that only bring shame.

3

அரியது நினது திருவருள் ஒன்றே அவ்வருள் அடைதலே எவைக்கும்
பெரியதோர் பேறென் றுணர்ந்திலேன் முருட்டுப் பேய்களை ஆயிரம்கூட்டிச்
சரிஎனச் சொலினும் போதுறா மடமைத் தையலார் மையலில் அழுந்திப்
பிரியமுற் றலைந்தேன் ஏழைநான் ஒற்றிப் பெருமநின் அருளெனக் குண்டே.

ariyatu niṉatu tiruvaruḷ oṉṟē avvaruḷ aṭaitalē evaikkum periyatōr pēṟeṉ ṟuṇarntilēṉ muruṭṭup pēykaḷai āyiramkūṭṭic cari-eṉac coliṉum pōtuṟā maṭamait taiyalār maiyalil aḻuntip piriyamuṟ ṟalaintēṉ ēḻaināṉ oṟṟip perumaniṉ aruḷeṉak kuṇṭē.

TRANSLATION – Your sacred grace alone is rare. I failed to realize that attaining that grace is the greatest boon of all. I plunged into infatuation with ignorant women whose fierceness cannot be matched even if you gather a thousand savage demons to equal them. I wandered about with fondness for them. I am a wretched man. Lord of Otriyur, will I ever receive your grace?

COMMENTARY – Receiving divine grace is the greatest achievement a soul can reach. Vallalar mourns his ignorance, having spent his life infatuated with worldly attachments rather than seeking this rare spiritual gift. Lust overpowers the mind with the fierce, destructive grip of a thousand savage demons.

4

பெருமநின் அருளே அன்றிஇவ் வுலகில் பேதையர் புழுமலப் பிலமாம்
கருமவாழ் வெனைத்தும் வேண்டிலேன் மற்றைக் கடவுளர் வாழ்வையும் விரும்பேன்
தருமவா ரிதியே தடம்பணை ஒற்றித் தலத்தமர் தனிமுதல் பொருளே
துருமவான் அமுதே அடியனேன் தன்னைச் சோதியா தருள்வதுன் பரமே.

perumaniṉ aruḷē aṉṟi-iv vulakil pētaiyar puḻumalap pilamām karumavāḻ veṉaittum vēṇṭilēṉ maṟṟaik kaṭavuḷar vāḻvaiyum virumpēṉ tarumavā ritiyē

taṭampaṇai oṟṟit talattamar taṉimutal poruḷē turumavāṉ amutē aṭiyaṉēṉ taṉṉaic cōtiyā taruḷvatuṉ paramē.

TRANSLATION – Lord! Except for your grace, I do not want any part of this karmic worldly life with ignorant women who are mere pits of worms and filth. I do not desire the life of other gods. Ocean of virtue! Peerless original reality seated in the shrine of Otriyur surrounded by vast fields! Pure heavenly nectar! It is your burden to bless me, your servant, without testing me.

COMMENTARY – True spiritual liberation requires rejecting all lesser goals, including the heavenly realms of other gods. Vallalar declares that nothing matters except the grace of the one supreme reality. Recognizing his weakness, he asks the Lord to grant this grace freely, without testing him through further worldly trials.

5

அருள்வதுன் இயற்கை உலகெலாம் அறியும் ஐயவோ நான்அதை அறிந்தும்
மருள்வதென் இயற்கை என்செய்வேன் இதனை மனங்கொளா தருள்அரு
ளாயேல்
தெருள்வதொன் றின்றி மங்கையர் கொங்கைத் திடர்மலைச் சிகரத்தில் ஏறி
உருள்வதும் அல்குல் படுகுழி விழுந்தங் குலைவதும் அன்றிஒன் றுண்டோ.

aruḷvatuṉ iyaṟkai ulakelām aṟiyum aiyavō nāṉatai aṟintum maruḷvateṉ iyaṟkai eṉceyvēṉ itaṉai maṉaṅkoḷā taruḷaru ḷāyēl teruḷvatoṉ ṟiṉṟi maṅkaiyar koṅkait tiṭarmalaic cikarattil ēṟi uruḷvatum alkul paṭukuḻi viḻuntaṅ kulaivatum aṉṟi-oṉ ṟuṇṭō.

TRANSLATION – O Lord, the whole world knows that granting grace is your nature. Even knowing this, falling into delusion remains my nature. What can I do? If you do not overlook my flaws and grant me your grace, what else awaits me? Devoid of all clarity, I will only climb the steep mountain peaks of women's breasts to roll back down, and fall into the deep pit of their loins to perish.

COMMENTARY – Human nature is prone to delusion, climbing the heights of physical desire only to fall into despair. God's nature is pure compassion. Vallalar pleads with the divine to act according to its forgiving nature, knowing that without grace, he is powerless to escape the cycle of lust and ruin.

6

உண்டுநஞ் சமரர் உயிர்பெறக் காத்த ஒற்றியூர் அண்ணலே நின்னைக்

கண்டுநெஞ் சுருகிக் கண்கள்நீர் சோரக் கைகுவித் திணையடி இறைஞ்சேன்
வண்டுநின் றலைக்கும் குழல்பிறை நுதலார் வஞ்சக விழியினால் மயங்கிக்
குண்டுநீர் ஞாலத் திடைஅலை கின்றேன்கொடியனேன் அடியனேன் அன்றே.

uṇṭunañ camarar uyirpeṟak kātta oṟṟiyūr aṇṇalē niṉṉaik kaṇṭuneñ curukik kaṇkaḷnīr cōrak kaikuvit tiṇaiyaṭi iṟaiñcēṉ vaṇṭuniṉ ṟalaikkum kuḻalpiṟai nutalār vañcaka viḻiyiṉāl mayaṅkik kuṇṭunīr ñālat tiṭai-alai kiṉṟēṉkoṭiyaṉēṉ aṭiyaṉēṉ aṉṟē.

TRANSLATION – O Lord of Otriyur who consumed poison to protect the lives of the celestials! Seeing you, my heart does not melt, my eyes do not pour tears, and I do not fold my hands and worship your twin feet. Bewitched by the deceitful eyes of women with crescent-like foreheads and hair swarming with bees, I wander aimlessly across this world surrounded by deep waters. I am cruel. I am truly not your devotee.

COMMENTARY – Vallalar contrasts the supreme compassion of God with his own shallow distractions. He recalls the story of Siva drinking a deadly ocean of poison to save the celestials from death. Instead of melting with gratitude for a God who sacrifices so much, Vallalar laments wasting his life chasing physical beauty and worldly desires.

7

அன்றுநீ அடிமைச் சாதனம் காட்டி ஆண்டஆ ரூரனார் உன்னைச்
சென்றுதூ தருள்என் றிரங்குதல் நோக்கிச் சென்றநின் கருணையைக் கருதி
ஒன்றுதோ றுள்ளம் உருகுகின் றனன்காண் ஒற்றியூர் அண்ணலே உலகத்
தென்றுமால் உழந்தேன் எனினும்நின் அடியேன் என்தனைக் கைவிடேல்
இனியே.

aṉṟunī aṭimaic cātaṉam kāṭṭi āṇṭa-ā rūraṉār uṉṉaic ceṉṟutū taruḷeṉ ṟiraṅkutal nōkkic ceṉṟaniṉ karuṇaiyaik karuti oṉṟutō ṟuḷḷam urukukiṉ ṟaṉaṉkāṇ oṟṟiyūr aṇṇalē ulakat teṉṟumāl uḻantēṉ eṉiṉumniṉ aṭiyēṉ eṉtaṉaik kaiviṭēl iṉiyē.

TRANSLATION – O Lord of Otriyur! That day, you showed the deed of slavery and claimed Aruranar as your own. Later, when he pleaded with you to go as a messenger, you went. Thinking of your great compassion in doing so, my heart melts every time I recall it. Though I have forever suffered delusion in this world, I am your devotee. Do not abandon me now.

COMMENTARY – God's compassion is so vast that he will lower himself to serve his devotees. Vallalar recalls the story of the Tamil saint Aruranar, whom God claimed as a servant but who later asked God to act as a

midnight messenger to settle a lover's quarrel. Remembering a God who acts with such intimate, forgiving love gives Vallalar hope that he will not be abandoned despite his flaws.

8

இனியநின் திருத்தாள் இணைமலர் ஏத்தேன் இளமுலை மங்கையர்க் குள்ளம்
கனியஅக் கொடியார்க் கேவல்செய் துழன்றேன் கடையனேன் விடயவாழ் வுடையேன்
துனியஇவ் வுடற்கண் உயிர்பிரிந் திடுங்கால்துணைநினை அன்றி ஒன் றறியேன்
தனியமெய்ப் போத வேதநா யகனே தடம்பொழில் ஒற்றியூர் இறையே.

iṉiyaniṉ tiruttāḷ iṇaimalar ēttēṉ iḷamulai maṅkaiyark kuḷḷam kaṉiya-ak koṭiyārk kēvalcey tuḻaṉṟēṉ kaṭaiyaṉēṉ viṭayavāḻ vuṭaiyēṉ tuṉiya-iv vuṭaṟkaṇ uyirpirin tiṭuṅkāltuṇainiṉai aṉṟi oṉ ṟaṟiyēṉ taṉiyameyp pōta vētanā yakaṉē taṭampoḻil oṟṟiyūr iṟaiyē.

TRANSLATION – O Lord of the Vedas who is the singular true wisdom! O Lord of Otriyur surrounded by vast groves! I do not praise your sweet twin lotus feet. I wander around serving cruel women to win their hearts. I am the lowest of the low, living a life addicted to worldly pleasures. When life finally departs from this miserable body, I know no companion other than you.

COMMENTARY – Worldly attachments offer no real security when life ends. Vallalar confesses he has spent his time flattering others and chasing temporary pleasures instead of seeking divine wisdom. He realizes that when the body fails, all human companions fall away, leaving God as his only support.

9

இறையும்நின் திருத்தாள் கமலங்கள் ஏத்தேன் எழில்பெற உடம்பினை ஓம்பிக்
குறையும்வெண் மதிபோல் காலங்கள் ஒழித்துக் கோதையர் குறுங்குழி அளற்றில்
பொறையும் நல் நிறையும் நீத்துழன் றலைந்தேன் பொய்யனேன் தனக்குவெண் சோதி
நிறையும்வெள் நீற்றுக் கோலனே ஒற்றி நிமலனே அருளுதல் நெறியே.

iṟaiyumniṉ tiruttāḷ kamalaṅkaḷ ēttēṉ eḻilpeṟa uṭampiṉai ōmpik kuṟaiyumveṇ matipōl kālaṅkaḷ oḻittuk kōtaiyar kuṟuṅkuḻi aḷaṟṟil poṟaiyum nal niṟaiyum nīttuḻaṉ ṟalaintēṉ poyyaṉēṉ taṉakkuveṇ cōti niṟaiyumveḷ nīṟṟuk kōlaṉē oṟṟi nimalaṉē aruḷutal neṟiyē.

TRANSLATION – O Lord adorned with bright white ash radiating pure light! O flawless Lord of Otriyur! I do not praise your lotus feet even for a moment. Instead, I cherish this body to keep it beautiful, wasting my days like the waning white moon. Losing my patience and good composure, I wander astray in the narrow muddy pit of lust for women. Granting grace to a liar like me is the true path of righteousness.

COMMENTARY – Wasting time on physical vanity is like watching the moon disappear. Vallalar admits he has focused on preserving his body's beauty while losing his dignity to lust. He appeals to a higher spiritual law: the nature of divine grace is to rescue the flawed, and saving a liar like him is the proof of God's righteousness.

10

நெறியிலேன் கொடிய மங்கையர் மையல் நெறியிலே நின்றனன் எனினும்
பொறியிலேன் பிழையைப் பொறுப்பதுன் கடனே பொறுப்பதும் அன்றிஇவ் வுலக
வெறியிலே இன்னும் மயங்கிடா துன்தன் விரைமலர் அடித்துணை ஏத்தும்
அறிவுளே அருள்வாய் ஒற்றியூர் அரசே அன்றினார் துள்ளறுத் தவனே.

neṟiyilēṉ koṭiya maṅkaiyar maiyal neṟiyilē niṉṟaṉaṉ eṉiṉum poṟiyilēṉ piḻaiyaip poṟuppatuṉ kaṭaṉē poṟuppatum aṉṟi-iv vulaka veṟiyilē iṉṉum mayaṅkiṭā tuṉtaṉ viraimalar aṭittuṇai ēttum aṟivuḻē aruḷvāy oṟṟiyūr aracē aṉṟiṉār tuḷḷaṟut tavaṉē.

TRANSLATION – O King of Otriyur! O Lord who destroyed the arrogance of your foes! I follow no righteous path. Even though I remained on the path of infatuation for cruel women, it is your duty to forgive the mistakes of this senseless fool. Along with forgiving me, grant me the inner wisdom to stop being confused by the madness of this world and to instead praise your fragrant floral twin feet.

COMMENTARY – Vallalar approaches God not with a list of virtues, but by claiming his foolishness as the reason he deserves help. He argues that a compassionate God has a duty to forgive those who do not know better. He asks for the inner clarity to cut through the madness of worldly life and turn his attention to the divine.

045. STRUGGLING FOR GRACE - ARUḶ TIṚATTU ALAISAL - அருள் திறத்து அலைசல்

1

நறைமணக்கும் கொன்றை நதிச்சடில நாயகனே
கறைமணக்கும் திருநீல கண்டப் பெருமானே
உறைமணக்கும் பூம்பொழில்சூழ் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
மறைமணக்கும் திருஅடியை வாய்நிரம்ப வாழ்த்தேனோ.

naṟaimaṇakkum koṉṟai naticcaṭila nāyakaṉē kaṟaimaṇakkum tirunīla kaṇṭap perumāṉē uṟaimaṇakkum pūmpoḻilcūḻ oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya maṟaimaṇakkum tiru-aṭiyai vāynirampa vāḻttēṉō.

TRANSLATION – O Lord with matted hair bearing the river and the fragrant konrai flowers. O Lord of the holy blue throat bearing the dark stain. O Father of Otriyur surrounded by flower groves fragrant with falling dew. Will I not praise your holy feet fragrant with the Vedas until my mouth is full?

COMMENTARY – Vallalar yearns to praise God enough to satisfy his spiritual hunger. He recalls familiar images of Siva wearing fragrant *konrai* blossoms, carrying the holy river in his hair, and bearing a blue throat from swallowing poison to save the world. He longs to use his speech in devotion.

2

அலைவளைக்கும் பாற்கடலான் அம்புயத்தான் வாழ்த்திநிதம்
தலைவளைக்கும் செங்கமலத் தாளுடையாய் ஆளுடையாய்
உலைவளைக்கா முத்தலைவேல் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
மலைவளைக்கும் கைம்மலரின் வண்மைதனை வாழ்த்தேனோ.

alaivaḷaikkum pāṟkaṭalāṉ ampuyattāṉ vāḻttinitam talaivaḷaikkum ceṅkamalat tāḷuṭaiyāy āḷuṭaiyāy ulaivaḷaikkā muttalaivēl oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya malaivaḷaikkum kaimmalariṉ vaṇmaitaṉai vāḻttēṉō.

TRANSLATION – The lord of the wave-filled milky ocean and the lord on the lotus daily praise and bow their heads to your red lotus feet. O Master who rules me. O Father of Otriyur holding the trident that never bends in the forge. Will I not praise the greatness of your lotus hands that bent the mountain into a bow?

COMMENTARY – Vallalar points out that even the creator and preserver deities, Brahma and Vishnu, bow daily to the supreme Lord. He marvels at the divine strength that once bent a massive mountain into a bow, asking when he will celebrate that greatness as it deserves.

3

ஆறடுத்துச் சென்றஎங்கள் அப்பருக்கா அன்றுகட்டுச்
சோறெடுத்துச் சென்ற துணையே சுயஞ்சுடரே
ஊறெடுத்தோர் காணரிய ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நீறடுத்த எண்தோள் நிலைமைதனைப் பாரேனோ.

āṟaṭuttuc ceṉṟa-eṅkaḷ apparukkā aṉṟukaṭṭuc cōṟeṭuttuc ceṉṟa tuṇaiyē cuyañcuṭarē ūṟeṭuttōr kāṇariya oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya nīṟaṭutta eṇṭōḷ nilaimaitaṉaip pārēṉō.

TRANSLATION – On that day when our Appar journeyed along the road, you walked with him as a companion carrying packed rice. O self-luminous light. O Father of Otriyur rarely seen by those mired in affliction. Will I not see the state of your eight shoulders smeared with holy ash?

COMMENTARY – Vallalar remembers a famous story of Appar, an ancient Tamil saint. Appar's devotion was so dear to God that the Lord disguised himself as a traveler to carry food for him on a long journey. Vallalar yearns to witness that same compassionate, radiant presence for himself.

4

சைவத் தலைவர் தவத்தோர்கள் தம்பெருமான்
மெய்வைத்த உள்ளம் விரவிநின்ற வித்தகனே
உய்வைத்த உத்தமனே ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தெய்வப் புகழ்என் செவிநிறையக் கேளேனோ.

caivat talaivar tavattōrkaḷ tamperumāṉ meyvaitta uḷḷam viraviniṉṟa vittakaṉē uyvaitta uttamaṉē oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya teyvap pukaḻeṉ ceviniṟaiyak kēḷēṉō.

TRANSLATION – O Leader of the Saivas. O Lord of the ascetics. O wise one who mingles in hearts established in truth. O Supreme one who bestows salvation. O Father of Otriyur. Will I not listen to your divine fame until my ears are full?

COMMENTARY – True spiritual fulfillment requires every sense to be absorbed in the divine. Vallalar asks when his ears will overflow with

hearing God's glory. He describes this presence as a wisdom that naturally gathers and lives inside hearts grounded in truth.

5

பாடுகின்றோர் பாடப் பரிசளிக்கும் புண்ணியனே
தேடுகின்றோர் தேடநிற்கும் தியாகப் பெருமானே
ஊடுகின்றோர் இல்லாத ஒற்றியப்பா அம்பலத்துள்
ஆடுகின்ற சேவடிகண் டல்லல்எலாம் தீரேனோ.

pāṭukiṉṟōr pāṭap paricaḷikkum puṇṇiyaṉē tēṭukiṉṟōr tēṭaniṟkum tiyākap perumāṉē ūṭukiṉṟōr illāta oṟṟiyappā ampalattuḷ āṭukiṉṟa cēvaṭikaṇ ṭallalelām tīrēṉō.

TRANSLATION – O holy one who grants gifts to those who sing. O great Lord Thyagar who stands ready for those who seek you. O Father of Otriyur where no one holds a grievance. Will I not see your red feet dancing in the hall and end all my sorrows?

COMMENTARY – The goal is the ending of worldly suffering. God is a generous giver who stands waiting for those who actively seek him. Vallalar believes that witnessing the divine dance of grace will be enough to erase every sorrow he carries.

6

பூணாக மாடப் பொதுநடிக்கும் புண்ணியனே
சேணாகம் வாங்கும் சிவனே கடல்விடத்தை
ஊணாக உள்ளுவந்த ஒற்றியப்பா மால்அயனும்
காணாத நின்உருவைக் கண்டு களியேனோ.

pūṇāka māṭap potunaṭikkum puṇṇiyaṉē cēṇākam vāṅkum civaṉē kaṭalviṭattai ūṇāka uḷḷuvanta oṟṟiyappā mālayaṉum kāṇāta niṉuruvaik kaṇṭu kaḷiyēṉō.

TRANSLATION – O virtuous one who dances in the public hall wearing a snake as an ornament! O Siva who bends the tall mountain as a bow! O Father of Otri who gladly consumed the ocean's poison as food! Will I not rejoice upon seeing your form, which even Vishnu and Brahma cannot see?

COMMENTARY – Returning to stories of Siva's mercy and power, Vallalar notes that the traditional creator and preserver gods cannot even catch a glimpse of this reality. He contrasts their blindness with his own longing,

asking when he will be allowed to see and rejoice in the form hidden from the highest celestial beings.

7

கொள்ளுவார் கொள்ளும் குலமணியே மால்அயனும்
துள்ளுவார் துள்அடக்கும் தோன்றலே சூழ்ந்துநிதம்
உள்ளுவார் உள்உறையும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தெள்ளுவார் பூங்கழற்கென் சிந்தைவைத்து நில்லேனோ.

koḷḷuvār koḷḷum kulamaṇiyē mālayaṉum tuḷḷuvār tuḷaṭakkum tōṉṟalē cūḻntunitam uḷḷuvār uḷuṟaiyum oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya teḷḷuvār pūṅkaḻaṟkeṉ cintaivaittu nillēṉō.

TRANSLATION – O supreme gem obtained by those fit to receive it! O Lord who subdues the arrogance of Vishnu and Brahma when they leap with pride! O Father of Otri who dwells within those who gather and constantly think of you! Will I not stand with my mind fixed upon your pure, flower-like feet wearing anklets?

COMMENTARY – The divine presence is a rare treasure given to those who prepare their hearts to receive it. While the highest traditional gods are brought low by their arrogance, the supreme Lord makes a home within people who gather in quiet, constant devotion. Vallalar longs to keep his mind anchored to this pure presence.

8

செவ்வண்ண மேனித் திருநீற்றுப் பேரழகா
எவ்வண்ணம் நின்வண்ணம் என்றறிதற் கொண்ணாதாய்
உவ்வண்ணன் ஏத்துகின்ற ஒற்றியப்பா உன்வடிவம்
இவ்வண்ணம் என்றென் இதயத் தெழுதேனோ.

cevvaṇṇa mēṉit tirunīṟṟup pēraḻakā evvaṇṇam niṉvaṇṇam eṉṟaṟitaṟ koṇṇātāy uvvaṇṇaṉ ēttukiṉṟa oṟṟiyappā uṉvaṭivam ivvaṇṇam eṉṟeṉ itayat teḻutēṉō.

TRANSLATION – O great beauty wearing holy ash on your red-hued body! You whose nature cannot be grasped! O Father of Otri praised by the dark-hued Vishnu! Will I not draw your form in my heart, realizing it looks like this?

COMMENTARY – The absolute divine defies all ordinary descriptions and categories. Even though its nature cannot be grasped by the mind or the other gods, love makes it intimate and personal. Vallalar seeks to capture

this uncontainable beauty by drawing its image within the quiet space of his own heart.

9

மன்றுடையாய் மால்அயனும் மற்றும்உள வானவரும்
குன்றுடையாய் என்னக் குறைதவிர்த்த கோமானே
ஒன்றுடையாய் ஊர்விடையாய் ஒற்றியப்பா என்னுடைய
வன்றுடையாய் என்றுன் மலரடியைப் போற்றேனோ.

maṉṟuṭaiyāy mālayaṉum maṟṟumuḷa vāṉavarum kuṉṟuṭaiyāy eṉṉak kuṟaitavirtta kōmāṉē oṉṟuṭaiyāy ūrviṭaiyāy oṟṟiyappā eṉṉuṭaiya vaṉṟuṭaiyāy eṉṟuṉ malaraṭiyaip pōṟṟēṉō.

TRANSLATION – O Lord of the hall! O King who removed the distress of Vishnu, Brahma, and the other celestials when they called out to you as the Lord of the mountain! O unparalleled One! O rider of the crawling bull! O Father of Otri! Will I not praise your flower-like feet, calling you my strong support?

COMMENTARY – The divine is the refuge when all other powers fail. When celestial beings face distress they cannot overcome, they turn to this supreme source for protection. Vallalar claims this boundless power as his own personal, unfailing support. He longs to offer his praise with a feeling of reliance and trust.

10

குற்றம் செயினும் குணமாகக் கொண்டருளும்
நற்றவர்தம் உள்ளம் நடுநின்ற நம்பரனே
உற்றவர்தம் நற்றுணைவா ஒற்றியப்பா என்கருத்து
முற்றிடநின் சந்நிதியின் முன்நின்று வாழ்த்தேனோ.

kuṟṟam ceyiṉum kuṇamākak koṇṭaruḷum naṟṟavartam uḷḷam naṭuniṉṟa namparaṉē uṟṟavartam naṟṟuṇaivā oṟṟiyappā eṉkaruttu muṟṟiṭaniṉ cannitiyiṉ muṉniṉṟu vāḻttēṉō.

TRANSLATION – O supreme Lord who stands in the center of the hearts of great ascetics, accepting even faults as virtues and bestowing grace! O good companion to those who reach you! O Father of Otri! Will I not stand before your presence and praise you so my intention is fulfilled?

COMMENTARY – Divine grace means the Lord looks past human flaws, choosing to accept even our mistakes as virtues. He stands at the center of the devoted heart as a faithful companion rather than a distant judge.

Vallalar asks to stand directly in this forgiving presence so his spiritual intentions can be fulfilled.

11

வஞ்ச மடவார் மயக்கும் மயக்கொழிய
நஞ்சம்அணி கண்டத்து நாதனே என்றென்று
உஞ்சவர்கள் வாழ்த்துகின்ற ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
கஞ்ச மலர்அடிக்கே காதலுற்றுப் போற்றேனோ.

vañca maṭavār mayakkum mayakkoḻiya nañcamaṇi kaṇṭattu nātaṉē eṉṟeṉṟu uñcavarkaḷ vāḻttukiṉṟa oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya kañca malaraṭikkē kātaluṟṟup pōṟṟēṉō.

TRANSLATION – O Father of Otriyur. Those who have been saved praise you, crying out again and again, "O Lord with the poison-adorned neck!" to rid themselves of the delusion caused by deceitful women. Will I not fall in love with your lotus feet and praise them?

COMMENTARY – The distractions of worldly life pull the mind away from spiritual focus. By remembering Siva's compassion in swallowing the poison, the saved overcome their worldly delusions. Vallalar longs to share in that same devotion to God's feet.

12

இன்னல் உலக இருள்நடையில் நாள்தோறும்
துன்னவரும் நெஞ்சத் துடுக்கழிய நல்லோர்கள்
உன்னல்உறும் தெள்ளமுதே ஒற்றியப்பா என்வாய்உன்
தன்அடைவே பாடித் தழும்பேறக் காணேனோ.

iṉṉal ulaka iruḷnaṭaiyil nāḷtōṟum tuṉṉavarum neñcat tuṭukkaḻiya nallōrkaḷ uṉṉaluṟum teḷḷamutē oṟṟiyappā eṉvāyuṉ taṉaṭaivē pāṭit taḻumpēṟak kāṇēṉō.

TRANSLATION – O clear nectar meditated upon by good people to destroy the heart's arrogance that arises daily in the dark ways of this sorrowful world. O Father of Otriyur. Will I not see my mouth grow callused from singing endlessly of your refuge?

COMMENTARY – Daily life in a sorrowful world can breed arrogance and confusion in the human heart. To cure this darkness, good people meditate on God as a clear, purifying nectar. Vallalar asks for a devotion so continuous and intense that his mouth would grow callused from singing of God's protection.

13

பெண்மணியே என்றுலகில் பேதையரைப் பேசாதென்
கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலில் கொள்கரும்பே
ஒண்மணியே தேனேஎன் றொற்றியப்பா உன்தனைநான்
பண்மணஞ்செய் பாட்டில் பரவித் துதியேனோ.

peṇmaṇiyē eṉṟulakil pētaiyaraip pēcāteṉ kaṇmaṇiyē kaṟpakamē kaṇṇutalil koḷkarumpē oṇmaṇiyē tēṉē-eṉ ṟoṟṟiyappā uṉtaṉaināṉ paṇmaṇañcey pāṭṭil paravit tutiyēṉō.

TRANSLATION – Instead of calling foolish women in this world "jewels among women," I will call you "apple of my eye, wish-fulfilling tree, sweet sugarcane with an eye on your forehead, bright gem, honey!" O Father of Otriyur, will I not extol and praise you in songs fragrant with melody?

COMMENTARY – People often waste their beautiful words flattering ordinary, flawed human beings. Instead of spending his poetry on worldly praise, Vallalar redirects all his endearments to God. He calls the divine his vision, his wish-fulfilling tree, and his sweet honey, pouring his love into fragrant melodies.

14

மானமிலார் நின்தாள் வழுத்தாத வன்மனத்தார்
ஈனர்அவர் பால்போய் இளைத்தேன் இளைப்பாற
ஊனமிலார் போற்றுகின்ற ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
ஞான அடியின்நிழல் நண்ணி மகிழேனோ.

māṉamilār niṉtāḷ vaḻuttāta vaṉmaṉattār īṉaravar pālpōy iḷaittēṉ iḷaippāṟa ūṉamilār pōṟṟukiṉṟa oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya ñāṉa aṭiyiṉniḻal naṇṇi makiḻēṉō.

TRANSLATION – I grew exhausted seeking out base people without honor and hard-hearted ones who do not praise your feet. To rest from this weariness, O Father of Otriyur praised by the flawless, will I not reach the shade of your feet of wisdom and rejoice?

COMMENTARY – Seeking help from hard-hearted people who care nothing for the divine leaves the soul exhausted. Vallalar has tired himself out trying to find support among such worldly individuals. To heal from this weariness, he longs to rest in the shade of God's wisdom, where the flawless find their joy.

15

கல்லார்க் கிதங்கூறிக் கற்பழிந்து நில்லாமல்
எல்லார்க்கும் நல்லவனே என்அரசே நல்தருமம்
ஒல்லார் புரமெரித்த ஒற்றியப்பா உன்அடிக்கே
சொல்லால் மலர்தொடுத்துச் சூழ்ந்தணிந்து வாழேனோ.

kallārk kitaṅkūṟik kaṟpaḻintu nillāmal ellārkkum nallavaṉē eṉaracē naltarumam ollār purameritta oṟṟiyappā uṉaṭikkē collāl malartoṭuttuc cūḻntaṇintu vāḻēṉō.

TRANSLATION – Instead of losing my integrity by speaking pleasing words to the ignorant, O one who is good to all! My King! O Father of Otriyur who burned the cities of foes who rejected good virtue. Will I not weave a garland of words for your feet, adorn you with it, and live?

COMMENTARY – Flattering the ignorant just to get by destroys a person's inner integrity. Rather than compromising his truth for worldly gain, Vallalar chooses to offer his words to God. He envisions his poetry as a flower garland, woven and placed at the feet of the divine King who destroys all evil.

16

கற்பவற்றைக் கல்லாக் கடையரிடம் சென்றவர்முன்
அற்பஅற்றைக் கூலிக் கலையும் அலைப்பொழிய
உற்பவத்தை நீக்குகின்ற ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நற்பதத்தை ஏத்திஅருள் நல்நலந்தான் நண்ணேனோ.

kaṟpavaṟṟaik kallāk kaṭaiyariṭam ceṉṟavarmuṉ aṟpa-aṟṟaik kūlik kalaiyum alaippoḻiya uṟpavattai nīkkukiṉṟa oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya naṟpatattai ētti-aruḷ nalnalantāṉ naṇṇēṉō.

TRANSLATION – O Father of Otri who ends the cycle of birth! To escape the distress of wandering for a meager daily wage before the lowest of men who have learned nothing of worth, will I not attain the great good of praising your noble feet?

COMMENTARY – The struggle for survival often forces people to serve ignorant and ungracious masters. Vallalar begs to be freed from this degrading pursuit of a daily wage. He asks instead for the grace to seek the divine, which alone can put an end to the cycle of birth and suffering.

17

தந்தைதாய் மக்கள்மனை தாரம்எனும் சங்கடத்தில்
சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
உந்தைஎன்போர் இல்லாத ஒற்றியப்பா உன்அடிக்கீழ்
முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனோ.

tantaitāy makkaḷmaṉai tārameṉum caṅkaṭattil cintaitāṉ ceṉṟu tiyaṅki mayaṅkāmē untai-eṉpōr illāta oṟṟiyappā uṉaṭikkīḻ muntaiyōr pōṉṟu muyaṅki makiḻēṉō.

TRANSLATION – O Father of Otri who has no father! Instead of letting my mind wander and become bewildered by the entanglements of father, mother, children, house, and wife, will I not unite and rejoice beneath your feet like the sages of old?

COMMENTARY – Family life brings entanglements. The everyday ties to parents, spouses, and children can bewilder the mind and pull it away from spiritual clarity. Vallalar asks the Father of Otri, who is himself unborn and without a father, for the strength to stand clear of these worldly webs. His goal is to find the same joyful union with the divine that the ancient sages knew.

18

பொய்ஒன்றே அன்றிப் புறம்பொன்றும் பேசாத
வையொன்றும் தீநாற்ற வாயார்க்கு மேலானேன்
உய்என் றருள்ஈயும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
மெய்ஒன்று நீற்றின் விளக்கமது பாரேனோ.

poyoṉṟē aṉṟip puṟamboṉṟum pēcāta vaiyoṉṟum tīnāṟṟa vāyārkku mēlāṉēṉ uyeṉ ṟaruḷīyum oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya meyoṉṟu nīṟṟiṉ viḷakkamatu pārēṉō.

TRANSLATION – O Father of Otri who grants grace and commands me to live! I have become worse than those with foul-smelling mouths who speak lies and nothing else. Will I not behold the radiance of the sacred ash adorning your body?

COMMENTARY – Vallalar feels lower than habitual liars whose words only bring corruption. To cleanse this impurity, he longs to see the sacred ash shining on the divine form. In the Tamil Saiva tradition, this ash represents the truth and purity that remains when all worldly illusions are burned away.

19

தூக்கமும்முன் தூங்கியபின் சோறிலையே என்னும்அந்த
ஏக்கமுமே அன்றிமற்றோர் ஏக்கமிலா ஏழையனேன்
ஊக்கமுளோர் போற்றுகின்ற ஒற்றியப்பா நின்அடிக்கீழ்
நீக்கமிலா ஆனந்த நித்திரைதான் கொள்ளேனோ.

tūkkamummuṉ tūṅkiyapiṉ cōṟilaiyē eṉṉumanta ēkkamumē aṉṟimaṟṟōr ēkkamilā ēḻaiyaṉēṉ ūkkamuḷōr pōṟṟukiṉṟa oṟṟiyappā niṉaṭikkīḻ nīkkamilā āṉanta nittiraitāṉ koḷḷēṉō.

TRANSLATION – I am a poor wretch who knows only sleep and the anxiety of lacking food when I wake. I have no other longing. O Father of Otri praised by the diligent! Will I not find the uninterrupted sleep of bliss beneath your feet?

COMMENTARY – Many people live trapped in the mechanics of survival. The mind becomes consumed by the hollow routine of waking up only to worry about the next meal. Vallalar longs to trade this anxious physical exhaustion for a different kind of rest. He asks for the unbroken sleep of bliss, a state of spiritual peace and absorption in the divine presence.

20

வாதுபுரிந் தீன மடவார் மதித்திடுவான்
போதுநிதம் போக்கிப் புலம்பும் புலைநாயேன்
ஓதுமறை யோர்குலவும் ஒற்றியப்பா ஊரனுக்காத்
தூதுசென்ற நின்தாள் துணைப்புகழைப் பாடேனோ.

vātupurin tīṉa maṭavār matittiṭuvāṉ pōtunitam pōkkip pulampum pulaināyēṉ ōtumaṟai yōrkulavum oṟṟiyappā ūraṉukkāt tūtuceṉṟa niṉtāḷ tuṇaippukaḻaip pāṭēṉō.

TRANSLATION – I am a base dog who argues to win the esteem of foolish women. I waste my days and lament. O Father of Otri celebrated by those who chant the scriptures! Will I not sing the protective glory of your feet that went as a messenger for Sundarar?

COMMENTARY – Wasting time on frivolous arguments to impress others is a common human failing. Vallalar regrets spending his days chasing worldly validation. He contrasts his own foolishness with the grace of God by recalling a famous Tamil story where Siva acted as a humble midnight messenger to help the saint Sundarar resolve a domestic quarrel. Seeing how far the divine will go to serve a devotee, Vallalar wishes only to sing his praises.

21

பொன்னாசை யோடும் புலைச்சியர்தம் பேராசை
மன்னாசை மன்னுகின்ற மண்ணாசைப் பற்றறுத்தே
உன்னாசை கொண்டேஎன் ஒற்றியப்பா நான்மகிழ்ந்துன்
மின்னாரும் பொன்மேனி வெண்ணீற்றைப் பாரேனோ.

poṉṉācai yōṭum pulaicciyartam pērācai maṉṉācai maṉṉukiṉṟa maṇṇācaip paṟṟaṟuttē uṉṉācai koṇṭē-eṉ oṟṟiyappā nāṉmakiḻntuṉ miṉṉārum poṉmēṉi veṇṇīṟṟaip pārēṉō.

TRANSLATION – Severing the attachment to the desire for gold, the immense desire for base women, the desire to rule, and the enduring desire for land, I have taken up the desire for You alone. O my Father of Otriyur! Will I not rejoice and behold the white ash upon your golden body that flashes like lightning?

COMMENTARY – Desire for wealth, physical pleasure, and power consumes the mind. Vallalar replaces these worldly attachments with a single desire for the divine. He longs to turn away from earthly ambitions to look upon God's ash-smeared, golden form.

22

கள்உண்ட நாய்போல் கடுங்காம வெள்ளமுண்டு
துள்உண்ட நெஞ்சத் துடுக்கடக்கி அன்பர்கள்தம்
உள்உண்ட தெள்அமுதே ஒற்றியப்பா உன்தனைநான்
வெள்உண்ட நந்தி விடைமீதில் காணேனோ.

kaḷuṇṭa nāypōl kaṭuṅkāma veḷḷamuṇṭu tuḷuṇṭa neñcat tuṭukkaṭakki aṉparkaḷtam uḷuṇṭa teḷamutē oṟṟiyappā uṉtaṉaināṉ veḷuṇṭa nanti viṭaimītil kāṇēṉō.

TRANSLATION – Subduing the arrogance of my leaping heart, which drank the flood of fierce lust like a dog drinking toddy, I look to You. O clear ambrosia partaken within by devotees! O my Father of Otriyur! Will I not see You mounted upon the white bull Nandi?

COMMENTARY – Worldly lust degrades the mind, making a person erratic and foolish like an animal that has drunk alcohol. Vallalar seeks to tame this restless mind to receive the nectar of grace that devotees experience. He prays to see God riding upon the white bull Nandi, a traditional image of divine majesty.

23

பேராத காமப் பிணிகொண்ட நெஞ்சகனேன்
வாராத ஆனந்த வாழ்வுவந்து வாழ்ந்திடவே
ஓராதார்க் கெட்டாத ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நீரார் சடைமேல் நிலவொளியைக் காணேனோ.

pērāta kāmap piṇikoṇṭa neñcakaṉēṉ vārāta āṉanta vāḻvuvantu vāḻntiṭavē ōrātārk keṭṭāta oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya nīrār caṭaimēl nilavoḷiyaik kāṇēṉō.

TRANSLATION – My heart holds the unyielding disease of lust. So that the elusive life of bliss may come and I may truly live, O Father of Otriyur who is unreachable to those who do not meditate on You! Will I not see the moonlight upon your matted hair that holds the river waters?

COMMENTARY – Lust is a stubborn disease that prevents a person from experiencing spiritual bliss. To cure this sickness of the heart, Vallalar longs for a vision of divine grace. He visualizes this grace as the gentle moonlight resting on God's matted hair, a peaceful sight revealed only to those who reflect on the truth.

24

வன்னெஞ்சப் பேதை மடவார்க் கழிந்தலையும்
கன்னெஞ்சப் பாவியன்யான் காதலித்து நெக்குருகி
உன்னெஞ்சத் துள்உறையும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
வென்னஞ் சணிமிடற்றை மிக்குவந்து வாழ்த்தேனோ.

vaṉṉeñcap pētai maṭavārk kaḻintalaiyum kaṉṉeñcap pāviyaṉyāṉ kātalittu nekkuruki uṉṉeñcat tuḷuṟaiyum oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya veṉṉañ caṇimiṭaṟṟai mikkuvantu vāḻttēṉō.

TRANSLATION – I am a stone-hearted sinner who wanders in ruin after ignorant women with hard hearts. Loving You and melting within, O Father of Otriyur who resides within the meditating heart! Will I not come near and abundantly praise your throat adorned with fierce poison?

COMMENTARY – Pursuing shallow earthly romances hardens the heart and leads to ruin. Vallalar repents for this wasted time, asking for his stone-like heart to melt with love for the divine. He wishes to praise God, whose throat holds the deadly poison swallowed to save the universe, showing that love is found in divine compassion rather than worldly attachment.

25

புண்ணியமோர் போதும் புரிந்தறியாப் பொய்யவனேன்
எண்ணியதோர் எண்ணம் இடர்இன்றி முற்றியிட
உண்ணிலவு நல்ஒளியே ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தண்ணிலவு தாமரைப்பொன் தாள்முடியில் கொள்ளேனோ.

puṇṇiyamōr pōtum purintaṟiyāp poyyavaṉēṉ eṇṇiyatōr eṇṇam iṭariṉṟi muṟṟiyiṭa uṇṇilavu naloḷiyē oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya taṇṇilavu tāmaraippoṉ tāḷmuṭiyil koḷḷēṉō.

TRANSLATION – I am a false man who has never performed a virtuous deed at any time. So that my cherished thought may be fulfilled without obstacle, O good Light shining within! O my Father of Otriyur! Will I not hold your cool, lotus-like golden feet upon my head?

COMMENTARY – Vallalar admits he has lived a false life lacking in virtue. Despite his past wrongs, he trusts the good light shining within to guide him toward his spiritual goal. He asks to receive God's golden feet upon his head, a gesture of surrender and blessing.

26

நன்றிதுஎன் றோர்ந்தும்அதை நாடாது நல்நெறியைக்
கொன்றிதுநன் றென்னக் குறிக்கும் கொடியவன்யான்
ஒன்றுமனத் துள்ஒளியே ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
வென்றி மழுப்படையின் மேன்மைதனைப் பாடேனோ.

naṉṟitu-eṉ ṟōrntumatai nāṭātu nalneṟiyaik koṉṟitunaṉ ṟeṉṉak kuṟikkum koṭiyavaṉyāṉ oṉṟumaṉat tuḷoḷiyē oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya veṉṟi maḻuppaṭaiyiṉ mēṉmaitaṉaip pāṭēṉō.

TRANSLATION – Even knowing what is good, I do not seek it. I destroy the path of virtue and point to evil, calling it good. I am a cruel person. O light within the unified mind! O Father of Otriyur! Will I ever sing the greatness of your victorious battle-axe?

COMMENTARY – Vallalar openly confesses the human flaw of knowing the right path but actively destroying it. He turns to the divine light within the quiet mind, longing to praise the Lord's battle-axe, a symbol of the power to cut through such ignorance.

27

மண்கிடந்த வாழ்வின் மதிமயக்கும் மங்கையரால்

> புண்கிடந்த நெஞ்சப் புலையேன் புழுக்கம்அற
> ஒண்கிடந்த முத்தலைவேல் ஒற்றியப்பா நாரணன்தன்
> கண்கிடந்த சேவடியின் காட்சிதனைக் காணேனோ.

maṇkiṭanta vāḻviṉ matimayakkum maṅkaiyarāl puṇkiṭanta neñcap pulaiyēṉ puḻukkamaṟa oṇkiṭanta muttalaivēl oṟṟiyappā nāraṇaṇtaṉ kaṇkiṭanta cēvaṭiyiṉ kāṭcitaṉaik kāṇēṉō.

TRANSLATION – My heart lies wounded by women who bewilder the mind in this earthly life. I am a base person. For my torment to cease, O Father of Otriyur who holds the bright trident! Will I ever see the vision of your red feet where Narayana offered his eye?

COMMENTARY – Worldly attachments and desires leave the mind bewildered and the heart wounded. To end this torment, Vallalar longs to see the Lord's feet. He recalls an ancient story where Narayana (the god Vishnu) plucked out his own eye to offer it as a lotus in worship at those very feet.

28

> கூட்டுவிக்குள் மேல்எழவே கூற்றுவன்வந் தாவிதனை
> வாட்டுவிக்கும் காலம் வருமுன்னே எவ்வுயிர்க்கும்
> ஊட்டுவிக்கும் தாயாகும் ஒற்றியப்பா நீஉலகை
> ஆட்டுவிக்கும் அம்பலத்துன் ஆட்டமதைப் பாரேனோ.

kūṭṭuvikkuḷ mēleḻavē kūṟṟuvaṉvan tāvitaṉai vāṭṭuvikkum kālam varumuṉṉē evvuyirkkum ūṭṭuvikkum tāyākum oṟṟiyappā nī-ulakai āṭṭuvikkum ampalattuṉ āṭṭamataip pārēṉō.

TRANSLATION – Before the time comes when the God of Death arrives to extract the breath rising within the cage of this body and torments my soul, O Father of Otriyur! You are the mother who feeds every living being. Will I ever see your dance in the open hall that makes the whole world dance?

COMMENTARY – Time in the physical body is limited, and death will eventually arrive to extract the breath. Before that moment comes, Vallalar begs to witness the Lord's cosmic dance. He describes the divine as a mother who feeds all life, whose step in the open hall keeps the universe in motion.

29

> மின்ஒப்பாம் வாழ்வை வியந்திடருள் வீழ்ந்தலைந்தேன்

பொன்ஒப்பாய் தெய்வமணப் பூஒப்பாய் என்னினுமே
உன்ஒப்பார் இல்லாத ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தன்ஒப்பாம் வேணியின்மேல் சார்பிறையைப் பாரேனோ.

miṉoppām vāḻvai viyantiṭaruḷ vīḻntalaintēṉ poṉoppāy teyvamaṇap pū-oppāy eṉṉiṉumē uṉoppār illāta oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya taṉoppām vēṇiyiṉmēl cārpiṟaiyaip pārēṉō.

TRANSLATION – I marvelled at this life that flashes like lightning, fell into sorrow, and wandered aimlessly. Even if you are compared to gold and to a divinely fragrant flower, you have no equal, O Father of Otriyur! Will I ever see the crescent moon resting upon your peerless matted hair?

COMMENTARY – Human life flashes and vanishes as quickly as lightning. Realizing he has wandered through this fleeting existence in sorrow, Vallalar looks to the divine, which has no equal. He asks for a vision of the crescent moon resting in the Lord's matted hair.

30

சீலம்அற நிற்கும் சிறியார் உறவிடைநல்
காலம்அறப் பேசிக் கழிக்கின்றேன் வானவர்தம்
ஓலம்அற நஞ்சருந்தும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நீல மணிமிடற்றின் நேர்மைதனைப் பாரேனோ.

cīlamaṟa niṟkum ciṟiyār uṟaviṭainal kālamaṟap pēcik kaḻikkiṉṟēṉ vāṉavartam ōlamaṟa nañcaruntum oṟṟiyappā uṉṉuṭaiya nīla maṇimiṭaṟṟiṉ nērmaitaṉaip pārēṉō.

TRANSLATION – In the company of petty people who stand devoid of virtue, I waste my good time in endless talk. To end the wailing of the celestials, you drank the poison, O Father of Otriyur! Will I ever see the beauty of your sapphire-blue throat?

COMMENTARY – It is easy to waste precious time in empty talk with people who lack virtue. Vallalar contrasts this petty human behavior with an act of divine compassion. He asks to see the Lord's sapphire-blue throat, stained by the poison.

31

சீர்புகழும் மால்புகழும் தேவர்அயன் தன்புகழும்
யார்புகழும் வேண்டேன் அடியேன் அடிநாயேன்
ஊர்புகழும் நல்வளங்கொள் ஒற்றியப்பா உன்இதழித்
தார்புகழும் நல்தொழும்பு சார்ந்துன்பால் நண்ணேனோ.

cīrpukaḻum mālpukaḻum tēvarayaṉ taṉpukaḻum yārpukaḻum vēṇṭēṉ aṭiyēṉ aṭināyēṉ ūrpukaḻum nalvaḷaṅkoḷ oṟṟiyappā uṇitaḻit tārpukaḻum naltoḻumpu cārntuṉpāl naṇṇēṉō.

TRANSLATION – I do not want the exalted praise of Thirumal, the praise of the Devas and Brahma, or the praise of anyone else. I am your devotee, worse than a lowly dog. O Father of Otriyur, possessing fine wealth praised by the whole town! Will I not approach you and perform good service that praises your laburnum garland?

COMMENTARY – Devotion leaves no room for the desire to be praised by others, even by the highest gods like Brahma or Vishnu (*Thirumal*). The only reward worth seeking is the chance to serve God directly.

32

ஆதவன்தன் பல்இறுத்த ஐயற் கருள்புரிந்த
நாதஅர னேஎன்று நாத்தழும்பு கொண்டேத்தி
ஓதவள மிக்கஎழில் ஒற்றியப்பா மண்ணிடந்தும்
மாதவன்முன் காணா மலர்அடிக்கண் வைகேனோ.

ātavaṉtaṉ paliṟutta aiyaṟ karuḷpurinta nāta-ara ṉē-eṉṟu nāttaḻumpu koṇṭētti ōtavaḷa mikka-eḻil oṟṟiyappā maṇṇiṭantum mātavaṉmuṉ kāṇā malaraṭikkaṇ vaikēṉō.

TRANSLATION – Praising you until my tongue grows calluses, I cry out to you as Lord Hara who bestowed grace upon the heroic lord who shattered the sun's teeth. O Father of beautiful Otriyur, rich with the roaring sea! Will I not abide at your lotus feet, which great Vishnu could not see even after digging through the earth?

COMMENTARY – Unceasing praise is the mark of longing for the divine. The reference to Vishnu digging through the earth recalls an ancient story where the greatest gods tried to find the limits of Siva's form and failed. Where power and effort fall short, devoted praise opens the way to his feet.

33

கல்லைப் புறங்கண்ட காய்மனத்துக் கைதவனேன்
தொல்லைப் பழவினையின் தோய்வகன்று வாய்ந்திடவே
ஒல்லைத் திருவருள்கொண் டொற்றியப்பா உன்னுடைய
தில்லைப் பொதுவில் திருநடனம் காணேனோ.

kallaip puṟaṅkaṇṭa kāymaṉattuk kaitavaṉēṉ tollaip paḻaviṉaiyiṉ tōyvakaṉṟu vāyntiṭavē ollait tiruvaruḷkoṇ ṭoṟṟiyappā uṉṉuṭaiya tillaip potuvil tirunaṭaṉam kāṇēṉō.

TRANSLATION – I am a deceiver with a harsh heart that surpasses stone in hardness. To be freed completely from the taint of ancient karma, O Father of Otriyur, will I not swiftly receive your divine grace and witness your sacred dance in the public hall of Thillai?

COMMENTARY – The weight of past actions (*karma*) hardens the heart like stone. Only the swift arrival of divine grace can break through this hardness and free the soul. Witnessing the sacred dance at Thillai represents experiencing the bliss of God's presence.

34

கடையவனேன் கன்மனத்தேன் கைதவனேன் வஞ்ச
நடையவனேன் நாணிலியேன் நாய்க்கிணையேன் துன்பொழிய
உடையவனே உலகேத்தும் ஒற்றியப்பா நின்பால்வந்
தடையநின்று மெய்குளிர்ந்தே ஆனந்தம் கூடேனோ.

kaṭaiyavaṉēṉ kaṉmaṉattēṉ kaitavaṉēṉ vañca naṭaiyavaṉēṉ nāṇiliyēṉ nāykkiṇaiyēṉ tuṉpoḻiya uṭaiyavaṉē ulakēttum oṟṟiyappā niṉpālvan taṭaiyaniṉṟu meykuḷirntē āṉantam kūṭēṉō.

TRANSLATION – I am the lowest of the low. I have a stony heart. I am a trickster. I walk a path of deceit. I am shameless and equal to a dog. O Master, Father of Otriyur praised by the world! So that my sorrow perishes, will I not come to you, stand firm as your refuge, and unite in bliss as my body cools with joy?

COMMENTARY – Spiritual transformation begins with a painful honesty about one's own faults and deceit. Taking refuge in God melts away this sorrow. The physical sensation of the body cooling with joy is a direct sign of spiritual union.

35

வாதை மயல்காட்டும் மடவார் மலக்குழியில்
பேதை எனவீழ்ந்தே பிணிஉழந்த பேயடியேன்
ஓதை கடற்கரைவாய் ஒற்றியப்பா வாழ்த்துகின்றோர்
தீதை அகற்றும்உன்றன் சீர்அருளைச் சேரேனோ.

vātai mayalkāṭṭum maṭavār malakkuḻiyil pētai eṉavīḻntē piṇi-uḻanta pēyaṭiyēṉ ōtai kaṭaṟkaraivāy oṟṟiyappā vāḻttukiṉṟōr tītai akaṟṟumuṉṟaṉ cīraruḷaic cērēṉō.

TRANSLATION – Falling like a fool into the foul pit of women who display agonizing delusion, I am a demonic devotee suffering from disease. O Father of Otriyur by the shore of the roaring sea! Will I not reach your glorious grace, which removes the evil from those who praise you?

COMMENTARY – Sensual delusion acts like a trap that brings physical and spiritual suffering. Constant praise is the medicine that invites God's grace. That grace has the power to wash away all evil, no matter how foolishly a person has lived.

36

பொய்யர்க் குதவுகின்ற புன்மையினேன் வன்மைசெயும்
வெய்யற் கிரிமியென மெய்சோர்ந் திளைத்தலைந்தேன்
உய்யற் கருள்செய்யும் ஒற்றியப்பா உன்அடிசேர்
மெய்யர்க் கடிமை செய்துன் மென்மலர்த்தாள் நண்ணேனோ.

poyyark kutavukiṉṟa puṉmaiyiṉēṉ vaṉmaiceyum veyyaṟ kirimiyeṉa meycōrn tiḷaittalaintēṉ uyyaṟ karuḷceyyum oṟṟiyappā uṉaṭicēr meyyark kaṭimai ceytuṉ meṉmalarttāḷ naṇṇēṉō.

TRANSLATION – I am a wretched person who helps the false. Like a worm suffering in the harsh heat, my body weakened and I wandered in exhaustion. O Father of Otriyur who grants grace for salvation, will I not serve the true devotees who have reached your feet and thereby attain your soft flower-like feet?

COMMENTARY – Supporting those who live false, worldly lives brings only exhaustion. Vallalar compares this spiritual fatigue to a worm agonizing in the blazing sun. Crying out to the Lord of Otriyur for rescue, he seeks a different way to live. He asks to serve the devotees of God, showing that the path to divine grace lies in serving those who have already found it.

046. THE SACRED PETITION - TIRUVIṈṈAPPAM -
திருவிண்ணப்பம்

1

சழக்கி ருந்ததென் னிடத்தில்ஆ யினும்நீர்
தந்தை ஆதலின் சார்ந்தநல் நெறியில்
பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய
பண்பன் றோஎனைப் பரிந்திலீர் ஆனால்
வழக்கி ருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வகுத்துக் கூறுதல் மரபுமற் றன்றால்
புழைக்கை மாவுரி யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

caḻakki runtateṉ ṉiṭattilā yiṉumnīr tantai ātaliṉ cārntanal neṛiyil paḻakki vaippatu tēvarīrk kuriya paṇpaṉ ṟō-eṉaip parintilīr āṉāl vaḻakki ruppatiṅ kumakkumeṉ ṟaṉakkum vakuttuk kūṟutal marapumaṯ ṟaṉṟāl puḻaikkai māvuri yīroṛṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Though flaws exist in me, since You are the Father, is it not Your nature to train me in the good path I have reached? If You do not show me compassion, there will be a dispute here between You and me. It is not tradition to state this in detail. O Lord who wears the skin of the elephant with a tubular trunk! O Lord of Otriyur! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – A child has a natural right to be guided by their father, regardless of their flaws. Vallalar claims this intimacy, arguing it is the divine duty to train and correct him. Otriyur is a famous temple town near Chennai. The image of the elephant's skin belongs to traditional stories of Siva conquering pride. If the ultimate refuge turns you away, there is nowhere left to turn.

2

அழுது நெஞ்சயர்ந் துமைநினைக் கின்றேன்
ஐய நீர்அறி யாததும் அன்றே
கழுது துன்றிய காட்டகத் தாடும்
கதியி லீர்எனக் கழறினன் அல்லால்
பழுது பேசின தொன்றிலை ஒற்றிப்
பதியில் வாழ்படம் பக்கநா யகரே
பொழுது போகின்ற தென்செய்கேன் எனைநீர்

பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

aḻutu neñcayarn tumainiṉaik kiṉṟēṉ aiya nīraṟi yātatum aṉṟē kaḻutu tuṉṟiya kāṭṭakat tāṭum katiyi līreṇak kaḻaṟiṇaṉ allāl paḻutu pēciṇa toṉṟilai oṟṟip patiyil vāḻpaṭam pakkanā yakarē poḻutu pōkiṉṟa teṉceykēṉ eṇainīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Weeping and with a weary heart, I think of You. O Lord, this is not unknown to You. I said You dance in the forest swarming with ghouls and have no other refuge. Other than that, I spoke no fault. O Lord of the hooded serpent who lives in the city of Otriyur! Time is passing away. What shall I do? If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – Intimacy with the divine allows for playful teasing. Vallalar reminds God that his only fault was joking about the divine dwelling in a cremation ground surrounded by ghosts. This refers to the traditional depiction of Siva dancing in the ashes of the dead, symbolizing the end of worldly attachments. Beneath the playful tone is an urgency about time running out and the need for grace.

3

முன்னை மாதவ முயற்சிஒன் றில்லா
மூட னேன்தனை முன்வர வழைத்துப்
பின்னை ஒன்றும்வாய்ப் பேச்சிலீ ரானால்
பித்தர் என்றுமைப் பேசிட லாமே
என்னை நான்பழித் திடுகின்ற தல்லால்
இகழ்கி லேன்உமை எழில்ஒற்றி உடையீர்
புன்னை அஞ்சடை யீர்எனை உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

muṉṉai mātava muyaṟci-oṉ ṟillā mūṭa ṉēṉtaṉai muṉvara vaḻaittup piṉṉai oṉṟumvāyp pēccilī rāṉāl pittar eṉṟumaip pēciṭa lāmē eṉṉai nāṉpaḻit tiṭukiṉṟa tallāl ikaḻki lēṉumai eḻiloṟṟi uṭaiyīr puṉṉai añcaṭai yīreṉai uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Calling me forth, a fool with no effort of great past penance, if You do not speak a word afterwards, people can call You a madman. I only blame myself; I do not scorn You. O Lord of beautiful Otriyur! O Lord with beautiful matted hair adorned with punnai flowers! O Lord who owns me! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – The divine takes the first step by drawing the soul inward. Vallalar argues that since God initiated this connection without any prior merit, staying silent now makes no sense. He gently warns that

the world might call God foolish for starting a relationship and not finishing it. Even in this bold argument, the devotee takes the blame for his own shortcomings.

4

வன்மை பேசிய வன்தொண்டர் பொருட்டாய்
வழக்குப் பேசிய வள்ளல்நீர் அன்றோ
இன்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினும்
ஏழை யாம்இவன் என்றொழித் திட்டால்
தன்மை அன்றது தருமமும் அன்றால்
தமிய னேன்இன்னும் சாற்றுவ தென்னே
பொன்மை அஞ்சடை யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

vaṉmai pēciya vaṉtoṇṭar poruṭṭāy vaḷḷakkup pēciya vaḷḷalnīr aṉṟō iṉmai yāḷarpōl valiyavan tiṭiṉum ēḻai yāmivaṉ eṉṟoḻit tiṭṭāl taṉmai aṉṟatu tarumamum aṉṟāl tamiya ṉēṉiṉṉum cāṟṟuva teṉṉē poṉmai añcaṭai yīroṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Are You not the generous Lord who argued a case for the sake of Vanthondar who spoke harshly? Even if I approach forcefully like a destitute person, if You abandon me saying I am poor, that is not Your nature and it is not righteous. What more can I, a lonely man, declare? O Lord with beautiful golden matted hair! O Lord of Otriyur! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – God has a long history of helping devotees in trouble. Vanthondar was a famous ancient saint who spoke harshly to God, yet God still intervened in a legal dispute on his behalf. Vallalar uses this precedent to argue that ignoring a desperate beggar goes against the nature of divine generosity. True grace means rescuing the seeker because they are helpless.

5

உறங்கு கின்றதும் விழிப்பதும் மகிழ்வாய்
உண்ணு கின்றதும் உடுப்பதும் மயக்குள்
இறங்கு கின்றதும் ஏறுகின் றதுமாய்
எய்க்கின் றேன்மனம் என்னினும் அடியேன்
அறங்கொள் நும்அடி அரண்என அடைந்தேன்
அயர்வு தீர்த்தெனை ஆட்கொள நினையீர்

புறங்கொள் காட்டகத் தீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

uṟaṅku kiṉṟatum viḻippatum makiḻvāy uṇṇu kiṉṟatum uṭuppatum mayakkuḷ iṟaṅku kiṉṟatum ēṟukiṉ ṟatumāy eykkiṉ ṟēṉmaṉam eṉṉiṉum aṭiyēṉ aṟaṅkoḷ numaṭi araṇeṉa aṭaintēṉ ayarvu tīrtteṉai āṭkoḷa niṉaiyīr puṟaṅkoḷ kāṭṭakat tīroṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Sleeping, waking, eating joyfully, dressing, descending into delusion and rising out of it, my mind grows weary. Even so, as Your servant, I reached Your righteous feet as my fortress. You do not think of curing my weariness and making me Your own. O Lord of the cremation ground on the outskirts! O Lord of Otriyur! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – The daily cycles of ordinary life are exhausting and keep the mind trapped in confusion. Vallalar describes the endless loop of sleeping, waking, and eating, which slowly drains the soul's energy. Taking shelter at the divine feet is meant to be a permanent fortress against this worldly weariness. He has abandoned all worldly defenses and relies on being accepted by the divine.

6

கரும்பின் கட்டியும் கனியையும் கொடுத்தால்
கயவர் ஆயினும் கசக்கும்என் றுரையார்
அரும்பின் கட்டிள முலைஉமை மகிழும்
ஐய நீர்உம தருள்எனக் களிக்க
இரும்பின் கட்டிநேர் நெஞ்சினேன் எனினும்
ஏற்று வாங்கிடா திருந்ததுண் டேயோ
பொரும்பின் கட்டுரி யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

karumpiṉ kaṭṭiyum kaṉiyaiyum koṭuttāl kayavar āyiṉum kacakkumeṉ ṟuraiyār arumpiṉ kaṭṭiḷa mulai-umai makiḻum aiya nīruma taruḷeṉak kaḷikka irumpiṉ kaṭṭinēr neñciṉēṉ eṉiṉum ēṟṟu vāṅkiṭā tiruntatuṇ ṭēyō porumpiṉ kaṭṭuri yīroṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – If someone offers a block of sugarcane jaggery and a sweet fruit, even the basest of people will not say they taste bitter. Oh Lord who delights Umai of firm, bud-like young breasts! If you grant me your grace, even though I have a heart like a block of iron, have I ever refused to receive it? Oh Lord of Otriyur who wears the tied hide of a fierce beast! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – Just as no one turns down the sweetness of sugar or fruit, the soul instinctively recognizes the sweetness of divine grace. Even a person with a hardened, iron-like heart would never refuse this gift once it is offered.

7

விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசைஅவ்
விருப்பை மாற்றுதல் விரகுமற் றன்றால்
கருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்கும்
கடமை நீங்குறார் உடமையின் றேனும்
நெருப்பு நும்உரு ஆயினும் அருகில்
நிற்க அஞ்சுறேன் நீலனும் அன்றால்
பொருப்பு வில்லுடை யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

viruppu niṉṟatum patamalar micai-av viruppai māṟṟutal virakumaṯ ṟaṉṟāl karuppu nēriṉum vaḷḷiyōr koṭukkum kaṭamai nīṅkuṟār uṭamaiyiṉ ṟēṉum neruppu numuru āyiṉum arukil niṟka añcuṟēṉ nīlaṉum aṉṟāl poruppu villuṭai yīroṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – My desire stands fixed upon your lotus feet. Relinquishing that desire is no clever strategy. Even when famine strikes, generous people never abandon their duty to give, even if they lack wealth. Even though your form is fire, I do not fear to stand near you, nor am I dark-hearted. Oh Lord who wields the mountain as a bow! Oh Lord of Otriyur! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – True generosity does not stop when times are hard. Vallalar trusts that God will never withhold grace, comparing the divine nature to noble people who share what they have even during a famine. Although God appears as fierce fire, pure devotion removes all fear of approaching that intense light.

8

கொடிய நஞ்சமு தாக்கிய உமக்கிக்
கொடிய னேனைஆட் கொள்ளுதல் அரிதோ
அடியர் தம்பொருட் டடிபடு வீர்எம்
ஐய நும்மடிக் காட்பட விரைந்தேன்
நெடிய மால்அயன் காண்கில ரேனும்
நின்று காண்குவல் என்றுளம் துணிந்தேன்

> பொடிய நீறணி வீர்ஒற்றி உடையீர்
> பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

koṭiya nañcamu tākkiya umakkik koṭiya ṉēṉai-āṭ koḷḷutal aritō aṭiyar tamporuṭ ṭaṭipaṭu vīrem aiya nummaṭik kāṭpaṭa viraintēṉ neṭiya mālayaṉ kāṇkila rēṉum niṉṟu kāṇkuval eṉṟuḷam tuṇintēṉ poṭiya nīṟaṇi vīroṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – You transformed deadly poison into sweet nectar. Is it difficult for you to take this cruel one as your devotee? You endure blows for the sake of your devotees. Oh my Lord! I hastened to become a servant at your feet. Even though tall Vishnu and Brahma could not see you, I resolved in my heart that I would stand and see you. Oh Lord of Otriyur who wears holy ash! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – If the Divine can turn deadly poison into sweet nectar, transforming a flawed soul into something pure is an easy task. In traditional lore, the great gods Brahma and Vishnu searched the universe for the Divine and failed because of their pride. Vallalar proves that ordinary souls can succeed in seeing God through humble determination.

9

> வினையி னால்உடல் எடுத்தன னேனும்
> மேலை நாள்உமை விரும்பிய அடியேன்
> எனைஇன் னான்என அறிந்திலி ரோநீர்
> எழுமைச் செய்கையும் இற்றென அறிவீர்
> மனையி னால்வரும் துயர்கெட உமது
> மரபு வேண்டியே வந்துநிற் கின்றேன்
> புனையி னால்அமர்ந் தீர்ஒற்றி உடையீர்
> பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

viṉaiyi ṉāluṭal eṭuttaṉa ṉēṉum mēlai nāḷumai virumpiya aṭiyēṉ eṉai-iṉ ṉāṉeṉa aṟintili rōnīr eḻumaic ceykaiyum iṟṟeṉa aṟivīr maṉaiyi ṉālvarum tuyarkeṭa umatu marapu vēṇṭiyē vantuniṟ kiṉṟēṉ puṉaiyi ṉālamarn tīroṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Even though I took this body because of my past karma, I am a devotee who loved you in days gone by. Do you not know who I am? You know my deeds across all seven births. I come and stand before you, seeking your customary grace so that the sorrows of household life may perish. Oh beautifully adorned Lord of Otriyur! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – The connection between the soul and the Divine stretches far beyond a single lifetime. While human birth is shaped by *karma* (the accumulated results of past actions), the soul's devotion is an ancient bond spanning countless births. Appealing to this history of love, Vallalar asks for shelter from the exhausting struggles of ordinary household life.

10

பிழைபு ரிந்தனன் ஆகிலும் உமது
பெருமை நோக்கில்அப் பிழைசிறி தன்றோ
மழைபு ரிந்திடும் வண்கையை மாற்ற
மதிக்கின் றோர்எவர் மற்றிலை அதுபோல்
உழைபு ரிந்தருள் வீர்எனில் தடுப்பார்
உம்பர் இம்பரில் ஒருவரும் இலைகாண்
புழைபு ரிந்தகை உலவொற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

piḻaipu rintaṉaṉ ākilum umatu perumai nōkkilap piḻaiciṟi taṉṟō maḻaipu rintiṭum vaṇkaiyai māṟṟa matikkiṉ ṟōrevar maṟṟilai atupōl uḻaipu rintaruḷ vīreṉil taṭuppār umpar imparil oruvarum ilaikāṇ puḻaipu rintakai ulavoṟṟi uṭaiyīr poyyaṉ eṉṉilyāṉ pōmvaḻi etuvō.

TRANSLATION – Even if I have committed faults, when compared to your greatness, are those faults not small? Who would ever think to stop the generous hand that pours down rain? There is no one. Likewise, if you exert yourself to grant me your grace, there is no one in heaven or on earth who can stop you. Oh Lord of Otriyur where elephants with tubular trunks roam! If You call me a false one, which way will I go?

COMMENTARY – Human mistakes are tiny next to the infinite greatness of God. Grace is compared to a heavy rainstorm: just as no one on earth can stop the skies from pouring down water, nothing can block the flow of God's compassion once it begins to fall.

047. THE PETITION FOR GRACE - PIRASĀTA VIṆṆAPPAM - பிரசாத விண்ணப்பம்

1

பசைஇலாக் கருங்கல் பாறைநேர் மனத்துப் பதகனேன் படிற்றுரு வகனேன்
வசைஇலார்க் கருளும் மாணிக்க மணியே வள்ளலே நினைத்தொழல் மறந்து
நசைஇலா மலம்உண் டோடுறும் கொடிய நாய்என உணவுகொண் டுற்றேன்
தசைஎலாம் நடுங்க ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

pacai-ilāk karuṅkal pāṟainēr maṉattup patakaṉēṉ paṭiṟṟuru vakaṉēṉ vacai-ilārk karuḷum māṇikka maṇiyē vaḷḷalē niṉaittoḻal maṟantu nacai-ilā malamuṇ ṭōṭuṟum koṭiya nāyeṉa uṇavukoṇ ṭuṟṟēṉ tacai-elām naṭuṅka oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – I am a sinner with a heart like a dry black rock. I am a hypocrite of deceitful form. O ruby gem who graces the flawless! O generous Lord! Forgetting to think of you and worship you, I took food like a cruel dog that runs around eating undesirable filth. Because of this, with all my flesh trembling, I was punished by you in Otriyur, was I not?

COMMENTARY – Eating without devotion reduces human nourishment to animal scavenging. Forgetting the divine hardens the heart and disconnects the soul from grace. The trembling flesh describes a visceral bodily shock, which Vallalar sees as a necessary correction for his thoughtlessness.

2

அன்னைபோன் றடியர்க் கருத்தியில் அருத்தும் அப்பநின் அடியினை காணா
தென்னையோ மலம்உண் டுழன்றிடும் பன்றி என்னஉண் டுற்றனன் அதனால்
புன்னைஅம் சடைஎம் புண்ணிய ஒளியே பூதநா யகஎன்றன் உடலம்
தன்னைநீ அமர்ந்த ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

aṉṉaipōṉ ṟaṭiyark karuttiyil aruttum appaniṉ aṭiyiṉai kāṇā teṉṉaiyō malamuṇ ṭuḻaṉṟiṭum paṉṟi eṉṉa-uṇ ṭuṟṟaṉaṉ ataṉāl puṉṉai-am caṭai-em puṇṇiya oḷiyē pūtanā yaka-eṉṟaṉ uṭalam taṉṉainī amarnta oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – O Father who feeds devotees with love like a mother! Without seeing your feet, why did I take food like a pig that wanders eating filth? Because of this, O our meritorious light with matted hair beautiful like the Punnai tree! O Lord of all beings! in my body I was punished by you in Otriyur, where you abide, was I not?

COMMENTARY – God provides nourishment with a mother's tender love, yet humans often consume it with the blind greed of wandering animals. Eating without looking to the divine source is a failure of gratitude. The physical suffering reflects the heavy toll of living only to satisfy the senses.

3

கண்ணினால் உனது கழற்பதம் காணும் கருத்தினை மறந்துபாழ் வயிற்றை
மண்ணினால் நிறைத்தல் எனஉண வருந்தி மலம்பெற வந்தனன் அதனால்
எண்ணினால் அடங்கா எண்குணக் குன்றே இறைவனே நீஅமர்ந் தருளும்
தண்ணினால் ஓங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

kaṇṇiṉāl uṉatu kaḻaṟpatam kāṇum karuttiṉai maṟantupāḻ vayiṟṟai maṇṇiṉāl niṟaittal eṉa-uṇa varunti malampeṟa vantaṉaṉ ataṉāl eṇṇiṉāl aṭaṅkā eṇkuṇak kuṉṟē iṟaivaṉē nī-amarn taruḷum taṇṇiṉāl ōṅkum oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – Forgetting the intention to see your anklet-adorned feet with my eyes, I ate food as if filling this ruined stomach with dirt, and ended up only producing waste. Because of this, O mountain of eight attributes that defy counting! O God! I was punished by you in Otriyur, which thrives with coolness and where you graciously abide, was I not?

COMMENTARY – Feeding the body without feeding the soul is a hollow act. Without spiritual focus, the food we eat might as well be dirt, serving only to fill a ruined stomach and produce waste. The divine presence is described as a mountain of eight infinite qualities (the traditional attributes of the supreme Lord), standing in stark contrast to mere physical digestion.

4

நின்முனம் நீல கண்டம்என் றோதும் நெறிமறந் துணவுகொண் டந்தோ
பொன்முனம் நின்ற இரும்பென நின்றேன் புலையனேன் ஆதலால் இன்று
மின்முனம் இலங்கும் வேணிஅம் கனியே விரிகடல் தானைசூழ் உலகம்
தன்முனம் இலங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

niṉmuṉam nīla kaṇṭameṉ ṟōtum neṟimaṟan tuṇavukoṇ ṭantō poṉmuṉam niṉṟa irumpeṉa niṉṟēṉ pulaiyaṉēṉ ātalāl iṉṟu miṉmuṉam ilaṅkum vēṇi-am kaṉiyē virikaṭal tāṉaicūḻ ulakam taṉmuṉam ilaṅkum oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – Alas, forgetting the rule to chant Neelakantam before you, I took food. I stood like iron before gold. Since I am a base person, today, O beautiful fruit with matted hair shining before lightning! I was punished

by you in Otriyur, which shines before this world surrounded by the vast ocean's forces, was I not?

COMMENTARY – The sacred custom is to chant the name Neelakantam (the blue-throated Lord who drank deadly poison to save all beings) before taking food. Forgetting this act of compassion reduces the human to base iron standing before pure gold. Remembering the divine sacrifice transforms eating from a selfish impulse into a moment of reverence.

5

குழிக்குமண் அடைக்கும் கொள்கைபோல் பாழும் கும்பியை ஓம்பினன் அல்லால்
செழிக்கும்உன் திருமுன் நீலகண் டந்தான் செப்புதல் மறந்தனன் அதனால்
விழிக்குள்நின் றிலங்கும் விளங்கொளி மணியே மென்கரும் பீன்றவெண் முத்தம்
தழிக்கொளும் வயல்சூழ் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

kuḻikkumaṇ aṭaikkum koḷkaipōl pāḻum kumpiyai ōmpiṉaṉ allāl ceḻikkumuṉ tirumuṉ nīlakaṇ ṭantāṉ cepputal maṟantaṉaṉ ataṉāl viḻikkuḷniṉ ṟilaṅkum viḷaṅkoḷi maṇiyē meṉkarum pīṉṟaveṇ muttam taḻikkoḷum vayalcūḻ oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – I nurtured this ruined stomach as if filling a pit with dirt, but I forgot to utter Neelakantam before your flourishing divine presence. Because of this, O radiant luminous gem shining within the eyes! I was punished by you in Otriyur, surrounded by fields abundant with white pearls yielded by soft sugarcane, was I not?

COMMENTARY – Treating the stomach like an empty pit is a failure to honor the body as a sacred space. God is the radiant light shining inside our own eyes, witnessing our every action. Ignoring this inner presence while shoveling food away brings a painful correction, reminding the soul to pause and remember the divine.

6

கமரிடை மலநீர் கவிழ்த்தல்போல் வயிற்றுக் கடன்கழித் திட்டனன் அல்லால்
அமரிடைப் புரமூன் றெரித்தருள் புரிந்த ஐயனே நினைத்தொழல் மறந்தேன்
சமரிடை மனத்தேன் ஆதலால் முனிவர் சங்கர சிவசிவ என்றே
தமரிடை ஓங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

kamariṭai malanīr kaviḻttalpōl vayiṟṟuk kaṭaṉkaḻit tiṭṭaṉaṉ allāl amariṭaip puramūṉ ṟerittaruḷ purinta aiyaṉē niṉaittoḻal maṟantēṉ camariṭai maṉattēṉ

ātalāl muṉivar caṅkara civaciva eṉṟē tamariṭai ōṅkum oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – Like pouring foul water into a fissure in the earth, I merely paid the debt of my stomach. O Lord who burned the three cities in battle and bestowed grace, I forgot to worship You. Because my mind is always in conflict, I was punished by you in Otriyur, where sages and devotees flourish chanting "Sankara, Siva Siva", was I not?

COMMENTARY – Eating merely to satisfy physical hunger is as pointless as pouring dirty water into a crack in the earth. When the mind focuses on the stomach and forgets the divine, it remains trapped in conflict. Vallalar feels this disconnection from God as a heavy punishment.

7

அருமருந் தனையாய் நின்திரு முன்போந் தரகர எனத்தொழல் மறந்தே இருளுறும் மனத்தேன் மலத்தினும் இழிந்த இயல்புற உண்டனன் அதனால் கருமருந் தனைய அஞ்செழுத் தோதும் கருத்தர்போல் திருத்தம தாகத் தருமநின் றோங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

arumarun taṉaiyāy niṉtiru muṉpōn tarakara eṉattoḻal maṟantē iruḷuṟum maṉattēṉ malattiṉum iḻinta iyalpuṟa uṇṭaṉaṉ ataṉāl karumarun taṉaiya añceḻut tōtum karuttarpōl tiruttama tākat tarumaniṉ ṟōṅkum oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – O rare medicine, I came before Your sacred presence and forgot to worship You chanting "Hara Hara". With a darkened mind, I ate food and took on a nature worse than filth. Because of this, I was punished by you in Otriyur, where dharma flourishes perfectly like the wise who chant the five syllables that act as a cure for birth, was I not?

COMMENTARY – Approaching food with a dark, forgetful mind turns eating into something degrading. Vallalar contrasts this spiritual numbness with the clarity of the wise who constantly remember God, chanting the five sacred syllables of Siva (*Na-Ma-Si-Va-Ya*) as a cure for the suffering of worldly life.

8

கண்ணுதல் கரும்பே நின்முனம் நீல கண்டம்என் றோதுதல் மறந்தே உண்ணுதற் கிசைந்தே உண்டுபின் ஓதிபோல் உன்முனம் நின்றனன் அதனால் நண்ணுதல் பொருட்டோர் நான்முகன் மாயோன் நாடிட அடியர்தம்உள்ளத் தண்ணுதல் கலந்த ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

kaṇṇutal karumpē niṉmuṉam nīla kaṇṭameṉ ṟōtutal maṟantē uṇṇutaṟ kicaintē uṇṭupiṉ otipōl uṉmuṉam niṉṟaṉaṉ ataṉāl naṇṇutal poruṭṭōr nāṉmukaṉ māyōṉ nāṭiṭa aṭiyartamuḷḷat taṇṇutal kalanta oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – O sugarcane with an eye on Your forehead, I forgot to chant "Neelakantam" before You. I focused only on eating, and having eaten, I stood before You like a chameleon. Because of this, I was punished by you in Otriyur, where You abide cooling the hearts of devotees while the four-faced Brahma and Vishnu search for a way to approach You, was I not?

COMMENTARY – Focusing on food leaves a person bloated and spiritually sluggish, staring blankly like a chameleon before the very divine presence that other deities desperately seek.

9

கற்றவர்க் கினிதாம் கதியருள் நீல கண்டம்என் றுன்திரு முன்னர்
சொற்றிடல் மறந்தேன் சோற்றினை ஊத்தைத் துருத்தியில் அடைத்தனன் அதனால்
செற்றமற் றுயர்ந்தோர் சிவசிவ சிவமா தேவஓம் அரகர எனும்சொல்
சற்றும்விட் டகலா ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

kaṟṟavark kiṉitām katiyaruḷ nīla kaṇṭameṉ ṟuṉtiru muṉṉar coṟṟiṭal maṟantēṉ cōṟṟiṉai ūttait turuttiyil aṭaittaṉaṉ ataṉāl ceṟṟamaṟ ṟuyarntōr civaciva civamā tēva-ōm arakara eṉumcol caṟṟumviṭ ṭakalā oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – I forgot to chant "Neelakantam" in Your sacred presence to attain the sweet liberation granted to the learned. I stuffed food into this foul leather bag of a body. Because of this, I was punished by you in Otriyur, where the words "Siva Siva, Mahadeva, Om, Hara Hara" never leave the lips of the exalted ones free of anger, was I not?

COMMENTARY – The physical body is nothing more than a temporary leather bag. Stuffing it with food while ignoring the divine wastes the chance for liberation. True joy belongs to the peaceful devotees who keep the names of God constantly on their lips.

10

முறைப்படி நினது முன்புநின் றேத்தி முன்னிய பின்னர்உண் ணாமல்
சிறைப்படி வயிற்றில் பொறைப்பட ஒதிபோல் சென்றுநின் முன்னர்உற் றதனால்

> கறைப்பட ஓங்கும் கண்டனே எவர்க்கும் கருத்தனே ஒருத்தனே மிகுசீர்
> தறைப்படர்ந் தோங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே.

muṟaippaṭi niṉatu muṉpuniṉ ṟētti muṉṉiya piṉṉaruṇ ṇāmal ciṟaippaṭi vayiṟṟil poṟaippaṭa otipōl ceṉṟuniṉ muṉṉaruṟ ṟataṉāl kaṟaippaṭa ōṅkum kaṇṭaṉē evarkkum karuttaṉē oruttaṉē mikucīr taṟaippaṭarn tōṅkum oṟṟiyil uṉṉāl taṇṭikkap paṭṭaṉaṉ aṉṟē.

TRANSLATION – Without properly standing before You, praising You, meditating upon You, and eating only afterward, I burdened my imprisoning stomach and came to stand before You like a chameleon. Because of this, O Lord with the dark throat, O creator of all, O peerless one, I was punished by you in highly renowned Otriyur which spreads its glory across the earth, was I not?

COMMENTARY – The proper sequence of daily life is to praise and meditate on God before taking a meal. Approaching the divine only after gorging oneself, weighed down by a heavy stomach, is a failure of devotion that separates the soul from grace.

048. THE REPEATED PETITION - VAḶIMOḶI VIṈṆAPPAM - வழிமொழி விண்ணப்பம்

Editor's note: sung at Otriyur and at Thillai (Chidambaram) (tiruvoṟṟiyūrum tiruttillaiyum, திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்).

1

நீல னேன்கொடும் பொய்யல துரையா
நீசன் என்பதென் நெஞ்சறிந் ததுகாண்
சால ஆயினும் நின்கழல் அடிக்கே
சரண்பு குந்திடில் தள்ளுதல் வழக்கோ
ஆலம் உண்டநின் தன்மைமா றுவதேல்
அகில கோடியும் அழிந்திடும் அன்றே
சீல மேவிய ஒற்றியம் பரனே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

nīla ṉēṉkoṭum poyyala turaiyā nīcaṉ eṉpateṉ neñcaṟin tatukāṇ cāla āyiṉum niṉkaḻal aṭikkē caraṇpu kuntiṭil taḷḷutal vaḻakkō ālam uṇṭaniṉ taṉmaimā ṟuvatēl akila kōṭiyum aḻintiṭum aṉṟē cīla mēviya oṟṟiyam paraṉē tillai ampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – My heart knows I am a base person who speaks nothing but cruel lies. Even so, if I take refuge at your anklet-adorned feet, is it just to reject me? If your nature of consuming the poison changes, millions of worlds will perish. O Lord of virtuous Otriyur, O shining light in the Hall of Thillai.

COMMENTARY – Vallalar brings his worst self to God, confessing to a heart full of cruelty and lies. He reminds the divine of the ancient story where Siva swallowed cosmic poison to save the universe, asking for that same world-saving mercy now for a flawed soul seeking safety.

2

கண்ணுன் மாமணி யேஅருட் கரும்பே
கற்ற நெஞ்சகம் கனிந்திடும் கனியே
எண்ணுள் உட்படா இன்பமே என்றென்
றெந்தை நின்றனை ஏத்திலன் எனினும்
மண்ணுள் மற்றியான் வழிவழி அடியேன்
மாய மன்றிதுன் மனம்அறிந் ததுவே
திண்ணம் ஈந்தருள் ஒற்றியூர் அரசே

தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

kaṇṇuṉ māmaṇi yē-aruṭ karumpē kaṟṟa neñcakam kaṉintiṭum kaṉiyē eṇṇuḷ uṭpaṭā iṉpamē eṉṟeṉ ṟentai niṉṟaṉai ēttilaṉ eṉiṉum maṇṇuḷ maṟṟiyāṉ vaḷivaḷi aṭiyēṉ māya maṉṟituṉ maṉamaṟin tatuvē tiṇṇam īntaruḷ oṟṟiyūr aracē tillai ampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – O great gem in the eye, sugarcane of grace, fruit that ripens in the hearts of the learned, bliss that cannot be contained in thought. Even if I have not praised you in this way, my Father, I am your devotee on this earth through generations. This is no illusion. Your heart knows this truth. Bestow certainty and grace on me, O King of Otriyur, O shining light in the Hall of Thillai.

COMMENTARY – Devotion often feels inadequate when faced with the sweetness and majesty of the divine. Vallalar admits he has not praised God as well as the learned do. Instead, he relies on an inherited right to grace, coming from a long line of devoted servants.

3

நல்லன் அல்லனான் ஆயினும் சிறியேன்
நான்அ றிந்ததோ நாடறிந் ததுகாண்
சொல்ல வாயிலை ஆயினும் எனைநீ
தொழும்பு கொண்டிடில் துய்யனும் ஆவேன்
வல்ல உன்கருத் தறிந்திலேன் மனமே
மயங்கு கின்றதியான் வாடுகின் றனன்காண்
செல்லல் நீக்கிய ஒற்றியூர் அரசே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

nallaṉ allaṉāṉ āyiṉum ciṟiyēṉ nāṉa ṟintatō nāṭaṟin tatukāṇ colla vāyilai āyiṉum eṉainī toḻumpu koṇṭiṭil tuyyaṉum āvēṉ valla uṉkarut taṟintilēṉ maṉamē mayaṅku kiṉṟatiyāṉ vāṭukiṉ ṟaṉaṉkāṇ cellal nīkkiya oṟṟiyūr aracē tillai ampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – I am not a good person. Even if I, a lowly one, do not know this, the world knows it well. I have no words to speak, but if you take me into your service, I will become pure. I do not know your powerful intention. My mind is bewildered and I wither away. O King of Otriyur who removes suffering, O shining light in the Hall of Thillai.

COMMENTARY – Admitting faults to the world leaves us vulnerable, but offering them to God brings purification. Vallalar knows his bad reputation and feels lost. Yet he trusts that being accepted into divine service is enough to wash away his impurities and heal his bewildered mind.

4

இரக்கம் என்பதென் னிடத்திலை எனநீ
இகழ்தி யேல்அஃ தி யல்புமற் றடியேன்
பரக்க நின்அருட் கிரக்கமே அடைந்தேன்
பார்த்தி லாய்கொலோ பார்த்தனை எனில்நீ
கரப்ப துன்றனக் கழகன்று கண்டாய்
காள கண்டனே கங்கைநா யகனே
திரக்கண் நெற்றியாய் ஒற்றியாய்த் தில்லைத்
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

irakkam eṉpateṉ ṉiṭattilai eṉanī ikaḻti yēlaḵti yalpumaṟ ṟaṭiyēṉ parakka niṉaruṭ kirakkamē aṭaintēṉ pārtti lāykolō pārttaṉai eṉilnī karappa tuṉṟaṉak kaḻakaṉṟu kaṇṭāy kāḷa kaṇṭaṉē kaṅkainā yakaṉē tirakkaṇ neṟṟiyāy oṟṟiyāyt tillait tirucciṟ ṟampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – If you despise me for lacking compassion, that is indeed my nature. Yet I have completely sought the compassion of your grace. Have you not seen this? If you have seen it, hiding yourself does not become you. O Lord with the dark throat, Lord of the Ganges, Lord with the steadfast eye on your forehead, Lord of Otriyur, O shining light in the Hall of Thillai.

COMMENTARY – Vallalar makes a striking admission that he lacks compassion. He teaches that compassion for all living beings (*jīvakāruṇyam*) is the absolute foundation of spiritual life. Unable to find this vital mercy in his own heart, he throws himself on divine grace, challenging God not to hide from someone in desperate need.

5

யாது நான்பிழை செய்யினும் பொறுப்பான்
எந்தை எம்மிறை என்றுவந் தடைந்தேன்
தீது நோக்கிநீ செயிர்த்திடில் அடியேன்
செய்வ தென்னைநின் சித்தமிங் கறியேன்
போது போகின்ற தன்றிஎன் மாயப்
புணர்ச்சி யாதொன்றும் போகின்ற திலைகாண்
சீத வார்பொழில் ஒற்றியம் பரனே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

yātu nāṉpiḻai ceyyiṉum poṟuppāṉ entai emmiṟai eṉṟuvan taṭaintēṉ tītu nōkkinī ceyirttiṭil aṭiyēṉ ceyva teṉṉainiṉ cittamiṅ kaṟiyēṉ pōtu pōkiṉṟa taṉṟi-

eṉ māyap puṇarcci yātoṉṟum pōkiṉṟa tilaikāṇ cīta vārpoḻil oṟṟiyam paraṉē tirucciṟ ṟampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – Thinking that my Father and my Lord will forgive whatever wrongs I commit, I came and sought refuge in you. If you look at my faults and grow angry, what can this devotee do? I do not know your will here. Time passes, but none of my illusory attachments fade away. O Lord of Otriyur with cool flowing groves, O shining light in the Hall of Thillai.

COMMENTARY – Trusting in God as a forgiving parent is the only hope for a flawed soul. Vallalar worries about what will happen if God focuses on his mistakes instead of his potential. He watches time slip away while his destructive habits and worldly attachments remain as strong as ever.

6

தாய்க்கும் தந்தைக்கும் நிகரும்நின் இருதாள்
சார்ந்த மேலவர் தமைத்தொழு தேத்தா
நாய்க்கும் நாய்எனும் பாவியேன் பிழையை
நாடி நல்லருள் நல்கிடா திருந்தால்
ஏய்க்கும் மால்நிறக் காலன்வந் திடும்போ
தென்கொ லாம்இந்த எண்ணம்என் மனத்தைத்
தீய்க்கு தென்செய்வேன் ஒற்றியம் சிவனே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

tāykkum tantaikkum nikarumniṉ irutāḷ cārnta mēlavar tamaittoḻu tēttā nāykkum nāyeṉum pāviyēṉ piḻaiyai nāṭi nallaruḷ nalkiṭā tiruntāl ēykkum mālniṟak kālaṉvan tiṭumpō teṉko lāminta eṇṇameṉ maṉattait tīykku teṉceyvēṉ oṟṟiyam civaṉē tillai ampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – I am a sinner worse than a dog. I do not worship and praise the exalted ones who have reached your two feet, which are like a mother and father. If you look at my faults and do not grant your good grace, what will happen when the deceiving, dark-hued god of death arrives? This thought burns my mind. What shall I do? O Siva of Otri! O shining light in the Thillai Ambalam!

COMMENTARY – The fear of facing death without divine protection burns the mind. Vallalar feels lower than a dog because he failed to honor the wise souls who have already reached God. He begs the divine, addressed here as Siva (the Supreme Divine) and the radiant Lamp of Thillai Ambalam (the sacred hall of consciousness), to grant grace before the dark god of death arrives. If God looks only at human faults, the soul is lost.

7

ஆட்டு கின்றநீ அறிந்திலை போலும்
ஐவர் பக்கம்நான் ஆடுகின் றதனைக்
காட்டு கின்றவான் கடலிடை எழுந்த
காள முண்டஅக் கருணையை உலகில்
நாட்டு கின்றனை ஆயில்இக் கொடிய
நாய்க்கும் உன்னருள் நல்கிட வேண்டும்
தீட்டு கின்றநல் புகழ்ஒற்றி அரசே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

āṭṭu kiṉṟanī aṟintilai pōlum aivar pakkamnāṉ āṭukiṉ ṟataṉaik kāṭṭu kiṉṟavāṉ kaṭaliṭai eḻunta kāḷa muṇṭa-ak karuṇaiyai ulakil nāṭṭu kiṉṟaṉai āyilik koṭiya nāykkum uṉṉaruḷ nalkiṭa vēṇṭum tīṭṭu kiṉṟanal pukaḻoṟṟi aracē tirucciṟ ṟampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – You who make me dance do not seem to know that I am dancing on the side of the five senses. You establish in the world that grace which consumed the dark poison rising from the vast manifesting ocean. If so, you must grant your grace even to this cruel dog. O King of Otri of well-written good fame! O shining light in Tiruchitrambalam!

COMMENTARY – Worldly life forces the soul to dance to the demands of the five senses. God's true nature is boundless compassion, which must now be directed at the struggling soul. If the divine directs the dance of life, it must step in and rescue those trapped by sensory illusions.

8

உய்ய ஒன்றிலேன் பொய்யன்என் பதனை
ஒளித்தி லேன்இந்த ஒதியனுக் கருள்நீ
செய்ய வேண்டுவ தின்றெனில் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் திகைப்பதை அன்றி
மையல் நெஞ்சினேன் ஆயினும் உன்னை
மறந்தி லேன்இது வஞ்சமும் அன்றே
செய்ய மேனிஎம் ஒற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

uyya oṉṟilēṉ poyyaṉeṉ pataṉai oḷitti lēṉinta otiyaṉuk karuḷnī ceyya vēṇṭuva tiṉṟeṇil civaṉē ceyva teṉṉaināṉ tikaippatai aṉṟi maiyal neñciṉēṉ āyiṉum uṉṉai maṟanti lēṉitu vañcamum aṉṟē ceyya mēṉi-em oṟṟiyūr vāḻvē tiruccir ṟampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – I have nothing to save me. I do not hide that I am a liar. O Siva, if you do not grant your grace to this useless person today, what can I do but stand bewildered? Though I have a deluded heart, I have not forgotten you. This is no deception. O our Life in Otriyur of the red form! O shining light in Tiruchitrambalam!

COMMENTARY – Absolute honesty about personal flaws is sometimes the only offering a soul has left. Vallalar admits his heart is deluded and his life full of falsehood. Yet through this confusion, his inner memory of God remains constant and true. He stands bewildered, relying on divine grace to save a life he considers useless.

9

வாடு கின்றனன் என்றனை இன்னும்
வருந்த வைக்கினும் மறந்திடேன் உன்னைப்
பாடு கின்றனன் பாவியேன் என்னைப்
பாது காப்பதுன் பரம்அது கண்டாய்
தேடு கின்றமால் நான்முகன் முதலாம்
தேவர் யாவரும் தெரிவரும் பொருளே
சேடு நின்றநல் ஒற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

vāṭu kiṉṟaṉaṉ eṉṟaṉai iṉṉum varunta vaikkiṉum maṟantiṭēṉ uṉṉaip pāṭu kiṉṟaṉaṉ pāviyēṉ eṉṉaip pātu kāppatuṉ paramatu kaṇṭāy tēṭu kiṉṟamāl nāṉmukaṉ mutalām tēvar yāvarum terivarum poruḷē cēṭu niṉṟanal oṟṟiyūr vāḻvē tiruccit ṟampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – I am withering. Even if you make me suffer further, I will not forget you. I, a sinner, sing of you. Know that protecting me is your burden. O Reality difficult to be known by seeking Vishnu, four-faced Brahma, and all the other gods! O good Life standing exalted in Otriyur! O shining light in Tiruchitrambalam!

COMMENTARY – True devotion remains steady even when the divine allows the devotee to suffer. Vallalar promises never to forget God, insisting that protecting a surrendered soul is entirely God's own burden to carry. This ultimate Reality cannot be grasped by seeking out the greatest figures of traditional religion, such as Vishnu (the preserver deity) or the four-faced Brahma (the creator god). The supreme divine light stands far above these conventional deities.

10

சிறியர் செய்பிழை பெரியவர் பொறுக்கும்
சீல மென்பதுன் திருமொழி அன்றே
வறிய னேன்பிழை யாவையும் உனது
மனத்தில் கொள்ளுதல் வழக்கல இனிநீ
இறையும் தாழ்க்கலை அடியனேன் தன்னை
ஏன்று கொண்டருள் ஈந்திடல் வேண்டும்
செறிய ஓங்கிய ஒற்றியம் பரமே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

ciṟiyar ceypiḻai periyavar poṟukkum cīla meṉpatuṉ tirumoḻi aṉṟē vaṟiya ṉēṉpiḻai yāvaiyum uṉatu maṉattil koḷḷutal vaḻakkala iṉinī iṟaiyum tāḻkkalai aṭiyaṉēṉ taṉṉai ēṉṟu koṇṭaruḷ īntiṭal vēṇṭum ceṟiya ōṅkiya oṟṟiyam paramē tirucciṟ ṟampalam tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – Is it not your divine word that the great bear the faults committed by the small? It is not customary for you to hold all the faults of this poor one in your mind. Now you must not delay even a little. You must accept me, your servant, and grant your grace. O Supreme of densely exalted Otri! O shining light in Tiruchitrambalam!

COMMENTARY – The defining quality of greatness is the willingness to forgive the mistakes of the small. The divine principle dictates that God should not keep a mental tally of a poor servant's errors. Because the divine nature is vast and forgiving, the soul begs to be accepted without delay. Grace is sought here not as a reward for perfection, but as the only cure for human weakness.

049. PETITION OF LOWLINESS - SIṚUMAI VIṆṆAPPAM - சிறுமை விண்ணப்பம்

1

இன்று நின்றவர் நாளைநின் றிலரே
என்செய் வோம்இதற் கென்றுளம் பதைத்துச்
சென்று நின்றுசோர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிவனே
நன்று நின்துணை நாடக மலர்த்தாள்
நண்ண என்றுநீ நயந்தருள் வாயோ
பொன்றல் இன்றிய எழில்ஒற்றி அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

iṉṟu niṉṟavar nāḷainiṉ ṟilarē eṉcey vōmitaṟ keṉṟuḷam pataittuc ceṉṟu niṉṟucōr kiṉṟaṉaṉ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ civaṉē naṉṟu niṉtuṇai nāṭaka malarttāḷ naṇṇa eṉṟunī nayantaruḷ vāyō poṉṟal iṉṟiya eḻilorṟi aracē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – Those who are here today are gone tomorrow. My heart trembles as I wonder what we will do about this. I go, stand, and grow weary, O Siva. What am I to do? I am lowly. Grant your grace, O Siva. When will you lovingly allow me to reach your good, comforting, dancing lotus feet? O King of beautiful Otriyur that knows no destruction. O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – The fragility of human life brings trembling anxiety. Realizing that time is running out, the only answer to this fear is to seek the safety of the divine. God stands in the "common space" (potu), meaning the divine presence is open and available to everyone.

2

மறுமை இம்மையும் வளம்பெற வேண்டேன்
மருவும் நின்அருள் வாழ்வுற அடையாச்
சிறுமை எண்ணியே திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
வறுமை யாளனேன் வாட்டம்நீ அறியா
வண்ணம் உண்டுகொல் மாணிக்க மலையே
பொறுமை யாளனே ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

maṟumai immaiyum vaḷampeṟa vēṇṭēṉ maruvum niṉaruḷ vāḻvuṟa aṭaiyāc ciṟumai eṇṇiyē tikaikkiṉṟēṉ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ vaṟumai yāḷaṉēṉ vāṭṭamnī aṟiyā vaṇṇam uṇṭukol māṇikka malaiyē poṟumai yāḷaṉē oṟṟi-am paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – I do not ask to gain prosperity in this world and the next. I am bewildered as I think of my lowliness in not attaining the life of your fitting grace, O Siva. What am I to do? I am the lowest of the lowly. I am a poor man. Can my wilting remain unknown to you, O ruby mountain? O patient One! O beautiful Lord of Otriyur! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – Most prayers ask for prosperity in this life or rewards in heaven, but Vallalar rejects these. He considers himself impoverished, lacking not money but divine grace. He asks how a patient God can watch him wither in this spiritual poverty without stepping in to help.

3

உய்ய வல்லனேல் உன்திரு அருளாம்
உடைமை வேண்டும்அவ் உடைமையைத் தேடல்
செய்ய வல்லனோ அல்லகாண் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
பெய்ய வல்லநின் திருவருள் நோக்கம்
பெறவி ழைந்தனன் பிறஒன்றும் விரும்பேன்
பொய்யி தல்லஎம் ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

uyya vallaṉēl uṉtiru aruḷām uṭaimai vēṇṭumav uṭaimaiyait tēṭal ceyya vallaṉō allakāṇ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ peyya vallaniṉ tiruvaruḷ nōkkam peṟavi ḻaintaṉaṉ piṟa-oṉṟum virumpēṉ poyyi talla-em oṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – If I am to be saved, I need the wealth of your holy grace. Am I capable of seeking that wealth? Look, I am not, O Siva. What am I to do? I am the lowest of the lowly. I yearned to receive the glance of your holy grace that pours down. I desire nothing else. This is not a lie, O our beautiful Lord of Otriyur! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – Spiritual effort often feels like a steep climb. Vallalar admits he lacks the strength to make it. He knows divine grace is his only salvation, but he cannot earn it through his own search. Helpless, he relies on God's compassion and asks only that grace be poured down.

4

வெல்லு கின்றனர் வினைப்புல வேடர்
மெலிகின் றேன்இங்கு வீணினில் காலம்
செல்லு கின்றன ஐயவோ சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றாய் கேட்டும்
தூர நின்றனை ஈரமில் லார்போல்
புல்லு கின்றசீர் ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

vellu kiṉṟaṉar viṉaippula vēṭar melikiṉ ṟēṉiṅku vīṇiṉil kālam cellu kiṉṟaṉa aiyavō civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ collu kiṉṟaṉaṉ kēṭkiṉṟāy kēṭṭum tūra niṉṟaṉai īramil lārpōl pullu kiṉṟacīr oṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – The hunters of sensory karma conquer me. I languish here. Time passes in vain, alas, O Siva! What am I to do? I am the lowest of the lowly. I speak to you. You listen. Even after hearing me, you stand far away like those without compassion. O beautiful Lord of Otriyur embraced by greatness! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – The mind is dragged away by physical desires and distractions, which act like hunters capturing their prey. Losing this battle wastes precious time on earth. In despair, Vallalar's plea becomes an accusation: God is listening but standing far away, acting as if he lacks compassion for the struggle.

5

ஏறு கின்றிலேன் இழிகிலேன் நடுநின்
றெய்க்கின் றேன்பவம் என்னும்அக் குழியில்
தேறு கின்றிலேன் சிக்கெனச் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
கூறு கின்றதென் கடவுள்நீ அறியாக்
கொள்கை ஒன்றிலை குன்றவில் லோனே
பூறு வங்கொளும் ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

ēṟu kiṉṟilēṉ iḻikilēṉ naṭuniṉ ṟeykkiṉ ṟēṉpavam eṉṉumak kuḻiyil tēṟu kiṉṟilēṉ cikkeṉac civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ kūṟu kiṉṟateṉ kaṭavuḷnī

aṟiyāk koḷkai oṉṟilai kuṉṟavil lōṉē pūṟu vaṅkoḷum oṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – I do not climb up and I do not climb down. Standing in the middle, I grow weary in this pit called worldly birth. I am not recovering firmly, O Siva. What am I to do? I am the lowest of the lowly. What is there to say? O God, there is nothing you do not know. O One who holds the mountain as a bow! O ancient, beautiful Lord of Otriyur! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – Worldly existence feels like a deep pit where one is stuck in spiritual limbo. Unable to pull himself up to a higher state, yet unwilling to sink lower, Vallalar is left exhausted and paralyzed. He drops his defense: since God already knows everything, there is nothing left to explain.

6

கந்த மும்மல ரும்என நின்றாய்
கண்டு கொண்டிலேன் காமவாழ் வதனால்
சிந்தை நொந்தயர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
எந்த நல்வழி யால்உனை அடைவேன்
யாதுந் தேர்ந்திலேன் போதுபோ வதுகாண்
புந்தி இன்பமே ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

kanta mummala rumeṉa niṉṟāy kaṇṭu koṇṭilēṉ kāmavāḻ vataṉāl cintai nontayar kiṉṟaṉaṉ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ enta nalvaḻi yāluṉai aṭaivēṉ yātun tērntilēṉ pōtupō vatukāṇ punti iṉpamē oṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – You stood like three fragrant flowers. I did not realize You because of my life of lust. My mind aches and I languish, O Siva. What can I do? I am the smallest of the small. By what good path will I reach You? I do not know anything, and time is passing by. O bliss of the intellect, Supreme Lord of Otri! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – Worldly desires blind us to the divine presence that is already near. Vallalar laments wasting precious time on physical attachments, asking God for the right path to reach him before it is too late.

7

அல்லல் என்னைவிட் டகன்றிட ஒற்றி
அடுத்து நிற்கவோ அன்றிநற் புலியூர்த்
தில்லை மேவவோ அறிந்திலேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
ஒல்லை இங்குவா என்றருள் புரியா
தொழிதி யேல்உனை உறுவதெவ் வணமோ
புல்லர் மேவிடா ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

allal eṉṉaiviṭ ṭakaṉṟiṭa oṟṟi aṭuttu niṟkavō aṉṟinaṟ puliyūrt tillai mēvavō aṟintilēṉ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ ollai iṅkuvā eṉṟaruḷ puriyā toḻiti yēluṉai uṟuvatev vaṇamō pullar mēviṭā oṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – To make my sorrows leave me, should I stand near Otri, or should I reach Thillai in good Puliyur? I do not know, O Siva. What can I do? I am the smallest of the small. If You do not graciously tell me to come here quickly, how will I ever reach You? O Supreme Lord of Otri, unreached by the base! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – A spiritual seeker often wonders if one holy site is better than another, debating between sacred temple towns like Otri and Thillai. Acknowledging his own helplessness, Vallalar stops guessing and waits for a direct call from the divine.

8

ஞால வாழ்க்கையை நம்பிநின் றுழலும்
நாய்க ளுக்கெலாம் நாயர சானேன்
சீலம் ஒன்றிலேன் திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
ஏல நின்அருள் ஈதியேல் உய்வேன்
இல்லை யேல்எனக் கில்லைஉய் திறமே
போல என்றுரை யாஒற்றி அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

ñāla vāḻkkaiyai nampiniṉ ṟuḻalum nāyka ḷukkelām nāyara cāṉēṉ cīlam oṉṟilēṉ tikaikkiṉṟēṉ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ ēla niṉaruḷ ītiyēl uyvēṉ illai yēleṉak killai-uy tiṟamē pōla eṉṟurai yā-oṟṟi aracē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – I became the king of dogs among all the dogs that roam about trusting in worldly life. I have no virtue. I stand bewildered, O Siva. What can I do? I am the smallest of the small. If You bestow Your grace appropriately, I will be saved. If not, there is no way of salvation for me. O King of Otri who cannot be compared to anything! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – People absorbed in worldly survival roam without a higher purpose. Identifying with this lost state, Vallalar shows that spiritual rescue relies on God's grace, coming when a person admits they have no virtue of their own.

9

சுத்த நெஞ்சருள் சேர்க்கினும் அலது
சோம்பல் நெஞ்சருள் சேர்க்கினும் நினது
சித்தம் என்னள வன்றது சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
நித்தம் நின்னடி அன்றிஒன் றேத்தேன்
நித்த னேஅது நீஅறி யாயோ
புத்த ருந்தமிழ் ஒற்றியூர் அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

cutta neñcaruḷ cērkkiṉum alatu cōmpal neñcaruḷ cērkkiṉum niṉatu cittam eṉṉaḷa vaṉṟatu civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ nittam niṉṉaṭi aṉṟi-oṉ ṟēttēṉ nitta ṉē-atu nī-aṟi yāyō putta runtamiḻ oṟṟiyūr aracē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – Whether You join me with those of pure hearts, or join me with those of lazy hearts, Your will is beyond my measure, O Siva. What can I do? I am the smallest of the small. Daily, I praise nothing other than Your feet. O Eternal One, do You not know that? O King of Otri where fresh Tamil flourishes! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – Surrender means accepting whatever company or circumstances the divine provides. Despite feeling small and powerless, Vallalar holds onto one certainty: daily, unwavering devotion to God.

10

தத்து மத்திடைத் தயிரென வினையால்
தளர்ந்து மூப்பினில் தண்டுகொண் டுழன்றே

செத்து மீளவும் பிறப்பெனில் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
தொத்து வேண்டும்நின் திருவடிக் கெனையே
துட்டன் என்றியேல் துணைபிறி தறியேன்
புத்தை நீக்கிய ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

tattu mattiṭait tayireṉa viṉaiyāl taḷarntu mūppiṉil taṇṭukoṇ ṭuḻaṉṟē cettu mīḷavum piṟappeṉil civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ tottu vēṇṭumniṉ tiruvaṭik keṉaiyē tuṭṭaṉ eṉṟiyēl tuṇaipiṟi taṟiyēṉ puttai nīkkiya oṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – Churned like curd by a plunging churning rod, weakened by karma, wandering with a walking stick in old age, what if I die and am born again, O Siva? What can I do? I am the smallest of the small. I must cling as a servant to Your holy feet. If You call me a wicked man, I know no other support. O Supreme Lord of Otri who removes ignorance! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – The cycle of aging, death, and rebirth churns the soul, like a rod beating milk into curd. Terrified of repeating this cycle, Vallalar clings to the divine as his only support, begging God not to turn him away.

11

பரிந்தி லேன்அருட் பாங்குறும் பொருட்டாய்ப்
பந்த பாசத்தைப் பறித்திடும் வழியைத்
தெரிந்தி லேன்திகைப் புண்டனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
விரிந்த நெஞ்சமும் குவிந்தில இன்னும்
வெய்ய மாயையில் கையற வடைந்தே
புரிந்து சார்கின்ற தொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

parinti lēṉaruṭ pāṅkuṟum poruṭṭāyp panta pācattaip paṟittiṭum vaḻiyait terinti lēṉtikaip puṇṭaṉaṉ civaṉē ceyva teṉṉaināṉ ciṟiyaruḷ ciṟiyēṉ virinta neñcamum kuvintila iṉṉum veyya māyaiyil kaiyaṟa vaṭaintē purintu cārkiṉṟa toṟṟiyam paraṉē pōṟṟum yāvarkkum potuvilniṉ ṟavaṉē.

TRANSLATION – I have not strived with love to attain the state of grace. I do not know the way to uproot my worldly attachments. I am bewildered, O Siva. What am I to do? I am the lowest among the lowly. My wandering mind has still not found its focus. Feeling helpless in this cruel illusion, it

willfully clings to it. O Supreme Lord of Otriyur! O You who stand in the common space for all who praise you.

COMMENTARY – Vallalar is trapped in a cruel illusion (*māyai*) and admits he has no idea how to break free. His mind wanders, clinging to the very worldly attachments that cause his confusion. Feeling helpless, he cries out to Siva, taking comfort in knowing God is accessible to anyone who offers praise.

050. THE UNBEARABLE APPEAL - ĀṟṟĀ VIṈṈAPPAM - ஆற்றா விண்ணப்பம்

1

அன்னையில் பெரிதும் இனியஎன் அரசே அம்பலத் தாடல்செய் அமுதே
பொன்னைஒத் தொளிரும் புரிசடைக் கனியே போதமே ஒற்றிஎம் பொருளே
உன்னைவிட் டயலார் உறவுகொண் டடையேன் உண்மைஎன் உள்ளம்நீ அறிவாய்
என்னைவிட் டிடில்நான் என்செய்வேன் ஒதிபோல் இருக்கின்ற இவ்வெளி யேனே.

aṉṉaiyil peritum iṉiya-eṉ aracē ampalat tāṭalcey amutē poṉṉai-ot toḷirum puricaṭaik kaṉiyē pōtamē oṟṟi-em poruḷē uṉṉaiviṭ ṭayalār uṟavukoṇ ṭaṭaiyēṉ uṇmai-eṉ uḷḷamnī aṟivāy eṉṉaiviṭ ṭiṭilnāṉ eṉceyvēṉ otipōl irukkiṉṟa ivveḷi yēṉē.

TRANSLATION – My King, far sweeter than a mother! Nectar who dances in the Hall! Fruit with twisted, golden shining matted hair! Pure consciousness! Our treasure of Otri! I will not leave you to seek the company of strangers. You know the truth of my heart. If you leave me, what will I do, a poor wretch as frail as an oti tree?

COMMENTARY – God's love is often compared to a mother's, but here it is called far sweeter. Vallalar promises absolute loyalty, refusing to seek help from worldly attachments or other deities, laying bare his vulnerability without divine support.

2

எளியனேன் மையல் மனத்தினால் உழன்றேன் என்செய்வேன் என்செய்வேன்பொல்லாக்
களியனேன் வாட்டம் கண்டனை இன்னும் கருணைசெய் திலைஅருட் கரும்பே
அளியனே திருச்சிற் றம்பலத் தொளியே அருமருந் தேவட வனத்துத்
தனியனே ஒற்றித் தலத்தமர் மணியே தயையிலி போல்இருந் தனையே.

eḷiyaṉēṉ maiyal maṉattiṉāl uḻaṉṟēṉ eṉceyvēṉ eṉceyvēṉpollāk kaḷiyaṉēṉ vāṭṭam kaṇṭaṉai iṉṉum karuṇaicey tilai-aruṭ karumpē aḷiyaṉē tirucciṟ ṟampalat toḷiyē arumarun tēvaṭa vaṉattut taṉiyaṉē oṟṟit talattamar maṇiyē tayaiyili pōlirun taṉaiyē.

TRANSLATION – I, a poor man, suffered with a deluded mind. What will I do? What will I do? You saw the withering of this wicked, intoxicated fool,

yet you have not shown mercy, O sugarcane of grace! Compassionate one! Light of Thiruchitrambalam! Rare medicine! Solitary one of the banyan forest! Gem seated in the shrine of Otri! You remain like someone without mercy.

COMMENTARY – A painful contrast exists between God's nature of total grace and Vallalar's experience of being ignored. Admitting his flaws and confusion, he wonders why the divine medicine of Otri has not yet cured his suffering.

3

இருந்தனை எனது நெஞ்சினுள் எந்தாய் என்துயர் அறிந்திலை போலும்
முருந்தனை முறுவல் மங்கையர் மலைநேர் முலைத்தலை உருண்டன னேனும்
மருந்தனை யாய்உன் திருவடி மலரை மறந்திலேன் வழுத்துகின் றனன்காண்
வருந்தனை யேல்என் றுரைத்திலை ஐயா வஞ்சகம் உனக்கும்உண் டேயோ.

iruntaṉai eṉatu neñciṉuḷ entāy eṉtuyar aṟintilai pōlum muruntaṉai muṟuval maṅkaiyar malainēr mulaittalai uruṇṭaṉa ṉēṉum maruntaṉai yāyuṉ tiruvaṭi malarai maṟantilēṉ vaḻuttukiṉ ṟaṉaṉkāṇ varuntaṉai yēleṉ ṟuraittilai aiyā vañcakam uṉakkumuṇ ṭēyō.

TRANSLATION – You have been in my heart, my Father. It seems you have not known my sorrow. Even when I rolled on the mountain-like breasts of women with bright smiles, I did not forget the lotus of your sacred feet, O Medicine. See, I always praise them. You have not told me to stop suffering, O Lord. Is there deceit in you too?

COMMENTARY – Vallalar insists that even during times of intense worldly distraction and physical desire, he never forgot the divine. Since God lives right inside his heart, he asks how God could be unaware of his pain, playfully wondering if the divine is capable of deceit.

4

உண்டநஞ் சின்னும் கண்டம்விட் டகலா துறைந்தது நாடொறும் அடியேன்
கண்டனன் கருணைக் கடல்எனும் குறிப்பைக் கண்டுகண் டுளமது நெகவே
விண்டனன் என்னைக் கைவிடில் சிவனே விடத்தினும் கொடியன்நான் அன்றோ
அண்டர்கட் கரசே அம்பலத் தமுதே அலைகின்றேன் அறிந்திருந் தனையே.

uṇṭanañ ciṉṉum kaṇṭamviṭ ṭakalā tuṟaintatu nāṭoṟum aṭiyēṉ kaṇṭaṉaṉ karuṇaik kaṭaleṉum kuṟippaik kaṇṭukaṇ ṭuḷamatu nekavē viṇṭaṉaṉ eṉṉaik

kaiviṭil civaṉē viṭattiṉum koṭiyaṉnāṉ aṉṟō aṇṭarkaṭ karacē ampalat tamutē alaikiṉṟēṉ aṟintirun taṉaiyē.

TRANSLATION – The poison you swallowed still remains in your throat without leaving. I, your servant, saw this every day. Seeing this clear sign of the ocean of mercy again and again, my heart melted and I spoke your praise. If you abandon me, O Siva, am I not more cruel than that poison? King of the celestials! Nectar of the Hall! You have known well that I am wandering in distress.

COMMENTARY – According to ancient tradition, Siva swallowed a deadly poison to save the universe, holding it forever in his throat as a visible mark of endless mercy. Vallalar reasons that if a God so merciful abandons him, his own flaws must be deadlier than that cosmic poison.

5

தனையர்செய் பிழையைத் தந்தையர் குறித்துத் தள்ளுதல் வழக்கல என்பார்
வினையனேன் பிழையை வினையிலி நீதான் விவகரித் தெண்ணுதல் அழகோ
உனையலா திறந்தும் பிறந்தும்இவ் வுலகில் உழன்றிடுந் தேவரை மதியேன்
எனையலா துனக்கிங் காளிலை யோஉண்டென்னினும் ஏன்றுகொண் டருளே.

taṉaiyarcey piḻaiyait tantaiyar kuṟittut taḷḷutal vaḻakkala eṉpār viṉaiyaṉēṉ
piḻaiyai viṉaiyili nītāṉ vivakarit teṇṇutal aḻakō uṉaiyalā tiṟantum
piṟantumiv vulakil uḻaṉṟiṭun tēvarai matiyēṉ eṉaiyalā tuṉakkiṅ kāḷilai yō-
uṇṭeṉṉiṉum ēṉṟukoṇ ṭaruḷē.

TRANSLATION – People say it is not the custom for fathers to count their children's mistakes and cast them away. Is it proper for you, who are free from karma, to cross-examine and tally the faults of this karma-bound wretch? I do not revere any gods other than you, for they only wander in this world, dying and being born. Do you have no other servant here but me? Even if you do, please accept me and grant your grace.

COMMENTARY – A loving father does not keep a strict tally of his child's mistakes. Vallalar asks why the Supreme, free from *karma* (the binding cycle of action and consequence), should act like an accountant tallying the flaws of a struggling human. He rejects all lesser gods because they are trapped in the same cycle of birth and death.

6

ஏன்றுகொண் டருள வேண்டும்இவ் எளியேன் இருக்கினும் இறக்கினும்
பொதுவுள்

ஊன்றுகொண் டருளும் நின்னடி யல்லால் உரைக்கும்மால் அயன்முதல் தேவர்
நான்றுகொண் டிடுவ ரேனும்மற் றவர்மேல் நாஎழா துண்மையீ திதற்குச்
சான்றுகொண் டருள நினைத்தியேல் என்னுள் சார்ந்தநின் சரண்இரண் டன்றே.

ēṉṟukoṇ ṭaruḷa vēṇṭumiv eḷiyēṉ irukkiṉum iṟakkiṉum potuvuḷ ūṉṟukoṇ ṭaruḷum niṉṉaṭi yallāl uraikkummāl ayaṉmutal tēvar nāṉṟukoṇ ṭiṭuva rēṉummaṟ ṟavarmēl nā-eḷā tuṇmaiyī titaṟkuc cāṉṟukoṇ ṭaruḷa niṉaittiyēl eṉṉuḷ cārntaniṉ caraṇiraṇ ṭaṉṟē.

TRANSLATION – You must accept and bestow your grace upon this poor one. Whether I live or die, except for your feet rooted firmly in the public hall, even if the celebrated Vishnu, Brahma, and other gods hang themselves in penance, my tongue will not rise to praise them. This is the truth. If you wish to seek proof for this, your two feet resting within me stand as the witness.

COMMENTARY – The soul's devotion belongs to the universal Divine, bypassing all traditional deities. Vallalar says he will not praise gods like Vishnu or Brahma, even if they performed extreme penance. His only refuge is the Divine whose presence fills the universal public hall of grace, and his own heart stands as the witness.

7

சரணவா ரிசம்என் தலைமிசை இன்னும் தரித்திலை தாழ்த்தனை அடியேன்
கரணவா தனையும் கந்தவா தனையும் கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்தும்
மரணவா தனைக்கென் செய்குவம் என்றே வருந்துகின் றனன்மனம் மாழாந்
தரணமூன் றெரிய நகைத்தளம் இறையே அடியனை ஆள்வதுன் கடனே.

caraṇavā ricameṉ talaimicai iṉṉum tarittilai tāḻttaṉai aṭiyēṉ karaṇavā taṉaiyum kantavā taṉaiyum kalaṅkiṭak kapamiḻut tuntum maraṇavā taṉaikkeṉ ceykuvam eṉṟē varuntukiṉ ṟaṉaṉmaṉam māḻān taraṇamūṉ ṟeriya nakaitta-em iṟaiyē aṭiyaṉai āḷvatuṉ kaṭaṉē.

TRANSLATION – You have not yet placed your lotus feet on my head. You have delayed. What will I do during the agony of death, when the inner faculties and senses fail and choking phlegm pushes up? Thinking this, I suffer with a confused mind. O my Lord who laughed and burned the three fortresses, it is your duty to rule this devotee.

COMMENTARY – The physical agony of death brings a human fear of failing senses and a struggling body. Vallalar pleads for grace to be given before that final moment arrives, asking the Divine to step in and protect the devotee as a matter of sacred duty.

8

கடம்பொழி ஓங்கல் உரிஉடை உடுக்கும் கடவுளே கடவுளர் கோவே
மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும் வாயில்ஓர் ஒன்பதில் வரும்இவ்
உடம்பொழிந் திடுமேல் மீண்டுமீண் டெந்தஉடம்புகொண்
டுழல்வனோஎன்று
நடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்காண் நான்செயும் வகைஎது நவிலே.

kaṭampoḻi ōṅkal uri-uṭai uṭukkum kaṭavuḷē kaṭavuḷar kōvē maṭampoḻi maṉattēṉ malañceṟin tūṟum vāyilōr oṉpatil varumiv uṭampoḻin tiṭumēl mīṇṭumīṇ ṭenta-uṭampukoṇ ṭuḻalvaṉō-eṉṟu naṭampoḻi patattāy naṭuṅkukiṉ ṟaṉaṉkāṇ nāṉceyum vakai-etu navilē.

TRANSLATION – O God who wears the skin of the rut-showering elephant as a garment! O King of gods! My mind pours out ignorance. If this body with nine orifices oozing accumulated filth perishes, what bodies will I take again and again to wander? Thinking this, I tremble. O Lord whose feet shower the dance, tell me what I must do.

COMMENTARY – The dread of death is matched by the fear of being born again into flawed bodies. Looking honestly at the physical body's impurities, Vallalar worries about wandering endlessly through future births in ignorance. He addresses the Divine using the traditional imagery of Lord Siva, asking plainly for a way to break free.

9

வகைஎது தெரிந்தேன் ஏழையேன் உய்வான் வள்ளலே வலிந்தெனை ஆளும்
தகைஅது இன்றேல் என்செய்வேன் உலகர் சழக்குடைத் தமியன்நீ நின்ற
திகைஎது என்றால் சொலஅறி யாது திகைத்திடும் சிறியனேன் தன்னைப்
பகைஅது கருதா தாள்வதுன் பரங்காண் பவளமா நிறத்தகற் பகமே.

vakai-etu terintēṉ ēḻaiyēṉ uyvāṉ vaḷḷalē valinteṉai āḷum takai-atu iṉṟēl eṉceyvēṉ ulakar caḻakkuṭait tamiyaṉṉī niṉṟa tikai-etu eṉṟāl cola-aṟi yātu tikaittiṭum ciṟiyaṉēṉ taṉṉaip pakai-atu karutā tāḷvatuṉ paraṅkāṇ pavaḷamā niṟattakaṟ pakamē.

TRANSLATION – What way do I know to be saved, poor as I am? O benevolent Lord, if you lack the nature to forcefully take and rule me, what will I do? I am a solitary one carrying the faults of worldly people. If asked which direction you stand in, I am a lowly one who stands bewildered, not knowing what to say. Taking charge of me without seeing me as an enemy is your burden, O wish-fulfilling tree of great coral hue.

COMMENTARY – True surrender means admitting helplessness. Feeling lost and carrying the ordinary faults of worldly life, Vallalar does not even know which direction to look for the Divine. He pleads for God to take charge forcefully out of sheer mercy, acting as a wish-fulfilling tree that shelters the one who has nowhere else to go.

10

கற்பன அறிந்து கற்கிலேன் சழக்குக் கல்விகற் றுழன்றனன் கருணை
சொற்பன மதிலும் காண்கிலேன் பொல்லாச் சூகரம் எனமலம் துய்த்தேன்
விற்பனன் எனவே நிற்பது விழைந்தேன் வீணனேன் விரகிலா வெறியேன்
அற்பனேன் தன்னை ஆண்டநின் அருளை ஆய்ந்திடில் அன்னையின் பெரிதே.

kaṟpaṉa aṟintu kaṟkilēṉ caḻakkuk kalvikaṟ ṟuḻaṉṟaṉaṉ karuṇai coṟpaṉa matilum kāṇkilēṉ pollāc cūkaram eṉamalam tuyttēṉ viṟpaṉaṉ eṉavē niṟpatu viḻaintēṉ vīṇaṉēṉ virakilā veṟiyēṉ aṟpaṉēṉ taṉṉai āṇṭaniṉ aruḷai āyntiṭil aṉṉaiyiṉ peritē.

TRANSLATION – I did not understand and learn what must be learned. I wandered learning flawed knowledge. I do not see grace even in my dreams. Like a wicked pig, I consumed filth. I desired to stand tall as a scholar. I am a useless one. I am a madman devoid of wisdom. When I examine your grace that claimed such a petty one, it is far greater than a mother's love.

COMMENTARY – God's grace pours out even when Vallalar feels unworthy. Looking back, he confesses to chasing worldly learning and the pride of being a scholar while missing the truth. Yet despite this foolishness and impurity, he finds that the Divine has claimed him anyway, showing a love far greater than a mother's.

051. A PETITION OF SORROW - IRAṄKAL VIṆṆAPPAM - இரங்கல் விண்ணப்பம்

1

பற்று நோக்கிய பாவியேன் தனக்குப்
பரிந்து நீஅருட் பதம்அளித் திலையே
மற்று நோக்கிய வல்வினை அதனால்
வஞ்ச மாயையின் வாழ்க்கையின் மனத்தின்
அற்று நோக்கிய நோய்களின் மூப்பின்
அலைதந் திவ்வுல கம்படும் பாட்டை
உற்று நோக்கினால் உருகுதென் உள்ளம்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

paṟṟu nōkkiya pāviyēṉ taṉakkup parintu nī-aruṭ patamaḷit tilaiyē maṟṟu nōkkiya valviṉai ataṉāl vañca māyaiyiṉ vāḻkkaiyiṉ maṉattiṉ aṟṟu nōkkiya nōykaḷiṉ mūppiṉ alaitan tivvula kampaṭum pāṭṭai uṟṟu nōkkiṉāl urukuteṉ uḷḷam oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – O Lord of the world residing in Otriyur. You have not pitied me and granted your state of grace to this sinner driven by attachments. My heart melts when I look closely at the suffering this world undergoes as it wanders through a life of deceitful illusion, mental afflictions, disease, and old age caused by cruel karma.

COMMENTARY – The pain of living beings breaks Vallalar's heart. He sees people trapped in disease, old age, and the reactions of their past deeds (karma). Even as he confesses his own flaws, his primary grief is for the misery of the world.

2

கொடிய நெஞ்சினேன் கோபமே அடைந்தேன்
கோடி கோடியாம் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனேன் தனக்குன்
கருணை ஈந்திடா திருந்திடில் கடையேன்
அடியன் ஆகுவ தெவ்வணம் என்றே
ஐய ஐயநான் அலறிடு கின்றேன்
ஒடிய மும்மலம் ஒருங்கறுத் தவர்சேர்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

koṭiya neñciṉēṉ kōpamē aṭaintēṉ kōṭi kōṭiyām kuṇappaḻu tuṭaiyēṉ kaṭiya vañcakak kaḷvaṉēṉ taṉakkuṉ karuṇai īntiṭā tiruntiṭil kaṭaiyēṉ aṭiyaṉ ākuva tevvaṇam eṉṟē aiya aiyanāṉ alaṟiṭu kiṉṟēṉ oṭiya mummalam oruṅkaṟut tavarcēr oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – O Lord of the world residing in Otriyur, a place reached by those who have entirely severed the three impurities. I have a cruel heart. I am consumed by anger and possess millions of flaws. I am a harsh, deceitful thief. If you do not grant me your compassion, how will a lowly person like me ever become your devotee? Thinking of this, O Lord, O Lord, I cry aloud in anguish.

COMMENTARY – Only divine compassion can save a flawed person. Vallalar lists his faults, calling himself a cruel, angry thief. He contrasts himself with the perfected saints who have destroyed the three impurities (mum-malam, the stains of ego, delusion, and past actions). Without God's pity, he has no hope of joining them.

3

காமம் என்பதோர் உருக்கொடிவ் வுலகில்
கலங்கு கின்றஇக் கடையனேன் தனக்குச்
சேமம் என்பதாம் நின்அருள் கிடையாச்
சிறுமை யேஇன்னும் செறிந்திடு மானால்
ஏம நெஞ்சினர் என்றனை நோக்கி
ஏட நீகடை என்றிடில் அவர்முன்
ஊமன் ஆகுவ தன்றிஎன் செய்வேன்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

kāmam eṉpatōr urukkoṭiv vulakil kalaṅku kiṉṟa-ik kaṭaiyaṉēṉ taṉakkuc cēmam eṉpatām niṉaruḷ kiṭaiyāc ciṟumai yē-iṉṉum ceṟintiṭu māṉāl ēma neñciṉar eṉṟaṉai nōkki ēṭa nīkaṭai eṉṟiṭil avarmuṉ ūmaṉ ākuva taṉṟi-eṉ ceyvēṉ oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – O Lord of the world residing in Otriyur. I am the lowest of men, suffering in this world as the very embodiment of lust. If the baseness of failing to receive your protective grace continues to persist in me, and if people with steadfast hearts look at me and call me a lowly wretch, what can I do but stand mute before them?

COMMENTARY – A life driven by worldly desire leaves a person spiritually ashamed. Vallalar feels he is the very image of lust, lacking the protective grace of the divine. If those with pure and steady hearts confront him about his baseness, he would have no defense.

4

மண்ணில் நின்றவர் வாழ்வதும் கணத்தில்
வருந்தி மாய்வதும் மற்றிவை எல்லாம்
கண்ணின் நேர்நிதங் கண்டும்இவ் வாழ்வில்
காதல் நீங்கிலாக் கல்மனக் கொடியேன்
எண்ணி நின்றஓர் எண்ணமும் முடியா
தென்செய் கேன்வரும் இருவினைக் கயிற்றால்
உண்ணி ரம்பநின் றாட்டுகின் றனைநீ
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

maṇṇil niṉṟavar vāḻvatum kaṇattil varunti māyvatum maṟṟivai ellām kaṇṇiṉ nērnitaṅ kaṇṭumiv vāḻvil kātal nīṅkilāk kalmaṉak koṭiyēṉ eṇṇi niṉṟa-ōr eṇṇamum muṭiyā teṉcey kēṉvarum iruviṉaik kayiṟṟāl uṇṇi rampaniṉ ṟāṭṭukiṉ ṟaṉainī oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – O Lord of the world residing in Otriyur. I see people living on this earth and then dying in sorrow in an instant. Though I witness this directly every day, my desire for this worldly life never fades. I am a cruel person with a heart of stone. Not a single intention of mine is fulfilled. What can I do? You make me dance endlessly, pulled by the ropes of my two karmas.

COMMENTARY – We watch people die every day, yet still cling to worldly life. Vallalar calls his heart a stone because it remains bound to desires despite seeing death so clearly. He feels helpless, pulled like a puppet by the ropes of his good and bad past actions, unable to break free on his own.

5

வெருட்சி யேதரும் மலஇரா இன்னும்
விடியக் கண்டிலேன் வினையினேன் உள்ளம்
மருட்சி மேவிய தென்செய்கேன் உன்பால்
வருவ தற்கொரு வழியும்இங் கறியேன்
தெருட்சி யேதரும் நின்அருள் ஒளிதான்
சேரில் உய்குவேன் சேர்ந்தில தானால்
உருட்சி ஆழிஒத் துழல்வது மெய்காண்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

veruṭci yētarum mala-irā iṉṉum viṭiyak kaṇṭilēṉ viṉaiyiṉēṉ uḷḷam maruṭci mēviya teṉceykēṉ uṉpāl varuva taṟkoru vaḻiyumiṅ kaṟiyēṉ teruṭci yētarum niṉaruḷ oḷitāṉ cēril uykuvēṉ cērntila tāṉāl uruṭci āḻi-ot tuḻalvatu meykāṇ oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – O Lord of the world residing in Otriyur. I have not yet seen the dawn break upon this terrifying night of impurity. My karmic heart is engulfed in delusion. What can I do? I know of no path to reach you. I will be saved only if the light of your grace, which brings true clarity, reaches me. If it does not reach me, I will surely spin endlessly like a rolling wheel.

COMMENTARY – The light of divine grace is the only way out of spiritual darkness. Vallalar compares his ignorance to a terrifying, unending night of delusion. Without the clarity brought by God's light, the soul will spin like a rolling wheel.

6

யாதும் உன்செய லாம்என அறிந்தும்
ஐய வையமேல் அவர்இவர் ஒழியாத்
தீது செய்தனர் நன்மைசெய் தனர்நாம்
தெரிந்து செய்வதே திறம்என நினைத்துக்
கோது செய்மலக் கோட்டையைக் காவல்
கொண்டு வாழ்கிறேன் கண்டிட இனிநீ
ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

yātum uṉceya lāmeṉa aṟintum aiya vaiyamēl avarivar oḷiyāt tītu ceytaṉar naṉmaicey taṉarnām terintu ceyvatē tiṟameṉa niṉaittuk kōtu ceymalak kōṭṭaiyaik kāval koṇṭu vāḻkiṟēṉ kaṇṭiṭa iṉinī ōtu ceyvatoṉ ṟeṉṉuyirt tuṇaiyē oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – Even knowing that everything is your doing, O Lord, I looked at people on this earth endlessly committing evil or good and believed that true skill lies in acting consciously. Holding this thought, I live guarding this flawed fortress of impurities. My soul's companion, tell me what you will do now. O Lord of the world residing in Otriyur!

COMMENTARY – The illusion of personal control is a common trap. Even when we know the divine is the doer, we still judge others for their deeds and rely on our own cleverness. Vallalar says this false sense of agency keeps us locked inside a flawed physical body, guarding our impurities instead of trusting God. He asks his divine companion to break this cycle and reveal what comes next.

7

பந்த மட்டின்ஆம் பாவிநெஞ் சகத்தால்

பவப்பெ ருங்கடல் படிந்துழன் றயர்ந்தேன்
இந்த மட்டில்நான் உழன்றதே அமையும்
ஏற வேண்டும்உன் எண்ணமே தறியேன்
அந்த மட்டினில் இருத்தியோ அன்றி
அடிமை வேண்டிநின் அருட்பெரும் புணையை
உந்த மட்டினால் தருதியோ உரையாய்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

panta maṭṭiṉām pāvineñ cakattāl pavappe ruṅkaṭal paṭintuḻaṉ ṟayarntēṉ inta maṭṭilnāṉ uḻaṉṟatē amaiyum ēṟa vēṇṭumuṉ eṇṇamē taṟiyēṉ anta maṭṭiṉil iruttiyō aṉṟi aṭimai vēṇṭiniṉ aruṭperum puṇaiyai unta maṭṭiṉāl tarutiyō uraiyāy oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – Through my binding, sinful heart, I plunged into the vast ocean of birth, wandered, and grew weary. My wandering up to this point is enough. I must climb ashore. I do not know your intention. Will you leave me in that weary state? Or, claiming me as your servant, will you give me the great raft of your grace to steer across? Tell me. O Lord of the world residing in Otriyur!

COMMENTARY – The cycle of birth and death is an exhausting ocean. After wandering through countless lifetimes, the soul wants to reach the shore. Vallalar asks whether God will leave him in this weary state or offer the raft of divine grace. Only grace has the power to carry a person out of suffering and bring them safely across.

8

ஞான மென்பதின் உறுபொருள் அறியேன்
ஞானி அல்லன்நான் ஆயினும் கடையேன்
ஆன போதிலும் எனக்குநின் அருள்ஓர்
அணுவில் பாதியே ஆயினும் அடைந்தால்
வான மேவிய அமரரும் அயனும்
மாலும் என்முனம் வலியிலர் அன்றே
ஊனம் நீக்கிநல் அருள்தரும் பொருளே
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

ñāṉa meṉpatiṉ uṟuporuḷ aṟiyēṉ ñāṉi allaṉnāṉ āyiṉum kaṭaiyēṉ āṉa pōtilum eṉakkuniṉ aruḷōr aṇuvil pātiyē āyiṉum aṭaintāl vāṉa mēviya amararum ayaṉum mālum eṉmuṉam valiyilar aṉṟē ūṉam nīkkinal aruḷtarum poruḷē oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – I do not know the true meaning of wisdom. I am no sage. I am the lowest of the low. Even so, if I attain just half an atom of your grace, the heavenly celestials, Brahma, and Vishnu will stand powerless before me. O Reality who removes flaws and grants good grace! O Lord of the world residing in Otriyur!

COMMENTARY – Divine grace is more powerful than any heavenly god. Vallalar admits he lacks wisdom and feels unworthy, placing himself at the bottom. Yet he declares that even half an atom of God's grace makes a person stronger than deities like Brahma and Vishnu. Spiritual power comes from grace, never from personal merit or status.

9

அளிய நெஞ்சம்ஓர் அறிவுரு வாகும்
அன்பர் தம்புடை அணுகிய அருள்போல்
எளிய நெஞ்சினேற் கெய்திடா தேனும்
எள்ளில் பாதிமட் டீந்தருள் வாயேல்
களிய மாமயல் காடற எறிந்தாங்
கார வேரினைக் களைந்துமெய்ப் போத
ஒளிய வித்தினால் போகமும் விளைப்பேன்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

aḷiya neñcamōr aṟivuru vākum aṉpar tampuṭai aṇukiya aruḷpōl eḷiya neñciṉēṟ keytiṭā tēṉum eḷḷil pātimaṭ ṭīntaruḷ vāyēl kaḷiya māmayal kāṭaṟa eṟintāṅ kāra vēriṉaik kaḷaintumeyp pōta oḷiya vittiṉāl pōkamum viḷaippēṉ oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – True grace draws near to devotees whose tender hearts have become the very form of knowledge. Even if such grace does not reach my poor heart, if you grant me just half a sesame seed of it, I will chop down the forest of intoxicating delusion. I will pull up its deep roots and cultivate the supreme experience using the luminous seed of true wisdom. O Lord of the world residing in Otriyur!

COMMENTARY – A tiny fragment of grace is enough to destroy a lifetime of confusion. While complete grace naturally fills the tender hearts of devoted souls, Vallalar asks for just half a sesame seed of it for his own poor heart. With that amount, he promises to chop down the forest of delusion and tear out its roots. He can then plant the luminous seed of wisdom and harvest the spiritual experience.

10

நாக நாட்டதின் நலம்பெற வேண்டேன்
நரகில் ஏகென நவிலினும் அமைவேன்
ஆகம் நாட்டிடை விடுகெனில் விடுவேன்
அல்லல் ஆம்பவம் அடைஎனில் அடைவேன்
தாகம் நாட்டிய மயல்அற அருள்நீர்
தருதல் இல்எனச் சாற்றிடில் தரியேன்
ஓகை நாட்டிய யோகியர் பரவும்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

nāka nāṭṭatiṉ nalampeṟa vēṇṭēṉ narakil ēkeṉa naviliṉum amaivēṉ ākam nāṭṭiṭai viṭukeṉil viṭuvēṉ allal āmpavam aṭai-eṉil aṭaivēṉ tākam nāṭṭiya mayalaṟa aruḷnīr tarutal ileṉac cāṟṟiṭil tariyēṉ ōkai nāṭṭiya yōkiyar paravum oṟṟi mēviya ulakuṭai yōṉē.

TRANSLATION – I do not desire the pleasures of the heavenly world. Even if you command me to go to hell, I will accept it. If you tell me to drop this body on earth, I will drop it. If you tell me to take on another sorrowful birth, I will take it. But if you declare that you will not give me the water of grace to destroy this thirsty delusion, I cannot endure it. O Lord praised by joy-filled yogis! O Lord of the world residing in Otriyur!

COMMENTARY – Devotion means accepting any condition God imposes, except separation from grace. Vallalar is ready to endure hell, the loss of his physical body, or another sorrowful birth without complaint. The one thing he cannot survive is being denied the water of divine grace. Worldly suffering and heavenly pleasures mean nothing to him, provided his spiritual thirst is quenched.

052. THE PETITION OF LOVE - KĀTAL VIṈṈAPPAM - காதல் விண்ணப்பம்

1

வஞ்சக வினைக்கோர் கொள்கலம் அனைய மனத்தினேன் அனைத்தினும் கொடியேன்
தஞ்சம்என் றடைந்தே நின்திருக் கோயில் சந்நிதி முன்னர்நிற் கின்றேன்
எஞ்சலில் அடங்காப் பாவிஎன் றெனைநீ இகழ்ந்திடில் என்செய்வேன் சிவனே
கஞ்சன்மால் புகழும் ஒற்றியங் கரும்பே கதிதரும் கருணையங் கடலே.

vañcaka viṉaikkōr koḷkalam aṉaiya maṉattiṉēṉ aṉaittiṉum koṭiyēṉ
tañcameṉ ṟaṭaintē niṉtiruk kōyil canniti muṉṉarniṟ kiṉṟēṉ eñcalil aṭaṅkāp
pāvi-eṉ ṟeṉainī ikaḻntiṭil eṉceyvēṉ civaṉē kañcaṉmāl pukaḻum oṟṟiyaṅ
karumpē katitarum karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – I have a mind like a receptacle for deceitful karma and am the cruelest of all. Seeking refuge, I have reached you and stand before the sanctum of your holy temple. If you reject me, calling me a boundless sinner, what will I do, O Siva? O sweet sugarcane of Otriyur praised by Brahma and Vishnu! O ocean of grace who grants liberation.

COMMENTARY – Vallalar feels burdened by karma. He asks what hope is left if God turns him away as a boundless sinner. Despite his unworthiness, he trusts the divine ocean of grace to grant freedom.

2

நிற்பது போன்று நிலைபடா உடலை நேசம்வைத் தோம்புறும் பொருட்டாய்ப்
பொற்பது தவிரும் புலையர்தம் மனைவாய்ப் புந்திநொந் தயர்ந்தழு திளைத்தேன்
சொற்பதங் கடந்த நின்திரு வடிக்குத் தொண்டுசெய் நாளும்ஒன் றுளதோ
கற்பது கற்றோர் புகழ்திரு வொற்றிக் காவல்கொள் கருணையங் கடலே.

niṟpatu pōṉṟu nilaipaṭā uṭalai nēcamvait tōmpuṟum poruṭṭāyp poṟpatu
taviṟum pulaiyartam maṉaivāyp puntinon tayarntaḻu tiḻaittēṉ coṟpataṅ
kaṭanta niṉtiru vaṭikkut toṇṭucey nāḷumoṉ ṟuḷatō kaṟpatu kaṟṟōr pukaḻtiru
voṟṟik kāvalkoḷ karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – To lovingly protect this body which appears permanent but does not last, I waited at the doors of base people devoid of virtue, my mind hurting, exhausted, weeping, and weary. Is there a day when I will serve your holy feet that surpass the reach of words? O guardian of holy

Otriyur praised by those who have learned what should be learned! O ocean of grace!

COMMENTARY – People mistake the physical body for something permanent and suffer to protect it. Vallalar laments wasting his life begging from cruel, worldly people merely to survive, longing instead to serve the divine directly.

3

முன்னைவல் வினையால் வஞ்சக மடவார் முழுப்புலைக் குழிவிழுந் திளைத்தேன்
என்னையோ கொடியேன் நின்திரு வருள்தான் எய்தில னேல்உயிர்க் குறுதிப்
பின்னைஎவ் வணந்தான் எய்துவ தறியேன் பேதையில் பேதைநான் அன்றோ
கன்னலே தேனே ஒற்றிஎம் அமுதே கடவுளே கருணையங் கடலே.

muṉṉaival viṉaiyāl vañcaka maṭavār muḻuppulaik kuḻiviḻun tiḻaittēṉ eṉṉaiyō
koṭiyēṉ niṉtiru varuḷtāṉ eytila ṉēluyirk kuṟutip piṉṉai-ev vaṇantāṉ eytuva
taṟiyēṉ pētaiyil pētaināṉ aṉṟō kaṉṉalē tēṉē oṟṟi-em amutē kaṭavuḷē
karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – Because of cruel past karma, I fell into the utterly base pit of deceitful women and grew weary. Alas, if I, a cruel one, do not attain your holy grace as a firm anchor for my soul, I do not know how else I will ever attain it. Am I not the most ignorant of the ignorant? O sugarcane! O honey! Our nectar of Otriyur! O God! O ocean of grace!

COMMENTARY – Worldly desires pull the mind away from spiritual focus, leaving the soul exhausted. Vallalar confesses his ignorance in chasing physical distractions. Without divine grace acting as a firm anchor, his soul has no path forward.

4

மண்ணினுள் மயங்கி வஞ்சக வினையால் மனந்தளர்ந் தழுங்கிநாள் தோறும்
எண்ணினுள் அடங்காத் துயரொடும் புலையர் இல்லிடை மல்லிடு கின்றேன்
விண்ணினுள் இலங்கும் சுடர்நிகர் உனது மெல்அடிக் கடிமைசெய் வேனோ
கண்ணினுள் மணியே ஒற்றியங் கனியே கடவுளே கருணையங் கடலே.

maṇṇiṉuḷ mayaṅki vañcaka viṉaiyāl maṉantaḷarn taḻuṅkināḷ tōṟum eṇṇiṉuḷ
aṭaṅkāt tuyaroṭum pulaiyar illiṭai malliṭu kiṉṟēṉ viṇṇiṉuḷ ilaṅkum
cuṭarnikar uṉatu melaṭik kaṭimaicey vēṉō kaṇṇiṉuḷ maṇiyē oṟṟiyaṅ kaṉiyē
kaṭavuḷē karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – Deluded in this world, my mind weakening and despairing every day because of deceitful karma, I struggle in the homes of base people with sorrow that defies measure. Will I ever serve your soft feet that resemble the radiant light shining in the sky? O pupil of my eye! O sweet fruit of Otriyur! O God! O ocean of grace!

COMMENTARY – Relying on worldly people for support brings endless sorrow. Vallalar contrasts the dark struggle of earthly survival with the radiant light of the divine, asking if his exhausted mind will ever find rest in that brightness.

5

அளவிலா உலகத் தனந்தகோ டிகளாம் ஆருயிர்த் தொகைக்குளும்
எனைப்போல்
இளகிலா வஞ்ச நெஞ்சகப் பாவி ஏழைகள் உண்டுகொல் இலைகாண்
தளர்விலா துனது திருவடி எனும்பொற் றாமரைக் கணியனா குவனோ
களவிலார்க் கினிய ஒற்றிஎம் மருந்தே கனந்தரும் கருணையங் கடலே.

aḷavilā ulakat taṉantakō ṭikaḷām āruyirt tokaikkuḷum eṉaippōl iḷakilā vañca neñcakap pāvi ēḻaikaḷ uṇṭukol ilaikāṇ taḷarvilā tuṉatu tiruvaṭi eṉumpoṟ ṟāmaraik kaṇiyaṉā kuvaṉō kaḷavilārk kiṉiya oṟṟi-em maruntē kaṉantarum karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – Among the countless millions of precious souls in this boundless world, are there any poor sinners with an unyielding deceitful heart like mine? There are none. Will I draw near to the golden lotuses of your holy feet without faltering? O our medicine of Otriyur, sweet to those free of deceit! O ocean of grace who grants greatness!

COMMENTARY – True devotion brings an awareness of one's own flaws. Vallalar looks at millions of souls and feels his heart is the hardest and most deceitful. Despite this heavy self-reproach, he begs to be cured by the divine grace he calls his medicine.

6

ஞானம்என் பதிலோர் அணுத்துணை யேனும் நண்ணிலேன் புண்ணியம்
அறியேன்
ஈனம்என் பதனுக் கிறைஎனல் ஆனேன் எவ்வணம் உய்குவ தறியேன்
வானநா டவரும் பெறற்கரு நினது மலரடித் தொழும்புசெய் வேனோ
கானவேட் டுருவாம் ஒருவனே ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங் கடலே.

ñāṉameṉ patilōr aṇuttuṇai yēṉum naṇṇilēṉ puṇṇiyam aṟiyēṉ īṉameṉ pataṉuk kiṟai-eṉal āṉēṉ evvaṇam uykuva taṟiyēṉ vāṉanā ṭavarum

peṟaṟkaru niṉatu malaraṭit toḻumpucey vēṉō kāṉavēṭ ṭuruvām oruvaṉē oṟṟik kaṭavuḷē karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – I have not attained even an atom of wisdom. I know nothing of merit. I have become the very lord of baseness. I do not know how I will be saved. Will I ever perform service to your flower-like feet, which are difficult even for the heavenly beings to attain? O peerless one who took the form of a forest hunter. O God of Otriyur, O ocean of grace.

COMMENTARY – Confessing a total lack of wisdom and merit, Vallalar wonders if he will ever be worthy to serve the divine, a state even heavenly beings struggle to reach. He addresses God as the forest hunter, recalling the classic story where Siva takes a tribal form to test and bless his devotee.

7

ஞாலவாழ் வனைத்தும் கானல்நீர் எனவே நன்கறிந் துன்திரு அருளாம்
சீலவாழ் வடையும் செல்வம்இப் பொல்லாச் சிறியனும் பெறுகுவ தேயோ
நீலமா மிடற்றுப் பவளமா மலையே நின்மல ஆனந்த நிலையே
காலன்நாண் அவிழ்க்கும் காலனே ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங் கடலே.

ñālavāḻ vaṉaittum kāṉalnīr eṉavē naṉkaṟin tuṇtiru aruḷām cīlavāḻ vaṭaiyum celvamip pollāc ciṟiyaṉum peṟukuva tēyō nīlamā miṭaṟṟup pavaḷamā malaiyē niṉmala āṉanta nilaiyē kālaṉṉāṇ aviḻkkum kālaṉē oṟṟik kaṭavuḷē karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – Knowing well that all worldly life is a mirage, will this wicked and lowly one ever attain the wealth of a virtuous life guided by your holy grace? O great coral mountain with a blue throat. O state of pure bliss. O death to the god of death, unfastening his noose. O God of Otriyur, O ocean of grace.

COMMENTARY – Worldly life is an illusion, fading like a mirage. Vallalar asks if a lowly person can still attain the wealth of a life guided by divine grace. He addresses God as the blue-throated mountain who swallowed poison to save the world, and as the conqueror who unfastens the noose of the god of death.

8

மாலொடு நான்கு வதனனும் காணா மலரடிக் கடிமைசெய் தினிப்பாம்
பாலொடு கலந்த தேன்என உன்சீர் பாடும்நாள் எந்தநாள் அறியேன்
வேலொடு மயிலும் கொண்டிடுஞ் சுடரை விளைவித்த வித்தக விளக்கே

காலொடு பூதம் ஐந்துமாம் ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங் கடலே.

māloṭu nāṉku vataṉaṉum kāṇā malaraṭik kaṭimaicey tiṉippām pāloṭu kalanta tēṉeṉa uṉcīr pāṭumnāḷ entanāḷ aṟiyēṉ vēloṭu mayilum koṇṭiṭuñ cuṭarai viḷaivitta vittaka viḷakkē kāloṭu pūtam aintumām oṟṟik kaṭavuḷē karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – I do not know the day when I will serve your flower-like feet, unseen by Vishnu and the four-faced Brahma, and sing your glory like sweet milk mixed with honey. O wise lamp who brought forth the radiant one wielding the spear and the peacock. O God of Otriyur who is the wind and all five elements, O ocean of grace.

COMMENTARY – The divine reality stands beyond the reach of traditional gods, unseen by Brahma and Vishnu. Vallalar longs to serve this truth and sing its glory. God is recognized here as the source of all physical elements and the creator of Murugan, the deity of the spear and peacock.

9

சற்றும்நற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார் தந்தலை வாயிலுள் குரைக்கும் வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநா யாக மெலிகின்றேன் ஐம்புலச் சேட்டை அற்றுநின் றவர்க்கும் அரியநின் திருத்தாட் கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ கற்றுமுற் றுணர்ந்தோர்க் கருள்தரும் ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங்கடலே.

caṟṟumnaṟ kuṇantāṉ cārntiṭāk koṭiyār tantalai vāyiluḷ kuraikkum veṟṟunāy taṉakkum vēṟunā yāka melikiṉṟēṉ aimpulac cēṭṭai aṟṟuniṉ ṟavarkkum ariyaniṉ tiruttāṭ kaṭimaicey toḻukuva ṉēyō kaṟṟumuṟ ṟuṇarntōrk karuḷtarum oṟṟik kaṭavuḷē karuṇaiyaṅkaṭalē.

TRANSLATION – I languish as a lesser dog to the stray dog barking at the gates of cruel people devoid of even a trace of good virtue. Will I ever serve and follow your holy feet, rare even for those who stand free from the mischief of the five senses? O God of Otriyur who grants grace to the fully learned and realized, O ocean of grace.

COMMENTARY – Vallalar places himself at the bottom of existence, lower than a stray dog begging at the doors of cruel people. He longs to serve the divine, a state rare even for ascetics who have mastered the mischief of the five senses. Divine grace alone bridges this gap between human weakness and spiritual attainment.

10

மறைகளும் இன்னும் தலைத்தலை மயங்க மறைந்துல குயிர்தொறும் ஒளித்த

> இறைவநின் திருத்தாட் கன்பிலாக் கொடியன் என்னினும் ஏழையேன் தனக்கு நிறைதரும் நினது திருவருள் அளிக்க நினைத்தலே நின்கடன் கண்டாய் கறைமணி மிடற்றுத் தெய்வமே ஒற்றிக் காவல்கொள் கருணையங் கடலே.

maṟaikaḷum iṉṉum talaittalai mayaṅka maṟaintula kuyirtoṟum oḷitta iṟaivaniṉ tiruttāṭ kaṉpilāk koṭiyaṉ eṉṉiṉum ēḻaiyēṉ taṉakku niṟaitarum niṉatu tiruvaruḷ aḷikka niṉaittalē niṉkaṭaṉ kaṇṭāy kaṟaimaṇi miṭaṟṟut teyvamē oṟṟik kāvalkoḷ karuṇaiyaṅ kaṭalē.

TRANSLATION – O Lord hidden within every life in the world, concealed so completely that the Vedas still stand bewildered. Though I am a cruel person lacking love for your holy feet, it is your duty to think of bestowing your fulfilling holy grace upon this poor soul. O God with a dark-jeweled throat. O guarding ocean of grace in Otriyur.

COMMENTARY – God is hidden within every living being, concealed so thoroughly that even the ancient scriptures stand bewildered. Vallalar admits his heart lacks love, yet boldly claims it is God's innate duty to grant him grace. The divine is bound by compassion to save the helpless soul, regardless of the soul's flaws.

053. THE PETITION TO THE SUPREME REALITY - PORUḶ VIṈṈAPPAM - பொருள் விண்ணப்பம்

1

உலக வாழ்க்கையின் உழலும்என் நெஞ்சம்
ஒன்று கோடியாய்ச் சென்றுசென் றுலைந்தே
கலக மாயையில் கவிழ்க்கின்ற தெளியேன்
கலுழ்கின் றேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
இலகும் அன்பர்தம் எய்ப்பினில் வைப்பே
இன்ப வெள்ளமே என்னுடை உயிரே
திலக மேதிரு ஒற்றிஎம் உறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

ulaka vāḻkkaiyiṉ uḻalumeṉ neñcam oṉṟu kōṭiyāyc ceṉṟuceṉ ṟulaintē kalaka māyaiyil kaviḻkkiṉṟa teḷiyēṉ kaluḻkiṉ ṟēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ ilakum aṉpartam eyppiṉil vaippē iṉpa veḷḷamē eṉṉuṭai uyirē tilaka mētiru oṟṟi-em uṟavē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – My mind wallows in worldly life. Multiplying one into ten million, it wanders, exhausts itself, and plunges into the turmoil of illusion. I am a poor simpleton. I weep. I know not what I must do. O treasure hoarded for your tired, radiant devotees! O flood of bliss! O my very life! O supreme ornament! O our kin in Otriyur! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The human mind turns a single thought into millions of distractions, losing itself in the illusion of worldly life. Vallalar confesses his helplessness against this mental chaos. Unable to fix the mind alone, he cries out to God as his only wealth and refuge.

2

எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
இன்ப துன்பங்கள் எய்திஎன் நெஞ்சம்
கண்ணி லாக்குரங் கெனஉழன் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
பெண்நி லாவிய பாகத்தெம் அமுதே
பிரமன் ஆதியர் பேசரும் திறனே
தெண்நி லாமுடி ஒற்றியங் கனியே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

eṇṇi lāniṉaip puṟṟatiṉ vaḻiyē iṉpa tuṉpaṅkaḷ eyti-eṉ neñcam kaṇṇi lākkuraṅ keṉa-uḻaṉ ṟatukāṇ kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ peṇṇi lāviya pākattem amutē piramaṉ ātiyar pēcarum tiṟaṉē teṇṇi lāmuṭi oṟṟiyaṅ kaṉiyē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Entertaining countless thoughts and following their paths, experiencing pleasure and pain, my mind wanders like a blind monkey. Look at this. I am the lowest of the low. I know not what I must do. O our nectar whose side shines with the Goddess! O greatness beyond the words of Brahma and the other gods! O beautiful fruit of Otriyur wearing the clear moon on your crown! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – An untrained mind reacts to every passing thought, swinging between pleasure and pain like a blind monkey. Vallalar feels at the mercy of this restless wandering. He asks for help from Para Siva (the ultimate reality), recognizing that divine grace is the only cure for a distracted mind.

3

ஊண்உ றக்கமே பொருள்என நினைத்த
ஒதிய னேன்மனம் ஒன்றிய தின்றாய்க்
காணு றக்கருங் காமஞ்சான் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மாணு றக்களங் கறுத்தசெம் மணியே
வள்ள லேஎனை வாழ்விக்கும் மருந்தே
சேணு றத்தரும் ஒற்றிநா யகமே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

ūṇu ṟakkamē poruḷeṉa niṉaitta otiya ṉēṉmaṉam oṉṟiya tiṉṟāyk kāṇu ṟakkaruṅ kāmañcāṉ ṟatukāṇ kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ māṇu ṟakkaḷaṅ kaṟuttacem maṇiyē vaḷḷa lē-eṉai vāḻvikkum maruntē cēṇu ṟattarum oṟṟinā yakamē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Thinking only of food and sleep as the ultimate goal, my useless mind remains completely unsteady and is visibly filled with dark lust. Look at this. I am the lowest of the low. I know not what I must do. O beautiful red gem with a blackened throat! O generous giver! O medicine that gives me life! O Lord of Otriyur who grants the heavenly realms! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – Physical survival and comfort become the mind's focus. When we think only of eating, sleeping, and sensual desires, the mind

grows dark and unsteady. Vallalar admits to this failing and calls upon the Lord as the medicine to heal this obsession with the physical world.

4

யாது சொல்லினும் கேட்பதின் றந்தோ
யான்செய் தேன்என தென்னும்இவ் இருளில்
காது கின்றதென் வஞ்சக நெஞ்சம்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
ஓது மாமறை உபநிட தத்தின்
உச்சி மேவிய வச்சிர மணியே
தீது நீக்கிய ஒற்றியந் தேனே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

yātu colliṉum kēṭpatiṉ ṟantō yāṉcey tēṉeṉa teṉṉumiv iruḷil kātu kiṉṟateṉ vañcaka neñcam kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ ōtu māmaṟai upaniṭa tattiṉ ucci mēviya vaccira maṇiyē tītu nīkkiya oṟṟiyan tēṉē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Alas, whatever I tell it, my deceitful mind does not listen. It murders me in this darkness of ego and possession. I am the lowest of the low. I know not what I must do. O diamond resting at the peak of the great chanted Vedas and Upanishads! O honey of Otriyur who removes all evil! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The ego traps us in darkness by making us believe we are the doers of all actions and the owners of all things. A mind stuck in the illusion of "I" and "mine" refuses to listen to spiritual guidance. Vallalar prays to the divine light, the diamond at the peak of the sacred texts, to cut through this deceitful ego.

5

சொல்லும் சொல்லள வன்றுகாண் நெஞ்சத்
துடுக்க னைத்தும்இங் கொடுக்குவ தெவனோ
கல்லும் பிற்படும் இரும்பினும் பெரிதால்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அல்லும் எல்லும்நின் றகங்குழைந் தேத்தும்
அன்பருள் ஊறும் ஆனந்தப் பெருக்கே
செல்லு லாம்பொழில் ஒற்றியங் கரும்பே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

collum collaḷa vaṉṟukāṇ neñcat tuṭukka ṉaittumiṅ koṭukkuva tevaṉō kallum piṟpaṭum irumpiṉum peritāl kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ allum ellumniṉ ṟakaṅkuḻain tēttum aṉparuḷ ūṟum āṉantap perukkē cellu lāmpoḻil oṟṟiyaṅ karumpē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – The arrogance of my mind cannot be measured by words. How will I ever suppress it? Stone falls behind it, and it is harder than iron. I am the lowest of the low. I know not what I must do. O flood of bliss welling up in the devotees who stand night and day with melting hearts to praise you! O beautiful sugarcane of Otriyur surrounded by groves where clouds wander! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The arrogance of the human mind is stubborn, feeling harder to break than stone or iron. Vallalar admits he cannot suppress this pride on his own. Instead of fighting the mind, he looks to the flood of divine bliss that wells up in the hearts of loving devotees, hoping that same grace will melt his hardened heart.

6

இம்மை இன்பமே வீடெனக் கருதி
ஈனர் இல்லிடை இடர்மிக உழந்தே
கைம்மை நெஞ்சம்என் றனைவலிப் பதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மும்மை யாகிய தேவர்தம் தேவே
முக்கண் மூர்த்தியே முத்தியின் முதலே
செம்மை மேனிஎம் ஒற்றியூர் அரசே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

immai iṉpamē vīṭeṉak karuti īṉar illiṭai iṭarmika uḻantē kaimmai neñcameṉ ṟaṉaivalip patukāṇ kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ mummai yākiya tēvartam tēvē mukkaṇ mūrttiyē muttiyiṉ mutalē cemmai mēṉi-em oṟṟiyūr aracē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Considering worldly pleasure alone as liberation and suffering greatly in the homes of the base, see how this empty heart drags me away. I, the lowest one, do not know what I must do. O God of the trinity of gods! O three-eyed Lord! O source of liberation! O King of our Otriyur with the ruddy form! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The human heart errs when it settles for fleeting worldly pleasures and treats them as liberation. Empty and distracted, the mind drags the soul away from its real purpose. Vallalar calls out to the Supreme

Reality, recognizing God as the source of freedom who rules over all other deities.

7

நின்ன டிக்கண்ஓர் கணப்பொழு தேனும்
நிற்ப தின்றியே நீசமங் கையர்தம்
கன்ன வில்தனம் விழைந்தது மனம்காண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அன்ன ஊர்தியும் மாலும்நின் றலற
அடியர் தங்களுள் அமர்ந்தருள் அமுதே
தென்இ சைப்பொழில் ஒற்றிஎம் வாழ்வே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

niṉṉa ṭikkaṇōr kaṇappoḻu tēṉum niṟpa tiṉṟiyē nīcamaṅ kaiyartam kaṉṉa viltaṉam viḻaintatu maṉamkāṇ kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ aṉṉa ūrtiyum mālumniṉ ṟalaṟa aṭiyar taṅkaḷuḷ amarntaruḷ amutē teṉi caippoḻil oṟṟi-em vāḻvē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Without standing at your feet for even a moment, see how my mind desires the rock-like breasts of base women. I, the lowest one, do not know what I must do. While Brahma on his swan mount and Vishnu stand crying out for you, O ambrosia of grace seated among your devotees! O our life in Otriyur surrounded by musical groves! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The mind wanders toward physical lust, unable to rest at God's feet for even a moment. This distracted state stands in contrast to the devotion of Brahma and Vishnu, who cry out to catch a glimpse of the Lord. Yet this same supreme God sits sweetly among devotees as the ambrosia of grace.

8

புலைய மங்கையர் புணர்முலைக் குவட்டில்
போந்து ருண்டெனைப் புலன்வழிப் படுத்திக்
கலைய நின்றதிக் கல்லுறழ் மனந்தான்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
விலையி லாஉயர் மாணிக்க மணியே
வேத உச்சியில் விளங்கொளி விளக்கே
சிலைவி லாக்கொளும் ஒற்றிஎம் மருந்தே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

pulaiya maṅkaiyar puṇarmulaik kuvaṭṭil pōntu ruṇṭeṉaip pulaṉvaḻip paṭuttik kalaiya niṉṟatik kalluṟaḻ maṇantāṉ kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ vilaiyi lā-uyar māṇikka maṇiyē vēta ucciyil viḷaṅkoḷi viḷakkē cilaivi lākkoḷum oṟṟi-em maruntē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Going and rolling upon the hill-like breasts of degraded women, this stone-like mind drags me along the path of the senses and shatters me. I, the lowest one, do not know what I must do. O priceless supreme ruby! O shining lamp of light at the crown of the Vedas! O our medicine in Otriyur who wields the mountain as a bow! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The physical senses drag the mind down, leaving it shattered and hardened like a stone against spiritual feeling. Stripped of his own strength, Vallalar looks to the divine for a cure. He calls God the light that shines at the peak of the Vedas (the ancient scriptures) and the only medicine for a broken mind.

9

தந்தை தாய்மனை மக்கள்என் றுலகச்
சழக்கி லேஇடர் உழக்கும்என் மனந்தான்
கந்த வாதனை இயற்றுகின் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
எந்தை யேஎனை எழுமையும் தொடர்ந்த
இன்ப வெள்ளமே என்உயிர்க் குயிரே
சிந்தை ஓங்கிய ஒற்றிஎந் தேவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

tantai tāymaṉai makkaḷeṉ ṟulakac caḻakki lē-iṭar uḻakkumeṉ maṇantāṉ kanta vātaṉai iyaṟṟukiṉ ṟatukāṇ kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ entai yē-eṉai eḻumaiyum toṭarnta iṉpa veḷḷamē eṉuyirk kuyirē cintai ōṅkiya oṟṟi-en tēvē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Immersed in the worldly delusion of father, mother, wife, and children, see how my suffering mind acts out its sensory tendencies. I, the lowest one, do not know what I must do. O my Father! O flood of bliss that has followed me through all seven births! O life of my life! O our God in Otriyur exalted in the mind! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – Human beings lose themselves in the worldly roles of family life, bound by deep-rooted sensory habits. These attachments cause suffering and keep the mind trapped in delusion. In contrast to earthly

ties, God is the soul's eternal companion, a flood of bliss that follows us through every birth as the life within all life.

10

கொடிய வஞ்சக நெஞ்சகம் எனும்ஓர்
குரங்கிற் கென்உறு குறைபல உரைத்தும்
கடிய தாதலின் கசிந்தில தினிஇக்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அடிய னேன்பிழை உளத்திடை நினையேல்
அருளல் வேண்டும்என் ஆருயிர்த் துணையே
செடிகள் நீக்கிய ஒற்றிஎம் உறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

koṭiya vañcaka neñcakam eṉumōr kuraṅkiṟ keṉuṟu kuṟaipala uraittum kaṭiya tātaliṉ kacintila tiṉi-ik kaṭaiya ṉēṉceyak kaṭavatoṉ ṟaṟiyēṉ aṭiya ṉēṉpiḻai uḷattiṭai niṉaiyēl aruḷal vēṇṭumeṉ āruyirt tuṇaiyē ceṭikaḷ nīkkiya oṟṟi-em uṟavē celva mēpara civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Even though I explained my many miseries to this monkey called the cruel and deceitful mind, it did not melt because it is so hardened. Now, I, the lowest one, do not know what I must do. Do not hold the faults of your servant in your heart. You must grant me your grace, O companion of my precious life! O our kin in Otriyur who clears away the thicket of sins! O wealth! O Para Siva, the ultimate reality!

COMMENTARY – The deceitful mind is like a stubborn monkey that refuses to listen or soften, no matter how much the soul complains of its suffering. Unable to control this hardened mind, Vallalar throws himself on divine mercy. He begs the Lord to overlook his faults and grant grace, trusting God to clear away the thicket of his past mistakes.

054. THE PETITION TO THE LORD OF THE BULL BANNER - KOṬI VIṆṆAPPAM - கொடி விண்ணப்பம்

1

மாலை ஒன்றுதோள் சுந்தரப் பெருமான்
மணத்தில் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே
ஓலை ஒன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டாம்
உவந்து தொண்டன்என் றுரைப்பிரேல் என்னை
வேலை ஒன்றல மிகப்பல எனினும்
வெறுப்பி லாதுளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலை ஒன்றுசீர் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

mālai oṉṟutōḷ cuntarap perumāṉ maṇattil ceṉṟavaṇ vaḷakkiṭṭa teṉavē ōlai oṉṟunīr kāṭṭutal vēṇṭām uvantu toṇṭaṉeṉ ṟuraippirēl eṉṉai vēlai oṉṟala mikappala eṉiṉum veṟuppi lātuḷam viyantucey kuvaṉkāṇ cōlai oṉṟucīr oṟṟiyūr uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – You do not need to show a palm-leaf scroll, as you did when you went to the wedding of the beautiful lord Sundarar whose shoulder wears a garland and argued a case there. If you gladly declare me as your servant, I will do the work. Even if the tasks are extremely numerous instead of a single one, I will perform them with a marveling heart and without aversion. O Lord of Otriyur, rich in united groves! O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – According to Saiva tradition, the divine appeared at saint Sundarar's wedding with an ancient palm-leaf contract proving Sundarar was his bonded servant. Vallalar tells the Lord no such legal proof is needed to claim him. He offers himself, ready to perform any number of tasks with a joyful, willing heart.

2

பூதம் நும்படை எனினும்நான் அஞ்சேன்
புதிய பாம்பின்பூண் பூட்டவும் வெருவேன்
பேதம் இன்றிஅம் பலந்தனில் தூக்கும்
பெருமைச் சேவடி பிடிக்கவும் தளரேன்
ஏதம் எண்ணிடா தென்னையும் தொழும்பன்
என்று கொள்விரேல் எனக்கது சாலும்

> சூத ஒண்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
> தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

pūtam numpaṭai eṉiṉumnāṉ añcēṉ putiya pāmpiṉpūṇ pūṭṭavum veruvēṉ pētam iṉṟi-am palantaṇil tūkkum perumaic cēvaṭi piṭikkavum taḷarēṉ ētam eṇṇiṭā teṉṉaiyum toḻumpaṉ eṉṟu koḷvirēl eṉakkatu cālum cūta oṇpoḻil oṟṟiyūr uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – Even if goblins form your army, I will not fear. I will not be terrified if you make me wear fresh snakes as ornaments. I will not grow weary of holding your glorious red foot that you raise without partiality in the Hall. If you accept even me as your servant without counting my faults, that is enough for me. O Lord of Otriyur, surrounded by bright mango groves! O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – The Lord is traditionally depicted as a wild ascetic, surrounded by fierce goblin armies and wearing live snakes for jewelry. Vallalar says these fearsome sights will never frighten him away from serving. He asks only to be accepted despite his flaws, content to hold the divine feet that offer grace to all beings equally.

3

> உப்பி டாதகூழ் இடுகினும் உண்பேன்
> உவந்திவ் வேலையை உணர்ந்துசெய் எனநீர்
> செப்பி டாமுனம் தலையினால் நடந்து
> செய்ய வல்லன்யான் செய்யும்அப் பணிகள்
> தப்பி டாததில் தப்பிருந் தென்னைத்
> தண்டிப் பீர்எனில் சலித்துளம் வெருவேன்
> துப்பி டாஎனக் கருள்ஒற்றி உடையீர்
> தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

uppi ṭātakūḻ iṭukiṉum uṇpēṉ uvantiv vēlaiyai uṇarntucey eṉanīr ceppi ṭāmuṉam talaiyiṉāl naṭantu ceyya vallaṉyāṉ ceyyumap paṇikaḷ tappi ṭātatil tappirun teṉṉait taṇṭip pīreṉil calittuḷam veruvēṉ tuppi ṭā-eṉak karuḷoṟṟi uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – Even if you serve me unsalted porridge, I will eat it. Even before you happily instruct me to understand and do a task, I am capable of walking on my head to get it done. If there are mistakes in the flawless work I do, and you punish me for them, I will not grow weary or afraid in my heart. O Lord of Otriyur who graciously grants me your support! O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – True devotion asks for no physical comforts. Vallalar will gladly eat the poorest unsalted food and eagerly rush to fulfill any command before it is fully spoken. He welcomes divine correction for his mistakes, seeing discipline as a part of his service.

4

கூலி என்பதோர் அணுத்துணை யேனும்
குறித்தி லேன்அது கொடுக்கினும் கொள்ளேன்
மாலி னோடயன் முதலியர்க் கேவல்
மறந்தும் செய்திடேன் மன்உயிர்ப் பயிர்க்கே
ஆலி அன்னதாம் தேவரீர் கடைக்கண்
அருளை வேண்டினேன் அடிமைகொள் கிற்பீர்
சூலி ஓர்புடை மகிழ்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

kūli eṉpatōr aṇuttuṇai yēṉum kuṟitti lēṉatu koṭukkiṉum koḷḷēṉ māli ṉōṭayaṉ mutaliyark kēval maṟantum ceytiṭēṉ maṉuyirp payirkkē āli aṉṉatām tēvarīr kaṭaikkaṇ aruḷai vēṇṭiṉēṉ aṭimaikoḷ kiṟpīr cūli ōrpuṭai makiḻoṟṟi uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – I do not expect even an atom of a wage. Even if you give it, I will not take it. I will never perform tasks for Vishnu, Brahma, or the other gods, even in forgetfulness. I only requested your sideways glance of grace, which falls like rain upon the crop of enduring living beings. Please take me as your servant. O Lord of Otriyur, who rejoices with the Goddess holding the trident on one side! O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – Spiritual service is free of transactions or wages. Vallalar rejects payment and refuses to serve lesser deities, dedicating himself to the supreme truth. He asks only for divine grace, describing it as the rain that nourishes the crop of all living beings.

5

தேர்ந்து தேடினும் தேவர்போல் தலைமைத்
தேவர் இல்லைஅத் தெளிவு கொண் டடியேன்
ஆர்ந்து நும்அடிக் கடிமைசெய் திடப்பேர்
ஆசை வைத்துமை அடுத்தனன் அடிகேள்
ஓர்ந்திங் கென்றனைத் தொழும்புகொள் ளீரேல்
உய்கி லேன்இஃ தும்பதம் காண்க

சோர்ந்தி டார்புகழ் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

tērntu tēṭiṉum tēvarpōl talaimait tēvar illai-at teḷivu koṇ ṭaṭiyēṉ ārntu numaṭik kaṭimaicey tiṭappēr ācai vaittumai aṭuttaṉaṉ aṭikēḷ ōrntiṅ keṉṟaṉait toḻumpukoḷ ḷīrēl uyki lēṉiṯ tumpatam kāṇka cōrnti ṭārpukaḷ oṟṟiyūr uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – Even if one searches and investigates, there is no supreme God like you. With that clarity, I approached you with a great desire to fully serve your feet, O Lord! If you do not consider this and take me as your servant here, I will not survive. Witness this at your feet. O Lord of Otriyur, praised by the untiring! O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – Having searched and concluded there is no higher truth, Vallalar places his survival in the hands of the divine. Without the opportunity to serve this highest light, his life cannot endure.

6

புதியன் என்றெனைப் போக்குதி ரோநீர்
பூரு வத்தினும் பொன்னடிக் கடிமைப்
பதிய வைத்தனன் ஆயினும் அந்தப்
பழங்க ணக்கினைப் பார்ப்பதில் என்னே
முதியன் அல்லன்யான் எப்பணி விடையும்
முயன்று செய்குவேன் மூர்க்கனும் அல்லேன்
துதிய தோங்கிய ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

putiyaṉ eṉṟeṉaip pōkkuti rōnīr pūru vattiṉum poṉṉaṭik kaṭimaip patiya vaittaṉaṉ āyiṉum antap paḷaṅka ṇakkiṉaip pārppatil eṉṉē mutiyaṉ allaṉyāṉ eppaṇi viṭaiyum muyaṉṟu ceykuvēṉ mūrkkaṉum allēṉ tutiya tōṅkiya oṟṟiyūr uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – Will you send me away, saying I am a newcomer? I registered myself as a slave to your golden feet long ago. What does it matter to look at that old account now? I am not an old man. I will strive to perform any service. I am not a stubborn fool. You possess Otriyur where praise rises high. O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – Vallalar offers a playful defense of his fitness for divine service. He reminds God that his soul has belonged to him for a long time, yet he is physically young enough to work hard and willing to obey without stubbornness. There is no practical reason to turn him away.

7

ஒழுக்கம் இல்லவன் ஓர் இடத் தடிமைக்
குதவு வான்கொல்என் றுன்னுகிற் பீரேல்
புழுக்க நெஞ்சினேன் உம்முடைச் சமுகம்
போந்து நிற்பனேல் புண்ணியக் கனிகள்
பழுக்க நின்றிடும் குணத்தரு வாவேன்
பார்த்த பேரும்அப் பரிசினர் ஆவர்
தொழுக்கன் என்னையாள் வீர்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

oḻukkam illavaṉ ōr iṭat taṭimaik kutavu vāṉkoleṉ ṟuṉṉukiṟ pīrēl puḻukka neñciṉēṉ ummuṭaic camukam pōntu niṟpaṉēl puṇṇiyak kaṉikaḷ paḻukka niṉṟiṭum kuṇattaru vāvēṉ pārtta pērumap pariciṉar āvar toḻukkaṉ eṉṉaiyāḷ vīroṟṟi uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – You might wonder if a man without discipline will be of use as a slave anywhere. Yet if I, possessing a troubled heart, come and stand in your presence, I will become a tree of good character bearing ripe fruits of merit. Those who see me will also attain that state. Please rule over me, a base man. You possess Otriyur. O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – A lack of personal discipline is no barrier to grace. Standing in the divine presence is enough to transform a troubled mind into a tree bearing good fruit. This grace is so powerful that it changes both the devotee and anyone who looks upon them.

8

பிச்சை ஏற்றுணும் பித்தர்என் றும்மைப்
பேசு கின்றவர் பேச்சினைக் கேட்டும்
இச்சை நிற்கின்ற தும்மடிக் கேவல்
இயற்று வான்அந்த இச்சையை முடிப்பீர்
செச்சை மேனியீர் திருவுளம் அறியேன்
சிறிய னேன்மிகத் தியங்குகின் றனன்காண்
துச்சை நீக்கினோர்க் கருள்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

piccai ēṟṟuṇum pittareṉ ṟummaip pēcu kiṉṟavar pēcciṉaik kēṭṭum iccai niṟkiṉṟa tummaṭik kēval iyaṟṟu vāṉanta iccaiyai muṭippīr ceccai mēṉiyīr tiruvuḷam aṟiyēṉ ciṟiya ṉēṉmikat tiyaṅkukiṉ ṟaṉaṉkāṇ tuccai nīkkiṉōrk karuḷoṟṟi uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – Even after hearing the words of those who call you a madman who begs for alms, my desire remains firm to serve your feet. Please fulfill that desire. You possess a coral-red body. I do not know your divine will. I am lowly, and I languish greatly. You grant grace to those who have eradicated all that is trivial. You possess Otriyur. O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – The world often mocks the divine, calling God a mad beggar for wandering without worldly attachments. Hearing these insults only makes the desire to serve God stronger. True devotion pays no attention to the world's shallow opinions.

9

ஆலம் உண்டநீர் இன்னும்அவ் வானோர்க்
கமுது வேண்டிமா லக்கடல் கடைய
ஓல வெவ்விடம் வரில்அதை நீயே
உண்கென் றாலும்நும் உரைப்படி உண்கேன்
சாலம் செய்வது தகைஅன்று தருமத்
தனிப்பொற் குன்றனீர் சராசரம் நடத்தும்
சூல பாணியீர் திருவொற்றி நகரீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

ālam uṇṭanīr iṉṉumav vāṉōrk kamutu vēṇṭimā lakkaṭal kaṭaiya ōla vevviṭam varilatai nīyē uṇkeṉ ṟālumnum uraippaṭi uṇkēṉ cālam ceyvatu takai-aṉṟu tarumat taṉippoṟ kuṉṟaṇīr carācaram naṭattum cūla pāṇiyīr tiruvoṟṟi nakarīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – You consumed the poison. If those celestials churn the great ocean again for nectar and roaring fierce poison emerges, I will eat it myself if you tell me to do so according to your word. It is not fitting for you to play tricks. You are the peerless golden mountain of dharma. You direct the moving and unmoving worlds. You hold the trident. You possess the city of Otriyur. O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – Traditional stories describe God swallowing deadly poison to save the world when the cosmic ocean was churned. If the ocean is churned again, Vallalar will drink the poison himself if God commands it. Service means trusting the divine will.

10

முத்தி நேர்கிலாத் தேவர்கள் தமைநான்
முந்து றேன்அவர் முற்பட வரினும்

சுத்தி யாகிய சொல்லுடை அணுக்கத்
தொண்டர் தம்முடன் சூழ்த்திடீர் எனினும்
புத்தி சேர்புறத் தொண்டர்தம் முடனே
பொருந்த வைக்கினும் போதும்மற் றதுவே
துத்தி யார்பணி யீர்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

mutti nērkilāt tēvarkaḷ tamainmāṉ muntu ṟēṉavar muṟpaṭa variṉum cutti yākiya colluṭai aṇukkat toṇṭar tammuṭaṉ cūḻttiṭīr eṉiṉum putti cērpuṟat toṇṭartam muṭaṉē porunta vaikkiṉum pōtummaṟ ṟatuvē tutti yārpaṇi yīroṟṟi uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – I will not approach the gods who cannot grant liberation. Even if they come forward, I will not follow them. Even if you do not gather me among your close devotees who speak pure words, it is enough if you place me appropriately with your outer devotees who possess good sense. You wear the spotted serpent. You possess Otriyur. O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – True devotion demands a singular focus. Vallalar refuses to seek out lesser gods who do not have the power to grant liberation. He asks only to be kept near the highest truth, content to sit in the back row among the outer circle of devotees.

11

என்ன நான்அடி யேன்பல பலகால்
இயம்பி நிற்பதிங் கெம்பெரு மானீர்
இன்னும் என்னைஓர் தொண்டன்என் றுளத்தில்
ஏன்று கொள்ளிரேல் இருங்கடற் புவியோர்
பன்ன என்உயிர் நும்பொருட் டாகப்
பாற்றி நும்மிசைப் பழிசுமத் துவல்காண்
துன்னு மாதவர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

eṉṉa nāṉaṭi yēṉpala palakāl iyampi niṟpatiṅ kemperu māṉīr iṉṉum eṉṉai-ōr toṇṭaṉeṉ ṟuḷattil ēṉṟu koḷḷirēl iruṅkaṭaṟ puviyōr paṉṉa eṉuyir numporuṭ ṭākap pāṟṟi nummicaip paḻicumat tuvalkāṇ tuṉṉu mātavar pukaḻoṟṟi uṭaiyīr tūya mālviṭait tuvacatti ṉīrē.

TRANSLATION – O our Great Lord, why should I, your humble servant, stand here speaking again and again? If you still do not accept me in your heart as a servant, I will cast away my life for your sake. Watch me heap

the blame on you, leaving the people of this sea-girt world to talk about it! You are the Lord of Otriyur, praised by gathering throngs of great ascetics. O Lord of the flag bearing the pure great bull!

COMMENTARY – Vallalar issues a desperate, loving threat to the divine. He warns that if he is not accepted as a servant, he will give up his life and leave the world to blame God for his death. This passionate demand reveals intimacy between the soul and the divine. Vallalar is dependent on grace and feels close enough to hold God accountable for withholding it. The banner of the great bull is a traditional mark of Siva, representing pure devotion and divine presence.

055. THE PETITION TO THE LORD OF THE DRAMA OF WISDOM - NĀṬAKA VIṆṆAPPAM -

நாடக விண்ணப்பம்

1

மடுக்கும் நீர்உடைப் பாழ்ங்கிண றதனுள்
வழுக்கி வீழ்ந்தவன் வருந்துறா வண்ணம்
எடுக்கின் றோர்என இடையிற்கை விடுதல்
இரக்க முள்ளவர்க் கியல்பன்று கண்டீர்
தடுக்கி லாதெனைச் சஞ்சல வாழ்வில்
தாழ்த்து கின்றது தருமம்அன் றுமக்கு
நடுக்கி லார்தொழும் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

maṭukkum nīruṭaip pāḻṅkiṇa ṟataṉuḷ vaḻukki vīḻntavaṉ varuntuṟā vaṇṇam eṭukkiṉ ṟōreṉa iṭaiyiṟkai viṭutal irakka muḷḷavark kiyalpaṉṟu kaṇṭīr taṭukki lāteṉaic cañcala vāḻvil tāḻttu kiṉṟatu tarumamaṉ ṟumakku naṭukki lārtoḻum oṟṟiyūr uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – When someone slips and falls into a ruined well filled with water, compassionate people do not begin to lift him to ease his suffering and then let go of his hand halfway. It is not righteous of you to plunge me into this unsteady life without offering any support. Lord of Otriyur, worshipped by those free from fear, you perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – Vallalar compares his spiritual struggle to falling into a ruined well. He asks how God can offer hope of rescue only to let go halfway, dropping him back into worldly suffering. God watches his desperate struggle from a distance, treating it like a theatrical performance.

2

வெண்மை நெஞ்சினேன் மெய்என்ப தறியேன்
விமல நும்மிடை வேட்கையும் உடையேன்
உண்மை ஓதினேன் வஞ்சக வாழ்க்கை
உவரி வீழ்வனேல் உறுதிமற் றறியேன்
கண்மை உள்ளவர் பாழ்ங்குழி வீழக்
கண்டி ருப்பது கற்றவர்க் கழகோ

நண்மை ஒற்றியீர் திருச்சிற்றம் பலத்துள்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

veṇmai neñciṉēṉ meyeṉpa taṟiyēṉ vimala nummiṭai vēṭkaiyum uṭaiyēṉ
uṇmai ōtiṉēṉ vañcaka vāḻkkai uvari vīḻvaṉēl uṟutimaṟ ṟaṟiyēṉ kaṇmai
uḷḷavar pāḻṅkuḻi vīḻak kaṇṭi ruppatu kaṟṟavark kaḻakō naṇmai oṟṟiyīr
tirucciṟṟam palattuḷ ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – I have an ignorant heart. I do not know the truth. O pure Lord, I yearn for you. I speak the truth. If I fall into the ocean of this deceitful life, I know no other refuge. Is it beautiful for the wise to stand by and watch those dear to them fall into a ruined pit? Beloved Lord of Otriyur, you perform a drama of wisdom within the sacred hall.

COMMENTARY – Vallalar confesses his ignorance and yearning for the divine. He asks how the pure Lord can watch someone who loves him fall into a pit of deceit. God's silence feels like a play where the divine is merely an audience to human struggle.

3

குற்ற மேபல இயற்றினும் எனைநீர்
கொடியன் என்பது குறிப்பல உமது
பொற்றை நேர்புயத் தொளிர்திரு நீற்றைப்
பூசு கின்றனன் புனிதநும் அடிக்கண்
உற்ற தோர்சிறி தன்பும்இவ் வகையால்
உறுதி ஈவதிங் குமக்கொரு கடன்காண்
நற்ற வத்தர்வாழ் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

kuṟṟa mēpala iyaṟṟiṉum eṉainīr koṭiyaṉ eṉpatu kuṟippala umatu poṟṟai
nērpuyat toḷirtiru nīṟṟaip pūcu kiṉṟaṉaṉ puṉitanum aṭikkaṇ uṟṟa tōrciṟi
taṉpumiv vakaiyāl uṟuti īvatiṅ kumakkoru kaṭaṉkāṇ naṟṟa vattarvāḻ oṟṟiyūr
uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – Even though I commit many faults, you do not consider me a cruel person. I smear myself with the sacred ash that shines on your mountain-like shoulders. O pure Lord, I hold a little love for your feet. Because of this, it is your duty to grant me stability here. Lord of Otriyur where people of great penance live, you perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – A devotee can claim God's protection even if full of flaws. Vallalar reminds the Lord that he wears the sacred ash and holds a little love in his heart. Because of this genuine connection, it is God's duty to grant him stability in a chaotic world.

4

உள்ள தோதினால் ஒறுக்கிலேம் என்பர்
உலகு ளோர்இந்த உறுதிகொண் டடியேன்
கள்ளம் ஒதிலேன் நும்மடி அறியக்
காம வேட்கையில் கடலினும் பெரியேன்
வள்ள லேஉம தருள்பெறச் சிறிது
வைத்த சிந்தையேன் மயக்கற அருள்வீர்
நள்ளல் உற்றவர் வாழ்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

uḷḷa tōtiṉāl oṟukkilēm eṉpar ulaku ḷōrinta uṟutikoṇ ṭaṭiyēṉ kaḷḷam ōtilēṉ nummaṭi aṟiyak kāma vēṭkaiyil kaṭaliṉum periyēṉ vaḷḷa lē-uma taruḷpeṟac ciṟitu vaitta cintaiyēṉ mayakkaṟa aruḷvīr naḷḷal uṟṟavar vāḻoṟṟi uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – People of the world say they will not punish a person who speaks the truth. Holding onto this assurance, your servant speaks no lies. Before your feet I confess that I am vaster than the ocean in my lustful desires. O benevolent Lord, I have focused my mind just a little on attaining your grace. Bestow your grace to clear my delusion. Lord of Otriyur where loving devotees live, you perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – Vallalar stakes his plea on honesty. He confesses his worldly desires are vaster than the ocean, trusting the old saying that a judge shows mercy to someone who tells the truth. He asks God to reward this transparency with the grace needed to clear his confusion.

5

அரந்தை யோடொரு வழிச்செல்வோன் தனைஓர்
ஆற்று வெள்ளம்ஈர்த் தலைத்திட அவனும்
பரந்த நீரிடை நின்றழு வானேல்
பகைவர் ஆயினும் பார்த்திருப் பாரோ
கரந்தை அஞ்சடை அண்ணல்நீர் அடியேன்
கலங்கக் கண்டிருக் கின்றது கடனோ
நரந்த மார்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

arantai yōṭoru vaḻiccelvōṉ taṉai-ōr āṟṟu veḷḷamīrt talaittiṭa avaṉum paranta nīriṭai niṉṟaḻu vāṉēl pakaivar āyiṉum pārttirup pārō karantai añcaṭai aṇṇalnīr aṭiyēṉ kalaṅkak kaṇṭiruk kiṉṟatu kaṭaṉō naranta mārpoḻil oṟṟiyūr uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – When a river flood drags away and batters a distressed person walking along a path, and he stands crying out in the spreading waters, would even his enemies stand by and simply watch? O Lord with beautiful matted hair adorned with Karanthai flowers, is it proper for you to just watch your servant suffer in confusion? Lord of Otriyur surrounded by fragrant orange groves, you perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – Vallalar uses the image of a man swept away by a flash flood. He argues that even a bitter enemy would rush to help someone drowning. He asks how God, a loving master, can stand on the shore and watch his servant drown in the flood of worldly life.

6

பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளும் கோலைப்
பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ
மறவிக் கையறை மனத்தினேன் உம்மேல்
வைக்கும் அன்பைநீர் மாற்றுதல் அழகோ
உறஇக் கொள்கையை உள்ளிரேல் இதனை
ஓதிக் கொள்ளிடம் ஒன்றிலை கண்டீர்
நறவிக் கோங்கிய ஒற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

piṟavik kaṇṇilāṉ kaikkoḷum kōlaip piṭuṅki vīcutal periyavark kaṟamō maṟavik kaiyaṟai maṉattiṉēṉ ummēl vaikkum aṉpainīr māṟṟutal aḻakō uṟa-ik koḷkaiyai uḷḷirēl itaṉai ōtik koḷḷiṭam oṉṟilai kaṇṭīr naṟavik kōṅkiya oṟṟiyam patiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – Is it righteous for great people to snatch and throw away the walking stick held by a man blind from birth? I have an empty mind afflicted with forgetfulness. Is it fair for you to reject the love I place upon you? If you hold firmly to this principle, look, there is no other place for me to complain about it. O Lord of Otriyur filled with honey! You perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – Snatching a walking stick from a blind man is a cruel act. Vallalar compares his weak and forgetful mind to this blindness. He relies on his love for the divine to guide him through life. If God rejects that love, it leaves him helpless with nowhere else to turn.

7

வலிய வந்திடு விருந்தினை ஒழிக்கார்
வண்கை உள்ளவர் மற்றதுபோலக்

கலிய நெஞ்சினேன் வஞ்சக வாழ்வில்
கலங்கி ஐயநுங் கருணையாம் அமுதை
மலிய உண்டிட வருகின்றேன் வருமுன்
மாற்று கிற்பிரேல் வள்ளல்நீர் அன்றோ
நலியல் நீக்கிடும் ஒற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

valiya vantiṭu viruntiṉai oḷikkār vaṇkai uḷḷavar maṟṟatupōlak kaliya neñciṉēṉ vañcaka vāḻvil kalaṅki aiyanuṅ karuṇaiyām amutai maliya uṇṭiṭa varukiṉṟēṉ varumuṉ māṟṟu kiṟpirēl vaḷḷalnīr aṉṟō naliyal nīkkiṭum oṟṟiyam patiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – Generous people do not turn away guests who come uninvited. Just like that, my heart is distressed and bewildered in this deceitful life. O Lord, I am coming to drink fully of your nectar of grace. If you turn me away before I even arrive, are you a true benefactor? O Lord of Otriyur who dispels distress! You perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – True generosity means feeding anyone who arrives hungry, even uninvited. Vallalar presents himself as an exhausted guest seeking the nectar of divine grace, desperate to escape worldly deceit. If God turns away a suffering soul, that reputation for generosity means nothing.

8

பொய்யன் ஆகிலும் போக்கிடம் அறியாப்
புலையன் ஆண்டவன் புகழ்உரைப் பானேல்
உய்ய வைப்பன்ஈ துண்மைஇவ் வுலகில்
ஒதிய னேன்புகல் ஓரிடம் அறியேன்
ஐய நும்மடிக் காட்செயல் உடையேன்
ஆண்ட நீர்எனை அகற்றுதல் அழகோ
நையல் அற்றிட அருள்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

poyyaṉ ākilum pōkkiṭam aṟiyāp pulaiyaṉ āṇṭavaṉ pukaḻuraip pāṉēl uyya vaippaṉī tuṇmai-iv vulakil otiya ṉēṉpukal ōriṭam aṟiyēṉ aiya nummaṭik kāṭceyal uṭaiyēṉ āṇṭa nīreṉai akaṟṟutal aḻakō naiyal aṟṟiṭa aruḷoṟṟi uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – Even if someone is a liar, if a lowly person with nowhere to go praises the Lord, the Lord will save him. This is the truth. In this world, I am a useless person and I know no other refuge. O Lord, I have

the duty to serve your feet. Is it fair for you who rule me to cast me away? O Lord of Otriyur who grants grace to end despair! You perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – The divine nature is so merciful that even the most flawed person is saved the moment they call for help. Vallalar claims this universal promise. He admits his faults and declares he has no other refuge. Since he belongs to the Lord, casting him away would be unjust.

9

தந்தை ஆயவர் தனையரைக் கெடுக்கச்
சமைவர் என்பது சற்றும்இன் றுலகில்
எந்தை நீர்எனை வஞ்சக வாழ்வில்
இருத்து வீர்எனில் யார்க்கிது புகல்வேன்
பந்த மேலிட என்பரி தாபம்
பார்ப்பி ரோஅருட் பங்கய விழியீர்
நந்த வொண்பணை ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

tantai āyavar taṉaiyaraik keṭukkac camaivar eṉpatu caṟṟumiṉ ṟulakil entai nīreṉai vañcaka vāḻvil iruttu vīreṉil yārkkitu pukalvēṉ panta mēliṭa eṉpari tāpam pārppi rō-aruṭ paṅkaya viḻiyīr nanta voṇpaṇai oṟṟiyūr uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – There is absolutely no talk in this world of fathers being ready to ruin their own sons. My Father, if you keep me in this deceitful life, to whom will I complain about this? Will you watch my suffering as my worldly bondage increases, O Lord with lotus eyes of grace? O Lord of Otriyur surrounded by flourishing bright fields! You perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – No father deliberately destroys his child. Addressing God as the ultimate father, Vallalar asks how a loving parent could watch a child suffer in the trap of worldly attachments. If God allows him to remain caught in this illusion, there is no one else he can appeal to for help.

10

கல்வி வேண்டிய மகன்தனைப் பெற்றோர்
கடுத்தல் ஓர்சிறு கதையிலும் இலைகாண்
செல்வம் வேண்டிலேன் திருவருள் விழைந்தேன்

சிறிய னேனைநீர் தியக்குதல் அழகோ
பல்வி தங்களால் பணிசெயும் உரிமைப்
பாங்கு நல்கும்அப் பரம்உமக் கன்றே
நல்வி தத்தினர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

kalvi vēṇṭiya makaṉtaṉaip peṟṟōr kaṭuttal ōrciṟu kataiyilum ilaikāṇ celvam vēṇṭilēṉ tiruvaruḷ viḻaintēṉ ciṟiya ṉēṉainīr tiyakkutal aḻakō palvi taṅkaḷāl paṇiceyum urimaip pāṅku nalkumap paramumak kaṉṟē nalvi tattiṉar pukaḻoṟṟi uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – You will not find even in a short story that parents are angry at a son who desires education. I do not want wealth. I desire only divine grace. Is it fair for you to confuse me, a lowly person? The supreme duty to grant me the right to serve you in many ways belongs to you, does it not? O Lord of Otriyur praised by good people! You perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – Parents are thrilled when their child wants to learn rather than chase idle things. Vallalar says he has no interest in worldly wealth and seeks only the supreme knowledge of divine grace. Since he asks for the highest possible good, it is God's duty to grant him clarity and the right to serve.

11

மண்ணில் நல்லவன் நல்லவர் இடத்தோர்
வணக்கம் இன்மையன் வணங்குவன் ஆனால்
எண்ணி நம்புடை இருஎன உரைப்பர்
ஏன்வ ணங்கினை என்றுரைப் பாரோ
கண்ணின் நல்லநும் கழல்தொழ இசைந்தால்
கலக்கம் காண்பது கடன்அன்று கண்டீர்
நண்ணி மாதவன் தொழும்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே.

maṇṇil nallavaṉ nallavar iṭattōr vaṇakkam iṉmaiyaṉ vaṇaṅkuvaṉ āṉāl eṇṇi nampuṭai iru-eṉa uraippar ēṉva ṇaṅkiṉai eṉṟuraip pārō kaṇṇiṉ nallanum kaḻaltoḻa icaintāl kalakkam kāṇpatu kaṭaṉaṉṟu kaṇṭīr naṇṇi mātavaṉ toḻumoṟṟi uṭaiyīr ñāṉa nāṭakam naviṟṟukiṉ ṟīrē.

TRANSLATION – If a good person on earth, who previously lacked reverence, bows before noble people, they will thoughtfully say, "Stay by our side." Will they ever ask, "Why did you bow?" When I step forward to worship your feet, which are more precious than my own eyes, it is not

proper for you to let me suffer distress. O Lord of Otri, approached and worshipped by the great Vishnu! You perform a drama of wisdom.

COMMENTARY – Just as good people welcome a respectful visitor, God should accept his devotion without leaving him in distress. If someone who usually lacks reverence bows to a kind person, they are invited to stay instead of being questioned. Vallalar asks why God lets him suffer confusion after he steps forward to worship. He concludes that the Lord of Otri, revered even by Vishnu, must be playing a deliberate game of wisdom by holding back his grace.

056. THE PETITION TO THE DIVINE FORM - TIRUVAṆṆA VIṆṆAPPAM - திருவண்ண விண்ணப்பம்

1

கண்ணப்பா என்றருளும் காளத்தி யப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டும் மதலையைப்பால் வாரிதியை
உண்ணப்பா என்றுரைத்த ஒற்றியப்பா வந்தருள
எண்ணப்பா என்றழும்இவ் ஏழைமுகம் பாராயோ.

kaṇṇappā eṉṟaruḷum kāḷatti yappāmuṉ vaṇṇappāl vēṇṭum matalaiyaippāl vāritiyai uṇṇappā eṉṟuraitta oṟṟiyappā vantaruḷa eṇṇappā eṉṟaḻumiv ēḻaimukam pārāyō.

TRANSLATION – O Father of Kalahasti who graciously called your devotee Kannappa, O Father of Otriyur who told the infant crying for sweet milk to drink from the ocean of milk, will you not look at the face of this poor one who cries and begs you to come and bestow your grace?

COMMENTARY – The Lord accepted the untutored devotion of the hunter Kannappa, and gave an ocean of milk to the crying child-sage Upamanyu. If God is so quick to answer their needs, Vallalar asks, why will he not look at his own tears?

2

மஞ்சுபடும் செஞ்சடில வள்ளலே உள்ளுகின்றோர்
உஞ்சுபடும் வண்ணம்அருள் ஒற்றியூர் உத்தமனே
நஞ்சுபடும் கண்டம்உடை நம்பரனே வன்துயரால்
பஞ்சுபடும் பாடுபடும் பாவிமுகம் பாராயோ.

mañcupaṭum ceñcaṭila vaḷḷalē uḷḷukiṉṟōr uñcupaṭum vaṇṇamaruḷ oṟṟiyūr uttamaṉē nañcupaṭum kaṇṭamuṭai namparaṉē vaṉtuyarāl pañcupaṭum pāṭupaṭum pāvimukam pārāyō.

TRANSLATION – O generous Lord with red matted hair touching the clouds, O supreme Lord of Otriyur who grants grace to save those who think of you, O our highest Lord with a poison-stained throat, will you not look at the face of this sinner who suffers intense agony and is beaten like cotton by harsh sorrow?

COMMENTARY – The poison in Siva's throat shows his compassion, as he swallowed deadly venom to save all living beings. Vallalar describes his sorrow as beating him down like cotton struck to separate the seeds.

3

கண்ணார் அமுதே கரும்பேஎன் கண்ணேஎன்
அண்ணாஉன் பொன்னருள்தான் ஆர்ந்திடுமோ அல்லதென்றும்
நண்ணாதோ யாது நணுகுமோ என்றுருகி
எண்ணாதும் எண்ணும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

kaṇṇār amutē karumpē-eṉ kaṇṇē-eṉ aṇṇā-uṉ poṉṉaruḷtāṉ ārntiṭumō allateṉṟum naṇṇātō yātu naṇukumō eṉṟuruki eṇṇātum eṇṇuminta ēḻaimukam pārāyō.

TRANSLATION – O nectar filling my eyes, O sweet sugarcane, O my very eye, O my Lord, will I attain your golden grace? Or will it never reach me? What will befall me? Melting with these questions and thinking unimaginable thoughts, will you not look at the face of this poor one?

COMMENTARY – The greatest pain of devotion is the agonizing uncertainty of grace. Vallalar remains tormented by the thought that this golden grace might never reach him.

4

நாடியசீர் ஒற்றி நகர்உடையாய் நின்கோயில்
நீடியநற் சந்நிதியில் நின்றுநின்று மால்அயனும்
தேடிஅறி ஒண்ணாத் திருஉருவைக் கண்டுருகிப்
பாடிஅழு தேங்கும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

nāṭiyacīr oṟṟi nakaruṭaiyāy niṉkōyil nīṭiyanaṟ cannitiyil niṉṟuniṉṟu mālayaṉum tēṭi-aṟi oṇṇāt tiru-uruvaik kaṇṭurukip pāṭi-aḻu tēṅkumintap pāvimukam pārāyō.

TRANSLATION – O Lord of the glorious city of Otriyur sought by all, I stand again and again in the vast and holy sanctum of your temple. Seeing your sacred form which even Vishnu and Brahma could not comprehend despite their search, I melt, sing, cry, and languish. Will you not look at the face of this sinner?

COMMENTARY – Vishnu and Brahma tried and failed to find the top and bottom of Siva's infinite pillar of light. Vallalar stands in the temple before that same incomprehensible form, weeping and singing in his longing for a response.

5

வாங்கிமலை வில்லாக்கும் மன்னவனே என்அரசே

ஓங்கி வளந்தழுவும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
தூங்கிய துன்பச் சுமைசுமக்க மாட்டாது
ஏங்கிஅழு கின்றஇந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

vāṅkimalai villākkum maṉṉavaṉē eṉaracē ōṅki vaḷantaḻuvum oṟṟiyūr uttamaṉē tūṅkiya tuṉpac cumaicumakka māṭṭātu ēṅki-aḻu kiṉṟa-inta ēḻaimukam pārāyō.

TRANSLATION – O King who bent the great mountain into a bow, O my sovereign, O highest Lord of highly prosperous Otriyur, unable to bear this heavy burden of sorrow, I languish and cry. Will you not look at the face of this poor one?

COMMENTARY – Siva used the massive Mount Meru as a bow to destroy the three flying cities. Vallalar contrasts this image of divine strength with his own exhaustion, begging the Lord to relieve him of a sorrow he can no longer carry.

6

தொண்டர்க் கருளும் துணையே இணையில்விடம்
உண்டச் சுதற்கருளும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
சண்டப் பவநோயால் தாயிலாப் பிள்ளையெனப்
பண்டைத் துயர்கொளும்இப் பாவிமுகம் பாராயோ.

toṇṭark karuḷum tuṇaiyē iṇaiyilviṭam uṇṭac cutaṟkaruḷum oṟṟiyūr uttamaṉē caṇṭap pavanōyāl tāyilāp piḷḷaiyeṉap paṇṭait tuyarkoḷumip pāvimukam pārāyō.

TRANSLATION – O companion who graces the devotees. O righteous Lord of Otriyur who drank the peerless poison and granted grace to Vishnu. Afflicted by the fierce disease of worldly existence, I suffer ancient sorrow like a motherless child. Will you not look at the face of this sinner?

COMMENTARY – God is the protector who granted grace even to deities like Vishnu. Lost in the suffering of worldly life, Vallalar begs for this divine protection, crying out like a motherless child longing for a comforting glance.

7

உட்டிகழ்ந்த மேலவனே ஒற்றியூர் உத்தமனே
மட்டிலங்கும் உன்றன் மலரடியைப் போற்றாது
தட்டிலங்கு நெஞ்சத்தால் சஞ்சலித்துன் சந்நிதிக்கண்
எட்டிநின்று பார்க்கும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

uṭṭikaḷnta mēlavaṉē oṟṟiyūr uttamaṉē maṭṭilaṅkum uṉṟaṉ malaraṭiyaip pōṟṟātu taṭṭilaṅku neñcattāl cañcalittuṉ cannitikkaṇ eṭṭiniṉṟu pārkkuminta ēḻaimukam pārāyō.

TRANSLATION – O Supreme One shining within. O righteous Lord of Otriyur. Instead of praising your fragrant flower-like feet, I stand far away and look at your sanctum with an unsteady and agitated heart. Will you not look at the face of this poor soul?

COMMENTARY – Vallalar confesses his heart is too agitated to offer proper praise. Feeling unworthy, he stands at the edge of the sanctuary, hoping the Divine will look his way despite his flaws.

8

நச்சை மிடற்றணிந்த நாயகனே ஓர்பாகம்
பச்சைநிறம் கொண்ட பவளத் தனிமலையே
மிச்சை தவிர்க்கும்ஒற்றி வித்தகனே நின்அருட்கே
இச்சைகொடு வாடும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

naccai miṭaṟṟaṇinta nāyakaṉē ōrpākam paccainiṟam koṇṭa pavaḷat taṉimalaiyē miccai tavirkkumoṟṟi vittakaṉē niṉaruṭkē iccaikoṭu vāṭuminta ēḻaimukam pārāyō.

TRANSLATION – O Lord who wears poison on your throat. O peerless coral mountain with a green hue on one half. O wise Lord of Otriyur who dispels illusion. Will you not look at the face of this poor one who yearns and languishes for your grace?

COMMENTARY – God is pictured as a red mountain of coral sharing half of his form with the green hue of the Goddess. This divine presence clears away all worldly illusions. Vallalar brings his longing to this powerful figure, asking only for the gift of grace.

9

மால்அயர்ந்தும் காணா மலரடியாய் வஞ்சவினைக்
கால்அயர்ந்து வாடஅருட் கண்ணுடையாய் விண்ணுடையாய்
சேல்அயர்ந்த கண்ணார் தியக்கத்தி னால்உன்அருட்
பால்அயர்ந்து வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

mālayarntum kāṇā malaraṭiyāy vañcaviṉaik kālayarntu vāṭa-aruṭ kaṇṇuṭaiyāy viṇṇuṭaiyāy cēlayarnta kaṇṇār tiyakkatti ṉāluṉaruṭ pālayarntu vāṭumintap pāvimukam pārāyō.

TRANSLATION – You possess the flower-like feet that Vishnu grew weary seeking and could not find. You possess the eye of grace and the heavenly realm that make the foundation of deceitful karma wither. Bewildered by women with carp-like eyes, I have forgotten the milk of your grace. Will you not look at the face of this languishing sinner?

COMMENTARY – Worldly desires easily distract the human heart from spiritual truth. Vallalar admits that physical attraction has clouded his mind and made him forget the nourishment of divine grace. He calls upon the Supreme to burn away his burden of past actions (karma) with a single look.

10

சொந்தமுற எண்ணித் தொழுகின்ற மெய்யடியர்
சந்தமுறும் நெஞ்சத் தலத்தமர்ந்த தத்துவனே
நந்தவனஞ் சூழ்ஒற்றி நாயகனே வாழ்க்கைஎனும்
பந்தமதில் வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

contamuṟa eṇṇit toḻukiṉṟa meyyaṭiyar cantamuṟum neñcat talattamarnta tattuvaṉē nantavaṉañ cūḻoṟṟi nāyakaṉē vāḻkkai-eṉum pantamatil vāṭumintap pāvimukam pārāyō.

TRANSLATION – O Supreme Truth seated in the beautiful hearts of true devotees who claim you as their own and worship you. O Lord of Otriyur surrounded by flower gardens. Will you not look at the face of this sinner who languishes in the bondage of worldly life?

COMMENTARY – God dwells within the hearts of those who love him. Vallalar contrasts this inner peace with his own struggle, feeling tangled in the bonds of ordinary life. He pleads for the Divine to notice his suffering and offer a way out of this confinement.

11

தில்லையிடை மேவும்எங்கள் செல்வப் பெருவாழ்வே
ஒல்லைஅடி யார்க்கருளும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
அல்லை நிகர்க்கும் அளகத்தார் ஆசைதனக்
கெல்லைஅறி யாதஇந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

tillaiyiṭai mēvumeṅkaḷ celvap peruvāḻvē ollai-aṭi yārkkaruḷum oṟṟiyūr uttamaṉē allai nikarkkum aḷakattār ācaitaṉak kellai-aṟi yāta-inta ēḻaimukam pārāyō.

TRANSLATION – O our great life of wealth abiding in Thillai! O supreme Lord of Otriyur who swiftly graces your devotees! Will you not look upon the face of this poor wretch who knows no bounds to his desire for women with night-dark hair?

COMMENTARY – Vallalar begs for God's attention despite being trapped by endless worldly desires. He addresses the divine presence in Thillai (Chidambaram) and Otriyur (a sacred shrine in Chennai), praising God for swiftly granting grace to true devotees. Then he makes a raw confession of his own weakness, admitting he is lost in lust. By bringing his flaws directly to the divine, he shows that sincere prayer depends on complete honesty.

12

விதிஇழந்த வெண்தலைகொள் வித்தகனே வேதியனே
மதிஇழந்தோர்க் கேலா வளர்ஒற்றி வானவனே
நிதிஇழந்தோர் போல்அயர்ந்து நின்னுடைய வாழ்க்கைப்
பதிவிரும்பி வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

viti-iḻanta veṇtalaikoḷ vittakaṉē vētiyaṉē mati-iḻantōrk kēlā vaḷaroṟṟi vāṉavaṉē niti-iḻantōr pōlayarntu niṉṉuṭaiya vāḻkkaip pativirumpi vāṭumintap pāvimukam pārāyō.

TRANSLATION – O wise one holding the white skull of fallen Brahma! O Lord of the Vedas! O heavenly Lord of flourishing Otriyur who remains beyond the reach of the foolish! I languish like someone who has lost all his wealth. Will you not look upon the face of this sinner who withers away in longing for your realm of divine life?

COMMENTARY – Spiritual longing feels like a devastating physical loss, leaving Vallalar in the despair of someone who has lost all their wealth. He calls out to Siva, who carries the skull of the creator deity Brahma, proving that divine power outlasts all other forces. Feeling bankrupt without this presence, he begs the Lord to look at his suffering.

057. THE PETITION OF BEWILDERMENT - MARUṬKAI VIṆṆAPPAM - மருட்கை விண்ணப்பம்

1

யாது செய்குவன் போதுபோ கின்ற
தண்ண லேஉம தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொறுத்தருள் புரியும்
கொள்கை யீர்எனைக் குறுகிய குறும்பர்
வாது செய்கின்றார் மனந்தளர் கின்றேன்
வலியி லேன்செயும் வகைஒன்றும் அறியேன்
மாதர் செய்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

yātu ceykuvaṉ pōtupō kiṉṟa taṇṇa lē-uma taṉparuk kaṭiyēṉ kōtu ceyyiṉum poṟuttaruḷ puriyum koḷkai yīreṉaik kuṟukiya kuṟumpar vātu ceykiṉṟār maṉantaḷar kiṉṟēṉ valiyi lēṉceyum vakai-oṉṟum aṟiyēṉ mātar ceypoḻil oṟṟiyūr uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – What shall I do? Time is passing, O Lord. I am a servant to your devotees. You have the nature of forgiving and granting grace even when I commit faults. The wicked ones who surround me are attacking me. My heart is disheartened. I have no strength. I know no way to act. O Lord of Otriyur with beautiful groves! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – As time slips away, the soul stands helpless against worldly distractions. Vallalar appeals to the divine as a master known for forgiving every fault, pleading for the strength he lacks.

2

எனக்கு நீர் இங்கோர் ஆண்டைஅல் லீரோ
என்னை வஞ்சகர் யாவருங் கூடிக்
கனக்கும் வன்பவக் கடலிடை வீழ்த்தக்
கண்டி ருத்தலோ கடன்உமக் கெளியேன்
தனக்கு மற்றொரு சார்பிருந் திடுமேல்
தயவு செய்திடத் தக்கதன் றிலைகாண்
மனக்கு நல்லவர் வாழ்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

eṉakku nīr iṅkōr āṇṭai-al līrō eṉṉai vañcakar yāvaruṅ kūṭik kaṉakkum vaṉpavak kaṭaliṭai vīḻttak kaṇṭi ruttalō kaṭaṉumak keḷiyēṉ taṉakku maṟṟoru cārpirun tiṭumēl tayavu ceytiṭat takkataṉ ṟilaikāṇ maṉakku nallavar vāḻoṟṟi uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – Are you not my Master here? All the deceivers have gathered together to cast me into the heavy, harsh ocean of worldly existence. Is it your duty to simply watch this happen? If this poor wretch had any other refuge, it might not be fitting for you to show mercy. O Lord of Otriyur where the good-hearted live! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – A true master cannot stand by and watch a servant drown in the heavy ocean of worldly existence. Having no other refuge, Vallalar tells the divine it is their duty to step in and save him.

3

எஞ்சல் இல்லதோர் காமமாம் கடல்ஆழ்ந்
திளைக்கின் றேன்இனி என்செய்வன் அடியேன்
தஞ்சம் என்றுமத திணைமலர் அடிக்கே
சரண்பு குந்தனன் தயவுசெய் யீரேல்
வஞ்ச வாழ்க்கையாம் திமிங்கிலம் எனுமீன்
வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத் திடுங்காண்
மஞ்ச ளாவிய பொழில்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

eñcal illatōr kāmamām kaṭalāḻn tiḷaikkiṉ ṟēṉiṉi eṉceyvaṉ aṭiyēṉ tañcam eṉṟuma tiṇaimalar aṭikkē caraṇpu kuntaṉaṉ tayavucey yīrēl vañca vāḻkkaiyām timiṅkilam eṉumīṉ vārik koṇṭeṉai vāymaṭut tiṭuṅkāṇ mañca ḷāviya poḻiloṟṟi uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – I am sinking and languishing in the endless ocean of lust. What will I, your servant, do now? Crying for refuge, I surrendered at your twin lotus feet. If you do not show mercy, the whale of this deceitful life will sweep me up and swallow me in its mouth! O Lord of Otriyur with groves touched by clouds! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – The struggle against physical desire is like sinking in an endless sea. Without immediate divine mercy, the massive, predatory weight of this deceitful life will swallow the soul whole.

4

என்பி றப்பினை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
என்செய் வேன்எனை என்செய நினைக்கேன்
முன்பி றப்பிடை இருந்தசே டத்தால்
மூட வாழ்க்கையாம் காடகத் தடைந்தே
அன்பி றந்தவெங் காமவேட் டுவனால்
அலைப்புண் டேன்உம தருள்பெற விழைந்தேன்
வன்பி றந்தவர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

eṉpi ṟappiṉai yārkkeṭut turaippēṉ eṉcey vēṉeṉai eṉceya niṉaikkēṉ muṉpi ṟappiṭai iruntacē ṭattāl mūṭa vāḻkkaiyām kāṭakat taṭaintē aṉpi ṟantaveṅ kāmavēṭ ṭuvaṉāl alaippuṇ ṭēṉuma taruḻpeṟa viḻaintēṉ vaṉpi ṟantavar pukaḻoṟṟi uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – To whom can I describe my birth? What will I do? What can I plan to do with myself? Due to the remnants of my past births, I have entered the forest of this foolish life and am tormented by the cruel, loveless hunter of lust. I yearned to receive your grace. O Lord of Otriyur, praised by the mighty! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – The remnants of past births force the soul into the dense, confusing forest of mortal life. Here, lust is not a passing feeling but a cruel hunter actively tormenting the mind, leaving grace as the only hope of escape.

5

காமம் என்னும்ஓர் காவலில் உழன்றே
கலுழ்கின் றேன்ஒரு களைகணும் அறியேன்
சேம நல்லருட் பதம்பெறுந் தொண்டர்
சேர்ந்த நாட்டகம் சேர்வுற விழைந்தேன்
ஏமம் உற்றிடும் எனைவிடு விப்பார்
இல்லை என்செய்வன் யாரினும் சிறியேன்
வாம மாதராள் மருவொற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

kāmam eṉṉumōr kāvalil uḻaṉṟē kaluḻkiṉ ṟēṉoru kaḷaikaṇum aṟiyēṉ cēma nallaruṭ patampeṟun toṇṭar cērnta nāṭṭakam cērvuṟa viḻaintēṉ ēmam uṟṟiṭum eṉaiviṭu vippār illai eṉceyvaṉ yāriṉum ciṟiyēṉ vāma mātarāḷ maruvoṟṟi uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – Suffering in the prison of lust, I weep. I know no refuge. I yearned to reach the land where your devotees, who have attained the secure state of good grace, gather. There is no one to free me from this darkness. What will I do, I who am the lowest of all? O Lord of Otriyur, embraced by the beautiful Goddess! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – Worldly desire is a dark prison that isolates the soul from the pure company of true devotees. Left alone in this darkness, Vallalar weeps for a freedom he cannot achieve by himself.

6

இன்பம் என்பது விழைந்திடர் உழந்தேன்
என்னை ஒத்தஓர் ஏழைஇங் கறியேன்
துன்பம் என்பது பெருஞ்சுமை ஆகச்
சுமக்கின் றேன்அருள் துணைசிறி தில்லேன்
அன்பர் உள்ளகத் தமர்ந்திடுந் தேவர்
அடிக்குற் றேவலுக் காட்படு வேனோ
வன்பர் நாடுறா ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

iṉpam eṉpatu viḻaintiṭar uḻantēṉ eṉṉai otta-ōr ēḻai-iṅ kaṟiyēṉ tuṉpam eṉpatu peruñcumai ākac cumakkiṉ ṟēṉaruḷ tuṇaiciṟi tillēṉ aṉpar uḷḷakat tamarntiṭun tēvar aṭikkuṟ ṟēvaluk kāṭpaṭu vēṉō vaṉpar nāṭuṟā oṟṟiyūr uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – Seeking pleasure, I suffered misery. I know no wretch here equal to me. I carry sorrow as a massive burden. I have no support of grace whatsoever. Will I ever be fit to serve at the feet of the Lord who sits in the hearts of loving devotees? Lord of Otriyur, unapproachable by the cruel! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – The pursuit of worldly pleasure leads only to a heavy burden of sorrow. Vallalar feels destitute, wondering how someone weighed down by misery could be fit to serve the divine. Yet he looks to God for grace, calling the Lord the pupil of his eye: the center of his vision and his most precious guide.

7

ஊழ்வி னைப்படி எப்படி அறியேன்
உஞற்று கின்றனன் உமதருள் பெறவே

தாழ்வி னைத்தரும் காமமோ எனைக்கீழ்த்
தள்ளு கின்றதே உள்ளுகின் றதுகாண்
பாழ்வி னைக்கொளும் பாவியேன் செய்யும்
பாங்க றிந்திலேன் ஏங்குகின் றனனால்
வாழ்வி னைத்தரும் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

ūḻvi ṉaippaṭi eppaṭi aṟiyēṉ uñaṟṟu kiṉṟaṇaṉ umataruḷ peṟavē tāḻvi ṉaittarum kāmamō eṉaikkīḻt taḷḷu kiṉṟatē uḷḷukiṉ ṟatukāṇ pāḻvi ṉaikkoḷum pāviyēṉ ceyyum pāṅka ṟintilēṉ ēṅkukiṉ ṟaṇaṇāl vāḻvi ṉaittarum oṟṟiyūr uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – I do not know what my past karma dictates. I strive to attain Your grace. Yet lust, which brings degradation, pushes me down and dominates my thoughts. Look upon this. A sinner burdened with ruinous karma, I do not know what to do. I simply languish. Lord of Otriyur who grants true life! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – The struggle for spiritual purity is difficult when past actions (*karma*, the cycle of cause and effect) pull the mind backward. Vallalar wants divine grace, yet finds his thoughts dragged down by physical desires. Paralyzed between high spiritual goals and basic human flaws, he begs the Lord for a way forward.

8

இறப்பி லார்தொழும் தேவரீர் பதத்தை
எவ்வம் நீக்கியே எவ்விதத் தானும்
மறப்பி லாதுளம் நினைத்திடில் காமம்
வழிம றித்ததை மயக்குகின் றதுகாண்
குறிப்பி லாதென்னால் கூடிய மட்டும்
குறைத்தும் அங்கது குறைகில தந்தோ
வறிப்பி லாவயல் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

iṟappi lārtoḻum tēvarīr patattai evvam nīkkiyē evvitat tāṉum maṟappi lātuḷam niṉaittiṭil kāmam vaḻima ṟittatai mayakkukiṉ ṟatukāṇ kuṟippi lāteṉṉāl kūṭiya maṭṭum kuṟaittum aṅkatu kuṟaikila tantō vaṟippi lāvayal oṟṟiyūr uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – When I try to rid myself of flaws and hold Your feet, worshipped by the immortals, in my mind without ever forgetting, lust blocks the way and bewilders my heart. Look upon this. Even as I try my

utmost to diminish it, alas, it does not decrease. Lord of Otriyur surrounded by unfailing fertile fields! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – Even with supreme effort to keep God in mind, physical desires block the way. Vallalar admits that trying to force these desires away through sheer willpower is not working. The mind becomes confused, showing that human effort alone is rarely enough to overcome our deepest flaws.

9

சஞ்சி தந்தரும் காமம்என் றிடும்ஓர்
சலதி வீழ்ந்ததில் தலைமயக் குற்றே
அஞ்சி அஞ்சிநான் அலைகின்றேன் என்னை
அஞ்சல் என்பவர் யாரையும் அறியேன்
துஞ்சி னால்பின்பு சுகம்பலித் திடுமோ
துணையி லார்க்கொரு துணைஎன இருப்பீர்
மஞ்சின் நீள்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

cañci tantarum kāmameṉ ṟiṭumōr calati vīḻntatil talaimayak kuṟṟē añci añcināṉ alaikiṉṟēṉ eṉṉai añcal eṉpavar yāraiyum aṟiyēṉ tuñci ṉālpiṉpu cukampalit tiṭumō tuṇaiyi lārkkoru tuṇai-eṉa iruppīr mañciṉ nīḻpoḻil oṟṟiyūr uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – Plunged into the ocean of lust that breeds accumulated karma, my mind is bewildered. I wander in endless fear. I know no one who will tell me to fear not. If I die, will happiness come to me later? You stand as the sole support for those without support. Lord of Otriyur with vast groves touching the clouds! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – Trapped in worldly attachments, the mind wanders in endless anxiety. Vallalar feels alone in this struggle and wonders if death might bring relief. Realizing that no human comfort can ease this spiritual fear, he turns to the divine, trusting God to be the support for the helpless.

10

அல்ல ஓதியர் இடைப்படும் கமருக்
காசை வைத்தஎன் அறிவின்மை அளவைச்
சொல்ல வோமுடி யாதெனை ஆளத்

> துணிவு கொள்விரோ தூயரை ஆளல்
> அல்ல வோஉம தியற்கைஆ யினும்நல்
> அருட்கணீர்எனை ஆளலும் தகுங்காண்
> மல்லல் ஓங்கிய ஒற்றியூர் உடையீர்
> வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

alla ōtiyar iṭaippaṭum kamaruk kācai vaitta-eṉ aṟiviṉmai aḷavaic colla vōmuṭi yāteṉai āḷat tuṇivu koḷvirō tūyarai āḷal alla vō-uma tiyaṟkai-ā yiṉumnal aruṭkaṇīreṉai āḷalum takuṁkāṇ mallal ōṁkiya oṟṟiyūr uṭaiyīr vaṇkai yīreṉkaṇ maṇi-aṉai yīrē.

TRANSLATION – My ignorance in lusting after the physical crevices of dark-haired women is beyond measure. Will You resolve to accept me as Your own? Is it not Your nature to accept only the pure? Even so, You possess the eyes of supreme grace. It is fitting that You govern me as well. Lord of Otriyur towering in prosperity! O generous Lord who is like the pupil of my eye!

COMMENTARY – Most people assume God only accepts those who are already pure. Vallalar confesses his own impurity and foolishness, wondering if he has any right to be accepted. However, he concludes that divine grace is unconditional. Because the Lord looks upon all life with compassion, it is fitting for God to take in the flawed and make them pure.

058. PETITION TO THE UNQUESTIONING GIVER - KOṬAIMAṬA VIṆṆAPPAM - கொடைமட விண்ணப்பம்

1

நின்போன்ற தெய்வம்ஒன் றின்றென வேதம் நிகழ்த்தவும்நின்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாள்துணைப் போற்றுகிலேன்
என்போன்ற ஏழையர் யாண்டுளர் அம்பலத் தேநடஞ்செய்
மின்போன்ற வேணிய னேஒற்றி மேவிய வேதியனே.

niṉpōṉṟa teyvamoṉ ṟiṉṟeṉa vētam nikaḻttavumniṉ poṉpōṉṟa ñāṉap putumalart tāḷtuṇaip pōṟṟukilēṉ eṉpōṉṟa ēḻaiyar yāṇṭuḷar ampalat tēnaṭañcey miṉpōṉṟa vēṇiya ṉē-oṟṟi mēviya vētiyaṉē.

TRANSLATION – Although the Vedas declare there is no god like you, I do not praise your two fresh lotus feet of golden wisdom. Where are there poor wretches like me? O Lord with lightning-like matted hair who dances in the Hall! O Vedic Lord residing in Otri!

COMMENTARY – Knowing God's greatness does not guarantee devotion. Vallalar laments his failure to offer proper praise, though the ancient scriptures (*Vedas*) declare the absolute supremacy of the divine. He calls himself a wretch, contrasting his spiritual poverty with the radiant, dancing Lord of *Otri* (Otriyur, a sacred shrine town near Chennai).

2

வேதிய னேவெள்ளி வெற்பிடை மேவிய வித்தகனே
நீதிய னேமன்றில் நிட்கள ஆனந்த நிர்த்தமிடும்
ஆதிய னேஎமை ஆண்டவ னேமலை யாள்மகிழும்
பாதிய னேஎம் பராபர னேமுக்கட் பண்ணவனே.

vētiya ṉēveḷḷi veṟpiṭai mēviya vittakaṉē nītiya ṉēmaṉṟil niṭkaḷa āṉanta nirttamiṭum ātiya ṉē-emai āṇṭava ṉēmalai yāḷmakiḻum pātiya ṉē-em parāpara ṉēmukkaṭ paṇṇavaṉē.

TRANSLATION – O Vedic Lord! O wise one residing on the silver mountain! O just one! O primal Lord who performs the formless dance of bliss in the Hall! O Lord who rules over us! O Lord who shares half his form with the joyful Daughter of the Mountain! O our supreme Lord! O three-eyed supreme being!

COMMENTARY – The divine holds both absolute, formless reality and personal forms. Vallalar praises the Lord who dances invisibly in the

cosmic hall, while also residing on the silver mountain (Mount Kailash, Siva's mythological abode). He celebrates the divine as a balanced whole, sharing half its form with the divine mother.

3

பண்ணவ னேபசு பாசத்தை நீக்கும் பரம்பரனே
மண்ணவ னேனை மகிழ்ந்தவ னேமலம் மாற்றுகின்ற
விண்ணவ னேவெள் விடையவ னேவெற்றி மேவுநெற்றிக்
கண்ணவ னேஎனைக் காத்தவ னேஒற்றிக் காவலனே.

paṇṇava ṉēpacu pācattai nīkkum paramparaṉē maṇṇava ṉēṉai makiḻntava ṉēmalam māṟṟukiṉṟa viṇṇava ṉēveḷ viṭaiyava ṉēveṟṟi mēvuneṟṟik kaṇṇava ṉē-eṉaik kāttava ṉē-oṟṟik kāvalaṉē.

TRANSLATION – O supreme being! O transcendent Lord who removes the bonds of the soul! O Lord who delighted in me, a mere earthly being! O heavenly Lord who removes impurities! O rider of the white bull! O Lord with the victorious eye on the forehead! O Lord who protects me! O protector of Otri!

COMMENTARY – Divine grace acts directly to free human beings from ignorance. Vallalar addresses the Lord as the power that removes *pacu pācam* (the worldly bonds that tie the soul down) and *malam* (the inner impurities of ego and illusion). He marvels that this vast, victorious heavenly power delights in protecting a mere earthly being like himself.

4

காவல னேஅன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுறப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகடல் நஞ்சைஉண்ட
மாவல னேமுக்கண் வானவ னேஒற்றி மன்னவனே.

kāvala ṉē-aṉṟu māṇikkup poṟkiḻik kaṭṭaviḻtta pāvala ṉētoḻum pāṇaṉ paricuṟap pāṭṭaḷitta nāvala ṉētillai nāyaka ṉēkaṭal nañcai-uṇṭa māvala ṉēmukkaṇ vāṉava ṉē-oṟṟi maṉṉavaṉē.

TRANSLATION – O protector! O poetic Lord who untied the bundle of gold for the bachelor boy that day! O eloquent Lord who offered a song so the worshiping bard could win the prize! O Lord of Thillai! O mighty Lord who consumed the ocean poison! O three-eyed heavenly Lord! O sovereign of Otri!

COMMENTARY – God steps into the world to rescue the devoted. Vallalar recalls classical stories where the divine provided gold to a poor student, gave a winning song to a struggling musician, and swallowed deadly poison to save the universe. He sees the Lord of *Thillai* (Chidambaram, the holy city of the cosmic dance) as a constant protector of those in need.

5

மன்னவ னேகொன்றை மாலைய னேதிரு மாலயற்கு
முன்னவ னேஅன்று நால்வர்க்கும் யோக முறைஅறந்தான்
சொன்னவ னேசிவ னேஒற்றி மேவிய தூயவனே
என்னவ னேஐயம் ஏற்பவ னேஎனை ஈன்றவனே.

maṉṉava ṉēkoṉṟai mālaiya ṉētiru mālayaṟku muṉṉava ṉē-aṉṟu nālvarkkum yōka muṟai-aṟantāṉ coṉṉava ṉēciva ṉē-oṟṟi mēviya tūyavaṉē eṉṉava ṉē-aiyam ēṟpava ṉē-eṉai īṉṟavaṉē.

TRANSLATION – O sovereign! O wearer of the cassia garland! O Lord who existed before Vishnu and Brahma! O Lord who taught the path of yoga and dharma to the four sages that day! O Siva! O pure Lord residing in Otri! O my Lord! O Lord who accepts alms! O Lord who gave birth to me!

COMMENTARY – The ultimate creator is also a humble teacher. Vallalar points out that this Lord existed before the great gods of preservation and creation (*Vishnu* and *Brahma*), and gave the earliest teachings of yoga to ancient sages. Yet this same supreme being wanders as a beggar accepting alms, acting simultaneously as the cosmic sovereign and an approachable parent.

6

ஈன்றவ னேஅன்பர் இன்னுயிர்க் கின்புறும் இன்னமுதம்
போன்றவ னேசிவ ஞானிகள் உள்ளுறும் புண்ணியனே
ஆன்றவ னேஎம துள்ளும் புறம்பும் அறிந்துநின்ற
சான்றவ னேசிவ னேஒற்றி மேவிய சங்கரனே.

īṉṟava ṉē-aṉpar iṉṉuyirk kiṉpuṟum iṉṉamutam pōṉṟava ṉēciva ñāṉikaḷ uḷḷuṟum puṇṇiyaṉē āṉṟava ṉē-ema tuḷḷum puṟampum aṟintuniṉṟa cāṉṟava ṉēciva ṉē-oṟṟi mēviya caṅkaraṉē.

TRANSLATION – O Creator. You are like sweet ambrosia bringing joy to the precious lives of Your devotees. O Holy One abiding in the hearts of the wise ones of Siva. O Exalted One. O Witness who stands knowing our inside and outside. O Siva. O Sankara dwelling in Otri.

COMMENTARY – God is the vast creator of the universe and the intimate witness who knows everything inside and outside of us. For those who love Him, His presence is as sweet as ambrosia, the nectar of immortality. Vallalar shows that the divine is not distant, resting in the hearts of the wise.

7

சங்கர னேஅர னேபர னேநற் சராசரனே
கங்கர னேமதிக் கண்ணிய னேநுதல் கண்ணினனே
நங்கர மேவிய அங்கனி போன்றருள் நாயகனே
செங்கர னேர்வண னேஒற்றி மேவிய சின்மயனே.

caṅkara ṉē-ara ṉēpara ṉēnaṟ carācaraṉē kaṅkara ṉēmatik kaṇṇiya ṉēnutal kaṇṇiṉaṉē naṅkara mēviya aṅkaṉi pōṉṟaruḷ nāyakaṉē ceṅkara ṉērvaṇa ṉē-oṟṟi mēviya ciṉmayaṉē.

TRANSLATION – O Sankara. O Hara. O Supreme One. O Form of the good moving and unmoving worlds. O Bearer of the Ganges. O Wearer of the crescent moon. O One with the forehead eye. O Lord of grace, sweet like a beautiful fruit resting in our hands. O One with beautiful red hands. O Embodiment of pure consciousness dwelling in Otri.

COMMENTARY – The Supreme Lord makes up everything in the world, both moving and unmoving. He wears the cosmic signs of Siva, including the crescent moon and the Ganges river. Yet this vast, pure consciousness offers His grace as easily as a sweet fruit placed into our hands.

8

சின்மய னேஅனல் செங்கையில் ஏந்திய சேவகனே
நன்மைய னேமறை நான்முகன் மாலுக்கு நாடரிதாம்
தன்மைய னேசிவ சங்கர னேஎஞ் சதாசிவனே
பொன்மய னேமுப் புராந்தக னேஒற்றிப் புண்ணியனே.

ciṉmaya ṉē-aṉal ceṅkaiyil ēntiya cēvakaṉē naṉmaiya ṉēmaṟai nāṉmukaṉ mālukku nāṭaritām taṉmaiya ṉēciva caṅkara ṉē-eñ catācivaṉē poṉmaya ṉēmup purāntaka ṉē-oṟṟip puṇṇiyaṉē.

TRANSLATION – O Embodiment of pure consciousness. O Warrior holding fire in Your red hand. O Form of goodness. O One whose nature is hard to comprehend even for the Vedic four-faced Brahma and Thirumal. O Siva Sankara. O our Sadasiva. O Golden One. O Destroyer of the three cities. O Holy One of Otri.

COMMENTARY – The divine nature is beyond the grasp of even the greatest gods, like Brahma the creator and Thirumal (Vishnu) the preserver. He holds fire as the fierce warrior who destroyed the three cities of demons, yet He remains the form of goodness.

9

புண்ணிய னேஎமைப் போல்வார்க்கும் இன்பப் பொருள்அளிக்கும்
திண்ணிய னேநற் சிவஞான நெஞ்சில் தெளிந்தஅருள்
அண்ணிய னேகங்கை ஆறமர் வேணியில் ஆர்ந்தமதிக்
கண்ணிய னேபற் பலவாகும் அண்டங்கள் கண்டவனே.

puṇṇiya ṉē-emaip pōlvārkkum iṉpap poruḷaḷikkum tiṇṇiya ṉēnaṟ civañāṉa neñcil teḷinta-aruḷ aṇṇiya ṉēkaṅkai āṟamar vēṇiyil ārntamatik kaṇṇiya ṉēpaṟ palavākum aṇṭaṅkaḷ kaṇṭavaṉē.

TRANSLATION – O Holy One. O Resolute One who grants the treasure of bliss even to those like us. O Lord of grace who is close to hearts clear with the true wisdom of Siva. O Wearer of the crescent moon chaplet in Your matted hair where the river Ganges abides. O Creator of the manifold universes.

COMMENTARY – God is the vast architect who creates countless universes, but He stays close to human hearts that are clear with wisdom. Speaking with humility, Vallalar marvels that the Lord grants bliss even to ordinary people like himself.

10

கண்டவ னேசற்றும் நெஞ்சுரு காக்கொடுங் கள்வர்தமை
விண்டவ னேகடல் வேம்படி பொங்கும் விடம்அனைத்தும்
உண்டவ னேமற்றும் ஒப்பொன் றிலாத உயர்வுதனைக்
கொண்டவ னேஒற்றிக் கோயிலின் மேவும் குருபரனே.

kaṇṭava ṉēcaṟṟum neñcuru kākkoṭuṅ kaḷvartamai viṇṭava ṉēkaṭal vēmpaṭi poṅkum viṭamaṉaittum uṇṭava ṉēmaṟṟum oppoṉ ṟilāta uyarvutaṉaik koṇṭava ṉē-oṟṟik kōyiliṉ mēvum kuruparaṉē.

TRANSLATION – O Creator. O One who parts from cruel thieves whose hearts never melt even a little. O One who swallowed all the surging, bitter poison from the ocean. O One possessing an exalted greatness without any equal. O Supreme Guru dwelling in the temple of Otri.

COMMENTARY – The Lord's compassion is boundless, yet He keeps Himself distant from those whose hearts are hard and refuse to melt with

love. To connect with this supreme teacher, a person must approach with genuine feeling.

059. A SMALL PETITION - SIṚU VIṆṆAPPAM - சிறு விண்ணப்பம்

1

பண்ணால்உன் அருட்புகழைப் பாடு கின்றார்
பணிகின்றார் நின்அழகைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கண்ணார உளங்குளிரக் களித்தா னந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகின்றார் கருணை வாழ்வை
எண்ணாநின் றுனைஎந்தாய் எந்தாய் எந்தாய்
என்கின்றார் நின்அன்பர் எல்லாம் என்றன்
அண்ணாநான் ஒருபாவி வஞ்ச நெஞ்சால்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

paṇṇāluṉ aruṭpukaḻaip pāṭu kiṉṟār paṇikiṉṟār niṉaḻakaip pārttup pārttuk kaṇṇāra uḷaṅkuḷirak kaḷittā ṉantak kaṇṇīrkoṇ ṭāṭukiṉṟār karuṇai vāḻvai eṇṇāniṉ ṟuṉai-entāy entāy entāy eṉkiṉṟār niṉaṉpar ellām eṉṟaṉ aṇṇānāṉ orupāvi vañca neñcāl alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All your devotees sing your gracious glory with melodies. They bow down. They gaze endlessly at your beauty. Their eyes fill and their hearts cool. They rejoice and dance with tears of bliss. Reflecting on your life of compassion, they call out to you, "My Father, my Father, my Father!" My Lord, I am a lone sinner wandering with a deceitful heart. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – True devotion is a state of tearful joy born from recognizing God's infinite compassion. Vallalar contrasts this bliss with his own feeling of being lost. Calling himself a deceitful sinner, he adopts the voice of anyone who feels unworthy, asking for grace because he cannot save himself.

2

எப்பாலும் நின்அன்பர் எல்லாம் கூடி
ஏத்துகின்றார் நின்பதத்தை ஏழை யேன்நான்
வெப்பாய மடவியர்தம் கலவி வேட்டு
விழுகின்றேன் கண்கெட்ட விலங்கே போல
இப்பாரில் மயங்குகின்றேன் நன்மை ஒன்றும்
எண்ணுகிலேன் முக்கணுடை இறைவா என்றன்
அப்பாஎன் ஆருயிர்க்கோர் துணைவா வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

eppālum niṉaṉpar ellām kūṭi ēttukiṉṟār niṉpatattai ēḻai yēṉṉāṉ veppāya maṭaviyartam kalavi vēṭṭu viḻukiṉṟēṉ kaṇkeṭṭa vilaṅkē pōla ippāril mayaṅkukiṉṟēṉ naṉmai oṉṟum eṇṇukilēṉ mukkaṇuṭai iṟaivā eṉṟaṉ appā-eṉ āruyirkkōr tuṇaivā vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – Everywhere, all your devotees gather to praise your feet. I am a poor wretch. Craving the embrace of passionate women, I fall. Like a blind beast, I wander deluded in this world. I do not think of a single good deed. O Three-eyed Lord! My Father! The peerless companion to my precious soul! I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – The divine is addressed as the Three-eyed Lord, a traditional name for Siva. Physical desires and worldly confusion form a painful trap. Vallalar compares this to a blind animal wandering without direction, showing how base instincts blind us to our spiritual good.

3

இன்புடையார் நின்அன்பர் எல்லாம் நின்சீர்
இசைக்கின்றார் நான்ஒருவன் ஏழை இங்கே
வன்புடையார் தமைக்கூடி அவமே நச்சு
மாமரம்போல் நிற்கின்றேன் வஞ்ச வாழ்க்கைத்
துன்புடையார் அனைவர்க்கும் தலைமை பூண்டேன்
தூய்மைஎன்ப தறிந்திலேன் சூழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
அன்புடையாய் எனைஉடையாய் விடையாய் வீணே
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

iṉpuṭaiyār niṉaṉpar ellām niṉcīr icaikkiṉṟār nāṉoruvaṉ ēḻai iṅkē vaṉpuṭaiyār tamaikkūṭi avamē naccu māmarampōl niṟkiṉṟēṉ vañca vāḻkkait tuṉpuṭaiyār aṉaivarkkum talaimai pūṇṭēṉ tūymai-eṉpa taṟintilēṉ cūḻntōrk kellām aṉpuṭaiyāy eṉai-uṭaiyāy viṭaiyāy vīṇē alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – Filled with joy, all your devotees sing your glory. I am a lonely wretch here. Joining cruel people, I stand uselessly like a great poisonous tree. I took leadership of all those suffering the sorrow of a deceitful life. I know nothing of purity. You pour love on all who surround you. You possess me. O Rider of the Bull! I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – God is addressed as the Rider of the Bull. A person surrounded by cruelty is like a large poisonous tree offering no safe shade or useful fruit. Taking the blame as the leader of the deceitful, Vallalar illustrates how toxic environments poison a life.

4

விஞ்சுடையாய் நின்அன்பர் எல்லாம் நின்சீர்
மெய்ப்புளகம் எழத்துதித்து விளங்கு கின்றார்
நஞ்சுடையார் வஞ்சகர்தம் சார்பில் இங்கே
நான்ஒருவன் பெரும்பாவி நண்ணி மூட
நெஞ்சுடையார் தமக்கெல்லாம் தலைமை பூண்டு
நிற்கின்றேன் கருணைமுக நிமலக் கஞ்சம்
அஞ்சுடையாய் ஆறுடைய சடையாய் வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

viñcuṭaiyāy niṉaṉpar ellām niṉcīr meyppuḷakam eḻattutittu viḷaṅku kiṉṟār
nañcuṭaiyār vañcakartam cārpil iṅkē nāṉoruvaṉ perumpāvi naṇṇi mūṭa
neñcuṭaiyār tamakkellām talaimai pūṇṭu niṟkiṉṟēṉ karuṇaimuka nimalak
kañcam añcuṭaiyāy āṟuṭaiya caṭaiyāy vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – O Lord of supreme excellence! All your devotees praise your glory, their bodies thrilling with joy, and they shine brightly. I am a great sinner. Associating with deceitful, venomous people here, I stand as the leader of all those with foolish hearts. You have five immaculate lotus faces radiating compassion. You wear the river in your matted hair. I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – The physical thrill of spiritual joy is a hallmark of devotion, where the body reacts to grace. Vallalar contrasts this with his association with toxic, foolish people. He invokes classic attributes of Siva: the five lotus faces and the river Ganges caught in his matted hair.

5

பொய்யாத நின்அடியார் எல்லாம் நல்ல
புண்ணியமே செய்துநினைப் போற்று கின்றார்
நையாநின் றுலைகின்ற மனத்தால் இங்கே
நான்ஒருவன் பெரும்பாவி நாயேன் தீமை
செய்யாநின் றுழைக்கின்றேன் சிறிதும் நின்னைச்
சிந்தியேன் வந்திக்கும் திறமும் நாடேன்
ஐயாஎன் அப்பாஎன் அரசே வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

poyyāta niṉaṭiyār ellām nalla puṇṇiyamē ceytuniṉaip pōṟṟu kiṉṟār naiyāniṉ
ṟulaikiṉṟa maṉattāl iṅkē nāṉoruvaṉ perumpāvi nāyēṉ tīmai ceyyāniṉ
ṟulaikkiṉṟēṉ ciṟitum niṉṉaic cintiyēṉ vantikkum tiṟamum nāṭēṉ aiyā-eṉ
appā-eṉ aracē vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All your truthful devotees do good, virtuous deeds and praise you. I am a lonely, great sinner, low as a dog. With a wasting and troubled mind, I labor here doing only evil. I do not think of you even a little. I do not seek the way to worship you. O Master! My Father! My King! I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – True devotion is active, rooted in good deeds. Vallalar confesses to a troubled mind that produces negative actions and forgets the divine. This extreme self-criticism is a classic poetic method expressing total surrender, stripping away personal pride to rely on God's mercy.

6

தெருளுடையார் நின்அன்பர் எல்லாம் நின்றாள்
சிந்தையில்வைத் தானந்தம் தேக்கு கின்றார்
மருளுடையேன் நான்ஒருவன் பாவி வஞ்ச
மனத்தாலே இளைத்திளைத்து மயங்கு கின்றேன்
இருளுடையேன் ஏர்பூட்டும் பகடு போல்இங்
கில்உழப்பில் உழைக்கின்றேன் எல்லாம் வல்ல
அருளுடையாய் ஆளுடையாய் உடையாய் வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

teruḷuṭaiyār niṉaṉpar ellām niṉṟāḷ cintaiyilvait tāṉantam tēkku kiṉṟār maruḷuṭaiyēṉ nāṉoruvaṉ pāvi vañca maṉattālē iḷaittiḷaittu mayaṅku kiṉṟēṉ iruḷuṭaiyēṉ ērpūṭṭum pakaṭu pōliṅ kiḻuḻappil uḻaikkiṉṟēṉ ellām valla aruḷuṭaiyāy āḷuṭaiyāy uṭaiyāy vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All your clear-minded lovers keep your feet in their minds and brim with bliss. I am deluded. I alone am a sinner. Driven by my deceitful mind, I waste away and stand bewildered. Bound in darkness, I labor in worldly domestic toil like a bull yoked to a plow. O all-powerful Lord of Grace! O Master who rules me! I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – A mind absorbed in God is full of joy, while a worldly mind is exhausted. Vallalar compares the heavy, repetitive labor of daily life to a farm bull dragging a plow. He feels trapped in draining domestic chores while true seekers rest peacefully in grace.

7

வாரமுளார் நின்அடியார் எல்லாம் நின்னை
வாழ்த்துகின்றார் தலைகுளிர வணங்கு கின்றார்

தீரமிலேன் நானொருவன் பாவி வஞ்சச்
செயல்விளக்கும் மனத்தாலே திகைத்தேன் சைவ
சாரமிலேன் ஆசார மில்லேன் சித்த
சாந்தமிலேன் இரக்கமிலேன் தகவும் இல்லேன்
ஆரமுதே முக்கணுடை அரசே வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

vāramuḷār niṉaṭiyār ellām niṉṉai vāḻttukiṉṟār talaikuḷira vaṇaṅku kiṉṟār tīramilēṉ nāṉoruvaṉ pāvi vañcac ceyalviḷakkum maṉattālē tikaittēṉ caiva cāramilēṉ ācāra millēṉ citta cāntamilēṉ irakkamilēṉ takavum illēṉ āramutē mukkaṇuṭai aracē vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All your devoted servants praise you and bow their heads in cool peace. I lack resolve. I alone am a sinner. I stand bewildered by a mind that drives deceitful deeds. I lack the true essence of the Saiva path. I lack righteous conduct. I lack mental peace. I lack compassion and merit. O rare nectar! O three-eyed King! I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – True spiritual life requires inner peace and compassion. Looking inward, Vallalar laments finding only a restless, deceitful mind. He names the core requirements of a pure life, such as righteous conduct and a quiet mind, by expressing sorrow over not having them.

8

வண்மைபெறு நின்அன்பர் எல்லாம் நின்னை
வந்தனைசெய் தானந்த வயத்தே நின்றார்
பெண்மையுறும் மனத்தாலே திகைத்தேன் நின்சீர்
பேசுகிலேன் கூசுகிலேன் பேதை நானோர்
ஒண்மையிலேன் ஒழுக்கமிலேன் நன்மை என்ப
தொன்றுமிலேன் ஓதியேபோல் உற்றேன் மிக்க
அண்மையில்வந் தருள்புரிவோய் என்னே வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

vaṇmaipeṟu niṉaṉpar ellām niṉṉai vantaṉaicey tāṉanta vayattē niṉṟār peṇmaiyuṟum maṉattālē tikaittēṉ niṉcīr pēcukilēṉ kūcukilēṉ pētai nāṉōr oṇmaiyilēṉ oḻukkamilēṉ naṉmai eṉpa toṉṟumilēṉ ōtiyēpōl uṟṟēṉ mikka aṇmaiyilvan taruḷpurivōy eṉṉē vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All your bountiful lovers worship you and abide in the realm of bliss. Bewildered by a timid mind, I do not speak your glory. I feel no shame. I am a fool who lacks brilliance and discipline. I possess no

trace of anything called goodness. I have become like a chameleon. O Lord who draws very near to bestow Grace! I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – Fear and hesitation keep a person from speaking the truth or living a pure life. Vallalar uses a chameleon to describe a mind that constantly shifts instead of standing firm in goodness. This lack of steady discipline leaves him wandering aimlessly.

9

உம்பர்தமக் கரிதாம்உன் பதத்தை அன்றி
ஒன்றுமறி யார்உன்னை உற்றோர் எல்லாம்
இம்பர்வினை யுடையேன்நான் ஒருவன் பாவி
எட்டுணையும் நினைந்தறியேன் என்றும் எங்கும்
வம்பவிழ்பூங் குழல்மடவார் மையல் ஒன்றே
மனம்உடையேன் உழைத்திளைத்த மாடு போல்வேன்
அம்பலத்தெம் அரசேஇவ் வாழ்க்கைத் துன்பில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

umpartamak karitāmuṉ patattai aṉṟi oṉṟumaṟi yāruṉṉai uṟṟōr ellām imparviṉai yuṭaiyēṉnāṉ oruvaṉ pāvi eṭṭuṇaiyum niṉaintaṟiyēṉ eṉṟum eṅkum vampaviḻpūṅ kuḻalmaṭavār maiyal oṉṟē maṉamuṭaiyēṉ uḻaittiḻaitta māṭu pōlvēṉ ampalattem aracē-iv vāḻkkait tuṉpil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All those who have attained you know nothing but your feet, which remain rare even for the celestials. I alone am a sinner burdened by worldly karma. I do not think of you even a tiny fraction, at any time or any place. My mind holds nothing but lust for women wearing blooming, fragrant flowers in their hair. I am like a tired, overworked ox. O our King of the Hall! I wander in the misery of this worldly life. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – Worldly desire crowds out any thought of the divine. Vallalar confesses his mind is so consumed by physical attractions it leaves no room for grace. Driven by these urges, he feels reduced to an overworked ox carrying the heavy burden of worldly life.

10

கொலைஅறியாக் குணத்தோர்நின் அன்பர் எல்லாம்
குணமேசெய் துன்னருள்தான் கூடு கின்றார்
புலைஅறிவேன் நான்ஒருவன் பிழையே செய்து

> புலங்கெட்ட விலங்கேபோல் கலங்கு கின்றேன்
> நிலைஅறியேன் நெறியொன்றும் அறியேன் எங்கும்
> நினைஅன்றித் துணையொன்றும் அறியேன் சற்றும்
> அலைஅறியா அருட்கடல்நீ ஆள்க வீணில்
> அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

kolai-aṟiyāk kuṇattōrniṉ aṉpar ellām kuṇamēcey tuṉṉaruḷtāṉ kūṭu kiṉṟār pulai-aṟivēṉ nāṉoruvaṉ piḻaiyē ceytu pulaṅketṭa vilaṅkēpōl kalaṅku kiṉṟēṉ nilai-aṟiyēṉ neṟiyoṉṟum aṟiyēṉ eṅkum niṉai-aṉṟit tuṇaiyoṉṟum aṟiyēṉ caṟṟum alai-aṟiyā aruṭkaṭalnī āḷka vīṇil alaikiṉṟēṉ eṉceykēṉ antō antō.

TRANSLATION – All your lovers possess a character that knows no murder. Performing only good deeds, they unite with your Grace. I alone know baseness. Committing only mistakes, I stand bewildered like a beast devoid of senses. I do not know my true state. I know no righteous path. I know no companion but you anywhere. You are the ocean of Grace without a single wave. Rule me. I wander in vain. What shall I do? Alas, alas!

COMMENTARY – Union with divine Grace is only possible for those who know no murder of any living being. Vallalar teaches that compassion for all living beings, known as Jeevakarunyam, is the absolute foundation of a pure life. Without this strict commitment to non-violence and good deeds, a person is simply a confused beast cut off from God's perfectly calm ocean of Grace.

060. THE GREAT APPEAL - PERU VIṆṆAPPAM -
பெரு விண்ணப்பம்

1

இருளார் மனத்தேன் இழுக்குடையேன் எளியேன் நின்னை ஏத்தாத
மருளார் நெஞ்சப் புலையரிடம் வாய்ந்து வருந்தி மாழ்கின்றேன்
அருளார் அமுதப் பெருக்கேஎன் அரசே அதுநீ அறிந்தன்றோ
தெருளார் அன்பர் திருச்சபையில் சேர்க்கா தலைக்கும் திறம்அந்தோ.

iruḷār maṉattēṉ iḻukkuṭaiyēṉ eḷiyēṉ niṉṉai ēttāta maruḷār neñcap pulaiyariṭam vāyntu varunti māḻkiṉṟēṉ aruḷār amutap perukkē-eṉ aracē atunī aṟintaṉṟō teruḷār aṉpar tiruccapaiyil cērkkā talaikkum tiṟamantō.

TRANSLATION – My mind is filled with darkness. I am flawed. I am lowly. I suffer and languish, caught among base people with deluded hearts who do not praise you. O flood of graceful nectar, my King, you know this well. Yet, alas, you keep me wandering without admitting me to the holy assembly of your clear-minded devotees.

COMMENTARY – Vallalar feels trapped among people absorbed in worldly delusions and indifferent to the divine. He asks God why he is left to wander in such dark company instead of being welcomed into the assembly of true devotees.

2

உண்மை அறியேன் எனினும்எனை உடையாய் உனையே ஒவ்வொருகால்
எண்மை உடையேன் நினைக்கின்றேன் என்னே உன்னை ஏத்தாத
வெண்மை உடையார் சார்பாக விட்டாய் அந்தோ வினையேனை
வண்மை உடையாய் என்செய்கேன் மற்றோர் துணைஇங் கறியேனே.

uṇmai aṟiyēṉ eṉiṉumeṉai uṭaiyāy uṉaiyē ovvorukāl eṇmai uṭaiyēṉ niṉaikkiṉṟēṉ eṉṉē uṉṉai ēttāta veṇmai uṭaiyār cārpāka viṭṭāy antō viṉaiyēṉai vaṇmai uṭaiyāy eṉceykēṉ maṟṟōr tuṇai-iṅ kaṟiyēṉē.

TRANSLATION – Though I do not know the truth, you possess me. Even lowly as I am, I think of you from time to time. Why, alas, have you abandoned me, a vessel of karma, to the company of ignorant people who do not praise you? O generous Lord, what will I do? I know no other support here.

COMMENTARY – Even an imperfect connection to God is enough to call upon divine grace. Vallalar admits his spiritual practice is inconsistent,

thinking of God only from time to time. Yet he claims God as his only refuge, trusting divine generosity to outshine human imperfection.

3

எளியேன் இழைத்த பெறும்பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்திங் கின்பளித்தாய்
களியேன் தனைநீ இனிஅந்தோ கைவிட் டிடில்என் கடவேனே
ஒளியே முக்கட் செழுங்கரும்பே ஒன்றே அன்பர் உறவேநல்
அளியே பரம வெளியேஎன் ஐயா அரசே ஆரமுதே.

eḷiyēṉ iḻaitta peṟumpiḻaikaḷ ellām poṟuttiṅ kiṉpaḷittāy kaḷiyēṉ taṉainī iṉi-antō kaiviṭ ṭiṭileṉ kaṭavēṉē oḷiyē mukkaṭ ceḻuṅkarumpē oṉṟē aṉpar uṟavēnal aḷiyē parama veḷiyē-eṉ aiyā aracē āramutē.

TRANSLATION – You forgave all the great faults I committed in my lowliness and granted me bliss. If you abandon me now in my ignorance, alas, what will be my fate? O light, O lush three-eyed sugarcane, O peerless one, O kin of the devotees, O sweet grace, O supreme space, my Lord, my King, rare nectar.

COMMENTARY – Past grace gives the soul confidence to ask for present mercy. Vallalar reminds the Lord that he has been forgiven and granted bliss in the past, making the threat of current abandonment unbearable. The divine is addressed in intimate terms as sweet sugarcane and rare nectar, blending affection with reverence.

4

காமக் கடலில் படிந்தஞராம் கடலில் விழுந்தேன் கரைகாணேன்
ஏமக் கொடுங்கூற் றெனும்மகரம் யாது செயுமோ என்செய்கேன்
நாமக் கவலை ஒழித்துன்றாள் நண்ணும் அவர்பால் நண்ணுவித்தே
தாமக் கடிப்பூஞ் சடையாய்உன் தன்சீர் பாடத் தருவாயே.

kāmak kaṭalil paṭintañarām kaṭalil viḻuntēṉ karaikāṇēṉ ēmak koṭuṅkūṟ ṟeṉummakaram yātu ceyumō eṉceykēṉ nāmak kavalai oḻittuṉṟāḷ naṇṇum avarpāl naṇṇuvittē tāmak kaṭippūñ caṭaiyāyuṉ taṉcīr pāṭat taruvāyē.

TRANSLATION – Submerged in the sea of lust, I have fallen into the sea of sorrow and cannot see the shore. What will the shark of fierce, deadly death do to me? What will I do? Banish my dreadful anxiety and place me among those who reach your feet. O Lord with braided hair adorned with fragrant flowers, grant me the grace to sing your glory.

COMMENTARY – Worldly desire leads to a sea of sorrow where the fear of death waits like a shark. Singing God's glory in the company of true

devotees is the only rescue from this terrifying ocean. Finding the right spiritual community is the cure for mortal anxiety.

5

எண்ணா தெளியேன் செயும்பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்திங் கெனையாள்வ
தண்ணா நினது கடன்கண்டாய் அடியேன் பலகால் அறைவதென்னே
கண்ணார் நுதற்செங் கரும்பேமுக் கனியே கருணைக் கடலேசெவ்
வண்ணா வெள்ளை மால்விடையாய் மன்றா டியமா மணிச்சுடரே.

eṇṇā teḷiyēṉ ceyumpiḻaikaḷ ellām poṟuttiṅ keṉaiyāḷva taṇṇā niṉatu kaṭaṉkaṇṭāy aṭiyēṉ palakāl aṟaivateṉṉē kaṇṇār nutaṟceṅ karumpēmuk kaṉiyē karuṇaik kaṭalēcev vaṇṇā veḷḷai mālviṭaiyāy maṉṟā ṭiyamā maṇiccuṭarē.

TRANSLATION – O Lord, it is your duty to forgive all the unthinking faults committed by this lowly one and to rule me here. Why should your servant say this over and over? O red sugarcane with a beautiful eye on your forehead, O sweet triple fruit, O ocean of compassion, O red-hued Lord riding the great white bull, O great radiant gem dancing in the hall.

COMMENTARY – The plea shifts from a desperate cry to a claim of right. Vallalar boldly tells the Lord that it is His divine duty to forgive human faults and guide the soul. This intimacy allows the devotee to stop begging and remind God of His own endless compassion.

6

பாலே அமுதே பழமேசெம் பாகே எனும்நின் பதப்புகழை
மாலே அயனே இந்திரனே மற்றைத் தேவ ரேமறைகள்
நாலே அறியா தெனில்சிறியேன் நானோ அறிவேன் நாயகஎன்
மேலே அருள்கூர்ந் தெனைநின்தாள் மேவு வோர்பால் சேர்த்தருளே.

pālē amutē paḻamēcem pākē eṉumniṉ patappukaḻai mālē ayaṉē intiraṉē maṟṟait tēva rēmaṟaikaḷ nālē aṟiyā teṉilciṟiyēṉ nāṉō aṟivēṉ nāyaka-eṉ mēlē aruḷkūrn teṉainiṉtāḷ mēvu vōrpāl cērttaruḷē.

TRANSLATION – O Lord! If Mal, Ayan, Indra, the other devas, and the four Vedas do not know the glory of your feet praised as milk, nectar, fruit, and red syrup, how can I, a lowly one, know it? Bestow your grace upon me and join me with those who reach your feet.

COMMENTARY – The true glory of God cannot be grasped even by the greatest figures of traditional religion. Vallalar says that Mal (Vishnu), Ayan (Brahma), Indra (king of the celestial beings), the other *devas*

(heavenly beings), and the four *Vedas* (ancient scriptures) all fail to fully know the divine. Since the highest gods and texts fall short, he asks how a lowly person like him could possibly understand it. Instead of seeking intellectual knowledge, he simply begs for grace and the company of true devotees.

7

கண்ணார் நுதலோய் பெருங்கருணைக் கடலோய் கங்கை மதிச்சடையோய்
பெண்ணார் இடத்தோய் யாவர்கட்கும் பெரியோய் கரியோன் பிரமனொடும்
அண்ணா எனநின் றேத்தெடுப்ப அமர்ந்தோய் நின்றன் அடிமலரை
எண்ணா துழல்வோர் சார்பாக இருக்கத் தரியேன் எளியேனே.

kaṇṇār nutalōy peruṅkaruṇaik kaṭalōy kaṅkai maticcaṭaiyōy peṇṇār iṭattōy yāvarkaṭkum periyōy kariyōṉ piramaṉoṭum aṇṇā eṉaniṉ ṟēṭṭeṭuppa amarntōy niṉṟaṉ aṭimalarai eṇṇā tuḻalvōr cārpāka irukkat tariyēṉ eḷiyēṉē.

TRANSLATION – O Lord with an eye on your forehead, great ocean of compassion, wearer of the Ganges and the moon on your matted hair, sharing your left side with the Goddess! You are the greatest of all. You sit in majesty while the dark Vishnu and Brahma stand and praise you as their Lord. I am a poor soul. I cannot bear to remain in the company of those who wander without thinking of your lotus feet.

COMMENTARY – Living among people who have no thought of God is agony for the true seeker. Vallalar addresses the divine using the traditional attributes of Siva, praising a Lord who wears the river Ganges and the moon in his hair and shares his body with the Goddess. He pictures the great gods Vishnu and Brahma standing in reverence before this supreme reality. Overwhelmed by this majesty, his only desire is to escape the company of those who wander through life ignoring it.

8

பொய்யோர் அணியா அணிந்துழலும் புலையேன் எனினும் புகல்இடந்தான்
ஐயோ நினது பதம்அன்றி அறியேன் இதுநீ அறியாயோ
கைஓர் அனல்வைத் தாடுகின்ற கருணா நிதியே கண்ணுதலே
மெய்யோர் விரும்பும் அருமருந்தே வேத முடிவின் விழுப்பொருளே.

poyyōr aṇiyā aṇintuḻalum pulaiyēṉ eṉiṉum pukaliṭantāṉ aiyō niṉatu patamaṉṟi aṟiyēṉ itunī aṟiyāyō kai-ōr aṉalvait tāṭukiṉṟa karuṇā nitiyē kaṇṇutalē meyyōr virumpum arumaruntē vēta muṭiviṉ viḻupporuḷē.

TRANSLATION – Though I am a base man who wanders wearing falsehood as an ornament, alas, I know no refuge other than your feet. Do you not

know this? O treasure of compassion dancing with fire in your hand! O Lord with an eye on your forehead! O rare medicine desired by the truthful! O supreme reality at the crown of the Vedas!

COMMENTARY – God is the only refuge for a flawed human being. Vallalar freely admits his worldly failings, saying he wears falsehood like jewelry. Yet he appeals to God's compassion, asking if the divine is not aware that he has nowhere else to turn. He calls this presence the rare medicine that cures the disease of birth and the ultimate truth standing above all ancient scriptures.

9

இன்னே எளியேன் பொய்யுடையேன் எனினும் அடியன் அலவோநான்
என்னே நின்னைத் துதியாதார் இடத்தில் என்னை இருத்தினையே
அன்னே என்றன் அப்பாஎன் ஐயா என்றன் அரசேசெம்
பொன்னே முக்கட் பொருளேநின் புணர்ப்பை அறியேன் புலையேனே.

iṉṉē eḷiyēṉ poyyuṭaiyēṉ eṉiṉum aṭiyaṉ alavōnāṉ eṉṉē niṉṉait tutiyātār iṭattil eṉṉai iruttiṉaiyē aṉṉē eṉṟaṉ appā-eṉ aiyā eṉṟaṉ aracēcem poṉṉē mukkaṭ poruḷēniṉ puṇarppai aṟiyēṉ pulaiyēṉē.

TRANSLATION – Even now, though I am lowly and full of falsehood, am I not your devotee? Why have you placed me among those who do not praise you? O Mother, my Father, my Master, my King, pure gold, three-eyed reality! I am a base man, and I do not understand your design.

COMMENTARY – The soul feels bewildered when God leaves it among worldly and indifferent people. Vallalar questions why he has been placed in such an environment when he is, despite his flaws, a dedicated devotee. He calls out to God as his mother, father, and king, expressing helplessness. He confesses that he cannot understand why the divine has designed his life this way.

10

வஞ்ச மடவார் மயலொருபால் மணியே நின்னை வழுத்தாத
நஞ்சம் அனையார் சார்பொருபால் நலியும் வாழ்க்கைத் துயர்ஒருபால்
விஞ்சும் நினது திருவருளை மேவா துழலும் மிடிஒருபால்
எஞ்சல் இலவாய் அலைக்கின்ற தென்செய் கேன்இவ் எளியேனே.

vañca maṭavār mayalorupāl maṇiyē niṉṉai vaḻuttāta nañcam aṉaiyār cārporupāl naliyum vāḻkkait tuyarorupāl viñcum niṉatu tiruvaruḷai mēvā tuḻalum miṭi-orupāl eñcal ilavāy alaikkiṉṟa teṉcey kēṉiv eḷiyēṉē.

TRANSLATION – On one side is the delusion caused by deceitful women. On another side, O gem, is the company of poison-like people who do not praise you. On another side is the sorrow of a wasting life. On another side is the poverty of wandering without attaining your abundant holy grace. These afflictions toss me about endlessly. What shall I, a lowly one, do?

COMMENTARY – Worldly life attacks the seeker from every direction. Vallalar lists the forces that pull a person away from grace: the distraction of worldly desires, the toxic company of people who ignore the divine, the sorrow of wasting one's lifespan, and the spiritual poverty of living without God's light. These pressures toss the mind about endlessly. Feeling cornered by ordinary human existence, he asks what a poor soul can do.

061. LONGING FOR THE SACRED VISION - TIRUKKĀṬSIK KIRAṄKAL - திருக்காட்சிக் கிரங்கல்

1

மண்ணேயும் வாழ்க்கையிடை மாழாந்து வன்பிணியால்
புண்ணேயும் நெஞ்சம் புழுங்குகின்ற பொய்யவனேன்
பண்ணேயும் இன்பப் பரஞ்சுடரே என்இரண்டு
கண்ணேஉன் பொன்முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே.

maṇṇēyum vāḻkkaiyiṭai māḻāntu vaṉpiṇiyāl puṇṇēyum neñcam puḻuṅkukiṉṟa poyyavaṉēṉ paṇṇēyum iṉpap parañcuṭarē eṉiraṇṭu kaṇṇē-uṉ poṉmukattaik kāṇak kiṭaittilaṉē.

TRANSLATION – Distressed in this worldly life and afflicted by severe disease, I am a false one with a wounded and suffering heart. O Supreme Light of musical bliss! O my two eyes! I have not been able to see your golden face.

COMMENTARY – Vallalar confesses his weariness with worldly life and illness. Calling God the supreme light and his own two eyes shows a personal intimacy. Yet, he feels a sense of failure for not being granted a vision of the divine face.

2

மருள்ஆர்ந்த வல்வினையால் வன்பிணியால் வன்துயரால்
இருள்ஆர்ந்த நெஞ்சால் இடியுண்ட ஏழையனேன்
தெருள்ஆர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வச் சிவமேநின்
அருள்ஆர்ந்த முக்கண் அழகுதனைக் கண்டிலனே.

maruḷārnta valviṉaiyāl vaṉpiṇiyāl vaṉtuyarāl iruḷārnta neñcāl iṭiyuṇṭa ēḻaiyaṉēṉ teruḷārnta meyñ̃ñāṉac celvac civamēniṉ aruḷārnta mukkaṇ aḻakutaṉaik kaṇṭilaṉē.

TRANSLATION – Struck down by delusion-filled hard karma, severe disease, terrible sorrow, and a heart full of darkness, I am a helpless wretch. O Sivam, the wealth of clear true knowledge! I have not seen the beauty of your three eyes filled with grace.

COMMENTARY – Vallalar feels crushed by his past actions and the darkness in his own heart. He contrasts this inner darkness with God, whom he addresses as pure, clear knowledge itself, longing to see the grace pouring from the Lord's three eyes.

3

வல்லார் முலையார் மயல்உழந்த வஞ்சகனேன்
பொல்லார் புரம்எரித்த புண்ணியனே பொய்மறுத்த
நல்லார் தொழுந்தில்லை நாயகனே நன்றளித்த
அல்லார் களத்தின் அழகுதனைக் கண்டிலனே.

vallār mulaiyār mayaluḻanta vañcakaṉēṉ pollār purameritta puṇṇiyaṉē poymaṟutta nallār toḻuntillai nāyakaṉē naṉṟaḷitta allār kaḷattiṉ aḻakutaṉaik kaṇṭilaṉē.

TRANSLATION – I am a deceitful one who suffered in the infatuation for women with firm breasts. O virtuous one who burned the cities of the wicked! O Lord of Thillai worshiped by the good who have rejected falsehood! I have not seen the beauty of your dark throat that bestowed goodness on the world.

COMMENTARY – Vallalar admits to being drained by physical lust. He calls out to the Lord of Thillai (the sacred temple town of Chidambaram) and remembers an act of divine mercy. Siva drank a deadly poison to save the universe, turning his throat dark. Vallalar longs to see this mark because it represents compassion for all living beings.

4

நோயால் மெலிந்துனருள் நோக்குகின்ற நொய்யவனேன்
தாயா னவனேஎன் தந்தையே அன்பர்தமைச்
சேயாய் வளர்க்கும் சிவனே சிவனேஎம்
தூயாநின் பொற்றோளின் சுந்தரத்தைக் கண்டிலனே.

nōyāl melintuṉaruḷ nōkkukiṉṟa noyyavaṉēṉ tāyā ṉavaṉē-eṉ tantaiyē aṉpartamaic cēyāy vaḷarkkum civaṉē civaṉē-em tūyāniṉ poṟṟōḷiṉ cuntarattaik kaṇṭilaṉē.

TRANSLATION – Emaciated by disease, I am a frail one looking for your grace. You became my mother and my father. O Siva who raises devotees as your own children! O Siva, our pure one! I have not seen the beauty of your golden shoulders.

COMMENTARY – Vallalar approaches God not as a distant ruler, but as family. Worn down by illness, he asks only for the comforting sight of God's strong, golden shoulders.

5

வன்னேர் முலையார் மயல்உழந்த வன்மனத்தேன்
அன்னேஎன் அப்பாஎன் ஐயாஎன் ஆரமுதே
மன்னே மணியே மலையாள் மகிழ்உனது
பொன்னேர் இதழிப் புயங்காணப் பெற்றிலனே.

vaṉṉēr mulaiyār mayaluḻanta vaṉmaṉattēṉ aṉṉē-eṉ appā-eṉ aiyā-eṉ āramutē maṉṉē maṇiyē malaiyāḷ makiḻuṇatu poṉṉēr itaḻip puyaṅkāṇap peṟṟilaṉē.

TRANSLATION – I have a hard heart that suffered in the infatuation for women with firm breasts. O Mother! O my Father! O my Lord! O my rare ambrosia! O King! O Jewel! I have not been blessed to see your shoulders adorned with golden konrai flowers, the shoulders in which the daughter of the mountain rejoices.

COMMENTARY – Vallalar pours out a series of affectionate names for God. He longs to see the Lord's shoulders wearing garlands of golden *koṉṟai* flowers, sharing the joy felt by the divine Mother, known in the tradition as the daughter of the mountain.

6

நண்ணும் வினையால் நலிகின்ற நாயடியேன்
எண்ணும் சுகாதீத இன்பமே அன்புடையோர்
கண்ணும் கருத்தும் களிக்கவரும் கற்பகமே
பெண்ஒருபால் வாழும்உருப் பெற்றிதனைக் கண்டிலனே.

naṇṇum viṉaiyāl nalikiṉṟa nāyaṭiyēṉ eṇṇum cukātīta iṉpamē aṉpuṭaiyōr kaṇṇum karuttum kaḷikkavarum kaṟpakamē peṇorupāl vāḻumurup peṟṟitaṉaik kaṇṭilaṉē.

TRANSLATION – I am a dog-like devotee suffering from the karma that afflicts me. You are the supreme bliss beyond pleasure that I meditate upon. You are the wish-granting tree that comes to delight the eyes and hearts of those who love you. I have not seen the nature of your form where the Goddess dwells on one side.

COMMENTARY – Vallalar contrasts his own suffering with the joy of the divine. He longs to witness the Lord's complete form, which includes the Goddess sharing the left half of his body. This vision is described as a heavenly tree (*karpakam*) that grants every wish to those who approach with love.

7

தெவ்வண்ண மாயையிடைச் செம்மாந்த சிற்றடியேன்
இவ்வண்ணம் என்றறிதற் கெட்டாத வான்பொருளே
அவ்வண்ண மான அரசே அமுதேநின்
செவ்வண்ண மேனித் திறங்காணப் பெற்றிலனே.

tevvaṇṇa māyaiyiṭaic cemmānta ciṟṟaṭiyēṉ ivvaṇṇam eṉṟaṟitaṟ keṭṭāta vāṉporuḷē avvaṇṇa māṉa aracē amutēniṉ cevvaṇṇa mēṉit tiṟaṅkāṇap peṟṟilaṉē.

TRANSLATION – I am a lowly devotee bewildered amidst hostile illusion. O supreme reality, you cannot be understood or described as being a certain way. O King of that transcendent nature, O nectar, I have not received the blessing to see the majesty of your red-hued form.

COMMENTARY – The divine reality cannot be captured by words or limited to a shape. Yet Vallalar, lost in the confusion of worldly illusion (*maya*), yearns for a tangible vision of grace and grieves that he has not yet seen the Lord's red form.

8

அல்வைத்த நெஞ்சால் அழுங்குகின்ற நாயடியேன்
சொல்வைத்த உண்மைத் துணையே இணைத்தோள்மேல்
வில்வத் தொடைஅணிந்த வித்தகனே நின்னுடைய
செல்வத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே.

alvaitta neñcāl aḻuṅkukiṉṟa nāyaṭiyēṉ colvaitta uṇmait tuṇaiyē iṇaittōḷmēl vilvat toṭai-aṇinta vittakaṉē niṉṉuṭaiya celvat tiruvaṭiyiṉ cīrkāṇap peṟṟilaṉē.

TRANSLATION – I am a dog-like devotee sorrowing with a heart filled with darkness. O true companion established by the sacred words. O wise Lord wearing a garland of vilva leaves across your twin shoulders. I have not received the blessing to see the glory of your precious holy feet.

COMMENTARY – A mind filled with darkness leaves the devotee feeling miserable and unworthy. In this state of sorrow, the Lord is the only companion, known through the sacred scriptures. Vallalar describes the divine wearing a garland of sacred *vilva* leaves, aching to see his holy feet.

9

பொத்தேர் மயலால் புழுங்குகின்ற பொய்யடியேன்
கொத்தேர் செழுங்கொன்றைக் குன்றமே கோவாத

> முத்தே எவர்க்கும் முழுமுதலே முத்திக்கு
> வித்தேநின் பொன்னடிக்கீழ் மேவிநிற்க கண்டிலனே.

pottēr mayalāl puḻuṅkukiṉṟa poyyaṭiyēṉ kottēr ceḻuṅkoṉṟaik kuṉṟamē kōvāta muttē evarkkum muḻumutalē muttikku vittēniṉ poṉṉaṭikkīḻ mēviniṟka kaṇṭilaṉē.

TRANSLATION – I am a false devotee suffering from flawed delusion. O mountain adorned with clusters of rich konrai flowers. O unstrung pearl. O absolute primal source for all beings. O seed of liberation. I have not seen myself standing firmly beneath your golden feet.

COMMENTARY – Vallalar calls God an unstrung pearl—a perfect treasure existing naturally without being shaped by human hands. Seeing the divine as a mountain and the seed of spiritual freedom, he feels weighed down by his flaws and longs for permanent shelter at the Lord's feet.

10

> நீதியிலார் வாயிலிடை நின்றலைந்த நெஞ்சகனேன்
> சோதிஎலாம் சூழ்ந்தபரஞ் சோதியே செஞ்சடைமேல்
> பாதிநிலா ஓங்கும் பரமேநீ ஒற்றிநகர்
> வீதிஉலா வந்தஎழில் மெய்குளிரக் கண்டிலனே.

nītiyilār vāyiliṭai niṉṟalainta neñcakaṉēṉ cōti-elām cūḻntaparañ cōtiyē ceñcaṭaimēl pātinilā ōṅkum paramēnī oṟṟinakar vīti-ulā vanta-eḻil meykuḷirak kaṇṭilaṉē.

TRANSLATION – I am one whose heart wandered and lingered at the gates of unjust people. O supreme Jothi encompassing all lights. O Supreme Lord bearing a crescent moon high on your red matted hair. I have not seen the beauty of your procession through the streets of Otri city to let my body cool with joy.

COMMENTARY – Vallalar regrets wasting time seeking favors from worldly people who lack fairness. He turns instead to the supreme light (Jothi) outshining all other lights. He yearns for the relief of seeing the Lord, adorned with a crescent moon, carried through the streets of Otri city in a temple procession.

062. PLEADING FOR DIVINE GRACE - TIRU ARUṬ KIRAṄKAL - திரு அருட் கிரங்கல்

1

ஒப்பாரும் இல்லாத உத்தமனே ஒற்றியில்என்
அப்பாஉன் பொன்னடிக்கே அன்பிலேன் ஆனாலும்
தப்பா தகமெலியச் சஞ்சலத்தால் ஏங்குகின்ற
இப்பா தகத்தேற் கிரங்கினால் ஆகாதோ.

oppārum illāta uttamaṉē oṟṟiyileṉ appā-uṉ poṉṉaṭikkē aṉpilēṉ āṉālum tappā takameliyac cañcalattāl ēṅkukiṉṟa ippā takattēṟ kiraṅkiṉāl ākātō.

TRANSLATION – O supreme one who has no equal! My father in Otriyur! I have no love for your golden feet. Even so, I languish in sorrow, and my body grows thin. Will you not show pity on this great sinner?

COMMENTARY – Vallalar admits he has no real devotion to offer. He asks if his physical and mental suffering is enough reason for God to take pity on him. Divine grace responds to sheer human misery, regardless of spiritual achievements.

2

எஞ்சா இடரால் இரும்பிணியால் ஏங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கும் நாயேனைச்
செஞ்சாலி ஓங்கும் திருவொற்றி யப்பாநீ
அஞ்சாதே என்றுன் அருள்கொடுத்தால் ஆகாதோ.

eñcā iṭarāl irumpiṇiyāl ēṅkimaṉam pañcāka nontu paratavikkum nāyēṉaic ceñcāli ōṅkum tiruvoṟṟi yappānī añcātē eṉṟuṉ aruḷkoṭuttāl ākātō.

TRANSLATION – I suffer unending afflictions and heavy diseases. My mind aches and softens like beaten cotton. I struggle like a dog. O father of Otriyur where red paddy grows tall! Will you not say "do not fear" and bestow your grace upon me?

COMMENTARY – Disease and sorrow beat the mind down until it is as fragile as beaten cotton. Comparing his struggles to those of a stray dog, Vallalar begs for a single word of divine comfort to dispel his fear.

3

பற்றும் செழுந்தமிழால் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றம் குணமாகக் கொள்ளும் குணக்கடலே

மற்றங்கும் எண்தோள் மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்தால் ஆகாதோ.

paṟṟum ceḻuntamiḻāl pāṭukiṉṟōr ceytaperuṅ kuṟṟam kuṇamākak koḷḷum kuṇakkaṭalē maṟṟaṅkum eṇtōḷ malaiyē marakatamē peṟṟiṅ kaṭiyēṉ piṇikeṭuttāl ākātō.

TRANSLATION – You take the great faults committed by those who sing in rich Tamil as virtues. O ocean of virtues! O mountain with eight shoulders! O emerald! Will you not accept me here and destroy my afflictions?

COMMENTARY – The divine overlooks the mistakes of those who sing praises in Tamil, treating their very flaws as virtues. Vallalar asks the Lord for this same forgiveness. God is an ocean of good qualities who can wipe out all earthly afflictions.

4

எந்தையே என்பவர்தம் இன்னமுதே என்உரிமைத்
தந்தையே தாயே தமரேஎன் சற்குருவே
சிந்தையே ஓங்கும் திருவொற்றி ஐயாஎன்
நிந்தையே நீங்க நிழல்அளித்தால் ஆகாதோ.

entaiyē eṉpavartam iṉṉamutē eṉurimait tantaiyē tāyē tamarē-eṉ caṟkuruvē cintaiyē ōṅkum tiruvoṟṟi aiyā-eṉ nintaiyē nīṅka niḻalaḷittāl ākātō.

TRANSLATION – O sweet nectar to those who call you their father! My rightful father, mother, relation, and true Guru! O Lord of Otriyur who rises high in my mind! Will you not grant me your shade so that my shame is removed?

COMMENTARY – God acts as every intimate relationship a person can have: mother, father, close relative, and true teacher (*guru*). Vallalar asks for the shade of divine protection, as taking shelter there is the only way to escape the shame of worldly life.

5

உள்ளும் திருத்தொண்டர் உள்ளத் தெழுங்களிப்பே
கொள்ளும் சிவானந்தக் கூத்தாஉன் சேவடியை
நள்ளும் புகழுடைய நல்லோர்கள் எல்லாரும்
எள்ளும் புலையேன் இழிவொழித்தால் ஆகாதோ.

uḷḷum tiruttoṇṭar uḷḷat teḻuṅkaḷippē koḷḷum civāṉantak kūttā-uṉ cēvaṭiyai naḷḷum pukaḻuṭaiya nallōrkaḷ ellārum eḷḷum pulaiyēṉ iḻivoḻittāl ākātō.

TRANSLATION – O joy rising in the hearts of holy devotees who remember you! O dancer of supreme bliss! All the famous and good people who seek your red feet despise me as a lowly wretch. Will you not remove my disgrace?

COMMENTARY – God is the supreme dancer who creates the highest bliss (*śivānanda*) in the hearts of true devotees. Vallalar feels alienated from this joy, stating that good and pious people look down on him. He pleads with the divine to erase this disgrace and gather him in.

6

கோதைஓர் கூறுடைய குன்றமே மன்றமர்ந்த
தாதையே ஒற்றித் தலத்தமர்ந்த சங்கரனே
தீதையே நாள்தோறும் செய்தலைந்து வாடுமிந்தப்
பேதையேன் செய்த பிழைபொறுத்தால் ஆகாதோ.

kōtai-ōr kūṟuṭaiya kuṉṟamē maṉṟamarnta tātaiyē oṟṟit talattamarnta caṅkaraṉē tītaiyē nāḷtōṟum ceytalaintu vāṭumintap pētaiyēṉ ceyta piḻaipoṟuttāl ākātō.

TRANSLATION – O Mountain who holds the Goddess as your half! O Father seated in the Hall! O Sankara residing in Otriyur! I am an ignorant fool who wanders about doing evil every day and suffering. Will you not forgive the faults I have committed?

COMMENTARY – God is addressed in majestic terms as a towering mountain and the Father of all, while Vallalar sees himself as an exhausted, ignorant fool making endless mistakes. Acknowledging our personal flaws is the first step toward receiving grace.

7

முத்திக்கு வித்தே முழுமணியே முத்தர்உளம்
தித்திக்கும் தேனே சிவமே செழுஞ்சுடரே
சத்திக்கும் நாதத் தலங்கடந்த தத்துவனே
எத்திக்கும் இல்லேன் இளைப்பொழித்தால் ஆகாதோ.

muttikku vittē muḻumaṇiyē muttaruḷam tittikkum tēṉē civamē ceḻuñcuṭarē cattikkum nātat talaṅkaṭanta tattuvaṉē ettikkum illēṉ iḷaippoḻittāl ākātō.

TRANSLATION – O seed of liberation! O flawless gem! O honey sweetening the hearts of the liberated! O Siva! O radiant flame! O supreme truth who transcends the realms of Sakti and Nada! I have no refuge in any direction. Will you not relieve my weariness?

COMMENTARY – God is the seed of spiritual freedom and the truth beyond all cosmic realms of sound (*Nada*) and energy (*Sakti*). Exhausted and feeling alone in the world, the soul looks in every direction for a safe harbor and finds none but this divine flame.

8

வஞ்சமிலார் உள்ளம் மருவுகின்ற வான்சுடரே
கஞ்சமுளான் போற்றும் கருணைப் பெருங்கடலே
நஞ்சமுதாக் கொண்டருளும் நல்லவனே நின்அலதோர்
தஞ்சமிலேன் துன்பச் சழக்கொழித்தால் ஆகாதோ.

vañcamilār uḷḷam maruvukiṉṟa vāṉcuṭarē kañcamuḷāṉ pōṟṟum karuṇaip peruṅkaṭalē nañcamutāk koṇṭaruḷum nallavaṉē niṉalatōr tañcamilēṉ tuṉpac caḻakkoḻittāl ākātō.

TRANSLATION – O vast flame who resides in the hearts of those without deceit! O great ocean of compassion praised by Brahma on the lotus! O good Lord who graciously consumed poison as nectar! I have no refuge other than you. Will you not eradicate my miserable afflictions?

COMMENTARY – The divine is an ocean of compassion that willingly takes on suffering to save others, just as Siva consumed deadly poison to protect the universe. Recognizing this mercy, Vallalar asks for an end to the bitter miseries of worldly life. This protective grace dwells naturally in hearts free of deceit.

9

சேய்பிழையைத் தாய்அறிந்தும் சீறாள் பொறுப்பாள்இந்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமும்உண் டையாவே
தேய்மதிபோல் நெஞ்சம் தியக்கம்உறச் சஞ்சலத்தால்
வாய்அலறி வாடும்எனை வாஎன்றால் ஆகாதோ.

cēypiḻaiyait tāyaṟintum cīṟāḷ poṟuppāḷiṉ nāypiḻaiyai nīpoṟukka ñāyamumuṇ ṭaiyāvē tēymatipōl neñcam tiyakkamuṟac cañcalattāl vāyalaṟi vāṭumeṉai vā-eṉṟāl ākātō.

TRANSLATION – Even when a mother knows her child's faults, she does not rage but forgives them. O Master, it is only just for you to forgive the faults of this dog. My heart shrinks in despair like the waning moon, and I cry out loud in my sorrow and wither away. Will you not bid me to come to you?

COMMENTARY – Divine grace acts like a mother's unconditional love. A mother does not rage at her child's mistakes, and Vallalar asks God to show him that same natural, maternal forgiveness. Feeling his spirit shrinking in despair like a waning moon, he begs the Lord to call him home.

10

கண்ணுள் மணிபோல் கருதுகின்ற நல்லோரை
எண்ணும் கணமும்விடுத் தேகாத இன்னமுதே
உண்ணும் உணவுக்கும் உடைக்கும்முயன் றோடுகின்ற
மண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தால் ஆகாதோ.

kaṇṇuḷ maṇipōl karutukiṉṟa nallōrai eṇṇum kaṇamumviṭut tēkāta iṉṉamutē uṇṇum uṇavukkum uṭaikkummuyaṉ ṟōṭukiṉṟa maṇṇulakat teṉṟaṉ mayakkaṟuttāl ākātō.

TRANSLATION – O sweet nectar who never parts even for a fleeting moment from the good devotees who cherish you like the pupil of their eye! Will you not sever my delusion in this earthly world where I run about endlessly striving for food to eat and clothes to wear?

COMMENTARY – Most people spend their lives running in circles to secure food, clothing, and basic survival. Vallalar asks to be cut free from this exhausting material delusion, longing instead for the unbroken sweetness of God's presence. To those who cherish the divine as dearly as their own eyesight, God is a sustaining nectar that never leaves them.

063. SORROWING IN THOUGHT - EṈṈAT TIRAṄKAL - எண்ணத் திரங்கல்

1

எளியேன்நின் திருமுன்பே என்உரைக்கேன் பொல்லாத
களியேன் கொடுங்காமக் கன்மனத்தேன் நன்மையிலா
வெளியேன் வெறியேன்தன் மெய்ப்பிணியை ஒற்றியில்வாழ்
அளியோய்நீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

eḷiyēṉiṉ tirumuṉpē eṉuraikkēṉ pollāta kaḷiyēṉ koṭuṅkāmak kaṉmaṉattēṉ naṉmaiyilā veḷiyēṉ veṟiyēṉtaṉ meyppiṇiyai oṟṟiyilvāḻ aḷiyōynī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – I am a poor soul. What can I say in your holy presence? I am wicked, deluded, and possess a stone heart of cruel lust. I lack goodness. I am ignorant and mad. O gracious one residing in Otriyur, this disease of my body, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – Vallalar stands before God exposed. By admitting his total lack of merit, he places his healing in the hands of divine grace.

2

முன்னேசெய் வெவ்வினைதான் மூண்டதுவோ அல்லதுநான்
இன்னே பிழைதான் இயற்றியதுண் டோஅறியேன்
பொன்னேர் புரிசடைஎம் புண்ணியனே என்நோயை
அன்னேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

muṉṉēcey vevviṉaitāṉ mūṇṭatuvō allatunāṉ iṉṉē piḻaitāṉ iyaṟṟiyatuṇ ṭō-aṟiyēṉ poṉṉēr puricaṭai-em puṇṇiyaṉē eṉṉōyai aṉṉēnī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – Did the cruel karma I accumulated in the past flare up? Or did I commit a fault just now? I do not know. O virtuous one with twisted matted hair shining like gold! O Mother, this disease of mine, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – People naturally wonder if suffering comes from past actions, known as karma, or from a recent mistake. Vallalar admits he does not know why he is sick. Instead of trying to solve the mystery of his pain, he appeals to God as a caring mother.

3

இப்பா ரிடைஉனையே ஏத்துகின்ற நாயேனை
வெப்பார் உளத்தினர்போல் வெம்மைசெயும் வெம்பிணியை
எப்பா லவர்க்கும் இறைவனாம் என்அருமை
அப்பாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

ippā riṭai-uṉaiyē ēttukiṉṟa nāyēṉai veppār uḷattiṉarpōl vemmaiceyum vempiṇiyai eppā lavarkkum iṟaivaṉām eṉarumai appānī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – On this earth, I am a dog who praises only you. This cruel disease scorches me like the cruelty of hard-hearted people. O Lord of beings everywhere! My precious Father, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – Physical pain can feel as harsh and unforgiving as a cruel person. Isolated by his suffering, Vallalar turns to God as a loving father, asking for the protection that a parent provides.

4

ஓவா மயல்செய் உலகநடைக் குள்துயரம்
மேவா உழல்கின்ற வெண்மையேன் மெய்ந்நோயைச்
சேவார் கொடிஎம் சிவனே சிவனேயோ
ஆவாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

ōvā mayalcey ulakanaṭaik kuḷtuyaram mēvā uḻalkiṉṟa veṇmaiyēṉ meynnōyaic cēvār koṭi-em civaṉē civaṉēyō āvānī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – Caught in the sorrow of worldly ways that cause ceaseless delusion, I wander in my ignorance. O our Siva with the bull on your banner! O Siva! Alas, this physical disease of mine, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – The daily struggle of worldly life creates exhaustion and confusion. Trapped in this cycle with a failing body, Vallalar knows human remedies are useless, trusting that divine intervention is his only cure.

5

பொய்யாம் மலஇருட்டுப் பொத்தரிடை வீழ்ந்துழலும்
கையாம் நெறியேன் கலங்கவந்த வெம்பிணியை
மையார் மிடற்றெம் மருந்தே மணியேஎன்
ஐயாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

poyyām mala-iruṭṭup pottariṭai vīḻntuḻalum kaiyām neṟiyēṉ kalaṅkavanta vempiṇiyai maiyār miṭaṯṟem maruntē maṇiyē-eṉ aiyānī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – I follow the base path, falling and wandering in the dark pit of false impurity. This cruel disease has come to torment me. O our medicine with the black throat! O gem! My Lord, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – God is addressed as medicine. Siva's black throat recalls the traditional story where God drank a deadly poison to save the universe. Vallalar asks this same savior to remove the poison of his own illness.

6

இம்மா நிலத்தில் இடருழத்தல் போதாதே
விம்மா அழுங்களன்றன் மெய்உடற்றும் வெம்பிணியைச்
செம்மான் மழுக்கரங்கொள் செல்வச் சிவமேஎன்
அம்மாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

immā nilattil iṭaruḻattal pōtātē vimmā aḻuṅka-eṉṟaṉ meyuṭaṯṟum vempiṇiyaic cemmāṉ maḻukkaraṅkoḷ celvac civamē-eṉ ammānī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – Is it not enough that I suffer affliction on this vast earth? O wealthy Sivam holding the red deer and battle-axe in Your hands! O my mother! This cruel disease that torments my body and makes me sob and weep, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – Vallalar describes God using traditional images of Siva holding a deer and an axe, yet appeals to the divine as a tender mother. He feels only a mother's compassion can heal the torments of the body.

7

புரைசேரும் நெஞ்சப் புலையனேன் வன்காமத்
தரைசேரும் துன்பத் தடங்கடலேன் வெம்பிணியை
விரைசேரும் கொன்றை விரிசடையாய் விண்ணவர்தம்
அரைசேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

puraicērum neñcap pulaiyaṉēṉ vaṉkāmat taraicērum tuṉpat taṭaṅkaṭalēṉ vempiṇiyai viraicērum koṉṟai viricaṭaiyāy viṇṇavartam araicēnī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – I am a base person with a flawed heart. I am a vast ocean of sorrow resting on the hard ground of lust. O Lord with matted hair

spread wide with fragrant konrai flowers! O King of the celestials! This cruel disease of mine, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – Internal flaws can feel like a heavy physical weight. Vallalar asks the divine King, adorned with fragrant flowers, to wash away this inner sickness.

8

இத்தா ரணியில் எளியோரைக் கண்டுமி
வித்தாரம் பேசும் வெறியேன்தன் மெய்ப்பிணியைக்
கொத்தார் குழலிஒரு கூறுடைய கோவேஎன்
அத்தாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

ittā raṇiyil eḷiyōraik kaṇṭumi vittāram pēcum veṟiyēṉtaṉ meyppiṇiyaik kottār kuḻali-oru kūṟuṭaiya kōvē-eṉ attānī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – I am a madman who speaks pompous words upon seeing the poor on this earth. O King who shares half Your form with the Goddess whose tresses bear clusters of flowers! O my father! This physical disease of mine, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – Arrogance toward the poor is a spiritual disease. For Vallalar, compassion for all living beings (*Jeevakarunyam*) is the foundation of spiritual life. He asks his divine Father to cure him of his worldly pride.

9

மறியேர் விழியார் மயக்கினிடை மாழாந்த
சிறியேன் அடியேன் தியங்கவந்த வல்நோயைச்
செறிவே பெறுந்தொண்டர் சிந்தை தனில்ஓங்கும்
அறிவேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

maṟiyēr viḻiyār mayakkiṉiṭai māḻānta ciṟiyēṉ aṭiyēṉ tiyaṅkavanta valnōyaic ceṟivē peṟuntoṇṭar cintai taṉilōṅkum aṟivēnī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – I am a lowly servant languishing in the delusion of women with deer-like eyes. O Supreme Knowledge rising high in the minds of devoted servants! This severe disease that has come to bewilder me, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – Worldly attractions distract the mind and cause spiritual confusion. Caught in these delusions, Vallalar looks to God for clarity. He describes the divine as the knowledge that lights up the minds of servants.

10

துன்பே சுமையாச் சுமக்கின்ற நாயேனை
வன்பேசெய் துள்ள மயக்கிநின்ற வன்நோயை
இன்பே அருள்கின்ற என்ஆ ருயிரேஎன்
அன்பேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே.

tuṉpē cumaiyāc cumakkiṉṟa nāyēṉai vaṉpēcey tuḷḷa mayakkiniṉṟa vaṉnōyai iṉpē aruḷkiṉṟa eṉā ruyirē-eṉ aṉpēnī nīkkāyēl ārnīkka vallārē.

TRANSLATION – I am a dog carrying sorrow as my heavy burden. O my precious life who grants pure bliss! O my love! This harsh disease that deals cruelly with me and deludes my mind, if you do not cure it, who else can cure it?

COMMENTARY – The spiritual plea becomes intimate. Shedding traditional imagery, Vallalar addresses God as his own precious life and his love, finding hope only in the divine presence that grants joy.

064. LAMENTING THE STATE OF THE HEART - NEÑSU NILAIK KIRAṄKAL - நெஞ்சு நிலைக் கிரங்கல்

1

ஆளாக நின்பொன் அடிக்கன்பு செய்திட ஐயநெடு
நாளாக இச்சைஉண் டென்னைசெய் கேன்கொடு நங்கையர்தம்
மாளா மயல்சண்ட மாருதத் தால்மன வாசிஎன்சொல்
கேளா தலைகின்ற தால்ஒற்றி மேவும் கிளர்ஒளியே.

āḷāka niṉpoṉ aṭikkaṉpu ceytiṭa aiyaneṭu nāḷāka iccai-uṇ ṭeṉṉaicey kēṉkoṭu naṅkaiyartam māḷā mayalcaṇṭa mārutat tālmaṉa vāci-eṉcol kēḷā talaikiṉṟa tāloṟṟi mēvum kiḷaroḷiyē.

TRANSLATION – O rising Light abiding in Otriyur! O Lord! For a long time I have desired to serve and love your golden feet. What can I do? Struck by the fierce storm of endless infatuation for cruel women, the horse of my mind refuses to listen to my words and wanders astray.

COMMENTARY – The desire to love God is real, but human willpower is weak. Like a runaway horse panicked by physical infatuation, the mind refuses to listen and wanders out of control, despite every intention to serve the divine.

2

ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளிர்ஒளி யேஒற்றி உத்தமநீ
அளியா விடில்இதற் கென்னைசெய் கேன்அணங் கன்னவர்தம்
களியால் களித்துத் தலைதெரி யாது கயன்றுலவா
வளியாய்ச் சுழன்றிவண் மாயா மனம்எனை வாதிப்பதே.

oḷiyāy oḷikkuḷ oḷiroḷi yē-oṟṟi uttamanī aḷiyā viṭilitaṟ keṉṉaicey kēṉaṇaṅ kaṉṉavartam kaḷiyāl kaḷittut talaiteri yātu kayaṉṟulavā vaḷiyāyc cuḻaṉṟivaṇ māyā maṇameṉai vātippatē.

TRANSLATION – O Light shining within the light! O Supreme Lord of Otriyur! If you do not grant your grace, what can I do? Reveling in the intoxicating charm of beautiful women, losing its reason and spinning relentlessly like a whirlwind, this illusive mind torments me here.

COMMENTARY – God is the true light shining behind all visible light. Caught in the intoxication of physical attraction, the mind loses its reason and spins like a whirlwind. Vallalar confesses that human effort alone cannot quiet this chaos without grace.

3

மாயா மனம்எவ் வகைஉரைத் தாலும் மடந்தையர் பால்
ஓயாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்தமை உற்றதொரு
நாயாகி னும்கை விடார்உல கோர்உனை நான் அடுத்தேன்
நீயாகி லுஞ்சற் றிரங்குகண் டாய்ஒற்றி நின்மலனே.

māyā maṉamev vakai-urait tālum maṭantaiyar pāl ōyātu celkiṉṟa teṉṉaicey kēṉtamai uṟṟatoru nāyāki ṉumkai viṭārula kōruṇai nāṉ aṭuttēṉ nīyāki luñcaṟ ṟirańkukaṇ ṭāyoṟṟi niṉmalaṉē.

TRANSLATION – O pure Lord of Otriyur! No matter how I instruct it, this illusive mind ceaselessly runs after women. What can I do? People of the world will not abandon even a dog that seeks refuge with them. I have sought refuge in you. You must show me at least a little pity.

COMMENTARY – Ordinary people will care for a stray dog seeking safety. Vallalar asks God for this same basic mercy. Bringing his uncontrollable mind to God for refuge, he asks to be treated with at least the pity shown to a helpless animal.

4

மலஞ்சான்ற மங்கையர் கொங்கையி லேநசை வாய்த்துமனம்
சலஞ்சான்ற தால்இதற் கென்னைசெய் கேன்நின் சரண்அன்றியே
வலஞ்சான்ற நற்றுணை மற்றறி யேன்ஒற்றி வானவனே
நலஞ்சான்ற ஞானத் தனிமுத லேதெய்வ நாயகனே.

malañcāṉṟa mańkaiyar koṅkaiyi lēnacai vāyttumaṉam calañcāṉṟa tālitaṟ keṉṉaicey kēṉniṉ caraṇaṉṟiyē valañcāṉṟa naṟṟuṇai maṟṟaṟi yēṉoṟṟi vāṉavaṉē nalañcāṉṟa ñāṉat taṉimuta lēteyva nāyakaṉē.

TRANSLATION – O heavenly Lord of Otriyur! O peerless source of auspicious wisdom! O Lord of gods! Developing lust for the breasts of impure women, my mind has become wholly unsteady. What can I do about this? Other than your feet, I know of no powerful and true companion.

COMMENTARY – Physical lust creates instability in the mind. Recognizing his inability to steady his own thoughts, Vallalar turns to God. He sees the divine presence as his only companion in the struggle against his untamed nature.

5

நாயினும் கீழ்ப்பட்ட என்நெஞ்சம் நன்கற்ற நங்கையர்பால்
ஏயினும் செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்உனை ஏத்தியிடேன்
ஆயினும் இங்கெனை ஆட்கொளல் வேண்டும்ஐ யாஉவந்த
தாயினும் நல்லவ னேஒற்றி மேவும் தயாநிதியே.

nāyiṉum kīḻppaṭṭa eṉṉeñcam naṉkaṟṟa naṅkaiyarpāl ēyiṉum celkiṉṟa teṉṉaicey kēṉuṉai ēttiyiṭēṉ āyiṉum iṅkeṉai āṭkoḷal vēṇṭumai yā-uvanta tāyiṉum nallava ṉē-oṟṟi mēvum tayānitiyē.

TRANSLATION – O Lord! O one kinder than a loving mother! O treasure of compassion abiding in Otriyur! My heart is lower than a dog. It eagerly runs toward beguiling women. What can I do? I do not praise you. Even so, you must accept me into your grace here.

COMMENTARY – True grace does not depend on human perfection. Vallalar admits he is unworthy, easily distracted by desire, and failing to offer proper praise. He relies on the nature of the divine—more forgiving and affectionate than a loving mother—to save him.

6

நிதியேநின் பொன்னடி ஏத்தாது நெஞ்சம் நிறைமயலாம்
சதியே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேன்உனைத் தாழலர்தம்
விதியே எனக்கும் விதித்ததன் றோஅவ் விதியும்இள
மதியேர் சடைஅண்ண லேஒற்றி யூர்ஒளி மாணிக்கமே.

nitiyēniṉ poṉṉaṭi ēttātu neñcam niṟaimayalām catiyē purikiṉṟa teṉṉaicey kēṉuṉait tāḻalartam vitiyē eṉakkum vitittataṉ ṟō-av vitiyumiḷa matiyēr caṭai-aṇṇa lē-oṟṟi yūroḷi māṇikkamē.

TRANSLATION – O Treasure, my heart does not praise your golden feet and engages in the deceit of complete delusion. What can I do? Have you ordained for me the same fate as those who do not bow to you? O Lord with the young moon on your matted hair, O radiant ruby of Otriyur.

COMMENTARY – Vallalar fears his distracted mind is trapping him in delusion. He wonders if his failure to praise the divine means he must suffer the same fate as those who reject God.

7

மாணாத என்நெஞ்சம் வல்நஞ் சனைய மடந்தையர்பால்
நாணாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்சிவ ஞானியர்தம்

கோணாத உள்ளத் திருக்கோயில் மேவிக் குலவும்ஒற்றி
வாணாளன் கண்ணினுண் மாமணி யேஎன்றன் வாழ்முதலே.

māṇāta eṉṉeñcam valnañ caṉaiya maṭantaiyarpāl nāṇātu celkiṉṟa teṉṉaicey kēṉciva ñāṉiyartam kōṇāta uḷḷat tirukkōyil mēvik kulavumoṟṟi vāṇā-eṉ kaṇṇiṉuṇ māmaṇi yē-eṉṟaṉ vāḻmutalē.

TRANSLATION – My unrefined heart goes without shame to women who are like deadly poison. What can I do? You dwell and rejoice in the holy temple of the upright hearts of realized sages. O resident of Otriyur, O great gem within my eyes, O source of my life.

COMMENTARY – Vallalar contrasts his restless mind with the steady hearts of realized sages. While his desires draw him shamelessly toward toxic worldly attachments, he knows God dwells naturally in the pure awareness of the wise.

8

வாழாத நெஞ்சம் எனைஅலைத் தோடி மடந்தையர்பால்
வீழாத நாளில்லை என்னைசெய் கேன்உன் விரைமலர்த்தாள்
தாழாத குற்றம் பொறுத்தடி யேன்தனைத் தாங்கிக்கொள்வாய்
சூழா தவரிடம் சூழாத ஒற்றிச் சுடர்க்குன்றமே.

vāḻāta neñcam eṉai-alait tōṭi maṭantaiyarpāl vīḻāta nāḷillai eṉṉaicey kēṉuṉ viraimalarttāḷ tāḻāta kuṟṟam poṟuttaṭi yēṉtaṉait tāṅkikkoḷvāy cūḻā tavariṭam cūḻāta oṟṟic cuṭarkkuṉṟamē.

TRANSLATION – This ruinous heart harasses me. There is no day it does not run and fall for women. What can I do? Forgive my fault of not bowing to your fragrant flower-feet and support this devotee. You keep away from those who do not approach you, O hill of flame in Otriyur.

COMMENTARY – Vallalar feels helpless against the daily pull of physical desire. He begs the divine flame to forgive his lack of focus and support him through his weakness.

9

குன்றேர் முலைச்சியர் வன்மல ஊத்தைக் குழியில்மனம்
சென்றே விழுகின்ற தென்னைசெய் கேன்எம் சிவக்கொழுந்தே
நன்றே சதானந்த நாயக மேமறை நான்கினுக்கும்
ஒன்றே உயர்ஒளி யேஒற்றி யூர்எம் உயிர்த்துணையே.

kuṉṟēr mulaicciyar vaṉmala ūttaik kuḻiyilmaṉam ceṉṟē viḻukiṉṟa teṉṉaicey kēṉem civakkoḻuntē naṉṟē catāṉanta nāyaka mēmaṟai nāṉkiṉukkum oṉṟē uyaroḷi yē-oṟṟi yūrem uyirttuṇaiyē.

TRANSLATION – My mind wanders and falls into the foul pit of impurities of women with hill-like breasts. What can I do? O our tender shoot of Siva, O perfectly good Lord of eternal bliss. You are the one truth of all four Vedas, O supreme light, O companion of our lives in Otriyur.

COMMENTARY – Sensual attachment is a trap of physical impurity, pulling the mind down into the flesh. In contrast, the divine is the pure, supreme light and the single truth underlying the Vedas (ancient Hindu scriptures).

10

துணையாம்உன் பொன்னடி ஏத்தா மனமது தோகையர்கண்
கணையால் இளைக்கின்ற தென்னைசெய் கேன்என்றன் கண்இரண்டின்
இணையாம் பரஞ்சுட ரேஅழி யாநல மேஇன்பமே
பணையார் திருவொற்றி யூர்அர சேஎம் பரம்பொருளே.

tuṇaiyāmuṉ poṉṉaṭi ēttā maṉamatu tōkaiyarkaṇ kaṇaiyāl iḷaikkiṉṟa teṉṉaicey kēṉeṉṟaṉ kaṇiraṇṭiṉ iṇaiyām parañcuṭa rē-aḻi yānala mē-iṉpamē paṇaiyār tiruvoṟṟi yūrara cē-em paramporuḷē.

TRANSLATION – This mind does not praise your golden feet that are my true companion. It grows weak from the arrows shot by the eyes of peacock-like women. What can I do? O supreme flame who is like my own two eyes, O imperishable goodness, O bliss. O King of holy Otriyur surrounded by fertile fields, O our supreme reality.

COMMENTARY – The distractions of physical beauty act like arrows, weakening the mind and pulling it away from its only companion. Vallalar calls out to the supreme flame, seeing God as his own vision and lasting joy.

11

பொருளேநின் பொன்னடி உன்னாதென் வன்மனம் பூவையர்தம்
இருளே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேன்அடி யேன்மயங்கும்
மருளே தவிர்ந்துனை வாழ்த்தி வணங்கி மகிழ்ந்திடநீ
அருளே அருட்கட லேஒற்றி மாநகர் ஆள்பவனே.

poruḷēniṉ poṉṉaṭi uṉṉāteṉ vaṉmaṉam pūvaiyartam iruḷē purikiṉṟa teṉṉaicey kēṉaṭi yēṉmayaṅkum maruḷē tavirntuṉai vāḻtti vaṇaṅki makiḻntiṭanī aruḷē aruṭkaṭa lē-oṟṟi mānakar āḷpavaṉē.

TRANSLATION – O Ultimate Reality! Without thinking of your golden feet, my hard heart seeks only the darkness of women. What shall I, your servant, do? O ruler of the great city of Otri, O ocean of grace! Bestow your grace so that I may dispel this confusing delusion, praise you, bow to you, and rejoice.

COMMENTARY – Vallalar confesses his mind is trapped by sensual desires instead of focusing on God. He calls these worldly distractions a confusing delusion that hardens the heart. He begs the divine ocean of grace to clear this confusion and replace darkness with the lasting joy of devotion.

065. LAMENT IN SOLITUDE - TAṈIMAIK KIRAṄKAL - தனிமைக் கிரங்கல்

1

ஆக்கல் ஆதிய ஐந்தொழில் நடத்த
அயன்முன் ஆகிய ஐவரை அளித்து
நீக்கம் இன்றிஎவ் விடத்தினும் நிறைந்த
நித்த நீஎனும் நிச்சயம் அதனைத்
தாக்க எண்ணியே தாமதப் பாவி
தலைப்பட் டான்அவன் தனைஅகற் றுதற்கே
ஊக்கம் உற்றநின் திருவருள் வேண்டும்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

ākkal ātiya aintoḻil naṭatta ayaṉmuṉ ākiya aivarai aḷittu nīkkam iṉṟi-ev viṭattiṉum niṟainta nitta nī-eṉum niccayam ataṉait tākka eṇṇiyē tāmatap pāvi talaippaṭ ṭāṉavaṉ taṉai-akaṟ ṟutaṟkē ūkkam uṟṟaniṉ tiruvaruḷ vēṇṭum oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – O Supreme Reality towering in Otriyur! You manifested the five lords starting with Brahma to perform the five cosmic functions beginning with creation. You are the eternal one, pervading all places without separation. Desiring to destroy this certainty in me, the sinner of darkness has taken hold. I need your powerful divine grace to banish him.

COMMENTARY – God is the absolute power that creates the cosmic deities and directs the universe. Vallalar feels an inner darkness trying to erase his certainty in this truth. He cries out for grace, knowing only divine power can drive it away.

2

கணத்தில் என்னைவிட் டேகுகின் றவன்போல்
காட்டு கின்றனன் மீட்டும்வந் தடுத்துப்
பணத்தும் மண்ணினும் பாவைய ரிடத்தும்
பரவ நெஞ்சினை விரவுகின் றனன்காண்
குணத்தி னில்கொடுந் தாமதன் எனும்இக்
கொடிய வஞ்சகன் ஒடியமெய்ப் போதம்
உணர்த்து வார்இலை என்செய்கேன் எளியேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

kaṇattil eṉṉaiviṭ ṭēkukiṉ ṟavaṉpōl kāṭṭu kiṉṟaṇaṉ mīṭṭumvan taṭuttup paṇattum maṇṇiṉum pāvaiya riṭattum parava neñciṉai viravukiṉ ṟaṇaṉkāṇ kuṇatti ṉilkoṭun tāmataṉ eṉumik koṭiya vañcakaṉ oṭiyameyp pōtam uṇarttu vārilai eṉceykēṉ eḷiyēṉ oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – O Supreme Reality towering in Otriyur! He pretends to leave me for a moment, but he returns and presses close, mixing with my heart to scatter my desires toward wealth, land, and women. See how this cruel deceiver known as the dark quality operates. There is no one to impart true wisdom to destroy him. What can I, a poor wretch, do?

COMMENTARY – The darkness in the mind is a cunning deceiver. It pretends to vanish for a moment, only to rush back and fill the heart with cravings. Vallalar feels helpless against these sudden waves of worldly desire, pleading for the wisdom to break them.

3

இமைக்கும் அவ்வள வேனும்நெஞ் சொடுங்கி
இருக்கக் கண்டிலேன் இழிவுகொள் மலத்தின்
சுமைக்கு நொந்துநொந் தையவோ நாளும்
துயர்கின் றேன்அயர் கின்றஎன் துயரைக்
குமைக்கும் வண்ணம்நின் திருவருள் இன்னும்
கூடப் பெற்றிலேன் கூறுவ தென்னே
உமைக்கு நல்வரம் உதவிய தேவே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

imaikkum avvaḷa vēṉumneñ coṭuṅki irukkak kaṇṭilēṉ iḻivukoḷ malattiṉ cumaikku nontunon taiyavō nāḷum tuyarkiṉ ṟēṉayar kiṉṟa-eṉ tuyaraik kumaikkum vaṇṇamniṉ tiruvaruḷ iṉṉum kūṭap peṟṟilēṉ kūṟuva teṉṉē umaikku nalvaram utaviya tēvē oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – O Supreme Reality towering in Otriyur! O God who granted a great boon to Uma! I have not seen my heart stay still even for the time it takes to blink. Aching repeatedly under the burden of degrading impurities, alas, I suffer every day. I have not yet received your divine grace to crush this exhausting sorrow. What can I say?

COMMENTARY – The hardest spiritual struggle is a restless mind. Vallalar confesses his heart cannot sit still even for a blink. Crushed by the daily weight of his mental impurities, he waits in exhaustion for the grace to quiet his sorrow.

4

சென்ற நாளில்ஓர் இறைப்பொழு தேனும்
சிந்தை ஓர்வகை தெளிந்ததன் றதுபோய்
நின்ற நாளினும் நிற்கின்ற திலைகாண்
நெடிய பாவியேன் நிகழ்த்துவ தென்னே
என்றன் ஆருயிர்க் கொருபெருந் துணையாம்
எந்தை யேஎனை எழுமையும் காத்த
உன்ற னால்இன்னும் உவகைகொள் கின்றேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

ceṉṟa nāḷilōr iṟaippoḻu tēṉum cintai ōrvakai teḷintataṉ ṟatupōy niṉṟa nāḷiṉum niṟkiṉṟa tilaikāṇ neṭiya pāviyēṉ nikaḻttuva teṉṉē eṉṟaṉ āruyirk koruperun tuṇaiyām entai yē-eṉai eḻumaiyum kātta uṉṟa ṉāliṉṉum uvakaikoḷ kiṉṟēṉ oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – O Supreme Reality towering in Otriyur! In days past, my mind did not find clarity even for a fraction of a second. See how it refuses to stand still in the days remaining. What can I, a terrible sinner, say? O my Father, the one great companion to my precious life! You protected me through seven births. I still find joy only through you.

COMMENTARY – Vallalar sees a mind that has never known a single moment of clarity. Looking ahead, he anticipates only the same restless wandering. His only hope is the divine, the companion who has protected him across multiple lifetimes and remains his sole source of joy.

5

கோடி நாவினும் கூறிட அடங்காக்
கொடிய மாயையின் நெடியவாழ்க் கையினை
நாடி நெஞ்சகம் நலிகின்றேன் உனையோர்
நாளும் எண்ணிலேன் நன்கடை வேனே
வாடி னேன்பிழை மனங்கொளல் அழியா
வாழ்வை ஏழையேன் வசஞ்செயல் வேண்டும்
ஊடி னாலும்மெய் அடியரை இகவா
ஒற்றி மேவிய உத்தமப் பொருளே.

kōṭi nāviṉum kūṟiṭa aṭaṅkāk koṭiya māyaiyiṉ neṭiyavāḻk kaiyiṉai nāṭi neñcakam nalikiṉṟēṉ uṉaiyōr nāḷum eṇṇilēṉ naṉkaṭai vēṉē vāṭi ṉēṉpiḻai maṉaṅkoḷal aḻiyā vāḻvai ēḻaiyēṉ vacañceyal vēṇṭum ūṭi ṉālummey aṭiyarai ikavā oṟṟi mēviya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – O Supreme Reality dwelling in Otriyur! You never abandon true devotees even if they quarrel with you. Chasing after this endless life of cruel illusion, which ten million tongues could never fully describe, I suffer in my heart. I do not think of you for a single day. Will I ever attain anything good? I have withered away. Do not hold my faults against me. You must grant imperishable life to this poor soul.

COMMENTARY – The world is an endless illusion that drains the spirit. Vallalar feels he has withered away chasing worldly life while forgetting the divine. Trusting that God never abandons a devotee, he asks him to overlook his mistakes and grant him an imperishable life.

6

அன்ப தென்பதைக் கனவினும் காணேன்
ஆடு கின்றனன் அன்பரைப் போல
வன்ப வத்தையும் மாய்த்திட நினைத்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினை வசப்படுக் கில்லேன்
துன்ப வாழ்க்கையில் சுழல்கின்றேன் நின்னைத்
தொழுது வாழ்த்திநல் சுகம்பெறு வேனே
ஒன்ப தாகிய உருவுடைப் பெரியோய்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

aṉpa teṉpataik kaṉaviṉum kāṇēṉ āṭu kiṉṟaṉaṉ aṉparaip pōla vaṉpa vattaiyum māyttiṭa niṉaittēṉ vañca neñciṉai vacappaṭuk killēṉ tuṉpa vāḻkkaiyil cuḻalkiṉṟēṉ niṉṉait toḻutu vāḻttinal cukampeṟu vēṉē oṉpa tākiya uruvuṭaip periyōy oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – I do not see true love even in my dreams. I merely act like a devotee. I desired to destroy this harsh worldly bondage, yet I cannot bring my deceitful heart under control. I spin in this sorrowful life. Will I ever worship and praise you and attain supreme joy? O great one possessing the ninefold form! O Supreme Reality towering in Otriyur!

COMMENTARY – Spiritual longing often clashes with an unruly mind. Vallalar confesses his devotion is just an act, devoid of love. He wants to break free from worldly suffering, but his deceitful heart refuses to be controlled. He wonders if he will ever feel real devotion and the joy it brings.

7

முன்னை நான்செய்த வல்வினை இரண்டின்
முடிவு தேர்ந்திலன் வடிவெடுத் துலகில்

என்னை நான்கண்ட தந்தநாள் தொடங்கி
இந்த நாள்மட்டும் இருள் என்ப தல்லால்
பின்னை யாதொன்றும் பெற்றிலேன் இதனைப்
பேச என்னுளம் கூசுகின் றதுகாண்
உன்னை நம்பினேன் நின்குறிப் புணரேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

muṉṉai nāṉceyta valviṉai iraṇṭiṉ muṭivu tērntilaṉ vaṭiveṭut tulakil eṉṉai nāṉkaṇṭa tantanāḷ toṭaṅki inta nāḷmaṭṭum iruḷ eṉpa tallāl piṉṉai yātoṉṟum peṟṟilēṉ itaṉaip pēca eṉṉuḷam kūcukiṉ ṟatukāṇ uṉṉai nampiṉēṉ niṉkuṟip puṇarēṉ oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – I have not seen the end of the two strong deeds I committed in the past. From the day I took a form in this world and recognized myself until this very day, I have received nothing but darkness. My heart shrinks to speak of this. I placed my trust in you, yet I do not know your intention. O Supreme Reality towering in Otriyur!

COMMENTARY – The soul carries the heavy burden of past karma, the accumulated results of good and bad actions. Vallalar has known only spiritual darkness since birth. The shame of this prolonged ignorance makes his heart shrink. He has placed his trust in the divine, yet he waits helplessly, unable to understand God's intention.

8

கண்ணி லான்சுடர் காணிய விழைந்த
கருத்தை ஒத்தஎன் கருத்தினை முடிப்பத்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருள்நின்
சித்தம் எப்படி தெரிந்திலன் எளியேன்
பண்ணி லாவிய பாடலந் தொடைநின்
பாத பங்கயம் பதிவுறப் புனைவோர்
உண்ணி லாவிய ஆனந்தப் பெருக்கே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

kaṇṇi lāṉcuṭar kāṇiya viḻainta karuttai otta-eṉ karuttiṉai muṭippat teṇṇi lāmuṭic civaparam poruḷniṉ cittam eppaṭi terintilaṉ eḻiyēṉ paṇṇi lāviya pāṭalan toṭainiṉ pāta paṅkayam pativuṟap puṉaivōr uṇṇi lāviya āṉantap perukkē oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – My desire is like the wish of a blind man longing to see a flame. I am a poor soul and I do not know your will to fulfill my wish, O supreme reality of Siva wearing the clear crescent moon on your crown.

You are the flood of bliss resting in the hearts of those who weave garlands of musical songs and place them firmly at your lotus feet. O Supreme Reality towering in Otriyur!

COMMENTARY – Longing for divine light in ignorance is like a blind person wishing to see a flame. Unequipped to reach his spiritual goals alone, Vallalar contrasts his helpless state with the joy of devotees who offer songs of praise. Unable to cure his own blindness, he relies on divine grace.

9

உண்மை நின்அருட் சுகம்பிற எல்லாம்
உண்மை அன்றென உணர்த்தியும் எனது
பெண்மை நெஞ்சகம் வெண்மைகொண் டுலகப்
பித்தி லேஇன்னும் தொத்துகின் றதுகாண்
வண்மை ஒன்றிலேன் எண்மையின் அந்தோ
வருந்து கின்றனன் வாழ்வடை வேனோ
ஒண்மை அம்பலத் தொளிசெயும் சுடரே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

uṇmai niṉaruṭ cukampiṟa ellām uṇmai aṉṟeṉa uṇarttiyum eṉatu peṇmai neñcakam veṇmaikoṇ ṭulakap pitti lē-iṉṉum tottukiṉ ṟatukāṇ vaṇmai oṉṟilēṉ eṇmaiyiṉ antō varuntu kiṉṟaṉaṉ vāḻvaṭai vēṉō oṇmai ampalat toḷiceyum cuṭarē oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – You taught me that the bliss of your grace is the only truth and everything else is false. Yet my weak heart turns pale and still clings to worldly madness. I possess no goodness. Alas, I suffer in my weakness. Will I ever attain true life? O flame shining brightly in the beautiful hall! O Supreme Reality towering in Otriyur!

COMMENTARY – Knowing the truth is not the same as being free. The divine taught Vallalar that the bliss of grace is the only reality and the material world is false. Despite this, his weak heart still clings to worldly madness. He suffers in the gap between understanding the truth and experiencing it.

10

நையு மாறெனைக் காமமா திகள்தாம்
நணுகி வஞ்சகம் நாட்டுகின் றதுநான்
செய்யு மாறிதற் கறிந்திலன் எந்தாய்

> திகைக்கின் றேன் அருள் திறம்பெறு வேனே
> வையு மாறிலா வண்கையர் உளத்தின்
> மன்னி வாழ்கின்ற மாமணிக் குன்றே
> உய்யு மாறருள் அம்பலத் தமுதே
> ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

naiyu māṟeṉaik kāmamā tikaḷtām naṇuki vañcakam nāṭṭukiṉ ṟatunāṉ ceyyu māṟitaṟ kaṟintilaṉ entāy tikaikkiṉ ṟēṉ aruḷ tiṟampeṟu vēṉē vaiyu māṟilā vaṇkaiyar uḷattiṉ maṉṉi vāḻkiṉṟa māmaṇik kuṉṟē uyyu māṟaruḷ ampalat tamutē oṟṟi ōṅkiya uttamap poruḷē.

TRANSLATION – Lust and other desires approach to wear me down and plant deceit within me. My father, I do not know how to overcome this. I stand bewildered. Will I ever attain the power of your grace? You are the great mountain of gems dwelling permanently in the hearts of generous people who never speak a word of blame. O nectar of the hall granting grace for salvation! O Supreme Reality towering in Otriyur!

COMMENTARY – Base desires do not just distract the mind; they wear the soul down and plant deceit within it. Vallalar confesses his bewilderment, not knowing how to defeat these inner enemies. He observes that the divine dwells in the hearts of generous people who never speak ill of others. Recognizing his helplessness, he pleads for the power of grace to save him.

066. LAMENTING THE WASTED DAYS - KAḶIPAKAṞ KIRAṄKAL - கழிபகற் கிரங்கல்

Editor's note: a general poem (potu, பொது), not tied to one temple.

1

ஆண்ட துண்டுநீ என்றனை அடியேன்
ஆக்கை ஒன்றுமே அசைமடற் பனைபோல்
நீண்ட துண்டுமற் றுன்னடிக் கன்பே
நீண்ட தில்லைவல் நெறிசெலும் ஒழுக்கம்
பூண்ட துண்டுநின் புனிதநல் ஒழுக்கே
பூண்ட தில்லைஎன் புன்மையை நோக்கி
ஈண்ட வந்தரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

āṇṭa tuṇṭunī eṉṟaṉai aṭiyēṉ ākkai oṉṟumē acaimaṭaṟ paṉaipōl nīṇṭa tuṇṭumaṟ ṟuṉṉaṭik kaṉpē nīṇṭa tillaival neṟicelum oḻukkam pūṇṭa tuṇṭuniṉ puṉitanal oḻukkē pūṇṭa tillai-eṉ puṉmaiyai nōkki īṇṭa vantaru ḷāyeṉil antō eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – You have taken me and ruled me. My body alone has grown tall like a palmyra tree with swaying fronds. But love for your feet has not grown. I have taken up conduct that treads harsh paths. I have not taken up your pure and good conduct. Seeing my baseness, if you do not come here to bestow your grace upon me, alas, what will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Physical maturity does not equal spiritual growth. Without love for the divine, a person wanders into harsh, destructive ways of living. Vallalar asks for grace to rescue him from the painful consequences of wasted time.

2

ஊழை யேமிக நொந்திடு வேனோ
உளத்தை நோவனோ உலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் தருவதென் றெண்ணிப்
பாவி யேன்பெரும் படர்உழக் கின்றேன்
மாழை யேர்திரு மேனிஎம் பெருமான்
மனம்இ ரங்கிஎன் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கரு ளாய்எனில் அந்தோ

> என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

ūḻai yēmika nontiṭu vēṉō uḷattai nōvaṉō ulakiṭai mayakkum pāḻai yēpalaṉ taruvateṉ ṟeṇṇip pāvi yēṉperum paṭaruḷak kiṉṟēṉ māḻai yērtiru mēṉi-em perumāṉ maṇami raṅki-eṉ valviṉai keṭavan tēḻai yēṟkaru ḷāyeṉil antō eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – Shall I deeply lament my fate? Shall I blame my mind? Thinking this delusive barren wasteland of the world yields fruit, I, a sinner, suffer great sorrow. O our Lord whose sacred form has the beauty of gold! If you do not take pity in your heart, come to destroy my strong karma, and bestow your grace upon this poor wretch, alas, what will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Worldly life is a barren wasteland. Chasing its illusions only creates strong *karma* (the bound consequences of past actions) and brings sorrow. Only divine pity and grace can break this cycle and prevent ruin.

3

> ஈன்று கொண்டஎன் தந்தையும் தாயும்
> யாவும் நீஎன எண்ணிய நாயேன்
> மான்று கொண்டஇவ் வஞ்சக வாழ்வின்
> மயக்கி னால்மிக வன்மைகள் செய்தேன்
> சான்று கொண்டது கண்டனை யேனும்
> தமிய னேன்மிசைத் தயவுகொண் டென்னை
> ஏன்று கொண்டரு ளாய்எனில் அந்தோ
> என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

īṉṟu koṇṭa-eṉ tantaiyum tāyum yāvum nī-eṉa eṇṇiya nāyēṉ māṉṟu koṇṭa-iv vañcaka vāḻviṉ mayakki ṉālmika vaṉmaikaḷ ceytēṉ cāṉṟu koṇṭatu kaṇṭaṉai yēṉum tamiya ṉēṉmicait tayavukoṇ ṭeṉṉai ēṉṟu koṇṭaru ḷāyeṉil antō eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – I, a dog, considered you to be my mother and father who bore me, and everything else. Confused by the delusion of this deceptive worldly life, I committed many cruel deeds. Even though you have witnessed this yourself, if you do not take pity on me in my loneliness and accept me with grace, alas, what will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Delusion leads people to commit cruel acts and forget their spiritual foundation. The divine sees all these failures clearly. Yet even knowing the depth of his mistakes, Vallalar relies on God, trusting that divine compassion is greater than human error.

4

அம்மை அப்பன்என் ஆருயிர்த் துணைவன்
அரசன் தேசிகன் அன்புடைத் தேவன்
இம்மை யிற்பயன் அம்மையிற் பயன்மற்
றியாவு நீஎன எண்ணிநிற் கின்றேன்
செம்மை யிற்பெறும் அன்பருள் ளகஞ்சேர்
செல்வ மேஎனைச் சேர்த்தரு ளாயேல்
எம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

ammai appaṉeṉ āruyirt tuṇaivaṉ aracaṉ tēcikaṉ aṉpuṭait tēvaṉ immai yiṟpayaṉ ammaiyiṟ payaṉmaṟ ṟiyāvu nī-eṉa eṉṉiniṟ kiṉṟēṉ cemmai yiṟpeṟum aṉparuḷ ḷakañcēr celva mē-eṉaic cērttaru ḷāyēl emmai yiṟpeṟu vēṉciṟu nāyēṉ eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – I stand considering you to be my Mother, Father, the companion of my precious life, King, Guru, loving God, the fruit of this life, the fruit of the next, and all else. O wealth abiding in the hearts of perfect devotees! If you do not gather me and bestow your grace, what refuge will I, a little dog, attain? What will I do when cast into hell?

COMMENTARY – God replaces every worldly bond as mother, father, teacher, and companion. When a person realizes this, the divine becomes their only wealth. Without the refuge of grace, there is nowhere else to turn for safety.

5

தாய ராதியர் சலிப்புறு கிற்பார்
தமரும் என்றனைத் தழுவுதல் ஒழிவார்
நேய ராதியர் நேயம்விட் டகல்வார்
நின்னை நம்பிஎன் நெஞ்சுவக் கின்றேன்
தீய ராதியில் தீயன்என் றெனைநின்
திருவு ளத்திடைச் சேர்த்திடா தொழித்தால்
ஏயர் கோனுக்கன் றருளும்எம் பெருமான்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

tāya rātiyar calippuṟu kiṟpār tamarum eṉṟaṉait taḻuvutal oḻivār nēya rātiyar nēyamviṭ ṭakalvār niṉṉai nampi-eṉ neñcuvak kiṉṟēṉ tīya rātiyil tīyaṉeṉ ṟeṉainiṉ tiruvu ḷattiṭaic cērttiṭā toḻittāl ēyar kōṉukkaṉ ṟaruḷumem perumāṉ eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – Mothers and others grow weary of me. Relatives cease to embrace me. Friends and others abandon their affection and depart. Trusting you, my heart rejoices. If you reject me from your sacred mind by concluding I am the most wicked among the wicked, O our Lord who once bestowed grace upon Eyarkon, what will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Human relationships are fragile and conditional. Family and friends eventually lose patience, withdraw their affection, or pass away. Trusting the divine brings lasting joy, because God is a constant refuge who can accept and transform even those who feel they are the most wicked.

6

முன்னை நான்செய்த வல்வினைச் சிமிழ்ப்பான்
மோக வாரியின் மூழ்கின னேனும்
அன்னை போலும்என் ஆருயிர்த் துணையாம்
அப்ப நின்அருள் அம்பியை நம்பி
தன்னை நேர்சிவ ஞானமென் கரையைச்
சார்கு வேம்எனும் தருக்குடன் உழன்றேன்
இன்னும் நின்அருள் ஈந்திலை அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

muṉṉai nāṉceyta valviṉaic cimiḻppāṉ mōka vāriyiṉ mūḻkiṉa ṉēṉum aṉṉai pōlumeṉ āruyirt tuṇaiyām appa niṉaruḷ ampiyai nampi taṉṉai nērciva ñāṉameṉ karaiyaic cārku vēmeṉum tarukkuṭaṉ uḻaṉṟēṉ iṉṉum niṉaruḷ īntilai antō eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – Though I drowned in the ocean of delusion, bound by the hard karma I accumulated in the past, I wandered with the arrogant thought that I would reach the unparalleled shore of divine wisdom by trusting the boat of your grace. O Father, my dear life's companion who is like a mother to me, you still have not granted your grace. Alas, what will I do when cast into hell?

COMMENTARY – It is easy to turn trust in God into an excuse for arrogance. Vallalar admits that even while drowning in his *karma* and worldly delusion, he casually assumed God would ferry him to safety. He realizes this pride is dangerous and worries it will leave him abandoned to a terrible fate.

7

உண்ணு கின்றதும் உறங்குகின் றதும்மேல்

உடுத்து கின்றதும் உலவுகின் றதும்மால்
நண்ணு கின்றதும் நங்கையர் வாழ்க்கை
நாடு கின்றதும் நவையுடைத் தொழில்கள்
பண்ணு கின்றதும் ஆனபின் உடலைப்
பாடை மேலுறப் படுத்துகின் றதும்என்
றெண்ணு கின்றதோ றுளம்பதைக் கின்றேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

uṇṇu kiṉṟatum uṟaṅkukiṉ ṟatummēl uṭuttu kiṉṟatum ulavukiṉ ṟatummāl naṇṇu kiṉṟatum naṅkaiyar vāḻkkai nāṭu kiṉṟatum navaiyuṭait toḻilkaḷ paṇṇu kiṉṟatum āṉapiṉ uṭalaip pāṭai mēluṟap paṭuttukiṉ ṟatumeṉ ṟeṇṇu kiṉṟatō ṟuḷampataik kiṉṟēṉ eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – Eating, sleeping, dressing, wandering around in illusion, seeking out life with women, committing sinful acts, and after all this, laying the body on a bier: every time I think of this sequence, my heart shudders. What will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Ordinary human existence can look empty. Vallalar strips life down to its bare facts: we eat, sleep, dress, chase desires, make mistakes, and finally die. Looking at life as an endless cycle of habits ending in a funeral fills him with dread and drives his desperate cry for a higher purpose.

8

கல்லை வெல்லவும் வல்லஎன் மனந்தான்
கடவுள் நின்அடிக் கமலங்கள் நினைத்தல்
இல்லை நல்லைநின் அருள்எனக் கதனால்
இல்லை இல்லைநீ இரக்கம்இல் லாதான்
அல்லை இல்லையால் அருள்தரா திருத்தல்
அடிய னேன்அள வாயின்இங் கிடர்க்கே
எல்லை இல்லைஎன் றுளம்பதைக் கின்றேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

kallai vellavum valla-eṉ maṉantāṉ kaṭavuḷ niṉaṭik kamalaṅkaḷ niṉaittal illai nallainiṉ aruḷeṉak kataṉāl illai illainī irakkamil lātāṉ allai illaiyāl aruḷtarā tiruttal aṭiya ṉēṉaḷa vāyiṉiṅ kiṭarkkē ellai illai-eṉ ṟuḷampataik kiṉṟēṉ eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – O God, my heart, hard enough to conquer a stone, does not think of your lotus feet. You are perfectly good, and because of this, there is no grace for me. You are not without compassion. Yet if your

withholding of grace applies only to me your servant, my heart trembles knowing my suffering here will have no end. What will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Spiritual dryness is a failure of the human heart, not a lack of divine mercy. Vallalar describes his mind as harder than stone because it refuses to turn toward the divine. He knows God is compassionate, meaning that if grace is missing, the fault lies in his own stubborn resistance.

9

பொங்கு மாயையின் புணர்ப்பினுக் குள்ளம்
போக்கி நின்றதும் புலப்பகை வர்களால்
இங்கு மால்அரி ஏற்றின்முன் கரிபோல்
ஏங்கு கின்றதும் இடர்ப்பெருங் கடலில்
தங்கும் ஆசையங் கராப்பிடித் தீர்க்கத்
தவிப்பில் நின்றதும் தமியனேன் தனையும்
எங்கும் ஆகிநின் றாய்அறிந் திலையோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

poṅku māyaiyiṉ puṇarppiṉuk kuḷḷam pōkki niṉṟatum pulappakai varkaḷāl iṅku mālari ēṟṟiṉmuṉ karipōl ēṅku kiṉṟatum iṭarpperuṅ kaṭalil taṅkum ācaiyaṅ karāppiṭit tīrkkat tavippil niṉṟatum tamiyaṉēṉ taṉaiyum eṅkum ākiniṉ ṟāyaṟin tilaiyō eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – I surrender my mind to the attachments of surging illusion. I languish here, tormented by my hostile senses, like an elephant standing before a fierce lion. I stand in agony as the crocodile of desire, dwelling in the vast ocean of sorrow, grabs and drags me. You who exist everywhere as everything, do you not know the state of this lonely soul? What will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Worldly distractions pull at the mind with violent force. Vallalar feels his physical senses attacking his peace like a fierce lion hunting an elephant, while his desires drag him under like a crocodile. Since God exists everywhere and in everything, he wonders how the divine could overlook his lonely struggle against these powerful forces.

10

அரக்கன் அல்லன்யான் அரக்கனே எனினும்
அரக்க னுக்கும்முன் அருள்அளித் தனையே

> புரக்க என்னைநின் அருட்கடன் என்றே
> போற்று கின்றனன் புலையரிற் புலையேன்
> உரக்க இங்கிழைத் திடும்பிழை எல்லாம்
> உன்னல் ஐயநீ உன்னிஎன் அளவில்
> இரக்கம் நின்திரு உளத்திலை யானால்
> என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

arakkaṉ allaṉyāṉ arakkaṉē eṉiṉum arakka ṉukkummuṉ aruḷaḷit taṉaiyē purakka eṉṉainiṉ aruṭkaṭaṉ eṉṟē pōṟṟu kiṉṟaṉaṉ pulaiyariṯ pulaiyēṉ urakka iṅkiḻait tiṭumpiḻai ellām uṉṉal aiyanī uṉṉi-eṉ aḷavil irakkam niṉtiru uḷattilai yāṉāl eṉcey kēṉnara kiṭai-iṭum pōtē.

TRANSLATION – I am not a demon. Yet even if I were, you granted your grace to a demon in the past. The lowest of the low, I praise you, declaring that it is the duty of your grace to protect me. O Lord, do not dwell on all the glaring wrongs I commit here. If you think of them and hold no compassion for me in your divine heart, what will I do when cast into hell?

COMMENTARY – Divine mercy must bypass strict justice. Vallalar reminds God that grace has historically been granted even to literal demons. He asks the Lord to act out of pure pity rather than judging his flaws, knowing that if his mistakes are weighed against him, he has no hope of salvation.

067. LAMENT OF SURRENDER - ARPPIT TIRAṄKAL - அர்ப்பித் திரங்கல்

Editor's note: a general poem (potu, பொது), not tied to one temple.

1

தம்பி ரான்தய விருக்கஇங் கெனக்கோர்
தாழ்வுண் டோஎனத் தருக்கொடும் இருந்தேன்
எம்பி ரான்நினக் கேழையேன் அளவில்
இரக்கம் ஒன்றிலை என்என்ப தின்னும்
நம்பி ரான்என நம்பிநிற் கின்றேன்
நம்பும் என்றனை வெம்பிடச் செயினும்
செம்பி ரான்அருள் அளிக்கினும் உனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

tampi rāṉtaya virukka-iṅ keṉakkōr tāḻvuṇ ṭō-eṉat tarukkoṭum iruntēṉ empi rāṉniṉak kēḻaiyēṉ aḷavil irakkam oṉṟilai eṉeṉpa tiṉṉum nampi rāṉeṉa nampiniṟ kiṉṟēṉ nampum eṉraṉai vempiṭac ceyiṉum cempi rāṉaruḷ aḷikkiṉum uṉatu cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – I remained arrogant, thinking, "While the Lord's compassion exists, can there be any lowliness for me here?" My Lord, you have absolutely no pity on this poor soul. What can I say? Yet I stand trusting, saying "He is our Lord." Whether you make me, who trusts you, wilt in sorrow, or whether you grant your grace, O radiant Lord, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Vallalar confesses he once took God's compassion for granted. Now, even feeling ignored and left to suffer, he realizes he has no power of his own. Whether he receives grace or sorrow, every outcome belongs to the divine will.

2

துட்ட நெஞ்சக வஞ்சகக் கொடியேன்
சொல்வ தென்னைஎன் தொல்வினை வசத்தால்
இட்ட நல்வழி அல்வழி எனவே
எண்ணும் இவ்வழி இரண்டிடை எனைநீ
விட்ட தெவ்வழி அவ்வழி அகன்றே
வேறும் ஓர்வழி மேவிடப் படுமோ
சிட்டர் உள்ளுறும் சிவபெரு மான்நின்

> சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

tuṭṭa neñcaka vañcakak koṭiyēṉ colva teṉṉai-eṉ tolviṉai vacattāl iṭṭa nalvaḻi alvaḻi eṉavē eṇṇum ivvaḻi iraṇṭiṭai eṉainī viṭṭa tevvaḻi avvaḻi akaṉṟē vēṟum ōrvaḻi mēviṭap paṭumō ciṭṭar uḷḷuṟum civaperu māṉṉiṉ cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – What can I say, a cruel one with a wicked, deceitful heart? Driven by my ancient karma, between the two paths considered good and bad, whichever path you leave me on, can I stray from it and reach another? O Lord Siva who dwells in the hearts of the virtuous, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Past actions, or *karma*, pull the mind toward good or bad choices. Vallalar admits he cannot steer his life or stray from the path God sets. Total surrender means accepting that human beings are directed by the divine hand.

3

> ஊட்டு கின்றனை உண்ணுகின் றனன்மேல்
> உறக்கு கின்றனை உறங்குகின் றனன்பின்
> காட்டு கின்றனை காணுகின் றனன்நீ
> களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
> ஆட்டு கின்றனை ஆடுகின் றனன்இவ்
> அகில கோடியும் அவ்வகை யானால்
> தீட்டும் அன்பருக் கன்பநின் தனது
> சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

ūṭṭu kiṉṟaṉai uṇṇukiṉ ṟaṉaṉmēl uṟakku kiṉṟaṉai uṟaṅkukiṉ ṟaṉaṉpiṉ kāṭṭu kiṉṟaṉai kāṇukiṉ ṟaṉaṉnī kaḷippik kiṉṟaṉai kaḷippuṟu kiṉṟēṉ āṭṭu kiṉṟaṉai āṭukiṉ ṟaṉaṉiv akila kōṭiyum avvakai yāṉāl tīṭṭum aṉparuk kaṉpaniṉ taṉatu cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – You feed me, and I eat. You put me to rest, and I sleep. Then you show things, and I see. You make me rejoice, and I rejoice. You make me dance, and I dance. If millions of universes behave in this very way, O Lover of the devotees who cherish you, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Every ordinary action, from eating and sleeping to seeing and rejoicing, is moved by God. Vallalar sees he is directed by the divine, just like millions of universes. Human beings depend on the Lord for every motion and breath.

4

கண்ணி லான்சுடர் காணஉன் னுதல்போல்
கருத்தி லேனும்நின் கருணையை விழைந்தேன்
எண்ணி லாஇடை யூறடுத் ததனால்
இளைக்கின் றேன்எனை ஏன்றுகொள் வதற்கென்
உண்ணி லாவிய உயிர்க்குயிர் அனையாய்
உன்னை ஒத்ததோர் முன்னவர் இலைகாண்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருள்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

kaṇṇi lāṉcuṭar kāṇa-uṉ ṉutalpōl karutti lēṉumniṉ karuṇaiyai viḻaintēṉ eṇṇi lā-iṭai yūṟaṭut tataṉāl iḷaikkiṉ ṟēṉeṉai ēṉṟukoḷ vataṟkeṉ uṇṇi lāviya uyirkkuyir aṉaiyāy uṉṉai ottatōr muṉṉavar ilaikāṇ teṇṇi lāmuṭic civaparam poruḷniṉ cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – Like a blind man wishing to see the light, I desired your grace even though I lack understanding. I grow weary as countless obstacles beset me. To accept me, O You who are the life of the life dwelling within me, there is no primal being equal to you. O Supreme Reality, Siva with the clear moon upon your crown, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Wanting divine grace without understanding is like a blind person wishing to see the light. Exhausted by obstacles, Vallalar appeals to the Lord dwelling within him as the life of his life. He casts himself on God, his only rescue.

5

மெச்சு கின்றவர் வேண்டிய எல்லாம்
விழிஇ மைக்குமுன் மேவல்கண் டுனைநான்
நச்சு கின்றனன் நச்சினும் கொடியேன்
நன்மை எய்தவோ வன்மையுற் றிடவோ
இச்சை நன்றறி வாய்அருள் செய்யா
திருக்கின் றாய் உனக் கியான்செய்த தென்னே
செச்சை மேனிஎம் சிவபரஞ் சுடர்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

meccu kiṉṟavar vēṇṭiya ellām viḻi-i maikkumuṉ mēvalkaṇ ṭuṉaināṉ naccu kiṉṟaṉaṉ nacciṉum koṭiyēṉ naṉmai eytavō vaṉmaiyuṟ ṟiṭavō iccai naṉṟaṟi vāyaruḷ ceyyā tirukkiṉ ṟāy uṉak kiyāṉceyta teṉṉē ceccai mēṉi-em civaparañ cuṭarniṉ cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – Seeing those who praise you attain everything they desire before an eye can blink, I yearn for you. Even though I yearn, I am cruel. Whether I am to attain goodness or suffer hardship, you know my desire well. Yet you remain without granting grace. What have I done to you? O Supreme Jothi of Siva with a form red like the Ixora flower, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Vallalar watches others receive divine blessings in the blink of an eye and aches for the same grace. He knows he is flawed, yet questions why the Lord leaves him waiting in hardship. He accepts he can do nothing except submit to God's decision.

6

நாடுந் தாயினும் நல்லவன் நமது
நாதன் என்றுனை நாடும்அப் பொழுதே
வாடு நெஞ்சம் தளிர்க்கின்றேன் மற்றை
வைகற் போதெலாம் வாடுகின் றனன்காண்
பாடுந் தொண்டர்கள் இடர்ப்படில் தரியாப்
பண்பென் மட்டும்நின் பால்இலை போலும்
தேடும் பத்தர்தம் உளத்தமர் வோய்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

nāṭun tāyiṉum nallavaṉ namatu nātaṉ eṉṟuṉai nāṭumap poḻutē vāṭu neñcam taḷirkkiṉṟēṉ maṟṟai vaikaṟ pōtelām vāṭukiṉ ṟaṉaṉkāṇ pāṭun toṇṭarkaḷ iṭarppaṭil tariyāp paṇpeṉ maṭṭumniṉ pālilai pōlum tēṭum pattartam uḷattamar vōyniṉ cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – The moment I seek you, thinking, "Our Lord is better than a caring mother," my withered heart blossoms. At all other times of the day, see, I wither. It seems your nature of being unable to bear it when your singing servants suffer is absent only in my case. O you who abide in the hearts of seeking devotees, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – The mere thought of God's maternal love is enough to revive a despairing heart. Yet Vallalar feels this comfort slip away, leaving him to wonder why God rushes to help others but seems to ignore his suffering.

7

மருள்அ ளித்தெனை மயக்கிஇவ் உலகில்
வருத்து கின்றனை மற்றெனக் குன்றன்

அருள்அ ளிக்கிலை ஆயினும் நினக்கே
அடிமை யாக்கிலை ஆயினும் வேற்றுப்
பொருள்அ ளிக்கிலை ஆயினும் ஒருநின்
பொன்மு கத்தைஓர் போது கண் டிடவே
தெருள்அ ளித்திடில் போதும் இங் குனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

maruḷa ḷitteṉai mayakki-iv ulakil varuttu kiṉṟaṉai maṟṟeṉak kuṉṟaṉ aruḷa ḷikkilai āyiṉum niṉakkē aṭimai yākkilai āyiṉum vēṟṟup poruḷa ḷikkilai āyiṉum oruniṉ poṉmu kattai-ōr pōtu kaṇ ṭiṭavē teruḷa ḷittiṭil pōtum iṅ kuṉatu cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – You have given me delusion, bewildered me, and you afflict me in this world. Even if you do not grant me your grace, even if you do not make me your slave, even if you do not grant me any other wealth, it is enough if you grant me the clarity to see your golden face just once. Here, apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Vallalar asks for nothing but a single moment of clear vision. God can withhold grace, refuse his service, and deny him all wealth. None of that matters if he can just pierce through his worldly delusion to see the divine face even once.

8

மாறு கின்றனன் நெஞ்சகம் அஞ்சி
வள்ளல் இத்துணை வந்திலன் இனிமேல்
கூறு கின்றதென் என்றயர் கின்றேன்
குலவித் தேற்றும்அக் கொள்கையர் இன்றி
ஏறு கின்றனன் இரக்கமுள் ளவன்நம்
இறைவன் இன்றருள் ஈகுவன் என்றே
தேறு கின்றனன் என்செய்கேன் நினது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

māṟu kiṉṟaṉaṉ neñcakam añci vaḷḷal ittuṇai vantilaṉ iṉimēl kūṟu kiṉṟateṉ eṉṟayar kiṉṟēṉ kulavit tēṟṟumak koḷkaiyar iṉṟi ēṟu kiṉṟaṉaṉ irakkamuḷ ḷavaṉnam iṟaivaṉ iṉṟaruḷ īkuvaṉ eṉṟē tēṟu kiṉṟaṉaṉ eṉceykēṉ niṉatu cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – I falter, my heart fears, and I languish, thinking, "The generous Lord has not come for so long, what is there to say anymore?" Without anyone to affectionately console me, I lift myself up and find

clarity, thinking, "Our Lord is compassionate, He will grant grace today." What can I do? Apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – The spiritual path often swings between fear and sudden hope. Left alone with no one to comfort him, Vallalar falls into despair over God's absence. He then has to pull himself back up, clinging to the thought that a compassionate God must eventually bring relief.

9

தாயி னும்பெருந் தயவுடை யவன்நந்
தலைவன் என்றுநான் தருக்கொடும் திரிந்தேன்
நாயி னும்கடை யேன்படும் இடரை
நாளும் கண்டனை நல்அருள் செய்யாய்
ஆயி னும்திரு முகங்கண்டு மகிழும்
அன்பர் தம்பணி ஆற்றிமற் றுடலம்
தேயி னும்மிக நன்றெனக் கருள்உன்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

tāyi ṉumperun tayavuṭai yavaṉṉan talaivaṉ eṉṟunāṉ tarukkoṭum tirintēṉ nāyi ṉumkaṭai yēṉpaṭum iṭarai nāḷum kaṇṭaṉai nalaruḷ ceyyāy āyi ṉumtiru mukaṅkaṇṭu makiḻum aṉpar tampaṇi āṟṟimaṟ ṟuṭalam tēyi ṉummika naṉṟeṉak karuḷuṉ cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – I wandered with pride, thinking, "Our Lord possesses greater compassion than a mother." You see daily the sufferings experienced by me, who am lower than a dog, yet you do not grant your good grace. Even so, grant me grace to feel it is very good even if my body wears away performing service for the devotees who rejoice upon seeing your sacred face. Apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – If a direct connection with God seems blocked, the next best thing is serving those who have found it. Vallalar feels ignored by the divine despite his suffering. In his surrender, he asks only for the strength to wear his body out serving the devotees who have already seen God's face.

10

வானும் வையமும் அளிக்கினும் உன்பால்
மனம்வைத் தோங்குவர் வள்ளல்நின் அடியார்
நானும் அவ்வகை உலகியல் ஒழுக்கில்
நாடி நின்னருள் நலம்பெற விழைதல்

> கூனும் ஓர்முடக் கண்ணிலி வானில்
> குலவும் ஒண்சுடர் குறித்திடல் போலும்
> தேனும் கைக்கும்நின் அருளுண்டேடல் உண்டுன்
> சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

vāṉum vaiyamum aḷikkiṉum uṉpāl maṉamvait tōṅkuvar vaḷḷalniṉ aṭiyār nāṉum avvakai ulakiyal oḻukkil nāṭi niṉṉaruḷ nalampeṟa viḻaital kūṉum ōrmuṭak kaṇṇili vāṉil kulavum oṇcuṭar kuṟittiṭal pōlum tēṉum kaikkumniṉ aruḷuṇṭēl uṇṭuṉ cittam aṉṟiyāṉ ceyvatoṉ ṟilaiyē.

TRANSLATION – Even if given heaven and earth, your devotees, O generous Lord, keep their minds fixed on you and flourish. My desiring to attain the goodness of your grace while pursuing the worldly path is like a hunchbacked, crippled, and blind person aiming for the radiant sun glowing in the sky. If I have your grace, even honey will taste bitter. Apart from your will, I do nothing.

COMMENTARY – Worldly desires and divine grace cannot be pursued at the same time. Vallalar compares himself to a blind and crippled person trying to reach the sun, feeling it impossible to catch hold of God while clinging to worldly habits. He knows that once grace is given, even the sweetest things in life will lose their taste.

068. LAMENTING IN FEAR - ACHSAT TIRAṅKAL -
அச்சத் திரங்கல்

Editor's note: sung at Chidambaram, which Saiva tradition calls simply "the Temple" (kōyil, கோயில்).

1

துறையிடும் கங்கைச் செழுஞ்சடைக் கனியே
சுயம்பிர காசமே அமுதில்
கறையிடும் கண்டத் தொருபெருங் கருணைக்
கடவுளே கண்ணுதற் கரும்பே
குறையிடும் குணத்தால் கொடியனேன் எனினும்
கொடுந்துய ரால்அலைந் தையா
முறையிடு கின்றேன் அருள்தரா தென்னை
மூடன்என் றிகழ்வது முறையோ.

tuṟaiyiṭum kaṅkaic ceḻuñcaṭaik kaṉiyē cuyampira kācamē amutil kaṟaiyiṭum kaṇṭat toruperuṅ karuṇaik kaṭavuḷē kaṇṇutaṟ karumpē kuṟaiyiṭum kuṇattāl koṭiyaṉēṉ eṉiṉum koṭuntuya rālalain taiyā muṟaiyiṭu kiṉṟēṉ aruḷtarā teṉṉai mūṭaṉeṉ ṟikaḻvatu muṟaiyō.

TRANSLATION – O Fruit on the lush matted hair that holds the Ganga! O self-luminous Light! O God of immense compassion whose throat bears the dark stain! O Sugarcane with an eye on your forehead! Even if I am cruel and flawed in character, I am tossed about by terrible sorrow, O Lord, and I cry out to you. Is it proper for you to despise me as a fool and deny me your grace?

COMMENTARY – Vallalar asks God not to turn him away because he is flawed. He invokes the traditional imagery of Siva: bearing the sacred river Ganga in his matted hair, a third eye of wisdom, and a dark throat from swallowing poison to save the world. His suffering should earn God's compassion, regardless of his ignorance.

2

இகழ்ந்திடேல் எளியேன் தன்னைநீ அன்றி
ஏன்றுகொள் பவரிலை அந்தோ
அகழ்ந்தென துளத்தைச் சூறைகொண் டலைக்கும்
அஞரெலாம் அறுத்தருள் புரிவாய்
புகழ்ந்திடும் தொண்டர் உளத்தினும் வெள்ளிப்

பொருப்பினும் பொதுவினும் நிறைந்து
திகழ்ந்தருள் பழுக்கும் தெய்வதத் தருவே
செல்வமே சிவபரம் பொருளே.

ikaḷntiṭēl eḷiyēṉ taṉṉainī aṉṟi ēṉṟukoḷ pavarilai antō akaḷnteṇa tuḷattaic cūṟaikoṇ ṭalaikkum añarelām aṟuttaruḷ purivāy pukaḷntiṭum toṇṭar uḷattiṉum veḷḷip poruppiṉum potuviṉum niṟaintu tikaḷntaruḷ paḻukkum teyvatat taruvē celvamē civaparam poruḷē.

TRANSLATION – Do not despise this poor wretch. Alas, there is no one but you to accept me. Sever all the sorrows that dig into my heart, ravage it, and toss me about, and grant me your grace. O divine tree that fills the hearts of praising devotees, the silver mountain, and the public hall, shining and ripening with grace! O Wealth! O Supreme Reality of Siva!

COMMENTARY – God is the only refuge left to quiet his ravaged heart. Vallalar describes the divine presence filling three sacred spaces: a devotee's inner heart, the legendary silver mountain of Mount Kailash, and the public hall of the temple at Chidambaram. He views God as a divine tree offering the sweet fruit of grace to anyone seeking shelter.

3

பொருள்எலாம் புணர்க்கும் புண்ணியப் பொருளே
புத்தமு தேகுணப் பொருப்பே
இருள்எலாம் அறுக்கும் பேரொளிப் பிழம்பே
இன்பமே என்பெருந் துணையே
அருள்எலாம் திரண்ட ஒருசிவ மூர்த்தி
அண்ணலே நின்அடிக் கபயம்
மருள்எலாம் கொண்ட மனத்தினேன் துன்ப
மயக்கெலாம் மாற்றிஆண் டருளே.

poruḷelām puṇarkkum puṇṇiyap poruḷē puttamu tēkuṇap poruppē iruḷelām aṟukkum pēroḷip piḻampē iṉpamē eṉperun tuṇaiyē aruḷelām tiraṇṭa oruciva mūrtti aṇṇalē niṉaṭik kapayam maruḷelām koṇṭa maṉattiṉēṉ tuṉpa mayakkelām māṟṟi-āṇ ṭaruḷē.

TRANSLATION – O holy Reality that joins all things together! O fresh nectar! O mountain of good qualities! O blazing mass of great light that severs all darkness! O Bliss! O my great companion! O unique embodiment of Siva formed of concentrated grace! O Lord, I seek refuge at your feet. Remove all the sorrowful confusion of my delusion-filled mind and rule over me.

COMMENTARY – God is a blazing mass of light that destroys the darkness of ignorance. Vallalar sees the divine not as a distant ruler, but as a great companion and pure, concentrated grace. Seeking refuge in this light, he asks God to clear away the mental confusion and delusion causing his suffering.

4

ஆண்டநின் கருணைக் கடலிடை ஒருசிற்
றணுத்துணைத் திவலையே எனினும்
ஈண்டஎன் றன்மேல் தெறித்தியேல் உய்வேன்
இல்லையேல் என்செய்கேன் எளியேன்
நீண்டவன் அயன்மற் றேனைவா னவர்கள்
நினைப்பரும் நிலைமையை அன்பர்
வேண்டினும் வேண்டா விடினும்ஆங் களிக்கும்
விமலனே விடைப்பெரு மானே.

āṇṭaniṉ karuṇaik kaṭaliṭai oruciṟ ṟaṇuttuṇait tivalaiyē eṉiṉum īṇṭa-eṉ ṟaṉmēl teṟittiyēl uyvēṉ illaiyēl eṉceykēṉ eḷiyēṉ nīṇṭavaṉ ayaṉmaṟ ṟēṉaivā ṉavarkaḷ niṉaipparum nilaimaiyai aṉpar vēṇṭiṉum vēṇṭā viṭiṉumāṅ kaḷikkum vimalaṉē viṭaipperu māṉē.

TRANSLATION – Even if you splash just an atom-sized drop from your ruling ocean of compassion upon me, I will be saved. If not, what can I, a poor wretch, do? The tall Vishnu, Brahma, and the other celestials find your state hard to even conceive. Yet you grant that state to your devotees whether they ask for it or not. O immaculate one! O Lord mounted on the bull!

COMMENTARY – Even a single microscopic drop from the vast ocean of divine compassion is enough to save a life. Vallalar points out a contrast: the creator and preserver gods, Brahma and Vishnu, struggle even to comprehend this grace. Yet it is given freely and intimately to true devotees, sometimes before they even ask.

5

பெருமையில் பிறங்கும் பெரியநற் குணத்தோர்
பெற்றதோர் பெருந்தனிப் பொருளே
அருமையில் பிரமன் ஆதிய தேவர்
அடைந்தநற் செல்வமே அமுதே
இருமையிற் பயனும் நின்திரு அருளே
என்றுநின் அடைக்கலம் ஆனேன்

> கருமையிற் பொலியும் விடநிகர் துன்பக்
> களைகளைந் தெனைவிளைத் தருளே.

perumaiyil piṟaṅkum periyanaṟ kuṇattōr peṟṟatōr peruntaṉip poruḷē
arumaiyil piramaṉ ātiya tēvar aṭaintanaṟ celvamē amutē irumaiyiṟ
payaṉum niṉtiru aruḷē eṉṟuniṉ aṭaikkalam āṉēṉ karumaiyiṟ poliyum
viṭanikar tuṉpak kaḷaikaḷain teṉaiviḷait taruḷē.

TRANSLATION – O great and matchless Reality attained by those of great and radiant virtues! O good wealth and nectar attained with difficulty by Brahma and the other gods! Realizing that the fruit of both this world and the next is your holy grace, I have taken refuge in you. Weed out my sorrows that resemble dark poison, and cultivate me with your grace.

COMMENTARY – Divine grace is the only true reward in this life and the next. Using an agricultural metaphor for spiritual growth, Vallalar asks God to act as a farmer, weeding out his dark, poisonous sorrows so his soul can be cultivated and ripened by grace.

6

> விளைத்தனன் பவநோய்க் கேதுவாம் விடய
> விருப்பினை நெருப்புறழ் துன்பின்
> இளைத்தனன் அந்தோ ஏழைமை அதனால்
> என்செய்கேன் என்பிழை பொறுத்துத்
> தளைத்தவன் துயர்நீத் தாளவல் லவர்நின்
> தனைஅன்றி அறிந்திலன் தமியேன்
> கிளைத்தவான் கங்கை நதிச்சடை யவனே
> கிளர்தரும் சிற்பர சிவனே.

viḷaittaṉaṉ pavanōyk kētuvām viṭaya viruppiṉai neruppuṟaḷ tuṉpiṉ
iḷaittaṉaṉ antō ēḻaimai ataṉāl eṉceykēṉ eṉpiḻai poṟuttut taḷaittavaṉ tuyarnīt
tāḷaval lavarniṉ taṉai-aṉṟi aṟintilaṉ tamiyēṉ kiḷaittavāṉ kaṅkai naticcaṭai
yavaṉē kiḷartarum ciṟpara civaṉē.

TRANSLATION – I cultivated desires for worldly objects that cause the disease of birth. I grew weary in sorrow fierce as fire. Alas, what can I do in my ignorance? I stand alone. I know no one else but You who can forgive my faults, remove my binding sorrow, and rule me. O Lord with the branching celestial river Ganges in Your matted hair, O shining Supreme Siva of pure consciousness.

COMMENTARY – Worldly desires act as a disease that traps the soul in endless cycles of birth and suffering. The resulting sorrow burns like fierce

fire. Recognizing his helplessness, Vallalar turns to God as the only presence capable of forgiving his mistakes and breaking his chains.

7

சிற்பர சிவனே தேவர்தம் தலைமைத்
தேவனே தில்லைஅம் பலத்தே
தற்பர நடஞ்செய் தாணுவே அகில
சராசர காரணப் பொருளே
அற்பர்தம் இடஞ்செல் பற்பல துயரால்
அலைதரு கின்றனன் எளியேன்
கற்பகம் அனையநின் திருவருட் கடலில்
களிப்புடன் ஆடுவ தென்றோ.

ciṟpara civaṉē tēvartam talaimait tēvaṉē tillai-am palattē taṟpara naṭañcey tāṇuvē akila carācara kāraṇap poruḷē aṟpartam iṭañcel paṟpala tuyarāl alaitaru kiṉṟaṇaṉ eḷiyēṉ kaṟpakam aṉaiyaniṉ tiruvaruṭ kaṭalil kaḷippuṭaṉ āṭuva teṉṟō.

TRANSLATION – O Supreme Siva of pure consciousness. O Chief of the gods. O Pillar of reality who performs the supreme dance in the hall of Thillai. O Source of all moving and unmoving things in the universe. I wander tossed by endless sorrows, approaching petty people for help. I am poor and helpless. When will I bathe with joy in the ocean of Your divine grace, which grants boons like the heavenly wish-fulfilling tree?

COMMENTARY – There is a stark contrast between the supreme majesty of God and the desperate human condition. Driven by hardship, people often waste time begging ordinary, flawed individuals for help. Vallalar's longing is to stop wandering and plunge into the limitless, wish-fulfilling ocean of divine grace.

8

என்றுநின் அருள்நீர் உண்டுவந் திடும்நாள்
என்றுநின் உருவுகண் டிடும்நாள்
என்றுநின் அடியர்க் கேவல்செய் திடும்நாள்
என்றென தகத்துயர் அறும்நாள்
மன்றுள்நின் றாடும் பரஞ்சுடர்க் குன்றே
வானவர் கனவினும் தோன்றா
தொன்றுறும் ஒன்றே அருண்மய மான
உத்தம வித்தக மணியே.

eṉṟuniṉ aruḷnīr uṇṭuvan tiṭumnāḷ eṉṟuniṉ uruvukaṇ ṭiṭumnāḷ eṉṟuniṉ aṭiyark kēvalcey tiṭumnāḷ eṉṟeṉa takattuyar aṟumnāḷ maṉṟuḷniṉ ṟāṭum parañcuṭark kuṉṟē vāṉavar kaṉaviṉum tōṉṟā toṉṟuṟum oṉṟē aruṇmaya māṉa uttama vittaka maṇiyē.

TRANSLATION – When will the day come for me to drink the waters of Your grace? When will the day come for me to see Your form? When will the day come for me to serve Your devotees? When will the day come for my inner sorrow to be severed? O Mountain of supreme light dancing in the hall. O Ancient One who remains unseen even in the dreams of the celestial beings. O excellent, wondrous Gem made of pure grace.

COMMENTARY – Deep spiritual longing breaks down into four essential desires. Vallalar yearns to taste divine grace, see God's true form, serve other devoted seekers, and end all inner grief. God is addressed as a mountain of supreme light, a presence so vast that even the gods cannot glimpse it in their dreams.

9

வித்தகம் அறியேன் வினையினேன் துன்ப
விரிகடல் ஆழ்ந்தனன் அந்தோ
அத்தக வேனை எடுப்பவர் நின்னை
அன்றிஎங் கணும்இலை ஐயா
மத்தகக் கரியின் உரிபுனை பவள
வண்ணனே விண்ணவர் அரசே
புத்தக நிறைவின் அடியவர் வேண்டும்
பொருள்எலாம் புரிந்தருள் பவனே.

vittakam aṟiyēṉ viṉaiyiṉēṉ tuṉpa virikaṭal āḻntaṉaṉ antō attaka vēṉai eṭuppavar niṉṉai aṉṟi-eṅ kaṇumilai aiyā mattakak kariyiṉ uripuṉai pavaḷa vaṇṇaṉē viṇṇavar aracē puttaka niṟaiviṉ aṭiyavar vēṇṭum poruḷelām purintaruḷ pavaṉē.

TRANSLATION – I possess no wisdom. I am bound by past actions. I have sunk into the vast ocean of sorrow. Alas. O Lord, I have no one anywhere to lift me up from this state except You. O coral-hued Lord who wears the flayed skin of the mighty elephant. O King of the celestials. O Lord who grants every desire of devotees filled with the perfect knowledge of scriptures.

COMMENTARY – Past actions bind the soul and pull it into a deep ocean of sorrow. Acknowledging a lack of wisdom, Vallalar admits he is powerless

to save himself. He appeals to divine grace as the only force capable of reaching down and pulling him to safety.

10

அருள்பவன் நின்னை அல்லதை இங்கும்
அங்கும்மற் றெங்கும்இன் றதுபோல்
மருள்பவன் என்னை அல்லதை மண்ணும்
வானமும் தேடினும் இன்றே
இருள்பவம் உடையேன் என்செய்கேன் நின்தாள்
இணைதுணை எனநினைந் துற்றேன்
மருள்பவத் தொடும்என் துயர்அறுத் தாள்வாய்
வாழிய அருட்பெருந் துறையே.

aruḷpavaṉ niṉṉai allatai iṅkum aṅkummaṟ ṟeṅkumiṉ ṟatupōl maruḷpavaṉ eṉṉai allatai maṇṇum vāṉamum tēṭiṉum iṉṟē iruḷpavam uṭaiyēṉ eṉceykēṉ niṉtāḷ iṇaituṇai eṉaniṉain tuṟṟēṉ maruḷpavat toṭumeṉ tuyaraṟut tāḷvāy vāḻiya aruṭperun tuṟaiyē.

TRANSLATION – Just as there is no one to bestow grace except You, here, there, or anywhere else, there is no one as deluded as me, even if one searches the earth and the heavens. I possess this dark worldly birth. What can I do? I approached You, trusting Your twin feet as my only support. Destroy my sorrow and this deluding birth, and rule over me. Long live the great harbor of grace.

COMMENTARY – There is a humble symmetry between the creator and the soul. Just as there is no source of grace anywhere in the universe other than God, there is no one as lost in dark delusion as Vallalar. Helpless, he casts himself at God's feet, asking for his worldly confusion to be destroyed forever.

069. LAMENTING THE MOCKERY OF OTHERS - PUṞAMOḶIK KIRAṄKAL - புறமொழிக் கிரங்கல்

1

கேளனந் தான்ஒரு போதுண் டனைமனக் கேதம்அற
நீளனம் தேடு முடியான் எதுநினக் கீந்ததென்றே
வேளனம் போல்நடை மின்னாரும் மைந்தரும் வேடிக்கையாய்
ஏளனம் செய்குவர் நீஅரு ளாவிடில் என்அப்பனே.

kēḷaṉan tāṉoru pōtuṇ ṭaṉaimaṉak kētamaṟa nīḷaṉam tēṭu muṭiyāṉ etuniṉak kīntateṉṟē vēḷaṉam pōlnaṭai miṉṉārum maintarum vēṭikkaiyāy ēḷaṉam ceykuvar nī-aru ḷāviṭil eṉappaṉē.

TRANSLATION – My Father! If you do not bestow grace, young women with swan-like gaits and young men will mock me for sport, saying: "Listen, you ate only one meal a day to rid your mind of sorrow. What did the Lord, whose crown the great swan sought, give you?"

COMMENTARY – Intense spiritual discipline looks foolish to ordinary people without visible divine grace. Vallalar worries carefree youth will mock his strict fasting, a practice meant to clear the mind of worldly sorrow. The "great swan" refers to the creator deity Brahma taking the form of a bird to search in vain for the top of the Lord's infinite pillar of light.

2

அப்பாநின் பொன்னருள் என்மேல் தயைசெய் தளித்திலையேல்
துப்பா னவும்ஒரு போதுதுவ் வாது சுழன்றனையே
இப்பாரில் ஈசன் திருவருள் நீபெற்ற தெங்ஙனமோ
செப்பாய் எனவரிப் பார்சிரிப் பார்இச் செகத்தவரே.

appāniṉ poṉṉaruḷ eṉmēl tayaicey taḷittilaiyēl tuppā ṉavumoru pōtutuv vātu cuḻaṉṟaṉaiyē ippāril īcaṉ tiruvaruḷ nīpeṟṟa teṅṅaṉamō ceppāy eṉavarip pārciṟip pāric cekattavarē.

TRANSLATION – Father! If you do not mercifully bestow your golden grace upon me, the people of this world will taunt and laugh at me, saying: "You wandered around without eating good food even once a day. Tell us, how did you attain the Lord's holy grace on this earth?"

COMMENTARY – Society measures every effort by visible results. Wandering and refusing the comfort of good food are standard marks of a

seeker, yet people will quickly point out the futility of such hardship if it brings no blessing. Vallalar feels exposed to public ridicule while waiting on God's mercy.

3

தீதுசெய் தேற்கருள் செய்வான்நின் சித்தம் திரும்பிலையேல்
தாதுசெய் தேகத்து ணாஒரு போது தவிர்ந்தநினக்
கேதுசெய் தான்சிவன் என்றே உலகர் இழிவுரைத்தால்
யாதுசெய் வேன்தெய்வ மேஎளி யேன்உயிர்க் கின்னமுதே.

tītucey tēṟkaruḷ ceyvāṉniṉ cittam tirumpilaiyēl tātucey tēkattu ṇā-oru pōtu tavirntaniṉak kētucey tāṉcivaṉ eṉṟē ulakar iḻivuraittāl yātucey vēṉteyva mē-eḷi yēṉuyirk kiṉṉamutē.

TRANSLATION – O God! Sweet nectar of this poor one's life! If your heart does not turn to bestow grace upon me who has done wrong, the people of the world will insult me, asking: "You gave up eating even once a day for this physical body. What did Siva do for you?" If they speak so, what will I do?

COMMENTARY – The pain of public insult is amplified by a sense of unworthiness. Ordinary people cannot understand starving the physical body unless God intervenes. By calling the Lord the sweet nectar of his life, Vallalar shows the real heartbreak is the prospect of being abandoned by his only sustenance.

4

தெரியாமை யால்சிறி யேன்செய்குற் றத்தைநின் சித்தமதில்
பிரியாமை வைத்தருள் செய்திலை யேல்எனைப் பெற்றவளும்
பெரியாசை கொண்டபிள் ளாய்அரன் என்தரப் பெற்றதென்றே
பரியாசை செய்குவ ளால்அய லார்என் பகருவதே.

teriyāmai yālciṟi yēṉceykuṟ ṟattainiṉ cittamatil piriyāmai vaittaruḷ ceytilai yēleṉaip peṟṟavaḷum periyācai koṇṭapiḷ ḷāyaraṉ eṉtarap peṟṟateṉṟē pariyācai ceykuva ḷālaya lāreṉ pakaruvatē.

TRANSLATION – If you keep the faults this little one committed out of ignorance in your mind and do not grant grace, even the mother who bore me will mock me, saying: "O child who harbored great desires! What did Hara give you?" What then will strangers say?

COMMENTARY – The fear of ridicule peaks when Vallalar imagines his own mother scoffing at his spiritual desires. If the person who gave him life

mocks his devotion to Hara (a name for God as the remover of illusions), the judgment of strangers will be unbearable. He begs God to overlook the faults born of human ignorance and offer protection from this intimate shame.

5

எண்ணாமல் நாயடி யேன்செய்த குற்றங்கள் யாவும்எண்ணி
அண்ணாநின் சித்தம் இரங்காய் எனில்இங் கயலவர்தாம்
பெண்ஆர் இடத்தவன் பேரருள் சற்றும் பெறாதநினக்
கொண்ணாதிவ் வண்மை விரதம்என் றால்என் உரைப்பதுவே.

eṇṇāmal nāyaṭi yēṉceyta kuṟṟaṅkaḷ yāvumeṇṇi aṇṇāniṉ cittam iraṅkāy eṉiliṅ kayalavartām peṇār iṭattavaṉ pēraruḷ caṟṟum peṟātaniṉak koṇṇātiv vaṇmai viratameṉ ṟāleṉ uraippatuvē.

TRANSLATION – O Lord! If you count all the faults committed by this dog-like servant instead of ignoring them, and if your heart does not show pity, outsiders here will say to me: "You received none of the great grace of the Lord who holds a woman on His left side. This severe vow is unfit for you." If they say this, what will I reply?

COMMENTARY – Vallalar fears the harsh verdict of society declaring him unfit for his vows if he fails to attain grace. He begs God not to weigh his past mistakes but to respond with pity. The description of the Lord holding a woman on His left side refers to Ardhanarishvara, representing the balance of divine justice and mercy.

6

பொய்யான வஞ்சக னேன்பிழை யாவும் பொறுத்துனருள்
செய்யாய் எனில்எது செய்குவன் யான்இச் செகதலத்தோர்
எய்யா விரதத்தில் யாதுபெற் றாய்என் றிகழ்வர்கண்டாய்
அய்யாஎன் இன்னமு தேஅர சேஎன தாண்டவனே.

poyyāṉa vañcaka ṉēṉpiḻai yāvum poṟuttuṉaruḷ ceyyāy eṉiletu ceykuvaṉ yāṉic cekatalattōr eyyā viratattil yātupeṟ ṟāyeṉ ṟikaḻvarkaṇṭāy ayyā-eṉ iṉṉamu tē-ara cē-eṉa tāṇṭavaṉē.

TRANSLATION – If you do not forgive all the mistakes of this false deceiver and grant your grace, what will I do? The people of this world will mock me, asking, "What did you gain from your tireless vows?" O Lord, my sweet nectar, my King, my Ruler.

COMMENTARY – Strict spiritual vows mean nothing to the outside world unless the soul experiences God's presence. Vallalar feels flawed and fears public ridicule if his efforts end in failure.

7

உன்உள்ளம் கொண்டேற் கருளாய் எனில்இவ் உலகர்பொய்யாம்
என்உள்ளம் கொண்ட களவறி யாதுநின் றேடவிங்கே
நின்உள்ளம் கொள்விர தப்பயன் யாது நிகழ்த்தெனவே
முன்உள்ளம் கொண்டு மொழிவர்கண் டாய்எம் முதலவனே.

uṉuḷḷam koṇṭēṟ karuḷāy eṉiliv ulakarpoyyām eṉuḷḷam koṇṭa kaḷavaṟi yātuniṉ ṟēṭaviṅkē niṉuḷḷam koḷvira tappayaṉ yātu nikaḻtteṉavē muṉuḷḷam koṇṭu moḻivarkaṇ ṭāyem mutalavaṉē.

TRANSLATION – If you do not accept me in your heart and grant your grace, these worldly people, unaware of the deceit in my false heart, will step forward and say, "Tell us the fruit of the vows you held in your heart." See, they will boldly speak this way, O our Primal Lord.

COMMENTARY – Society often judges a spiritual life by its visible rewards. Vallalar admits his heart holds secret deceit that others cannot see, knowing they will gladly mock his outward religious vows if God remains silent.

8

முந்தோகை கொண்டுநின் தண்ணருள் வாரியின் மூழ்குதற்கிங்
கந்தோஎன் துன்பம் துடைத்தரு ளாய்எனில் ஆங்குலகர்
வந்தோ சிவவிர தாஎது பெற்றனை வாய்திறஎன்
றிந்தோர் தருசடை யாய்விடை யாய்என்னை ஏசுவரே.

muntōkai koṇṭuniṉ taṇṇaruḷ vāriyiṉ mūḻkutaṟkiṅ kantō-eṉ tuṉpam tuṭaittaru ḷāyeṉil āṅkulakar vantō civavira tā-etu peṟṟaṉai vāytiṟa-eṉ ṟintōr tarucaṭai yāyviṭai yāyeṉṉai ēcuvarē.

TRANSLATION – Alas, if you do not wipe away my sorrow and grant your grace so I can bathe in the ocean of your cool grace with supreme longing, the people of the world will come and demand, "O follower of Siva's vows, what did you gain? Open your mouth!" O Lord with the crescent moon in your matted hair, O rider of the bull, they will mock me.

COMMENTARY – The poem imagines the painful ridicule directed at someone who follows traditional religious practices but remains spiritually

empty. Without the direct experience of divine grace, the outward signs of a devotee only invite the world's laughter.

9

ஆசும் படியில் அகங்கா ரமும்உடை யான்என்றெண்ணிப்
பேசும் படியில் எனக்கரு ளாய்எனில் பேருலகோர்
ஏசும் படிவரும் பொய்வேடன் என்றதை எண்ணிஎண்ணிக்
கூசும் படிவரு மேஎன்செய் கேன்என் குலதெய்வமே.

ācum paṭiyil akaṅkā ramumuṭai yāṉeṉṟeṇṇip pēcum paṭiyil eṉakkaru ḷāyeṉil pērulakōr ēcum paṭivarum poyvēṭaṉ eṉṟatai eṇṇi-eṇṇik kūcum paṭivaru mē-eṉcey kēṉeṉ kulateyvamē.

TRANSLATION – If you see me as a flawed and arrogant person on this earth and refuse to grant me your grace, I will become known as a false ascetic facing the mockery of the vast world. Thinking about this constantly, I shrink in shame. What will I do, O deity of my lineage?

COMMENTARY – A spiritual life lived without inner transformation feels like pretending. Vallalar dreads being exposed as a false ascetic and shrinks in shame at the thought of the world discovering his lingering pride.

10

ஐதட் டிடும்நெஞ் சகத்தேன் பிழைகளை ஆய்ந்துவெறும்
பொய்தட் டிகல்உடை யேற்குன் கருணை புரிந்திலையேல்
வெய்தட்டி உண்ட விரதாநின் நோன்பு விருத்தம்என்றே
கைதட்டி வெண்ணகை செய்வர்கண் டாய்அருட் கற்பகமே.

aitaṭ ṭiṭumneñ cakattēṉ piḻaikaḷai āyntuveṟum poytaṭ ṭikaluṭai yēṟkuṉ karuṇai purintilaiyēl veytaṭṭi uṇṭa viratāniṉ nōṉpu viruttameṉṟē kaitaṭṭi veṇṇakai ceyvarkaṇ ṭāyaruṭ kaṟpakamē.

TRANSLATION – If you examine the mistakes of my weak heart and refuse your compassion to me, a man filled with sheer falsehood and hostility, people will clap their hands and laugh mockingly, saying, "O ascetic who secretly feasted, your penance is useless!" See this, O wish-fulfilling tree of grace.

COMMENTARY – The deepest humiliation for a seeker is being exposed as a hypocrite. Vallalar fears performing public acts of penance while secretly indulging earthly desires, a failure that reduces the spiritual journey to a joke.

070. LAMENTING THE FAILURE TO RECEIVE GRACE - KARUṆAI PEṞĀ TIRAṅKAL - கருணை பெறா திரங்கல்

Editor's note: a general poem (potu, பொது), not tied to one temple.

1

நன்றி ஒன்றிய நின்னடி யவர்க்கே
நானும் இங்கொரு நாயடி யவன்காண்
குன்றின் ஒன்றிய இடர்மிக உடையேன்
குற்றம் நீக்கும்நல் குணமிலேன் எனினும்
என்றின் ஒன்றிய சிவபரஞ் சுடரே
இன்ப வாரியே என்னுயிர்த் துணையே
ஒன்றின் ஒன்றிய உத்தமப் பொருளே
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

naṉṟi oṉṟiya niṉṉaṭi yavarkkē nāṉum iṅkoru nāyaṭi yavaṉkāṇ kuṉṟiṉ oṉṟiya iṭarmika uṭaiyēṉ kuṟṟam nīkkumnal kuṇamilēṉ eṉiṉum eṉṟiṉ oṉṟiya civaparañ cuṭarē iṉpa vāriyē eṉṉuyirt tuṇaiyē oṉṟiṉ oṉṟiya uttamap poruḷē uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – I am a dog-like servant to your devotees who abound in goodness. My sorrows are huge like a mountain. Even though I lack the good qualities that eradicate faults, O Supreme Light of Siva that shines eternally! O ocean of bliss! O companion of my soul! O Supreme Reality united in the One! Who else claims me but You?

COMMENTARY – Placing himself at the very bottom, Vallalar calls himself a dog serving God's true devotees. Lacking the good qualities to fix his faults, and bearing huge sorrows, he appeals directly to the Supreme Light. He asks how anyone but God could take ownership of such a flawed soul.

2

தீது செய்தனன் செய்கின்றேன் செய்வேன்
தீய னேன்கொடுந் தீக்குண இயல்பே
ஏது செய்தன னேனும்என் தன்னை
ஏன்று கொள்வதெம் இறைவநின் இயல்பே
ஈது செய்தனை என்னைவிட் டுலகில்
இடர்கொண் டேங்கென இயம்பிடில் அடியேன்
ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே

> உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

tītu ceytaṉaṉ ceykiṉṟēṉ ceyvēṉ tīya ṉēṉkoṭun tīkkuṇa iyalpē ētu ceytaṉa ṉēṉumeṉ taṉṉai ēṉṟu koḷvatem iṟaivaniṉ iyalpē ītu ceytaṉai eṉṉaiviṭ ṭulakil iṭarkoṇ ṭēṅkeṉa iyampiṭil aṭiyēṉ ōtu ceyvatoṉ ṟeṉṉuyirt tuṇaiyē uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – I did evil, I do evil, and I will do evil. I am wicked, and cruel, bad qualities form my nature. Whatever I have done, accepting me is your nature, my Lord. If you tell me to leave because of what I have done, leaving me to suffer and languish in the world, I have only one thing to say, O companion of my soul. Who else claims me but You?

COMMENTARY – Vallalar admits he has done wrong in the past, does it now, and will do it again. He contrasts his wicked nature with God's nature of pure acceptance. If God turns him away for his actions, he has nowhere else to go. His only defense is that he belongs to the divine.

3

> சென்ற நாளினும் செல்கின்ற நாளில்
> சிறிய னேன்மிகத் தியங்குறு கின்றேன்
> மன்ற நான்இவண் இவ்வகை ஆனால்
> வள்ள லேநினை வழுத்துமா றெதுவோ
> என்ற னால்இனி ஆவதொன் றிலைஉன்
> எண்ணம் எப்படி அப்படி இசைக
> உன்ற னால்களித் துவகைகொள் கின்றேன்
> உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

ceṉṟa nāḷiṉum celkiṉṟa nāḷil ciṟiya ṉēṉmikat tiyaṅkuṟu kiṉṟēṉ maṉṟa nāṉivaṇ ivvakai āṉāl vaḷḷa lēniṉai vaḷuttumā ṟetuvō eṉṟa ṉāliṉi āvatoṉ ṟilai-uṉ eṉṉam eppaṭi appaṭi icaika uṉṟa ṉālkaḷit tuvakaikoḷ kiṉṟēṉ uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – I, a lowly man, am bewildered even more today than in the days past. O Lord of the Hall! O Generous One! If I remain in this state here, how can I praise you? There is nothing more I can do. Let your will be done. I rejoice and delight only through You. Who else claims me but You?

COMMENTARY – With the confusion of worldly life growing worse, Vallalar admits he has reached the limit of his efforts. Calling out to the Lord of the Hall (the space of divine presence and cosmic dance), he surrenders his will. He finds joy trusting God to handle what he cannot.

4

மையல் வாழ்க்கையில் நாள்தொறும் அடியேன்
வருந்தி நெஞ்சகம் மாழ்குவ தெல்லாம்
ஐய ஐயவோ கண்டிடா தவர்போல்
அடம்பி டிப்பதுன் அருளினுக் கழகோ
செய்ய மேல்ஒன்றும் அறிந்திலன் சிவனே
தில்லை மன்றிடைத் தென்முக நோக்கி
உய்ய வைத்ததாள் நம்பிநிற் கின்றேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

maiyal vāḻkkaiyil nāḷtoṟum aṭiyēṉ varunti neñcakam māḻkuva tellām aiya aiyavō kaṇṭiṭā tavarpōl aṭampi ṭippatuṉ aruḷiṉuk kaḻakō ceyya mēloṉṟum aṟintilaṉ civaṉē tillai maṉṟiṭait teṉmuka nōkki uyya vaittatāḷ nampiniṟ kiṉṟēṉ uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – Every day in this deluded life, this servant suffers and my heart faints. O Lord! Alas! Is it fitting for your grace to stubbornly ignore my suffering like someone who cannot see? O Siva, I know nothing else to do. I stand trusting the feet that saved me, looking south in the Hall of Thillai. Who else claims me but You?

COMMENTARY – The pain of worldly delusion breaks Vallalar's heart. He asks God if it is right to act blind and ignore this suffering. Having no other solution, he stands fixed in trust, looking south in the Hall of Thillai (Chidambaram), waiting for the grace that once saved him to act again.

5

மண்ண கச்சிறு வாழ்க்கையின் பொருட்டால்
வருந்தி மற்றதன் வன்மைகள் எல்லாம்
எண்ண எண்ணஎன் நெஞ்சகம் பதைப்புற்
றேங்கி ஏங்கிநான் இளைப்புறு கின்றேன்
அண்ணல் நின்திரு அருட்டுணை அடைந்தால்
அமைந்து வாழ்குவன் அடைவகை அறியேன்
உண்ண நல்அமு தனையஎம் பெருமான்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

maṇṇa kacciṟu vāḻkkaiyiṉ poruṭṭāl varunti maṟṟataṉ vaṉmaikaḷ ellām eṇṇa eṇṇa-eṉ neñcakam pataippuṟ ṟēṅki ēṅkināṉ iḷaippuṟu kiṉṟēṉ aṇṇal niṉtiru aruṭṭuṇai aṭaintāl amaintu vāḻkuvaṉ aṭaivakai aṟiyēṉ uṇṇa nalamu taṉaiya-em perumāṉ uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – Suffering for the sake of this petty earthly life, my heart shudders the more I think of all its cruelties. I languish and grow weary. O Supreme Lord, if I reach the support of your holy grace, I will live in peace. Yet I do not know how to reach it. O my Lord, you are like sweet ambrosia to consume. Who else claims me but You?

COMMENTARY – The triviality of earthly survival fills Vallalar with dread and exhaustion. Knowing true peace comes only from divine grace, he confesses he does not know how to reach it. He compares God to life-giving nectar (ambrosia), asking to be claimed because he cannot make the journey alone.

6

அன்னை அப்பனும் நீஎன மகிழ்ந்தே
அகங்கு ளிர்ந்துநான் ஆதரித் திருந்தேன்
என்னை இப்படி இடர்கொள விடுத்தால்
என்செய் கேன் இதை யாரொடு புகல்கேன்
பொன்னை ஒத்தநின் அடித்துணை மலரைப்
போற்று வார்க்குநீ புரிகுவ திதுவோ
உன்னை எப்படி ஆயினும் மறவேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

aṉṉai appaṉum nī-eṉa makiḻntē akaṅku ḷirntunāṉ ātarit tiruntēṉ eṉṉai ippaṭi iṭarkoḷa viṭuttāl eṉcey kēṉ itai yāroṭu pukalkēṉ poṉṉai ottaniṉ aṭittuṇai malaraip pōṟṟu vārkkunī purikuva tituvō uṉṉai eppaṭi āyiṉum maṟavēṉ uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – Rejoicing that you are my mother and father, my heart cooled and I sought your refuge. If you abandon me to suffer like this, what will I do? To whom will I tell this? Is this what you do to those who praise your twin flower-like feet that shine like gold? Whatever happens, I will never forget you. Who else claims me but You?

COMMENTARY – Questioning God's treatment of those who trust him, Vallalar approaches the divine as a child approaches its parents, finding comfort in that bond. Even feeling abandoned to suffering, he refuses to seek help anywhere else.

7

நீலம் இட்டகண் மடவியர் மயக்கால்
நெஞ்சம் ஓர்வழி நான்ஒரு வழியாய்

ஞாலம் இட்ட இவ் வாழ்க்கையில் அடியேன்
நடுங்கி உள்ளகம் நலியும்என் தன்மை
ஆலம் இட்டருள் களத்தநீ அறிந்தும்
அருள்அ ளித்திலை ஆகமற் றிதனை
ஓலம் இட்டழு தரற்றிஎங் குரைப்பேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

nīlam iṭṭakaṇ maṭaviyar mayakkāl neñcam ōrvaḻi nāṉoru vaḻiyāy ñālam iṭṭa iv vāḻkkaiyil aṭiyēṉ naṭuṅki uḷḷakam naliyumeṉ taṉmai ālam iṭṭaruḷ kaḷattanī aṟintum aruḷa ḷittilai ākamaṟ ṟitaṉai ōlam iṭṭaḻu tararṟi-eṅ kuraippēṉ uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – Deluded by women with collyrium-lined eyes, my heart went one way and I went another. I tremble and wither within in this worldly life. You hold the poison in your graceful throat. Even knowing my nature, you have not granted your grace. Where can I weep, wail, and cry out about this? Who else claims me but You?

COMMENTARY – Worldly desires pull Vallalar in opposite directions, dividing mind from action. He reminds God of the ancient story where Lord Siva drank cosmic poison to save the universe, asking why such a merciful God ignores his current suffering. With nowhere else to turn, he brings his tears directly to the divine.

8

கொடிய பாவியேன் படும்பரி தாபம்
குறித்துக் கண்டும்என் குறைஅகற் றாது
நெடிய காலமும் தாழ்த்தனை நினது
நெஞ்சும் வஞ்சகம் நேர்ந்ததுண் டேயோ
அடியர் தந்துயர் கண்டிடில் தரியார்
ஐயர் என்பர்என் அளவஃ திலையோ
ஒடிய மாதுயர் நீக்கிடாய் என்னில்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

koṭiya pāviyēṉ paṭumpari tāpam kuṟittuk kaṇṭumeṉ kuṟai-akaṟ ṟātu neṭiya kālamum tāḻttaṉai niṉatu neñcum vañcakam nērntatuṇ ṭēyō aṭiyar tantuyar kaṇṭiṭil tariyār aiyar eṉpareṉ aḷavaḵ tilaiyō oṭiya mātuyar nīkkiṭāy eṉṉil uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – You clearly see the suffering of this cruel sinner, yet you have not removed my flaws. You have delayed for a long time. Has your heart taken up deceit? People say the Lord cannot bear to see the sorrow of

his devotees. Does that not apply to me? If you do not remove this crushing sorrow, who else claims me but You?

COMMENTARY – Vallalar challenges God's reputation for mercy. Since tradition says the divine cannot bear to see a devotee suffer, Vallalar asks if God is deceiving him by delaying help. This questioning comes from an intimacy where a devotee feels close enough to demand answers from his master.

9

என்என் றேழையேன் நாணம்விட் டுரைப்பேன்
இறைவ நின்றனை இறைப்பொழு தேனும்
உன்என் றால்என துரைமறுத் தெதிராய்
உலக மாயையில் திலகமென் றுரைக்கும்
மின்என் றால்இடை மடவியர் மயக்கில்
வீழ்ந்தென் நெஞ்சகம் ஆழ்ந்துவிட் டதனால்
உன்அன் பென்பதென் னிடத்திலை யேனும்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

eṉeṉ ṟēḻaiyēṉ nāṇamviṭ ṭuraippēṉ iṟaiva niṉṟaṇai iṟaippoḻu tēṉum uṉeṉ ṟāleṉa turaimaṟut tetirāy ulaka māyaiyil tilakameṉ ṟuraikkum miṉeṉ ṟāliṭai maṭaviyar mayakkil vīḻnteṉ neñcakam āḻntuviṭ ṭataṇāl uṇaṉ peṉpateṉ ṉiṭattilai yēṉum uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – What can this poor wretch say after abandoning all shame? O Lord, if I tell my heart to think of you for even a fleeting moment, it refuses my word and opposes me. My heart has fallen and sunk into the delusion of women with lightning-like waists, those called the very pinnacle of worldly illusion. Because of this, there is no love for you within me. Even so, who else claims me but You?

COMMENTARY – Vallalar admits his mind rebels against him, refusing to focus on the divine for even a second. Swallowed by physical attraction and worldly illusions, he confesses he currently feels no love for God. Yet he still asks to be saved, relying on God's unchanging nature instead of his own merit.

10

அடிய னேன்மிசை ஆண்டவ நினக்கோர்
அன்பி ருந்ததென் றகங்கரித் திருந்தேன்
கொடிய னேன்படும் இடர்முழு தறிந்தும்

> கூலி யாளனைப் போல்எனை நினைத்தே
> நெடிய இத்துணைப் போதும்ஓர் சிறிதும்
> நெஞ்சி ரங்கிலை சஞ்சலத் தறிவும்
> ஒடிய நின்றனன் என்செய்கேன் சிவனே
> உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

aṭiya ṉēṉmicai āṇṭava niṉakkōr aṉpi runtateṉ ṟakaṅkarit tiruntēṉ koṭiya ṉēṉpaṭum iṭarmuḻu taṟintum kūli yāḷaṉaip pōleṉai niṉaittē neṭiya ittuṇaip pōtumōr ciṟitum neñci raṅkilai cañcalat taṟivum oṭiya niṉṟaṉaṉ eṉceykēṉ civaṉē uṉai-a lāleṉai uṭaiyavar evarē.

TRANSLATION – O Lord, I was proud in thinking you held some love for your servant. Though you fully know the troubles this cruel sinner suffers, you regard me as a mere hired laborer. For all this long time, your heart has not pitied me in the slightest. I stand here with my mind broken by sorrow. What will I do, O Lord Siva? Who else claims me but You?

COMMENTARY – Vallalar feels God is treating him with cold distance, like a master ignoring a hired laborer. His earlier pride in thinking he was specially loved has been shattered by this long silence. Standing with a broken mind, he repeats his core realization: he has no refuge but Lord Siva.

071. THE DECAD OF DIVINE GRACE - TIRUVARUṬ PATIKAM - திருவருட் பதிகம்

1

வளங்கிளர் சடையும் விளங்கிய இதழி மாலையும் மால்அயன் வழுத்தும்
குளங்கிளர் நுதலும் களங்கிளர் மணியும் குலவுதிண் புயமும்அம் புயத்தின்
தளங்கிளர் பதமும் இளங்கதிர் வடிவும் தழைக்கநீ இருத்தல்கண் டுவத்தல்
உளங்கிளர் அமுதே துளங்குநெஞ் சகனேன் உற்றரு ணையில்பெற அருளே.

vaḷaṅkiḷar caṭaiyum viḷaṅkiya itaḻi mālaiyum mālayaṉ vaḻuttum kuḷaṅkiḷar nutalum kaḷaṅkiḷar maṇiyum kulavutiṇ puyamumam puyattiṉ taḷaṅkiḷar patamum iḷaṅkatir vaṭivum taḻaikkanī iruttalkaṇ ṭuvattal uḷaṅkiḷar amutē tuḷaṅkuneñ cakaṉēṉ uṟṟaru ṇaiyilpeṟa aruḷē.

TRANSLATION – O nectar surging in the heart, grant your grace so that I, possessing a trembling heart, may reach Arunai and rejoice at the sight of your majestic presence. You sit there flourishing with fertile matted hair, a bright konrai flower garland, a radiant forehead praised by Vishnu and Brahma, a throat shining like a sapphire, strong rounded shoulders, feet like lotus petals, and a form like the morning sun.

COMMENTARY – Vallalar longs to see God's physical presence at the holy city of Arunai. He asks for the grace to stand before Lord Siva's majestic, radiant form—praised even by the creator and preserver gods—hoping it will finally calm his restless heart.

2

அன்பர்தம் மனத்தே இன்பமுற் றவைகள் அளித்தவர் களித்திடப் புரியும்
பொன்பொலி மேனிக் கருணையங் கடலே பொய்யனேன் பொய்மைகண் டின்னும்
துன்பமுற் றலையச் செய்திடேல் அருணைத் தொல்நக ரிடத்துன தெழில்கண்
டென்புளம் உருகத் துதித்திடல் வேண்டும் இவ்வரம் எனக்கிவண் அருளே.

aṉpartam maṉattē iṉpamuṟ ṟavaikaḷ aḷittavar kaḷittiṭap puriyum poṉpoli mēṉik karuṇaiyaṅ kaṭalē poyyaṉēṉ poymaikaṇ ṭiṉṉum tuṉpamuṟ ṟalaiyac ceytiṭēl aruṇait tolnaka riṭattuṉa teḻilkaṇ ṭeṉpuḷam urukat tutittiṭal vēṇṭum ivvaram eṉakkivaṇ aruḷē.

TRANSLATION – O beautiful ocean of compassion with a golden body, you grant joyous things to the minds of your devotees and make them rejoice. I am a false one. Do not look at my falsehood and make me wander in suffering anymore. I must praise you with my very bones and heart

melting as I behold your beauty in the ancient city of Arunai. Grant me this boon right here.

COMMENTARY – God is an ocean of compassion who brings pure joy to the minds of true devotees. Vallalar contrasts this divine perfection with his own sense of falsehood and inner turmoil. He asks God to overlook his flaws and end his wandering. His only request is the chance to stand in the ancient city of Arunai, praising the Lord with a melting heart.

3

பூத்திடும் அவனும் காத்திடு பவனும் புள்விலங் குருக்கொடு நேடி
ஏத்திடும் முடியும் கூத்திடும் அடியும் இன்னமும் காண்கிலர் என்றும்
கோத்திடும் அடியர் மாலையின் அளவில் குலவினை என்றுநல் லோர்கள்
சாற்றிடும் அதுகேட் டுவந்தனன் நினது சந்நிதி உறஎனக் கருளே.

pūttiṭum avaṉum kāttiṭu pavaṉum puḷvilaṅ kurukkoṭu nēṭi ēttiṭum muṭiyum kūttiṭum aṭiyum iṉṉamum kāṇkilar eṉṟum kōttiṭum aṭiyar mālaiyiṉ aḷavil kulaviṉai eṉṟunal lōrkaḷ cāṟṟiṭum atukēṭ ṭuvantaṉaṉ niṉatu canniti uṟa-eṉak karuḷē.

TRANSLATION – The creator and the protector took the forms of a bird and a beast to search for your head and your dancing feet. They praise you, yet they still cannot see them. The good people declare that you joyfully abide within the garland of devotees strung together forever. Hearing this, I rejoiced. Grant me the grace to reach your sacred presence.

COMMENTARY – Vallalar recalls an ancient story where the creator and protector gods took the forms of a bird and a boar to find the top and bottom of a massive pillar of divine light. They failed to measure God's full extent. Yet, the wise say God happily makes a home among humble devotees. This gives Vallalar immense hope to join that sacred presence.

4

அருள்பழுத் தோங்கும் ஆனந்தத் தருவே அற்புத அமலநித் தியமே
தெருள்பழுத் தோங்கும் சித்தர்த்தம் உரிமைச் செல்வமே அருணையந் தேவே
இருள்பழுத் தோங்கும் நெஞ்சினேன் எனினும் என்பிழை பொறுத்துநின் கோயில்
பொருள்பழுத்தோங்கும் சந்நிதி முன்னர்ப்போந்துனைப் போற்றுமாறருளே.

aruḷpaḻut tōṅkum āṉantat taruvē aṟputa amalanit tiyamē teruḷpaḻut tōṅkum cittartam urimaic celvamē aruṇaiyan tēvē iruḷpaḻut tōṅkum neñciṉēṉ eṉiṉum eṉpiḻai poṟuttuniṉ kōyil poruḷpaḻuttōṅkum canniti muṉṉarppōntuṉaip pōṟṟumāṟaruḷē.

TRANSLATION – O tree of bliss ripening with grace. O wonderful, pure, eternal one. O rightful wealth of the Siddhars who flourish with mature clarity. O beautiful Lord of Arunai. Even though I possess a heart overgrown with darkness, forgive my faults. Grant me the grace to stand before the rich and sacred presence of your temple and praise you.

COMMENTARY – God is the ultimate treasure for the Siddhars (perfected beings who have attained spiritual clarity). Feeling his own heart is thick with darkness, Vallalar asks for forgiveness. He seeks the simple grace of standing before the temple's rich presence to offer his praise.

5

மறையும் அம் மறையின் வாய்மையும் ஆகி மன்னிய வள்ளலே மலர்மேல்
இறையும்மா தவனும் இறையும்இன் னவன்என் றெய்திடா இறைவனே அடியேன்
பொறையும்நன் னிறையும் அறிவும்நற் செறிவும் பொருந்திடாப் பொய்யனேன் எனினும்
அறையும்நற் புகழ்சேர் அருணையை விழைந்தேன் அங்கெனை அடைகுவித் தருளே.

maṟaiyum am maṟaiyiṉ vāymaiyum āki maṉṉiya vaḷḷalē malarmēl
iṟaiyummā tavaṉum iṟaiyumiṉ ṉavaṉeṉ ṟeytiṭā iṟaivaṉē aṭiyēṉ
poṟaiyumnaṉ ṉiṟaiyum aṟivumnaṟ ceṟivum poruntiṭāp poyyaṉēṉ eṉiṉum
aṟaiyumnaṟ pukaḻcēr aruṇaiyai viḻaintēṉ aṅkeṉai aṭaikuvit taruḷē.

TRANSLATION – O eternal benefactor, you became the scriptures and the truth of those scriptures. O Lord, the god on the lotus and the great ascetic cannot reach you and measure your greatness. I am a false one lacking patience, complete perfection, knowledge, and good composure. Even so, I long for Arunai of resounding good fame. Grant me your grace and bring me to that place.

COMMENTARY – God is both the sacred scriptures and the living truth they contain. Vallalar admits his personal shortcomings, yet his longing for Arunai remains powerful. He asks the ultimate benefactor to guide him safely to that sacred destination.

6

தேடுவார் தேடும் செல்வமே சிவமே திருஅரு ணாபுரித் தேவே
ஏடுவார் இதழிக் கண்ணிஎங் கோவே எந்தையே எம்பெரு மானே
பாடுவார்க் களிக்கும் பரம்பரப் பொருளே பாவியேன் பொய்யெலாம் பொறுத்து

நாடுவார் புகழும் நின்திருக் கோயில் நண்ணுமா எனக்கிவண் அருளே.

tēṭuvār tēṭum celvamē civamē tiru-aru ṇāpurit tēvē ēṭuvār itaḻik kaṇṇi-eṅ kōvē entaiyē emperu māṉē pāṭuvārk kaḷikkum paramparap poruḷē pāviyēṉ poyyelām poṟuttu nāṭuvār pukaḻum niṉtiruk kōyil naṇṇumā eṉakkivaṇ aruḷē.

TRANSLATION – O wealth sought by seekers! O Siva! O Lord of holy Arunapuri! O our King wearing a garland of blooming cassia flowers! O my Father! O my Lord! O Supreme Reality who grants to those who sing! Forgiving all the lies of this sinner, grant me the grace to reach your holy temple praised by those who seek you.

COMMENTARY – The highest spiritual wealth belongs to those who seek the divine with devotion and song. Standing in God's presence requires a cleansing of past falsehoods. Vallalar trusts in God's nature as a forgiving father, asking only for the grace to reach the holy temple.

7

உலகுயிர் தொறும்நின் றூட்டுவித் தாட்டும் ஒருவனே உத்தம னேநின்
இலகுமுக் கண்ணும் காளகண் டமும்மெய் இலங்குவெண்ணீற்றணி எழிலும்
திலகஒள் நுதல்உண் ணாமுலை உமையாள் சேரிடப் பாலுங்கண் டடியேன்
கலகஐம் புலன்செய் துயரமும் மற்றைக் கலக்கமும் நீக்குமா அருளே.

ulakuyir toṟumniṉ ṟūṭṭuvit tāṭṭum oruvaṉē uttama ṉēniṉ ilakumuk kaṇṇum kāḷakaṇ ṭamummey ilaṅkuveṇṇīṟṟaṇi eḻilum tilaka-oḷ nutaluṇ ṇāmulai umaiyāḷ cēriṭap pāluṅkaṇ ṭaṭiyēṉ kalaka-aim pulaṉcey tuyaramum maṟṟaik kalakkamum nīkkumā aruḷē.

TRANSLATION – O Peerless One who abides in every soul in the world, making them experience life and directing them! O Supreme One! Grant me the grace to see your shining three eyes, your dark throat, the beauty of the bright white ash adorning your body, and the Goddess with a radiant forehead wearing a tilaka and unweaned breasts residing on your left side. Through this sight, remove the sorrow and confusion caused by my tumultuous five senses.

COMMENTARY – God is the inner engine of life, dwelling in every soul and directing its path. Vallalar longs for a direct vision of Siva alongside the Goddess, who wears a *tilaka* (a traditional auspicious mark on the forehead). Witnessing this divine reality is the only cure for the endless agitation and sorrow caused by the five senses.

8

அருட்பெருங் கடலே ஆனந்த நறவே அடிநடு அந்தமுங் கடந்த
தெருட்பெரு மலையே திருஅணா மலையில் திகழ்சுயஞ் சோதியே சிவனே
மருட்பெருங் கடலின் மயங்குகின் றேன்என் மயக்கெலாம் ஒழிந்துவன் பிறவி
இருட்பெருங் கடல்விட் டேறநின் கோயிற் கெளியனேன் வரவரம் அருளே.

aruṭperuṅ kaṭalē āṉanta naṟavē aṭinaṭu antamuṅ kaṭanta teruṭperu malaiyē tiru-aṇā malaiyil tikaḻcuyañ cōtiyē civaṉē maruṭperuṅ kaṭaliṉ mayaṅkukiṉ ṟēṉeṉ mayakkelām oḻintuvaṉ piṟavi iruṭperuṅ kaṭalviṭ ṭēṟaniṉ kōyiṟ keḷiyaṉēṉ varavaram aruḷē.

TRANSLATION – O great ocean of grace! O honey of bliss! O great mountain of wisdom transcending beginning, middle, and end! O self-luminous Jothi shining in holy Tiruvannamalai! O Siva! I am confused in the great ocean of delusion. Let all my confusion cease, and to cross and escape the great dark ocean of harsh birth, grant this poor one the boon to come to your temple.

COMMENTARY – God is a self-luminous light (*Jothi*) and a mountain of wisdom without beginning or end. Human life often feels like a dark, confusing ocean of harsh births and delusions. Divine grace is the only rescue from this turbulent water, pulling the soul safely to the shores of spiritual clarity.

9

கருணையங் கடலே கண்கள்மூன் றுடைய கடவுளே கமலன்மால் அறியா
அருணைஎங் கோவே பரசிவா னந்த அமுதமே அற்புத நிலையே
இருள்நிலம் புகுதா தெனைஎடுத் தாண்ட இன்பமே அன்பர்தம் அன்பே
பொருள்நலம் பெறநின் சந்நிதிக் கெளியேன் போந்துனைப் போற்றும்வா
றருளே.

karuṇaiyaṅ kaṭalē kaṇkaḷmūṉ ṟuṭaiya kaṭavuḷē kamalaṉmāl aṟiyā aruṇai-eṅ kōvē paracivā ṉanta amutamē aṟputa nilaiyē iruḷnilam pukutā teṉai-eṭut tāṇṭa iṉpamē aṉpartam aṉpē poruḷnalam peṟaniṉ cannitik keḷiyēṉ pōntuṉaip pōṟṟumvā ṟaruḷē.

TRANSLATION – O beautiful ocean of compassion! O God with three eyes! O our King of Arunai, unknown to Brahma and Vishnu! O nectar of supreme Siva-bliss! O wondrous state! O Bliss who uplifted and ruled me so I do not enter the land of darkness! O love of your devotees! Grant grace so that I, a poor one, may come to your presence to attain true wealth and praise you.

COMMENTARY – Divine compassion lifts the soul completely out of ignorance and darkness. In traditional poetry, Siva is often praised as the ultimate reality whose true nature remains hidden even from major deities like Brahma and Vishnu. The greatest wealth a person can achieve is simply standing in this divine presence and experiencing the pure nectar of spiritual bliss.

10

ஏதுசெய் திடினும் பொறுத்தருள் புரியும் என்உயிர்க் கொருபெருந் துணையே
தீதுசெய் மனத்தார் தம்முடன் சேராச் செயல்எனக் களித்தஎன் தேவே
வாதுசெய் புலனால் வருந்தல்செய் கின்றேன் வருந்துறா வண்ணம்எற் கருளித்
தாதுசெய் பவன்ஏத் தருணையங் கோயில் சந்நிதிக் கியான்வர அருளே.

ētucey tiṭiṉum poṟuttaruḷ puriyum eṉuyirk koruperun tuṇaiyē tītucey maṉattār tammuṭaṉ cērāc ceyaleṉak kaḷitta-eṉ tēvē vātucey pulaṉāl varuntalcey kiṉṟēṉ varuntuṟā vaṇṇameṟ karuḷit tātucey pavaṉēt taruṇaiyaṅ kōyil cannitik kiyāṉvara aruḷē.

TRANSLATION – O one great companion to my soul who forgives and grants grace whatever I do! My God who gave me the resolve not to associate with those of evil minds! I suffer because of the troublesome senses. Grant me grace so I do not suffer, and allow me to come to your presence in the beautiful temple of Arunai praised by Brahma.

COMMENTARY – God is the soul's intimate companion, offering forgiveness no matter what mistakes a person makes. This divine friendship provides the inner strength to avoid harmful company and cruel intentions. When the physical senses cause pain and distraction, taking refuge in grace restores peace to the mind.

072. THE DECAD OF THE DIVINE OFFERING - PIRASĀTAP PATIKAM - பிரசாதப் பதிகம்

Editor's note: sung at Pullirukkuvelur (puḷḷirukkuvēḷūr, புள்ளிருக்குவேளூர்), today Vaitheeswaran Koil, where Siva is worshipped as the divine physician.

1

சரதத் தால்அன்பர் சார்ந்திடும் நின்திரு
விரதத் தால்அன்றி வேறொன்றில் தீருமோ
பரதத் தாண்டவ னேபரி திப்புரி
வரதத் தாண்டவ னேஇவ்வ ருத்தமே.

caratat tālaṉpar cārntiṭum niṉtiru viratat tālaṉṟi vēṟoṉṟil tīrumō paratat tāṇṭava ṉēpari tippuri varatat tāṇṭava ṉē-ivva ruttamē.

TRANSLATION – O Lord who performs the cosmic dance! O dancing Lord who grants boons in Parithippuri! Will this suffering end by anything other than your divine vow, which devotees approach with truth?

COMMENTARY – Parithippuri is Vaitheeswaran Koil. Human suffering cannot be cured by earthly means; it is resolved only through God's vow to protect those who approach Him with a truthful heart.

2

வேத னேனும்வி லக்குதற் பாலனோ
தீத னேன்துயர் தீர்க்கும்வ யித்திய
நாத னேஉன்றன் நல்லருள் இல்லையேல்
நோதல் நேரும்வன் நோயில்சி றிதுமே.

vēta ṉēṉumvi lakkutaṟ pālaṉō tīta ṉēṉtuyar tīrkkumva yittiya nāta ṉē-uṉṟaṉ nallaruḷ illaiyēl nōtal nērumvaṉ nōyilci ṟitumē.

TRANSLATION – O Vaithiyanatha who ends the sorrow of this wicked one! If your good grace is absent, is even Brahma capable of removing even a slight part of this painful and harsh disease?

COMMENTARY – Vaithiyanatha is the divine physician. Without this healing grace from the Supreme, no other deity, not even Brahma the creator, has the power to relieve even a fraction of life's afflictions.

3

அருந்தி னால்அன்ப கங்குளிர் ஆனந்த

விருந்தி னால்மகிழ் வித்தருள் அண்ணலே
வருந்தி நாடவ ரும்பிணி நின்அருள்
மருந்தி னால்அன்றி மற்றொன்றில் தீருமோ.

aruṇti ṉālaṉpa kaṅkuḷir āṉanta virunti ṉālmakiḻ vittaruḷ aṇṇalē varunti nāṭava rumpiṇi niṉaruḷ marunti ṉālaṉṟi maṟṟoṉṟil tīrumō.

TRANSLATION – O Lord who delights devotees with a feast of bliss that cools their hearts when they consume it! Will this afflicting disease that seeks us out be cured by anything other than the medicine of your grace?

COMMENTARY – Worldly suffering is contrasted with the joy God provides. The deep-seated disease of worldly affliction can only be cured by the medicine of divine grace.

4

மாலும் நான்குவ தனனும் மாமறை
நாலும் நாடரு நம்பர னேஎவ
ராலும் நீக்கஅ ரிதிவ்வ ருத்தம்நின்
ஏலும் நல்லருள் இன்றெனில் சற்றுமே.

mālum nāṉkuva taṉaṉum māmaṟai nālum nāṭaru nampara ṉē-eva rālum nīkka-a ritivva ruttamniṉ ēlum nallaruḷ iṉṟeṉil caṟṟumē.

TRANSLATION – O Supreme Lord whom Vishnu, the four-faced Brahma, and the four great Vedas seek but cannot comprehend! Without your fitting good grace, it is impossible for anyone to remove even a fraction of this suffering.

COMMENTARY – The Supreme Lord is beyond the comprehension of great gods like Vishnu and Brahma, and even the sacred scriptures. Because of this supremacy, only His direct grace has the power to lift away our suffering.

5

தேவர் ஆயினும் தேவர்வ ணங்கும்ஓர்
மூவர் ஆயினும் முக்கண நின்அருள்
மேவு றாதுவி லக்கிடற் பாலரோ
ஓவு றாதஉ டற்பிணி தன்னையே.

tēvar āyiṉum tēvarva ṇaṅkumōr mūvar āyiṉum mukkaṇa niṉaruḷ mēvu ṟātuvi lakkiṭaṟ pālarō ōvu ṟāta-u ṭaṟpiṇi taṉṉaiyē.

TRANSLATION – O three-eyed Lord! Without the presence of your grace, are even the celestials, or the unique Trinity worshipped by the celestials, capable of dispelling this unceasing disease of the body?

COMMENTARY – The absolute necessity of God's grace becomes clear when looking at the highest beings in traditional religion. Neither the celestial beings nor the great Trinity of gods can heal the unceasing ailments of life unless the Supreme Lord's grace is present.

6

வைய நாயக வானவர் நாயக
தையல் நாயகி சார்ந்திடும் நாயக
உய்ய நின்னருள் ஒன்றுவ தில்லையேல்
வெய்ய நோய்கள்வி லகுவ தில்லையே.

vaiya nāyaka vāṉavar nāyaka taiyal nāyaki cārntiṭum nāyaka uyya niṉṉaruḷ oṉṟuva tillaiyēl veyya nōykaḷvi lakuva tillaiyē.

TRANSLATION – Lord of the earth! Lord of the celestials! Lord embraced by the beautiful Goddess! If Your grace does not unite with me to save me, these cruel diseases will not depart.

COMMENTARY – God is the ruler of all realms, from the physical earth to the celestial heavens. The core message is that human effort alone cannot cure deep suffering. Only a direct union with divine grace can drive cruel diseases away.

7

கல்லை வில்லில்க ணித்தருள் செய்ததோர்
எல்லை இன்றிள ழும்இன்ப வெள்ளமே
இல்லை இல்லைநின் இன்னருள் இல்லையேல்
தொல்லை நோயின்தொ டக்கது நீங்கலே.

kallai villilka ṇittaruḷ ceytatōr ellai iṉṟi-e ḻumiṉpa veḷḷamē illai illainiṉ iṉṉaruḷ illaiyēl tollai nōyiṉto ṭakkatu nīṅkalē.

TRANSLATION – You who graciously made a bow of the great mountain! O boundless rising flood of bliss! No, no, if Your sweet grace is absent, the grip of ancient disease will never release me.

COMMENTARY – The mountain bow refers to the traditional story of Siva using Mount Meru as a weapon. The divine flood of bliss contrasts with the ancient, deeply rooted diseases of the human condition, which only grace can wash away.

8

நீதி மாதவர் நெஞ்சிடை நின்றொளிர்
சோதி யேமுத்தொ ழிலுடை மூவர்க்கும்
ஆதி யேநின்அ ருள் ஒன்றும் இல்லையேல்
வாதி யாநிற்கும் வன்பிணி யாவுமே.

nīti mātavar neñciṭai niṉṟoḷir cōti yēmutto ḻiluṭai mūvarkkum āti yēniṉa ruḷ oṉṟum illaiyēl vāti yāniṟkum vaṉpiṇi yāvumē.

TRANSLATION – O Jothi shining in the hearts of great and righteous sages! O primal source of the three gods who perform the three cosmic functions! If Your grace is absent, all these severe diseases will endlessly torment me.

COMMENTARY – The divine is the ultimate *Jothi* (light) shining within pure minds. As the original source of the three deities who create, sustain, and destroy the universe, only His grace shields against physical and spiritual torment.

9

பத்தர் நித்தம்ப யில்பரி திப்புரி
உத்த மப்பொரு ளேஉன்அ ருள்தனைப்
பெத்தம் அற்றிடப் பெற்றவர்க் கல்லது
நித்தம் உற்றநெ டும்பிணி நீங்குமோ.

pattar nittampa yilpari tippuri utta mapporu ḷē-uṉa ruḷtaṉaip pettam aṟṟiṭap peṟṟavark kallatu nittam uṟṟane ṭumpiṇi nīṅkumō.

TRANSLATION – O supreme reality in Parithippuri where devotees gather daily! Will this enduring daily disease ever depart for anyone except those who have received Your grace and severed all bonds?

COMMENTARY – True healing is tied directly to spiritual liberation. Enduring suffering only leaves those who have received divine grace and severed the worldly attachments that bind the soul.

10

சைவ சிற்குணர் தம்முளம் மன்னிய
தெய்வ தற்பர னேசிவ னேஇங்கு
உய்வ தற்குன்அ ருள்ஒன்றும் இல்லையேல்
நைவ தற்குந ணுகுவ நோய்களே.

caiva ciṟkuṇar tammuḷam maṉṉiya teyva taṟpara ṉēciva ṉē-iṅku uyva taṟkuṉa ruḷoṉṟum illaiyēl naiva taṟkuna ṇukuva nōykaḷē.

TRANSLATION – O divine Supreme abiding in the hearts of virtuous Saivites! O Siva! If Your grace is absent for my salvation here, diseases will approach and make me waste away.

COMMENTARY – God dwells directly in the hearts of pure devotees. Without this saving divine presence, human life is reduced to a gradual, unavoidable wasting away from illness.

073. DECAD OF PRAYER - PIRĀRTTAṆAIP PATIKAM - பிரார்த்தனைப் பதிகம்

Editor's note: sung at Otriyur and at Thillai (Chidambaram) (tiruvoṟṟiyūrum tiruttillaiyum, திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்).

1

அப்பார் மலர்ச்சடை ஆரமு தேஎன் அருட்டுணையே
துப்பார் பவள மணிக்குன்ற மேசிற் சுகக்கடலே
வெப்பார் தருதுய ரால்மெலி கின்றனன் வெற்றடியேன்
இப்பார் தனில்என்னை அப்பாஅஞ் சேல்என ஏன்றுகொள்ளே.

appār malarccaṭai āramu tē-eṉ aruṭṭuṇaiyē tuppār pavaḷa maṇikkuṉṟa mēciṟ cukakkaṭalē veppār tarutuya rālmeli kiṉṟaṉaṉ veṟṟaṭiyēṉ ippār taṉileṉṉai appā-añ cēleṉa ēṉṟukoḷḷē.

TRANSLATION – O rare nectar with flower-entwined matted hair bearing the river! My companion of grace! O hill of pure coral gems! O ocean of supreme bliss! I, this empty devotee, languish from the heat of sorrow. O father, accept me in this world and tell me to fear not.

COMMENTARY – Vallalar begs God for shelter from the suffering of worldly life, waiting for reassurance not to fear. The river carried in matted hair is a traditional reference to Siva, invoked here as an ocean of supreme bliss.

2

ஏன்றுகொள் வான்நம தின்னுயிர் போல்முக்கண் எந்தைஎன்றே
சான்றுகொள் வாய்நினை நம்பிநின் றேன்இத் தமிஅடியேன்
மான்றுகொள் வான்வரும் துன்பங்கள் நீக்க மதித்திலையேல்
ஞான்றுகொள் வேன்அன்றி யாதுசெய் வேன்இந்த நானிலத்தே.

ēṉṟukoḷ vāṉnama tiṉṉuyir pōlmukkaṇ entai-eṉṟē cāṉṟukoḷ vāyniṉai nampiniṉ ṟēṉit tami-aṭiyēṉ māṉṟukoḷ vāṉvarum tuṉpaṅkaḷ nīkka matittilaiyēl ñāṉṟukoḷ vēṉaṉṟi yātucey vēṉinta nāṉilattē.

TRANSLATION – Believing my three-eyed father will accept me like his own sweet life, I stood trusting you completely. I am a lonely devotee. If you do not resolve to remove the approaching sorrows that bewilder me, I will hang myself. What else can I do in this vast world?

COMMENTARY – Vallalar's desperation is absolute: he threatens to take his own life if God does not intervene. This reveals his total dependence on

divine grace. Without his three-eyed father to remove his sorrows, he is isolated with no other refuge.

3

நிலத்தே சிறுவர்செய் குற்றங்கள் யாவும் நினைத்தறவோர்
சலத்தே உளத்தை விடார்என்பர் ஆதலின் தாதையென்றே
குலத்தேவர் போற்றும் குணக்குன்ற மேஎங் குலதெய்வமே
புலத்தே இழிதகை யேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருளே.

nilattē ciṟuvarcey kuṟṟaṅkaḷ yāvum niṉaittaṟavōr calattē uḷattai viṭāreṉpar ātaliṉ tātaiyeṉṟē kulattēvar pōṟṟum kuṇakkuṉṟa mē-eṅ kulateyvamē pulattē iḻitakai yēṉpiḻai yāvum poṟuttaruḷē.

TRANSLATION – They say the righteous do not let their hearts succumb to anger when they consider all the faults committed by little children in this world. Therefore I call you father. O hill of virtues praised by the celestial gods! O our family deity! Please forgive all the errors of this lowly one caught in the senses.

COMMENTARY – Vallalar asks for forgiveness by comparing God to an adult dealing with a child. Just as the righteous do not hold onto anger when children make mistakes, he trusts God will overlook his earthly faults. Caught in the physical senses, he appeals to God's boundless patience.

4

அருளார் அமுதப் பெருங்கட லேதில்லை அம்பலத்தில்
பொருளார் நடம்புரி புண்ணிய னேநினைப் போற்றுகிலேன்
இருளார் மனத்தின் இடர்உழந் தேன்இனி யாதுசெய்கேன்
மருளார் மலக்குடில் மாய்ந்திடில் உன்அருள் வாய்ப்பதற்கே.

aruḷār amutap peruṅkaṭa lētillai ampalattil poruḷār naṭampuri puṇṇiya ṉēniṉaip pōṟṟukilēṉ iruḷār maṉattiṉ iṭaruḻan tēṉiṉi yātuceykēṉ maruḷār malakkuṭil māyntiṭil uṉaruḷ vāyppataṟkē.

TRANSLATION – O great ocean of graceful nectar! O holy one performing the meaningful dance in the hall of Thillai! I do not praise you. I suffer the afflictions of a dark heart. What will I do now? When this deluded hut of impurities perishes, how will I attain your grace?

COMMENTARY – Fear of dying before achieving spiritual freedom haunts Vallalar. Describing the physical body as a fragile hut of impurities destined to perish, he worries his distracted mind keeps him from praising

the divine dance at Thillai, the sacred shrine of Chidambaram. He remains anxious about securing grace before his time runs out.

5

வாயார நின்பொன் மலர்த்தாள் துணையே வழுத்துகிலேன்
ஓயா இடர்உழந் துள்நலி கின்றனன் ஓகெடுவேன்
பேயாய்ப் பிறந்திலன் பேயும்ஒவ் வேன்புலைப் பேறுவக்கும்
நாயாய்ப் பிறந்திலன் நாய்க்கும் கடைப்பட்ட நான்இங்ஙனே.

vāyāra niṉpoṉ malarttāḷ tuṇaiyē vaḻuttukilēṉ ōyā iṭaruḻan tuḷnali kiṉṟaṉaṉ ōkeṭuvēṉ pēyāyp piṟantilaṉ pēyumov vēṉpulaip pēṟuvakkum nāyāyp piṟantilaṉ nāykkum kaṭaippaṭṭa nāṉiṅṅaṉē.

TRANSLATION – I do not praise your golden flower-feet with a full voice. I suffer ceaseless afflictions and wither within. Alas, I am ruined. I was not born as a demon, yet I do not even equal a demon. I was not born as a dog that rejoices in foul meat, yet here I am, worse than a dog.

COMMENTARY – Vallalar uses severe self-criticism to express his spiritual inadequacy. Feeling he has fallen lower than demons or scavenging dogs, he employs this traditional self-deprecation to strip away all personal pride and demonstrate an absolute need for divine mercy.

6

நான்செய்த குற்றங்கள் எல்லாம் பொறுத்துநின் நல்லருள்நீ
தான்செய் தனைஎனில் ஐயாமுக் கட்பெருஞ் சாமிஅவற்
கேன்செய் தனைஎன நிற்றடுப் பார்இலை என்அரசே
வான்செய்த நன்றியை யார்தடுத் தார்இந்த வையகத்தே.

nāṉceyta kuṟṟaṅkaḷ ellām poṟuttuniṉ nallaruḷnī tāṉcey taṉai-eṉil aiyāmuk kaṭperuñ cāmi-avaṟ kēṉcey taṉai-eṉa niṟṟaṭup pārilai eṉaracē vāṉceyta naṉṟiyai yārtaṭut tārinta vaiyakattē.

TRANSLATION – O Lord, great three-eyed God. My King. If you forgive all my faults and bestow your good grace upon me, no one will stand in your way and ask, "Why did you grant this to him?" Who in this world has ever stopped the goodness bestowed by the sky?

COMMENTARY – God is absolutely free to forgive faults and grant grace. Vallalar asks the Divine to choose to save him, since no one can question God's choices. He compares this freedom to the sky pouring rain: no earthly power can stop the weather, and no one can stop God from showing mercy.

7

வையகத் தேஇடர் மாக்கடல் மூழ்கி வருந்துகின்ற
பொய்யகத் தேனைப் புரந்தரு ளாமல் புறம்பொழித்தால்
நையகத் தேன்எது செய்வேன்அந் தோஉள் நலிகுவன்காண்
மெய்யகத் தேநின் றொளிர்த்தரும் ஞான விரிசுடரே.

vaiyakat tē-iṭar mākkaṭal mūḻki varuntukiṉṟa poyyakat tēṉaip purantaru ḷāmal puṟampoḻittāl naiyakat tēṉetu ceyvēṉan tō-uḷ nalikuvaṉkāṇ meyyakat tēniṉ ṟoḷirtarum ñāṉa viricuṭarē.

TRANSLATION – O vast flame of wisdom shining within the truth. I possess a false heart and suffer, drowning in the great ocean of sorrow in this world. If you cast me aside without protecting and blessing me, what will I do with my broken heart? Alas, see how I suffer within.

COMMENTARY – Without divine protection, the suffering soul has nowhere to turn. Drowning in worldly sorrow, Vallalar cries out to the vast flame of wisdom. Casting him aside would leave him destroyed. He begs the Divine to look directly at his inner pain and offer shelter.

8

விரிதுய ரால்தடு மாறுகின் றேன்இந்த வெவ்வினையேன்
பெரிதுய ராநின்ற நல்லோர் அடையும்நின் பேரருள்தான்
அரிதுகண் டாய்அடை வேன்எனல் ஆயினும் ஐயமணிப்
புரிதுவர் வார்சடை யாய்நீ உவப்பில் புரியில்உண்டே.

virituya rāltaṭu māṟukiṉ ṟēṉinta vevviṉaiyēṉ perituya rāniṉṟa nallōr aṭaiyumniṉ pēraruḷtāṉ aritukaṇ ṭāyaṭai vēṉeṉal āyiṉum aiyamaṇip purituvar vārcaṭai yāynī uvappil puriyiluṇṭē.

TRANSLATION – I falter in vast sorrow, burdened by cruel karma. Your great grace, attained by highly exalted and virtuous people, is truly rare. Though I say I will attain it, O Lord with beautiful long matted hair like red coral, it is possible only if you gladly bestow it.

COMMENTARY – Divine grace cannot be earned or demanded. Vallalar acknowledges this grace is rare, typically reserved for the virtuous. Suffering under his cruel karma (the accumulated effects of past deeds), he admits he cannot reach God through his own effort. His only hope is that God decides to bestow it out of gladness.

9

உண்டோஎன் போல்துய ரால்அலை கின்றவர் உத்தமநீ
கண்டோர் சிறிதும் இரங்குகி லாய்இக் கடையவனேன்
பண்டோர் துணைஅறி யேன்நின்னை யன்றிநிற் பற்றிநின்றேன்
எண்டோள் மணிமிடற் றெந்தாய் கருணை இருங்கடலே.

uṇṭō-eṉ pōltuya rālalai kiṉṟavar uttamanī kaṇṭōr ciṟitum iraṅkuki lāyik kaṭaiyavaṉēṉ paṇṭōr tuṇai-aṟi yēṉṉiṉṉai yaṉṟiniṟ paṟṟiniṉṟēṉ eṇṭōḷ maṇimiṭaṟ ṟentāy karuṇai iruṅkaṭalē.

TRANSLATION – Is there anyone who wanders in sorrow like me? O Supreme One, seeing this, you show no pity at all. I am the lowest of the low. I know no companion but you since ancient times. I hold onto you alone. O my Father with eight shoulders and a sapphire-hued throat. O vast ocean of compassion.

COMMENTARY – True devotion allows the worshipper to question God's apparent silence. Feeling abandoned, Vallalar wonders how an ocean of compassion can look at his sorrow and feel no pity. Though the lowest of the low, he has clung to this single divine companion since ancient times. He invokes Siva's blue throat—stained from swallowing the world's poison—reminding God of his historic role as a savior.

10

கடலே அனைய துயர்மிகை யால்உட் கலங்கும்என்னை
விடலே அருளன் றெடுத்தாளல் வேண்டும்என் விண்ணப்பமீ
தடல்ஏ றுவந்த அருட்கட லேஅணி அம்பலத்துள்
உடலே மருவும் உயிர்போல் நிறைஒற்றி யூரப்பனே.

kaṭalē aṉaiya tuyarmikai yāluṭ kalaṅkumeṉṉai viṭalē aruḷaṉ ṟeṭuttāḷal vēṇṭumeṉ viṇṇappamī taṭalē ṟuvanta aruṭkaṭa lē-aṇi ampalattuḷ uṭalē maruvum uyirpōl niṟai-oṟṟi yūrappaṉē.

TRANSLATION – O Lord of Otriyur, who fills the beautiful hall just as life pervades the body. O ocean of grace who gladly rides the mighty bull. It is not the way of grace to abandon me while I am troubled within by sorrow as vast as the sea. You must uplift and claim me. This is my petition.

COMMENTARY – Leaving a suffering soul behind defies the nature of divine grace. Vallalar submits a formal petition to be uplifted from his sea of sorrow. He compares God's presence in the temple hall to the soul filling a physical body. Since God is the very life of the world, the Divine must act on its compassionate nature and claim him.

074. DECAD OF REFUGE - TIRUPPUKAṞ PATIKAM

- திருப்புகற் பதிகம்

1

வேகமுறு நெஞ்ச மெலிவும் எளியேன்றன்
தேக மெலிவும் தெரிந்தும் இரங்காயேல்
மாக நதியும் மதியும் வளர்சடைஎம்
ஏக இனிமற் றெனக்கார் இரங்குவரே.

vēkamuṟu neñca melivum eḷiyēṉṟaṉ tēka melivum terintum iraṅkāyēl māka natiyum matiyum vaḷarcaṭai-em ēka iṉimaṟ ṟeṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Our One Lord with growing matted hair bearing the celestial river and the moon. Even knowing the fatigue of my agitated heart and the frailty of my poor body, if you do not show mercy, who else will pity me now?

COMMENTARY – The image of the Lord wearing the celestial river and the moon shows his vast, cosmic nature. Yet Vallalar approaches him with personal exhaustion. If the supreme source of life ignores his worn-out body and troubled mind, he has nowhere else to turn.

2

கள்ள மனத்துக் கடையோர்பால் நாணுறும்என்
உள்ள மெலிவும் உடல்மெலிவும் கண்டிருந்தும்
எள்ளின் அளவும் இரங்கி அருளாயேல்
எள்ளும் உலகில் எனக்கார் இரங்குவரே.

kaḷḷa maṉattuk kaṭaiyōrpāl nāṇuṟumeṉ uḷḷa melivum uṭalmelivum kaṇṭiruntum eḷḷiṉ aḷavum iraṅki aruḷāyēl eḷḷum ulakil eṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Even seeing the frailty of my body and the shrinking of my heart, which feels ashamed to approach the lowest men of deceitful minds, if you do not grant mercy even the size of a sesame seed, who else will pity me in this mocking world?

COMMENTARY – Worldly survival often demands begging from deceitful people, a prospect that fills Vallalar with shame. He asks the divine for the smallest measure of grace, because without it he remains unprotected in a cynical world.

3

பொன்னை வளர்ப்பாரைப் போற்றாமல் எம்பெருமான்
உன்னைமதித் துன்னுறும்என் உள்ளம் அறிந்திருந்தும்
அன்னையினும் சால அருள்வோய் அருளாயேல்
என்னை முகம்பார்த் தெனக்கார் இரங்குவரே.

poṉṉai vaḷarppāraip pōṟṟāmal emperumāṉ uṉṉaimatit tuṉṉuṟumeṉ uḷḷam aṟintiruntum aṉṉaiyiṉum cāla aruḷvōy aruḷāyēl eṉṉai mukampārt teṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – My Lord, even knowing my heart that respects and contemplates only you without praising those who hoard gold, if you, who are more gracious than a mother, do not grant me grace, who will look at my face and pity me?

COMMENTARY – Relying on maternal divine love, Vallalar chooses to focus on God rather than wasting breath flattering wealthy people who hoard gold.

4

துன்னுடைய வியாக்கிரமத் தோலுடையான் தானிருக்கப்
பொன்னுடையார் பக்கம் புகுவானேன் என்றிருப்பேன்
தன்னுடைய துன்பம் தவிர்த்திங் கருளாயேல்
என்னுடையாய் மற்றிங் கெனக்கார் இரங்குவரே.

tuṉṉuṭaiya viyākkiramat tōluṭaiyāṉ tāṉirukkap poṉṉuṭaiyār pakkam pukuvāṉēṉ eṉṟiruppēṉ taṉṉuṭaiya tuṉpam tavirttiṅ karuḷāyēl eṉṉuṭaiyāy maṟṟiṅ keṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – I tell myself there is no need to seek out those who possess gold when the Lord wearing the stitched tiger skin is here. My master, if you do not remove my sorrow and grant me grace here, who else will pity me?

COMMENTARY – The stitched tiger skin represents detachment from worldly wealth and status. Vallalar finds comfort in this, realizing he has no need to chase rich patrons when he can seek refuge with a master who values nothing material.

5

வன்கண்ணர் தம்மை மதியாதுன் பொன்னடியின்
தன்கண் அடியேன்தன் சஞ்சலவன் நெஞ்சகத்தின்

புன்கண் உழல்வைப் புகல்கின்றேன் காத்திலையேல்
என்கண் அனையாய் எனக்கார் இரங்குவரே.

vaṉkaṇṇar tammai matiyātuṉ poṉṉaṭiyiṉ taṉkaṇ aṭiyēṉtaṉ cañcalavaṉ neñcakattiṉ puṉkaṇ uḷalvaip pukalkiṉṟēṉ kāttilaiyēl eṉkaṇ aṉaiyāy eṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Disregarding the hard-hearted ones, I lay the miserable suffering of my restless and stubborn heart at your golden feet. O Lord who are like my own eyes, if you do not protect me, who will pity me?

COMMENTARY – Calling the Lord his own eyes shows how Vallalar relies on the divine presence for survival and clarity. He ignores the hard-hearted people around him, choosing instead to bring the stubborn struggles of his mind directly to the feet of God.

6

தோன்றுவதும் மாய்வதும்ஆம் சூழ்ச்சியிடைப் பட்டலைந்து
மான்றுகொளும் தேவர் மரபை மதியாமே
சான்றுகொளும் நின்னைச் சரணடைந்தேன் நாயேனை
ஏன்றுகொளாய் என்னில் எனக்கார் இரங்குவரே.

tōṉṟuvatum māyvatumām cūḻcciyiṭaip paṭṭalaintu māṉṟukoḷum tēvar marapai matiyāmē cāṉṟukoḷum niṉṉaic caraṇaṭaintēṉ nāyēṉai ēṉṟukoḷāy eṉṉil eṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Disregarding the lineage of gods who wander bewildered, caught in the snare of appearing and vanishing, I took refuge in you, the perfect Lord. If you do not accept me, a dog, who else will show me mercy?

COMMENTARY – Vallalar distinguishes between the absolute divine and traditional gods of mythology. These lesser gods are bound by the same cycle of birth and death that traps humans. Because they are bewildered, he bypasses them to seek refuge in the perfect, eternal Lord. If the highest source of grace turns him away, he has no one else.

7

தீதுமுற்றும் நாளும் செயினும் பொறுத்தருளும்
சாதுமுற்றும் சூழ்ந்த தயாநிதிநீ என்றடைந்தேன்
கோதுமுற்றும் தீரக் குறியாயேல் நன்மைஎன்ப
தேதும்அற்ற பாவிக் கெவர்தான் இரங்குவரே.

tītumuṟṟum nāḷum ceyiṉum poṟuttaruḷum cātumuṟṟum cūḻnta tayānitinī eṉṟaṭaintēṉ kōtumuṟṟum tīrak kuṟiyāyēl naṉmai-eṉpa tētumaṟṟa pāvik kevartāṉ iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Knowing you are the treasure of compassion surrounded by sages, forgiving and granting grace even if one commits absolute evil every day, I came to you. If you do not intend to clear away all my faults, who will show mercy to this sinner utterly devoid of goodness?

COMMENTARY – Divine compassion forgives even the worst daily offenses. Vallalar describes himself as a sinner with no goodness, bringing his flaws directly to the source of mercy. A person with no merit relies on grace. If God does not clear away these faults, no one else has the power or patience to do so.

8

துன்றியமா பாதகத்தோன் சூழ்வினையை ஓர்கணத்தில்
அன்றுதவிர்த் தாண்ட அருட்கடல்நீ என்றடுத்தேன்
கன்றுறும்என் கண்கலக்கம் கண்டும் இரங்காயேல்
என்றும்உளாய் மற்றிங் கெவர்தான் இரங்குவரே.

tuṉṟiyamā pātakattōṉ cūḻviṉaiyai ōrkaṇattil aṉṟutavirt tāṇṭa aruṭkaṭalnī eṉṟaṭuttēṉ kaṉṟuṟumeṉ kaṇkalakkam kaṇṭum iraṅkāyēl eṉṟumuḷāy maṟṟiṅ kevartāṉ iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Knowing you are the ocean of grace who, in a single moment, dispelled the engulfing karma of a great sinner and ruled him that day, I approached you. If you do not show mercy even after seeing the sorrow in my suffering eyes, O eternal one, who else here will pity me?

COMMENTARY – The divine is an ocean of grace capable of wiping out a lifetime of karma in a single moment. Vallalar appeals to this history of instant forgiveness. Bringing his physical suffering directly to the eternal Lord, he asks how the divine can witness such pain and remain inactive, since no one else can offer salvation.

9

கோடாமே பன்றிதரும் குட்டிகட்குத் தாயாகி
வாடா முலைகொடுத்த வள்ளல்என நான்அடுத்தேன்
வாடாஎன் றுன்அருளில் வாழ்வான் அருளிலையேல்
ஈடாரும் இல்லாய் எனக்கார் இரங்குவரே.

kōṭāmē paṉṟitarum kuṭṭikaṭkut tāyāki vāṭā mulaikoṭutta vaḷḷaleṉa nāṉaṭuttēṉ vāṭā-eṉ ṟuṉaruḷil vāḻvāṉ aruḷilaiyēl īṭārum illāy eṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – Knowing you are the generous Lord who willingly became a mother to orphaned piglets and nursed them with unfailing milk, I approached you. If you do not bid me to come and live unwithering in your grace, O incomparable one, who will show me mercy?

COMMENTARY – Tradition holds that the Lord once took the form of a mother pig to nurse a litter of orphaned piglets. Vallalar uses this legend to show that divine grace reaches the lowliest creatures. He asks for that same motherly compassion. If the Lord can sustain orphaned animals, surely he can call a devoted soul to live forever in his grace.

10

கல்லா நடையேன் கருணையிலேன் ஆனாலும்
நல்லார் புகழும் நமச்சிவா யப்பெயரே
அல்லாது பற்றொன் றறியேன் அருளாயேல்
எல்லாம் உடையாய் எனக்கார் இரங்குவரே.

kallā naṭaiyēṉ karuṇaiyilēṉ āṉālum nallār pukaḻum namaccivā yappeyarē allātu paṟṟoṉ ṟaṟiyēṉ aruḷāyēl ellām uṭaiyāy eṉakkār iraṅkuvarē.

TRANSLATION – I follow ignorant ways and lack compassion. Even so, I know no refuge other than the name Namasivaya praised by the righteous. If you do not grant me grace, O Lord who possesses all things, who will show me mercy?

COMMENTARY – The foundation of spiritual life is *Jeevakarunyam* (compassion for all living beings). Vallalar confesses that he lacks this compassion and follows ignorant ways. Despite this failure, he clings to the divine name as his refuge. He places his trust in the Lord who owns everything, knowing that without supreme grace, a soul without merit has no hope.

075. THE SACRED DECAD OF THE MIND - SINTAIT TIRUPPATIKAM - சிந்தைத் திருப்பதிகம்

1

விடைஆர்க்கும் கொடிஉடைய வித்தகஎன் றுன்அடியின்
இடைஆர்த்து நின்றழும்இவ் ஏழைமுகம் பாராமே
நடைஆர்க்கும் வாழ்க்கையிலே நல்குரவோர்க் கீயாத
உடையார்க்கோ என்னை உடையாய் உதவுவதே.

viṭai-ārkkum koṭi-uṭaiya vittaka-eṉ ṟuṉaṭiyiṉ iṭai-ārttu niṉṟaḻumiv ēḻaimukam pārāmē naṭai-ārkkum vāḻkkaiyilē nalkuravōrk kīyāta uṭaiyārkkō eṉṉai uṭaiyāy utavuvatē.

TRANSLATION – O wise Lord bearing the banner of the roaring bull! I stand weeping, bound to Your feet. Without looking at the face of this poor one, do You extend Your help only to the wealthy who, in their bustling worldly life, give nothing to the destitute? O Lord who possesses me!

COMMENTARY – Vallalar boldly questions God's justice. Why does the divine favour the wealthy who ignore the poor, leaving a devoted soul to weep in despair?

2

கற்றே அறியாக் கடைப்புலையேன் ஆனாலும்
உற்றேநின் தன்னைநினைந் தோதுகின்றேன் அல்லாமே
மற்றேதும் தேறேன்என் வன்துயர்தீர்ந் துள்குளிரச்
சற்றே இரங்கித் தயவுசெய்தால் ஆகாதோ.

kaṟṟē aṟiyāk kaṭaippulaiyēṉ āṉālum uṟṟēniṉ taṉṉainiṉain tōtukiṉṟēṉ allāmē maṟṟētum tēṟēṉeṉ vaṉtuyartīrn tuḷkuḷirac caṟṟē iraṅkit tayavuceytāl ākātō.

TRANSLATION – Though I am the lowest of the low, devoid of learning, I hold fast to You, thinking of You and chanting Your name. I know nothing else. Cannot You show a little pity and grant Your grace so my harsh sorrow ends and my heart cools?

COMMENTARY – True devotion requires no formal education or social standing. Vallalar calls himself the lowest of the low to show that worldly standing means nothing: his only qualification is his constant remembrance of the divine.

3

கல்லா ரொடும்திரிந்தென் கண்ணேநின் தாள்வழுத்தும்
நல்லார் தமைக்காண நாணுகின்றேன் ஆனாலும்
வல்லாய்நின் தன்னைஅன்றி மற்றொன் றறியேன்நான்
எல்லாம் அறிவாய்க் கிதனைஇயம் பல்என்னே.

kallā roṭumtirinteṉ kaṇṇēniṉ tāḷvaḻuttum nallār tamaikkāṇa nāṇukiṉṟēṉ āṉālum vallāyniṉ taṉṉai-aṉṟi maṟṟoṉ ṟaṟiyēṉnāṉ ellām aṟivāyk kitaṉai-iyam paleṉṉē.

TRANSLATION – O my very eye! Having wandered with the ignorant, I am ashamed to face the good people who praise Your feet. Yet, O mighty Lord, I know nothing other than You. You know all things. What need is there to tell You this?

COMMENTARY – Guilt over past mistakes often makes a seeker feel unworthy to join the devout. Yet Vallalar finds comfort in God's total knowledge; there is no need to hide his flaws from a presence that already sees everything.

4

கள்ளநெறி கொள்ளும் கடைநாயேன் என்னினும்நின்
வள்ளல் மலர்த்தாளே வழுத்துகின்றேன் என்னுடைய
உள்ள மெலிவோ டுடல்மெலிவும் கண்டும்அந்தோ
எள்ளளவும் எந்தாய் இரங்கா திருந்தனையே.

kaḷḷaneṟi koḷḷum kaṭaināyēṉ eṉṉiṉumniṉ vaḷḷal malarttāḷē vaḻuttukiṉṟēṉ eṉṉuṭaiya uḷḷa melivō ṭuṭalmelivum kaṇṭumantō eḷḷaḷavum entāy iraṅkā tiruntaṉaiyē.

TRANSLATION – Though I am the lowest dog taking a deceptive path, I praise only Your generous, flower-like feet. Alas, even seeing the wasting of my heart and the wasting of my body, O my Father, You show not even a sesame seed's worth of pity for me.

COMMENTARY – Spiritual longing takes a heavy physical and mental toll. Vallalar laments that his intense devotion is breaking his body and mind, yet he feels abandoned by a God who offers no pity.

5

சீர்துணையார் தேடும் சிவனேநின் தன்னைஅன்றி
ஓர்துணையும் இல்லேன்நின் ஒண்பொற் பதம்அறிய

கார்துணையா நாடும் கலாபிஎன நாடுகின்றேன்
ஆர்துணைஎன் றையா அகல இருந்தனையே.

cīrtuṇaiyār tēṭum civaṉēniṉ taṉṉai-aṉṟi ōrtuṇaiyum illēṉniṉ oṇpoṟ patamaṟiya kārtuṇaiyā nāṭum kalāpi-eṉa nāṭukiṉṟēṉ ārtuṇai-eṉ ṟaiyā akala iruntaṉaiyē.

TRANSLATION – O Siva, sought by those of excellent merit! I have no support other than You. I seek to know Your bright, golden feet, just as a peacock seeks the dark rain clouds. Leaving me to ask who will support me, O Lord, You stand far away.

COMMENTARY – In classical Tamil poetry, the peacock waiting for dark rain clouds is a traditional image of joyous expectation. Vallalar uses this comparison to describe his thirst for grace, feeling helpless while the divine remains distant.

6

பேய்அனையா ரோடும் பிழைபுரிந்தேன் ஆனாலும்
நாய்அனையேன் நின்னுடைய நாமம் நவிற்றுகின்றேன்
தீஅனைய துன்பில் திகைக்கின்றேன் கண்டிருந்தும்
தாய்அனையாய் சற்றும் தயவு புரிந்திலையே.

pēyaṉaiyā rōṭum piḻaipurintēṉ āṉālum nāyaṉaiyēṉ niṉṉuṭaiya nāmam naviṟṟukiṉṟēṉ tī-aṉaiya tuṉpil tikaikkiṉṟēṉ kaṇṭiruntum tāyaṉaiyāy caṟṟum tayavu purintilaiyē.

TRANSLATION – I committed faults associating with those who are like demons. Even so, I who am like a dog chant your name. I stand bewildered in sorrow that burns like fire. Even seeing this, you who are like a mother have not shown me even the slightest compassion.

COMMENTARY – Even bad company and past mistakes cannot break the habit of devotion. Vallalar compares himself to a stray dog that still cries out for its master, wondering how a God with a mother's heart can watch his fiery suffering without intervening.

7

வெள்ள மருவும் விரிசடையாய் என்னுடைய
உள்ள விரிவும் உடல்மெலிவும் கண்டிருந்தும்
தள்ளரிய நின்னருள்ஓர் சற்றும் புரியாமே
கள்ளவினைக் கென்உளத்தைக் கைகாட்டி நின்றனையே.

veḷḷa maruvum viricaṭaiyāy eṉṉuṭaiya uḷḷa virivum uṭalmelivum kaṇṭiruntum taḷḷariya niṉṉaruḷōr caṟṟum puriyāmē kaḷḷaviṉaik keṉuḷattaik kaikāṭṭi niṉṟaṉaiyē.

TRANSLATION – O Lord with spreading matted hair holding the flood, even seeing my mind's distress and my wasting body, you do not grant me even a fraction of your inescapable grace. Instead, you stand there pointing my heart out to deceitful karma.

COMMENTARY – The flood caught in matted hair is a classic description of Siva, who broke the fall of the river Ganges. Here, the Lord seems to withhold his grace, standing back and leaving the seeker to the mercy of deceitful karma (the accumulated consequences of past actions).

8

என்னுரிமைத் தாய்க்கும் இனியாய்நின் ஐந்தெழுத்தை
உன்னுநிலைக் கென்னை உரித்தாக்க வேண்டுதியேல்
மன்னுலகில் பொன்னுடையார் வாயில்தனைக் காத்தயர்ந்தேன்
தன்னுடைய எண்ணந் தனைமுடிக்க வேண்டுவதே.

eṉṉurimait tāykkum iṉiyāyniṉ ainteluttai uṉṉunilaik keṉṉai urittākka vēṇṭutiyēl maṉṉulakil poṉṉuṭaiyār vāyiltaṉaik kāttayarntēṉ taṉṉuṭaiya eṇṇan taṉaimuṭikka vēṇṭuvatē.

TRANSLATION – O Lord who are sweeter to me than my own mother, if you wish to make me worthy to meditate on your five sacred syllables, you must fulfill the intention of this one who grew weary waiting at the doors of the wealthy in this enduring world.

COMMENTARY – The five sacred syllables refer to the fundamental mantra of Siva, Na-Ma-Si-Va-Ya. To give their whole heart to this meditation, a seeker must first be freed from the exhausting worldly struggle of begging for favor at the doors of the rich.

9

குற்றம்எலாம் நல்ல குணமாகக் கொண்டருளும்
உற்றதுணை நீயேமற் றோர்துணையும் இல்லைஎன்றே
நற்றலைமை யாம்உனது நாமம் நவில்கின்றேன்
கற்றவனே என்றனைநீ கைவிடில்என் செய்வேனே.

kuṟṟamelām nalla kuṇamākak koṇṭaruḷum uṟṟatuṇai nīyēmaṟ ṟōrtuṇaiyum illai-eṉṟē naṟṟalaimai yāmuṉatu nāmam navilkiṉṟēṉ kaṟṟavaṉē eṉṟaṉainī kaiviṭileṉ ceyvēṉē.

TRANSLATION – You are my close companion who accepts all my faults as good qualities, and I have no other companion. Knowing this, I chant your supremely exalted name. O omniscient one, if you abandon me, what will I do?

COMMENTARY – Total dependence on the divine means having no backup plan. God is the ultimate companion who transforms human flaws into virtues, leaving the seeker helpless if that grace is ever withdrawn.

10

அறியாப் பருவத் தறிவுறுத்தி ஆட்கொண்ட
நெறியானே நின்ஆணை நின்ஆணை நின்ஆணை
பொறியார்நின் நாமம் புகலுவதே அன்றிமற்றை
வெறியார்வன் நாமமொன்றும் வேண்டேன்நான் வேண்டேனே.

aṟiyāp paruvat taṟivuṟutti āṭkoṇṭa neṟiyāṉē niṉāṇai niṉāṇai niṉāṇai
poṟiyārniṉ nāmam pukaluvatē aṉṟimaṟṟai veṟiyārvaṉ nāmamoṉṟum
vēṇṭēṉnāṉ vēṇṭēṉē.

TRANSLATION – O Lord of the true path who gave me knowledge and took dominion over me during my ignorant youth, I swear upon your command, upon your command, upon your command: other than chanting your glorious name, I do not desire, I do not desire any of the hollow names of others.

COMMENTARY – A triple oath marks absolute resolve. Vallalar recalls how the divine took hold of his life in his youth, swearing that he wants nothing to do with lesser gods or worldly titles; he desires only the ultimate name of the Lord.

076. THE SACRED DECAD ON SALVATION - UYKAIT TIRUPPATIKAM - உய்கைத் திருப்பதிகம்

1

திருவும் சீரும்சி றப்பும்தி றலும்சற்
குருவும் கல்வியும் குற்றமில் கேள்வியும்
பொருவில் அன்னையும் போக்கறு தந்தையும்
தரும வெள்விடைச் சாமிநின் நாமமே.

tiruvum cīrumci ṟappumti ṟalumcaṟ kuruvum kalviyum kuṟṟamil kēḷviyum poruvil aṉṉaiyum pōkkaṟu tantaiyum taruma veḷviṭaic cāminiṉ nāmamē.

TRANSLATION – O Lord who rides the white bull of Dharma, Your name alone is my wealth, excellence, greatness, strength, true Guru, learning, flawless wisdom, incomparable mother, and steadfast father.

COMMENTARY – God's name takes the place of everything else in a devotee's life. The white bull of Dharma (righteousness or moral order) represents the foundation on which God is seated.

2

பொய்ய னேன்பிழை யாவும்பொ றுத்தருள்
செய்ய வேண்டும்நின் செம்பொற்ப தமலால்
அய்ய னேமுக்க ணாஇவ்அ டியனேற்
குய்ய வேறுபு கல்இலை உண்மையே.

poyya ṉēṉpiḻai yāvumpo ṟuttaruḷ ceyya vēṇṭumniṉ cempoṟpa tamalāl ayya ṉēmukka ṇā-iva ṭiyaṉēṟ kuyya vēṟupu kalilai uṇmaiyē.

TRANSLATION – O Lord, O Three-eyed One, You must forgive all the faults of this false one and grant Your grace. Truly, for this devotee to be saved, there is no refuge other than Your pure golden feet.

COMMENTARY – The Three-eyed One is a traditional name for Siva. Acknowledging his falseness, Vallalar declares he has nowhere else to turn for safety.

3

கள்ள நெஞ்சக னேனும்க டையனேன்
வள்ளல் நின்மலர் வார்கழற் பாதமே
உள்ளு வேன்மற்றை ஓர்தெய்வ நேயமும்

> கொள்ள லேன்என்கு றிப்பறிந் தாள்கவே.

kaḷḷa neñcaka ṉēṉumka ṭaiyaṉēṉ vaḷḷal niṉmalar vārkaḷaṟ pātamē uḷḷu vēṉmaṟṟai ōrteyva nēyamum koḷḷa lēṉeṉku ṟippaṟin tāḷkavē.

TRANSLATION – O Benefactor, though I have a deceitful heart and am the lowest of the low, I will think only of Your flower-like ankleted feet. I will not hold love for any other deity. Know my intention and rule over me.

COMMENTARY – Vallalar promises undivided loyalty to the divine. Confessing his deceitful nature, he vows never to seek help or offer love to any other god.

4

> வஞ்ச மாதர்ம யக்கம்க னவினும்
> எஞ்சு றாதிதற் கென்செய்கு வேன்என்றன்
> நெஞ்சம் அம்மயல் நீங்கிட வந்தெனைத்
> தஞ்சம் என்றுன் சரண்தந்து காக்கவே.

vañca mātarma yakkamka ṉaviṉum eñcu ṟātitaṟ keṉceyku vēṉeṉṟaṉ neñcam ammayal nīṅkiṭa vanteṉait tañcam eṉṟuṉ caraṇtantu kākkavē.

TRANSLATION – My infatuation with deceitful women does not diminish even in my dreams. What will I do about this? Come, free my heart from this delusion, grant me Your refuge, offer Your feet, and protect me.

COMMENTARY – Worldly desires and physical infatuations can haunt the mind so much that they remain even in dreams. Vallalar admits he is powerless to break this delusion on his own.

5

> பற்று நெஞ்சகப் பாதக னேன்செயும்
> குற்றம் யாவும்கு ணம்எனக் கொண்டருள்
> உற்ற எள்துணை யேனும்உ தவுவாய்
> கற்ற நற்றவர் ஏத்தும்முக் கண்ணனே.

paṟṟu neñcakap pātaka ṉēṉceyum kuṟṟam yāvumku ṇameṉak koṇṭaruḷ uṟṟa eḷtuṇai yēṉumu tavuvāy kaṟṟa naṟṟavar ēttummuk kaṇṇaṉē.

TRANSLATION – O Three-eyed One praised by learned and virtuous ascetics, consider all the faults committed by this sinner with a grasping heart as virtues and grant me Your grace. Please help me, even to the measure of a sesame seed.

COMMENTARY – Surrendering his pride, Vallalar asks God to treat his faults as virtues. He begs for the tiniest drop of grace, knowing that even a sesame seed's worth is enough to save him.

6

மதியும் கல்வியும் வாய்மையும் வண்மையும்
பதியும் ஈந்தெம்ப சுபதி மெய்ந்நெறிக்
கதியின் வைப்பது நின்கடன் வன்கடல்
வதியும் நஞ்சம்அ ணிமணி கண்டனே.

matiyum kalviyum vāymaiyum vaṇmaiyum patiyum īntempa cupati meynneṟik katiyiṉ vaippatu niṉkaṭaṉ vaṉkaṭal vatiyum nañcama ṇimaṇi kaṇṭaṉē.

TRANSLATION – O Lord with a gem-like neck adorned with the poison from the fierce ocean, it is your duty to grant intelligence, learning, truthfulness, generosity, and a good abode, and to place me on the true path leading to the supreme state of the Lord of souls.

COMMENTARY – The divine swallowed ocean poison to save the universe. Virtues like intelligence and truthfulness are gifts that are God's duty to grant. Placing the soul on the true path is an act of divine grace rather than something achieved by human effort.

7

நீடு வாழ்க்கை நெறிவரு துன்பினால்
வாடும் என்னைவ ருந்தல்என் றுன்பதம்
பாடும் வண்ணம்நற் பாங்கருள் வாய்மன்றுள்
ஆடும் முக்கண்அ ருட்பெரு வெள்ளமே.

nīṭu vāḻkkai neṟivaru tuṉpiṉāl vāṭum eṉṉaiva runtaleṉ ṟuṉpatam pāṭum vaṇṇamnaṟ pāṅkaruḷ vāymaṉṟuḷ āṭum mukkaṇa ruṭperu veḷḷamē.

TRANSLATION – O great flood of grace with three eyes, dancing in the hall, tell me not to suffer as I wilt from the sorrows of this long worldly life, and grant me the right state to sing of your feet.

COMMENTARY – Worldly life brings exhaustion. The divine is pictured as a great flood of grace dancing in the hall. Vallalar asks for a simple reassurance: to be told not to suffer anymore. Singing God's praises becomes the cure for the sorrows of this long existence.

8

சிந்தை நொந்திச்சி றியஅ டியனேன்
எந்தை என்றுனை எண்ணிநிற் கின்றனன்
இந்து சேகர னேஉன்றன் இன்னருள்
தந்து காப்பதுன் தன்கடன் ஆகுமே.

cintai nonticci ṟiya-a ṭiyaṉēṉ entai eṉṟuṉai eṇṇiniṟ kiṉṟaṉaṉ intu cēkara ṉē-uṉṟaṉ iṉṉaruḷ tantu kāppatuṉ taṉkaṭaṉ ākumē.

TRANSLATION – With an aching mind, I, this small servant, stand thinking of you as my father. O Lord wearing the moon, it is your duty to grant your sweet grace and protect me.

COMMENTARY – The relationship between the soul and God is personal. Vallalar approaches the divine as a child coming to a father with an aching mind. He reminds God that protecting the small and the suffering is the duty of a parent.

9

உன்னை நாடும்என் உள்ளம் பிறரிடைப்
பொன்னை நாடும்பு துமைஇ தென்கொலோ
மின்னை நாடும்நல் வேணிப்பி ரான்இங்கே
என்னை நாடிஎ னக்கருள் செய்கவே.

uṉṉai nāṭumeṉ uḷḷam piṟariṭaip poṉṉai nāṭumpu tumai-i teṉkolō miṉṉai nāṭumnal vēṇippi rāṉiṅkē eṉṉai nāṭi-e ṉakkaruḷ ceykavē.

TRANSLATION – My heart seeks you, yet it seeks gold from others. What strangeness is this? May the Lord with good matted hair flashing like lightning seek me here and grant me grace.

COMMENTARY – The human mind is full of contradiction. Vallalar wonders at his own behavior: his heart seeks God, yet he still runs after ordinary people for money. Since human effort is so easily distracted by material survival, he asks God to come seeking him instead.

10

இழைபொ றுத்தமு லையவர்க் கேற்றஎன்
பிழைபொ றுப்பதுன் பேரருட் கேதகும்
மழைபொ றுக்கும்வ டிவுடை யோன்புகழ்
தழைபொ றுக்கும்ச டைமுடித் தந்தையே.

iḻaipo ṟuttamu laiyavark kēṟṟa-eṉ piḻaipo ṟuppatuṉ pēraruṭ kētakum maḻaipo ṟukkumva ṭivuṭai yōṉpukaḻ taḻaipo ṟukkumca ṭaimuṭit tantaiyē.

TRANSLATION – O Father with a matted crown adorned with leaves, praised by the Lord whose form is like a raincloud, it is fitting for your great grace to forgive the faults I committed by pursuing women with jewel-adorned breasts.

COMMENTARY – Vallalar asks forgiveness for his past lust, appealing to a grace immense enough to pardon human weakness. God is praised by the raincloud-coloured Lord, a traditional reference to Vishnu.

11

மூட னேன்பிழை முற்றும் பொறுத்துனைப்
பாட வேஅருட் பாங்கெனக் கீதியேல்
நாட வேறும னையிடை நண்ணிநான்
வாட வேண்டுவ தென்னைஎம் வள்ளலே.

mūṭa ṉēṉpiḻai muṟṟum poṟuttuṉaip pāṭa vē-aruṭ pāṅkeṉak kītiyēl nāṭa vēṟuma ṉaiyiṭai naṇṇiṉāṉ vāṭa vēṇṭuva teṉṉai-em vaḷḷalē.

TRANSLATION – O our generous Lord! If you forgive all the faults of this fool and grant me the grace to sing of you, why should I wither, seeking out and visiting other houses?

COMMENTARY – If Vallalar receives the spiritual wealth of singing divine praise, he will never again have to suffer the humiliation of wandering to the doors of worldly people to seek favors. God's grace is the only support he needs.

12

மின்னொப் பாகி விளங்கும்வி ரிசடை
என்னப் பாஎனக் கின்னருள் ஈந்துநின்
பொன்னொப் பாந்துணைப் பூம்பதம் போற்றியே
உன்னப் பாங்கின்உ யர்நெறி உய்க்கவே.

miṉṉop pāki viḷaṅkumvi ricaṭai eṉṉap pā-eṉak kiṉṉaruḷ īntuniṉ poṉṉop pāntuṉaip pūmpatam pōṟṟiyē uṉṉap pāṅkiṉu yarneṟi uykkavē.

TRANSLATION – O my Father with spreading matted hair that shines like lightning! Grant me your sweet grace. Let me praise your golden, flower-like feet, and guide me to the high path of meditating upon them properly.

COMMENTARY – The spreading, lightning-like matted hair is a traditional image of Siva, picturing the divine as a source of spiritual power. The goal

is to be led to the highest path, where the mind remains absorbed in praising and meditating on the golden feet of God.

077. THE DECAD OF BLISS - ĀṈANTAP PATIKAM -
ஆனந்தப் பதிகம்

1

குடிகொள் மலஞ்சூழ் நவவாயிற் கூட்டைக் காத்துக் குணமிலியாய்ப்
படிகொள் நடையில் பரதவிக்கும் பாவி யேனைப் பரிந்தருளிப்
பொடிகொள் வெள்ளைப் பூச்சணிந்த பொன்னே உன்னைப் போற்றிஒற்றிக்
கடிகொள் நகர்க்கு வரச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

kuṭikoḷ malañcūḻ navavāyiṟ kūṭṭaik kāttuk kuṇamiliyāyp paṭikoḷ naṭaiyil paratavikkum pāvi yēṉaip parintaruḷip poṭikoḷ veḷḷaip pūccaṇinta poṉṉē uṉṉaip pōṟṟi-oṟṟik kaṭikoḷ nakarkku varacceytāy kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – Guarding this nine-gated cage encompassed by impurities, I lacked all good qualities. I was a sinner struggling in worldly ways. You took pity on me and bestowed your grace. O Golden Lord adorned with a smear of white ash, you made me come to the fragrant city of Otri to praise you. I, the lowest, know no recompense.

COMMENTARY – Vallalar spent his life protecting his physical body—a fragile cage of impurities—and struggling in worldly ways until God rescued him. By bringing him to the sacred city of Otri to offer praise, the divine gave him a gift he feels he can never repay.

2

சாதல் பிறத்தல் எனும்கடலில் தாழ்ந்து கரைகா ணாதழுந்தி
ஈதல் இரக்கம் எள்அளவும் இல்லா தலையும் என்றனைநீ
ஓதல் அறிவித் துணர்வறிவித் தொற்றி யூர்ச்சென் றுனைப்பாடக்
காதல் அறிவித் தாண்டதற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

cātal piṟattal eṉumkaṭalil tāḻntu karaikā ṇātaḻunti ītal irakkam eḷaḷavum illā talaiyum eṉṟaṉainī ōtal aṟivit tuṇarvaṟivit toṟṟi yūrcceṉ ṟuṇaippāṭak kātal aṟivit tāṇṭataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – Sinking into the ocean of death and birth, I drowned without seeing a shore. I wandered without even a sesame seed's measure of charity or compassion. You taught me learning. You taught me awareness. You taught me the love to go to Otriyur and sing of you, and you took me under your rule. I, the lowest, know no recompense for this.

COMMENTARY – Life without compassion for living beings is a slow drowning in the endless cycle of birth and death. The divine intervened to

teach Vallalar awareness, learning, and devotion, pulling him out of this ocean of suffering.

3

அற்ப அளவும் நிச்சயிக்கல் ஆகா உடம்பை அருமைசெய்து
நிற்ப தலதுன் பொன் அடியை நினையாக் கொடிய நீலன்எனைச்
சற்ப அணியாய் நின்றன்ஒற்றித் தலத்தைச் சார்ந்து நின்புகழைக்
கற்ப அருள்செய் தனைஅதற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

aṟpa aḷavum niccayikkal ākā uṭampai arumaiceytu niṟpa talatuṉ poṉ aṭiyai
niṉaiyāk koṭiya nīlaṉeṉaic caṟpa aṇiyāy niṉṟaṉoṟṟit talattaic cārntu
niṉpukaḻaik kaṟpa aruḷcey taṉai-ataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I cherished this body which cannot be guaranteed for even a brief moment. I did only that and never thought of your golden feet. I was a cruel, dark-hearted person. O Lord adorned with a serpent, you graced me to reach your sacred site of Otri and learn of your glory. I, the lowest, know no recompense for that.

COMMENTARY – Vallalar views his past self as dark-hearted for prioritizing his temporary physical survival over remembering the divine. He marvels that God overlooked this ignorance and brought him to the sacred site to learn spiritual glory.

4

உண்டு வறிய ஒதிபோல உடம்பை வளர்த்துரன் ஊதியமே
கொண்டு காக்கைக் கிரையாகக் கொடுக்க நினைக்கும் கொடியன் எனை
விண்டு அறியா நின்புகழை விரும்பி ஒற்றி யூரில்நினைக்
கண்டு வணங்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

uṇṭu vaṟiya otipōla uṭampai vaḷarttūṉ ūtiyamē koṇṭu kākkaik kiraiyākak
koṭukka niṉaikkum koṭiyaṉ eṉai viṇṭu aṟiyā niṉpukaḻai virumpi oṟṟi
yūrilniṉaik kaṇṭu vaṇaṅkac ceytataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I ate and nurtured this body like a useless chameleon. I sought only the profit of flesh, intending to offer it as prey for crows. I was a cruel person. You gave me the desire for your indescribable glory. You made me see you and bow to you in Otriyur. I, the lowest, know no recompense for this.

COMMENTARY – Feeding the body for its own sake is pointless; the flesh only becomes food for scavenging crows. Vallalar expresses gratitude that

God replaced his shallow, chameleon-like physical concerns with a thirst for divine truth.

5

நாய்க்கும் எனக்கும் ஒப்பாரி நாடி அதற்கு விருந்திடுவான்
வாய்க்கும் ஒதிபோல் பொய்உடலை வளர்க்க நினைக்கும் வஞ்சன்எனை
ஆய்க்கும் இனிய அப்பாஉன் ஒற்றி யூரை அடைந்திருளைக்
காய்க்கும் வண்ணம் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

nāykkum eṉakkum oppāri nāṭi ataṟku viruntiṭuvāṉ vāykkum otipōl poyuṭalai vaḷarkka niṉaikkum vañcaṉeṉai āykkum iṉiya appā-uṉ oṟṟi yūrai aṭaintiruḷaik kāykkum vaṇṇam ceytataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I sought equality between a dog and myself. I was a deceiver, thinking only of nurturing this false body like a thriving chameleon to provide a feast for that dog. O sweet Father who is kinder than a mother, you brought me to your Otriyur and caused the inner darkness to scorch away. I, the lowest, know no recompense for this.

COMMENTARY – A life devoted only to bodily comfort is false. Nurturing the flesh only prepares a future feast for wild dogs. The divine stepped in with a love sweeter than a mother's, bringing Vallalar to Otri to scorch away his inner spiritual darkness.

6

குருதி நிறைந்த குறுங்குடத்தைக் கொண்டோன் வழியில் சென்றிடவா
யெருதின் மனத்தேன் சுமந்துநலம் இழந்து திரியும் எய்ப்பொழிய
வருதி எனவே வழிஅருளி ஒற்றி யூர்க்கு வந்துன்னைக்
கருதி வணங்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

kuruti niṟainta kuṟuṅkuṭattaik koṇṭōṉ vaḻiyil ceṉṟiṭavā yerutiṉ maṉattēṉ cumantunalam iḻantu tiriyum eyppoḻiya varuti eṉavē vaḻi-aruḷi oṟṟi yūrkku vantuṉṉaik karuti vaṇaṅkac ceytataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – Like one carrying a small pot filled with blood, I wandered with the mind of an ox. I bore this burden and lost all goodness. To end my weariness, you granted me the path and said, "Come." You made me reach Otriyur to think of you and worship you. I, the lowest, know no recompense for this.

COMMENTARY – God's grace reaches us even when we are worn out from mindless, animal-like living. The soul bears the worthless burden of the

physical body like an ox until it is weary. Yet, in the midst of this exhaustion, God opens a clear path to the sacred city of Otriyur.

7

பாவம் எனும்ஓர் பெருஞ்சரக்குப் பையை எடுத்துப் பண்பறியாக்
கோவம் எனும்ஓர் குரங்காட்டும் கொடியேன் தன்னைப் பொருட்படுத்தித்
தேவர் அமுதே சிவனேநின் திருத்தாள் ஏத்த ஒற்றிஎனும்
காவல் நகரம் வரச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

pāvam eṉumōr peruñcarakkup paiyai eṭuttup paṇpaṟiyāk kōvam eṉumōr kuraṅkāṭṭum koṭiyēṉ taṉṉaip poruṭpaṭuttit tēvar amutē civaṉēniṉ tiruttāḷ ētta oṟṟi-eṉum kāval nakaram varacceytāy kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I carried a huge sack of goods called sin. I made the monkey called ignorant anger dance. Though I am so cruel, you took notice of me. O nectar of the gods. O Siva. You made me come to the guarded city of Otri to praise your holy feet. I, the lowest, know no recompense.

COMMENTARY – God values us even when we are weighed down by past mistakes and wild emotions. The burden of wrongdoings is a heavy sack, and uncontrolled anger is a dancing monkey that keeps the mind distracted. Vallalar marvels that divine perfection would invite someone so flawed to a holy sanctuary.

8

பொள்ளற் குடத்தின் புலால்உடம்பைப் போற்றி வளர்த்துப் புலன் இழந்தே
துள்ளற் கெழுந்த மனத்துடனே துள்ளி அலைந்த துட்டன் எனை
உள்ளற் கறிவு தந்துன்றன் ஒற்றி யூர்க்கு வந்துவினைக்
கள்ளப் பகைநீக் கிடச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

poḷḷaṟ kuṭattiṉ pulāluṭampaip pōṟṟi vaḷarttup pulaṉ iḻantē tuḷḷaṟ keḻunta maṉattuṭaṉē tuḷḷi alainta tuṭṭaṉ eṉai uḷḷaṟ kaṟivu tantuṉṟaṉ oṟṟi yūrkku vantuviṉaik kaḷḷap pakainīk kiṭacceytāy kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I cherished and nurtured this fleshly body that is nothing but a leaky pot. Losing my senses, I was a wicked man wandering wildly with a restless mind. You gave me the wisdom to reflect. You made me come to your Otriyur and banished the deceitful enemy of past karma. I, the lowest, know no recompense.

COMMENTARY – God gives the restless mind clarity to see past the illusion of the physical form, a leaking vessel that causes us to wander wildly. God

intervenes by planting the wisdom to stop and reflect. This inner clarity, awakened in the sacred city, destroys the hidden enemy of past karma that traps the soul.

9

கூட்டும் எலும்பால் தசையதனால் கோலும் பொல்லாக் கூரைதனை
நாட்டும் பரம வீடெனவே நண்ணி மகிழ்ந்த நாயேனை
ஊட்டுந் தாய்போல் உவந்துன்றன் ஒற்றி யூர்வந் துறநினைவு
காட்டுங் கருணை செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

kūṭṭum elumpāl tacaiyataṉāl kōlum pollāk kūraitaṉai nāṭṭum parama vīṭeṉavē naṇṇi makiḻnta nāyēṉai ūṭṭun tāypōl uvantuṉṟaṉ oṟṟi yūrvan tuṟaniṇaivu kāṭṭuṅ karuṇai ceytataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – This wicked hut is built of assembled bones and flesh. Like a dog, I rejoiced in it and treated it as my ultimate permanent home. Like a mother feeding her child, you gladly gave me the compassionate thought to come and reach your Otriyur. I, the lowest, know no recompense for this grace.

COMMENTARY – We mistake our temporary physical bodies for a permanent home, defending our fragile framework of bone and muscle like a dog guarding a worthless hut. Breaking this illusion takes tender grace. God provides this guidance with the loving eagerness of a mother feeding her child.

10

ஊணத் துணர்ந்த பழுமரம்போல் ஒதிபோல் துன்பைத் தாங்குகின்ற
தூணத் தலம்போல் சோரிமிகும் தோலை வளர்த்த சுணங்கன் எனை
மாணப் பரிவால் அருட்சிந்தா மணியே உன்றன் ஒற்றிநகர்
காணப் பணித்த அருளினுக்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

ūṇat tuṇarnta paḻumarampōl otipōl tuṉpait tāṅkukiṉṟa tūṇat talampōl cōrimikum tōlai vaḷartta cuṇaṅkaṉ eṉai māṇap parivāl aruṭcintā maṇiyē uṉṟaṉ oṟṟinakar kāṇap paṇitta aruḷiṉukkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I am like a flawed barren tree. I am like a useless tree. I am like a pillar bearing only sorrow. I am a dog who nurtured this blood-filled skin. With immense affection, O wish-fulfilling gem of grace, you commanded me to see your city of Otri. I, the lowest, know no recompense for this grace.

COMMENTARY – Divine affection reaches those who feel barren and useless. A life lived only to maintain the body eventually feels as lifeless as a dead tree or a pillar of sorrow. God responds to this despair with tenderness rather than judgment. Grace acts as a wish-fulfilling gem, giving meaning to a seemingly wasted life by calling the soul to witness the divine presence.

11

புண்ணும் வழும்பும் புலால்நீரும் புழுவும் பொதிந்த பொதிபோல
நண்ணுங் கொடிய நடைமனையை நான்என் றுளறும் நாயேனை
உண்ணும் அமுதே நீஅமர்ந்த ஒற்றி யூர்கண் டென்மனமும்
கண்ணுங் களிக்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

puṇṇum vaḻumpum pulālnīrum puḻuvum potinta potipōla naṇṇuṅ koṭiya naṭaimaṉaiyai nāṉeṉ ṟuḷaṟum nāyēṉai uṇṇum amutē nī-amarnta oṟṟi yūrkaṇ ṭeṇmaṇamum kaṇṇuṅ kaḷikkac ceytataṟkōr kaimmā ṟaṟiyēṉ kaṭaiyēṉē.

TRANSLATION – I am a dog who babbles "I" about this cruel moving house, which is like a packed sack of sores, slime, fleshy fluids, and worms. O sweet ambrosia, you made my mind and eyes rejoice by letting me see Otriyur where you abide. I, the lowest, know no recompense for this.

COMMENTARY – Pointing to a decaying sack of flesh and calling it the true self is a foolish mistake. Vallalar humbles himself for this ignorance, yet marvels at the grace he received. God allowed him to see the holy town of Otriyur, filling his eyes and mind with joy despite his unworthiness.

078. THE DECAD ON THE DIVINE FORM - TIRUVAṆṆAP PATIKAM - திருவண்ணப் பதிகம்

1

திருவண்ண நதியும்வளை ஒருவண்ண மதியும்வளர்
செவ்வண்ணம் நண்ணுசடையும்
தெருள்வண்ண நுதல்விழியும் அருள்வண்ண வதனமும்
திகழ்வண்ண வெண்ணகையும்ஓர்
மருவண்ண மணிகுவளை மலர்வண்ண மிடறும்மலை
மகள்வண்ண மருவும்இடமும்
மன்வண்ண மிகுதுணைப் பொன்வண்ண அடிமலரும்
மாணிக்க வண்ணவடிவும்
இருவண்ண மாம்என்மன தொருவண்ணம் ஆகியே
இடையறா தெண்ணும்வண்ணம்
எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இவ்வண்ணம் என்றிவண்
இயம்பல்உன் கருணைவண்ணம்
கருவண்ணம் அறஉளம் பெருவண்ணம் உறநின்று
கடல்வண்ணன் எண்ணும்அமுதே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

tiruvaṇṇa natiyumvaḷai oruvaṇṇa matiyumvaḷar cevvaṇṇam naṇṇucaṭaiyum teruḷvaṇṇa nutalviḻiyum aruḷvaṇṇa vataṉamum tikaḻvaṇṇa veṇṇakaiyumōr maruvaṇṇa maṇikuvaḷai malarvaṇṇa miṭaṟummalai makaḷvaṇṇa maruvumiṭamum maṉvaṇṇa mikutuṇaip poṉvaṇṇa aṭimalarum māṇikka vaṇṇavaṭivum iruvaṇṇa māmeṉmaṉa toruvaṇṇam ākiyē iṭaiyaṟā teṇṇumvaṇṇam evvaṇṇam avvaṇṇam ivvaṇṇam eṉṟivaṇ iyampaluṉ karuṇaivaṇṇam karuvaṇṇam aṟa-uḷam peruvaṇṇam uṟaniṉṟu kaṭalvaṇṇaṉ eṇṇumamutē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – The sacred river and the curved crescent moon, the glowing red matted hair, the wisdom-filled frontal eye, the grace-filled face, the shining white smile, the fragrant sapphire-like blue water-lily throat, the left side united with the mountain's daughter, the glorious beautiful golden lotus feet, and the ruby-like form: to make my dual-natured mind become single-minded, to meditate on these without break, and to speak of them here in whichever way possible: this is the nature of Your grace! O Nectar meditated upon by the sea-colored Vishnu, standing

so that the nature of birth ceases and the mind attains a great state! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The mind is restless, pulled in different directions. By focusing on the traditional imagery of the divine form, the soul finds a single anchor. The ability to concentrate on God and speak of this beauty is an act of divine grace.

2

எண்ணுறுவி ருப்பாதி வல்விலங் கினமெலாம்
இடைவிடா துழலஒளிஓர்
எள்அளவும் இன்றிஅஞ் ஞானஇருள் மூடிட
இருண்டுயிர் மருண்டுமாழ்க
நண்ணுமன மாயையாம் காட்டைக் கடந்துநின்
ஞானஅருள் நாட்டைஅடையும்
நாள்எந்த நாள்அந்த நாள்இந்த நாள்என்று
நாயினேற் கருள்செய்கண்டாய்
விண்ணுறுசு டர்க்கெலாம் சுடர்அளித் தொருபெரு
வெளிக்குள்வளர் கின்றசுடரே
வித்தொன்றும் இன்றியே விளைவெலாம் தருகின்ற
விஞ்ஞான மழைசெய்முகிலே
கண்ணுறுநு தற்பெருங் கடவுளே மன்றினில்
கருணைநடம் இடுதெய்வமே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

eṇṇuṟuvi ruppāti valvilaṅ kiṉamelām iṭaiviṭā tuḻala-oḷi-ōr eḷaḷavum iṉṟi-añ ñāṉa-iruḷ mūṭiṭa iruṇṭuyir maruṇṭumāḻka naṇṇumaṉa māyaiyām kāṭṭaik kaṭantuniṉ ñāṉa-aruḷ nāṭṭai-aṭaiyum nāḷenta nāḷanta nāḷinta nāḷeṉṟu nāyiṉēṟ karuḷceykaṇṭāy viṇṇuṟucu ṭarkkelām cuṭaraḷit toruperu veḷikkuḷvaḷar kiṉṟacuṭarē vittoṉṟum iṉṟiyē viḷaivelām tarukiṉṟa viññāṉa maḷaiceymukilē kaṇṇuṟunu tarṟperuṅ kaṭavuḷē maṉṟiṉil karuṇainaṭam iṭuteyvamē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – Desire and other fierce beasts roam endlessly without a break. Without even a sesame-seed measure of light, the darkness of ignorance covers all. In this darkness, the soul is bewildered and perishes. When is the day I will cross this approaching forest of mental illusion and reach the country of Your graceful wisdom? Tell me, "That day is this day,"

and bestow Your grace upon me, a dog! O Flame who grows in the one vast space, giving light to all the lights in the sky! O Cloud of wisdom who showers rain that yields all harvest without any seed! O Great God with the frontal eye! O Deity who dances with compassion in the hall! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The worldly mind is a dark forest where desires roam like wild animals. Lost in this darkness without a spark of spiritual light, the soul is bewildered. Vallalar asks for liberation right now, urging the divine to declare that the day of rescue is today.

3

பூதநெறி யாதிவரு நாதநெறி வரையுமாப்
புகலுமூ வுலகுநீத்துப்
புரையுற்ற மூடம்எனும் இருள்நிலம்அ கன்றுமேல்
போய்அருள்ஒ ளித்துணையினால்
வேதநெறி புகல்சகல கேவலம்இ லாதபர
வெளிகண்டு கொண்டுகண்ட
விளைவின்றி நான்இன்றி வெளிஇன்றி வெளியாய்
விளங்குநாள் என்றருளுவாய்
வாதநெறி நடவாத போதநெறி யாளர்நிறை
மதிநெறிஉ லாவும்மதியே
மணிமிடற் றரசேஎம் வாழ்வின்முத லேஅரு
மருந்தேபெ ருந்தெய்வமே
காதநெறி மணம்வீசு கனிதருபொ ழிற்குலவு
கடிமதிற் றில்லைநகர்வாழ்
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

pūtaneṟi yātivaru nātaneṟi varaiyumāp pukalumū vulakunīttup puraiyuṟṟa mūṭameṉum iruḷnilama kaṉṟumēl pōyaruḷo ḷittuṇaiyiṉāl vētaneṟi pukalcakala kēvalami lātapara veḷikaṇṭu koṇṭukaṇṭa viḷaiviṉṟi nāṉiṉṟi veḷi-iṉṟi veḷiyāy viḷaṅkunāḷ eṉṟaruḷuvāy vātaneṟi naṭavāta pōtaneṟi yāḷarniṟai matineṟi-u lāvummatiyē maṇimiṭaṟ ṟaracē-em vāḻviṉmuta lē-aru maruntēpe runteyvamē kātaneṟi maṇamvīcu kaṉitarupo ḷiṟkulavu kaṭimatiṟ ṟillainakarvāḷ kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – Transcending the three vast worlds spoken of, from the path of the elements up to the path of sound, leaving the dark ground of

flawed ignorance and going above by the aid of the light of grace, seeing the supreme space free of the embodied and disembodied states spoken of by the Vedic path, when is the day I will shine as that very space, without the resulting experience of seeing, without myself, and without space? Please grant me this grace! O Moon who wanders in the path of the full moon of the wise who do not walk the path of argument! O King with the sapphire throat! O First Cause of our life! O Rare Medicine! O Great Deity! O Lord who lives in the city of Thillai with guarded walls, surrounded by fruit-bearing groves spreading fragrance for leagues! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – True liberation requires moving past physical elements, cosmic worlds, and spiritual stages described in traditional scriptures. Guided by grace, the soul reaches a supreme space beyond form and formlessness. In that state, the separation between the seer, the act of seeing, and the space itself dissolves.

4

கூர்கொண்ட வாள்கொண்டு கொலைகொண்ட வேட்டுவக்
குடிகொண்ட சேரிநடுவில்
குவைகொண்ட ஒருசெல்வன் அருமைகொண் டீன்றிடு
குலங்கொண்ட சிறுவன்ஒருவன்
நேர்கொண்டு சென்றவர்கள் கைகொண் டுறக்கண்கள்
நீர்கொண்டு வாடல்எனவே
நிலைகொண்ட நீஅருட் கலைகொண் டளித்தயான்
நெறிகொண்ட குறிதவறியே
போர்கொண்ட பொறிமுதல் புலைகொண்ட தத்துவப்
புரைகொண்ட மறவர்குடியாம்
பொய்கொண்ட மெய்என்னும் மைகொண்ட சேரியில்
போந்துநின் றவர்அலைக்கக்
கார்கொண்ட இடிஒலிக் கண்கொண்ட பார்ப்பில்
கலங்கினேன் அருள்புரிகுவாய்
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

kūrkoṇṭa vāḷkoṇṭu kolaikoṇṭa vēṭṭuvak kuṭikoṇṭa cērinaṭuvil kuvaikoṇṭa orucelvaṉ arumaikoṇ ṭīṉṟiṭu kulaṅkoṇṭa ciṟuvaṉoruvaṉ nērkoṇṭu ceṉṟavarkaḷ kaikoṇ ṭuṟakkaṇkaḷ nīrkoṇṭu vāṭaleṉavē nilaikoṇṭa nī-aruṭ kalaikoṇ ṭaḷittayāṉ neṟikoṇṭa kuṟitavaṟiyē pōrkoṇṭa poṟimutal pulaikoṇṭa

tattuvap puraikoṇṭa maṟavarkuṭiyām poykoṇṭa meyeṉṉum maikoṇṭa cēriyil pōntuniṉ ṟavaralaikkak kārkoṇṭa iṭi-olik kaṇkoṇṭa pārppil kalaṅkiṉēṉ aruḷpurikuvāy kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – Like a boy born to an immensely wealthy man, captured by hunters armed with sharp, murderous swords, taken into the midst of their settlement, withered with eyes full of tears as they surrounded and grabbed him; I, who was graciously given the art of grace by You, the steadfast one, missed the mark of the path, entered the dark settlement of this false body, a settlement of murderous hunters, the senses that wage war and the base principles, and as they stood and tormented me, I was bewildered like a fledgling bird hearing the sound of dark thunderclouds. Please bestow Your grace on me! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The soul is compared to the child of a wealthy family kidnapped by ruthless hunters. These hunters are the physical senses and worldly principles, and their dark settlement is the physical body. Trapped and tormented by these forces, the soul feels as terrified as a baby bird hearing a crash of thunder.

5

படமெடுத் தாடுமொரு பாம்பாக என்மனம்
பாம்பாட்டி யாகமாயைப்
பார்த்துக் களித்துதவு பரிசுடையர் விடயம்
படர்ந்தபிர பஞ்சமாகத்
திடமடுத் துறுபாம்பின் ஆட்டமது கண்டஞ்சு
சிறுவன்யா னாகநின்றேன்
தீரத்து ரந்தந்த அச்சந்த விர்த்திடு
திறத்தன்நீ ஆகல்வேண்டும்
விடமடுத் தணிகொண்ட மணிகண்ட னேவிமல
விஞ்ஞான மாம்அகண்ட
வீடளித் தருள்கருணை வெற்பனே அற்புத
விராட்டுருவ வேதார்த்தனே
கடமடுத் திடுகளிற் றுரிகொண்ட ணிந்தமெய்க்
கடவுளே சடைகொள்அரசே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

paṭameṭut tāṭumoru pāmpāka eṉmaṉam pāmpāṭṭi yākamāyaip pārttuk kaḷittutavu paricuṭaiyar viṭayam paṭarntapira pañcamākat tiṭamaṭut tuṟupāmpiṉ āṭṭamatu kaṇṭañcu ciṟuvaṉyā ṉākaniṉṟēṉ tīrattu rantanta accanta virttiṭu tiṟattaṉṉī ākalvēṇṭum viṭamaṭut taṇikoṇṭa maṇikaṇṭa ṉēvimala viññāṉa māmakaṇṭa vīṭaḷit taruḷkaruṇai veṟpaṉē aṟputa virāṭṭuruva vētārttaṉē kaṭamaṭut tiṭukaḷiṟ ṟurikoṇṭa ṇintameyk kaṭavuḷē caṭaikoḷaracē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – My mind acts as a dancing cobra with a spread hood. Illusion acts as the snake-charmer. The expansive world acts as the sense objects offering gifts to those who watch and enjoy. I stand as a little boy who watches the dance of this strong snake and is terrified. You must be the capable one to swiftly drive it away and remove that fear! O Lord with the sapphire throat adorned with poison! O Mountain of compassion who grants the vast liberation of pure wisdom! O Wonder whose universal form is the meaning of the Vedas! O True God who wears the skin stripped from a rutting elephant! O King with matted hair! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The mind is a dangerous force, swaying like a hooded cobra under the spell of a snake-charmer called illusion. The surrounding world feeds this performance with endless distractions. Left powerless, the soul stands by like a frightened child watching the dance, depending on God to drive the danger away.

6

எழுவகைப் பிறவிகளுள் எப்பிறவி எய்துகினும்
எய்துகபி றப்பில்இனிநான்
எய்தாமை எய்துகினும் எய்திடுக இருமையினும்
இன்பம்எய் தினும்எய்துக
வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருகமிகு
வாழ்வுவந் திடினும்வருக
வறுமைவரு கினும்வருக மதிவரினும் வருகஅவ
மதிவரினும் வருகஉயர்வோ
டிழிவகைத் துலகின்மற் றெதுவரினும் வருகஅல
தெதுபோ கினும்போகநின்
இணையடிகள் மறவாத மனம்ஒன்று மாத்திரம்
எனக்கடைதல் வேண்டும்அரசே
கழிவகைப் பவரோக நீக்கும்நல் லருள்எனும்

> கதிமருந் துதவுநிதியே
> கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
> கமலகுஞ் சிதபாதனே.

eḻuvakaip piṟavikaḷuḷ eppiṟavi eytukiṉum eytukapi ṟappiliṉināṉ eytāmai eytukiṉum eytiṭuka irumaiyiṉum iṉpamey tiṉumeytuka vaḻuvakait tuṉpamē vantiṭiṉum varukamiku vāḻvuvan tiṭiṉumvaruka vaṟumaivaru kiṉumvaruka mativariṉum varuka-ava mativariṉum varuka-uyarvō ṭiḻivakait tulakiṉmaṟ ṟetuvariṉum varuka-ala tetupō kiṉumpōkaniṉ iṉaiyaṭikaḷ maṟavāta maṉamoṉṟu māttiram eṉakkaṭaital vēṇṭumaracē kaḻivakaip pavarōka nīkkumnal laruḷeṉum katimarun tutavunitiyē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – Whatever birth among the seven kinds of births I may take, let it happen. If I attain the state of no future births, let it be so. Whether I attain joy in both worlds, let it be. If flawed sorrow comes, let it come. If great prosperity comes, let it come. If poverty comes, let it come. If honor comes, let it come. If dishonor comes, let it come. High or low, whatever comes in this world, let it come. Or whatever goes, let it go. O King, I need to attain only one thing: a mind that never forgets your twin feet. O treasure offering the medicine of good grace to cure the severe disease of worldly birth! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The only thing that matters is remembering the divine, no matter what happens in the physical world. Vallalar welcomes poverty or wealth, honor or disgrace, rebirth or liberation, asking only for a mind that never forgets God. He calls this constant connection to grace the medicine for the disease of endless worldly births.

7

> பற்றுவது பந்தம்அப் பற்றறுதல் வீடிஃது
> பரமவே தார்த்தம்எனவே
> பண்புளோர் நண்பினொடு பகருவது கேட்டும்என்
> பாவிமனம் விடயநடையே
> எற்றுவது செய்யாமல் எழுவதொடு விழுவதும்
> இறங்குவதும் ஏறுவதும்வீண்
> எண்ணுவதும் நண்ணுவதும் இப்புவன போகங்கள்
> யாவினும் சென்றுசென்றே
> சுற்றுவதும் ஆகிஓர் சற்றுமறி வில்லாது
> சுழல்கின்ற தென்செய்குவேன்

துரயநின் திருவருளின் அன்றிஇவ் வேழைஅச்
சுழல்மனம்அ டக்கவருமோ
கற்றுவழு வற்றவர் கருத்தமர் கருத்தனே
கண்ணுதற் கடவுள்மணியே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

paṟṟuvatu pantamap paṟṟaṟutal vīṭiṯtu paramavē tārttameṉavē paṇpuḷōr naṇpiṉoṭu pakaruvatu kēṭṭumeṉ pāvimaṉam viṭayanaṭaiyē eṟṟuvatu ceyyāmal eḻuvatoṭu viḻuvatum iṟaṅkuvatum ēṟuvatumvīṇ eṇṇuvatum naṇṇuvatum ippuvaṉa pōkaṅkaḷ yāviṉum ceṉṟuceṉṟē cuṟṟuvatum āki-ōr caṟṟumaṟi villātu cuḻalkiṉṟa teṉceykuvēṉ tūyaniṉ tiruvaruḷiṉ aṉṟi-iv vēḻai-ac cuḻalmaṉama ṭakkavarumō kaṟṟuvaḻu vaṟṟavar karuttamar karuttaṉē kaṇṇutaṟ kaṭavuḷmaṇiyē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – Good people declare with friendship that attachment is bondage and cutting that attachment is liberation, stating this as the supreme meaning of the Vedas. Even after hearing this, my sinful mind continues to walk the path of sensory objects. Without giving them up, it rises and falls, descends and ascends, vainly thinking and approaching, wandering after all the pleasures of this world. What will I do as it spins around with absolutely no understanding? Without your pure divine grace, can this poor wretch control this spinning mind? O Lord seated in the minds of the learned who are free from flaws! O jewel of a God with an eye on your forehead! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – Knowing the truth intellectually is not enough to stop the mind from chasing worldly pleasures. Vallalar notes that people can learn from the Vedas that attachment causes suffering, yet still wander after sensory distractions. His own mind spins out of control despite knowing better. Human effort alone cannot tame a restless mind; only divine grace can bring it to stillness.

8

எளியனேன் சிறியன்யான் செய்பிழைகள் சிறியவோ
எழுகடலி னும்பெரியவே
என்செய்கேன் என்செய்கேன் இனிஆயி னும்செயா
தெந்தைநினை ஏத்தஎன்றால்
வளியின்வான் சுழல்கின்ற பஞ்சாக நெஞ்சால்

மயங்குகின் றேன்அடியனேன்
மனம்எனது வசமாக நினதுவசம் நானாக
வந்தறிவு தந்தருளுவாய்
ஒளியின்ஒளி யேநாத வெளியின் வெளியேவிடய
உருவின்உரு வேஉருவினாம்
உயிரின்உயி ரேஉயர்கொள் உணர்வின்உணர் வேஉணர்வின்
உறவினுற வேஎம்இறையே
களியின்நிறை வேஅளிகொள் கருணைநிதி யேமணிகொள்
கண்டஎண் தோள்கடவுளே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

eḷiyaṉēṉ ciṟiyaṉyāṉ ceypiḻaikaḷ ciṟiyavō eḻukaṭali ṉumperiyavē eṉceykēṉ eṉceykēṉ iṉi-āyi ṉumceyā tentainiṉai ētta-eṉṟāl vaḷiyiṉvāṉ cuḻalkiṉṟa pañcāka neñcāl mayaṅkukiṉ ṟēṉaṭiyaṉēṉ maṉameṉatu vacamāka niṉatuvacam nāṉāka vantaṟivu tantaruḷuvāy oḷiyiṉoḷi yēnāta veḷiyiṉ veḷiyēviṭaya uruviṉuru vē-uruviṉām uyiriṉuyi rē-uyarkoḷ uṇarviṉuṇar vē-uṇarviṉ uṟaviṉuṟa vē-emiṟaiyē kaḷiyiṉniṟai vē-aḷikoḷ karuṇainiti yēmaṇikoḷ kaṇṭa-eṇ tōḷkaṭavuḷē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – I am simple and small. Are the mistakes I make small? They are larger than the seven oceans. What will I do? What will I do? Even if I resolve not to commit them anymore and try to praise you, my Father, I am bewildered in my heart like cotton spinning in the wind. Please come and grant me wisdom so that my mind comes under my control and I come under your control. O Light within light! O Space within the supreme space! O Form within the forms of the sensory world! O Life within the life of embodied beings! O Awareness within high awareness! O Bond within the bonds of awareness! O our Lord! O Fullness of joy! O Treasure of abundant compassion! O God with a jewel-like neck and eight shoulders! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The human heart is easily blown around by worldly distractions like cotton in the wind. Vallalar confesses his mistakes feel vast and overwhelming, leaving him confused and unable to focus. He asks for the wisdom to master his own mind so he can belong to the divine. He describes God not as a distant figure, but as the inner reality hiding inside everything.

9

சந்ததம்எ னக்குமகிழ் தந்தைநீ உண்டுநின்
தன்னிடத் தேமவல்லி
தாயுண்டு நின்அடியர் என்னும்நல் தமர்உண்டு
சாந்தம்எனும் நேயர்உண்டு
புந்திகொள்நி ராசையாம் மனைவிஉண் டறிவெனும்
புதல்வன்உண் டிரவுபகலும்
போனவிட முண்டருட் பொருளுமுண் டானந்த
போகபோக் கியமும்உண்டு
வந்தனைசெய் நீறெனும் கவசம்உண் டக்கமா
மணியும்உண் டஞ்செழுத்தாம்
மந்திரப் படைஉண்டு சிவகதிஎ னும்பெரிய
வாழ்வுண்டு தாழ்வும்உண்டோ
கந்தமிகு கொன்றையொடு கங்கைவளர் செஞ்சடைக்
கடவுளே கருணைமலையே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

cantatame ṉakkumakiḻ tantainī uṇṭuniṉ taṉṉiṭat tēmavalli tāyuṇṭu niṉaṭiyar eṉṉumnal tamaruṇṭu cāntameṉum nēyaruṇṭu puntikoḷni rācaiyām maṉaivi-uṇ ṭaṟiveṉum putalvaṉuṇ ṭiravupakalum pōṉaviṭa muṇṭaruṭ poruḷumuṇ ṭāṉanta pōkapōk kiyamumuṇṭu vantaṉaicey nīṟeṉum kavacamuṇ ṭakkamā maṇiyumuṇ ṭañceḻuttām mantirap paṭai-uṇṭu civakati-e ṉumperiya vāḻvuṇṭu tāḻvumuṇṭō kantamiku koṉṟaiyoṭu kaṅkaivaḷar ceñcaṭaik kaṭavuḷē karuṇaimalaiyē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – You are always my joyful Father. I have Mother Hemavalli by your side. I have your devotees as my good relatives. I have peace as my friend. I have desirelessness as my intelligent wife. I have wisdom as my son. I have a place that transcends day and night. I have the wealth of grace. I have the bliss and the objects of blissful enjoyment. I have the revered holy ash as my armor. I have the rudraksha beads. I have the five-lettered mantra as my weapon. I have the great life of liberation in Siva. Can there be any downfall for me? O God with red matted hair adorned with fragrant konrai flowers and the flourishing river Ganges! O Mountain of compassion! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – True spiritual life provides a complete family and protection. Vallalar replaces a worldly household with divine relationships: God and Hemavalli are his parents, devotees his relatives, peace his friend, desirelessness his wife, and wisdom his son. Armed with holy ash, sacred rudraksha beads, and the five-letter mantra of Siva, he feels secure. A person supported by this spiritual wealth can never experience a downfall.

10

நான்முகனும் மாலும்அடி முடியும்அறி வரியபர
நாதமிசை ஓங்குமலையே
ஞானமய மானஒரு வானநடு ஆனந்த
நடனமிடு கின்றஒளியே
மான்முகம்வி டாதுழலும் எனையும்உயர் நெறிமருவ
வைத்தவண்வ ளர்த்தபதியே
மறைமுடிவில் நிறைபரப் பிரமமே ஆகம
மதிக்கும்முடி வுற்றசிவமே
ஊண்முகச் செயல்விடுத் துண்முகப் பார்வையின்
உறுந்தவர்பெ றுஞ்செல்வமே
ஒழியாத உவகையே அழியாத இன்பமே
ஒன்றிரண் டற்றநிலையே
கான்முகக் கடகளிற் றுரிகொண்ட கடவுளே
கண்கொண்ட நுதல்அண்ணலே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

nāṉmukaṉum mālumaṭi muṭiyumaṟi variyapara nātamicai ōṅkumalaiyē ñāṉamaya māṉa-oru vāṉanaṭu āṉanta naṭaṉamiṭu kiṉṟa-oḷiyē māṉmukamvi ṭāṭuḻalum eṉaiyumuyar neṟimaruva vaittavaṇva ḷarttapatiyē maṟaimuṭivil niṟaiparap piramamē ākama matikkummuṭi vuṟṟacivamē ūṇmukac ceyalviṭut tuṇmukap pārvaiyiṉ uṟuntavarpe ṟuñcelvamē oḷiyāta uvakaiyē aḻiyāta iṉpamē oṉṟiraṇ ṭaṟṟanilaiyē kāṉmukak kaṭakaḷiṟ ṟurikoṇṭa kaṭavuḷē kaṇkoṇṭa nutalaṇṇalē kaṉaka-am palanāta karuṇaiyaṅ kaṇapōta kamalakuñ citapātaṉē.

TRANSLATION – O Mountain towering above the supreme sound, whose base and summit even Brahma and Vishnu found impossible to know! O Light dancing in bliss at the center of the sky of pure wisdom! O Lord who placed even me, wandering endlessly after worldly illusions, on the high path and nurtured me there! O perfect Supreme Brahman at the culmination of the Vedas! O ultimate Siva revered by the Agamas! O

wealth attained by ascetics who abandon outward physical actions and hold an inward vision! O unceasing joy! O imperishable bliss! O state devoid of one or two! O God wearing the skin of the fierce forest elephant! O Lord with an eye on your forehead! O Lord of the Golden Hall! O Source of compassionate, beautiful eyes! O Lord with the raised lotus foot!

COMMENTARY – The divine reality is beyond the reach of traditional gods, physical rituals, and ordinary logic. Vallalar refers to a classic story where the creator god Brahma and the preserver god Vishnu could not find the top or bottom of Siva, showing that the supreme is boundless. He calls this divine presence the final truth of both the Vedas and the Agamas. However, this truth is not found in outward actions. It is a state of undivided bliss attained only by those who turn their vision inward.

079. THE SACRED DECAD OF PRAISE - PŌṟṟIT TIRUPPATIKAM - போற்றித் திருப்பதிகம்

1

அருள்தரல் வேண்டும் போற்றிஎன் அரசே
அடியனேன் மனத்தகத் தெழுந்த
இருள்கெடல் வேண்டும் போற்றிஎந் தாயே
ஏழையேன் நின்றனைப் பாடும்
தெருள்உறல் வேண்டும் போற்றிஎன் அறிவே
சிந்தைநைந் துலகிடை மயங்கும்
மருள்அறல் வேண்டும் போற்றிஎன் குருவே
மதிநதி வளர்சடை மணியே.

aruḷtaral vēṇṭum pōṟṟi-eṉ aracē aṭiyaṉēṉ maṉattakat teḻunta iruḷkeṭal vēṇṭum pōṟṟi-en tāyē ēḻaiyēṉ niṉṟaṉaip pāṭum teruḷuṟal vēṇṭum pōṟṟi-eṉ aṟivē cintainain tulakiṭai mayaṅkum maruḷaṟal vēṇṭum pōṟṟi-eṉ kuruvē matinati vaḷarcaṭai maṇiyē.

TRANSLATION – Grant me Grace, praise be to You, my King! The darkness that has risen in the heart of this humble devotee must be destroyed, praise be to You, my Mother! This poor one must attain the clarity to sing of You, praise be to You, my Wisdom! The delusion of languishing in mind and being confused in this world must cease, praise be to You, my Guru! O Gem with the crescent moon and river on Your matted hair!

COMMENTARY – Vallalar asks the divine to destroy inner darkness and worldly confusion. He addresses God in four intimate roles: a ruling king, a nurturing mother, the source of wisdom, and a guiding guru. The imagery of the crescent moon and river on matted hair points to Siva, but the focus is on the direct, personal rescue of the soul.

2

மணிமிடற் றமுதே போற்றிஎன் தன்னை
வாழ்விக்க வேண்டுவல் போற்றி
அணிமதி முடியோய் போற்றிஇவ் வேழைக்
கருளமு தருளுக போற்றி
பணிஅணி புயத்தோய் போற்றிநின் சீரே
பாடுதல் வேண்டும்நான் போற்றி
தணிவில்பே ரொளியே போற்றிஎன் தன்னைத்

தாங்குக போற்றிநின் பதமே.

maṇimiṭar ṟamutē pōṟṟi-eṉ taṉṉai vāḻvikka vēṇṭuval pōṟṟi aṇimati muṭiyōy pōṟṟi-iv vēḻaik karuḷamu taruḷuka pōṟṟi paṇi-aṇi puyattōy pōṟṟiniṉ cīrē pāṭutal vēṇṭumnāṉ pōṟṟi taṇivilpē roḷiyē pōṟṟi-eṉ taṉṉait tāṅkuka pōṟṟiniṉ patamē.

TRANSLATION – O Nectar with the blue throat, praise be! I pray that You make me live, praise be! O You who wear the beautiful crescent moon on Your crown, praise be! Grant the nectar of Grace to this poor one, praise be! O You whose shoulders are adorned with serpents, praise be! I must sing of Your greatness, praise be! O great unquenchable Light, praise be! Sustain me, praise be to Your feet!

COMMENTARY – The soul begs for the nectar of divine grace to sustain its spiritual life. Classic forms of Siva appear, such as his blue throat and serpent ornaments. Yet the core request is for the great, unquenchable light of God to uphold the devotee and inspire their song.

3

நின்பதம் பாடல் வேண்டும்நான் போற்றி
நீறுபூத் தொளிர்குளிர் நெருப்பே
நின்புகழ் கேட்டல் வேண்டும்நான் போற்றி
நெற்றியங் கண்கொளும் நிறைவே
நின்வச மாதல் வேண்டும்நான் போற்றி
நெடியமால் புகழ்தனி நிலையே
நின்பணி புரிதல் வேண்டும்நான் போற்றி
நெடுஞ்சடை முடித்தயா நிதியே.

niṉpatam pāṭal vēṇṭumnāṉ pōṟṟi nīṟupūt toḷirkuḷir neruppē niṉpukaḻ kēṭṭal vēṇṭumnāṉ pōṟṟi neṟṟiyaṅ kaṇkoḷum niṟaivē niṉvaca mātal vēṇṭumnāṉ pōṟṟi neṭiyamāl pukaḻtaṇi nilaiyē niṉpaṇi purital vēṇṭumnāṉ pōṟṟi neṭuñcaṭai muṭittayā nitiyē.

TRANSLATION – I must sing of Your feet, praise be! O cool Fire shining with smeared ash! I must hear Your praise, praise be! O Complete One with the beautiful eye on the forehead! I must become entirely Yours, praise be! O singular State praised by tall Vishnu! I must perform Your service, praise be! O Treasure of compassion with a long matted crown!

COMMENTARY – True devotion means wanting to belong to God through singing, listening, and serving. The divine is a cool fire shining with sacred ash, a paradox showing God's presence as both purifying and soothing.

Calling God a treasure of compassion shows that divine grace is rooted in pure mercy.

4

நிதிதரு நிறைவே போற்றிஎன் உயிர்க்கோர்
நெறிதரு நிமலமே போற்றி
மதிமுடிக் கனியே போற்றிஎன் தன்னை
வாழ்வித்த வள்ளலே போற்றி
விதிமுதற் கிறையே போற்றிமெய்ஞ் ஞான
வியன்நெறி விளக்கமே போற்றி
பதிபசு பதியே போற்றி நின்பாதம்
பாடஎற் கருளுக போற்றி.

nititaru niṟaivē pōṟṟi-eṉ uyirkkōr neṟitaru nimalamē pōṟṟi matimuṭik kaṉiyē pōṟṟi-eṉ taṉṉai vāḻvitta vaḷḷalē pōṟṟi vitimutaṟ kiṟaiyē pōṟṟimeyñ ñāṉa viyaṉneṟi viḷakkamē pōṟṟi patipacu patiyē pōṟṟi niṉpātam pāṭa-eṟ karuḷuka pōṟṟi.

TRANSLATION – O Complete One who grants true wealth, praise be! O pure One who gives a path to my life, praise be! O Fruit with the crescent moon on the crown, praise be! O Benefactor who made me live, praise be! O Lord of Brahma and the other gods, praise be! O Light of the vast path of true wisdom, praise be! O Lord of all souls, praise be! Grant me Grace to sing of Your feet, praise be!

COMMENTARY – God is the benefactor who grants the wealth of spiritual wisdom. The Supreme Lord is the master over all other gods, including creator deities like Brahma. The highest gift the soul asks for is the grace to stay on the path of wisdom and sing the Lord's praises.

5

போற்றிஎன் உயிர்க்கோர் இன்பமே அன்பர்
புரிதவக் காட்சியே போற்றி
போற்றிஎன் அன்பாம் தெய்வமே சைவம்
புகல்சிவ போகமே போற்றி
போற்றிஎன் பெரிதாஞ் செல்வமே கருணைப்
பூரண வெள்ளமே போற்றி
போற்றிஎன் வாழ்வுக் கொருபெரு முதலே
போற்றிநின் சேவடிப் போதே.

pōṟṟi-eṉ uyirkkōr iṉpamē aṉpar puritavak kāṭciyē pōṟṟi pōṟṟi-eṉ aṉpām teyvamē caivam pukalciva pōkamē pōṟṟi pōṟṟi-eṉ peritāñ celvamē karuṇaip pūraṇa veḷḷamē pōṟṟi pōṟṟi-eṉ vāḻvuk koruperu mutalē pōṟṟiniṉ cēvaṭip pōtē.

TRANSLATION – Praise be, O joy of my life! Praise be, O Vision attained by the penance of loving devotees! Praise be, O God who is my love! Praise be, O supreme bliss proclaimed by Saivism! Praise be, my great wealth! Praise be, O perfect flood of compassion! Praise be, O one great source of my life! Praise be to the lotus of Your reddened feet!

COMMENTARY – God is pure joy, love, and a flood of compassion. The highest spiritual state is not an abstract idea but a direct experience of divine love. Vallalar calls this loving God his greatest wealth and the source of his life.

6

போதஆ னந்த போகமே என்னைப்
புறம்பிட நினைத்திடேல் போற்றி
சீதவான் பிறைசேர் செஞ்சடை யாய்என்
சிறுமைதீர்த் தருளுக போற்றி
பேதம்ஒன் றில்லா அருட்கட லேஎன்
பிழைஎலாம் பொறுத்தருள் போற்றி
வேதமெய்ப் பொருளே போற்றிநின் அல்லால்
வேறெனக் கிலைஅருள் போற்றி.

pōta-ā ṉanta pōkamē eṉṉaip puṟampiṭa niṉaittiṭēl pōṟṟi cītavāṉ piṟaicēr ceñcaṭai yāyeṉ ciṟumaitīrt taruḷuka pōṟṟi pētamoṉ ṟillā aruṭkaṭa lē-eṉ piḻai-elām poṟuttaruḷ pōṟṟi vētameyp poruḷē pōṟṟiniṉ allāl vēṟeṉak kilai-aruḷ pōṟṟi.

TRANSLATION – O experience of the bliss of awareness, do not think of casting me away. Praise to you. O Lord with red matted hair wearing the cool crescent moon, clear away my baseness and bestow your grace. Praise to you. O ocean of grace without a single division, forgive all my faults. Praise to you. O true essence of the Vedas, praise to you. Other than you, I have no one. Bestow your grace. Praise to you.

COMMENTARY – Vallalar cries out to God as an undivided ocean of grace and the bliss of awareness. Beneath familiar forms, he seeks the essence of spiritual knowledge, begging not to be cast away because he has no other refuge.

7

போற்றுவார் உள்ளம் புகுந்தொளிர் ஒளியே
போற்றிநின் பூம்பதம் போற்றி
ஆற்றுவார் சடைஎன் அப்பனே போற்றி
அமலநின் அடிமலர் போற்றி
ஏற்றுவார் கொடிகொள் எந்தையே போற்றி
இறைவநின் இருங்கழல் போற்றி
சாற்றுமா றரிய பெருமையே போற்றி
தலைவநின் தாட்டுணை போற்றி.

pōṟṟuvār uḷḷam pukuntoḷir oḷiyē pōṟṟiniṉ pūmpatam pōṟṟi āṟṟuvār caṭai-eṉ appaṉē pōṟṟi amalaniṉ aṭimalar pōṟṟi ēṟṟuvār koṭikoḷ entaiyē pōṟṟi iṟaivaniṉ iruṅkaḻal pōṟṟi cāṟṟumā ṟariya perumaiyē pōṟṟi talaivaniṉ tāṭṭuṇai pōṟṟi.

TRANSLATION – O light that enters and shines in the hearts of those who praise you. Praise to your flower-like feet. O my father with the river flowing in your matted hair, praise to you. O pure one, praise to your lotus feet. O my father holding the banner of the bull, praise to you. O Lord, praise to your great ankleted feet. O greatness impossible to describe in words, praise to you. O master, praise to your paired feet.

COMMENTARY – God is a living light that enters and shines in the hearts of those who offer praise. Vallalar pairs this intimate inner presence with vivid traditional forms, such as the Lord holding a bull banner. The divine is both a felt light within the heart and a majestic power that words cannot capture.

8

துணைமுலை மடந்தை எம்பெரு மாட்டி
துணைவநின் துணையடி போற்றி
புணைஎன இடரின் கடலினின் றேற்றும்
புனிதநின் பொன்னடி போற்றி
இணையில்பே ரின்ப அமுதருள் கருணை
இறைவநின் இணையடி போற்றி
கணைஎனக் கண்ணன் தனைக்கொளும் ஒருமுக்
கண்ணநின் கழலடி போற்றி.

tuṇaimulai maṭantai emperu māṭṭi tuṇaivaniṉ tuṇaiyaṭi pōṟṟi puṇai-eṉa iṭariṉ kaṭaliṉiṉ ṟēṟṟum puṉitaniṉ poṉṉaṭi pōṟṟi iṇaiyilpē riṉpa amutaruḷ karuṇai iṟaivaniṉ iṇaiyaṭi pōṟṟi kaṇai-eṉak kaṇṇaṉ taṉaikkoḷum orumuk kaṇṇaniṉ kaḻalaṭi pōṟṟi.

TRANSLATION – O consort of our great lady, the young woman with lovely breasts, praise to your paired feet. O pure one whose golden feet lift me from the ocean of sorrow like a raft, praise to your golden feet. O compassionate Lord who grants the nectar of peerless supreme bliss, praise to your paired feet. O unique three-eyed Lord who took Vishnu as your arrow, praise to your ankleted feet.

COMMENTARY – The divine offers a raft to carry the soul out of the ocean of worldly sorrow. To express this saving power, Vallalar calls upon ancient myths of Siva, referencing his three eyes, his heavenly consort, and the story where he used the god Vishnu as his arrow. These traditional stories act as poetic expressions of the Lord's absolute power to grant bliss and rescue those who suffer.

9

அடியனேன் பிழைகள் பொறுத்தருள் போற்றி
அயல்எனை விட்டிடேல் போற்றி
கொடியனேற் கின்பந் தந்தருள் போற்றி
குணப்பெருங் குன்றமே போற்றி
நெடியஎன் துன்பந் துடைத்தருள் போற்றி
நினைஅலால் பிறிதிலேன் போற்றி
படிமிசைப் பிறர்பால் செலுத்திடேல் எங்கள்
பரமநின் அடைக்கலம் நானே.

aṭiyaṉēṉ piḻaikaḷ poṟuttaruḷ pōṟṟi ayaleṉai viṭṭiṭēl pōṟṟi koṭiyaṉēṟ kiṉpan tantaruḷ pōṟṟi kuṇapperuṅ kuṉṟamē pōṟṟi neṭiya-eṉ tuṉpan tuṭaittaruḷ pōṟṟi niṉai-alāl piṟitilēṉ pōṟṟi paṭimicaip piṟarpāl celuttiṭēl eṅkaḷ paramaniṉ aṭaikkalam nāṉē.

TRANSLATION – Forgive the faults of this servant. Praise to you. Do not abandon me to strangers. Praise to you. Grant bliss to this cruel one. Praise to you. O great mountain of virtues, praise to you. Wipe away my endless sorrow. Praise to you. I have no one other than you. Praise to you. Do not send me to anyone else on this earth. O our Supreme Lord, I seek refuge in you.

COMMENTARY – True surrender means having nowhere else to turn. Vallalar asks God to forgive his flaws and wipe away endless sorrow, pleading not to be abandoned or handed over to anyone else in the world. He places his trust in the divine as his only refuge and source of peace.

நான்செயும் பிழைகள் பலவும்நீ பொறுத்து
நலந்தரல் வேண்டுவன் போற்றி
ஏன்செய்தாய் என்பார் இல்லைமற் றெனக்குன்
இன்னருள் நோக்கஞ்செய் போற்றி
ஊன்செய்நா வால்உன் ஐந்தெழுத் தெளியேன்
ஓதநீ உவந்தருள் போற்றி
மான்செயும் நெடுங்கண் மலைமகள் இடங்கொள்
வள்ளலே போற்றிநின் அருளே.

nāṉceyum piḻaikaḷ palavumnī poṟuttu nalantaral vēṇṭuvaṉ pōṟṟi ēṉceytāy eṉpār illaimaṟ ṟeṉakkuṉ iṉṉaruḷ nōkkañcey pōṟṟi ūṉceynā vāluṉ ainteḻut teḻiyēṉ ōtanī uvantaruḷ pōṟṟi māṉceyum neṭuṅkaṇ malaimakaḷ iṭaṅkoḷ vaḷḷalē pōṟṟiniṉ aruḷē.

TRANSLATION – I pray that you forgive the many faults I commit and grant me goodness. Praise to you. I have no one else to ask me, "Why did you do this?" Bestow the gaze of your sweet grace upon me. Praise to you. Rejoice and grant that this lowly one may chant your five syllables with this fleshy tongue. Praise to you. O benevolent Lord who keeps the mountain daughter with large deer-like eyes on your left side. Praise to your grace.

COMMENTARY – The bond between the soul and God is personal. Vallalar has no one else who will correct his mistakes or care enough to ask why he went astray. He asks for the joy of chanting the five sacred syllables of Siva (Na-ma-shi-va-ya) with his physical tongue, seeking grace from the Lord who holds the goddess on his left side.

080. THE DECAD OF APPEAL - VIṆṆAPPAP PATIKAM - விண்ணப்பப் பதிகம்

1

தண்ணார் மதிபோல் சீதளவெண் தரளக் கவிகைத் தனிநிழற்கீழ்க்
கண்ணார் செல்வச் செருக்கினர்தம் களிப்பில் சிறிய கடைநாயேன்
பெண்ணார் பாகப் பெருந்தகைதன் பெரிய கருணைக் குரியம்என்றே
எண்ணா நின்று களிக்கின்றேன் ஆரூர் எந்தாய் இரங்காயே.

taṇṇār matipōl cītaḷaveṇ taraḷak kavikait taṉiniḻaṟkīḻk kaṇṇār celvac cerukkiṉartam kaḷippil ciṟiya kaṭaināyēṉ peṇṇār pākap peruntakaitaṉ periya karuṇaik kuriyameṉṟē eṇṇā niṉṟu kaḷikkiṉṟēṉ ārūr entāy iraṅkāyē.

TRANSLATION – Under the unique shade of the cool white pearl umbrella resembling the moon, those arrogant with worldly wealth rejoice. Yet my joy surpasses theirs, for though I am a small and lowly dog, I constantly rejoice thinking I am worthy of the great grace of the noble Lord who shares his form with the Goddess. O my Father in Arur, have mercy!

COMMENTARY – The joy of awaiting divine grace is far greater than the pride of wealthy kings. Though Vallalar feels like a lowly street dog, he finds greater happiness believing he is worthy of God's compassion.

2

இரங்கா திருந்தால் சிறியேனை யாரே மதிப்பார் இழிந்தமனக்
குரங்கால் அலைப்புண் டலைகின்ற கொடிய பாவி இவன்என்றே
உரங்கா தலித்தோர் சிரிப்பார்நான் உலகத் துயரம் நடிக்கின்ற
அரங்காக் கிடப்பேன் என்செய்வேன் ஆரூர் அமர்ந்த அருமணியே.

iraṅkā tiruntāl ciṟiyēṉai yārē matippār iḻintamaṉak kuraṅkāl alaippuṇ ṭalaikiṉṟa koṭiya pāvi ivaṉeṉṟē uraṅkā talittōr cirippārnāṉ ulakat tuyaram naṭikkiṉṟa araṅkāk kiṭappēṉ eṉceyvēṉ ārūr amarnta arumaṇiyē.

TRANSLATION – If you remain without mercy, who will respect this small one? Those of firm wisdom will laugh, calling me a cruel sinner tossed and driven by the monkey of a degraded mind. I will lie here as a stage where worldly sorrow enacts its play. What will I do? O rare gem seated in Arur!

COMMENTARY – A mind left to itself behaves like a wild monkey, dragging a person into confusion. Without divine mercy, life becomes a stage where worldly sorrow plays out. Vallalar fears wise people will laugh at his restless mind unless he receives God's grace.

3

மணியார் கண்டத் தெண்டோள்செவ் வண்ணப் பவள மாமலையே
அணியால் விளங்கும் திருஆரூர் ஆரா அமுதே அடிச்சிறியேன்
தணியா உலகச் சழக்கிடையே தளர்ந்து கிடந்து தவிக்கின்றேன்
திணியார் முருட்டுக் கடைமனத்தேன் செய்வ தொன்றும் தெரியேனே.

maṇiyār kaṇṭat teṇṭōḷcev vaṇṇap pavaḷa māmalaiyē aṇiyāl viḷaṅkum tiru-ārūr ārā amutē aṭicciṟiyēṉ taṇiyā ulakac caḻakkiṭaiyē taḷarntu kiṭantu tavikkiṉṟēṉ tiṇiyār muruṭṭuk kaṭaimaṉattēṉ ceyva toṉṟum teriyēṉē.

TRANSLATION – O great mountain of red coral with eight shoulders and a throat dark as a sapphire! O insatiable nectar of beautiful holy Arur! I, your lowly devotee, lie exhausted and suffering amidst the unceasing deceit of the world. With my dense, stubborn, and base mind, I do not know what to do.

COMMENTARY – Worldly life is filled with unceasing deceit that exhausts the soul. Vallalar confesses his mind feels dense and stubborn, leaving him lost. He turns to the Lord of Arur for rescue from his own confusion.

4

தெரியத் தெரியும் தெரிவுடையார் சிவாநு பவத்தில் சிறக்கின்றார்
பிரியப் பிரியும் பெரும்பாவி அடியேன் பிழையில் பிழைக்கின்றேன்
துரியப் பொருளே அணிஆரூர்ச் சோதி மணிநீ தூயஅருள்
புரியப் பெறுவேன் எனில்அவர்போல் யானும் சுகத்திற் பொலிவேனே.

teriyat teriyum terivuṭaiyār civānu pavattil ciṟakkiṉṟār piriyap piriyum perumpāvi aṭiyēṉ piḻaiyil piḻaikkiṉṟēṉ turiyap poruḷē aṇi-ārūrc cōti maṇinī tūya-aruḷ puriyap peṟuvēṉ eṉilavarpōl yāṉum cukattiṟ polivēṉē.

TRANSLATION – Those of clear understanding who know what must be known excel in the experience of Siva. I am a great sinner who breaks away through attachments, and I merely survive amidst my faults. O supreme reality of the transcendent state! O radiant gem of beautiful Arur! If I receive your pure grace, I too will shine in bliss like them.

COMMENTARY – People with spiritual clarity live in the blissful experience of Siva. Vallalar contrasts their peace with his own struggle, admitting his worldly attachments pull him away from the truth. He knows only a pure gift of grace can elevate him to that same lasting joy.

5

பொலிவேன் கருணை புரிந்தாயேல் போதா னந்தக் கடல்ஆடி
மலிவேன் இன்ப மயமாவேன் ஆரூர் மணிநீ வழங்காயேல்
மெலிவேன் துன்பக் கடல்மூழ்கி மேவி எடுப்பார் இல்லாமல்
நலிவேன் அந்தோ அந்தோநின் நல்ல கருணைக் கழகன்றே.

polivēṉ karuṇai purintāyēl pōtā ṉantak kaṭalāṭi malivēṉ iṉpa mayamāvēṉ ārūr maṇiṇī vaḻaṅkāyēl melivēṉ tuṉpak kaṭalmūḻki mēvi eṭuppār illāmal nalivēṉ antō antōniṉ nalla karuṇaik kaḻakaṉṟē.

TRANSLATION – If you grant your grace, I will shine. I will bathe in the ocean of blissful awareness, flourish, and become the very embodiment of joy. O gem of Arur, if you do not grant it, I will waste away, sinking into the ocean of sorrow. With no one to reach out and lift me, I will perish. Alas, alas, this does not befit the beauty of your good grace.

COMMENTARY – Divine grace makes the difference between flourishing in joy and drowning in sorrow. If the Lord grants his mercy, the soul bathes in blissful awareness. Without it, the soul sinks into suffering with no one to pull it to safety.

6

கருணைக் கடலே திருஆரூர்க் கடவுட் சுடரே நின்னுடைய
அருணக் கமல மலரடிக்கே அடிமை விழைந்தேன் அருளாயேல்
வருணக் கொலைமா பாதகனாம் மறையோன் தனக்கு மகிழ்ந்தன்று
தருணக் கருணை அளித்தபுகழ் என்னாம் இந்நாள் சாற்றுகவே.

karuṇaik kaṭalē tiru-ārūrk kaṭavuṭ cuṭarē niṉṉuṭaiya aruṇak kamala malaraṭikkē aṭimai viḻaintēṉ aruḷāyēl varuṇak kolaimā pātakaṉām maṟaiyōṉ taṉakku makiḻntaṉṟu taruṇak karuṇai aḷittapukaḻ eṉṉām innāḷ cāṟṟukavē.

TRANSLATION – Ocean of compassion, divine flame of Thiruvarur, I longed to serve your red lotus feet. If you do not grant me grace, tell me, what will happen today to the fame you gained long ago when you joyfully showed timely compassion to that Brahmin who committed the great sin of murder?

COMMENTARY – Vallalar challenges the divine, asking how God can maintain His reputation for mercy if He ignores a devoted servant. He reminds the Lord of Thiruvarur, a sacred temple town in Tamil Nadu, of an ancient story where God forgave a priest guilty of a terrible murder. If God could save such a severe wrongdoer in the past, He surely must have

compassion for someone whose only fault is human weakness. This bold, intimate way of demanding grace by questioning God's consistency is a traditional feature of Tamil devotional poetry.

7

இந்நாள் அடியேன் பிழைத்தபிழை எண்ணி இரங்காய் எனில்அந்தோ
அந்நாள் அடிமை கொண்டனையே பிழையா தொன்றும் அறிந்திலையோ
பொன்னார் கருணைக் கடல்இன்று புதிதோ பிறர்பால் போயிற்றோ
என்நா யகனே திருஆரூர் எந்தாய் உள்ளம் இரங்கிலையே.

innāḷ aṭiyēṉ piḻaittapiḻai eṇṇi iraṅkāy eṉilantō annāḷ aṭimai koṇṭaṉaiyē piḻaiyā toṉṟum aṟintilaiyō poṉṉār karuṇaik kaṭaliṉṟu putitō piṟarpāl pōyiṟṟō eṉnā yakaṉē tiru-ārūr entāy uḷḷam iraṅkilaiyē.

TRANSLATION – Alas, if you do not take pity on me today as you count the faults I have committed, did you not know when you took me into your service back then that I would commit faults? Is the beautiful ocean of compassion newly formed today? Or has it flowed away to others? My Lord, my father of Thiruvarur, your heart shows no pity.

COMMENTARY – God knew of all human flaws when He first accepted Vallalar's devotion, so it makes no sense to withhold grace now because of those faults. Vallalar asks if God's ocean of compassion has dried up or been given to others. He appeals to God as a father who must naturally accept his child's imperfections. This intimacy removes any distance between the worshipper and the divine.

8

உள்ளக் கவலை ஒருசிறிதும் ஒருநா ளேனும் ஒழிந்திடவும்
வெள்ளக் கருணை இறையேனும் மேவி யிடவும் பெற்றறியேன்
கள்ளக் குரங்காய் உழல்கின்ற மனத்தேன் எனினும் கடையேனைத்
தள்ளத் தகுமோ திருஆரூர் எந்தாய் எந்தாய் தமியேனே.

uḷḷak kavalai oruciṟitum orunā ḷēṉum oḻintiṭavum veḷḷak karuṇai iṟaiyēṉum mēvi yiṭavum peṟṟaṟiyēṉ kaḷḷak kuraṅkāy uḻalkiṉṟa maṉattēṉ eṉiṉum kaṭaiyēṉait taḷḷat takumō tiru-ārūr entāy entāy tamiyēṉē.

TRANSLATION – I have never known the sorrow in my heart to cease even a little for a single day, nor have I received even a drop of your flooding compassion. Even though I have a mind that wanders like a thieving monkey, is it right to cast me away, the lowest of the low? My father of Thiruvarur, my father, I stand entirely alone.

COMMENTARY – Vallalar begs God not to abandon him despite his restless mind. Feeling alone with this inner turmoil, he argues that he is the kind of helpless person who needs divine grace the most. God, acting as a father, has a duty to comfort even the most distracted of His children.

9

எந்தாய் ஒருநாள் அருள்வடிவின் எளியேன் கண்டு களிப்படைய
வந்தாய் அந்தோ கடைநாயேன் மறந்து விடுத்தேன் மதிகெட்டேன்
செந்தா மரைத்தாள் இணைஅன்றே சிக்கென் றிறுகப் பிடித்தேனேல்
இந்தார் சடையாய் திருஆரூர்இறைவா துயரற் றிருப்பேனே.

entāy orunāḷ aruḷvaṭiviṉ eḷiyēṉ kaṇṭu kaḷippaṭaiya vantāy antō kaṭaināyēṉ
maṟantu viṭuttēṉ matiketṭṭēṉ centā maraittāḷ iṇai-aṉṟē cikkeṉ ṟiṟukap
piṭittēṉēl intār caṭaiyāy tiru-ārūriṟaivā tuyaraṟ ṟiruppēṉē.

TRANSLATION – My father, one day you came in a form of grace so that I, a poor wretch, could see you and rejoice. Alas, I, the lowest dog, forgot it and lost my senses. If only I had tightly grasped your two red lotus feet that very day, O Lord of Thiruvarur with the moon in your matted hair, I would be entirely free from sorrow.

COMMENTARY – Vallalar regrets failing to hold onto a brief, past experience of God's direct presence. He recalls a specific moment when grace appeared and brought joy. Because he became distracted and let that connection slip away, he now suffers from spiritual sorrow. He wishes he had anchored his mind to the divine in that fleeting instant of clarity.

10

இருப்பு மனத்துக் கடைநாயேன் என்செய் வேன்நின் திருவருளாம்
பொருப்பில் அமர்ந்தார் அடியர்எலாம் அந்தோ உலகப் புலைஒழுக்காம்
திருப்பில் சுழன்று நான்ஒருவன் திகைக்கின் றேன்ஓர் துணைகாணேன்
விருப்பில் கருணை புரிவாயோ ஆரூர் தண்ணார் வியன்அமுதே.

iruppu maṉattuk kaṭaināyēṉ eṉcey vēṉniṉ tiruvaruḷām poruppil amarntār
aṭiyarelām antō ulakap pulai-oḻukkām tiruppil cuḻaṉṟu nāṉoruvaṉ tikaikkiṉ
ṟēṉōr tuṇaikāṇēṉ viruppil karuṇai purivāyō ārūr taṇṇār viyaṉamutē.

TRANSLATION – What shall I do, this lowest dog with a heart of iron? All your devotees have settled upon the mountain of your holy grace. Alas, I alone am bewildered as I spin in the whirlpool of base worldly conduct. I see no companion. Will you lovingly show me compassion, O cool and vast nectar of Thiruvarur?

COMMENTARY – Vallalar feels isolated in his worldly struggles while other devotees have achieved spiritual peace. He sees them resting on the mountain of divine grace, while he feels caught in a dizzying whirlpool of ordinary life without a companion to guide him. He asks the divine to act as a cooling nectar to soften his hardened heart.

081. THE DECAD OF THE VISION - TARISAṆAP PATIKAM - தரிசனப் பதிகம்

Editor's note: sung at Chidambaram, which Saiva tradition calls simply "the Temple" (kōyil, கோயில்).

1

திருவார் பொன்னம் பலநடுவே தெள்ளார் அமுதத் திரள்அனைய
உருவார் அறிவா னந்தநடம் உடையார் அடியார்க் குவகைநிலை
தருவார் அவர்தம் திருமுகத்தே ததும்பும் இளவெண் ணகைகண்டேன்
இருவா தனைஅற் றந்தோநான் இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

tiruvār poṉṉam palanaṭuvē teḷḷār amutat tiraḷaṉaiya uruvār aṟivā ṉantanaṭam uṭaiyār aṭiyārk kuvakainilai taruvār avartam tirumukattē tatumpum iḷaveṇ ṇakaikaṇṭēṉ iruvā taṉai-aṟ ṟantōnāṉ iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – In the center of the holy Golden Hall, He whose form is like a mass of clear nectar performs the dance of conscious bliss. He grants the state of joy to His devotees. I saw the gentle white smile overflowing on His holy face. Freed from the two afflictions, alas, will I see it once again?

COMMENTARY – A vision of the divine smile frees the soul from its burdens. The two afflictions are the binding cycles of good and bad karma that keep a person tied to worldly birth. Having tasted this state of conscious bliss, Vallalar aches to experience it again.

2

பொன்நா யகனும் புரந்தரனும் பூவாழ் பவனும் புகழ்ந்தேத்த
மின்னார் பொன்னம் பலநடுவே விளங்கும் கருணை விழிவழங்கும்
அன்னார் அறிவா னந்தநடம் ஆடும் கழல்கண் டகங்குளிர்ந்தேன்
என்நா யகனார் அவர்கழலை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

poṉṉā yakaṉum purantaraṉum pūvāḷ pavaṉum pukaḻntētta miṉṉār poṉṉam palanaṭuvē viḷaṅkum karuṇai viḻivaḻaṅkum aṉṉār aṟivā ṉantanaṭam āṭum kaḻalkaṇ ṭakaṅkuḷirntēṉ eṉṉā yakaṉār avarkaḻalai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – As Vishnu, Indra, and Brahma praise Him, He bestows His shining gaze of grace in the center of the radiant Golden Hall. Seeing the ankleted feet that dance the dance of conscious bliss, my heart cooled with joy. Will I see those ankleted feet of my Lord once again?

COMMENTARY – The supreme divine light commands the reverence of gods like Vishnu, Indra, and Brahma. The Lord's dancing feet are a symbol of refuge and liberating grace. Beholding this dance brings a spiritual relief that cools a heart weary from worldly struggles.

3

தாயிற் பெரிய கருணையினார் தலைமா லையினார் தாழ்சடையார்
வாயிற் கினிய புகழுடைய வள்ளல் அவர்தந் திருஅழகைக்
கோயிற் கருகே சென்றுமனம் குளிரக் கண்டேன் பிரிவுற்றேன்
ஈயில் சிறியேன் அவர் அழகை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

tāyiṟ periya karuṇaiyiṉār talaimā laiyiṉār tāḻcaṭaiyār vāyiṟ kiṉiya pukaḻuṭaiya vaḷḷal avartan tiru-aḻakaik kōyiṟ karukē ceṉṟumaṇam kuḷirak kaṇṭēṉ pirivuṟṟēṉ īyil ciṟiyēṉ avar aḻakai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – He possesses compassion greater than a mother's. He wears a garland of skulls and long matted hair. He is the supreme benefactor whose praise is sweet to speak. Going near the temple, I saw His holy beauty and my heart cooled with joy. I am smaller than a fly and I have parted from Him. Will I see His beauty once again?

COMMENTARY – The divine appears wearing the ascetic features of Siva: a skull garland and long matted hair. Beneath this fierce imagery lies a compassion that exceeds a mother's love. Struck by his own smallness, Vallalar expresses the sharp pain of separation from a benefactor of such boundless grace.

4

புன்கண் அகற்றும் மெய்யடியார் போற்றும் பொன்னம் பலநடுவே
வன்கண் அறியார் திருநடஞ்செய் வரதர் அமுதத் திருமுகத்தை
முன்கண் உலகில் சிறியேன்செய் முழுமா தவத்தால் கண்டேன்நான்
என்கண் அனையார் அவர்முகத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

puṉkaṇ akaṟṟum meyyaṭiyār pōṟṟum poṉṉam palanaṭuvē vaṉkaṇ aṟiyār tirunaṭañcey varatar amutat tirumukattai muṉkaṇ ulakil ciṟiyēṉcey muḻumā tavattāl kaṇṭēṉnāṉ eṉkaṇ aṉaiyār avarmukattai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – In the center of the Golden Hall praised by true devotees whose sorrows are dispelled, the boon-granting Lord who knows no harshness performs His holy dance. Through the great penance I, a lowly one, performed earlier in the world, I saw His nectar-like holy face. He is like my very eye. Will I see His face once again?

COMMENTARY – The divine nature is pure gentleness, devoid of any harshness. This past vision of grace is the fruit of spiritual penance performed long ago. The Lord has become as essential to Vallalar as his own eyesight, making the current absence feel painful.

5

அன்புற் றடியார் தொழுதேத்த அணியார் மணிப்பொன் அம்பலத்தே
வன்புற் றழியாப் பெருங்கருணை மலையார் தலையார் மாலையினார்
மன்புற் றரவார் கச்சிடையின் வயங்க நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
இன்புற் றடியேன் அவர்நடத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

aṉpuṟ ṟaṭiyār toḻutētta aṇiyār maṇippoṉ ampalattē vaṉpuṟ ṟaḻiyāp peruṅkaruṇai malaiyār talaiyār mālaiyiṉār maṉpuṟ ṟaravār kacciṭaiyiṉ vayaṅka naṭañcey vatukaṇṭēṉ iṉpuṟ ṟaṭiyēṉ avarnaṭattai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – As devotees worship and praise Him with love in the beautiful, jeweled Golden Hall, He who is a mountain of imperishable great grace wearing a garland of skulls dances brightly with a snake wrapped firmly around His waist. I saw this and rejoiced. Will I, a humble devotee, see His dance once again?

COMMENTARY – Wild imagery of a coiled snake and skulls contrasts with the sheltering presence of an indestructible mountain of grace. True worship takes place among a community of devotees offering their love in the Golden Hall. Having shared this joy, Vallalar pleads to witness it one more time.

6

இம்மா நிலத்தில் சிவபதமீ தென்னும் பொன்னம் பலநடுவே
அம்மால் அறியா அடிகள்அடி அசைய நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
எம்மால் அறியப் படுவதல என்என் றுரைப்பேன் ஏழையன்யான்
எம்மான் அவர்தந் திருநடத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

immā nilattil civapatamī teṉṉum poṉṉam palanaṭuvē ammāl aṟiyā aṭikaḷaṭi acaiya naṭañcey vatukaṇṭēṉ emmāl aṟiyap paṭuvatala eṉeṉ ṟuraippēṉ ēḻaiyaṉyāṉ emmāṉ avartan tirunaṭattai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – In the center of the Golden Hall, celebrated as the realm of Siva on this vast earth, I saw the Lord perform his dance, his feet moving, feet unknown even to Vishnu. It cannot be known by us. What can I, a poor wretch, say? Will I see my Lord's sacred dance once again?

COMMENTARY – Vallalar is overwhelmed by a glimpse of the divine dance in the Golden Hall. Even great gods like Vishnu cannot comprehend this sacred movement. Feeling small and incapable of capturing the experience in words, he longs to witness that grace one more time.

7

சிறியேன் தவமோ எனைஈன்றாள் செய்த தவமோ யான்அறியேன்
மறியேர் கரத்தார் அம்பலத்தே வாழும் சிவனார் தமைக்கண்டேன்
பிறியேன் எனினும் பிரிந்தேன்நான் பேயேன் அந்தப் பிரிவினைக்கீழ்
எறியேன் அந்தோ அவர்தம்மை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

ciṟiyēṉ tavamō eṉai-īṉṟāḷ ceyta tavamō yāṉaṟiyēṉ maṟiyēr karattār ampalattē vāḻum civaṉār tamaikkaṇṭēṉ piṟiyēṉ eṉiṉum pirintēṉṉāṉ pēyēṉ antap piriviṉaikkīḻ eṟiyēṉ antō avartammai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – Was it my own small penance or the penance of the mother who bore me? I do not know. I saw Lord Siva who dwells in the Hall, holding a young deer in his hand. Though I resolved never to part, I parted from him. I am a wretched fool. I did not cast down that separation. Alas, will I see him once again?

COMMENTARY – Vallalar wonders if he earned this rare vision through his own spiritual efforts or his mother's quiet merit. He briefly beheld the Lord, but despite a resolve to stay united with the divine, he allowed himself to drift away. Feeling foolish and broken by the separation, he cries out to return to that presence.

8

அருளே வடிவாய் அம்பலத்தே ஆடும் பெருமான் அடிகள்தமைத்
தெருளே வடிவாம் அடியவர்போல் சிறியேன் கண்டேன் சீர்உற்றேன்
மருளே வடிவேன் ஆதலினால் மறந்தே பிரிந்தே மதிகெட்டேன்
இருளேர் மனத்தேன் அவர்தமைநான் இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

aruḷē vaṭivāy ampalattē āṭum perumāṉ aṭikaḷtamait teruḷē vaṭivām aṭiyavarpōl ciṟiyēṉ kaṇṭēṉ cīruṟṟēṉ maruḷē vaṭivēṉ ātaliṉāl maṟantē pirintē matiketṭṭēṉ iruḷēr maṉattēṉ avartamaināṉ iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – I, a lowly one, saw the feet of the great Lord who dances in the Hall as the very form of grace, just as devotees of pure clarity see him, and I attained excellence. But since I am the very form of delusion, I forgot him, parted from him, and lost my mind. My heart is filled with darkness. Will I see him once again?

COMMENTARY – For a brief moment, Vallalar experienced the divine as the clearest saints do, seeing the Lord's dancing feet as pure grace. However, his own mind quickly clouded over with worldly confusion and delusion. Having forgotten that perfect clarity, he feels plunged back into inner darkness. He begs to return to the light of that initial vision.

9

அன்னோ திருஅம் பலத்தேஎம் ஐயர் உருக்கண் டேன்அதுதான்
பொன்னோ பவளப் பொருப்பதுவோ புதுமா ணிக்க மணித்திரளோ
மின்னோ விளக்கோ விரிசுடரோ மேலை ஒளியோ என் உரைப்பேன்
என்னோ அவர்தந் திருஉருவை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

aṉṉō tiru-am palattē-em aiyar urukkaṇ ṭēṉatutāṉ poṉṉō pavaḷap poruppatuvō putumā ṇikka maṇittiraḷō miṉṉō viḷakkō viricuṭarō mēlai oḷiyō eṉ uraippēṉ eṉṉō avartan tiru-uruvai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – Ah, I saw our Lord's form in the sacred Hall. Is it gold, or a mountain of coral, or a cluster of fresh rubies? Is it lightning, or a lamp, or a spreading flame, or the supreme light? What can I say? What is this? Will I see his sacred form once again?

COMMENTARY – The divine form is an unearthly radiance that leaves Vallalar struggling for words. He compares the vision to the brightest and most precious things in the physical world: gold, red coral, fresh rubies, lightning, and a spreading flame. Worldly language fails to capture this supreme light. He is left in awe, wishing to see it again.

10

பொன்என் றுரைக்கும் அம்பலத்தே புனித னார்தம் அழகியலை
உன்என் றுரைப்பேன் என்னேஎன் உள்ளம் சிறிதும் உணர்ந்ததிலை
மின்என் றுரைக்கும் படிமூன்று விளக்கும் மழுங்கும் எனில்அடியேன்
என்என் றுரைப்பேன் அவர்அழகை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ.

poṉeṉ ṟuraikkum ampalattē puṉita ṉārtam aḻakiyalai uṉeṉ ṟuraippēṉ eṉṉē-eṉ uḷḷam ciṟitum uṇarntatilai miṉeṉ ṟuraikkum paṭimūṉṟu viḷakkum maḻuṅkum eṉilaṭiyēṉ eṉeṉ ṟuraippēṉ avaraḻakai iṉṉum orukāl kāṇpēṉō.

TRANSLATION – How can I describe the beauty of the pure Lord in the Golden Hall? What is this? My heart has not comprehended it in the slightest. If the three luminaries that shine like lightning grow dim before him, what can this humble devotee say? Will I see his beauty once again?

COMMENTARY – The beauty of the divine is beyond human understanding. Vallalar admits his mind cannot grasp even a fraction of what he saw in the Golden Hall. Before this pure presence, even the three great luminaries of the world (the sun, the moon, and fire) appear dim and faded. Humbled by this overpowering radiance, he prays for a second glimpse.

082. PETITION CONCERNING TRANSGRESSIONS - APARĀTA VIṆṆAPPAM - அபராத விண்ணப்பம்

1

உலகம் பரவும் பொருளேஎன் உறவே என்றன் உயிர்க்குயிரே
இலகம் பரத்தே பரம்பரமாய் இன்ப நடஞ்செய் எம்இறையே
கலகம் பரவும் மனத்தேனைக் கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ
திலகம் பரவும் நுதற்பாகன் என்ப தருளின் திறத்தன்றே.

ulakam paravum poruḷē-eṉ uṟavē eṉṟaṉ uyirkkuyirē ilakam parattē paramparamāy iṉpa naṭañcey emiṟaiyē kalakam paravum maṉattēṉaik kaiviṭ ṭiṭanī karututiyō tilakam paravum nutaṟpākaṉ eṉpa taruḷiṉ tiṟattaṉṟē.

TRANSLATION – O Reality pervading the world. O my relation. O life of my life. O our Lord who performs the blissful dance as the supreme of the supreme in the shining supreme space. Do you intend to abandon me, a person whose mind is filled with turmoil? Such abandonment is not the nature of your grace, you who share half your form with the goddess wearing a tilaka on her forehead.

COMMENTARY – The Divine is both the supreme reality dancing in space and the soul's closest kin. Abandoning a struggling soul whose mind is in turmoil contradicts the very nature of divine grace.

2

அன்றோர் பொருளாய் அடியேனை ஆட்கொண் டருளி அறிவளித்தாய்
இன்றோ சிறியேன் பிழைகருதி இரங்கா தகற்ற எண்ணுதியோ
குன்றோர் அனைய குறைசெயினும் கொண்டு குலம்பே சுதல்எந்தாய்
நன்றோ கருணைப் பெருங்கடலே ஆளாய் இந்த நாயினையே.

aṉṟōr poruḷāy aṭiyēṉai āṭkoṇ ṭaruḷi aṟivaḷittāy iṉṟō ciṟiyēṉ piḻaikaruti iraṅkā takaṯṯa eṇṇutiyō kuṉṟōr aṉaiya kuṟaiceyiṉum koṇṭu kulampē cutalentāy naṉṟō karuṇaip peruṅkaṭalē āḷāy inta nāyiṉaiyē.

TRANSLATION – On that day, you considered me a worthy entity, took me into your service, and granted me knowledge. Today, considering the faults of this lowly one, do you intend to cast me away without pity? O my Father, even if one commits faults as huge as a mountain, is it proper to hold onto them and criticize their lineage? O great ocean of compassion, rule over this dog.

COMMENTARY – God originally chose this soul and granted it knowledge freely. A loving father does not obsess over a child's mountain-sized mistakes or mock their origins. The ocean of divine compassion must not cast the soul away for its human flaws.

3

நாய்க்குங் கடையேன் பிழைஅனைத்தும் நாடில் தவத்தால் நல்கியநல்
தாய்க்கும் கோபம் உறும்என்னில் யாரே யென்பால் சலியாதார்
வாய்க்கும் கருணைக் கடல்உடையாய் உன்பால் அடுத்தேன் வலிந்தெளிய
பேய்க்கும் தயவு புரிகின்றோய் ஆள வேண்டும் பேதையையே.

nāykkuṅ kaṭaiyēṉ piḻai-aṉaittum nāṭil tavattāl nalkiyanal tāykkum kōpam uṟumeṉṉil yārē yeṉpāl caliyātār vāykkum karuṇaik kaṭaluṭaiyāy uṉpāl aṭuttēṉ valinteḷiya pēykkum tayavu purikiṉṟōy āḷa vēṇṭum pētaiyaiyē.

TRANSLATION – I am lower than a dog. If one examines all my faults, even the good mother who bore me through arduous penance will grow angry. If so, who will not be disgusted with me? O Lord who possesses an ocean of abundant compassion, I have approached you. You willingly show mercy even to a lowly ghost. You must rule over this ignorant one.

COMMENTARY – Human patience has limits, and even a devoted mother will eventually grow angry at constant faults. Divine patience is different. Since God willingly shows mercy to the lowliest spirits, that same vast compassion must be given to the suffering soul.

4

பேதைப் பருவத் தெனைவலியப் பிடித்தாட் கொண்ட பெருமானே
போதைக் கழிப்பான் வீண்புரியும் புலையேன் பிழையைப்
பொறுக்கிலையேல்
வாதைப் படும்என் உயிரைஉன்றன் மலர்த்தாள் முன்னர் மடிவித்தே
ஓதைக் கடல்சூழ் உலகத்தே பழிசூழ் விப்பேன் உரைத்தேனே.

pētaip paruvat teṉaivaliyap piṭittāṭ koṇṭa perumāṉē pōtaik kaḻippāṉ vīṇpuriyum pulaiyēṉ piḻaiyaip poṟukkilaiyēl vātaip paṭumeṉ uyirai-uṉṟaṉ malarttāḷ muṉṉar maṭivittē ōtaik kaṭalcūḻ ulakattē paḻicūḻ vippēṉ uraittēṉē.

TRANSLATION – O Lord who forcefully grasped me and took me into your service during my childhood years of ignorance. I am a base person who commits useless acts merely to pass the time. If you do not bear with my faults, I will end my suffering life right before your flower-like feet. I will bring blame upon you in this world surrounded by the roaring ocean. I have declared this.

COMMENTARY – Devotion here takes the form of a passionate threat. If God does not forgive Vallalar's wasted time, he promises to end his life right at the Lord's feet. This would make the entire world blame the Divine for failing to save a trusting devotee.

5

உரைத்தார் சிலர்சின் னாள்கழிய உறுவேம் என்ன உரைத்தவரே
நரைத்தார் இறந்தார் அவர்தம்மை நான்கண் டிருந்தும் நாணாமே
விரைத்தாள் மலரைப் பெறலாம்என் றெண்ணி வீணே இளைக்கின்றேன்
திரைத்தாழ் கடலிற் பெரும்பிழையே செய்தேன் என்ன செய்வேனே.

uraittār cilarciṉ ṉāḷkaḻiya uṟuvēm eṉṉa uraittavarē naraittār iṟantār avartammai nāṉkaṇ ṭiruntum nāṇāmē viraittāḷ malaraip peṟalāmeṉ ṟeṇṇi vīṇē iḷaikkiṉṟēṉ tiraittāḻ kaṭaliṟ perumpiḻaiyē ceytēṉ eṉṉa ceyvēṉē.

TRANSLATION – Some people said they would attain the goal after a few days passed. Those very people grew gray and died. Even though I have seen them, I feel no shame. Thinking I can attain your fragrant flower-like feet later, I grow weary in vain. I have committed faults vaster than the ocean with its crashing waves. What shall I do?

COMMENTARY – Delaying the spiritual life is a fatal error. People often promise to seek grace later, only to grow old and die without taking action. Assuming there is always more time to reach God is a fault vaster than the ocean.

6

செய்வேன் தீமை நலம்ஒன்றும் தெரியேன் தெரிந்து தெளிந்தோரை
வைவேன் அன்றி வாழ்த்தேன்என் வண்ணம் இந்த வண்ணம்எனில்
உய்வேன் என்ப தெவ்வாறென் உடையாய் உய்வேன் உய்வித்தால்
நைவேன் அலதிங் கென்செய்வேன் அந்தோ எண்ணி நலிவேனே.

ceyvēṉ tīmai nalamoṉṟum teriyēṉ terintu teḷintōrai vaivēṉ aṉṟi vāḻttēṉeṉ vaṇṇam inta vaṇṇameṉil uyvēṉ eṉpa tevvāṟeṉ uṭaiyāy uyvēṉ uyvittāl naivēṉ alatiṅ keṉceyvēṉ antō eṇṇi nalivēṉē.

TRANSLATION – I commit evil. I know no good at all. I insult those who have attained clear spiritual vision, instead of praising them. If my nature is like this, my Lord, how can I ever find redemption? I will be saved only if you save me. Otherwise, I will simply languish. What else can I do here? Alas, I suffer just thinking about this.

COMMENTARY – Vallalar confesses to a life of wrongdoing and a habit of mocking those who have found spiritual clarity. Bound by these flaws, he realises that human effort alone cannot change his nature. His only hope for redemption is direct rescue by the divine. True spiritual progress begins with an admission of one's own shortcomings and a surrender to grace.

7

எண்ணி நலிவேன் நின்பாதம் எந்நாள் அடைவோம் எனஎன்பால்
நண்ணி நலிவைத் தவிராயேல் என்செய் திடுவேன் நாயகனே
கண்ணி நலியப் படும்பறவைக் கால்போல் மனக்கால் கட்டுண்ணப்
பண்ணி நலஞ்சேர் திருக்கூட்டம் புகுத எனினும் பரிந்தருளே.

eṉṉi nalivēṉ niṉpātam ennāḷ aṭaivōm eṉa-eṉpāl naṉṉi nalivait tavirāyēl
eṉcey tiṭuvēṉ nāyakaṉē kaṉṉi naliyap paṭumpaṟavaik kālpōl maṉakkāl
kaṭṭuṉṉap paṉṉi nalañcēr tirukkūṭṭam pukuta eṉiṉum parintaruḷē.

TRANSLATION – I suffer, constantly wondering when I will reach your feet. If you do not draw near and dispel my affliction, what will I do, my Master? Like the leg of a bird trapped and struggling in a snare, my wandering mind must be tightly bound. Bestow your grace with compassion, so that I may enter your auspicious holy gathering.

COMMENTARY – The longing to reach God brings its own suffering when the goal feels far away. Vallalar compares his restless mind to a bird caught in a snare. He asks the divine to step in and bind this wandering attention securely. Only when the mind is stilled by grace can a person join the gathering of the devout.

8

பரியும் மனத்தால் கருணைநடம் பரவுந் தொண்டர் பதப்பணியே
புரியும் இனத்தா ரொடுங்கூடிப் புனித னாக வேண்டும்எனத்
திரியும் அடிமைச் சிறியேனுக் கிரங்கா திருந்தால் சின்னாட்பின்
எரியுங் கொடுவாய் நரகத்துக் கென்செய் வேன்என் செய்வேனே.

pariyum maṉattāl karuṇainaṭam paravun toṇṭar patappaṇiyē puriyum
iṉattā roṭuṅkūṭip puṉita ṉāka vēṇṭumeṉat tiriyum aṭimaic ciṟiyēṉuk kiraṅkā
tiruntāl ciṉṉāṭpiṉ eriyuṅ koṭuvāy narakattuk keṉcey vēṉeṉ ceyvēṉē.

TRANSLATION – With a loving heart, I long to join the company of those who serve the feet of the devotees praising your dance of grace. I wander around as a lowly servant, wishing to become pure. If you do not show me

mercy, what will I do when I face the fiercely burning hell in a few days? What will I do?

COMMENTARY – True devotion often takes the form of wanting to serve those who are already devoted. Vallalar longs for the purity that comes from keeping company with those who praise God's compassionate dance. Without divine mercy and the shelter of good company, he fears the harsh consequences of his unresolved karma. Community and humble service are essential protections against spiritual ruin.

9

என்செய் திடுவேன் புலைநாயேன் இயற்றும் பிழைகள் எல்லாம்நின்
பொன்செய் மலர்த்தாள் துணைஅந்தோ பொறுத்துக் கருணை புரியாதேல்
புன்செய் விளவிப் பயனிலியாய்ப் புறத்திற் கிடத்தி எனஅடியார்
வன்செய் உரையில் சிரிப்பார்மற் றதுகண் டெங்ஙன் வாழ்வேனே.

eṉcey tiṭuvēṉ pulaināyēṉ iyaṟṟum piḻaikaḷ ellāmniṉ poṉcey malarttāḷ tuṇai-antō poṟuttuk karuṇai puriyātēl puṉcey viḷavip payaṉiliyāyp puṟattiṟ kiṭatti eṉa-aṭiyār vaṉcey uraiyil cirippārmaṟ ṟatukaṇ ṭeṅṅaṉ vāḻvēṉē.

TRANSLATION – What will I do? I am a lowly dog. If your golden flower-like feet do not pardon all my faults and bestow mercy, your devotees will mock me with harsh words. They will say to cast me out as useless, like an unripe wood-apple from arid land. Seeing their ridicule, how will I endure?

COMMENTARY – There is a fear of being found unworthy by those who have already walked the spiritual path. Vallalar worries that without God's direct pardon, the devotees will see right through him and cast him aside. He compares himself to an unripe, useless fruit grown on barren land. Divine forgiveness is what gives a person value and a rightful place among the faithful.

10

வாழா மனத்தின் வழிசென்று வாளா நாளைக் கழிக்கின்ற
பாழாம் உலகச் சிறுநடையில் பாவி யேனைப் பதிவித்தாய்
ஊழாம் எனில்எம் பெருமானே இன்னும் வினையால் ஒதிஅனையேன்
ஏழாம் நரகுக் காளாவேன் அல்லால் புகல்என் எளியேற்கே.

vāḻā maṉattiṉ vaḻiceṉṟu vāḷā nāḷaik kaḻikkiṉṟa pāḻām ulakac ciṟunaṭaiyil pāvi yēṉaip pativittāy ūḻām eṉilem perumāṉē iṉṉum viṉaiyāl oti-aṉaiyēṉ ēḻām narakuk kāḷāvēṉ allāl pukaleṉ eḷiyēṟkē.

TRANSLATION – I follow the path of an unredeemed mind and waste my days in vain. You have embedded me, a sinner, in the petty and ruinous ways of this world. If this is my fate, my Lord, I will be driven further by my karma and subjected to the seventh hell. What other refuge exists for this poor soul?

COMMENTARY – Worldly distractions can consume a person's life and leave their mind unredeemed. Vallalar feels trapped in petty, ruinous habits, fearing his past actions are dragging him toward despair. He questions why the divine has placed him in such a difficult world, yet knows God remains his only refuge.

11

எளியேன் கருணைத் திருநடஞ்செய் இணைத்தாள் மலர்கண் டிதயமெலாம்
களியேன் கருங்கற் பாறைஎனக் கிடக்கின் றேன்இக் கடையேனை
அளியே பெருக ஆளுதியோ ஆள்கி லாயோ யாதொன்றும்
தெளியேன் அந்தோ அந்தோஎன் செய்வேன் விலங்கிற் சிறியேனே.

eḷiyēṉ karuṇait tirunaṭañcey iṇaittāḷ malarkaṇ ṭitayamelām kaḷiyēṉ karuṅkaṟ pāṟai-eṉak kiṭakkiṉ ṟēṉik kaṭaiyēṉai aḷiyē peruka āḷutiyō āḷki lāyō yātoṉṟum teḷiyēṉ antō antō-eṉ ceyvēṉ vilaṅkiṟ ciṟiyēṉē.

TRANSLATION – I am lowly. Even after seeing your paired flower-feet perform the sacred dance of grace, my heart does not rejoice. I lie here like a black rock. Will you accept this lowest of the low with abounding love, or will you refuse to rule me? I have no clarity on anything at all. Alas, alas, what shall I do? I am lower than an animal.

COMMENTARY – Vallalar laments his spiritual numbness. Even when witnessing the divine dance of grace, his heart remains as cold and heavy as a black rock. He feels dependent on God's mercy, uncertain if he will be accepted or abandoned to his own lifelessness.

12

சிறியேன் பிழையைத் திருவுளத்தே தேர்ந்திங் கென்னைச் சீறுதியோ
எறியேம் எனக்கொண் டிரங்குதியோ இவ்வா றவ்வா றெனஒன்றும்
அறியேன் அவலக் கடல்அழுந்தி அந்தோ அழுங்கி அயர்கின்றேன்
பிறியேன் என்னைப் பிரிக்கினும்பின் துணையும் காணேன் பெருமானே.

ciṟiyēṉ piḻaiyait tiruvuḷattē tērntiṅ keṉṉaic cīṟutiyō eṟiyēm eṉakkoṇ ṭiraṅkutiyō ivvā ṟavvā ṟeṉa-oṉṟum aṟiyēṉ avalak kaṭalaḻunti antō aḻuṅki ayarkiṉṟēṉ piṟiyēṉ eṉṉaip pirikkiṉumpiṉ tuṇaiyum kāṇēṉ perumāṉē.

TRANSLATION – Will you examine my faults in your divine mind and direct your anger at me? Or will you take pity and declare you will never cast me away? I do not know if it will be this way or that. Sinking in the sea of sorrow, alas, I suffer and grow faint. I will never separate from you. Even if you push me away, I will find no other companion, O Lord.

COMMENTARY – Fear of rejection wrestles with surrender. Vallalar does not know if God will punish his flaws or show pity, yet he declares he has no other refuge. Even if pushed away, he cannot leave.

13

காணேன் நினது திருவருளைக் கண்டார் தமது கழல்தலைமேல்
பூணேன் உலகச் சிறுநடையில் போந்து பொய்யே புகன்றந்தோ
வீணே சுழன்று மெலிகின்றேன் என்னே இன்னல் மிகச்சுமக்கும்
தூணே எனஇங் கெனைவிதித்தாய் எந்தாய் யாது சூழ்வேனே.

kāṇēṉ niṉatu tiruvaruḷaik kaṇṭār tamatu kaḻaltalaimēl pūṇēṉ ulakac ciṟunaṭaiyil pōntu poyyē pukaṉṟantō vīṇē cuḻaṉṟu melikiṉṟēṉ eṉṉē iṉṉal mikaccumakkum tūṇē eṉa-iṅ keṉaivitittāy entāy yātu cūḻvēṉē.

TRANSLATION – I do not see your sacred grace. I do not wear upon my head the feet of those who have seen it. Entering the petty paths of the world and speaking only lies, alas, I wander in vain and waste away. What is this? You have ordained me to stand here like a pillar bearing immense sorrow. My father, what am I to do?

COMMENTARY – A life spent chasing worldly things leaves the soul exhausted and empty. Having neither seen divine grace nor served the saints who have, Vallalar feels stuck in place. He compares himself to a stone pillar, built only to bear an immense weight of sorrow.

14

சூழ்வேன் நினது கருணைநடம் சூழும் பெரியார் தமைச்சூழ்ந்து
வாழ்வேன் எளியேன் குறிப்பிந்த வண்ணம் எனது மனக்குரங்கோ
தாழ்வேன் நினையும் தாழ்விப்பேன் அவலக் கடலில் சலியாமே
வீழ்வேன் என்றால் எம்பெருமான் இதற்கென் செய்கேன் வினையேனே.

cūḻvēṉ niṉatu karuṇainaṭam cūḻum periyār tamaiccūḻntu vāḻvēṉ eḷiyēṉ kuṟippinta vaṇṇam eṉatu maṉakkuraṅkō tāḻvēṉ niṉaiyum tāḻvippēṉ avalak kaṭalil caliyāmē vīḻvēṉ eṉṟāl emperumāṉ itaṟkeṉ ceykēṉ viṉaiyēṉē.

TRANSLATION – I intend to gather around your dance of grace and live among the great ones who gather there. Such is the wish of this lowly one.

But my monkey mind declares, "I will sink, and I will drag you down too. I will plunge unhesitatingly into the sea of sorrow." My Lord, if it acts this way, what can I do, burdened as I am by my karma?

COMMENTARY – The soul's intentions are undermined by the restless mind. Vallalar wants to join the saints in the presence of grace, but his mind acts like a wild monkey threatening to drag him down into suffering. Burdened by his karma (the momentum of past actions), he cries out to God for help against his own destructive thoughts.

15

வினையே பெருக்கிக் கடைநாயேன் விடயச் செருக்கால் மிகநீண்ட
பனையே எனநின் றுலர்கின்றேன் பாவி யேனுக் கருளுதியோ
நினையே நினையாப் பிழைகருதி நெகிழ விடவே நினைதியோ
அனையே அனையாய் திருக்குறிப்பை அறியேன் ஈதென் றடியேனே.

viṉaiyē perukkik kaṭaināyēṉ viṭayac cerukkāl mikanīṇṭa paṉaiyē eṉaniṉ ṟularkiṉṟēṉ pāvi yēṉuk karuḷutiyō niṉaiyē niṉaiyāp piḻaikaruti nekiḻa viṭavē niṉaitiyō aṉaiyē aṉaiyāy tirukkuṟippai aṟiyēṉ īteṉ ṟaṭiyēṉē.

TRANSLATION – Multiplying my karma, I, a lowly dog, stand parched like a very tall palmyra tree due to my infatuation with worldly pleasures. Will you grant grace to this sinner? Or, considering my fault of failing to think of you, do you intend to let me slip away? O Lord who is like a mother! Your servant does not know the nature of your divine will.

COMMENTARY – Worldly obsession leaves a person spiritually hollow. Vallalar compares himself to a tall palmyra tree standing parched in the sun. He begs the Lord to act as a mother and grant him grace, fearing his habit of forgetting the divine will cause him to be cast aside.

16

அடியேன் முடுகிச் செயும்பிழைகள் அனந்தம் அவற்றை அந்தோஇக்
கொடியேன் நினக்குந்தொறும்உள்ளம் குமைந்து நடுங்கிக் குலைகின்றேன்
செடியேன் மனமோ வினையோநின் செயலோ செய்கை தெரியேன்வெண்
பொடியே திகழும் வடிவுடையாய் யாது புரிவேன் புலையேனே.

aṭiyēṉ muṭukic ceyumpiḻaikaḷ aṉantam avaṟṟai antō-ik koṭiyēṉ
niṉakkuntoṟumuḷḷam kumaintu naṭuṅkik kulaikiṉṟēṉ ceṭiyēṉ maṉamō
viṉaiyōniṉ ceyalō ceykai teriyēṉveṇ poṭiyē tikaḻum vaṭivuṭaiyāy yātu
purivēṉ pulaiyēṉē.

TRANSLATION – The mistakes I commit in haste are endless. Alas, whenever this cruel person thinks of them, my heart breaks, trembles, and falls apart. Is it the mind of this sinful one, or karma, or your doing? I do not understand the cause. O One whose form shines with white ash! What will I do, a base wretch?

COMMENTARY – Vallalar looks at his endless, hasty mistakes and feels his heart break with regret. He asks a timeless question: are our failings the result of our own mind, the weight of our karma, or the will of God? Faced with his flaws, he asks the divine what a person like him is supposed to do.

17

புலையே புரியும் மனம்போன போக்கே அல்லால் புண்ணியநல்
நிலையே அறியேன் சிறியேனுக் கருளல் அழகோ நிறைந்தகுண
மலையே மணியே மருந்தேஎன் வாழ்வே எல்லாம் வல்லோனே
கலையே கருதும் கழலுடையாய் அருளா மையும்நின் கடன்அன்றே.

pulaiyē puriyum maṉampōṉa pōkkē allāl puṇṇiyanal nilaiyē aṟiyēṉ
ciṟiyēṉuk karuḷal aḷakō niṟaintakuṇa malaiyē maṇiyē maruntē-eṉ vāḻvē
ellām vallōṉē kalaiyē karutum kaḻaluṭaiyāy aruḷā maiyumniṉ kaṭaṉaṉṟē.

TRANSLATION – I only follow the wandering path of a mind that commits base acts, and I do not know the good state of merit. Is it fitting to bestow grace upon this lowly one? O mountain of perfect qualities! O gem! O medicine! O my life! O omnipotent One! O Lord whose feet are revered by the scriptures! Yet, withholding your grace is not your duty.

COMMENTARY – Vallalar admits he follows wherever his wandering mind leads him, ignorant of goodness or spiritual merit. He wonders if it is even fitting for the divine to bless someone so lowly. He praises God as a perfect mountain, a precious gem, and the medicine for his life. Yet he concludes with confidence that withholding grace is not in God's nature.

18

கடந்தாழ் கயம்போல் செருக்கிமயற் கடலில் அழுத்திக் கடுவினையேன்
மடந்தாழ் மனத்தோ டுலைகின்றேன் கரைகண் டேறும் வகைஅறியேன்
தொடர்ந்தார் எடுப்பார் எனையெடுக்கும் துணைநின் மலர்த்தாள்
துணைகண்டாய்
அடர்ந்தார் தமக்கும் அருள்கின்றோய் ஆணை ஆணை அடியேனே.

kaṭantāḷ kayampōl cerukkimayaṟ kaṭalil aḻuttik kaṭuviṉaiyēṉ maṭantāḷ
maṉattō ṭulaikiṉṟēṉ karaikaṇ ṭēṟum vakai-aṟiyēṉ toṭarntār eṭuppār

eṉaiyeṭukkum tuṇainiṉ malarttāḷ tuṇaikaṇṭāy aṭarntār tamakkum aruḷkiṉṟōy āṇai āṇai aṭiyēṉē.

TRANSLATION – Swelling with pride like a rutting elephant, I press myself into the ocean of delusion. Burdened by harsh karma, I suffer with an ignorant mind. I do not know how to find the shore and climb out. Those who hold fast to you will be rescued. The only support to lift me is the support of your lotus feet. O One who grants grace even to fierce enemies! This is my solemn vow, a vow made by your servant.

COMMENTARY – Pride can trap a person like a wild elephant sinking into an ocean of delusion. Burdened by karma and an ignorant mind, Vallalar cannot find the shore on his own. He declares that only the support of the divine can pull him out. He rests his hope on the fact that God grants grace even to fierce enemies, let alone a struggling servant.

19

அடியார் இன்பம் அடைகின்றார் அடியேன் ஒருவன் அயர்கின்றேன்
படியார் பலரும் பலபேசிச் சிரியா நின்றார் பரந்திரவும்
விடியா நின்ற தென்புரிவேன் இன்னுங் கருணை விளைத்திலையே
கொடியார் பிழையும் குணமாகக் கொண்டு மகிழும் குணக்குன்றே.

aṭiyār iṉpam aṭaikiṉṟār aṭiyēṉ oruvaṉ ayarkiṉṟēṉ paṭiyār palarum palapēcic ciriyā niṉṟār parantiravum viṭiyā niṉṟa teṉpurivēṉ iṉṉuṅ karuṇai viḷaittilaiyē koṭiyār piḻaiyum kuṇamākak koṇṭu makiḻum kuṇakkuṉṟē.

TRANSLATION – Your devotees attain bliss, while I alone languish. Many people in this world speak of this and laugh at me. The long night has passed and the day has dawned. What will I do? You have still not shown your compassion. O mountain of virtues who rejoices by taking even the faults of cruel people as merits!

COMMENTARY – It is painful to watch others find spiritual peace while feeling left behind in the dark. Vallalar says the world laughs at him as he waits for divine compassion to arrive. He appeals to a quality of the divine: the ability to look at our faults and choose to see them as merits.

20

குன்றா நிலைநின் றருள்அடைந்தார் அன்பர் எல்லாம் கொடியேன்நான்
நன்றாம் நெறிசென் றறியாதே மனஞ்செல் வழியே நடக்கின்றேன்
பொன்றா மணியே அவர்க்கருளி என்னை விடுத்தல் புகழன்றே
என்றால் எனக்கே நகைதோன்றும் எந்தாய் உளத்துக் கென்னாமே.

kuṉṟā nilainiṉ ṟaruḷaṭaintār aṉpar ellām koṭiyēṉṉāṉ naṉṟām neṟiceṉ ṟaṟiyātē maṉañcel vaḻiyē naṭakkiṉṟēṉ poṉṟā maṇiyē avarkkaruḷi eṉṉai viṭuttal pukaḻaṉṟē eṉṟāl eṉakkē nakaitōṉṟum entāy uḷattuk keṉṉāmē.

TRANSLATION – All your loving devotees stood firm in the unfailing state and attained your grace. I am a cruel person who never learned to walk the good path. I merely wander wherever my mind leads. O imperishable gem! If I say that granting them grace while abandoning me brings you no glory, I laugh at my own words. O my father, how much more laughable must it be to your heart!

COMMENTARY – Vallalar contrasts the steady dedication of true seekers with his own habit of wandering wherever his mind leads. He tries to argue that leaving him behind would be a stain on God's reputation. He realizes how ridiculous this sounds, laughing at his own logic and imagining how much more it must amuse the divine.

21

என்ஆ ருயிருக் குயிர்அனையாய் என்னைப் பொருளாய் எண்ணிமகிழ்ந்
தந்நாள் அடிமை கொண்டளித்தாய் யார்க்கோ வந்த விருந்தெனவே
இந்நாள் இரங்கா திருக்கின்றாய் எங்கே புகுவேன் என்புரிவேன்
நின்னால் அன்றிப் பிறர்தம்மால் வேண்டேன் ஒன்றும் நின்மலனே.

eṉā ruyiruk kuyiraṉaiyāy eṉṉaip poruḷāy eṇṇimakiḻn tannāḷ aṭimai koṇṭaḷittāy yārkkō vanta viruntеṉavē innāḷ iraṅkā tirukkiṉṟāy eṅkē pukuvēṉ eṉpurivēṉ niṉṉāl aṉṟip piṟartammāl vēṇṭēṉ oṉṟum niṉmalaṉē.

TRANSLATION – O pure one, you are the life of my precious life. On that day, you considered me worthy, rejoiced, took me as your servant, and granted your grace. Today, you show no pity, treating me like a guest meant for someone else. Where will I seek refuge? What will I do? I desire nothing from others, only from you.

COMMENTARY – Vallalar feels abandoned by God. He remembers when the Divine accepted him, but today he feels ignored, treated like a stranger who arrived at the wrong house. Having known that connection, he has nowhere else to turn.

22

நின்பால் அடைந்தார் அன்பாலே அடியார் எல்லாம் நெடுவினையேன்
வன்பால் மனப்பேய் தன்பாலே வருந்திச் சுழன்று மயர்கின்றேன்
தென்பால் நோக்கி இன்பநடம் செய்யும் இறைவா சிறுவனுக்கா

> முன்பால் அமுதக் கடல்அளித்த முதல்வா என்னை முன்னுதியே.

niṉpāl aṭaintār aṉpālē aṭiyār ellām neṭuviṉaiyēṉ vaṉpāl maṉappēy taṉpālē varuntic cuḻaṉṟu mayarkiṉṟēṉ teṉpāl nōkki iṉpanaṭam ceyyum iṟaivā ciṟuvaṉukkā muṉpāl amutak kaṭalaḷitta mutalvā eṉṉai muṉṉutiyē.

TRANSLATION – Through love, all devotees have reached you. I am bound by vast karma. Caught by the cruel demon of my mind, I suffer, spin around, and grow bewildered. O Lord who dances in bliss facing south! O primal Lord who long ago granted the ocean of nectar-like milk for a little boy! Please hold me in your thoughts.

COMMENTARY – Devotees reach the Divine through love, but Vallalar feels trapped by a restless mind and the burden of past actions (*karma*). He calls upon the Lord who dances in bliss at Chidambaram. He reminds God of a sacred story where a crying child was fed an ocean of divine milk, asking for that same grace now.

083. AN APPEAL IN KALI METER - KALI VIṈṈAPPAM - கலி விண்ணப்பம்

1

செறியாத நெஞ்சக வஞ்சக னேன்இச் சிறுதலத்தே
அறியா தறிந்தவன் போற்சில செய்திடல் ஐயநின்தாள்
குறியா தரித்தல தாணைமற் றில்லைஎங் கொற்றவனே
முறியா தருள்செய்தி யோதெரி யேன்எந்தை முன்னியதே.

ceṟiyāta neñcaka vañcaka ṉēṉic ciṟutalattē aṟiyā taṟintavaṉ pōṟcila ceytiṭal aiyaniṉtāḷ kuṟiyā tarittala tāṇaimaṟ ṟillai-eṅ koṟṟavaṉē muṟiyā taruḷceyti yōteri yēṉentai muṉṉiyatē.

TRANSLATION – I am a deceitful person whose heart lacks focus. In this small world, though I know nothing, I act like someone who possesses knowledge. O Lord, I swear on Your feet, my aim is to bear Your mark and nothing else, O my King. I do not know if You will grant me unbroken grace or what my Father has intended for me.

COMMENTARY – An ordinary person often gets caught in spiritual pride, pretending to have wisdom while knowing very little. Beneath this pretense is a sincere vow to belong to God alone. Vallalar places himself at the mercy of the divine will, waiting to see what grace will unfold.

2

தீதொன்று மேகண் டறிந்ததல் லால்பலன் சேரநலம்
யாதொன்றும் நான்கண் டறியேன் அறிந்தவன் என்னஇங்கே
போதொன்று போக்குகின் றேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருள்வாய்
மாதொன்று பாகத் துணைஅன்றி நற்றுணை மற்றிலையே.

tītoṉṟu mēkaṇ ṭaṟintatal lālpalaṉ cēranalam yātoṉṟum nāṉkaṇ ṭaṟiyēṉ aṟintavaṉ eṉṉa-iṅkē pōtoṉṟu pōkkukiṉ ṟēṉpiḻai yāvum poṟuttaruḷvāy mātoṉṟu pākat tuṇai-aṉṟi naṟṟuṇai maṟṟilaiyē.

TRANSLATION – I have seen and known only evil. I have known absolutely no beneficial good. Passing the time here, I act like someone who possesses knowledge. Please forgive all my faults and grant me grace. I have no true companion other than You, who share half Your form with the Goddess.

COMMENTARY – It is easy to spend a lifetime posturing as a spiritual expert while failing to do any genuine good. Vallalar asks for forgiveness

for this wasted time. He directs this plea to Siva as Ardhanarishvara, the deity who shares half of his physical form with the divine feminine.

3

எல்லாம் தெரிந்த இறைவாநின் தண்ணருள் எய்துகிலாப்
பொல்லாத பாவிப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்வாய்
கல்லா மனக்கடை யாலே கடைவைத்துக் கண்டதுதுன்
பல்லால் அணுத்துணை யும்அறி யேன்இன்பம் ஆவதுவே.

ellām terinta iṟaivāniṉ taṇṇaruḷ eytukilāp pollāta pāvip pulaiyēṉ piḻaiyaip poṟuttaruḷvāy kallā maṉakkaṭai yālē kaṭaivaittuk kaṇṭatutuṉ pallāl aṇuttuṇai yumaṟi yēṉiṉpam āvatuvē.

TRANSLATION – O all-knowing Lord, please forgive the faults of this wicked, sinful, and lowly person who has not attained Your cool grace. Because of the baseness of my ignorant mind, I placed myself at the very bottom and experienced only sorrow. I do not know even an atom of joy.

COMMENTARY – Our ignorant minds drag us into sorrow. By placing worldly concerns first, the mind creates a state of baseness where genuine joy becomes impossible. Vallalar begs the all-knowing Lord to look past these flaws and offer the relief of cool grace.

4

மண்ணுடை யாரிடை வாளா மனஞ்செல வைத்ததலால்
எண்ணுடை யாரிடை எய்திநின் தாண்மலர் ஏத்துகிலேன்
புண்ணுடை யாரிற் புலம்புகின் றேனைப் பொறுத்தருள்முக்
கண்ணுடை யாய்கழற் காலுடை யாய்மணி கண்டத்தனே.

maṇṇuṭai yāriṭai vāḷā maṉañcela vaittatalāl eṇṇuṭai yāriṭai eytiniṉ tāṇmalar ēttukilēṉ puṇṇuṭai yāriṯ pulampukiṉ ṟēṉaip poṟuttaruḷmuk kaṇṇuṭai yāykaḻaṟ kāluṭai yāymaṇi kaṇṭattaṉē.

TRANSLATION – Because I uselessly let my mind chase after those who possess worldly lands, I did not join the wise to praise Your lotus feet. Please forgive me as I lament like someone covered in wounds. O three-eyed Lord, O wearer of anklets, O Lord with the jewel-colored neck!

COMMENTARY – Chasing wealthy, powerful people is a painful waste of time compared to the true work of gathering with wise devotees. The regret of this misdirected effort feels like physical wounds. Vallalar asks for healing from the divine, described here with classic attributes of Siva, including three eyes and a throat stained blue by cosmic poison.

5

தாழாத துன்பச் சமுத்திரத் தேஇத் தனிஅடியேன்
வீழாத வண்ணம் கருணைசெய் வாய்என்னை வேண்டிஅந்நாள்
ஊழாம் வினைதவிர்த் தாண்டனை யேஎன் உடையவனே
வாழா வகைஎனை இந்நாள் விடுத்தல் வழக்கலவே.

tāḻāta tuṉpac camuttirat tē-it taṉi-aṭiyēṉ vīḻāta vaṇṇam karuṇaicey vāyeṉṉai vēṇṭi-annāḷ ūḻām viṉaitavirt tāṇṭaṉai yē-eṉ uṭaiyavaṉē vāḻā vakai-eṉai innāḷ viṭuttal vaḻakkalavē.

TRANSLATION – Show mercy so that this lonely devotee does not fall into the bottomless ocean of sorrow. You sought me out that day, removed my destined karma, and claimed me as Your own, O my Master. It is not just for You to abandon me today, leaving me unable to live.

COMMENTARY – Vallalar makes an intimate, direct claim on God's protection. He reminds the divine of a past intervention, noting that God already stepped in to clear away his accumulated past actions (karma). Having been claimed by grace once, he argues it would be unjust for God to let him drown in worldly sorrow now.

6

ஊன்செய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குனைமறந்து
நான்செய்த தீமையை நானே நினைக்க நடுங்குகின்றேன்
ஏன்செய் தனைஎனக் கேளாது மேலும் இரங்குகின்றாய்
வான்செய்த நாதநின் தண்ணருள் வண்ணம்என் வாழ்த்துவனே.

ūṉceyta vempulaik kūṭṭiṉ poruṭṭiṅ kuṉaimaṟantu nāṉceyta tīmaiyai nāṉē niṉaikka naṭuṅkukiṉṟēṉ ēṉcey taṉai-eṉak kēḷātu mēlum iraṅkukiṉṟāy vāṉceyta nātaniṉ taṇṇaruḷ vaṇṇameṉ vāḻttuvaṉē.

TRANSLATION – For the sake of this cruel cage of flesh, I forgot You here. I tremble just thinking of the evil I have done. Yet, without asking why I did this, You show me even more compassion. O Lord who created the heavens, how can I praise the nature of Your cool grace?

COMMENTARY – The demands of the physical body often make people forget God and commit wrongs. Vallalar looks back at his own actions and trembles at his mistakes. Yet he finds that God does not interrogate or judge him. Instead, the divine response is unconditional compassion.

7

ஆயாது நான்செயும் குற்றங் களைக்கண் டறியில்பெற்ற
தாயாயி னும்பொறுப் பாளல ஆங்கவை சற்றலவே
ஓயாது செய்யுந் தொறும்பொறுத் தாளும் உனைஎளியேன்
வாயால் உரைக்கவும் மாட்டேன்அந் தோஎன்ன வன்மைஇதே.

āyātu nāṉceyum kuṟṟaṅ kaḷaikkaṇ ṭaṟiyilpeṟṟa tāyāyi ṉumpoṟup pāḷala āṅkavai caṟṟalavē ōyātu ceyyun toṟumpoṟut tāḷum uṉai-eḷiyēṉ vāyāl uraikkavum māṭṭēṉan tō-eṉṉa vaṉmai-itē.

TRANSLATION – Even the mother who bore me would not forgive the reckless faults I commit if she saw them, for they are not small in number. Every time I ceaselessly commit them, You forgive me and take me as Your own. I, a poor wretch, cannot even speak of You with my mouth. Alas, what hardness of heart is this!

COMMENTARY – We usually think of a mother's love as the highest standard of forgiveness. Vallalar says God's grace goes far beyond human limits. Even a mother would eventually lose patience with endless reckless mistakes, but God forgives every single one. He is struck by his inability to praise a love so vast.

8

ஒன்றுந் தெரிந்திட மாட்டாப் பருவத் துணர்வுதந்தாய்
இன்றுந் தருதற் கிறைவா நின்உள்ளம் இயைதிகொலோ
கன்றுங் கருத்தொடு மாழ்குகின் றேன்உன் கழல்அடிக்கே
துன்றுங் கருத்தறி யேன்சிறி யேன்என் துணிவதுவே.

oṉṟun terintiṭa māṭṭāp paruvat tuṇarvutantāy iṉṟun tarutaṟ kiṟaivā niṉuḷḷam iyaitikolō kaṉṟuṅ karuttoṭu māḻkukiṉ ṟēṉuṉ kaḻalaṭikkē tuṉṟuṅ karuttaṟi yēṉciṟi yēṉeṉ tuṇivatuvē.

TRANSLATION – At an age when I could understand nothing, You gave me awareness. O Lord, will Your heart consent to give it to me today as well? I languish with a grieving mind. I do not know how to fix my thoughts firmly upon Your ankleted feet. What resolve can this small one truly have?

COMMENTARY – Spiritual awakening is a gift of divine grace, given independent of human effort. Vallalar remembers that God gave him awareness when he was only an infant unable to understand anything. Now, struggling to keep his mind focused, he pleads for God to grant him that same unearned clarity today.

9

ஆவா எனஎனை ஆட்கொள வேண்டும் அடிமைகொண்ட
தேவாஎன் குற்றம் திருவுளத் தெண்ணில்என் செய்திடுவேன்
வாவா எனஅழைப் பார்பிறர் இல்லை மறந்தும்என்றன்
நாவால் உரைக்கவும் மாட்டேன் சிறுதெய்வ நாமங்களே.

āvā eṉa-eṉai āṭkoḷa vēṇṭum aṭimaikoṇṭa tēvā-eṉ kuṟṟam tiruvuḷat teṇṇileṉ ceytiṭuvēṉ vāvā eṉa-aḻaip pārpiṟar illai maṟantumeṉṉaṉ nāvāl uraikkavum māṭṭēṉ ciṟuteyva nāmaṅkaḷē.

TRANSLATION – You must cry out in pity and take me as Your own. O God who made me Your servant, what will I do if You count my faults in Your divine heart? There is no one else to call out and invite me to come. Even in forgetfulness, I will never utter the names of petty deities with my tongue.

COMMENTARY – Vallalar throws himself on the mercy of the supreme God, knowing he cannot survive a strict accounting of his faults. He declares he will never speak the names of lesser deities, even in a moment of forgetfulness. He relies solely on the highest divine grace for his salvation.

10

பள்ளத்தி லேசெலும் நீர்போல்என் உள்ளம் பரப்பதலால்
எள்ளத்தி லேசிறி தாயினும் நான்செல்வ தில்லைஎந்தாய்
கள்ளத்தி லேசொல்லு கின்றேன் அலநின் கழலிணைஎன்
உள்ளத்தி லேநின்ற ஆங்கவை காண்க உடையவனே.

paḷḷatti lēcelum nīrpōleṉ uḷḷam parappatalāl eḷḷatti lēciṟi tāyiṉum nāṉcelva tillai-entāy kaḷḷatti lēcollu kiṉṟēṉ alaniṉ kaḻaliṇai-eṉ uḷḷatti lēniṉṟa āṅkavai kāṇka uṭaiyavaṉē.

TRANSLATION – My mind only spreads outward like water flowing into a low valley. I do not advance forward even the size of a sesame seed, O my Father! I do not say this in deceit. Your twin ankleted feet stand within my heart. See them there, O Lord who possesses me!

COMMENTARY – The human mind naturally scatters and sinks into worldly distractions, just as water flows downhill into a valley. Vallalar admits he cannot make even a tiny bit of spiritual progress on his own. Yet he finds comfort in a single truth: despite his wandering mind, God is already seated within his heart.

084. APPEAL FOR COMPASSION - KARUṆAI VIṆṆAPPAM - கருணை விண்ணப்பம்

1

நல்லார்க் கெல்லாம் நல்லவன்நீ ஒருவன் யாண்டும் நாயடியேன்
பொல்லார்க் கெல்லாம் பொல்லவன்நான் ஒருவன் இந்தப் புணர்ப்பதனால்
எல்லாம் உடையாய் நினக்கெதிரென் றெண்ணேல் உறவென் றெண்ணுகஈ
தல்லால் வழக்கென் இருமைக்கும் பொதுமை அன்றோ அருளிடமே.

nallārk kellām nallavaṉṉī oruvaṉ yāṇṭum nāyaṭiyēṉ pollārk kellām pollavaṉṉāṉ oruvaṉ intap puṇarppataṉāl ellām uṭaiyāy niṉakketireṉ ṟeṇṇēl uṟaveṉ ṟeṇṇuka-ī tallāl vaḻakkeṉ irumaikkum potumai aṉṟō aruḷiṭamē.

TRANSLATION – You are the single greatest good among all good people. I, your dog-like servant, am the single worst among all wicked people everywhere. By this pairing, O Lord who possesses everything, do not consider me your opposite. Consider this a relationship. What other rule is there? Is not the realm of grace common to both extremes?

COMMENTARY – Vallalar claims his wickedness and God's absolute goodness are a perfect match. A realm of grace must have room for both extremes, binding the highest and the lowest together in a natural relationship.

2

இடமே பொருளே ஏவலே என்றென் றெண்ணி இடர்ப்படுமோர்
மடமே உடையேன் தனக்கருள்நீ வழங்கல் அழகோ ஆநந்த
நடமே உடையோய் நினைஅன்றி வேற்றுத் தெய்வம் நயவேற்குத்
திடமே அருள்தான் வழங்காது தீர்த்தல் அழகோ தெரிப்பாயே.

iṭamē poruḷē ēvalē eṉṟeṉ ṟeṇṇi iṭarppaṭumōr maṭamē uṭaiyēṉ taṉakkaruḷnī vaḻaṅkal aḻakō ānanta naṭamē uṭaiyōy niṉai-aṉṟi vēṟṟut teyvam nayavēṟkut tiṭamē aruḷtāṉ vaḻaṅkātu tīrttal aḻakō terippāyē.

TRANSLATION – I possess the foolishness of suffering in constant worry over place, wealth, and power. Is it fitting for You to grant me your grace? O Lord of the blissful dance, I desire no other god but You. Is it fitting to turn me away without firmly granting your grace? Tell me.

COMMENTARY – Confessing his worldly anxieties about property, money, and influence, Vallalar wonders if someone so flawed deserves grace. Yet,

because he worships no one else, he asks if God can turn away such single-minded devotion.

3

தெரித்தால் அன்றிச் சிறிதேனும் தெரிவொன் றில்லாச் சிறியேனைப்
பிரித்தாய் கூடும் வகைஅறியும் பெற்றி என்னே பிறைமுடிமேல்
தரித்தாய் அடியேன் பிழைபொறுக்கத் தகுங்காண் துன்பம் தமியேனை
அரித்தால் கண்டிங் கிரங்காமை அந்தோ அருளுக் கழகேயோ.

terittāl aṉṟic ciṟitēṉum terivoṉ ṟillāc ciṟiyēṉaip pirittāy kūṭum vakai-aṟiyum peṟṟi eṉṉē piṟaimuṭimēl tarittāy aṭiyēṉ piḻaipoṟukkat takuṁkāṇ tuṉpam tamiyēṉai arittāl kaṇṭiṁ kiraṁkāmai antō aruḷuk kaḻakēyō.

TRANSLATION – I am a lowly one who understands absolutely nothing unless You make it known. You separated me. How will I ever know the way to reunite with You? O Lord who wears the crescent moon on your crown, it is fitting for You to forgive my faults. Alas, when sorrow gnaws at my lonely self, is it beautiful for your grace to watch without showing pity?

COMMENTARY – The soul knows nothing unless the divine reveals it. Since God placed him in this separate, worldly existence, Vallalar argues that God must also show him the way back to unity. A compassionate divine presence cannot watch a lonely soul suffer.

4

அருள்ஓர் சிறிதும் உதவுகிலாய் அதனைப் பெறுதற் கடியேன்பால்
தெருள்ஓர் சிறிதும் இலையேஎன் செய்கேன் எங்கள் சிவனேயோ
மருளோர் எனினும் தமைநோக்கி வந்தார்க் களித்தல் வழக்கன்றோ
பொருளோர் இடத்தே மிடிகொண்டோர் புகுதல் இன்று புதிதன்றே.

aruḷōr ciṟitum utavukilāy ataṉaip peṟutaṟ kaṭiyēṉpāl teruḷōr ciṟitum ilaiyē-eṉ ceykēṉ eṁkaḷ civaṉēyō maruḷōr eṉiṉum tamainōkki vantārk kaḷittal vaḻakkaṉṟō poruḷōr iṭattē miṭikoṇṭōr pukutal iṉṟu putitaṉṟē.

TRANSLATION – You do not offer even a little grace. I lack even the slightest wisdom to attain it. What shall I do, O our Siva! Even if they are steeped in delusion, is it not the custom to grant gifts to those who come seeking You? It is nothing new today for the destitute to seek refuge at the doors of the wealthy.

COMMENTARY – Lacking both grace and the wisdom to find it, Vallalar is helpless. He points to a basic rule of charity in the human world. Just as a

destitute beggar seeks refuge at the door of the wealthy, a struggling soul comes to God, and the one with infinite wealth is obliged to give.

5

புதியேன் அல்லேன் நின்அடிமைப் பொருத்தம் இல்லேன் அல்லேன்யான்
மதியேன் வேற்றுத் தேவர்தமை வந்தங் கவர்தாம் எதிர்ப்படினும்
துதியேன் நின்னை விடுவேனோ தொண்ட னேனை விடல்அழகோ
நதியேர் சடையோய் இன்னருள்நீ நல்கல் வேண்டும் நாயேற்கே.

putiyēṉ allēṉ niṉaṭimaip poruttam illēṉ allēṉyāṉ matiyēṉ vēṟṟut tēvartamai vantaṅ kavartām etirppaṭiṉum tutiyēṉ niṉṉai viṭuvēṉō toṇṭa ṉēṉai viṭalaḻakō natiyēr caṭaiyōy iṉṉaruḷnī nalkal vēṇṭum nāyēṟkē.

TRANSLATION – I am no newcomer. I am not unfit to be your servant. I do not respect other gods. Even if they stand before me, I will not praise them. Will I ever abandon You? Is it fitting to abandon me, your devotee? O Lord with the river adorning your matted hair, You must grant your sweet grace to this dog.

COMMENTARY – Vallalar insists he is a rightful, long-standing servant who would ignore other gods even if they stood right in front of him. Having given himself to one master, he asks how he could be abandoned.

6

நாயேன் துன்பக் கடல்வீழ்ந்து நலிதல் அழகோ நல்லோர்க்கிங்
கீயேன் ஒன்றும் இல்லேன்நான் என்செய் கேனோ என்னுடைய
தாயே அனையாய் சிறிதென்மேல் தயவு புரிந்தால் ஆகாதோ
சேயேன் தன்னை விடுப்பாயோ விடுத்தால் உலகஞ் சிரியாதோ.

nāyēṉ tuṉpak kaṭalvīḻntu nalital aḻakō nallōrkkiṅ kīyēṉ oṉṟum illēṉnāṉ eṉcey kēṉō eṉṉuṭaiya tāyē aṉaiyāy ciṟiteṉmēl tayavu purintāl ākātō cēyēṉ taṉṉai viṭuppāyō viṭuttāl ulakañ ciriyātō.

TRANSLATION – Is it right for a dog like me to fall into the sea of sorrow and suffer? I give nothing to the good people here. I possess nothing. What shall I do? You who are like my mother, can you not show a little compassion toward me? Will you abandon this child? If you abandon me, will the world not laugh?

COMMENTARY – Comparing the bond between God and the soul to a mother and child, Vallalar feels helpless. He possesses nothing of value to give. He asks how a divine mother could abandon her child to a sea of sorrow; if she did, the world would mock such a parent.

7

சிரிப்பார் நின்பேர் அருள்பெற்றோர் சிவனே சிவனே சிவனேயோ
விரிப்பார் பழிச்சொல் அன்றிஎனை விட்டால் வெள்ளை விடையோனே
தரிப்பாய் இவனை அருளிடத்தே என்று நின்று தகும்வண்ணம்
தெரிப்பார் நினக்கும் எவர்கண்டாய் தேவர் தேடற் கரியானே.

cirippār niṉpēr aruḷpeṟṟōr civaṉē civaṉē civaṉēyō viṟippār paḻiccol aṉṟi-eṉai viṭṭāl veḷḷai viṭaiyōṉē tarippāy ivaṉai aruḷiṭattē eṉṟu niṉṟu takumvaṇṇam teṟippār niṉakkum evarkaṇṭāy tēvar tēṭaṟ kariyāṉē.

TRANSLATION – Those who have received your great grace will laugh. O Siva, Siva, Siva! If you abandon me, they will spread words of blame, O Rider of the white bull! Who is there to stand and properly advise you, 'Hold him in the state of grace'? O Lord who is difficult for the gods to find!

COMMENTARY – Vallalar appeals to God's reputation among the saints. If the Lord abandons him now, those who have received grace will spread words of blame. Because God is beyond even the highest celestial beings, no equal can step in to advise the Lord to be merciful. God must choose to grant this grace on his own.

8

அரிய பெருமான் எளியோமை ஆளும் பெருமான் யாவர்கட்கும்
பெரிய பெருமான் சிவபெருமான் பித்தப் பெருமான் என்றுன்னை
உரிய பெருமா தவர்பழிச்சல் உண்மை எனில்என் உடையானே
கரிய பெருமால் உடையேற்கும் அருளல் உன்றன் கடன்அன்றே.

ariya perumāṉ eḷiyōmai āḷum perumāṉ yāvarkaṭkum periya perumāṉ civaperumāṉ pittap perumāṉ eṉṟuṉṉai uriya perumā tavarpaḻiccal uṇmai eṉileṉ uṭaiyāṉē kariya perumāl uṭaiyēṟkum aruḷal uṉṟaṉ kaṭaṉaṉṟē.

TRANSLATION – The rare Lord, the Lord who rules us simple ones, the great Lord of all, Lord Siva, the Lord of madness. If it is true that the rightful great sages praise you in this way, O my Master, is it not your duty to grant grace even to me who possesses great dark delusion?

COMMENTARY – The great sages call God the 'Lord of madness' because divine grace flows freely and defies ordinary human calculation. If this praise is true, Vallalar argues, it is God's duty to save him. The depth of Vallalar's darkness and delusion makes him the perfect candidate for this unpredictable grace.

9

அன்றும் சிறியேன் அறிவறியேன் அதுநீ அறிந்தும் அருள்செய்தாய்
இன்றும் சிறியேன் அறிவறியேன் இதுநீ அறிந்தும் அருளாயேல்
என்றும் ஒருதன் மையன்எங்கள் இறைவன் எனமா மறைகள்எலாம்
தொன்று மொழிந்த தூமொழிதான் சூது மொழியோ சொல்லாயே.

aṉṟum ciṟiyēṉ aṟivaṟiyēṉ atunī aṟintum aruḷceytāy iṉṟum ciṟiyēṉ aṟivaṟiyēṉ itunī aṟintum aruḷāyēl eṉṟum orutaṉ maiyaṉeṅkaḷ iṟaivaṉ eṉamā maṟaikaḷelām toṉṟu moḻinta tūmoḻitāṉ cūtu moḻiyō collāyē.

TRANSLATION – Even in the past, I was a lowly one who lacked wisdom; knowing that, you granted me grace. Even today, I am a lowly one who lacks wisdom. If you know this and do not grant me grace, tell me, is the pure word spoken since ancient times by all the great Vedas stating 'Our Lord is forever unchanging in nature' a deceitful word?

COMMENTARY – The ancient scriptures declare God's nature is eternal and unchanging. Vallalar uses this teaching to make a direct demand. Since God showed him mercy in the past when he was ignorant, God must do the same today. If the Lord refuses to help him now, it would mean the sacred texts are lying about God's steady nature.

10

சொல்லற் கரிய பெரியபரஞ் சுடரே முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே
மல்லற் கருமால் அயன்முதலோர் வழுத்தும் பெருஞ்சீர் மணிக்குன்றே
புல்லற் கரிதாம் எளியேன்றன் பிழைகள் யாவும் பொறுத்திந்த
அல்லற் கடல்நின் றெனைஎடுத்தே அருள்வாய் உன்றன் அருள்நலமே.

coll̤aṟ kariya periyaparañ cuṭarē mukkaṭ cuṭarkkoḻuntē mall̤aṟ karumāl ayaṉmutalōr vaḻuttum peruñcīr maṇikkuṉṟē pull̤aṟ karitām eḷiyēṉṟaṉ piḻaikaḷ yāvum poṟuttinta all̤aṟ kaṭalniṉ ṟeṉai-eṭuttē aruḷvāy uṉṟaṉ aruḷnalamē.

TRANSLATION – O great supreme Light that defies description! O flame of the three-eyed Light! O mountain of gems possessing great glory, praised by the dark-hued Vishnu, Brahma, and others! Forgive all the faults of this simple one who is hard to accept, lift me from this sea of sorrow, and grant me the goodness of your grace.

COMMENTARY – God is the supreme, indescribable light that even the greatest traditional deities worship. Recognizing his flaws, Vallalar surrenders and asks for forgiveness. He pleads to be lifted out of worldly suffering and drawn into the goodness of divine grace.

085. THE DECAD OF SERVITUDE - AṬIMAIP PATIKAM - அடிமைப் பதிகம்

1

ஆள்வினையால் பயன்உறுவார் அசதி யாட
அந்தோ இப் புலைநாயேன் அன்பால் நின்பால்
வேள்விசெயும் பெருந்தவர்க்கே வேள்வி செய்ய
வேண்டும்இதற் கெம்பெருமான் கருணை செய்யும்
நாள்விளைவில் சின்னாளே இதுதான் உண்மை
நம்பும்என நவின்றுனையே நம்பி நின்றேன்
கேள்வியிலாத் துரைத்தனமோ அலது நாயேன்
கிளக்குமுறை கிளக்கிலனோ கேட்டி லாயே.

āḷviṉaiyāl payaṉuṟuvār acati yāṭa antō ip pulaināyēṉ aṉpāl niṉpāl vēḷviceyum peruntavarkkē vēḷvi ceyya vēṇṭumitaṟ kemperumāṉ karuṇai ceyyum nāḷviḷaivil ciṉṉāḷē itutāṉ uṇmai nampumeṉa naviṉṟuṉaiyē nampi niṉṟēṉ kēḷviyilāt turaittaṉamō alatu nāyēṉ kiḷakkumuṟai kiḷakkilaṉō kēṭṭi lāyē.

TRANSLATION – While those who profit from worldly efforts mock me, alas, this lowly dog must lovingly serve the great ascetics who worship You. Our Lord will grant His grace for this in just a few days, and this is the truth. Telling myself to believe this, I stood placing my trust only in You. Is Your rule one that does not grant a hearing? Or did I, a dog, fail to voice my appeal properly? You have not listened.

COMMENTARY – Vallalar questions if the Divine has ignored him or if his prayers were inadequate, capturing the vulnerable doubt of a sincere seeker waiting for grace amidst worldly mockery.

2

கேட்டிலாய் அடியேன்செய் முறையை அந்தோ
கேடிலாக் குணத்தவர்பால் கிட்டு கின்றோய்
ஏட்டில்ஆ யிரங்கோடி எனினும் சற்றும்
எழுதமுடி யாக்குறைகொண் டிளைக்கின் றேன்நான்
சேட்டியா விடினும்எனைச் சேட்டித் தீர்க்கும்
சிறுமனத்தால் செய்பிழையைத் தேர்தி யாயில்
நாட்டில்ஆர் காக்கவல்லார் என்னை எந்தாய்
நாள்கழியா வண்ணம்இனி நல்கல்வேண்டும்.

kēṭṭilāy aṭiyēṉcey muṟaiyai antō kēṭilāk kuṇattavarpāl kiṭṭu kiṉṟōy ēṭṭilā yiraṅkōṭi eṉiṉum caṟṟum eḷutamuṭi yākkuṟaikoṇ ṭiḷaikkiṉ ṟēṉnāṉ cēṭṭiyā viṭiṉumeṉaic cēṭṭit tīrkkum ciṟumaṉattāl ceypiḻaiyait tērti yāyil nāṭṭilār kākkavallār eṉṉai entāy nāḷkaḻiyā vaṇṇamiṉi nalkalvēṇṭum.

TRANSLATION – Alas, You have not listened to my appeal! You draw near to those of flawless character. Even if I had ten billion palm leaves, I grow exhausted with flaws that cannot be completely written down. Even if You do not trouble me, my petty mind torments and drains me. If You examine the wrongs committed by this petty mind, who in this world can save me, my Father? You must grant Your grace now without letting another day pass.

COMMENTARY – Vallalar contrasts the perfection of the Divine with his own endless flaws. If judged strictly on these faults, no one else in the world can save him.

3

வேண்டாமை வேண்டுகின்றோர் நிற்க மற்றை
வேண்டுவார் வேண்டுவன விரும்பி நல்கும்
தூண்டாத மணிவிளக்கே பொதுவி லாடும்
சுடர்க்கொழுந்தே என்னுயிர்க்குத் துணையே என்னை
ஆண்டாறு மூன்றாண்டில் ஆண்டு கொண்ட
அருட்கடலே என்உள்ளத் தமர்ந்த தேவே
ஈண்டாவ எனச்சிறிய அடியேன் உள்ளத்
தெண்ணம்அறிந் தருளாயேல் என்செய் கேனே.

vēṇṭāmai vēṇṭukiṉṟōr niṟka maṟṟai vēṇṭuvār vēṇṭuvaṉa virumpi nalkum tūṇṭāta maṇiviḷakkē potuvi lāṭum cuṭarkkoḻuntē eṉṉuyirkkut tuṇaiyē eṉṉai āṇṭāṟu mūṉṟāṇṭil āṇṭu koṇṭa aruṭkaṭalē eṉuḷḷat tamarnta tēvē īṇṭāva eṉacciṟiya aṭiyēṉ uḷḷat teṇṇamaṟin taruḷāyēl eṉcey kēṉē.

TRANSLATION – Let those who seek desirelessness stand aside. You gladly grant whatever is desired by those who ask. O radiant lamp that burns without being lit! O leaping flame that dances in the public hall! O companion to my life! O ocean of grace who claimed me in my ninth year! O God seated in my heart! If You do not know the thoughts in the heart of this lowly servant and grant Your grace by calling me near, what shall I do?

COMMENTARY – Recalling the intimate bond formed when God claimed him at age nine, Vallalar contrasts himself with seekers who pray for desirelessness. He plainly asks God to fulfill his one desperate longing for grace.

4

என்னைஅறியாப்பருவத் தாண்டுகொண்ட
என்குருவே எனக்குரிய இன்ப மேஎன்
தன்னைஇன்று விடத்துணிந்தாய் போலும் அந்தோ
தகுமோநின் பெருங்கருணைத் தகவுக் கெந்தாய்
உன்னைஅலா தொருவர்தம்பால் செல்லேன் என்னை
உடையானே என்னுள்ளத் துள்ளே நின்று
முன்னைவினைப் பயன்ஊட்ட நினைப்பிக் கின்றாய்
முடிப்பிக்கத் துணிந்திலையேல் மொழிவ தென்னே.

eṉṉai-aṟiyāpparuvat tāṇṭukoṇṭa eṉkuruvē eṉakkuriya iṉpa mē-eṉ taṉṉai-iṉṟu viṭattuṇintāy pōlum antō takumōniṉ peruṅkaruṇait takavuk kentāy uṉṉai-alā toruvartampāl cellēṉ eṉṉai uṭaiyāṉē eṉṉuḷḷat tuḷḷē niṉṟu muṉṉaiviṉaip payaṉūṭṭa niṉaippik kiṉṟāy muṭippikkat tuṇintilaiyēl moḻiva teṉṉē.

TRANSLATION – O my Guru who claimed me at an age when I did not even know myself! O my rightful bliss! It seems You have decided to abandon me today. Alas, is this fitting for the nature of Your vast grace, my Father? I will not go to anyone but You. O Lord who owns me! Standing within my heart, You make me experience the fruits of my past karma. If You do not resolve to end this, what can I say?

COMMENTARY – Belonging wholly to God, Vallalar refuses to seek help elsewhere. He asks the Divine to end the painful cycle of his past actions (*karma*), pleading that abandoning him now violates the nature of supreme compassion.

5

என்நாணை அறிந்தும்என்னை அந்தோ அந்தோ
இவ்வகைசெய் திடத்துணிந்தாய் என்னே எந்தாய்
நின்ஆணை நின்னையலா தொன்றும் வேண்டேன்
நீஇதனை அறிந்திலையோ நினைப்பிக் கின்ற
மன்னாஎன் ஆருயிர்க்கு வாழ்வே என்கண்
மணியேஎன் குருவேஎன் மருந்தே இன்னும்
உன்னால்இங் குயிர்தரித்து வாழ்கின் றேன்என்
உள்ளம்அறிந் துதவுதியோ உணர்கி லேனே.

eṉṉāṉai aṟintumeṉṉai antō antō ivvakaicey tiṭattuṇintāy eṉṉē entāy niṉāṉai niṉṉaiyalā toṉṟum vēṇṭēṉ nī-itaṉai aṟintilaiyō niṉaippik kiṉṟa maṉṉā-eṉ

āruyirkku vāḻvē eṉkaṇ maṇiyē-eṉ kuruvē-eṉ maruntē iṉṉum uṉṉāliṅ kuyirtarittu vāḻkiṉ ṟēṉeṉ uḷḷamaṟin tutavutiyō uṇarki lēṉē.

TRANSLATION – Even knowing my modesty, alas, You have decided to treat me this way. What is this, my Father? I swear upon You, I desire nothing but You. Do You not know this? O King who directs my thoughts! O life of my precious soul! O pupil of my eye! O my Guru! O my medicine! Even now, I sustain my life and live here only because of You. I do not know if You will understand my heart and help me.

COMMENTARY – Stripped of all other attachments, Vallalar declares that God is the medicine sustaining his life. His survival depends on the hope that the Divine will recognize his single-minded devotion and answer his call.

6

உள்ளமறிந் துதவுவன்நம் உடையான் எல்லாம்
உடையான்மற் றொருகுறைஇங் குண்டோ என்னக்
கள்ளமனத் தேன்அந்தோ களித்தி ருந்தேன்
கைவிடுவார் போல்இருந்தாய் கருணைக் குன்றே
எள்ளலுறப் படுவேன்இங் கேது செய்வேன்
எங்கெழுகேன் யார்க்குரைப்பேன் இன்னும் உன்றன்
வள்ளலருள் திறநோக்கி நிற்கின் றேன்என்
மனத்துயர்போம் வகைஅருள மதித்தி டாயே.

uḷḷamaṟin tutavuvaṉṉam uṭaiyāṉ ellām uṭaiyāṉmaṟ ṟorukuṟai-iṅ kuṇṭō eṉṉak kaḷḷamaṉat tēṉantō kaḷitti runtēṉ kaiviṭuvār pōliruntāy karuṇaik kuṉṟē eḷḷaluṟap paṭuvēṉiṅ kētu ceyvēṉ eṅkeḻukēṉ yārkkuraippēṉ iṉṉum uṉṟaṉ vaḷḷalaruḷ tiṟanōkki niṟkiṉ ṟēṉeṉ maṉattuyarpōm vakai-aruḷa matitti ṭāyē.

TRANSLATION – Thinking, "Our Lord who owns all things knows my heart and will help. Is there any other lack here?", I rejoiced, alas, with a deceitful mind. O mountain of grace, you appeared as though you would abandon me. I face ridicule. What will I do here? Where will I rise up? To whom will I tell this? Still, I stand looking toward the power of your bountiful grace. Please resolve to grant me the means to banish my mental sorrow.

COMMENTARY – Relying on the thought that God will handle everything without personal effort is a trap. Vallalar confesses his early confidence was complacency. Terrified the Divine might abandon him to public ridicule, he realizes he must actively plead for grace to clear his sorrow.

7

வகைஅறியேன் சிறியேன்சன் மார்க்க மேவும்
மாண்புடைய பெருந்தவத்தோர் மகிழ வாழும்
தகைஅறியேன் நலம்ஒன்றும் அறியேன் பொய்ம்மை
தான்அறிவேன் நல்லோரைச் சலஞ்செய் கின்ற
மிகைஅறிவேன் தீங்கென்ப எல்லாம் இங்கே
மிகஅறிவேன் எனினும்எனை விடுதி யாயில்
பகைஅறிவேன் நின்மீதில் பழிவைத் திந்தப்
பாவிஉயிர் விடத்துணிவேன் பகர்ந்திட் டேனே.

vakai-aṟiyēṉ ciṟiyēṉcaṉ mārkka mēvum māṇpuṭaiya peruntavattōr makiḻa vāḻum takai-aṟiyēṉ nalamoṉṟum aṟiyēṉ poymmai tāṉaṟivēṉ nallōraic calañcey kiṉṟa mikai-aṟivēṉ tīṁkeṉpa ellām iṁkē mika-aṟivēṉ eṉiṉumeṉai viṭuti yāyil pakai-aṟivēṉ niṉmītil paḻivait tintap pāvi-uyir viṭattuṇivēṉ pakarntiṭ ṭēṉē.

TRANSLATION – I am small and know no methods. I do not know the nature of the great and dignified ascetics who live joyfully having attained Sanmarkkam. I know no good at all. I know only falsehood. I know the excessive harm inflicted upon good people. I know very well everything called evil here. Yet, if you abandon me, I will know hostility. Blaming you, this sinner will resolve to give up my life. I declare this now.

COMMENTARY – Desperation drives Vallalar to an extreme ultimatum. Confessing he knows nothing of *Sanmarkkam* (the path of pure truth and goodness) and is entangled in worldly faults, he threatens God directly. If grace is withheld, he vows to take his own life and lay the blame on the Divine, showing how raw and demanding the intimacy between soul and God can become.

8

இட்டவகை வாழ்கின்றேன் எந்தாய் நானே
எண்ணுகிலேன் எண்ணுவித்தால் என்செய் வேன்நின்
மட்டலர்சே வடிஆணை நினைத்த வண்ணம்
வாழ்விக்க வேண்டும்இந்த வண்ணம் அல்லால்
துட்டன்என விடத்துணிதி யாயில் அந்தோ
சூறையுறு துரும்பெனவும் சுழன்று வானில்
விட்டசிலை எனப்பவத்தில் விழுவேன் அன்றி
வேறெதுசெய் வேன்இந்த விழல னேனே.

iṭṭavakai vāḻkiṉṟēṉ entāy nāṉē eṉṉukilēṉ eṉṉuvittāl eṉcey vēṉniṉ maṭṭalarcē vaṭi-āṇai niṉaitta vaṇṇam vāḻvikka vēṇṭuminta vaṇṇam allāl tuṭṭaṉeṉa viṭattuṇiti yāyil antō cūṟaiyuṟu turumpeṉavum cuḻaṉṟu vāṇil viṭṭacilai eṉappavattil viḻuvēṉ aṉṟi vēṟetucey vēṉinta viḻala ṉēṉē.

TRANSLATION – O my father, I live entirely according to how you place me. I do not think on my own. If you make me think, what can I do? I swear upon your fragrant blossoming red feet: you must make me live exactly as you intended. If instead you resolve to abandon me as a wicked person, alas, I will fall back into worldly birth like a straw spinning in a whirlwind or a stone thrown into the sky. What else can I, this worthless person, do?

COMMENTARY – The soul has no independent will; it lives and thinks only as God directs. Since every thought comes from the Divine, the responsibility to save the soul rests on God. Without that saving grace, Vallalar will be thrown back into the endless cycle of worldly birth, as helpless as a falling stone.

9

விழற்கிறைத்து மெலிகின்ற வீண னேன்இவ்
வியன்உலகில் விளைத்திட்ட மிகைகள் எல்லாம்
அழற்கிறைத்த பஞ்செனவே ஆக்கி நீயே
ஆட்கொண்டால் தடுப்பவரிங் காரே ஐயா
கழற்கடிமை எனஉலகம் அறிய ஒன்றும்
கருதறியாச் சிறுபருவத்தென்னை ஆண்டு
நிழற்கருணை அளித்தாயே இந்நாள் நீகை
நெகிழவிட்டால் என்செய்வேன் நிலையி லேனே.

viḻaṟkiṟaittu melikiṉṟa vīṇa ṉēṉiv viyaṉulakil viḻaittiṭṭa mikaikaḷ ellām aḻaṟkiṟaitta pañceṉavē ākki nīyē āṭkoṇṭāl taṭuppavariṅ kārē aiyā kaḻaṟkaṭimai eṉa-ulakam aṟiya oṉṟum karutaṟiyāc ciṟuparuvatteṉṉai āṇṭu niḻaṟkaruṇai aḷittāyē innāḷ nīkai nekiḻaviṭṭāl eṉceyvēṉ nilaiyi lēṉē.

TRANSLATION – I am a vain person who weakens himself by pouring water on barren land. I have caused all these offenses in this vast world. If you turn them to ashes like cotton thrown into a fire and take me as your own, who is here to stop it, O Lord? In my tender youth when my mind knew nothing, you claimed me and gave me the shade of your grace so the world would know I am a slave to your ankleted feet. If you let me slip from your hand today, what will I do? I have no other standing.

COMMENTARY – Divine grace can erase a lifetime of mistakes in an instant. Vallalar leans on an old, intimate bond, reminding God he was claimed in early childhood before he had any understanding. Having been sheltered by that grace for his whole life, being dropped now would leave him destroyed.

10

நிலைஅறியேன் நிலைஅறிந்து பெற்ற நல்லோர்
நெறிஅறியேன் எனினும்உன்றன் நேச மன்றி
இலைஅறியேன் மற்றவரைக் கனவி லேனும்
எட்டுணைஓர் துணைஎனவும் எண்ணு றேன்நல்
கலைஅறியேன் கருத்திலிருந் தறிவித் தாய்நான்
கண்டறிந்தேன் எனினும்அவை காட்ட வேண்டும்
அலைஅறியா அருட்கடலே அமுதே தேனே
அம்பலத்தென் குருவேநான் அடிமை ஆளே.

nilai-aṟiyēṉ nilai-aṟintu peṟṟa nallōr neṟi-aṟiyēṉ eṉiṉumuṉṟaṉ nēca maṉṟi
ilai-aṟiyēṉ maṟṟavaraik kaṉavi lēṉum eṭṭuṇai-ōr tuṇai-eṉavum eṇṇu ṟēṉnal
kalai-aṟiyēṉ karuttilirun taṟivit tāynāṉ kaṇṭaṟintēṉ eṉiṉumavai kāṭṭa
vēṇṭum alai-aṟiyā aruṭkaṭalē amutē tēṉē ampalatteṉ kuruvēnāṉ aṭimai āḷē.

TRANSLATION – I do not know stability. I do not know the path of the good people who understood the true state and attained it. Yet I know nothing but your love. Even in my dreams, I do not consider others as even the tiniest fraction of support. I know no good arts. Residing in my mind, you granted me knowledge. Though I have seen and understood, you must reveal those things to me. O ocean of grace free of waves! O nectar! O honey! O my Guru in the Ambalam! I am your slave. Rule over me.

COMMENTARY – True devotion means relying on God's love without seeking help elsewhere, even in a dream. Though he lacks formal knowledge, Vallalar trusts the inner guidance God has taught him. He begs his Guru in the *Ambalam* (the open space of supreme grace) to bring that inner understanding out into full revelation.

086. THE DECAD ON THE HEART - UḷḷAP PATIKAM - உள்ளப் பதிகம்

Editor's note: a general poem (potu, பொது), not tied to one temple.

1

நீரார் சடையது நீண்மால் விடையது நேர்கொள்கொன்றைத்
தாரார் முடியது சீரார் அடியது தாழ்வகற்றும்
பேரா யிரத்தது பேரா வரத்தது பேருலகம்
ஓரா வளத்ததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே.

nīrār caṭaiyatu nīṇmāl viṭaiyatu nērkoḷkoṉṟait tārār muṭiyatu cīrār aṭiyatu tāḻvakaṟṟum pērā yirattatu pērā varattatu pērulakam ōrā vaḷattatoṉ ṟuṇṭēmuk kaṇṇoṭeṉ uḷḷakattē.

TRANSLATION – It has matted hair bearing the waters. It rides the tall great bull. It has a crown adorned with a garland of cassia flowers. It has glorious feet. It has a thousand names that banish sorrow. It grants unfailing boons. It holds an abundance the great world cannot fathom. There is One with three eyes within my heart.

COMMENTARY – Vallalar describes the divine using the familiar imagery of Lord Siva, with rivers in His matted hair and a crown of cassia flowers. He teaches that this immense, sorrow-destroying God dwells intimately within the human heart.

2

மட்டுப் படாதது மாமறை யாலும் மலப்பகையால்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தம் கருத்தினுக்கும்
தட்டுப் படாதது பார்முதல் பூதத் தடைகளினால்
ஒட்டுப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே.

maṭṭup paṭātatu māmaṟai yālum malappakaiyāl kaṭṭup paṭātatu mālā tiyartam karuttiṉukkum taṭṭup paṭātatu pārmutal pūtat taṭaikaḷiṉāl oṭṭup paṭātatoṉ ṟuṇṭēmuk kaṇṇoṭeṉ uḷḷakattē.

TRANSLATION – It is unmeasured even by the great Vedas. It is unbound by the hostility of impurities. It remains ungrasped even by the minds of Vishnu and the other gods. It does not attach to the obstacles of the physical elements beginning with the earth. There is One with three eyes within my heart.

COMMENTARY – The divine presence is entirely beyond the reach of ancient scriptures and the minds of other gods. It remains completely free from physical elements and worldly impurities. This boundless and uncontainable reality makes its home directly in the innermost heart.

3

பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினும்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளால்
ஏதப் படாதுள் எட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்கும்
ஓதப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே.

pētap paṭātatu paṟpala kaṟpaṅkaḷ pērntiṭiṉum cētap paṭātatu naṉṟitu tīteṉac ceykaikaḷāl ētap paṭātatuḷ eṭṭap paṭātatiṅ kiyāvarkaṭkum ōtap paṭātatoṉ ṟuṇṭēmuk kaṇṇoṭeṉ uḷḷakattē.

TRANSLATION – It is undivided. It remains indestructible even if countless eons pass away. It is untouched by the flaws of actions deemed good or bad. It cannot be grasped within. It cannot be described to anyone here. There is One with three eyes within my heart.

COMMENTARY – God exists outside time and remains untouched by karma—human ideas of good and bad. Though it defies all attempts to grasp or describe it, this presence is a silent resident within the devotee.

4

தண்ணார் அளியது விண்ணேர் ஒளியது சாற்றுமறைப்
பண்ணார் முடிவது பெண்ணார் வடிவது பண்புயர்தீக்
கண்ணார் நுதலது கண்ணார் மணியது கண்டுகொள்ள
ஒண்ணா நிலையதொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே.

taṇṇār aḷiyatu viṇṇēr oḷiyatu cāṟṟumaṟaip paṇṇār muṭivatu peṇṇār vaṭivatu paṇpuyartīk kaṇṇār nutalatu kaṇṇār maṇiyatu kaṇṭukoḷḷa oṇṇā nilaiyatoṉ ṟuṇṭēmuk kaṇṇoṭeṉ uḷḷakattē.

TRANSLATION – It holds cool compassion. It shines with a light like the heavens. It is the culmination of the chanted Vedas. It shares its form with a woman. It bears a majestic eye of fire on its forehead. It is the precious gem of the eye. It exists in a state impossible to behold. There is One with three eyes within my heart.

COMMENTARY – Vallalar unites the fiery third eye with the cooling grace of compassion. The traditional form of God sharing half His body with the

Goddess symbolizes a perfect balance of forces. This supreme light is the treasure hidden within our own eyes and hearts.

5

பிறவா நெறியது பேசா நிலையது பேசில்என்றும்
இறவா உருவதுள் ஏற்றால் வருவ திருள்அகன்றோர்
மறவா துடையது மாதோர் புடையது வாழ்த்துகின்றோர்
உறவாய் இருப்பதொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே.

piṟavā neṟiyatu pēcā nilaiyatu pēcileṉṟum iṟavā uruvatuḷ ēṟṟāl varuva tiruḷakaṉṟōr maṟavā tuṭaiyatu mātōr puṭaiyatu vāḻttukiṉṟōr uṟavāy iruppatoṉ ṟuṇṭēmuk kaṇṇoṭeṉ uḷḷakattē.

TRANSLATION – It is the path of birthlessness. It is a state beyond speech. If spoken of, it is an immortal form. It manifests when accepted within. It is held unforgotten by those who have banished darkness. It holds a woman on one side. It stands as loving kin to those who praise it. There is One with three eyes within my heart.

COMMENTARY – Vallalar teaches that when a person clears away inner darkness and accepts this presence, it frees them from the cycle of rebirth. The divine acts as loving family, forging an intimate relationship built on constant remembrance and devotion.

087. THE DECAD OF SURRENDER - SARAṆAP PATIKAM - சரணப் பதிகம்

1

மதிவார் சடைமா மணியே அருள்வள் ளலேநன்
நிதியே திருஅம் பலத்தா டல்செய்நித் தனேநின்
துதியேன் எனினும் உனைஅன் றித்துணையி லேன்என்
பதியே எனதெண் ணம்ப லிக்கும்படிக் கருளே.

mativār caṭaimā maṇiyē aruḷvaḷ ḷalēnaṉ nitiyē tiru-am palattā ṭalceynit taṉēniṉ tutiyēṉ eṉiṉum uṉai-aṉ ṟittuṇaiyi lēṉeṉ patiyē eṉateṇ ṇampa likkumpaṭik karuḷē.

TRANSLATION – O great gem with the crescent moon on your flowing matted hair, O benevolent Lord of grace, my good treasure, O eternal one who dances in the holy hall. Even if I do not sing your praise, I have no refuge other than you. O my Lord, bestow your grace so my intention is fulfilled.

COMMENTARY – Total surrender is the only requirement for divine grace. Vallalar admits he fails even to sing God's praises, yet claims the divine as his only refuge. This absolute reliance becomes his primary qualification for mercy.

2

படிமேல் அடியேன் உனைஅன் றிஓர்பற்றி லேன்என்
முடிமேல் அடிவைத் தருள்செய் திடமுன்னு கண்டாய்
கொடிமேல் விடைநாட் டியஎண்கு ணக்குன் றமே
பொடிமேல் விளங்குந் திருமே னிஎம்புண் ணியனே.

paṭimēl aṭiyēṉ uṉai-aṉ ṟi-ōrpaṟṟi lēṉeṉ muṭimēl aṭivait taruḷcey tiṭamuṉṉu kaṇṭāy koṭimēl viṭaināṭ ṭiya-eṇku ṇakkuṉ ṟamē poṭimēl viḷaṅkun tirumē ṉi-empuṇ ṇiyaṉē.

TRANSLATION – On this earth, I, your servant, have no refuge other than you. Resolve to place your feet upon my head and bestow your grace. O mountain of eight attributes who raised the bull upon your banner, O our virtuous Lord whose holy body shines with sacred ash.

COMMENTARY – Placing the divine feet upon the devotee's head is an act of supreme grace and protection. God is described as possessing eight core attributes (*eṇkuṇam*), which traditionally include purity, infinite

knowledge, and boundless grace. Vallalar insists he has nowhere else to turn.

3

புண்ணாம் மனம்சஞ் சலித்துள் ளம்புலர்ந்து நின்றேன்
அண்ணா எனைஆட் கொளவேண் டும்அகற்று வாயேல்
கண்ணார் களைகண் பிறிதொன் றிலைகள்ள னேனை
எண்ணா வினைஎன் செயுமோ இதற்கென்செய் வேனே.

puṇṇām maṉamcañ calittuḷ ḷampularntu niṉṟēṉ aṇṇā eṉai-āṭ koḷavēṇ ṭumakaṟṟu vāyēl kaṇṇār kaḷaikaṇ piṟitoṉ ṟilaikaḷḷa ṉēṉai eṇṇā viṉai-eṉ ceyumō itaṟkeṉcey vēṉē.

TRANSLATION – I stand with a withered heart and a wounded, wavering mind. O Lord, you must take me as your own. If you cast me away, I have no other true refuge. What will incalculable karma do to me, a deceitful person? What can I do about this?

COMMENTARY – The human mind is easily broken by worldly struggles and the heavy burden of past actions, known as karma. Vallalar fears that without divine protection, his past misdeeds will overwhelm him. He throws himself on God's mercy, knowing human effort alone cannot erase the weight of deceit and failure.

4

செய்வேன் அவம்அன் றித்தவம் ஒன்றும்செய் தறியேன்
நைவேன் பிழையா வும்பொறுத் தருள்நல்கு வாயேல்
உய்வேன் அலதுய் வகைஇன் றுமன்றோங்கு கின்றாய்
வைவேன் துதிப்பேன் உனைஎன் றும்மறந்தி லேனே.

ceyvēṉ avamaṉ ṟittavam oṉṟumcey taṟiyēṉ naivēṉ piḻaiyā vumpoṟut taruḷnalku vāyēl uyvēṉ alatuy vakai-iṉ ṟumaṉṟōṅku kiṉṟāy vaivēṉ tutippēṉ uṉai-eṉ ṟummaṟanti lēṉē.

TRANSLATION – I perform only worthless deeds and know nothing of doing penance. I languish in suffering. If you forgive all my faults and grant your grace, I will be saved. Otherwise, I have no way to find salvation. O Lord who stands supreme in the hall, whether I abuse or praise you, I never forget you.

COMMENTARY – True devotion survives intense frustration. Vallalar confesses his lack of spiritual discipline and admits he sometimes lashes

out in despair. Yet whether praising God or angrily blaming him, his mind never stops focusing on the divine presence.

5

மறவா துனைவாழ்த் துமெய்அன் பரைமாநி லத்தே
இறவா வகைஆட் கொண்டரு ளியஈச னேமெய்
உறவா கியநின் பதம்அன் றிஒன் றோர்கி லேன்நான்
பிறவா நெறிதந் தருள்என் பதென் பேசி டாயே.

maṟavā tuṉaivāḻt tumeyaṉ paraimāni lattē iṟavā vakai-āṭ koṇṭaru ḷiya-īca ṉēmey uṟavā kiyaniṉ patamaṉ ṟi-oṉ ṟōrki lēṉnāṉ piṟavā neṟitan taruḷeṉ pateṉ pēci ṭāyē.

TRANSLATION – O Lord who bestows grace upon your true devotees who praise you unceasingly, taking them as your own so they never die on this great earth. I know nothing other than your feet, which are my true kinship. Why must I ask you to grant me the path of no rebirth? Please speak.

COMMENTARY – The highest reward of spiritual life is freedom from death and the endless cycle of rebirth. Vallalar observes that God already grants this immortal state to those who love him. Since God is his only true family and knows his heart, he asks why he should even need to speak his request aloud.

6

என்னே இனும்நின் அருள்எய் திலன்ஏழை யேனை
முன்னே வலிந்தாட் கொண்டதின் றுமுனிந்த தேயோ
பொன்னேர் அணிஅம் பலத்தா டியபுண்ணி யாஎன்
அன்னே அரசே அமுதே அருள்ஆண்ட வனே.

eṉṉē iṉumniṉ aruḷey tilaṉēḻai yēṉai muṉṉē valintāṭ koṇṭatiṉ ṟumuṉinta tēyō poṉṉēr aṇi-am palattā ṭiyapuṇṇi yā-eṉ aṉṉē aracē amutē aruḷāṇṭa vaṉē.

TRANSLATION – What is this? Even now I have not attained your grace. You forcefully claimed me, a poor wretch, in the past. Are you angry with me today? O virtuous one who dances in the beautiful golden hall! My mother, my king, my nectar, Lord of grace!

COMMENTARY – Vallalar questions why he feels distant from God's grace, reminding the Divine who first reached out to claim him. Addressing God with intimacy as mother and king, he wonders if he has done something to cause this separation.

7

ஆண்டாய் எனைஏழ் பிறப்பும் உனைஅன்றி ஒன்றும்
தீண்டா தெனதுள் ளம்என்றால் என்சிறுமை தீர்க்க
வேண்டா தயலார் எனக்காண் பதென்மெய்ய னேபொன்
ஆண்டான் திருஎய் தநஞ்சைக் களம்நாட்டி னோயே.

āṇṭāy eṉai-ēḻ piṟappum uṉai-aṉṟi oṉṟum tīṇṭā teṉatuḷ ḷameṉṟāl eṉciṟumai tīrkka vēṇṭā tayalār eṉakkāṇ pateṉmeyya ṉēpoṉ āṇṭāṉ tiru-ey tanañcaik kaḷamnāṭṭi ṉōyē.

TRANSLATION – You have ruled me through all seven births. Nothing touches my heart except you. Since this is true, why do you see me as a stranger and refuse to end my misery, O truthful one? You held poison in your throat so the golden lord could attain prosperity.

COMMENTARY – Vallalar asserts his unwavering devotion across multiple lifetimes, asking why he is now ignored as a stranger. He reminds God of His compassion, recalling the story where Siva drank the ocean's poison to save the world and the other gods. He pleads for that same mercy to end his own misery.

8

நாட்டார் நகைசெய் வர்என்றோ அருள்நல்கி லாய்நீ
வீட்டார் நினைஎன் னினைப்பார் எனைமேவி லாயேல்
தாட்டா மரைஅன் றித்துணை ஒன்றும்சார்ந் திலேன்என்
மாட்டா மைஅறிந் தருள்வாய் மணிமன்று ளானே.

nāṭṭār nakaicey vareṉṟō aruḷnalki lāynī vīṭṭār niṉai-eṉ ṉiṉaippār eṉaimēvi lāyēl tāṭṭā marai-aṉ ṟittuṇai oṉṟumcārn tilēṉeṉ māṭṭā mai-aṟin taruḷvāy maṇimaṉṟu ḷāṉē.

TRANSLATION – Do you refuse to grant grace thinking the people of the world will laugh? If you do not unite with me, what will the people of your home think of you? I rely on no support other than your lotus feet. Knowing my helplessness, grant me your grace, O Lord of the gem-studded hall.

COMMENTARY – Vallalar playfully asks if God is withholding grace out of worry that ordinary people will laugh at Him for blessing such a lowly person. He notes that God's true family of saints will be surprised if He abandons someone who relies on His feet for support.

9

மன்றா டியமா மணியே தனிவான வாஓர்
மின்றாழ் சடைவே தியனே நினைவேண்டு கின்றேன்
பொன்றா தமெய்அன் பருக்கன் புளம்பூண்டு நின்று
நன்றாய் இரவும் பகலும் உனைநாடு மாறே.

maṉṟā ṭiyamā maṇiyē taṉivāṉa vā-ōr miṉṟāḻ caṭaivē tiyaṉē niṉaivēṇṭu kiṉṟēṉ poṉṟā tameyaṉ parukkaṉ puḷampūṇṭu niṉṟu naṉṟāy iravum pakalum uṉaināṭu māṟē.

TRANSLATION – O great gem who dances in the hall! O peerless heavenly Lord! O Lord of the Vedas with flashing matted hair! I beg you to plant love in my heart for your true devotees of undying love, so that I may seek you steadfastly night and day.

COMMENTARY – Vallalar asks for a specific blessing: the ability to love God's true devotees. Grounding himself in the company of seekers and sharing their devotion is the best way to keep his mind focused on God day and night.

10

மாறா மனமா யையினால் மதிமாழ்கி மாழ்கி
ஏறா மல்இறங் குகின்றேன் இதற்கென் செய்வேன்
தேறா வுளத்தேன் றனைஏ றிடச்செய்தி கண்டாய்
பேறா மணிஅம் பலமே வியபெற்றி யானே.

māṟā maṉamā yaiyiṉāl matimāḻki māḻki ēṟā maliṟaṅ kukiṉṟēṉ itaṟkeṉ ceyvēṉ tēṟā vuḷattēṉ ṟaṉai-ē ṟiṭacceyti kaṇṭāy pēṟā maṇi-am palamē viyaperṟi yāṉē.

TRANSLATION – Thoroughly bewildered by the unceasing illusion of the mind, I descend instead of ascending. What shall I do about this? Cause me, a person whose heart lacks clarity, to ascend. O Lord of great nature dwelling in the blessed gem-studded hall!

COMMENTARY – The mind constantly creates illusions that drag a person down into confusion and despair. Vallalar admits his helplessness against his own restless thoughts, asking God to lift him up and bring clarity to his heart.

11

ஆனே றிவந்தன் பரைஆட் கொளும்ஐய னேஎம்
மானே மணிமன் றில்நடம் புரிவள்ள லேசெந்

> தேனே அமுதே முதலா கியதெய்வ மேநீ
> தானே எனைஆண் டருள்வாய் நின்சரண் சரணே.

āṉē ṟivantaṉ parai-āṭ koḷumaiya ṉē-em māṉē maṇimaṉ ṟilnaṭam purivaḷḷa lēcen tēṉē amutē mutalā kiyateyva mēnī tāṉē eṉai-āṉ ṭaruḷvāy niṉcaraṇ caraṇē.

TRANSLATION – O Lord who comes riding the bull to claim Your devotees! Our Master! O benevolent Lord who dances in the hall of gems! O pure honey! O ambrosia! O primal God! You alone must claim me and bestow Your grace. Your feet are my refuge.

COMMENTARY – Vallalar asks the divine to step in and take charge of the soul. God is pictured arriving on a sacred bull to save devotees and dancing in a radiant hall of gems. Yet this primal Lord is also intimately close, experienced as pure honey and sweet nectar. Total surrender means placing absolute trust at the feet of this loving master.

088. POURING OUT TO THE HEART - NEÑSOṬU NEKIḶTAL - நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்

Editor's note: verse 3 is also known as a separate song, made about a wedding invitation from the house of Sabapathi Mudaliar of Chennai; the early editions (and the 1896 edition) do not include it in this poem.

1

சீர்தரு வார்புகழ்ப் பேர்தரு வார்அருள் தேன்தருவார்
ஊர்தரு வார்மதி யுந்தரு வார்கதி யுந்தருவார்
ஏர்தரு வார்தரு வார்ஒற்றி யூர்எம் இறைவர்அன்றி
யார்தரு வார்நெஞ்ச மேஇங்கும் அங்கும் இயம்புகவே.

cīrtaru vārpukaḻp pērtaru vāraruḷ tēṉtaruvār ūrtaru vārmati yuntaru vārkati yuntaruvār ērtaru vārtaru vāroṟṟi yūrem iṟaivaraṉṟi yārtaru vārneñca mē-iṅkum aṅkum iyampukavē.

TRANSLATION – He gives the name of excellent fame. He gives the honey of grace. He gives a place to live. He gives wisdom. He gives liberation. He gives beauty and eloquence. Other than our Lord of Otriyur, who else will give these, O heart? Speak of this here and there.

COMMENTARY – The Lord of Otriyur (God at the Otriyur temple) is the source of all lasting gifts. He alone grants grace, wisdom, and liberation, while the world offers nothing of real value.

2

வாடக்கற் றாய்இஃ தென்னைநெஞ் சேயிசை வாய்ந்தசிந்து
பாடக்கற் றாய்இலை பொய்வேடம் கட்டிப் படிமிசைக்கூத்
தாடக்கற் றாய்இலை அந்தோ பொருள்உனக் கார்தருவார்
நீடக்கற் றார்புகழ் ஒற்றிஎம் மானை நினைஇனியே.

vāṭakkaṟ ṟāyiṯ teṉṉaineñ cēyicai vāyntacintu pāṭakkaṟ ṟāyilai poyvēṭam kaṭṭip paṭimicaikkūt tāṭakkaṟ ṟāyilai antō poruḷuṉak kārtaruvār nīṭakkaṟ ṟārpukaḻ oṟṟi-em māṉai niṉai-iṉiyē.

TRANSLATION – O heart, you have only learned to wither. What is this? You have not learned to sing sweet songs. You have not learned to wear false costumes and dance on this earth. Alas, who will give you wealth? Think now of our Lord of Otriyur, praised by the deeply learned.

COMMENTARY – Worldly success often requires people to put on an act, flatter others, and play false roles. Because the sincere heart cannot do these things and suffers in poverty, it must turn to God as its only refuge.

3

சோடில்லை மேல்வெள்ளைச் சொக்காய் இலைநல்ல சோமன்இல்லை
பாடில்லை கையிற் பணமில்லை தேகப் பருமன்இல்லை
வீடில்லை யாதொரு வீறாப்பும் இல்லை விவாகமது
நாடில்லை நீநெஞ்ச மேஎந்த ஆற்றினில் நண்ணினையே.

cōṭillai mēlveḷḷaic cokkāy ilainalla cōmaṉillai pāṭillai kaiyiṟ paṇamillai tēkap parumaṉillai vīṭillai yātoru vīṟāppum illai vivākamatu nāṭillai nīneñca mē-enta āṟṟiṉil naṇṇiṉaiyē.

TRANSLATION – You have no companion. You have no white upper shirt and no good lower garment. You have no greatness. You have no money in hand. You have no physical strength. You have no house. You have no pride of any sort. You do not seek marriage. O heart, what path have you chosen?

COMMENTARY – Society measures a person by wealth, fine clothes, property, and family. Stripped of these worldly markers of success, Vallalar asks his heart where its unconventional path is leading.

4

நேரா அழுக்குத் துணியாகில் உன்றனை நேரில்கண்டும்
பாரா தவர்என நிற்பார் உடுத்தது பட்டெனிலோ
வாரா திருப்பதென் வாரும்என் பார்இந்த வஞ்சகர்பால்
சேராது நன்னெஞ்ச மேஒற்றி யூரனைச் சேர்விரைந்தே.

nērā aḻukkut tuṇiyākil uṉṟaṉai nērilkaṇṭum pārā tavareṉa niṟpār uṭuttatu paṭṭeṉilō vārā tiruppateṉ vārumeṉ pārinta vañcakarpāl cērātu naṉṉeñca mē-oṟṟi yūraṉaic cērviraintē.

TRANSLATION – If you wear a dirty cloth, people will see you right in front of them and stand as if they did not notice you. If you wear silk, they will ask why you keep away and invite you in. Do not associate with such deceitful people. O good heart, swiftly join the Lord of Otriyur.

COMMENTARY – People judge others by outward appearance and wealth, ignoring the poor and flattering the rich. Spiritual life requires leaving behind this hypocrisy and seeking God.

5

பொய்விரிப் பார்க்குப் பொருள்விரிப் பார்நற் பொருட்பயனாம்
மெய்விரிப் பார்க்கிரு கைவிரிப் பார்பெட்டி மேவுபணப்
பைவிரிப் பார்அல்குற் பைவிரிப் பார்க்கவர் பாற்பரவி
மைவிரிப் பாய்மன மேஎன்கொ லோநின் மதியின்மையே.

poyvirip pārkkup poruḷvirip pārnaṟ poruṭpayaṉām meyvirip pārkkiru kaivirip pārpeṭṭi mēvupaṇap paivirip pāralkuṟ paivirip pārkkavar pāṟparavi maivirip pāymaṉa mē-eṉko lōniṉ matiyiṉmaiyē.

TRANSLATION – People give wealth to those who spread lies. They show empty hands to those who speak the truth, which is the ultimate good. They open their money boxes for women who offer their bodies. O mind, you go to such worldly men and spread your darkness. What is this foolishness of yours?

COMMENTARY – The worldly system is backward, rewarding lies and lust while turning its back on truth. It is foolish to seek help or validation from a society that values corruption over spiritual reality.

6

வாழைக் கனிஉண மாட்டாது வானின் வளர்ந்துயர்ந்த
தாழைக் கனிஉணத் தாவுகின் றோரில் சயிலம்பெற்ற
மாழைக் கனிதிகழ் வாமத்தெம் மான்தொண்டர் மாட்டகன்றே
ஏழைக் கனிகர் உளத்தினர் பாற்சென்ற தென்னைநெஞ்சே.

vāḻaik kaṉi-uṇa māṭṭātu vāṉiṉ vaḷarntuyarnta tāḻaik kaṉi-uṇat tāvukiṉ ṟōril cayilamperṟa māḻaik kaṉitikaḷ vāmattem māṉtoṇṭar māṭṭakaṉṟē ēḻaik kaṉikar uḷattiṉar pāṟceṉṟa teṉṉaineñcē.

TRANSLATION – O heart, why did you depart from the devotees of our Lord, who has on His left side the shining, golden-hued Lady born of the mountain? Why did you go to those with impoverished hearts, like someone who, refusing to eat the readily available plantain fruit, leaps to grasp the fruit of the tall screwpine tree that grows high into the sky?

COMMENTARY – The mind makes spiritual life harder than it needs to be. Instead of staying with sincere devotees, the heart chases worldly people who have nothing of value to offer. The sweet fruit of grace is close at hand, yet the mind leaps after things out of reach.

7

காயார் சரிகைக் கலிங்கம்உண் டேல்இக் கலிங்கங்கண்டால்
நீயார்நின் பேர்எது நின்ஊர் எதுநின் நிலையெதுநின்
தாயார்நின் தந்தை எவன்குலம் ஏதென்பர் சாற்றும்அவ்வல்
வாயார் இடஞ்செலல் நெஞ்சே விடைதர வல்லைஅன்றே.

kāyār carikaik kaliṅkamuṇ ṭēlik kaliṅkaṅkaṇṭāl nīyārniṉ pēretu niṉūr etuniṉ nilaiyetuniṉ tāyārniṉ tantai evaṉkulam ēteṉpar cāṟṟumavval vāyār iṭañcelal neñcē viṭaitara vallai-aṉṟē.

TRANSLATION – O heart, if you wear garments adorned with bright gold threads, upon seeing those clothes, they will ask: "Who are you? What is your name? What is your town? What is your station in life? Who is your mother? Who is your father? What is your caste?" Do not go near those with such harsh mouths, for you do not have the ability to answer them.

COMMENTARY – Worldly society obsesses over outward appearance and social identity. If you approach people dressed in finery, they immediately demand to know your caste, your parents, and your station in life. The text warns the mind to stay completely away from those who speak with such harsh, dividing words. A sincere heart has no answer for a society that measures a person by their social status.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

8

துட்ட வஞ்சக நெஞ்சக மேஒன்று சொல்லக் கேள்கடல் சூழ்உல கத்திலே
இட்டம் என்கொல் இறையள வேனும்ஓர் இன்பம் இல்லை இடைக்கிடை இன்னலால்
நட்ட மிக்குறல் கண்டுகண் டேங்கினை நாணு கின்றிலை நாய்க்குங் கடையைநீ
பட்ட வன்மைகள் எண்ணில் எனக்குடல் பதைக்கும் உள்ளம் பகீல்என ஏங்குமே.

tuṭṭa vañcaka neñcaka mē-oṉṟu collak kēḷkaṭal cūḻula kattilē iṭṭam eṉkol iṟaiyaḷa vēṉumōr iṉpam illai iṭaikkiṭai iṉṉalāl naṭṭa mikkuṟal kaṇṭukaṇ ṭēṅkiṉai nāṇu kiṉṟilai nāykkuṅ kaṭaiyainī paṭṭa vaṉmaikaḷ eṇṇil eṉakkuṭal pataikkum uḷḷam pakīleṉa ēṅkumē.

TRANSLATION – O wicked and deceitful heart, listen to what I say. Why do you have such attachment to this world surrounded by the ocean? There is not even a trace of true joy here. Seeing the immense losses brought by recurring sorrows, you grieve, yet you feel no shame. You are lower than a

dog. If I recount the cruelties you have endured, my body trembles and my mind shudders in fear.

COMMENTARY – Worldly attachments bring sorrow, yet the mind continually runs back to them. There is no joy in chasing earthly desires. The heart repeatedly suffers losses and cruelties, failing to learn from its own grief. Realizing how much needless pain the mind invites upon itself causes the body to tremble in fear.

> அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

9

> பெரியபொருள் எவைக்கும்முதற் பெரும்பொருளாம் அரும்பொருளைப்
> பேசற்கொண்ணாத்
> துரியநிலை அநுபவத்தைச் சுகமயமாய் எங்குமுள்ள தொன்மை தன்னை
> அரியபரம் பரமான சிதம்பரத்தே நடம்புரியும் அமுதை அந்தோ
> உரியபர கதிஅடைதற் குன்னினையேன் மனனேநீ உய்கு வாயே.

periyaporuḷ evaikkummutaṟ perumporuḷām arumporuḷaip pēcaṟkoṇṇāt
turiyanilai anupavattaic cukamayamāy eṅkumuḷḷa toṉmai taṉṉai
ariyaparam paramāṉa citamparattē naṭampuriyum amutai antō uriyapara
kati-aṭaitaṟ kuṉṉiṉaiyēṉ maṉaṉēnī uyku vāyē.

TRANSLATION – O mind, to attain the rightful supreme state of liberation, you did not think of the rare Reality that is the primal great Substance for all great entities. You did not think of the experience of the inexpressible state of Turiya. You did not think of the ancient One who exists everywhere as pure bliss, the nectar who dances in the supreme space of Chidambaram. Alas, how will you find salvation?

COMMENTARY – Liberation requires turning toward ultimate reality. Instead of remembering the divine presence that fills everything with bliss, the mind forgets its true purpose. It ignores the stillness of *Turiya* (the state of spiritual consciousness beyond waking, dreaming, and deep sleep). Without focusing on this ancient source of grace, the heart cannot find freedom.

10

> சொன்னிலைக்கும் பொருணிலைக்கும் தூரியதாய் ஆனந்தச் சுடராய் அன்பர்
> தன்னிலைக்கும் சென்னிலைக்கும் அண்மையதாய் அருள்பழுக்கும் தருவாய்
> என்றும்
> முன்னிலைக்கும் நின்னிலைக்கும் காண்பதரிதாய் மூவாத முதலாய்ச் சுத்த

> நன்னிலைக்கும் நிலையாய பசுபதியை மனனேநீ நவின்றி டாயே.

coṉṉilaikkum poruṇilaikkum tūriyatāy āṉantac cuṭarāy aṉpar taṉṉilaikkum ceṉṉilaikkum aṇmaiyatāy arulpaḻukkum taruvāy eṉṟum muṉṉilaikkum niṉṉilaikkum kāṇpataritāy mūvāta mutalāyc cutta naṉṉilaikkum nilaiyāya pacupatiyai maṉaṉēnī naviṉṟi ṭāyē.

TRANSLATION – O mind, speak the name of Pasupati, the Lord of souls. He transcends all states of word and meaning. He is the flame of bliss. He stands close to the true nature of devotees and their righteous path. He is the tree that ripens with the fruit of grace. He remains difficult to perceive from any outward stance or from your own state. He is the ageless primal source and the firm foundation of the pure and perfect state.

COMMENTARY – True grace is beyond the reach of human language or intellectual understanding. The mind must invoke *Pasupati* (the Lord of all souls). While God remains hidden from those who look outward, this ageless flame of bliss stands close to anyone who walks the path of devotion. He is the foundation of reality and the living tree that yields the fruit of grace.

11

> மண்முகத்தில் பல்விடய வாதனையால் மனனேநீ வருந்தி அந்தோ
> புண்முகத்தில் சுவைவிரும்பும் எறும்பெனவா ளாநாளைப் போக்கு கின்றாய்
> சண்முகத்தெம் பெருமானை ஐங்கரனை நடராஜத் தம்பி ரானை
> உண்முகத்தில் கருதிஅநு பவமயமாய் இருக்கிலைநின் உணர்ச்சி என்னே.

maṇmukattil palviṭaya vātaṉaiyāl maṉaṉēnī varunti antō puṇmukattil cuvaivirumpum eṟumpeṉavā ḷānāḷaip pōkku kiṉṟāy caṇmukattem perumāṉai aiṅkaraṉai naṭarājat tampi rāṉai uṇmukattil karuti-anu pavamayamāy irukkilainiṉ uṇarcci eṉṉē.

TRANSLATION – O mind, you suffer from the impressions of many worldly objects on this earthly plane. Alas, you waste your days in vain like an ant seeking the taste of an open wound. You do not meditate inwardly on our six-faced Lord, the five-handed Lord, and the supreme Lord Nataraja to remain absorbed in that experience. What kind of awareness is yours?

COMMENTARY – The mind chases worldly distractions that cause suffering. Vallalar compares this to an ant drawn to an open wound, mistaking a painful injury for something sweet. Instead of wasting time on illusions, the mind must turn inward and meditate on the divine presence, seen here as Murugan (the six-faced Lord), Vinayakar (the five-handed Lord), and Nataraja (the dancing Lord).

12

மால்எடுத்துக் கொண்டுகரு மால்ஆகித் திரிந்தும்உளம் மாலாய்ப் பின்னும்
வால்எடுத்துக் கொண்டுநடந் தணிவிடையாய்ச் சுமக்கின்றான் மனனே நீஅக்
கால்எடுத்துக் கொண்டுசுமந் திடவிரும்பு கிலைஅந்தோ கருதும் வேதம்
நால்எடுத்துக் கொண்டுமுடி சுமப்பதையும் அறிகிலைநின் நலந்தான் என்னே.

māleṭuttuk koṇṭukaru mālākit tirintumuḷam mālāyp piṉṉum vāleṭuttuk koṇṭunaṭan taṇiviṭaiyāyc cumakkiṉṟāṉ maṉaṉē nī-ak kāleṭuttuk koṇṭucuman tiṭavirumpu kilai-antō karutum vētam nāleṭuttuk koṇṭumuṭi cumappataiyum aṟikilainiṉ nalantāṉ eṉṉē.

TRANSLATION – Vishnu took the form of a black boar and wandered in search of the Lord's feet. Then, his heart filled with devotion, he took on a tail and walked as a beautiful bull to carry Him. O mind, you do not desire to lift and carry those feet. Alas, you do not even realize that the four esteemed Vedas carry them upon their crowns. What is the nature of your virtue?

COMMENTARY – Even the greatest divine beings and sacred texts humble themselves to serve God. Vishnu once became a boar to search for the Creator's feet, and later became a bull to carry them. The four Vedas (ancient sacred scriptures) also hold those divine feet upon their crowns. The human mind shows foolish pride when it refuses to bow to the presence that the highest forces revere.

ஆசிரியத் துறை

13

உலகம் ஏத்திநின் றோங்க ஓங்கிய ஒளிகொள் மன்றிடை அளிகொள்மாநடம்
இலகு சேவடிக்கே அன்பு கூர்ந்திலை ஏழை நெஞ்சே
திலக வாணுத லார்க்கு ழன்றனை தீமை யேபுரிந் தாய்வி ரிந்தனை
கலக மேகனிந்தாய் என்னை காண்நின் கடைக்க ருத்தே.

ulakam ēttiniṉ ṟōṅka ōṅkiya oḷikoḷ maṉṟiṭai aḷikoḷmānaṭam ilaku cēvaṭikkē aṉpu kūrntilai ēḻai neñcē tilaka vāṇuta lārkku ḻaṉṟaṉai tīmai yēpurin tāyvi rintaṉai kalaka mēkaṉintāy eṉṉai kāṇniṉ kaṭaikka ruttē.

TRANSLATION – O poor heart, you have not deepened your love for the radiant red feet performing the great dance of grace in the supreme hall of light, praised by the flourishing world. You wandered after women with bright foreheads. You committed only evil deeds and scattered your focus. You ripened only in discord. Show me your ultimate intention.

COMMENTARY – The heart scatters its energy on physical desires and harmful actions instead of focusing on the light. Grace is found in the supreme hall of light, where the divine performs a cosmic dance. By chasing passing infatuations and discord, the mind wastes its potential for love. It is time for the inner self to ask what purpose such a wandering life is meant to serve.

089. SACRED VENBAS SUNG SINGLY - POTUT TAṈIT TIRUVEṆPĀ - பொதுத் தனித் திருவெண்பா

Editor's note: verses 9 and 10 are word puzzles. Verse 9: the middle letters of pakuti, takuti, vikuti (three ku) doubled make six ku, aṟuku (அறுகு, the sacred grass); their first letters give patavi (rank) and their last letters mutti (liberation): worship the Lord of the Chit Sabhai with aṟuku grass and gain the rank of liberation. Verse 10: "tā" seven times reads eḻutā ("not written"): what can we do about what was not written on our heads?

1

வந்திக்கும் மெய்யடியார் மாலற்ற ஓர்மனத்தில்
சந்திக்கும் எங்கள் சயம்புவே - பந்திக்கும்
வன்மலக்கட் டெல்லாம் வலிகெட் டறநினது
நின்மலக்கண் தண்ணருள்தான் நேர்.

vantikkum meyyaṭiyār mālaṟṟa ōrmaṉattil cantikkum eṅkaḷ cayampuvē - pantikkum vaṉmalakkaṭ ṭellām valiketṭ ṭaṟaniṉatu niṉmalakkaṇ taṇṇaruḷtāṉ nēr.

TRANSLATION – Our self-manifest Lord, you appear in the singular, delusion-free minds of the true devotees who worship you. Grant the cool grace of your pure eyes so all the binding strong fetters of impurity lose their power and break away.

COMMENTARY – God reveals himself only to minds free of confusion. This cool grace alone can dissolve the hard fetters of worldly impurity trapping the soul.

2

சங்கரா முக்கட் சயம்புவே தாழ்சடைமேல்
பொங்கராத் திங்கள் பொலிந்தோனே - வெங்கரா
வாய்நின்று பிள்ளை வரப்பாடும் வன்தொண்டர்க்
காய்நின்று சந்துரைத்த தார்.

caṅkarā mukkaṭ cayampuvē tāḻcaṭaimēl poṅkarāt tiṅkaḷ polintōṉē - veṅkarā vāyniṉṟu piḷḷai varappāṭum vaṉtoṇṭark kāyniṉṟu canturaitta tār.

TRANSLATION – O Sankara, three-eyed self-manifest Lord! You shine with a hissing serpent and the moon on your hanging matted hair. Who stood and acted as a messenger for the fierce devotee Sundarar, who sang to bring a child back from the mouth of a cruel crocodile?

COMMENTARY – Vallalar addresses Siva as Sankara (the bringer of peace) and recalls a miracle from Tamil tradition where the saint Sundarar rescued a swallowed child from a crocodile. The rhetorical question is a joyful reminder that the supreme Lord personally serves his devoted followers.

3

நீலக் களங்கொண்ட நீடொளியே நீள்கங்கை
கோலச் சடைக்கணிந்த கோமளமே - ஞாலத்தில்
அந்தோ சிறியேன் அருளின்றி வாடுவது
சந்தோட மோநின் றனக்கு.

nīlak kaḷaṅkoṇṭa nīṭoḷiyē nīḷkaṅkai kōlac caṭaikkaṇinta kōmaḷamē - ñālattil antō ciṟiyēṉ aruḷiṉṟi vāṭuvatu cantōṭa mōniṉ ṟaṉakku.

TRANSLATION – O boundless light with a blue throat! O beautiful Lord who wears the long river Ganges on your handsome matted hair! Alas, does it bring you joy that I, a lowly one, wither in this world without your grace?

COMMENTARY – Vallalar recalls the Lord's blue throat, a mark left when Siva drank deadly cosmic poison to save the universe. By invoking this extreme act of compassion, Vallalar gently challenges God to show that same mercy to him rather than letting him wither without grace.

4

நான்சிறியேன் என்னினும்இந் நானிலத்தில் நான்செய்பிழை
தான்சிறிதோ அன்றுலகில் தான்பெரிதே - மான்கரத்தோய்
அங்ஙனமே னும்உன் அருட்பெருமைக் கிப்பெருமை
எங்ஙனம்என் றுள்ளம் எழும்.

nāṉciṟiyēṉ eṉṉiṉumin nāṉilattil nāṉceypiḻai tāṉciṟitō aṉṟulakil tāṉperitē - māṉkarattōy aṅṅaṉamē ṉumuṉ aruṭperumaik kipperumai eṅṅaṉameṉ ṟuḷḷam eḻum.

TRANSLATION – Though I am a small being, the wrongs I commit in this vast world are not small. Indeed they are huge. O Lord holding a deer in your hand, even so, my heart rises to ask how this great pile of sins measures against the immense greatness of your grace.

COMMENTARY – Acknowledging his worldly faults, Vallalar measures his burden of wrongdoings against the infinite scale of divine grace. His vast pile of sins is dwarfed by God's boundless mercy. The Lord holds a deer in

his hand, a traditional symbol of a restless mind that God brings to peace. Vallalar trusts his own restless heart will be saved by this grace.

5

ஆவித் துணையேஎன் ஆரமுதே நின்வடிவைப்
பாவித்துள் நையேன்இப் பாவியேன் - சேவித்து
வாழ்த்தேன்நின் பொன்னடியில் வந்தென் தலைகுனித்துத்
தாழ்த்தேன்என் செய்தேன் தவம்.

āvit tuṇaiyē-eṉ āramutē niṉvaṭivaip pāvittuḷ naiyēṉip pāviyēṉ - cēvittu
vāḻttēṉniṉ poṉṉaṭiyil vanteṉ talaikuṉittut tāḻttēṉeṉ ceytēṉ tavam.

TRANSLATION – O companion of my soul, my rare ambrosia! I am a sinner who does not meditate on your form and melt within. I do not worship and praise you. I do not come to your golden feet and bow my head low. What penance have I done?

COMMENTARY – Vallalar grieves over his failure to actively engage in worship. He lists everything he has not done: he has not meditated, praised God, or bowed his head at the golden feet of the divine. Calling God the companion of his soul, he wonders aloud if he has done any true penance at all to deserve salvation.

6

உன்னைநினைந் திங்கே உலாவுகின்றேன் அன்றிஎந்தாய்
பின்னை நினைப்பொன்றும் பெற்றிலேன் - என்னை
விடாதேநின் பொன்னடியை மேவார்சேர் துன்பம்
கொடாதே எனைஏன்று கொள்.

uṉṉainiṉain tiṅkē ulāvukiṉṟēṉ aṉṟi-entāy piṉṉai niṉaippoṉṟum peṟṟilēṉ -
eṉṉai viṭātēniṉ poṉṉaṭiyai mēvārcēr tuṉpam koṭātē eṉai-ēṉṟu koḷ.

TRANSLATION – My Father, I wander here thinking only of you. I hold no other thought. Do not abandon me. Do not inflict on me the sorrow that falls upon those who do not reach your golden feet. Accept me.

COMMENTARY – A mind turned to God holds no room for anything else. Vallalar wanders the world with this single-minded focus, holding no thought but the divine. The only sorrow is being separated from God's presence, pictured here as the golden feet. He pleads to be spared from that pain and taken in.

7

என்னரசே நின்னடிக்கீழ் என்னிடரை நீக்கெனநான்
சொன்னதலால் தாயுடனும் சொன்னேனோ - இன்னுமிந்தத்
துன்பச் சுமையைச் சுமக்கமுடி யாதென்னால்
அன்பர்க் கருள்வோய் அருள்.

eṉṉaracē niṉṉaṭikkīḻ eṉṉiṭarai nīkkeṉanāṉ coṉṉatalāl tāyuṭaṉum coṉṉēṉō - iṉṉumintat tuṉpac cumaiyaic cumakkamuṭi yāteṉṉāl aṉpark karuḷvōy aruḷ.

TRANSLATION – My King, I fell at your feet and asked you to remove my affliction. Did I mention this even to my mother? I can no longer bear this burden of sorrow. O Lord who grants grace to devotees, grant me your grace.

COMMENTARY – God is closer to the soul than a mother is to her child. Vallalar takes his afflictions straight to the divine feet, keeping them secret even from his family. The burden of worldly life has become too heavy to carry alone. He asks for grace, the only remedy for this exhaustion.

8

அன்னேஎன் அப்பாஎன் ஆருயிர்க்கோர் ஆதரவே
என்னேநின் உள்ளம் இரங்கிலையே - பொன்னே
உடையா ரிடைஎன் உளநொந்து வாடிக்
கடையேன் படுந்துயரைக் கண்டு.

aṉṉē-eṉ appā-eṉ āruyirkkōr ātaravē eṉṉēniṉ uḷḷam iraṅkilaiyē - poṉṉē uṭaiyā riṭai-eṉ uḷanontu vāṭik kaṭaiyēṉ paṭuntuyaraik kaṇṭu.

TRANSLATION – My Mother, my Father, the sole support of my precious life, why does your heart not show pity? O golden Lord, you see the sorrow I suffer as the lowest of men, my heart aching and withering among the wealthy.

COMMENTARY – Seeking spiritual truth in a society obsessed with material wealth is isolating. Living among the wealthy who do not share his longing, Vallalar has nowhere else to turn. He cries out to God as his father and mother, begging for pity to relieve the pain of this alienation.

9

பகுதி தகுதி விகுதிஎனும் பாட்டில்
இகலில் இடையை இரட்டித் - தகவின்
அருச்சித்தால் முன்னாம் அதுகடையாம் கண்டீர்

திருச்சிற் சபையானைத் தேர்ந்து.

pakuti takuti vikuti-eṉum pāṭṭil ikalil iṭaiyai iraṭṭit - takaviṉ aruccittāl muṉṉām atukaṭaiyām kaṇṭīr tirucciṟ capaiyāṉait tērntu.

TRANSLATION – In the sequence of root, fitness, and suffix, if you double the middle without conflict and worship worthily, the first becomes the last. Understand this by seeking the Lord of the holy hall of wisdom.

COMMENTARY – A mystical riddle built on Tamil grammatical terms for root words, middle elements, and suffixes. Vallalar suggests that by rearranging these syllables in worthy worship, a hidden truth is revealed. He does not spell out the answer directly, stating the meaning can only be understood by seeking the Lord in the holy hall of wisdom.

10

தாதாதா தாதாதா தாக்குறைக்கென் செய்குதும்யாம்
தாதாதா என்றுலகில் தான்அலைந்தோம் - போதாதா
நந்தா மணியே நமச்சிவா யப்பொருளே
எந்தாய் எனப்புகழ வே.

tātātā tātātā tākkuṟaikkeṉ ceykutumyām tātātā eṉṟulakil tāṉalaintōm - pōtātā nantā maṇiyē namaccivā yapporuḷē entāy eṉappukaḻa vē.

TRANSLATION – "Give, give, give, give, give, give!" What shall we do about this poverty? We wandered the world begging others, "Give, give, give!" Is it not enough simply to praise you, calling out, "O unextinguished gem, O essence of Namashivaya, my Father"?

COMMENTARY – The world forces people into an endless cycle of begging others for survival and favors. Vallalar captures the exhaustion of constantly crying out for help from mortals. Realizing relief cannot come from worldly patrons, he finds sufficiency in praising God, calling upon the sacred mantra *Namashivaya* (adoration to Siva) and recognizing the divine as his provider.

11

பொய்கண்டாய் காமப் புதுமயக்கிற் போய்உழலக்
கைகண்டாய் என்னபலன் கண்டாயே - மெய்கண்ட
பொன்னே அனையார்பால் போய்வணங்கக் கற்றிலையோ
என்னேநின் தன்மைமன மே.

poykaṇṭāy kāmap putumayakkiṟ pōyuḻalak kaikaṇṭāy eṉṉapalaṉ kaṇṭāyē - meykaṇṭa poṉṉē aṉaiyārpāl pōyvaṇaṅkak kaṟṟilaiyō eṉṉēniṉ taṉmaimaṇa mē.

TRANSLATION – O mind, you saw only falsehood. What benefit did you gain by wandering lost in the strange delusion of lust? You experienced it firsthand. Have you not learned to go and bow before the pure, golden ones who have realized the truth? What is this nature of yours, O mind?

COMMENTARY – Sensual desires lead the mind only to falsehood and empty results. Vallalar asks his mind why it chases physical delusions instead of seeking the company of realized saints who know the truth, reminding it that worldly lust offers no benefit.

12

இவ்வழியில் செல்லாதே என்னுடையான் தன்னடிசேர்
அவ்வழியில் செல்என் றடிக்கடிக்குச் - செவ்வழியில்
சொன்னாலும் கேட்கிலைநீ துட்டமன மேஉனக்கிங்
கென்னால் உறவே தினி.

ivvaḻiyil cellātē eṉṉuṭaiyāṉ taṉṉaṭicēr avvaḻiyil celeṉ ṟaṭikkaṭikkuc - cevvaḻiyil coṉṉālum kēṭkilainī tuṭṭamaṇa mē-uṇakkiṅ keṉṉāl uṟavē tiṉi.

TRANSLATION – "Do not go down this path. Walk the path that reaches the feet of my Lord." Even when I tell you this repeatedly and clearly, you do not listen, O wicked mind. What relationship do I have with you anymore?

COMMENTARY – The human mind is often a stubborn, unruly companion that refuses to listen to reason. Because his mind repeatedly ignores instructions to turn toward God and refuses the spiritual path, Vallalar declares he is severing his relationship with it.

13

கால்வாங் கியஉட் கதவம் கொளும்அகத்தின்
பால்வாங் கியகால் பரம்பரனே - மால்வாங்
கரிதாரம் ஊணாதி யாம்மயல்கொண் டேழைப்
பெரிதார ஓர்மொழியைப் பேசு.

kālvāṅ kiya-uṭ katavam koḷumakattiṉ pālvāṅ kiyakāl paramparaṉē - mālvāṅ karitāram ūṇāti yāmmayalkoṇ ṭēḻaip peritāra ōrmoḻiyaip pēcu.

TRANSLATION – O Supreme Lord! This poor soul is caught in the deep delusion of desiring a wife, food, and worldly things. Speak a supreme

word of grace to comfort me when the breath withdraws and the inner door of this body closes.

COMMENTARY – Worldly attachments like family and food create a delusion that distracts the soul from its purpose. Vallalar asks the Supreme Lord for a final word of grace to comfort him at the critical moment of death, when breath stops and the body shuts down.

090. SEEKING THE DIVINE WILL - TIRUKKUṞIPPU NĀṬṬAM - திருக்குறிப்பு நாட்டம்

1

ஆற்றுக் கேபிறைக் கீற்றுக் கேசடை
ஆக்கிச் சேவடி தூக்கி ஆருயிர்ப்
பேற்றுக்கே நடிப்பாய் மணிமன்றில் பெருந்தகையே
சோற்றுக் கேஇதஞ் சொல்லிப் பேதையர்
சூழல் வாய்த்துயர் சூழ்ந்து மேற்றிசைக்
காற்றுக்கே கறங்காய்ச் சுழன்றேனைக் கருதுதியோ.

āṟṟuk kēpiṟaik kīṟṟuk kēcaṭai ākkic cēvaṭi tūkki āruyirp pēṟṟukkē naṭippāy maṇimaṉṟil peruntakaiyē cōṟṟuk kē-itañ collip pētaiyar cūḻal vāyttuyar cūḻntu mēṟṟicaik kāṟṟukkē kaṟaṅkāyc cuḻaṉṟēṉaik karututiyō.

TRANSLATION – O Great One in the ruby hall, you fashioned your matted hair to hold the river and the crescent moon. You lift your red foot and dance for the salvation of precious souls. Will you think of me? I spoke pleasing words just for food, fell into the company of fools, became engulfed in sorrow, and spun like a pinwheel caught in the west wind.

COMMENTARY – Vallalar contrasts God's vast, saving grace with his own worldly distractions. Having chased his next meal by flattering fools, he feels out of control, spinning like a pinwheel in the wind. He wonders if God will still notice him in this scattered state.

2

ஞாலத் தார்தமைப் போலத் தாம்இங்கு
நண்ணு வார்நின்னை எண்ணு வார்மிகு
சீலத்தார் சிவமே எவையும்எனத் தேர்ந்தனரால்
சாலத் தான்கொடுஞ் சாலத் தாலத்தைத்
தாவி நான்பெரும் பாவி ஆயினன்
ஏலத்தார் குழலா ளிடத்தாய்எனை எண்ணுதியோ.

ñālat tārtamaip pōlat tāmiṅku naṇṇu vārniṉṉai eṇṇu vārmiku cīlattār civamē evaiyumeṉat tērntaṉarāl cālat tāṉkoṭuñ cālat tālattait tāvi nāṉperum pāvi āyiṉaṉ ēlattār kuḻalā ḷiṭattāyeṉai eṇṇutiyō.

TRANSLATION – People of great virtue approach you and meditate on you here, living just like ordinary people of the world. They have realized that Sivam is everything. I have become a great sinner, embracing the cruel

poison of grand illusion. O Lord who holds the lady with fragrant hair on your left side, will you think of me?

COMMENTARY – True spiritual masters often live quietly among ordinary people, carrying the realization that *Sivam* (the supreme reality of divine grace) is everything. Vallalar feels he is the exact opposite. Swallowing the poison of worldly illusion, he asks if the Lord will still hold him in thought.

3

அண்ண லேநின்னை எண்ண லேன்என்னை
ஆண்டு கொண்டனை மீண்டும் விண்டனன்
நண்ணலே அறியேன் கடையேன்சிறு நாயனையேன்
பெண்ண லேன்இயல் ஆண லேன்அலிப்
பேய னேன்கொடும் பேதை யேன்பிழை
கண்ணலே புரியா தினும்மீட்கக் கருதுதியோ.

aṇṇa lēniṉṉai eṇṇa lēṉeṉṉai āṇṭu koṇṭaṉai mīṇṭum viṇṭaṉaṉ naṇṇalē aṟiyēṉ kaṭaiyēṉciṟu nāyaṉaiyēṉ peṇṇa lēṉiyal āṇa lēṉalip pēya ṉēṉkoṭum pētai yēṉpiḻai kaṇṇalē puriyā tiṉummīṭkak karututiyō.

TRANSLATION – O Lord, I did not think of you. You took me under your rule, but I parted from you again. I do not know how to draw near to you. I am the lowest, like a little dog. I am not a woman. I am not a true man. I am a fiend of neither nature. I am a severe fool. Will you overlook my faults and still think to redeem me?

COMMENTARY – Vallalar begs for a second chance after turning away from the grace that once saved him. Stripping away all claims to status, dignity, or pride, he calls himself a stray dog who does not know how to approach God. Will God look past these failures and choose to redeem him anyway?

4

வல்லி ஆனந்த வல்லி சேர்மண
வாள னேஅரு ளாள னேமலை
வில்லியாய் நகைத்தே புரம்வீழ்த்த விடையவனே
புல்லி யான்புலைப் போகம் வேட்டுநின்
பொன்ன டித்துணைப் போகம் போக்கினேன்
இல்லிஆர் கடம்போ லிருந்தேன்எனை எண்ணுதியோ.

valli āṉanta valli cērmaṇa vāḷa ṉē-aru ḷāḷa ṉēmalai villiyāy nakaittē puramvīḻtta viṭaiyavaṉē pulli yāṉpulaip pōkam vēṭṭuniṉ poṉṉa ṭittuṇaip pōkam pōkkiṉēṉ illi-ār kaṭampō liruntēṉeṉai eṇṇutiyō.

TRANSLATION – O bridegroom united with Ananda Valli! O Lord of grace! O rider of the bull, who made the mountain your bow and burned the three cities with a laugh! I am a base person. I desired foul fleshly pleasures and lost the bliss of your twin golden feet. I sit here like a pot riddled with holes. Will you think of me?

COMMENTARY – Chasing physical pleasures leaves a person unable to hold onto grace. Vallalar traded divine bliss for base desires, comparing himself to a clay pot riddled with holes that leaks away any goodness poured in. Addressing the Lord united with Ananda Valli (the divine mother of bliss) who destroyed the mythical three cities of the demons, he asks to be remembered even as a broken vessel.

091. THE SOLITARY SACRED LAMENT - TAṉIT TIRUPPULAMPAL - தனித் திருப்புலம்பல்

1

திங்கள் விளங்கும் சடைத்தருவைத் தீம்பாற் சுவையைச் செந்தேனைச்
செங்கை மருவும் செழுங்கனியைச் சீரார் முக்கட் செங்கரும்பை
மங்கை மலையாள் மணந்தபெரு வாழ்வைப் பவள மலைதன்னை
எங்கள் பெருமான் தனைஅந்தோ என்னே எண்ணா திருந்தேனே.

tiṅkaḷ viḷaṅkum caṭaittaruvait tīmpāṟ cuvaiyaic centēṉaic ceṅkai maruvum ceḻuṅkaṉiyaic cīrār mukkaṭ ceṅkarumpai maṅkai malaiyāḷ maṇantaperu vāḻvaip pavaḷa malaitaṉṉai eṅkaḷ perumāṉ taṉai-antō eṉṉē eṉṉā tiruntēṉē.

TRANSLATION – The tree of matted hair where the moon shines, the taste of sweet milk, the pure honey, the rich fruit held in the red hands, the excellent three-eyed red sugarcane, the great life wedded to the mountain's daughter, the coral mountain, our great Lord. Alas, why did I remain without thinking of Him?

COMMENTARY – Vallalar describes the divine presence in terms of pure sweetness, calling God milk, honey, rich fruit, and sugarcane. He pairs these sweet tastes with familiar images of Siva, such as the moon in his matted hair and his marriage to the mountain goddess Parvati. Vallalar asks himself how he could have possibly forgotten a Lord who offers such rich spiritual nourishment.

2

அன்பர் இதய மலர்க்கோயில் அமர்ந்த பரமா னந்தத்தைத்
துன்பம் அகலச் சுகமளிக்கும் தூய துணையைச் சுயஞ்சுடரை
வன்ப ரிடத்தின் மருவாத மணியை மணியார் மிடற்றானை
இன்ப நிறைவை இறையோனை என்னே எண்ணா திருந்தேனே.

aṉpar itaya malarkkōyil amarnta paramā ṉantattait tuṉpam akalac cukamaḷikkum tūya tuṇaiyaic cuyañcuṭarai vaṉpa riṭattiṉ maruvāta maṇiyai maṇiyār miṭaṟṟāṉai iṉpa niṟaivai iṟaiyōṉai eṉṉē eṉṉā tiruntēṉē.

TRANSLATION – The supreme bliss seated in the flower temple of the devotees' hearts, the pure companion who dispels sorrow and grants comfort, the self-luminous light, the gem who does not approach the hard-hearted, the one with a gem-like throat, the fullness of joy, the sovereign. Why did I remain without thinking of Him?

COMMENTARY – God dwells within the loving hearts of devotees, acting as a pure companion who removes sorrow and brings perfect bliss. Vallalar notes that this divine light avoids the hard-hearted entirely. True connection requires a tender, compassionate heart, and Vallalar laments ever losing sight of this joyful inner presence.

3

ஒருமைப் பயனை ஒருமைநெறி உணர்ந்தார் உணர்வின் உள்ளுணர்வைப்
பெருமைக் கதியைப் பசுபதியைப் பெரியோர் எவர்க்கும் பெரியோனை
அருமைக் களத்தில் கருமைஅணி அம்மான் தன்னை எம்மானை
இருமைப் பயனுந் தருவானை என்னே எண்ணா திருந்தேனே.

orumaip payaṉai orumaineṟi uṇarntār uṇarviṉ uḷḷuṇarvaip perumaik katiyaip pacupatiyaip periyōr evarkkum periyōṉai arumaik kaḷattil karumai-aṇi ammāṉ taṉṉai emmāṉai irumaip payaṉun taruvāṉai eṉṉē eṇṇā tiruntēṉē.

TRANSLATION – The fruit of unity, the inner awareness within the awareness of those who know the path of unity, the exalted refuge, the Lord of souls, the one greater than all the great ones, the father who wears blackness on his precious throat, my Lord, the one who grants the fruits of both worlds. Why did I remain without thinking of Him?

COMMENTARY – God is discovered through the path of unity, revealing himself as deep inner awareness. The dark mark on Siva's throat refers to the classic story of him swallowing poison to save the world, a symbol of supreme compassion.

4

கறையோர் கண்டத் தணிந்தருளும் கருணா நிதியைக் கண்ணுதலை
மறையோன் நெடுமாற் கரியசிவ மலையை அலையில் வாரிதியைப்
பொறையோர் உள்ளம் புகுந்தொளிரும் புனித ஒளியைப் பூரணனாம்
இறையோன் தன்னை அந்தோநான் என்னே எண்ணா திருந்தேனே.

kaṟaiyōr kaṇṭat taṇintaruḷum karuṇā nitiyaik kaṇṇutalai maṟaiyōṉ neṭumāṟ kariyaciva malaiyai alaiyil vāritiyaip poṟaiyōr uḷḷam pukuntoḷirum puṉita oḷiyaip pūraṇaṉām iṟaiyōṉ taṉṉai antōnāṉ eṉṉē eṇṇā tiruntēṉē.

TRANSLATION – The treasure of compassion who gracefully wears the dark stain on his throat, the one with a forehead eye, the Siva mountain difficult for Brahma and tall Vishnu to comprehend, the waveless ocean, the pure light that enters and shines in the hearts of the patient, the perfect sovereign. Alas, why did I remain without thinking of Him?

COMMENTARY – God is a pure light that makes its home only in patient, compassionate hearts. This presence is beyond the understanding of even the great gods Brahma and Vishnu. Vallalar likens the divine to a still, waveless ocean, wondering how anyone could forget such a vast truth.

092. THE SUPREME SECRET - PARAMA RĀSIYAM

- பரம ராசியம்

1

விதிஎ லாம்விலக் கெனவிலக் கிடுவேன்
விலக்கெ லாங்கொண்டு விதிஎன விதிப்பேன்
நிதிஎ லாம்பெற நினைத்தெழு கின்றேன்
நிலமெ லாங்கொளும் நினைப்புறு கின்றேன்
எதிஎ லாம்வெறுத் திட்டசிற் றூழை
இன்பெ லாங்கொள எண்ணிநின் றயர்வேன்
பதிஎ லாங்கடந் தெவ்வணம் உய்வேன்
பரம ராசியப் பரம்பரப் பொருளே.

viti-e lāmvilak keṉavilak kiṭuvēṉ vilakke lāṅkoṇṭu viti-eṉa vitippēṉ niti-e lāmpeṟa niṉaitteḻu kiṉṟēṉ nilame lāṅkoḷum niṉaippuṟu kiṉṟēṉ eti-e lāmveṟut tiṭṭaciṟ ṟūḻai iṉpe lāṅkoḷa eṉṉiniṉ ṟayarvēṉ pati-e lāṅkaṭan tevvaṇam uyvēṉ parama rāciyap paramparap poruḷē.

TRANSLATION – I reject all prescribed rules as prohibitions. I take all prohibitions and establish them as rules. I rise up with the thought of acquiring all wealth. I harbor thoughts of possessing all lands. I stand exhausted, hoping to reap every pleasure from this petty worldly life that ascetics have completely rejected. How will I cross all realms and find salvation, O Supreme Reality of the ultimate secret?

COMMENTARY – Vallalar confesses to a mind in rebellion against spiritual discipline. Reversing rules and prohibitions, he is exhausted from squeezing pleasure out of the worldly life that ascetics have abandoned. He asks the divine reality how someone so trapped by greed can ever reach spiritual freedom.

2

செடிய னேன்கடுந் தீமையே புரிவேன்
தெளிவி லேன்மனச் செறிவென்ப தறியேன்
கொடிய னேன்கொடுங் கொலைபயில் இனத்தேன்
கோள னேன்நெடு நீளவஞ் சகனேன்
அடிய னேன்பிழை அனைத்தையும் பொறுத்துன்
அன்பர் தங்களோ டின்புற அருள்வாய்
படிஅ னேகமுங் கடந்தசிற் சபையில்

> பரம ராசியப் பரம்பரப் பொருளே.

ceṭiya ṉēṉkaṭun tīmaiyē purivēṉ teḷivi lēṉmaṉac ceṟiveṉpa taṟiyēṉ koṭiya ṉēṉkoṭuṅ kolaipayil iṉattēṉ kōḷa ṉēṉneṭu nīḷavañ cakaṉēṉ aṭiya ṉēṉpiḻai aṉaittaiyum poṟuttuṉ aṉpar taṅkaḷō ṭiṉpuṟa aruḷvāy paṭi-a ṉēkamuṅ kaṭantaciṟ capaiyil parama rāciyap paramparap poruḷē.

TRANSLATION – I am a sinner. I commit only harsh evil. I lack clarity. I do not know mental focus. I am cruel. I am of those who practise cruel murder. I am treacherous. I am an endless deceiver. Forgive all the faults of this devotee. Grant your grace so I may rejoice in the company of your lovers, O Supreme Reality of the ultimate secret in the Chit Sabhai that transcends countless worlds.

COMMENTARY – Vallalar lists his deepest faults, calling himself cruel, deceitful, and entirely lacking in mental focus. He counts himself among those who practise cruel murder (kolai). This points directly to Vallalar's core teaching of Jeevakarunyam (compassion for all living beings): the murder of any living being bars the way to God. He begs the divine in the *Chit Sabhai* (the Hall of Consciousness) to forgive these terrible sins and grant him a place among true devotees.

093. SACRED PRAISE - TIRUPPUKAḶCHSI -
திருப்புகழ்ச்சி

1

திருவுளந் தெரியேன் திகைப்புறு கின்றேன்
சிறியரிற் சிறியனேன் வஞ்சக்
கருவுளக் கடையேன் பாவியேன் கொடிய
கன்மனக் குரங்கனேன் அந்தோ
வெருவுறு கின்றேன் அஞ்சல்என் றின்னே
விரும்பிஆட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மருவுமா கருணைப் பெருங்கடல் அமுதே
வள்ளலே என்பெரு வாழ்வே.

tiruvuḷan teriyēṉ tikaippuṟu kiṉṟēṉ ciṟiyariṟ ciṟiyaṉēṉ vañcak karuvuḷak kaṭaiyēṉ pāviyēṉ koṭiya kaṉmaṉak kuraṅkaṉēṉ antō veruvuṟu kiṉṟēṉ añcaleṉ ṟiṉṉē virumpi-āṭ koḷḷutal vēṇṭum maruvumā karuṇaip peruṅkaṭal amutē vaḷḷalē eṉperu vāḻvē.

TRANSLATION – I do not know Your divine will. I stand bewildered. I am the smallest of the small. I am the lowest of the low with a deceitful core. I am a sinner. I am a monkey with a cruel, stony heart. Alas, I am terrified. You must willingly take me under Your rule right now, saying, "Do not fear." O nectar of the great, vast ocean of grace! O Benefactor! O my great life!

COMMENTARY – Vallalar confesses feeling unworthy. Stripped of pride, he stands terrified by his own flaws and asks for immediate rescue, pleading for the divine reassurance of "Do not fear."

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2

தாயும் தந்தையும் தெய்வமும் குருவும்
தாங்கு கின்றதோர் தலைவனும் பொருளும்
ஆயும் இன்பமும் அன்பும்மெய் அறிவும்
அனைத்தும் நீஎன ஆதரித் திருந்தேன்
ஏயும் என்னள விரக்கம்ஒன் றிலையேல்
என்செய் வேன்இதை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
சேயும் நின்னருள் நசைஉறுங் கண்டாய்
தில்லை மன்றிடைத் திகழ்ஒளி விளக்கே.

tāyum tantaiyum teyvamum kuruvum tāṅku kiṉṟatōr talaivaṉum poruḷum āyum iṉpamum aṉpummey aṟivum aṉaittum nī-eṉa ātarit tiruntēṉ ēyum eṉṉaḷa virakkamoṉ ṟilaiyēl eṉcey vēṉitai yārkkeṭut turaippēṉ cēyum niṉṉaruḷ nacai-uṟuṅ kaṇṭāy tillai maṉṟiṭait tikaḻoḷi viḷakkē.

TRANSLATION – Mother, father, God, Guru, the Lord who sustains me, wealth, exquisite joy, love, and true knowledge: I sought refuge in You, knowing You are all these things. If You have no compassion for me, what will I do? To whom will I tell this? Look, this child longs for Your grace. O shining lamp of light in the hall of Thillai!

COMMENTARY – God is the single source of every relationship and comfort we seek in the world. Having placed all his trust in this divine presence, Vallalar asks where a child could go if denied compassion. His devotion leaves no backup plan if grace is withheld. Thillai is the ancient name for the sacred town of Chidambaram, representing the core of cosmic awareness.

> எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3

> அருள்பழுத் தோங்கும் கற்பகத் தருவே
> அருண்மருந் தொளிர்குணக் குன்றே
> அருள்எனும் அமுதந் தரும்ஒரு கடலே
> அருட்கிர ணங்கொளும் சுடரே
> அருள்ஒளி வீசும் அரும்பெறன் மணியே
> அருட்சுவை கனிந்தசெம் பாகே
> அருள்மணம் வீசும் ஒருதனி மலரே
> அருண்மய மாம்பர சிவமே.

aruḷpaḻut tōṅkum kaṟpakat taruvē aruṇmarun toḷirkuṇak kuṉṟē aruḷeṉum amutan tarumoru kaṭalē aruṭkira ṇaṅkoḷum cuṭarē aruḷoḷi vīcum arumpeṟaṉ maṇiyē aruṭcuvai kaṉintacem pākē aruḷmaṇam vīcum orutaṉi malarē aruṇmaya māmpara civamē.

TRANSLATION – O wish-fulfilling tree that grows tall and ripens with grace! O shining mountain of virtues, the medicine of grace! O unique ocean that yields the nectar of grace! O flame possessing rays of grace! O rare, precious gem radiating the light of grace! O perfect syrup ripened with the sweet taste of grace! O incomparable solitary flower radiating the fragrance of grace! O transcendent Supreme Being entirely filled with grace!

COMMENTARY – Every image is saturated with divine grace, known in Tamil as *arul*. The supreme being is made of this grace. The repetition creates a cascading feeling of abundance, showing that at the highest level of spiritual vision, there is nothing left to experience except grace itself.

094. SACRED VIRUTTAMS SUNG SINGLY - TAṈIT TIRUVIRUTTAM - தனித் திருவிருத்தம்

Editor's note: this poem mixes metres; a new metre is named above the verse it begins. Verses 48 to 57 are not in the 1896 edition. Verse 57 is a puzzle on āvi (ஆவி) and īraintu (ஈரைந்து, "ten"): chanting with ya (the soul's letter) placed after Si removes calamities, ends the five impurities and brings devotion.

1

நீர்பூத்த வேணியும் ஆனந்தம் பூத்து நிறைமதியின்
சீர்பூத் தமுத இளநகை பூத்த திருமுகமும்
பார்பூத்த பச்சைப் பசுங்கொடி பூத்தசெம் பாகமும்ஓர்
கார்பூத்த கண்டமும் கண்பூத்த காலும்என் கண்விருந்தே.

nīrpūtta vēṇiyum āṉantam pūttu niṟaimatiyiṉ cīrpūt tamuta iḷanakai pūtta tirumukamum pārpūtta paccaip pacuṅkoṭi pūttacem pākamumōr kārpūtta kaṇṭamum kaṇpūtta kālumeṉ kaṇviruntē.

TRANSLATION – The matted hair blooming with the river, the divine face blooming with bliss and the radiance of the full moon alongside a nectar-like tender smile, the red half blooming with the green creeper of the Goddess who brought forth the earth, the neck blooming with dark cloud-like poison, and the feet blooming with eyes of grace constitute a feast for my eyes.

COMMENTARY – The divine form is a vivid, blooming vision of grace. Every traditional feature of Siva, from the river flowing through his hair to the green form of the Goddess sharing his body, becomes a visual feast.

2

வீழாக ஞான்றசெவ் வேணிப் பிரான்என் வினைஇரண்டும்
கீழாக நான்அதன் மேலாக நெஞ்சக் கிலேசமெல்லாம்
பாழாக இன்பம் பயிராக வாய்க்கில்அப் பாற்பிறவி
ஏழாக அன்றிமற் றெட்டாக இங்கென்னை என்செயுமே.

vīḻāka ñāṉṟacev vēṇip pirāṉeṉ viṉai-iraṇṭum kīḻāka nāṉataṉ mēlāka neñcak kilēcamellām pāḻāka iṉpam payirāka vāykkilap pāṟpiṟavi ēḻāka aṉṟimaṟ ṟeṭṭāka iṅkeṉṉai eṉceyumē.

TRANSLATION – If the Lord with red matted hair hanging down like aerial roots causes my two karmas to stay beneath me and places me above them, destroying all the afflictions of my heart and cultivating joy as a crop, then

what does it matter if my subsequent births number seven or eight? What harm can they do to me here?

COMMENTARY – When divine grace lifts a person above the burden of past actions, the fear of future lifetimes vanishes. The two karmas are the accumulated results of good and bad deeds, which usually bind the soul to endless rebirths. If the heart is filled with spiritual joy, the cycle of birth and death loses its power to harm.

3

ஆயிரங் கார்முகில் நீர்விழி நீர்தர ஐயநின்பால்
சேயிரங் கார்எனக் கென்றேநின் பொற்பதம் சிந்திக்கின்றேன்
நீஇரங் காய்எனில் என்செய்கு வேன்இந் நிலத்திற்பெற்ற
தாய்இரங் காள்என்ப துண்டோதன் பிள்ளை தளர்ச்சிகண்டே.

āyiraṅ kārmukil nīrviḻi nīrtara aiyaniṉpāl cēyiraṅ kāreṉak keṉṟēniṉ poṟpatam cintikkiṉṟēṉ nī-iraṅ kāyeṉil eṉceyku vēṉin nilattiṟpeṟṟa tāyiraṅ kāḷeṉpa tuṇṭōtaṉ piḷḷai taḷarccikaṇṭē.

TRANSLATION – With eyes shedding tears like a thousand dark rain clouds, O Lord, I meditate on Your golden feet, realizing that others will not pity this child. If You do not show mercy, what will I do? Is it ever said in this world that a mother who bore a child refuses to show mercy when she sees her child's distress?

COMMENTARY – The relationship between the soul and God is compared to a child crying for its mother. Recognizing that the world offers no real comfort, Vallalar sheds tears like heavy rain, trusting that a true mother can never ignore her child's distress.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

4

செம்பவளத் தனிக்குன்றே அருளா னந்தச்
செழுங்கனியே முக்கணுடைத் தேவே மூவா
அம்புவிநீர் அனல்வளிவான் ஆதி யாய
அரசேஎன் ஆருயிர்க்கோர் அரண மாகும்
சம்புசிவ சயம்புவே சங்க ராவெண்
சைலம்வளர் தெய்வதவான் தருவே மிக்க
வம்பவிழ்மென் குழல்ஒருபால் விளங்க ஓங்கும்
மழவிடைமேல் வருங்காட்சி வழங்கு வாயே.

cempavaḷat taṉikkuṉṟē aruḷā ṉantac ceḻuṅkaṉiyē mukkaṇuṭait tēvē mūvā ampuvinīr aṉalvaḷivāṉ āti yāya aracē-eṉ āruyirkkōr araṇa mākum campuciva cayampuvē caṅka rāveṇ cailamvaḷar teyvatavāṉ taruvē mikka vampaviḻmeṉ kuḻalorupāl viḷaṅka ōṅkum maḷaviṭaimēl varuṅkāṭci vaḷaṅku vāyē.

TRANSLATION – O unique mountain of red coral! O lush fruit of blissful grace! O three-eyed God! O King who became the primal elements of eternal earth, water, fire, wind, and sky! O Sambhu, Siva, Svayambhu, and Sankara who stands as a fortress for my precious life! O divine celestial tree growing on the white mountain! Grant me the vision of You arriving on the lofty young bull, with the Goddess whose soft fragrant hair blossoms shining on one side.

COMMENTARY – God is addressed as the origin of all physical elements and the protector of life. Sambhu, Siva, Svayambhu, and Sankara are traditional titles praising the divine as the self-created source of peace and goodness. Vallalar begs for a direct vision of this supreme reality, asking to see the Lord and Goddess arriving together.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5

நீடுகின்ற மாமறையும் நெடுமாலும் திசைமுகனும் நிமல வாழ்க்கை
நாடுகின்ற முனிவரரும் உருத்திரரும் தேடஅருள் நாட்டங் கொண்டு
பாடுகின்ற மெய்யடியர் உளம்விரும்பி ஆநந்தப் படிவ மாகி
ஆடுகின்ற மாமணியை ஆரமுதை நினைந்துநினைந் தன்பு செய்வாம்.

nīṭukiṉṟa māmaṟaiyum neṭumālum ticaimukaṉum nimala vāḻkkai nāṭukiṉṟa muṉivararum uruttirarum tēṭa-aruḷ nāṭṭaṅ koṇṭu pāṭukiṉṟa meyyaṭiyar uḷamvirumpi ānantap paṭiva māki āṭukiṉṟa māmaṇiyai āramutai niṉaintuniṉain taṉpu ceyvām.

TRANSLATION – While the enduring great Vedas, the great Vishnu, the four-faced Brahma, the Rudras, and the sages seeking a pure life all search for Him, He fixes His gaze of grace upon the true devotees who sing His praise. Desiring their hearts, He takes a form of bliss. Let us constantly think of that dancing great gem, that rare nectar, and shower our love upon Him.

COMMENTARY – The highest gods and the oldest scriptures search endlessly for the supreme truth without finding it. Yet the divine freely reveals itself to devotees who sing with pure love. True connection to God

is found through affection and a devoted heart, rather than through grand spiritual quests.

வேறு

6

மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே போற்றி
கறைமணி கண்ட போற்றி கண்ணுதற் கரும்பே போற்றி
பிறைமுடிச் சடைகொண் டோங்கும் பேரருட் குன்றே போற்றி
சிறைதவிர்த் தெனையாட் கொண்ட சிவசிவ போற்றி போற்றி.

maṟaimuṭi viḷakkē pōṟṟi māṇikka malaiyē pōṟṟi kaṟaimaṇi kaṇṭa pōṟṟi
kaṇṇutaṟ karumpē pōṟṟi piṟaimuṭic caṭaikoṇ ṭōṅkum pēraruṭ kuṉṟē pōṟṟi
ciṟaitavirt teṉaiyāṭ koṇṭa civaciva pōṟṟi pōṟṟi.

TRANSLATION – Praise to the lamp at the crown of the Vedas! Praise to the mountain of rubies! Praise to the Lord with the dark-gem throat! Praise to the sweet sugarcane with an eye on the forehead! Praise to the hill of great grace rising with matted locks bearing the crescent moon! Praise, praise to Siva Siva, who dispelled my imprisonment and took me as his own!

COMMENTARY – God is addressed as the final truth of the ancient scriptures (the Vedas) and praised for classic attributes: the throat darkened by swallowing poison to save the world, the crescent moon in his matted hair, and the third eye of wisdom. Through these familiar forms, Vallalar expresses gratitude for the grace that freed him from the prison of worldly illusion.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

7

செய்வகை அறியேன் மன்றுண்மா மணிநின்
திருவுளக் குறிப்பையுந் தெரியேன்
உய்வகை அறியேன் உணர்விலேன் அந்தோ
உறுகண்மேல் உறுங்கொல்என் றுலைந்தேன்
மெய்வகை அடையேன் வேறெவர்க் குரைப்பேன்
வினையனேன் என்செய விரைகேன்
பொய்வகை உடையேன் எங்ஙனம் புகுகேன்
புலையனேன் புகல்அறி யேனே.

ceyvakai aṟiyēṉ maṉṟuṇmā maṇiniṉ tiruvuḷak kuṟippaiyun teriyēṉ uyvakai
aṟiyēṉ uṇarvilēṉ antō uṟukaṇmēl uṟuṅkoleṉ ṟulaintēṉ meyvakai aṭaiyēṉ

vēṟevark kuraippēṉ viṉaiyaṉēṉ eṉceya viraikēṉ poyvakai uṭaiyēṉ eṅṅaṉam pukukēṉ pulaiyaṉēṉ pukalaṟi yēṉē.

TRANSLATION – I do not know what to do. O great gem in the Hall, I do not understand the intention of your divine will. I do not know the way to salvation. I have no awareness. Alas, I tremble wondering if suffering will pile upon suffering. I do not attain the state of truth. To whom else shall I speak? I am bound by karma. What shall I rush to do? I possess a false nature. How will I enter? I am lowly and know no refuge.

COMMENTARY – Total surrender often begins with an honest admission of helplessness. Stripped of confidence, Vallalar confesses his ignorance, his fears of endless suffering, and the heavy burden of his past actions (*karma*). He stands before divine grace feeling false and unworthy, yet brings this exact brokenness directly to God. True refuge is found when we realize we have nowhere else to go.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

8

நிதியைநினைந் துனைமறந்த மதியைநினைந் தழுகேனோ நிமலா னந்தக்
கதியைஇகழ்ந் திருள்விழைந்த விதியைநினைந் தழுகேனோ கண்போல் வாய்ந்த
பதியைஉனைப் பாடாத பாட்டைநினைந் தழுகேனோ படிற்று நெஞ்சச்
சதியைநினைந் தழுகேனோ யாதுகுறித் தழுகேன்இத் தமிய னேனே.

nitiyainiṉain tuṉaimaṟanta matiyainiṉain taḻukēṉō nimalā ṉantak katiyai-ikaḻn tiruḷviḻainta vitiyainiṉain taḻukēṉō kaṇpōl vāynta patiyai-uṉaip pāṭāta pāṭṭainiṉain taḻukēṉō paṭiṟṟu neñcac catiyainiṉain taḻukēṉō yātukuṟit taḻukēṉit tamiya ṉēṉē.

TRANSLATION – Shall I weep thinking of the mind that forgot you while thinking of wealth? Shall I weep thinking of the fate that despised the path of pure bliss and desired darkness? Shall I weep thinking of the poetry that fails to sing of you, the Lord who is as precious as an eye? Shall I weep thinking of the treachery of my deceitful heart? Over what shall I weep, a lonely wretch?

COMMENTARY – The regret here is raw and directed inward. Looking back, Vallalar sees how his mind chased wealth instead of divine truth, how his choices favored the darkness of ignorance over pure joy, and how even his poetry failed to praise God. He realizes his own heart has betrayed him at every turn. He mourns the inner habits that keep the soul separated from grace.

வேறு

9

தாய்தடை என்றேன் பின்னர்த் தாரமே தடைஎன் றேன்நான்
சேய்தடை என்றேன் இந்தச் சிறுதடை எல்லாந் தீர்ந்தும்
தோய்தடைச் சிறியேன் இன்னுந் துறந்திலேன் எனைத் தடுக்க
ஏய்தடை யாதோ எந்தாய் என்செய்கேன் என்செய் கேனே.

tāytaṭai eṉṟēṉ piṉṉart tāramē taṭai-eṉ ṟēṉṉāṉ cēytaṭai eṉṟēṉ intac ciṟutaṭai ellān tīrntum tōytaṭaic ciṟiyēṉ iṉṉun tuṟantilēṉ eṉait taṭukka ēytaṭai yātō entāy eṉceykēṉ eṉcey kēṉē.

TRANSLATION – I said my mother was a hindrance. Then I said my wife was a hindrance. I said my children were a hindrance. Even after all these small hindrances ended, I, a lowly one bound by attachments, have still not renounced the world. What is the hindrance that stops me now? O my Father, what will I do? What will I do?

COMMENTARY – It is a common human habit to blame family obligations for our lack of spiritual progress. Vallalar admits he used his mother, wife, and children as excuses for remaining tangled in the material world. Now that those external ties are gone, he realizes he is still bound by his inner attachments. The real obstacle was never the people around him; it was his own mind.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

10

எண்கடந்த உயிர்கள்தொறும் ஒளியாய் மேவி
இருந்தருளும் பெருவாழ்வே இறையே நின்றன்
விண்கடந்த பெரும்பதத்தை விரும்பேன் தூய்மை
விரும்புகிலேன் நின்அருளை விழைந்தி லேன்நான்
பெண்கடந்த மயல்எனும்ஓர் முருட்டுப் பேயாற்
பிடிஉண்டேன் அடிஉண்ட பிஞ்சு போன்றேன்
கண்கடந்த குருட்டுமர் கதைபோல் நின்சீர்
கண்டுரைப்பல் என்கேனோ கடைய னேனே.

eṇkaṭanta uyirkaḷtoṟum oḷiyāy mēvi iruntaruḷum peruvāḻvē iṟaiyē niṉṟaṉ viṇkaṭanta perumpatattai virumpēṉ tūymai virumpukilēṉ niṉaruḷai viḻainti lēṉṉāṉ peṇkaṭanta mayaleṉumōr muruṭṭup pēyāṟ piṭi-uṇṭēṉ aṭi-uṇṭa piñcu pōṉṟēṉ kaṇkaṭanta kuruṭṭūmar kataipōl niṉcīr kaṇṭuraippal eṉkēṉō kaṭaiya ṉēṉē.

TRANSLATION – O great life, O Lord who gracefully abides as the light in countless souls! I do not desire the great realm beyond the heavens. I do not desire purity. I have not longed for your grace. I am seized by a crude demon of extreme delusion over women. I am like a bruised tender fruit. Will I, the lowliest wretch, claim to have seen and spoken of your glory like the tale of a blind and mute person?

COMMENTARY – God is present as a guiding light within every living soul, yet Vallalar feels disconnected from this inner truth. He confesses to being consumed by worldly desires, comparing himself to a delicate fruit that has been bruised and ruined. Because his life is dominated by delusion rather than a longing for grace, he feels fraudulent speaking of God's glory. He asks how someone who is spiritually blind and mute can claim to witness the divine.

வேறு

11

மின்னைப் போல்இடை மெல்இய லார்என்றே
விடத்தைப் போல்வரும் வெம்மனப் பேய்களைப்
பொன்னைப் போல்மிகப் போற்றி இடைநடுப்
புழையி லேவிரல் போதப்பு குத்திஈத்
தன்னைப் போல்முடை நாற்றச்ச லத்தையே
சந்த னச்சலந் தான்எனக் கொள்கின்றேன்
என்னைப் போல்வது நாய்க்குலம் தன்னிலும்
இல்லை அல்ல தெவற்றினும் இல்லையே.

miṉṉaip pōliṭai meliya lāreṉṟē viṭattaip pōlvarum vemmaṉap pēykaḷaip poṉṉaip pōlmikap pōṟṟi iṭainaṭup puḻaiyi lēviral pōtappu kutti-īt taṉṉaip pōlmuṭai nāṟṟacca lattaiyē canta ṉaccalan tāṉeṉak koḷkiṉṟēṉ eṉṉaip pōlvatu nāykkulam taṉṉilum illai alla tevaṟṟiṉum illaiyē.

TRANSLATION – Believing them to be gentle women with waists like lightning, I praise those cruel-minded demons, who come like poison, as though they were fine gold. Inserting my fingers into the central hole, I treat that foul-smelling fluid, which stinks of dead flies, as if it were sandalwood water. There is no one like me even among the race of dogs or in any other species.

COMMENTARY – Lust is a delusion that mistakes physical foulness for sweet fragrance. Vallalar looks back in intense disgust at his past desires. He describes physical attraction as a trap that makes a person behave

worse than a wandering dog. He uses shocking imagery to break the illusion of physical beauty and expose the reality of the flesh.

> அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

12

> கள்உருகும் மலர்மணம்போல் கலந்தெங்கும் நிறைந்தோய்நின் கருணைக் கந்தோ
> முள்உருகும் வலியபராய் முருடுருகும் உருகாத முறைசேர் கல்லும்
> வள்உருகும் மலைஉருகும் மண்உருகும் மரம்உருகும் மதியி லேன்றன்
> உள்உருகும் வகையிலைஎன் செய்கேன்நான் ஏன்பிறந்தேன் ஒதிய னேனே.

kaḷurukum malarmaṇampōl kalanteṅkum niṟaintōyiniṉ karuṇaik kantō muḷurukum valiyaparāy muruṭurukum urukāta muṟaicēr kallum vaḷurukum malai-urukum maṇurukum maramurukum matiyi lēṉṟaṉ uḷurukum vakaiyilai-eṉ ceykēṉnāṉ ēṉpiṟantēṉ otiya ṉēṉē.

TRANSLATION – O Lord who pervades everywhere, mingling like the fragrance of a honey-dripping flower. Alas, by your grace, a thorn melts. Hard wood melts. Unmelting stone melts. Sharp iron melts. A mountain melts. Earth melts. A tree melts. But there is no way for the inner heart of this senseless person to melt. What will I do? Why was I born as such an ignorant fool?

COMMENTARY – God's grace is powerful enough to melt solid stone, sharp iron, and entire mountains. Yet Vallalar feels sorrow because his own heart remains unyielding to that same divine presence. He wonders why he was born if he cannot feel the softening power of grace that transforms the hardest things in nature.

13

> மன்உயிர்க்குத் தாய்தந்தை குருதெய்வம் உறவுமுதல் மற்றும் நீயே
> பின்உயிர்க்கோர் துணைவேறு பிறிதிலைஎன் றியான்அறிந்த பின்பொய்யான
> மின்உடற்குத் தாய்தந்தை யாதியரை மதித்தேனோ விரும்பி னேனோ
> என்உயிர்க்குத் துணைவாநின் ஆணைஒன்றும் அறியேன்நான் இரங்கி டாயே.

maṉuyirkkut tāytantai kuruteyvam uṟavumutal maṟṟum nīyē piṉuyirkkōr tuṇaivēṟu piṟitilai-eṉ ṟiyāṉaṟinta piṉpoyyāṉa miṉuṭaṟkut tāytantai yātiyarai matittēṉō virumpi ṉēṉō eṉuyirkkut tuṇaivāniṉ āṇai-oṉṟum aṟiyēṉnāṉ iraṅki ṭāyē.

TRANSLATION – For the eternal soul, You alone are mother, father, guru, God, relative, and all else. After I realized there is no other companion for

the soul, did I respect or desire the mother, father, and others connected to this false body that flashes like lightning? O companion of my soul, I swear by Your command, I know nothing else. Please show me mercy.

COMMENTARY – God is the soul's only true family, teacher, and companion. Earthly parents and relatives belong only to the physical body, which vanishes as quickly as a flash of lightning. Having realized this truth, Vallalar swears he no longer places his hope in human relationships. He asks only for divine mercy, knowing God is the only bond that lasts forever.

14

மாற்றரிய பசும்பொன்னே மணியேஎன் கண்ணேகண் மணியே யார்க்குந்
தோற்றரிய சுயஞ்சுடரே ஆனந்தச் செழுந்தேனே சோதி யேநீ
போற்றரிய சிறியேனைப் புறம்விடினும் வேற்றவர்பாற் போகேன் வேதம்
தேற்றரிய திருவடிக்கண் பழிவிளைப்பேன் நின்ஆணைச் சிறிய னேனே.

māṟṟariya pacumpoṉṉē maṇiyē-eṉ kaṇṇēkaṇ maṇiyē yārkkun tōṟṟariya cuyañcuṭarē āṉantac ceḻuntēṉē cōti yēnī pōṟṟariya ciṟiyēṉaip puṟamviṭiṉum vēṟṟavarpāṟ pōkēṉ vētam tēṟṟariya tiruvaṭikkaṇ paḻiviḷaippēṉ niṉāṇaic ciṟiya ṉēṉē.

TRANSLATION – O pure gold of unchangeable quality, O gem, O my eye, O pupil of my eye. O self-effulgent flame hard for anyone to perceive, O rich honey of bliss, O Jothi. Even if You cast away this low person who cannot adequately praise You, I will not go to others. I will bring blame upon Your holy feet, which even the Vedas struggle to understand. I swear by Your command, I am only a lowly person.

COMMENTARY – True devotion means refusing to seek comfort elsewhere, even if God seems to reject you. Vallalar addresses the divine light directly as Jothi, calling it his very eyesight and greatest treasure. He warns God that if he is cast aside, he will never turn to another deity. Instead, he will stay and lay the blame for his ruin at God's own feet.

15

உள்உணர்வோர் உளத்துநிறைந் தூற்றெழுந்த தெள்ளமுதே உடையாய் வஞ்ச
நள்உணர்வேன் சிறிதேனும் நலமறியேன் வெறித்துழலும் நாயிற் பொல்லேன்
வெள்உணர்வேன் எனினும்என்னை விடுதியோ விடுதியேல் வேறென் செய்கேன்
தள்உணர்வோன் எனினும்மகன் தனைஈன்றோர் புறம்பாகத் தள்ளார் அன்றே.

uḷuṇarvōr uḷattuniṟain tūṟṟeḻunta teḷḷamutē uṭaiyāy vañca naḷuṇarvēṉ ciṟitēṉum nalamaṟiyēṉ veṟittuḷalum nāyiṟ pollēṉ veḷuṇarvēṉ eṉiṉumeṉṉai viṭutiyō viṭutiyēl vēṟeṉ ceykēṉ taḷuṇarvōṉ eṉiṉummakaṉ taṉai-īṉṟōr puṟampākat taḷḷār aṉṟē.

TRANSLATION – O clear nectar springing up and filling the hearts of those who realize You within. O Master. I harbor deceitful thoughts. I know not the slightest good. I am worse than a dog wandering aimlessly. I possess only shallow understanding. Even so, will You abandon me? If You abandon me, what else will I do? Even if a son has a rejecting mind, the parents who bore him will never cast him away.

COMMENTARY – God will never abandon a soul, just as loving parents will never throw away a difficult child. Vallalar confesses his flaws, admitting his mind is deceitful, wandering, and shallow. Despite feeling unworthy, he claims his right to divine protection based on this eternal family bond. He knows no matter how stubbornly a child behaves, true parents will always provide a home.

16

கலைபயின்று நெறிஒழுகும் கருத்துடையேன் அலன்நின்னைக் கனவி லேனும்
மலைபயின்ற பெருங்குணத்தெம் வள்ளலே எனத்துதியேன் வஞ்ச மில்லா
நிலைபயின்ற நல்லோர்தம் நேசமிலேன் கைதவமே நினைப்பேன் அந்தோ
உலைபயின்ற அரக்கெனநெஞ் சுருகேன்நான் ஏன்பிறந்தேன் ஓதிய னேனே.

kalaipayiṉṟu neṟi-oḻukum karuttuṭaiyēṉ alaṉniṉṉaik kaṉavi lēṉum
malaipayiṉṟa peruṅkuṇattem vaḷḷalē eṉattutiyēṉ vañca millā nilaipayiṉṟa
nallōrtam nēcamilēṉ kaitavamē niṉaippēṉ antō ulaipayiṉṟa arakkeṉaneñ
curukēṉṉāṉ ēṉpiṟantēṉ otiya ṉēṉē.

TRANSLATION – I do not have the intention to study the arts and walk the righteous path. Even in a dream, I do not praise you or cry out to our Lord of great mountain-like virtues. I lack the friendship of good people established in a guileless state. I think only of deceit. Alas, I do not melt in heart like lac in a forge. Why was I born, an ignorant fool?

COMMENTARY – Vallalar laments feeling empty of spiritual merit. He confesses he lacks knowledge, righteous behavior, and the company of good people. Worst of all, he feels his heart is too hard to melt with love for the divine, leaving him to wonder why he was born.

17

இரும்புன்னை மலர்ச்சடையாய் இவ்வுலகில் சிலர்தங்கட் கென்று வாய்த்த
அரும்பின்னை மார்பகத்தோன் அயனாதி சிறுதெய்வ மரபென் றோதும்
கரும்பொன்னைச் செம்பொன்னில் கைவிடா திருக்கின்றார் கடைய னேற்கே
தரும்பொன்னை மாற்றழிக்கும் அரும்பொன்நீ கிடைத்தும்உனைத் தழுவி
லேனே.

irumpuṉṉai malarccaṭaiyāy ivvulakil cilartaṅkaṭ keṉṟu vāytta arumpiṉṉai mārpakattōṉ ayaṉāti ciṟuteyva marapeṉ ṟōtum karumpoṉṉaic cempoṉṉil kaiviṭā tirukkiṉṟār kaṭaiya ṉēṟkē tarumpoṉṉai māṟṟaḻikkum arumpoṉṉī kiṭaittumuṉait taḻuvi lēṉē.

TRANSLATION – O Lord with matted hair adorned with dark punnai flowers! In this world, some people hold onto the lineage of minor deities like Brahma and Vishnu who keeps Pinnai on his chest. They never let go of that lesser brass for pure gold. For me, the lowest one, you are the rare gold that surpasses all given gold in purity. Yet even after finding you, I do not embrace you.

COMMENTARY – Vallalar explicitly calls traditional gods like Brahma and Vishnu minor deities, comparing their worship to holding onto cheap brass when pure gold is available. He teaches that the supreme divine is the only true gold. Yet he mourns his own spiritual weakness, asking how he can know this highest truth and still fail to embrace it.

18

கஞ்சமலர்த் தவிசிருந்த நான்முகனும் நெடுமாலும் கருதிப் போற்ற
அஞ்சநடை அம்மைகண்டு களிக்கப்பொன் அம்பலத்தில் ஆடு கின்ற
எஞ்சல்இலாப் பரம்பொருளே என்குருவே ஏழையினே னிடத்து நீயும்
வஞ்சம்நினைத் தனையாயில் என்செய்வேன் என்செய்வேன் மதியி லேனே.

kañcamalart tavicirunta nāṉmukaṉum neṭumālum karutip pōṟṟa añcanaṭai ammaikaṇṭu kaḷikkappoṉ ampalattil āṭu kiṉṟa eñcalilāp paramporuḷē eṉkuruvē ēḻaiyiṉē ṉiṭattu nīyum vañcamniṉait taṉaiyāyil eṉceyvēṉ eṉceyvēṉ matiyi lēṉē.

TRANSLATION – The four-faced Brahma seated on the lotus and tall Vishnu mindfully praise you. As the Goddess with a swan-like gait watches and rejoices, you dance in the golden hall. O flawless Supreme Reality! My Guru! If you harbor deceitful intentions toward me, this poor soul, what will I do? What will I do, I the mindless one?

COMMENTARY – The supreme Lord is so great that even the major gods of tradition worship him as he dances in the golden hall. Facing this reality, Vallalar feels helpless. He pleads for grace, crying out that if his guide and master turns away, a poor soul like him will have nowhere else to go.

கட்டளைக் கலித்துறை

19

வேம்புக்கும் தண்ணிய நீர்விடு கின்றனர் வெவ்விடஞ்சேர்
பாம்புக்கும் பாலுண வீகின் றனர்இப் படிமிசையான்
வீம்புக்கும் தீம்புக்கும் ஆனேன் எனினும் விடேல்எனைநீ
தேம்புக்கும் வார்சடைத் தேவே கருணைச் சிவக்கொழுந்தே.

vēmpukkum taṇṇiya nīrviṭu kiṉṟaṉar vevviṭañcēr pāmpukkum pāluṇa vīkiṉ ṟaṉarip paṭimicaiyāṉ vīmpukkum tīmpukkum āṉēṉ eṉiṉum viṭēleṉainī tēmpukkum vārcaṭait tēvē karuṇaic civakkoḻuntē.

TRANSLATION – They pour cool water even for the bitter neem tree. On this earth, they feed milk even to the snake bearing harsh poison. I am bound to stubborn pride and evil ways. Even so, do not abandon me. O God with long matted hair dripping with honey! O tender flame of compassionate Siva!

COMMENTARY – People in this world care for things that are bitter or dangerous, watering the harsh neem tree and feeding milk to venomous snakes. Vallalar asks God to show him the same unearned mercy. Even though he is full of stubborn pride and harmful ways, he begs the compassionate divine to treat him with protective care and never let him go.

20

அடமுடி யாதுபல் ஆற்றாலும் ஏழைக் கடுத்ததுன்பம்
படமுடி யாதென்னை செய்கேன்என் தன்முகம் பார்த்திரங்காய்
திடமுடி யால்அயன் மால்வணங் குந்துணைச் சேவடியாய்
தடமுடி யாய்செஞ் சடைமுடி யாய்நந் தயாநிதியே.

aṭamuṭi yātupal āṟṟālum ēḻaik kaṭuttatuṉpam paṭamuṭi yāteṉṉai ceykēṉeṉ taṉmukam pārttiraṅkāy tiṭamuṭi yālayaṉ mālvaṇaṅ kuntuṇaic cēvaṭiyāy taṭamuṭi yāyceñ caṭaimuṭi yāynan tayānitiyē.

TRANSLATION – The sorrow afflicting this poor soul cannot be contained by any means. It cannot be endured. What will I do? Look at my face and show mercy. You have the paired red feet that Brahma and Vishnu worship

with their firm heads. O Lord with a broad crown! O Lord with a crown of red matted hair! Our treasure of compassion!

COMMENTARY – The pain of spiritual separation has become too heavy to carry. Vallalar begs the Lord, whom all other gods bow down to, to look at his face and give him mercy. He calls out to God as a treasure of compassion, desperate for relief from a sorrow that can no longer be endured.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

21

பொல்லா வாழ்க்கைத் துயரம்எனும் புணரிப் பெருக்கில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பல்லார் நகைக்கப் பாவிபடும் பாட்டை முழுதும் பார்த்திருந்தும்
கல்லால் அமர்ந்தீர் என்னிரண்டு கண்கள் அனையீர் கறைமிடற்றீர்
எல்லாம் உடையீர் மால்விடையீர் என்னே இரங்கி அருளீரே.

pollā vāḻkkait tuyarameṉum puṇarip perukkil vīḻntaḻuntip pallār nakaikkap pāvipaṭum pāṭṭai muḻutum pārttiruntum kallāl amarntīr eṉṉiraṇṭu kaṇkaḷ aṉaiyīr kaṟaimiṭaṟṟīr ellām uṭaiyīr māḷviṭaiyīr eṉṉē iraṅki aruḷīrē.

TRANSLATION – I have fallen and sunk into the swelling ocean of sorrow in this wretched life. You have completely watched the suffering of this sinner while many people mock me. You sit beneath the banyan tree. You are like my two eyes. You have a dark-stained throat. You possess everything. You ride the great bull. Why do You not take pity and bestow grace?

COMMENTARY – Vallalar feels abandoned in worldly sorrow, mocked by others while God watches. He addresses traditional forms of Lord Siva: the teacher under a banyan tree, the savior with a throat stained dark from swallowing poison, and the rider of a sacred bull. Since God possesses everything and is as precious to him as his own eyes, Vallalar cries out to know why divine grace is withheld.

22

பொன்னை உடையார் மிகுங்கல்விப் பொருளை உடையார் இவர்முன்னே
இன்னல் எனும்ஓர் கடல்வீழ்ந்திவ் வேழை படும்பா டறிந்திருந்தும்
மின்னை நிகரும் சடைமுடியீர் விடங்கொள் மிடற்றீர் வினைதவிர்ப்பீர்
என்னை உடையீர் வெள்விடையீர் என்னே இரங்கி அருளீரே.

poṉṉai uṭaiyār mikuṁkalvip poruḷai uṭaiyār ivarmuṉṉē iṉṉal eṉumōr kaṭalvīḻntiv vēḻai paṭumpā ṭaṟintiruntum miṉṉai nikarum caṭaimuṭiyīr viṭaṁkoḷ miṭaṟṟīr viṉaitavirppīr eṉṉai uṭaiyīr veḷviṭaiyīr eṉṉē iraṁki aruḷīrē.

TRANSLATION – I stand before those who possess gold and those who possess the great wealth of education. I, this poor wretch, have fallen into an ocean of misery and suffer. You know my suffering. You have matted hair shining like lightning. You hold poison in your throat. You dispel karma. You own me. You ride the white bull. Why do You not take pity and bestow grace?

COMMENTARY – Earthly wealth and education offer no comfort to a soul drowning in despair. Standing before people with worldly success, Vallalar feels poor and broken. He cries out to the Lord who has the power to wipe away the accumulated burden of past actions (*karma*), asking how a God so powerful can watch a devotee suffer and hold back compassion.

கலித்துறை

23

ஆயும் வஞ்சக நெஞ்சன்இவ் அடியனேன் ஐயா
நீயும் வஞ்சக நெஞ்சன்என் றால்இந்த நிலத்தே
ஏயும் இங்கிதற் கென்செய்வேன் என்செய்வேன் எவைக்கும்
தாயும் தந்தையும் ஆகிஉள் நிற்கின்றோய் சாற்றாய்.

āyum vañcaka neñcaṉiv aṭiyaṉēṉ aiyā nīyum vañcaka neñcaṉeṉ ṟālinta nilattē ēyum iṁkitaṟ keṉceyvēṉ eṉceyvēṉ evaikkum tāyum tantaiyum āki-uḷ niṟkiṉṟōy cāṟṟāy.

TRANSLATION – Lord, I am a devotee with a deceitful heart when examined. If You too have a deceitful heart, what will I do here in this world? What will I do? You stand within everything as mother and father. Tell me.

COMMENTARY – In a moment of intimacy, Vallalar accuses God of playing tricks. He admits his own heart is full of flaws, but warns that if the divine mother and father of all creation acts the same way, there is no hope left in the world. This plea is born of desperate love, demanding that God step forward and act with the grace that is his nature.

24

நானும் பொய்யன்நின் அடியனேன் தண்ணருள் நிதிநீ
தானும் பொய்யன்என் றால்இதற் கென்செய்வேன் தலைவா

தேனும் பாலுந்தீங் கட்டியும் ஆகிநிற் றெளிந்தோர்
ஊனும் உள்ளமும் உயிரும்அண் ணிக்கின்ற உரவோய்.

nāṉum poyyaṉniṉ aṭiyaṉēṉ taṇṇaruḷ nitinī tāṉum poyyaṉeṉ ṟālitaṟ
keṉceyvēṉ talaivā tēṉum pāluntīṅ kaṭṭiyum ākiniṟ ṟeḷintōr ūṉum uḷḷamum
uyirumaṇ ṇikkiṉṟa uravōy.

TRANSLATION – I, Your devotee, am a liar. You are the treasure of cool grace. If You Yourself are a liar, what will I do about this, my Lord? You become honey, milk, and sweet rock candy. You sweeten the flesh, mind, and soul of those who have realized You, O mighty Lord.

COMMENTARY – Vallalar continues questioning God. He knows his own faults, but if the Lord of grace also breaks his promises, he has nowhere else to turn. Yet even in frustration, he remembers how sweet the divine presence is to those who have realized it, knowing God's grace fills the flesh, mind, and soul with joy.

நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

25

நேசனும்நீ சுற்றமும்நீ நேர்நின் றளித்துவரும்
ஈசனும்நீ ஈன்றாளும் எந்தையும்நீ என்றேநின்
தேசுறுசீர் ஐந்தெழுத்தும் செப்புகின்ற நாயேனை
ஆசகலும் வண்ணம் அருள்புரிந்தால் ஆகாதோ.

nēcaṉumnī cuṟṟamumnī nērniṉ ṟaḷittuvarum īcaṉumnī īṉṟāḷum entaiyumnī
eṉṟēniṉ tēcuṟucīr ainteḻuttum ceppukiṉṟa nāyēṉai ācakalum vaṇṇam
aruḷpurintāl ākātō.

TRANSLATION – You are my friend. You are my kin. You are the Lord who stands before me and protects me. You are the mother who bore me, and You are my father. Saying this, I, a dog, recite Your radiant five letters. Will You not bestow Your grace so that my flaws depart?

COMMENTARY – True devotion recognizes God as the only family a person has. Vallalar calls the divine his friend, mother, and father. He repeats the sacred five-syllable mantra of Lord Siva, hoping this constant remembrance will wash away his worldly flaws and bring down the grace he needs.

கட்டளைக் கலித்துறை

26

ஆற்றால் விளங்கும் சடையோய்இவ் வேழை அடியனும்பல்

ஆற்றால் வருந்தும் வருத்தம்எல் லாம்முற் றறிந்தும்இன்னம்
ஆற்றா திருத்தல்நின் பேரருள் ஆற்றுக் கழகுகொலோ
ஆற்றாமை மேற்கொண் டழுதால் எவர்எனை ஆற்றுவரே.

āṟṟāl viḷaṅkum caṭaiyōyiv vēḷai aṭiyaṉumpal āṟṟāl varuntum varuttamel lāmmuṯ ṟaṟintuminṉam āṟṟā tiruttalniṉ pēraruḷ āṟṟuk kaḻakukolō āṟṟāmai mēṟkoṇ ṭaḻutāl evareṉai āṟṟuvarē.

TRANSLATION – O Lord whose matted hair shines with the river! You know completely all the sorrows that afflict this poor devotee in so many ways. Is it fitting for the river of your great grace to leave me uncomforted still? If I weep in my overwhelming helplessness, who else will comfort me?

COMMENTARY – The soul's comfort can only come from divine grace. Vallalar invokes the traditional image of Siva wearing the river Ganges in his matted hair, but asks for a different kind of water. He pleads for the river of God's grace. Since the divine already knows every sorrow the soul suffers, only God can provide the solace no earthly source can offer.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

27

அருளார் அமுதே அரசேநின் அடியேன் கொடியேன் முறையேயோ
இருள்சேர் மனனோ டிடர்உழந்தேன் எந்தாய் இதுதான் முறையேயோ
மருள்சேர் மடவார் மயலாலே மாழ்கின் றேன்நான் முறையேயோ
தெருளோர் சிறிதும் அறியாதே திகையா நின்றேன் முறையேயோ.

aruḷār amutē aracēniṉ aṭiyēṉ koṭiyēṉ muṟaiyēyō iruḷcēr maṉaṉō ṭiṭaruḻantēṉ entāy itutāṉ muṟaiyēyō maruḷcēr maṭavār mayalālē māḻkiṉ ṟēṉnāṉ muṟaiyēyō teruḷōr ciṟitum aṟiyātē tikaiyā niṉṟēṉ muṟaiyēyō.

TRANSLATION – O nectar full of grace! O King! I am your cruel devotee. I cry out to you! I suffer afflictions with a mind full of darkness. O my Father, is this fair? I perish in my infatuation with deluding women. I cry out to you! I stand bewildered, knowing nothing of the wise ones. I cry out to you!

COMMENTARY – Vallalar makes a traditional appeal for justice, begging the divine sovereign to rescue a soul trapped in its own ignorance. Drawn into worldly delusions and physical desires, the mind remains cut off from the wisdom of enlightened beings. Vallalar confesses this spiritual darkness and throws himself on the mercy of God, asking if it is fair for a divine father to leave his child lost in such confusion.

28

ஒழியாக் கவலை உறுகின்றேன் உடையாய் முறையோ முறையேயோ
அழியாக் கருணைக் கடலேஎன் அரசே முறையோ முறையேயோ
பொழியாப் புயலே அனையார்பால் புகுவித் தனையே முறையேயோ
இழியாத் திரிதந் துழல்கின்றேன் இறைவா முறையோ முறையேயோ.

oḻiyāk kavalai uṟukiṉṟēṉ uṭaiyāy muṟaiyō muṟaiyēyō aḻiyāk karuṇaik kaṭalē-eṉ aracē muṟaiyō muṟaiyēyō poḻiyāp puyalē aṉaiyārpāl pukuvit taṉaiyē muṟaiyēyō iḻiyāt tiritan tuḻalkiṉṟēṉ iṟaivā muṟaiyō muṟaiyēyō.

TRANSLATION – I suffer unending sorrow. O Master, I cry out to you! O imperishable ocean of compassion! O my King, I cry out to you! You have made me enter the company of people who are like unyielding rainclouds. I cry out to you! I wander and roam aimlessly in degradation. O Lord, I cry out to you!

COMMENTARY – The greatest hardship for a spiritual seeker is living among people who lack compassion. God is praised as an endless ocean of mercy, while worldly people are compared to dry rainclouds that refuse to drop rain. Wandering among those who withhold their help and hoard what they have brings sorrow. Vallalar cries out to be rescued from this barren and ungiving company.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

29

மதிஒளிர் கங்கைச் சடைப்பெருங் கருணை வள்ளலே தெள்ளிய அமுதே
நிதிஒளிர் வாழ்க்கை இந்திரன் முதலோர்நிலைத்தவான் செல்வமும் மண்ணில்
பதிஒளிர் வாழ்க்கை மணிமுடி அரசர் படைத்திடும் செல்வமும் வேண்டேன்
கதிஒளிர் நினது திருவருட் செல்வக் களிப்பையே கருதுகின் றனனே.

mati-oḷir kaṅkaic caṭaipperuṅ karuṇai vaḷḷalē teḷḷiya amutē niti-oḷir vāḻkkai intiraṉ mutalōrnilaittavāṉ celvamum maṇṇil pati-oḷir vāḻkkai maṇimuṭi aracar paṭaittiṭum celvamum vēṇṭēṉ kati-oḷir niṉatu tiruvaruṭ celvak kaḷippaiyē karutukiṉ ṟaṉaṉē.

TRANSLATION – O patron of great compassion whose matted hair shines with the moon and the river Ganges! O clear nectar! I do not desire the lasting celestial wealth of Indra and other gods whose lives shine with treasure. Nor do I desire the wealth amassed by bejeweled kings who live glorious lives ruling the earth. I seek only the joy of the wealth of your divine grace that shines as my ultimate refuge.

COMMENTARY – True spiritual wealth has nothing to do with earthly power or heavenly rewards. Many religious traditions promise their followers a place in celestial realms, such as the heaven ruled by the god Indra, or great prosperity on earth. The poem rejects both completely. It declares that divine grace is the only treasure worth seeking, and that the pure joy of receiving God's compassion far outweighs the highest pleasures of this world or the next.

கட்டளைக் கலித்துறை

30

வெள்ளங்கொண் டோங்கும் விரிசடை யாய்மிகு மேட்டினின்றும்
பள்ளங்கொண் டோங்கும் புனல்போல்நின் தண்ணருட் பண்புநல்லோர்
உள்ளங்கொண் டோங்கும் அவமே பருத்த ஒதிஅனையேன்
கள்ளங்கொண் டோங்கும் மனத்துறு மோஉறிற் காண்குவனே.

veḷḷaṅkoṇ ṭōṅkum viricaṭai yāymiku mēṭṭiṉiṉṟum paḷḷaṅkoṇ ṭōṅkum puṉalpōlniṉ taṇṇaruṭ paṇpunallōr uḷḷaṅkoṇ ṭōṅkum avamē parutta oti-aṉaiyēṉ kaḷḷaṅkoṇ ṭōṅkum maṉatturu mō-uṟiṟ kāṅkuvaṉē.

TRANSLATION – O Lord with spreading matted hair that holds the mighty flood! Like water rushing from a high peak down into a deep valley, the nature of your cool grace swells and fills the hearts of the good. I am puffed up in vain. Will your grace enter my mind that swells with deceit? If it enters, I shall truly perceive it.

COMMENTARY – Divine grace flows naturally toward the humble, just as water rushes from a mountain peak into a deep valley. The hearts of the good are like low valleys, shaped to catch the flood of God's compassion. Vallalar worries his mind is swollen with pride and deceit, making it too high and puffed up to catch the water. Yet he knows that if grace enters his heart, spiritual vision will open.

31

ஐயாமுக் கண்கொண்ட ஆரமு தேஅரு ளார்பவள
மெய்யாமெய்ஞ் ஞான விளக்கே கருணை விளங்கவைத்த
மையார் மிடற்று மணியேஅன் றென்னை மகிழ்ந்ததந்தோ
பொய்யாஎன் செய்வல் அருளா யெனில்எங்குப் போதுவனே.

aiyāmuk kaṇkoṇṭa āramu tē-aru ḷārpavaḷa meyyāmeyñ ñāṉa viḷakkē karuṇai viḷaṅkavaitta maiyār miṭaṟṟu maṇiyē-aṉ ṟeṉṉai makiḻntatantō poyyā-eṉ ceyval aruḷā yeṉileṅkup pōtuvaṉē.

TRANSLATION – O Lord, rare ambrosia with three eyes. O grace-filled coral body. O true lamp of wisdom. O jewel with a dark throat that makes compassion shine. Was it a lie that you rejoiced in me back then? Alas, what shall I do? If you do not grant grace, where will I go?

COMMENTARY – Past moments of divine intimacy feel like an illusion when grace seems withdrawn. Vallalar addresses God using traditional forms of Siva, mentioning his dark throat. With nowhere else to turn, he begs this compassionate God not to abandon him.

32

நாரா யணன்திசை நான்முகன் ஆதியர் நண்ணிநின்று
பாரா யணஞ்செயப் பட்டநின் சேவடிப் பங்கயமேல்
சீரா யணம்பெறப் பாடுந் திறம்ஓர் சிறிதும்இலேன்
ஆரா யணங்குற நின்றேன்பொன் மன்றத் தமர்ந்தவனே.

nārā yaṇaṉticai nāṉmukaṉ ātiyar naṇṇiniṉṟu pārā yaṇañceyap paṭṭaniṉ cēvaṭip paṅkayamēl cīrā yaṇampeṟap pāṭun tiṟamōr ciṟitumilēṉ ārā yaṇaṅkuṟa niṉṟēṉpoṉ maṉṟat tamarntavaṉē.

TRANSLATION – Narayana, the four-faced Brahma, and other gods approach and recite praises upon your red lotus feet. I lack even the slightest skill to sing your praises and attain excellent refuge. I stand suffering unendurable pain, O Lord seated in the Golden Hall.

COMMENTARY – Even the highest gods of the Hindu pantheon, like Narayana (Vishnu) and the four-faced creator Brahma, must stand and sing praises to reach the supreme divine. Vallalar contrasts their heavenly devotion with his own desperate state. He feels he lacks the basic skill to sing praise, leaving him standing in unendurable pain before the Golden Hall where the Lord resides.

33

பேய்கொண்ட நெஞ்சகப் பாழால் வரும்என் பெருந்துயரை
வாய்கொண் டனந்தர் அனந்தர்க்கும் சொல்ல வராதெனில்இந்
நாய்கொண் டுரைக்க வருமோஎன் செய்குவன் நச்சுமரக்
காய்கொண்டு வாழைக் கனியைக்கை விட்ட கடையவனே.

pēykoṇṭa neñcakap pāḻāl varumeṉ peruntuyarai vāykoṇ ṭaṉantar aṉantarkkum colla varāteṉilin nāykoṇ ṭuraikka varumō-eṉ ceykuvaṉ naccumarak kāykoṇṭu vāḻaik kaṉiyaikkai viṭṭa kaṭaiyavaṉē.

TRANSLATION – My great sorrow arises from this ruinous heart possessed by demons. If this sorrow cannot be described by the mouths of countless thousands, can it be spoken by this dog? What will I do? I am the lowest wretch who took the fruit of a poison tree and threw away the sweet plantain fruit.

COMMENTARY – The unbearable sorrow of a troubled heart is too immense for thousands to describe, let alone one person. Throwing away a sweet, nourishing plantain to eat the fruit of a poison tree illustrates the foolishness of turning from divine truth to chase worldly illusions that destroy a person.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

34

வன்மானங் கரத்தேந்தும் மாமணியே மணிகண்ட மணியே அன்பர்
நன்மானங் காத்தருளும் அருட்கடலே ஆனந்த நடஞ்செய் வாழ்வே
பொன்மானம் பினைப்பொருந்தும் அம்பினைவைத் தாண்டருளும்
பொருளேநீ இங்
கென்மானங் காத்தருள வேண்டுதியோ வேண்டாயேல் என்செய்வேனே.

vaṉmāṉaṅ karattēntum māmaṇiyē maṇikaṇṭa maṇiyē aṉpar naṉmāṉaṅ kāttaruḷum aruṭkaṭalē āṉanta naṭañcey vāḻvē poṉmāṉam piṉaipporuntum ampiṉaivait tāṇṭaruḷum poruḷēnī iṅ keṉmāṉaṅ kāttaruḷa vēṇṭutiyō vēṇṭāyēl eṉceyvēṉē.

TRANSLATION – O great jewel holding the leaping deer in your hand. O jewel with a blue throat. O ocean of grace who protects the good honor of devotees. O life performing the joyful dance. O Supreme Reality who rules, keeping beside you the Mother who resembles a golden female deer. Do you wish to protect my honor here? If you do not, what will I do?

COMMENTARY – True devotees rely on the ocean of divine grace to protect their dignity and honor in the world. Vallalar calls out using classic images of Siva performing a joyful cosmic dance, holding a leaping deer, and standing beside the divine Mother. Having given his life to this Supreme Reality, he asks what he is supposed to do if God chooses not to protect him.

கலிநிலைத் துறை

35

வைவ மென்றெழு கின்றவர் தமக்கும்நல் வாழ்வு

செய்வம் என்றெழு கின்றமெய்த் திருவருட் செயலும்
சைவ மென்பதும் சைவத்திற் சாற்றிடுந் தலைமைத்
தெய்வ மென்பதும் என்னள வில்லைஎன் செய்வேன்.

vaiva meṉṟeḻu kiṉṟavar tamakkumnal vāḻvu ceyvam eṉṟeḻu kiṉṟameyt tiruvaruṭ ceyalum caiva meṉpatum caivattiṟ cāṟṟiṭun talaimait teyva meṉpatum eṉṉaḷa villai-eṉ ceyvēṉ.

TRANSLATION – The action of true divine grace rises up to declare, "We will grant a good life even to those who rise up to abuse us." The path called Saivam and the supreme God proclaimed in Saivam are beyond my measure. What will I do?

COMMENTARY – Divine grace is so absolute that it promises to bless and uplift even those who rise up to hurl abuse at it. Faced with this overwhelming compassion, Vallalar feels entirely inadequate. He states that the vastness of the religious path of Saivam (Shaivism) and its supreme God remain completely beyond his human ability to measure or comprehend.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

36

ஐய ரேஉம தடியன்நான் ஆகில் அடிகள் நீர்என தாண்டவர் ஆகில்
பொய்ய னேன்உளத் தவலமும் பயமும்புன்கணும்தவிர்த் தருளுதல்வேண்டும்
தைய லோர்புறம் நின்றுளங் களிப்பச் சச்சி தானந்தத் தனிநடம் புரியும்
மெய்ய ரேமிகு துய்யரே தரும விடைய ரேஎன்றன் விழிஅமர்ந் தவரே.

aiya rē-uma taṭiyaṉnāṉ ākil aṭikaḷ nīreṉa tāṇṭavar ākil poyya ṉēṉuḷat tavalamum payamumpuṉkaṇumtavirt taruḷutalvēṇṭum taiya lōrpuṟam niṉṟuḷaṅ kaḷippac cacci tāṉantat taṉinaṭam puriyum meyya rēmiku tuyyarē taruma viṭaiya rē-eṉṟaṉ viḻi-amarn tavarē.

TRANSLATION – O Lord, if I am your devotee and you are the Master who governs me, you must grant your grace to dispel the sorrow, fear, and misery from the heart of this false one. O truthful One, O supremely pure One, O rider of the bull of dharma, O One seated in my eyes. You perform the peerless dance of existence, consciousness, and bliss while the Lady stands at your side with a rejoicing heart.

COMMENTARY – Vallalar claims his right to grace by pointing to the bond between a master and a servant. He says that if God is his guiding master, then God owes it to him to clear the sorrow and fear from his heart. The

divine dancer of existence, consciousness, and bliss is not distant, as Vallalar sees the Lord seated inside his own eyes.

வேறு

37

எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சார் ஈயினும் நாயினும் இழிந்தேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன்
புன்மையேன்புலைத்தொழிற்கடையேன்
வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன் மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியேன் அம்பலக் கூத்தன் குறிப்பினுக் கென்கட வேனே.

eḻuviṉum valiya maṉattiṉēṉ malañcār īyiṉum nāyiṉum iḻintēṉ puḻuviṉuñ ciṟiyēṉ poyviḻain tuḻalvēṉ puṉmaiyēṉpulaittoḻiṟkaṭaiyēṉ vaḻuviṉum periyēṉ maṭattiṉum periyēṉ māṇpilā vañcaka neñcak kuḻuviṉum periyēṉ ampalak kūttaṉ kuṟippiṉuk keṉkaṭa vēṉē.

TRANSLATION – I possess a mind harder than a pillar. I am lower than a filth-seeking fly or a dog. I am smaller than a worm. I wander about desiring falsehood. I am vile, the lowest of the low in base deeds. I am greater in flaws than any fault, greater in ignorance than any folly. I am worse than a whole assembly of undignified, deceitful hearts. How am I to serve the will of the Dancer in the Hall?

COMMENTARY – In an act of spiritual humility, Vallalar compares his stubborn mind to a rigid pillar and measures his worth below the lowest insects, feeling unqualified to serve the divine will. By stripping away every trace of human pride, he makes himself empty and ready to receive grace.

கலி விருத்தம்

38

பொன்அ ளிக்கும்நற் புத்தியுந் தந்துநின்
தன்ன ருட்டுணைத் தாண்மலர்த் தியானமே
மன்ன வைத்திட வேண்டும்எம் வள்ளலே
என்னை நான்பல கால்இங்கி யம்பலே.

poṉa ḷikkumnaṟ puttiyun tantuniṉ taṉṉa ruṭṭuṇait tāṇmalart tiyāṉamē maṉṉa vaittiṭa vēṇṭumem vaḷḷalē eṉṉai nāṉpala kāliṅki yampalē.

TRANSLATION – O our Benefactor, you must grant me the good intellect that yields pure gold and make the meditation on your gracious lotus feet endure within me forever. Why must I repeat this to you so many times here?

COMMENTARY – Vallalar asks for a transformed, golden intellect that remains fixed on the divine presence. He speaks with the familiar impatience of a close relationship, asking God why he should have to repeat his request so many times when his needs are already known.

39

தாயும் தந்தையும் சற்குரு நாதனும்
ஆயும் தெய்வமும் நீஎன் றறிந்தனன்
பாயும் மால்விடை ஏறும் பரமனே
நீயும் கைவிட என்னை நினைத்தியோ.

tāyum tantaiyum caṟkuru nātaṉum āyum teyvamum nī-eṉ ṟaṟintaṉaṉ
pāyum mālviṭai ēṟum paramaṉē nīyum kaiviṭa eṉṉai niṉaittiyō.

TRANSLATION – I have realized that you are my mother, my father, my true Guru, and the supreme deity I seek. O Supreme Lord who mounts the leaping great bull, do you intend to abandon me?

COMMENTARY – Vallalar finds every form of earthly guidance and love fulfilled in God alone. Seeing the divine as mother, father, and true teacher, he wonders aloud how a master who holds all these intimate roles could abandon him.

வேறு

40

ஒழியா மயல்கொண் டுழல்வேன் அவமே
அழியா வகையே அருள்வாய் அருள்வாய்
பொழியா மறையின் முதலே நுதல்ஏய்
விழியாய் விழியாய் வினைதூள் படவே.

oḻiyā mayalkoṇ ṭuḻalvēṉ avamē aḻiyā vakaiyē aruḷvāy aruḷvāy poḻiyā
maṟaiyiṉ mutalē nutalēy viḻiyāy viḻiyāy viṉaitūḷ paṭavē.

TRANSLATION – I wander in vain, gripped by unceasing delusion. Grant your grace, grant your grace so that I may not perish. O source of the showering Vedas, O Lord with an eye upon your forehead, open your eye so that my karma is shattered into dust.

COMMENTARY – Vallalar begs for rescue from the endless confusion of worldly life. He asks the Lord to open the spiritual eye on his forehead, a traditional image of divine fire, so his *karma* is instantly shattered into dust.

வெண்துறை

41

உலகெ லாம்நிறைந் தோங்கு பேரருள் உருவ மாகிஎவ் உயிரும் உய்ந்திட
இலகு வானொளி யாம்மணி மன்றிடை என்றும்நின்றே
அலகில் ஆனந்த நாடகஞ் செய்யும் அம்பொற் சேவடிக் கபயம் என்னையும்
திலக நீவிழை வாய்நட ராசசி காமணியே.

ulake lāmniṟain tōṅku pēraruḷ uruva māki-ev uyirum uyntiṭa ilaku vāṉoḷi yāmmaṇi maṉṟiṭai eṉṟumniṉṟē alakil āṉanta nāṭakañ ceyyum ampoṯ cēvaṭik kapayam eṉṉaiyum tilaka nīviḻai vāynaṭa rācaci kāmaṇiyē.

TRANSLATION – Taking the form of supreme grace that fills and rises over all worlds so that all souls may be saved, you stand forever in the ruby hall of shining supreme light. You perform the boundless dance of bliss. I take refuge at your beautiful golden, red feet. O crest-jewel Nataraja, O excellent one, please accept me too.

COMMENTARY – The divine takes the form of limitless grace to save all living beings. Vallalar takes refuge in Nataraja (the dancing form of God), who moves in a hall of pure light, and asks for his protection.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

42

என்னிருகண் காள்உமது பெருந்தவம்எப் புவனத்தில் யார்தான் செய்வர்
முன்னிருவர் காணாமல் அலைந்தனரால் இனுங்காண முயலா நின்றார்
நன்னிருபர் தொழுதேத்தும் அம்பலத்தே ஓரிடத்தோர் நாள்ஆ தித்தர்
பன்னிருவர் ஒளிமாற்றும் பரஒளியைப் பார்த்துயர்ந்தீர் பண்பி னீரே.

eṉṉirukaṇ kāḷumatu peruntavamep puvaṉattil yārtāṉ ceyvar muṉṉiruvar kāṇāmal alaintaṉarāl iṉuṅkāṇa muyalā niṉṟār naṉṉirupar toḻutēttum ampalattē ōriṭattōr nāḷā tittar paṉṉiruvar oḷimāṟṟum para-oḷiyaip pārttuyarntīr paṇpi ṉīrē.

TRANSLATION – O my two eyes, who in any world could perform your great penance? The two primal gods wandered without seeing it, and they still strive to see it. In the hall praised and worshipped by good kings, on a single day in a single place, you saw the supreme light that eclipses the brilliance of twelve suns. You saw it and attained greatness, O eyes of excellent virtue.

COMMENTARY – The vision of the supreme light is a rare gift. Vallalar speaks directly to his own eyes, marveling at their good fortune to witness

a brilliance greater than twelve suns. This reality remains hidden even from the greatest traditional gods, who still search for it in vain.

43

சேணாடர் முனிவர்உயர் திசைமுகன்மால் உருத்திரன்அத் திரளோர் சற்றும்
காணாத காட்சியைநான் கண்டேன்சிற் றம்பலத்தின் கண்ணே பன்னாள்
ஆணாகப் பிறந்தடியேன் அருந்தவம்என் புரிந்தேனோ அறிகி லேன்முன்
பேணாத பிறப்பெல்லாம் பிறப்பலஇப் பிறப்பேஎன் பிறப்பாம் அந்தோ.

cēṇāṭar muṉivaruyar ticaimukaṉmāl uruttiraṉat tiraḷōr caṟṟum kāṇāta kāṭciyaināṉ kaṇṭēṉciṟ ṟampalattiṉ kaṇṇē paṉṉāḷ āṇākap piṟantaṭiyēṉ aruntavameṉ purintēṉō aṟiki lēṉmuṉ pēṇāta piṟappellām piṟappala-ip piṟappē-eṉ piṟappām antō.

TRANSLATION – I saw a vision in the hall of consciousness that the celestials, the sages, the exalted four-faced Brahma, Vishnu, Rudra, and all those hosts cannot see at all. Being born as a man for many days, I do not know what rare penance I, this lowly servant, performed. All those uncherished past births were not true births. Oh wonder, this birth alone is my true birth.

COMMENTARY – Experiencing the supreme light transforms the meaning of human existence. Vallalar says his vision of the divine outshines anything achieved by traditional gods like Brahma, Vishnu, and Rudra. Having seen this truth, he dismisses all previous lives as meaningless and declares this current life his only real birth.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

44

இருளற ஓங்கும் பொதுவிலே நடஞ்செய் எங்குரு நாதன்எம் பெருமான்
அருளெனும் வடிவங் காட்டிஒண் முகத்தே அழகுறும் புன்னகை காட்டித்
தெருளுற அருமைத் திருக்கையால் தடவித் திருமணி வாய்மலர்ந் தருகில்
பொருளுற இருந்தோர் வாக்களித்தென்னுள்புகுந்தனன் புதுமைஈதந்தோ.

iruḷaṟa ōṅkum potuvilē naṭañcey eṅkuru nātaṉem perumāṉ aruḷeṉum vaṭivaṅ kāṭṭi-oṉ mukattē aḻakuṟum puṉṉakai kāṭṭit teruḷuṟa arumait tirukkaiyāl taṭavit tirumaṇi vāymalarn tarukil poruḷuṟa iruntōr vākkaḷitteṉṉuḷpukuntaṉaṉ putumai-ītantō.

TRANSLATION – Dancing in the hall that rises to dispel darkness, our Lord and Guru revealed His form of grace. He revealed a beautiful smile on His radiant face. He gently stroked me with His precious divine hands to

bestow clarity. Opening His beautiful ruby mouth, He sat near me with profound meaning, gave me a promise, and entered into me. Oh, what a wonder this is.

COMMENTARY – The divine does not remain distant or abstract. Vallalar describes an intimate encounter where God appears as a loving teacher, offering a smile, a gentle touch of clarity, and a direct promise. The wonder is that this vast presence then enters and merges with his own being.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

45

பொன்என்கோ மணிஎன்கோ புனிதஒளித் திரள்என்கோ பொற்பின் ஓங்கும்
மின்என்கோ விளக்கென்கோ விரிசுடர்க்கோர் சுடர்என்கோ
வினையனேன்யான்
என்என்கோ என்என்கோ எம்பெருமான் திருமேனி இருந்த வண்ணம்
முன்என்கோ தறுதவத்தால் கண்டுகளித் திடப்பெற்றேன் முக்கண்மூர்த்தி.

poṉeṉkō maṇi-eṉkō puṉita-oḷit tiraḷeṉkō poṟpiṉ ōṅkum miṉeṉkō viḷakkeṉkō viricuṭarkkōr cuṭareṉkō viṉaiyaṉēṉyāṉ eṉeṉkō eṉeṉkō emperumāṉ tirumēṉi iruṇta vaṇṇam muṉeṉkō taṟutavattāl kaṇṭukaḷit tiṭapperṟēṉ mukkaṇmūrtti.

TRANSLATION – Shall I call it gold? Shall I call it a ruby? Shall I call it a mass of sacred light? Shall I call it lightning rising in beauty? Shall I call it a lamp? Shall I call it the flame behind all expanding flames? What shall I, a man of karma, say? What shall I say? Such was the state of our Lord's sacred body. By some flawless penance I performed in the past, I received the blessing to see the three-eyed Lord and rejoice.

COMMENTARY – Human language fails when trying to describe the physical beauty of the divine form. Vallalar grasps at comparisons like gold, rubies, lightning, and pure flame, finding them all inadequate to capture the reality of God's radiant body. He rejoices at having been granted the spiritual sight to witness it.

46

வஞ்சகர்க்கெல் லாம்முதலாய் அறக்கடையாய் மறத்தொழிலே
வலிக்கும்பாவி
நெஞ்சகத்துன் மார்க்கனைமா பாதகனைக் கொடியேனை நீச னேனை
அஞ்சல்எனக் கருணைபுரிந் தாண்டுகொண்ட அருட்கடலை
அமுதைத்தெய்வக்
கஞ்சமல ரவன்நெடுமாற் கரும்பொருளைப் பொதுவினில்யான் கண்டுய்ந் தேனே.

vañcakarkkel lāmmutalāy aṟakkaṭaiyāy maṟattoḻilē valikkumpāvi neñcakattuṉ mārkkaṉaimā pātakaṉaik koṭiyēṉai nīca ṉēṉai añcaleṉak karuṇaipurin tāṇṭukoṇṭa aruṭkaṭalai amutaitteyvak kañcamala ravaṉneṭumāṟ karumporuḷaip potuviṉilyāṉ kaṇṭuyn tēṉē.

TRANSLATION – I am the foremost among all deceivers. I am the lowest in virtue. I am a sinful-hearted follower of wicked paths who insists on cruel deeds. I am a great sinner, a cruel man, and a lowly wretch. Yet He showed me grace, told me not to fear, and took me under His rule. He is the ocean of grace, the nectar, and the rare reality sought by the divine lotus-born Brahma and tall Vishnu. I saw Him in the public Hall and found my salvation.

COMMENTARY – The measure of God's mercy is that it requires no perfection from us. Vallalar heaps the worst faults upon himself, calling himself a deceitful and cruel sinner, to show that divine grace rescues even the lowest among us. This grace is a rare reality that even the great gods struggle to find, yet it is openly available to all.

கட்டளைக் கலித்துறை

47

நாதாபொன் அம்பலத் தேஅறி வானந்த நாடகஞ்செய்
பாதா துரும்பினும் பற்றாத என்னைப் பணிகொண்டெல்லாம்
ஓதா துணர உணர்த்திஉள் ளேநின் றுளவுசொன்ன
நீதா நினைமறந் தென்நினைக் கேன்இந்த நீணிலத்தே.

nātāpoṉ ampalat tē-aṟi vāṉanta nāṭakañcey pātā turumpiṉum paṟṟāta eṉṉaip paṇikoṇṭellām ōtā tuṇara uṇartti-uḷ ḷēniṉ ṟuḷavucoṉṉa nītā niṉaimaṟan teṉṉiṉaik kēṉinta nīṇilattē.

TRANSLATION – O Lord! O feet that perform the dance of conscious bliss in the Golden Hall! You took me into your service even though I am worth less than a piece of straw. You made me realize everything without any formal instruction. O righteous one, you stood within me and revealed the inner secrets. If I forget you, what else could I possibly think of in this vast world?

COMMENTARY – Spiritual knowledge comes from within, not from books or formal teaching. Addressing the Divine dancing in the Golden Hall, Vallalar marvels that he was given total realization without any schooling. When God reveals inner secrets directly to the soul, the mind becomes anchored in that truth, leaving no room to think of anything else.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

48

கந்த நாண்மலர்க் கழலிணை உளத்துறக் கருதுகின் றவர்க்கெல்லாம்
பந்த நாண்வலை அவிழ்த்தருள் சிதம்பரை பரம்பரை யுடன்ஆடும்
அந்த நாள்மகிழ் வடைபவர் உளர்சிலர் அவர்எவர் எனில்இங்கே
இந்த நாள்முறை திறம்பல ராய்உயிர்க் கிதம்செயும் அவர்அன்றே.

kanta nāṇmalark kaḻaliṇai uḷatturak karutukiṉ ṟavarkkellām panta nāṇvalai aviḻttaruḷ citamparai paramparai yuṭaṉāṭum anta nāḷmakiḻ vaṭaipavar uḷarcilar avarevar eṉiliṅkē inta nāḷmuṟai tiṟampala rāyuyirk kitamceyum avaraṉṟē.

TRANSLATION – He unties the tightening net of worldly attachments for all who deeply meditate in their hearts on His pair of feet, which are like fragrant fresh flowers. He dances with the supreme goddess of consciousness. There are a few who attain joy on that day of His dance. If you ask who they are, they are indeed the ones who remain unwavering in their righteous path today and perform acts of kindness for all living souls.

COMMENTARY – The joy of liberation is reserved for those who practice compassion. While many meditate on God to escape worldly attachments, the ones who experience the bliss of the divine dance actively perform acts of kindness for all living souls. Vallalar calls this active kindness Jeevakarunyam (*jīvakāruṇyam*, compassion for all living beings), and teaches it is the only way to reach grace.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

49

வெட்டை மாட்டி விடாப்பெருந் துன்பநோய்
விளைவ தெண்ணிலர் வேண்டிச்சென் றேதொழுக்
கட்டை மாட்டிக் கொள்வார்என வேண்டிப்பெண்
கட்டை மாட்டிக் கொள்வார்தங் கழுத்திலே
துட்டை மாட்டின் கழுத்தடிக் கட்டையோ
துணிக்கும் கட்டைய தாம்இந்தக் கட்டைதான்
எட்டை மாட்டி உயிர்விடக் கட்டைமேல்
ஏறும் போதும் இழுக்கின்ற கட்டையே.

veṭṭai māṭṭi viṭāpperun tuṉpanōy viḷaiva teṇṇilar vēṇṭiccen ṟētoḻuk kaṭṭai māṭṭik koḷvāreṉa vēṇṭippeṇ kaṭṭai māṭṭik koḷvārtaṅ kaḻuttilē tuṭṭai māṭṭiṉ kaḻuttaṭik kaṭṭaiyō tuṇikkum kaṭṭaiya tāmintak kaṭṭaitāṉ eṭṭai māṭṭi uyirviṭak kaṭṭaimēl ēṟum pōtum iḻukkiṉṟa kaṭṭaiyē.

TRANSLATION – Men do not consider the unyielding great sorrow and afflictions that result from lust. Just as someone willingly goes and locks himself in the wooden stocks, they willingly tie the wooden trap of a woman around their necks. Is this merely like the heavy log tied around the neck of a rogue beast? No, this trap is one that completely destroys. Even when life ends and they mount the wooden block of the funeral pyre, this attachment is the trap that keeps dragging them down.

COMMENTARY – Worldly attachment, driven by lust, is a trap people willingly lock around their necks. Drawing on classical ascetic warnings, Vallalar compares physical desire to heavy wooden stocks that bind a beast of burden. This attachment is so deep it drags the soul down even as the body is placed on the funeral pyre.

50

புண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேஅதன் மேல்ஒரு
புடவை கட்டிப் புதுமைகள் காட்டிடும்
பெண்ணைக் கட்டிக்கொள் வார்இவர் கொள்ளிவாய்ப்
பேயைக் கட்டிக்கொண் டாலும் பிழைப்பர்காண்
மண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேஅழு கின்றஇம்
மடையப் பிள்ளைகள் வாழ்வினை நோக்குங்கால்
கண்ணைக் கட்டிக்கொண் டூர்வழி போம்கிழக்
கழுதை வாழ்வில் கடைஎனல் ஆகுமே.

puṇṇaik kaṭṭikkoṇ ṭē-ataṉ mēloru puṭavai kaṭṭip putumaikaḷ kāṭṭiṭum
peṇṇaik kaṭṭikkoḷ vārivar koḷḷivāyp pēyaik kaṭṭikkoṇ ṭālum piḻaipparkāṇ
maṇṇaik kaṭṭikkoṇ ṭē-aḻu kiṉṟa-im maṭaiyap piḷḷaikaḷ vāḻviṉai nōkkuṅkāl
kaṇṇaik kaṭṭikkoṇ ṭūrvaḻi pōmkiḻak kaḻutai vāḻvil kaṭai-eṉal ākumē.

TRANSLATION – They marry a woman who is essentially a festering wound wrapped in a sari, displaying deceptive charms. These men might actually survive if they tied themselves to a fire-mouthed demoness instead. They weep as they cling to this worldly earth. When you observe the lives of these foolish men, their existence is lower than the life of an old, blindfolded donkey wandering along the village paths.

COMMENTARY – To break the spell of physical desire, Vallalar strips away the illusion of bodily beauty. He describes the flesh in stark, ascetic terms as a festering wound wrapped in cloth. Men who trade spiritual freedom for physical lust tie themselves to the earth in a blind, foolish existence, lower than the life of an old, blindfolded donkey wandering in circles.

கட்டளைக் கலிப்பா

51

உடுக்க வோஒரு கந்தைக்கு மேலிலை
உண்ண வோஉண வுக்கும் வழியிலை
படுக்க வோபழம் பாய்க்கும் கதியிலை
பாரில் நல்லவர் பால்சென்று பிச்சைதான்
எடுக்க வோதிடம் இல்லைஎன் பால்உனக்
கிரக்கம் என்பதும் இல்லை உயிரைத்தான்
விடுக்க வோமனம் இல்லைஎன் செய்குவேன்
வெண்பி றைச்சடை வித்தக வள்ளலே.

uṭukka vō-oru kantaikku mēlilai uṇṇa vō-uṇa vukkum vaḻiyilai paṭukka vōpaḻam pāykkum katiyilai pāril nallavar pālceṉṟu piccaitāṉ eṭukka vōtiṭam illai-eṉ pāluṇak kirakkam eṉpatum illai uyiraittāṉ viṭukka vōmaṉam illai-eṉ ceykuvēṉ veṇpi ṟaiccaṭai vittaka vaḷḷalē.

TRANSLATION – To wear, I have nothing more than a single rag. To eat, I have no way to get food. To sleep, I have not even an old mat. I lack the strength to go to good people on earth and beg for alms. Towards me, you have no pity at all. Yet I have no will to give up my life. What shall I do, O wise benefactor with the white crescent moon on your matted hair?

COMMENTARY – Worldly poverty brings a feeling of helplessness. Lacking food, shelter, or even the physical strength to beg, Vallalar feels abandoned by divine mercy. Yet the will to live remains, turning this despair into a direct plea to God.

52

தொடுக்க வோநல்ல சொன்மலர் இல்லைநான்
துதிக்கவோ பத்தி சுத்தமும் இல்லைஉள்
ஒடுக்க வோமனம் என்வசம் இல்லைஊ
டுற்ற ஆணவ மாதிம லங்களைத்
தடுக்க வோதிடம் இல்லைஎன் மட்டிலே
தயவு தான்நினக் கில்லை உயிரையும்
விடுக்க வோமனம் இல்லைஎன் செய்குவேன்
விளங்கு மன்றில் விளங்கிய வள்ளலே.

toṭukka vōnalla coṉmalar illaināṉ tutikkavō patti cuttamum illai-uḷ oṭukka vōmaṉam eṉvacam illai-ū ṭuṟṟa āṇava mātima laṅkaḷait taṭukka vōtiṭam illai-eṉ maṭṭilē tayavu tāṉniṉak killai uyiraiyum viṭukka vōmaṉam illai-eṉ ceykuvēṉ viḷaṅku maṉṟil viḷaṅkiya vaḷḷalē.

TRANSLATION – To string a garland, I have no good flowers of words. To praise you, I have no purity of devotion. To withdraw inward, my mind is not under my control. I lack the strength to block the internal impurities starting with ego. Towards me, you have no compassion. And I have no will to give up my life. What shall I do, O benefactor shining in the radiant hall?

COMMENTARY – Spiritual poverty hurts just as much as physical poverty. Vallalar confesses a lack of devotion, mental focus, and the strength needed to fight off his own ego. Stripped of spiritual achievements, he waits helpless before the divine presence in the radiant hall.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

53

இறகெடுத்த அமணர்குலம் வேரறுத்த சொக்கோ தென்ன ஞாயம்
அறுகடுத்த சடைமுடிமேல் மண்ணெடுக்க மாட்டாமல் அடிபட் டையோ
பிறகெடுத்தீர் வளையல்விற்றீர் சொற்கேளாப்பிள்ளைகளைப் பெற்றதோஷம்
விறகெடுத்தீர் என்செய்வீர் விதிவசந்தான் யாவரையும் விடாது தானே.

iṟaketutta amaṇarkulam vēraṟutta cokkē-ī teṉṉa ñāyam aṟukaṭutta
caṭaimuṭimēl maṇṇeṭukka māṭṭāmal aṭipaṭ ṭaiyō piṟaketuttīr vaḷaiyalviṟṟīr
coṟkēḷāppiḷḷaikaḷaip peṟṟatōṣam viṟaketuttīr eṉceyvīr vitivacantāṉ
yāvaraiyum viṭātu tāṉē.

TRANSLATION – O Cokkanatha who completely uprooted the clan of Jains holding feathers! What justice is this? Alas, unable to carry earth on your matted hair adorned with arugam grass, you were beaten! Later you took forms and sold bangles. This is the sin of begetting children who do not listen to your words. You carried firewood. What will you do? The force of fate spares no one.

COMMENTARY – Praise is hidden inside playful mockery, a traditional Tamil poetic style. Vallalar teases the Lord by bringing up old legends where the god took human form to labor as a commoner, hauling firewood and carrying earth. He jokingly blames these divine struggles on the everyday burden of having disobedient children.

கலி விருத்தம்

54

சச்சிதா நந்தசிற் சபையில் நாடகம்
பச்சிதாந் திருவுருப் பாவை நோக்கிட

மெச்சிதா காரமா விளைப்பர் மெல்லடி
உச்சிதாழ் குவர்நமக் குடையர் நெஞ்சமே.

caccitā nantaciṟ capaiyil nāṭakam paccitān tiruvurup pāvai nōkkiṭa meccitā kāramā viḷaippar mellaṭi uccitāḷ kuvarnamak kuṭaiyar neñcamē.

TRANSLATION – My heart! Our Lord performs his dance in the conscious-bliss hall of Chit Sabhai. He performs it wonderfully so that the beautiful green-hued goddess watches and appreciates it. We bow our heads to his soft feet.

COMMENTARY – The Lord performs a dance of joy in the *Chit Sabhai* (the hall of consciousness). He dances so the divine mother can watch and appreciate his movements. Vallalar tells his own heart to bow down to this graceful presence.

கட்டளைக் கலித்துறை

55

தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடிப்பா
தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடிப்பா
தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடிப்பா
தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனஞ்சொல்லுமே.

tattā taṉattattait tāveṉ ṟaraṅkaṉ ṟaṉinaṭippā tattā taṉattattait tāveṉ ṟaraṅkaṉ ṟaṉañcollumē.

TRANSLATION – Chanting "O grandfather, give the wealth," the Lord of the stage performs his solitary dance. Chanting "O grandfather, give the wealth," the Lord of the stage performs his solitary dance. Chanting "O grandfather, give the wealth," the wealth of the Lord of the stage speaks.

COMMENTARY – The rhythmic words mimic the beats of a musical performance. Vallalar pictures the Lord dancing alone on the cosmic stage, matching his solitary movements to a simple, repetitive chant.

நேரிசை வெண்பா

56

இம்மை யறையனைய வேசூர மாதருமா
இம்மையுமை யிம்மையையோ என்செய்த - தம்மைமதன்
மாமாமா மாமாமா மாமாமா மாமாமா
மாமாமா மாமாமா மா.

immai yaṟaiyaṉaiya vēcūra mātarumā immaiyumai yimmaiyaiyō eṉceyta - tammaimataṉ māmāmā māmāmā māmāmā māmāmā māmāmā māmāmā mā.

TRANSLATION – What have these fierce and cruel women done to me in this life? Cupid has targeted them and launched a vast shower of great mango arrows.

COMMENTARY – Vallalar uses a specialized verse form built on a single repeated sound to mimic a relentless rain of arrows. In traditional lore, the god of love shoots arrows made of mango blossoms to stir romantic longing. Vallalar describes feeling overwhelmed by these worldly passions and the distractions they bring.

57

> ஆவியீ ரைந்தை அபரத்தே வைத்தோதில்
> ஆவியீ ரைந்தை அகற்றலாம் - ஆவியீர்
> ஐந்துறலா மாவியீ ரைந்தறலா மாவியீ
> ரைந்திடலா மோரிரண்டோ டாய்ந்து.
> திருச்சிற்றம்பலம்

āviyī raintai aparattē vaittōtil āviyī raintai akaṟṟalām - āviyīr aintuṟalā māviyī raintaṟalā māviyī raintiṭalā mōriraṇṭō ṭāyntu. tirucciṟṟampalam

TRANSLATION – If you place the ten vital breaths in the transcendent space and chant, you can dispel the ten flaws of the soul. You can attain the ten powers of the soul. You can sever the ten bonds of the soul. You can establish the ten states of the soul, examining them along with the unique two.

COMMENTARY – By drawing the vital breath upward into a transcendent space of awareness and chanting, a person can clear away deep-seated flaws. This focused meditation unties worldly bonds and unlocks the spiritual strength of the soul, preparing it for higher states of divine realization.

095. THE LIGHT OF THE STATE OF VIRTUE - AṞANILAI VIḶAKKAM - அறநிலை விளக்கம்

Editor's note: Vallalar wrote this verse at the head of a letter to Irukkam Rathina Mudaliar.

1

மருவாணைப் பெண்ணாக்கி ஒருகணத்தில் கண்விழித்து வயங்கும் அப்பெண்
உருவாணை உருவாக்கி இறந்தவரை எழுப்புகின்ற உறுவ னேனும்
கருவாணை யுறஇரங்கா துயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணுங் கருத்த னேல்எங்
குருவாணை எமதுசிவக் கொழுந்தாணை ஞானிஎனக் கூறொ ணாதே.

maruvāṇaip peṇṇākki orukaṇattil kaṇviḻittu vayaṅkum appeṇ uruvāṇai uruvākki iṟantavarai eḻuppukiṉṟa uṟuva ṉēṉum karuvāṇai yuṟa-iraṅkā tuyiruṭampaik kaṭintuṇṇuṅ karutta ṉēleṅ kuruvāṇai ematucivak koḻuntāṇai ñāṉi-eṉak kūṟo ṇātē.

TRANSLATION – Even if a master possesses the miraculous power to transform a man into a woman in a single moment, change that female form back into a male, and raise the dead, if he lacks compassion and kills to eat the bodies of living beings, I swear upon my Guru and our supreme Siva that he can never be called an enlightened being.

COMMENTARY – Miraculous supernatural abilities do not make a person enlightened. A person might perform the most astonishing magic, like changing someone's sex in an instant or bringing the dead back to life, but if they lack compassion and kill living beings to eat them, they lack true wisdom. Vallalar swears upon his teacher and upon God that a meat-eater can never be a spiritual master. Jeevakarunyam (compassion for all living beings) is the absolute foundation of spiritual life, and no amount of mystical power can replace it.

096. THE LIGHT OF THE STATE OF GRACE - ARUḶNILAI VIḶAKKAM - அருள்நிலை விளக்கம்

Editor's note: this verse is held to recall the wonder at Karunguzhi, where the lamp in Vallalar's room burned with water. It is found in a palm-leaf manuscript in his own hand.

1

மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக் கில்லைஎன்றார் மேலோர் நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனஉட் பொங்கிவழி கின்றேன்ஓர் புதுமை அன்றே
செய்விளக்கும் புகழுடைய சென்னநகர் நண்பர்களே செப்பக் கேளீர்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண்ணீர்விளக்கும் எரிந்ததுசந் நிதியின் முன்னே.

meyviḷakkē viḷakkallāl vēṟuviḷak killai-eṉṟār mēlōr nāṉum poyviḷakkē viḷakkeṉa-uṭ poṅkivaḻi kiṉṟēṉōr putumai aṉṟē ceyviḷakkum pukaḻuṭaiya ceṉṉanakar naṇparkaḷē ceppak kēḷīr neyviḷakkē pōṉṟorutaṇṇīrviḷakkum erintatucan nitiyiṉ muṉṉē.

TRANSLATION – The great ones declared that the lamp of truth is the only lamp and there is no other lamp. I boil over and spill out within, considering the lamp of falsehood to be the true lamp. This is no wonder. O friends of Chennai city, renowned for your brilliant deeds! Listen to what I say. Just like a lamp lit with ghee, a lamp lit with water burned before the sanctum.

COMMENTARY – A famous event from Vallalar's life shows the literal power of divine grace. He recounts a miracle he experienced firsthand: a sanctum lamp that normally required *ghee* (clarified butter) burned using only water.

097. THE STATE OF THE GRACE OF THE SACRED MEDICINE - TIRUMARUNTARUḶ NILAI -
திருமருந்தருள் நிலை

1

பனகஅணைத் திருநெடுமால் அயன்போற்றப் புலவரெலாம் பரவ ஓங்கும்
கனகமணி அம்பலத்தே பெரியமருந் தொன்றிருக்கக் கண்டேன் கண்டேன்
அனகநடத் ததுசச்சி தானந்த வடிவதுபே ரருள்வாய்ந் துள்ள
தெனகமமர்ந் திருப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராசன் என்ப தம்மா.

paṉaka-aṇait tiruneṭumāl ayaṉpōṟṟap pulavarelām parava ōṅkum
kaṉakamaṇi ampalattē periyamarun toṉṟirukkak kaṇṭēṉ kaṇṭēṉ aṉakanaṭat
tatucacci tāṉanta vaṭivatupē raruḷvāyn tuḷḷa teṉakamamarn tiruppatellām
vallatupēr naṭarācaṉ eṉpa tammā.

TRANSLATION – Sacred Vishnu on his serpent bed and Brahma praise it. All the wise exalt it. I saw, I saw a single great medicine residing in the exalted golden jeweled hall. It performs a pure dance. It is the form of truth, consciousness, and bliss. It is filled with great grace. It rests within my heart. It is all-powerful. Its name is Nataraja, O friend.

COMMENTARY – The Divine is a supreme medicine curing the soul of suffering and ignorance. This healing reality is *saccidananda* (truth, consciousness, and bliss). Vallalar sees this power dancing in the golden hall of the universe while resting intimately within his heart. He names this grace Nataraja, the dancing Lord.

2

திருநெடுமால் அயன்தேடத் துரியநடு ஒளித்ததெனத் தெளிந்தோர்சொல்லும்
ஒருகருணை மருந்துதிரு அம்பலத்தே இருந்திடக்கண் டுவந்தேன் அந்தோ
அருவுருவங் கடந்ததுபே ரானந்த வடிவதுநல் லருள்வாய்ந் துள்ள
திருமையும்நன் களிப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராசன் என்ப தம்மா.

tiruneṭumāl ayaṉtēṭat turiyanaṭu oḷittateṉat teḷintōrcollum orukaruṇai
maruntutiru ampalattē iruntiṭakkaṇ ṭuvantēṉ antō aruvuruvaṅ kaṭantatupē
rāṉanta vaṭivatunal laruḷvāyn tuḷḷa tirumaiyumnaṉ kaḷippatellām
vallatupēr naṭarācaṉ eṉpa tammā.

TRANSLATION – As sacred Vishnu and Brahma searched, the realized ones say it hid in the center of the transcendent state. Seeing this unique compassionate medicine residing in the sacred hall, I rejoiced. Ah! It transcends form and formlessness. It is the form of immense bliss. It is

filled with good grace. It perfectly grants divine wealth. It is all-powerful. Its name is Nataraja, O friend.

COMMENTARY – Vishnu and Brahma tried to find the ultimate truth through their vast powers and failed. Sages say it remains hidden in *turiya*, the transcendent spiritual state beyond waking, dreaming, and deep sleep. Vallalar rejoices to see this compassion shining in the sacred hall of grace. This medicine escapes human categories of form or formlessness, yet grants every divine blessing.

098. THE SPLENDOR OF DIVINE GRACE - TIRUVARUḶ VILĀSAM - திருவருள் விலாசம்

1

ஆண்டவன்நீ யாகில்உனக் கடியனும்நா னாகில்
அருளுடையாய் இன்றிரவில் அருள் இறையாய் வந்து
நீண்டவனே முதலியரும் தீண்டரிதாம் பொருளின்
நிலைகாட்டி அடிமுடியின் நெறிமுழுதும் காட்டி
வீண்டவனே காலையில்நீ விழித்தவுடன் எழுந்து
விதிமுடித்துப் புரிதிஇது விளங்கும்எனப் புகல்வாய்
தாண்டவனே அருட்பொதுவில் தனிமுதலே கருணைத்
தடங்கடலே நெடுந்தகையே சங்கரனே சிவனே.

āṇṭavaṉnī yākiluṉak kaṭiyaṉumnā ṉākil aruḷuṭaiyāy iṉṟiravil aruḷ iṟaiyāy vantu nīṇṭavaṉē mutaliyarum tīṇṭaritām poruḷiṉ nilaikāṭṭi aṭimuṭiyiṉ neṟimuḻutum kāṭṭi vīṇṭavaṉē kālaiyilnī viḻittavuṭaṉ eḻuntu vitimuṭittup puriti-itu viḷaṅkumeṉap pukalvāy tāṇṭavaṉē aruṭpotuvil taṉimutalē karuṇait taṭaṅkaṭalē neṭuntakaiyē caṅkaraṉē civaṉē.

TRANSLATION – If you are the Lord and I am your devotee, O Lord of Grace, come tonight as the supreme sovereign of Grace. Show me the state of the Reality that is difficult for Vishnu and the other gods to touch. Show me the entire path from the base to the crown. Tell me, "As soon as you wake up in the morning, arise, complete your prescribed duties, and do this. This will become clear to you." O Dancer, the supreme source in the public hall of Grace, the vast ocean of compassion, the great noble one, Sankara, Siva.

COMMENTARY – Vallalar demands direct guidance: if their bond is real, the Divine must tell him exactly what to do upon waking, revealing a truth that even major gods like Vishnu (the preserver) cannot reach. He uses Sankara and Siva, traditional names for the Hindu god of destruction and grace, to address the single, supreme source of compassion.

2

திருநெறிமெய்த் தமிழ்மறையாம் திருக்கடைக்காப் பதனால்
திருவுளங்காட் டியநாளில் தெரிந்திலன் இச் சிறியேன்
பெருநெறிஎன் உளத்திருந்து காட்டியநாள் அறிந்தேன்
பிழைபடாத் தெய்வமறை இதுவெனப்பின் புணர்ந்தேன்
ஒருநெறியில் எனதுகரத் துவந்தளித்த நாளில்

> உணராத உளவைஎலாம் ஒருங்குணர்ந்து தெளிந்தேன்
> தெருணெறிதந் தருளும்மறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
> சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடத்தெள் ளமுதே.

tiruneṟimeyt tamiḻmaṟaiyām tirukkaṭaikkāp pataṉāl tiruvuḷaṅkāṭ ṭiyanāḷil terintilaṉ ic ciṟiyēṉ peruneṟi-eṉ uḷattiruntu kāṭṭiyanāḷ aṟintēṉ piḻaipaṭāt teyvamaṟai ituveṉappiṉ puṇarntēṉ oruneṟiyil eṉatukarat tuvantaḷitta nāḷil uṇarāta uḷavai-elām oruṅkuṇarntu teḷintēṉ teruṇeṟitan taruḷummaṟaic cilampaṇinta patattāḷ civakāma vallimakiḻ tirunaṭatteḷ ḷamutē.

TRANSLATION – On the day you revealed your divine will through the Tirukkataikkappu, the true Tamil Veda of the sacred path, this small one did not understand. I understood it on the day you dwelt in my heart and showed the great path. Later I realized that this is the flawless divine Veda. On the day you joyfully placed it in my hands on the singular path, I grasped and became completely clear about all the secrets I had not realized before. O clear nectar of the sacred dance that brings joy to Sivakama Valli, whose feet wear the anklets of the Vedas that grant the path of clarity.

COMMENTARY – Spiritual understanding unfolds in stages. Vallalar admits he did not initially grasp the *Tirukkaṭaikkāppu* (the sacred closing verses of the ancient Tamil saints). The teachings became clear only when the Divine entered his heart. True clarity comes through direct inner experience rather than reading scripture. *Sivakama Valli* is the goddess representing the divine energy and grace accompanying the dancing Lord.

099. SONG OF PRAISE TO SIVA CHIDAMBARAM - SIVA SITAMPARA SAṄKĪRTTAṆAM - சிவ சிதம்பர சங்கீர்த்தனம்

1

உலக முஞ்சரா சரமும் நின்றுநின்
றுலவு கின்றபே ருலகம் என்பதும்
கலகம் இன்றிஎங் கணுநி றைந்தசிற்
கனம்வி ளங்குசிற் ககனம் என்பதும்
இலக ஒன்றிரண் டெனல்அ கன்றதோர்
இணையில் இன்பமாம் இதயம் என்பதும்
திலகம் என்றநங் குருசி தம்பரம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

ulaka muñcarā caramum niṉṟuniṉ ṟulavu kiṉṟapē rulakam eṉpatum kalakam iṉṟi-eṅ kaṇuni ṟaintaciṟ kaṉamvi ḷaṅkuciṟ kakaṉam eṉpatum ilaka oṉṟiraṇ ṭeṉala kaṉṟatōr iṇaiyil iṉpamām itayam eṉpatum tilakam eṉṟanaṅ kuruci tamparam civaci tamparam civaci tamparam.

TRANSLATION – It is called the vast world where the universe and all moving and stationary things constantly abide and move about. It is called the space of consciousness where the mass of consciousness shines and fills everywhere without disturbance. It is called the heart of incomparable bliss that shines beyond the duality of one and two. It is our Guru Chidambaram praised as the foremost crown jewel. It is Siva Chidambaram, Siva Chidambaram.

COMMENTARY – Chidambaram is far more than a physical temple. It is the pure space of awareness and the inner heart of supreme bliss beyond the illusion of separateness.

2

வரமு றுஞ்சுதந் தரசு கந்தரும்
மனம டங்குசிற் கனந டந்தரும்
உரமு றும்பதம் பெறவ ழங்குபே
ரொளிந டந்தரும் வெளிவி டந்தரும்
பரமு றுங்குணங் குறிக டந்தசிற்
பரம மாகியே பரவு மாமறைச்
சிரமு றும்பரம் பரசி தம்பரம்

சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

varamu ṟuñcutan taracu kantarum maṉama ṭaṅkuciṟ kaṉana ṭantarum uramu ṟumpatam peṟava ḷaṅkupē roḷina ṭantarum veḷivi ṭantarum paramu ṟuṅkuṇaṅ kuṟika ṭantaciṟ parama mākiyē paravu māmaṟaic ciramu ṟumparam paraci tamparam civaci tamparam civaci tamparam.

TRANSLATION – It grants the boon of absolute independent bliss. It grants the dance of the mass of consciousness where the mind becomes still. It grants the dance of supreme light bestowed to attain the firm state, and it grants the open expanse of space. Becoming the supreme consciousness beyond all qualities and attributes, it rests at the crown of the great praising Vedas. It is the supreme Chidambaram. It is Siva Chidambaram, Siva Chidambaram.

COMMENTARY – This sacred space quiets the mind and grants a vision of divine light in motion. It exists beyond human descriptions, resting at the peak of ancient scriptures.

3

நித்தி யம்பரா பரநி ராதரம்
நிர்க்கு ணஞ்சதா நிலய நிட்களம்
சத்தி யம்கனா கனமி குந்ததோர்
தற்ப ரம்சிவம் சமர சத்துவம்
வித்தி யஞ்சுகோ தயநி கேதனம்
விமலம் என்றுநால் வேத முந்தொழும்
சித்தி யங்குசிற் கனசி தம்பரம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

nitti yamparā parani rātaram nirkku ṇañcatā nilaya niṭkaḷam catti yamkaṉā kaṉami kuntatōr taṟpa ramcivam camara cattuvam vitti yañcukō tayani kētaṉam vimalam eṉṟunāl vēta muntoḻum citti yaṅkuciṟ kaṉaci tamparam civaci tamparam civaci tamparam.

TRANSLATION – It is eternal, the supreme of supremes, and self-supported. It is without attributes, the eternal abode, and indivisible. It is truth, the boundless mass of absolute reality, Siva, and the state of perfect harmony. It is the seed of knowledge and the abode where bliss arises. The four Vedas worship it as the immaculate. It is the Chidambaram of the mass of consciousness where divine powers function. It is Siva Chidambaram, Siva Chidambaram.

COMMENTARY – The divine space is self-sustaining, eternal, and free from limiting qualities. It is the harmony of truth and the seed from which all spiritual knowledge grows.

4

அருள்அ ளித்துமெய் யன்பர் தம்மைஉள்
ளங்கை நெல்லிபோல் ஆக்கு கின்றதும்
பொருள்அ ளித்துநான் மறையின் அந்தமே
புகலு கின்றதோர் புகழ்அ ளிப்பதும்
வெருள்அ ளித்திடா விமல ஞானவான்
வெளியி லேவெளி விரவி நிற்பதாம்
தெருள்அ ளிப்பதும் இருள்கெ டுப்பதும்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

aruḷa ḷittumey yaṉpar tammai-uḷ ḷaṅkai nellipōl ākku kiṉṟatum poruḷa ḷittunāṉ maṟaiyiṉ antamē pukalu kiṉṟatōr pukaḻa ḷippatum veruḷa ḷittiṭā vimala ñāṉavāṉ veḷiyi lēveḷi viravi niṟpatām teruḷa ḷippatum iruḷke ṭuppatum civaci tamparam civaci tamparam.

TRANSLATION – Bestowing grace, it makes the truth as perfectly clear as a gooseberry on the palm of the hand for true devotees. Bestowing substance, it grants the glory praised by the very conclusion of the four Vedas. It grants the clarity of space merging entirely into the flawless expanse of celestial knowledge that never causes fear, and it destroys all darkness. It is Siva Chidambaram, Siva Chidambaram.

COMMENTARY – When grace opens this space to a true devotee, the ultimate truth becomes as obvious as a gooseberry in the palm of the hand. This clarity washes away fear and the darkness of ignorance.

5

பெத்த முஞ்சதா முத்தி யும்பெரும்
பேத மாயதோர் போத வாதமும்
சுத்த முந்தெறா வித்த முந்தரும்
சொரூப இன்பமே துய்க்கும் வாழ்க்கையும்
நித்த முந்தெரிந் துற்ற யோகர்தம்
நிமல மாகிமெய்ந் நிறைவு கொண்டசிற்
சித்த முஞ்செலாப் பரம ராசியம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

petta muñcatā mutti yumperum pēta māyatōr pōta vātamum cutta munteṟā vitta muntarum corūpa iṉpamē tuykkum vāḻkkaiyum nitta munterin tuṟṟa yōkartam nimala mākimeyn niṟaivu koṇṭaciṟ citta muñcelāp parama rāciyam civaci tamparam civaci tamparam.

TRANSLATION – There is bondage, eternal liberation, and philosophical debate full of great divisions. There is purity, unceasing wealth, and the life of enjoying the bliss of one's true nature. Yet this is the supreme secret beyond the reach of even the pure consciousness of the flawless yogis who have realized the eternal and attained true fulfillment. It is Siva Chidambaram, Siva Chidambaram.

COMMENTARY – Religious philosophy is full of endless debates over bondage and liberation, purity and spiritual wealth. The supreme secret of Chidambaram rests far above these divided arguments, remaining entirely beyond the reach of even the most accomplished yogis.

100. THE HOLY DECAD ON THE MOTHER - AMMAI TIRUPPATIKAM - அம்மை திருப்பதிகம்

1

உலகின்உயிர் வகைஉவகை யுறஇனிய அருளமுதம்
உதவும்ஆ னந்த சிவையே
உவமைசொல அரியஒரு பெரியசிவ நெறிதனை
உணர்த்துபே ரின்ப நிதியே
இலகுபர அபரநிலை இசையும்அவ ரவர்பருவம்
இயலுற உளங்கொள் பரையே
இருமைநெறி ஒருமையுற அருமைபெறு பெருமைதனை
ஈந்தெனை அளித்த அறிவே
கலகமுறு சகசமல இருளகல வெளியான
காட்சியே கருணை நிறைவே
கடகரட விமலகய முகஅமுதும் அறுமுகக்
கநஅமுதும் உதவு கடலே
அலகில்வளம் நிறையும்ஒரு தில்லையம் பதிமேவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

ulakiṉuyir vakai-uvakai yuṟa-iṉiya aruḷamutam utavumā ṉanta civaiyē uvamaicola ariya-oru periyaciva neṟitaṉai uṇarttupē riṉpa nitiyē ilakupara aparanilai icaiyumava ravarparuvam iyaluṟa uḷaṅkoḷ paraiyē irumaineṟi orumaiyuṟa arumaipeṟu perumaitaṉai īnteṉai aḷitta aṟivē kalakamuṟu cakacamala iruḷakala veḷiyāṉa kāṭciyē karuṇai niṟaivē kaṭakaraṭa vimalakaya muka-amutum aṟumukak kana-amutum utavu kaṭalē alakilvaḷam niṟaiyumoru tillaiyam patimēvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – O blissful Goddess Sivai who grants the sweet nectar of grace so all lifeforms in the world may rejoice! O treasure of supreme bliss who reveals the great path of Siva, which defies all comparison! O supreme Goddess Parai who holds in your heart the maturity of each being as they attain the shining higher and lower states! O supreme intelligence who gave me the rare greatness where the dual paths become one, and thus saved me! O open vision that dispels the darkness of turbulent inherent impurity! O fullness of compassion! O ocean who brought forth the nectar-like pure elephant-faced Lord and the nectar-like six-faced Lord! O gem

who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, which brims with infinite wealth! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – Vallalar praises the Divine Mother, Sivai or Umai, as the source of all life and grace. As the feminine aspect of the divine, she births the universe and guides souls toward maturity. He credits her with the vision that cleared his inherent impurities, uniting the world's dualities into a single spiritual path.

2

கற்பவைஎ லாங்கற்றுள் உணர்பவைஎ லாமனக்
கரிசற உணர்ந்து கேட்டுக்
காண்பவைஎ லாங்கண்டு செய்பவைஎ லாஞ்செய்து
கருநெறி அகன்ற பெரியோர்
பொற்பவைஎ லாஞ்சென்று புகல்பவைஎ லாங்கொண்டு
புரிபவை எலாம்பு ரிந்துன்
புகழவைஎ லாம்புகழ்ந் துறுமவைஎ லாம்உறும்
போதவை எலாம்அ ருளுவாய்
நிற்பவைஎ லாம்நிற்ப அசைபவைஎ லாம்அசைய
நிறைபவை எலாஞ்செய் நிலையே
நினைபவைஎ லாம்நெகிழ நெறிஅவைஎ லாம்ஓங்கும்
நித்தியா னந்த வடிவே
அற்புடைய அடியர்புகழ் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

kaṟpavai-e lāṅkaṟṟuḷ uṇarpavai-e lāmaṇak karicaṟa uṇarntu kēṭṭuk kāṇpavai-e lāṅkaṇṭu ceypavai-e lāñceytu karuneṟi akaṉṟa periyōr poṟpavai-e lāñceṉṟu pukalpavai-e lāṅkoṇṭu puripavai elāmpu rintuṉ pukaḻavai-e lāmpukaḻn tuṟumavai-e lāmuṟum pōtavai elāma ruḷuvāy niṟpavai-e lāmniṟpa acaipavai-e lāmacaiya niṟaipavai elāñcey nilaiyē niṉaipavai-e lāmnekiḻa neṟi-avai-e lāmōṅkum nittiyā ṉanta vaṭivē aṟputaiya aṭiyarpukaḻ tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – The great ones learn all there is to learn, inwardly realize all there is to realize without mental blemish, listen, see all there is to see, do all there is to do, and transcend the cycle of birth. As they visit all beautiful places, accept all teachings, perform all deeds, sing all your

praises, and attain all there is to attain, you grant them all wisdom. O state of being who makes all stationary things stand, all moving things move, and all full things full! O form of eternal bliss where all thoughts dissolve and all true paths flourish! O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, praised by loving devotees! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – When learning turns into living wisdom, spiritual masters escape the cycle of birth. Vallalar praises the Divine Mother as the silent power behind this realization. She is the active force making stationary things stand and moving things move, guiding sincere seekers to eternal bliss where worldly thoughts dissolve.

3

இக்கணம்இ ருந்தஇம் மெய்யென்ற பொய்க்கூரை
இனிவரு கணப்போ திலே
இடியாதி ருக்குமோ இடியுமோ என்செய்கோம்
என்செய்கோம் இடியும் எனில்யாம்
தெக்கணம் நடக்கவரும் அக்கணம் பொல்லாத
தீக்கணம் இருப்ப தென்றே
சிந்தைநைந் தயராத வண்ணம்நல் அருள்தந்த
திகழ் பரம சிவசத்தியே
எக்கணமும் ஏத்தும்ஒரு முக்கணி பரம்பரை
இமாசல குமாரி விமலை
இறைவிபை ரவிஅமலை எனமறைகள் ஏத்திட
இருந்த ருள்தருந் தேவியே
அக்கணுதல் எம்பிரான் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

ikkaṇami runta-im meyyeṉṟa poykkūrai iṉivaru kaṇappō tilē iṭiyāti rukkumō iṭiyumō eṉceykōm eṉceykōm iṭiyum eṉilyām tekkaṇam naṭakkavarum akkaṇam pollāta tīkkaṇam iruppa teṉṟē cintainain tayarāta vaṇṇamnal aruḷtanta tikaḷ parama civacattiyē ekkaṇamum ēttumoru mukkaṇi paramparai imācala kumāri vimalai iṟaivipai ravi-amalai eṉamaṟaikaḷ ēttiṭa irunta ruḷtarun tēviyē akkaṇutal empirāṉ tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – "Will this false roof called the body, which exists in this moment, remain standing or will it collapse in the very next moment? What shall we do? What shall we do if it collapses? When the time comes to walk south toward death, a wicked host of evils will await us." As my mind withered with such thoughts, you granted your good grace so I would not despair, O radiant supreme Siva-Sakti! O Goddess who abides and bestows grace while the Vedas constantly praise you as the three-eyed Goddess, the Supreme One, the Daughter of the Himalayas, the Pure One, the Sovereign, Bhairavi, and the Immaculate One! O gem who rejoices with our Lord bearing an eye on his forehead, dwelling in the holy city of Thillai! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – The physical body is fragile, and the fear of sudden death haunts the human mind. Vallalar compares the body to a false roof that could cave in at any second, leaving the soul vulnerable to the dark forces waiting at the end of life. His mind withered under this anxiety until the Divine Mother gave him her grace, replacing his fear with spiritual security.

4

பொய்யாத மொழியும்மயல் செய்யாத செயலும்வீண்
போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமும்உட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்திதள ராத நிலையும்
எய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணாத நிறைவும்நினை
என்றும்மற வாத நெறியும்
இறவாத தகவும்மேற் பிறவாத கதியும்இவ்
ஏழையேற் கருள்செய் கண்டாய்
கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீசு
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணிவி ளக்கே
ஐயான னம்கொண்ட தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

poyyāta moḻiyummayal ceyyāta ceyalumvīṇ pōkāta nāḷum viṭayam
puriyāta maṉamumuṭ piriyāta cāntamum puntitaḷa rāta nilaiyum eyyāta

vāḻvumvē ṟeṇṇāta niṟaivumniṉai eṉṟummaṟa vāta neṟiyum iṟavāta takavummēṟ piṟavāta katiyumiv ēḻaiyēṟ karuḷcey kaṇṭāy koyyātu kuviyātu kumaiyātu maṇamvīcu kōmaḷat teyva malarē kōvāta muttamē kuṟaiyāta matiyamē kōṭāta maṇivi ḷakkē aiyāṉa ṉamkoṇṭa tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – Grant to this poor soul words that never lie, actions that cause no delusion, days that are never wasted, a mind that does not pursue sensory objects, inner peace that never departs, a state of unfaltering intellect, a life free from fatigue, a fullness that contemplates nothing else, a path that never forgets you, the quality of deathlessness, and the state of freedom from future birth. O tender divine flower that emits fragrance without being plucked, without closing, and without fading! O unstrung pearl! O unwaning moon! O unswerving jeweled lamp! O gem who rejoices with the five-faced Lord dwelling in the holy city of Thillai! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – Vallalar asks for the total integrity needed to live a spiritual life: truthful words, a mind detached from distractions, unbroken inner peace, and days that are never wasted. He asks the Divine Mother for the highest goals: a life without fatigue, a deathless body, and freedom from rebirth.

5

பவமான எழுகடல் கடந்துமேற் கதியான
பதிநிலை அணைந்து வாழப்
பகலான சகலமுடன் இரவான கேவலப்
பகையுந் தடாத படிஓர்
தவமான கலனில்அருள் மீகாம னால்அலது
தமியேன் நடத்த வருமோ
தானா நடக்குமோ என்செய்கேன் நின்திருச்
சரணமே சரணம் அருள்வாய்
உவமான மற்றபர சிவமான சுத்தவெளி
உறவான முத்தர் உறவே
உருவான அருவான ஒருவான ஞானமே
உயிரான ஒளியின் உணர்வே
அவமான நீக்கிஅருள் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே

அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

pavamāṉa eḻukaṭal kaṭantumēṟ katiyāṉa patinilai aṇaintu vāḻap pakalāṉa cakalamuṭaṉ iravāṉa kēvalap pakaiyun taṭāta paṭi-ōr tavamāṉa kalaṉilaruḷ mīkāma ṉālalatu tamiyēṉ naṭatta varumō tāṉā naṭakkumō eṉceykēṉ niṉtiruc caraṇamē caraṇam aruḷvāy uvamāṉa maṟṟapara civamāṉa cuttaveḷi uṟavāṉa muttar uṟavē uruvāṉa aruvāṉa oruvāṉa ñāṉamē uyirāṉa oḷiyiṉ uṇarvē avamāṉa nīkki-aruḷ tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – To cross the seven oceans of birth and attain the supreme state of the Lord, I must avoid the enmity of the day-like active state and the night-like inert state. Can I, a lonely soul, steer the ship of penance unless guided by the captain of grace? Will the ship sail on its own? What shall I do? Your holy feet are my only refuge. Grant me your grace. O kinship of the liberated souls who relate to the pure space of the incomparable supreme Siva! O wisdom that is with form, without form, and the ultimate One! O awareness of the light that is the life of all! O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, who removes our disgrace and grants grace! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – The cycle of repeated birth is an ocean no human being can cross alone. Vallalar compares his spiritual practice to a ship, but admits his own efforts cannot steer it. He needs the Divine Mother's grace to act as captain, guiding him safely past the extremes of worldly distraction and mental dullness until he reaches the pure space of the supreme divine.

6

சூரிட்ட நடையில்என் போரிட்ட மனதைநான்
சொல்லிட்ட முடன்அ ணைத்துத்
துன்றிட்ட மோனம்எனும் நன்றிட்ட அமுதுண்டு
சும்மா இருத்தி என்றால்
காரிட்டி தற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலேன் அம்மம் மஓர்
கணமேனும் நில்லாது பொல்லாது புவியில்
கறங்கெ னச்சுழல் கின்றதே
தாரிட்ட நீஅருள் சீரிட்டி டாய்எனில்
தாழ்பிறவி தன்னில் அதுதான்

தன்னைவீழ்த் துவதன்றி என்னையும் வீழ்த்தும்இத்
தமிய னேன்என் செய்குவேன்
ஆறிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

cūriṭṭa naṭaiyileṉ pōriṭṭa maṉataināṉ colliṭṭa muṭaṉa ṇaittut tuṉṟiṭṭa mōṉameṉum naṉṟiṭṭa amutuṇṭu cummā irutti eṉṟāl kāriṭṭi taṟkumuṉ yāriṭṭa cāpamō kaṇṭilēṉ ammam ma-ōr kaṇamēṉum nillātu pollātu puviyil kaṟaṅke ṉacculal kiṉṟatē tāriṭṭa nī-aruḷ cīriṭṭi ṭāyeṉil tālpiṟavi taṉṉil atutāṉ taṉṉaivīḻt tuvataṉṟi eṉṉaiyum vīḻttumit tamiya ṉēṉeṉ ceykuvēṉ āṟiṭṭa caṭaiyāḷar tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟarulparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – I embraced my battling mind, which walks a cruel path, with gentle words. I told it to consume the excellent nectar of deep silence and just remain still. Alas, I do not know whose dark curse from the past causes this. It does not stay still for even a moment. This wicked mind spins like a top in this world. If you, wearing a garland, do not grant your grace, this mind will drag itself into a lowly birth and it will drag me down as well. What can I, a lonely one, do? O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, who bears the river on his matted hair! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – The mind is restless and cannot be tamed by sheer willpower. Vallalar describes his own mind spinning out of control like a top, unable to rest in silence despite his gentle words. He warns that without divine grace, this relentless mental spinning will drag a person down into lower states of existence.

7

மாயைஎனும் இரவில்என் மனையகத் தேவிடய
வாதனைஎ னுங்கள் வர்தாம்
வந்துமன அடிமையை எழுப்பிஅவ னைத்தமது
வசமாக உளவு கண்டு
மேயமதி எனும்ஒரு விளக்கினை அவித்தெனது
மெய்ந்நிலைச் சாளி கைஎலாம்
வேறுற உடைத்துள்ள பொருள்எலாம் கொள்ளைகொள
மிகநடுக் குற்று நினையே

நேயம்உற ஓவாது கூவுகின் றேன்சற்றும்
நின்செவிக் கேற இலையோ
நீதிஇலை யோதரும நெறியும்இலை யோஅருளின்
நிறைவும்இலை யோஎன் செய்கேன்
ஆயமறை முடிநின்ற தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

māyai-eṉum iravileṉ maṉaiyakat tēviṭaya vātaṉai-e ṉuṅkaḷ vartām vantumaṉa aṭimaiyai eḻuppi-ava ṉaittamatu vacamāka uḻavu kaṇṭu mēyamati eṉumoru viḷakkiṉai avitteṉatu meynnilaic cāḷi kai-elām vēṟuṟa uṭaittuḷḷa poruḷelām koḷḷaikoḷa mikanaṭuk kuṟṟu niṉaiyē nēyamuṟa ōvātu kūvukiṉ ṟēṉcaṟṟum niṉcevik kēṟa ilaiyō nīti-ilai yōtaruma neṟiyumilai yō-aruḷiṉ niṟaivumilai yō-eṉ ceykēṉ āyamaṟai muṭiniṉṟa tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḻparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – In the night of illusion, the thieves of sensory desires entered my house. They woke up the servant of my mind, brought him under their control through cunning, and extinguished the lamp of my intellect. They broke open the chests of my true state and looted all the wealth within. Trembling intensely, I call out to you unceasingly with love. Does my cry not reach your ears at all? Is there no justice? Is there no path of dharma? Is there no fullness of grace? What shall I do? O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, who stands at the crown of the studied Vedas! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – Sensory desires act like thieves in the dark, sneaking in to rob a person of their spiritual awareness. They corrupt the mind, extinguish the light of the intellect, and steal one's inner wealth. Vallalar cries out for divine help, asking if grace and justice have abandoned him to these worldly cravings.

8

வெவ்வினைக் கீடான காயம்இது மாயம்என
வேத முதல்ஆ கமம்எலாம்
மிகுபறைஅ றைந்தும்இது வெயில்மஞ்சள் நிறம்எனும்
விவேகர் சொற்கேட் டறிந்தும்
கவ்வைபெறு கடலுலகில் வைரமலை ஒத்தவர்

> கணத்திடை இறத்தல் பலகால்
> கண்ணுறக் கண்டும்இப் புலைஉடலின் மானம்ஓர்
> கடுஅளவும் விடுவ தறியேன்
> எவ்வம்உறு சிறியனேன் ஏழைமதி என்னமதி
> இன்னமதி என்று ணர்கிலேன்
> இந்தமதி கொண்டுநான் எந்தவகை அழியாத
> இன்பநிலை கண்டு மகிழ்வேன்
> அவ்வியம்அ கற்றிஅருள் தில்லையம் பதிமருவும்
> அண்ணலார் மகிழும் மணியே
> அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
> வானந்த வல்லி உமையே.

vevviṉaik kīṭāṉa kāyamitu māyameṉa vēta mutalā kamamelām mikupaṟai-a ṟaintumitu veyilmañcaḷ niṟameṉum vivēkar coṟkēṭ ṭaṟintum kavvaipeṟu kaṭalulakil vairamalai ottavar kaṇattiṭai iṟattal palakāl kaṇṇuṟak kaṇṭumip pulai-uṭaliṉ māṉamōr kaṭu-aḷavum viṭuva taṟiyēṉ evvamuṟu ciṟiyaṉēṉ ēḻaimati eṉṉamati iṉṉamati eṉṟu ṇarkilēṉ intamati koṇṭunāṉ entavakai aḻiyāta iṉpanilai kaṇṭu makiḻvēṉ avviyama kaṟṟi-aruḷ tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – The Vedas and Agamas beat loudly like drums, declaring that this body born of cruel karma is an illusion. I have listened and learned from the wise who describe it as the fleeting yellow of turmeric dried in the sun. In this world surrounded by the roaring ocean, I have seen with my own eyes how people as strong as diamond mountains die in a single moment. Even so, I do not know how to discard my pride in this wretched physical body, even by the measure of a mustard seed. I am a flawed and lowly person. What kind of poor mind is this? I do not understand it. With this mind, how can I ever discover and rejoice in the imperishable state of bliss? O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, who removes malice and grants grace! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – Even when we see the physical body is fragile and temporary, letting go of our attachment to it is difficult. Vallalar observes people as strong as mountains dying in an instant. Yet he confesses he still clings to bodily pride, asking how a flawed mind can ever reach a state of imperishable joy.

9

ஒளிமருவும் உனதுதிரு வருள்அணுத் துணையேனும்
உற்றிடில் சிறுது ரும்பும்
உலகம் படைத்தல்முதல் முத்தொழில் இயற்றும்என
உயர்மறைகள் ஓர்அ னந்தம்
தெளிவுறமு ழக்கஅது கேட்டுநின் திருவடித்
தியானம் இல்லா மல்அவமே
சிறுதெய்வ நெறிசெல்லும் மானிடப் பேய்கள்பால்
சேராமை எற்க ருளுவாய்
களிமருவும் இமயவரை அரையன்மகள் எனவரு
கருணைதரு கலாப மயிலே
கருதும்அடி யவர்இதய கமலமலர் மிசைஅருட்
கலைகி ளரவளர் அன்னமே
அளிநறைகொள் இதழிவனை தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

oḷimaruvum uṉatutiru varuḷaṇut tuṇaiyēṉum uṟṟiṭil ciṟutu rumpum ulakam paṭaittalmutal muttoḻil iyaṟṟumeṉa uyarmaṟaikaḷ ōra ṉantam teḷivuṟamu ḻakka-atu kēṭṭuniṉ tiruvaṭit tiyāṉam illā malavamē ciṟuteyva neṟicellum māṉiṭap pēykaḷpāl cērāmai eṟka ruḷuvāy kaḷimaruvum imayavarai araiyaṉmakaḷ eṉavaru karuṇaitaru kalāpa mayilē karutumaṭi yavaritaya kamalamalar micai-aruṭ kalaiki ḻaravaḷar aṉṉamē aḷinaṟaikoḷ itaḻivaṉai tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – The countless exalted Vedas roar clearly that if one attains even an atom of your luminous divine grace, even a small piece of straw can perform the three cosmic functions beginning with the creation of the world. Hearing this, human ghosts waste their lives following the paths of petty deities without meditating on your holy feet. Grant me the grace to never join them. O peacock with beautiful plumage who grants compassion, arriving as the daughter of the king of the joyous Himalayas! O swan who grows and stirs the arts of grace upon the lotus hearts of meditating devotees! O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, who wears a garland of honey-filled konrai flowers swarming with bees! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – A single drop of divine grace holds limitless power. Vallalar says even a piece of straw could create worlds if it possessed this grace. Yet people waste their lives chasing petty deities for small worldly favors. He asks for the strength to stay away from these misguided paths.

10

நீறணிந் தொளிர்அக்க மணிதரித் துயர்சைவ
நெறிநின்று னக்கு ரியஓர்
நிமலமுறும் ஐந்தெழுத் துள்நிலையு றக்கொண்டு
நின்னடிப் பூசை செய்து
வீறணிந் தென்றும்ஒரு தன்மைபெறு சிவஞான
வித்தகர்ப தம்பர வும்ஓர்
மெய்ச்செல்வ வாழ்க்கையில் விருப்பமுடை யேன்இது
விரைந்தருள வேண்டும் அமுதே
பேறணிந் தயன்மாலும் இந்திரனும் அறிவரிய
பெருமையை அணிந்த அமுதே
பிரசமலர் மகள்கலைசொல் மகள்விசய மகள்முதல்
பெண்கள்சிரம் மேவும் மணியே
ஆறணிந் திடுசடையர் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

nīṟaṇin toḷirakka maṇitarit tuyarcaiva neṟiniṉṟu ṉakku riya-ōr
nimalamuṟum aintelut tuḷnilaiyu ṟakkoṇṭu niṉṉaṭip pūcai ceytu vīṟaṇin
teṉṟumoru taṉmaipeṟu civañāṉa vittakarpa tampara vumōr meyccelva
vāḻkkaiyil viruppamuṭai yēṉitu viraintaruḷa vēṇṭum amutē pēṟaṇin
tayaṉmālum intiraṉum aṟivariya perumaiyai aṇinta amutē piracamalar
makaḷkalaicol makaḷvicaya makaḷmutal peṇkaḷciram mēvum maṇiyē āṟaṇin
tiṭucaṭaiyar tillaiyam patimaruvum aṇṇalār makiḻum maṇiyē akilāṇṭa
mumcarā caramumīṉ ṟaruḷparaci vāṉanta valli umaiyē.

TRANSLATION – I long for a life of true wealth. In this life, I wish to smear sacred ash, wear shining rudraksha beads, stand firmly in the exalted Saiva path, and hold deeply within myself the pristine five-syllable mantra belonging to you. I wish to worship your feet and praise the feet of the wise masters of divine wisdom, who are adorned with greatness and maintain a single unchanging nature forever. You must grant this to me swiftly, O nectar! O nectar adorned with excellence, bearing a greatness difficult for Brahma, Vishnu, and Indra to comprehend! O gem resting upon the heads

of goddesses like Lakshmi of the honey-filled lotus flower, Saraswati of arts and speech, and the victorious Durga! O gem who rejoices with the Lord dwelling in the holy city of Thillai, who wears the river on his matted hair! O Paracivananta Valli! O Umai, you birthed and graced the entire universe and all moving and unmoving things!

COMMENTARY – True wealth is a life of unwavering spiritual dedication. Vallalar longs to immerse himself in the traditional path of worship, wearing sacred ash, holding the five-syllable mantra within, and praising the masters of divine wisdom. He prays for this devoted life to be granted swiftly.

101. THE SACRED DECAD ON THE GODDESS OF ARTS - KALAIMAKAḶĀR TIRUPPATIKAM -

கலைமகளார் திருப்பதிகம்

1

தவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கும் அம்மனையைச் சாந்தம் பூத்த குவளைமலர்க் கண்ணாளைப் பெண்ணாளும் பெண்ணமுதைக் கோதி லாத பவளஇதழ்ப் பசுங்கொடியை நான்முகனார் நாஓங்கும் பாவை தன்னைக் கவளமத கயக்கொம்பின் முலையாளைக் கலைமாதைக் கருது வோமே.

tavaḷamalark kamalamicai vīṟṟirukkum ammaṉaiyaic cāntam pūtta kuvaḷaimalark kaṇṇāḷaip peṇṇāḷum peṇṇamutaik kōti lāta pavaḷa-italp pacuṅkoṭiyai nāṉmukaṉār nā-ōṅkum pāvai taṉṉaik kavaḷamata kayakkompiṉ mulaiyāḷaik kalaimātaik karutu vōmē.

TRANSLATION – Let us meditate upon the Goddess of Arts. She is the Mother seated majestically upon a white lotus flower. Her eyes are blue water lilies blossoming with peace. She is the feminine nectar. She is a tender green creeper with flawless coral lips. She is the maiden who rises upon the tongue of the four-faced Brahma. Her breasts are like the tusks of an elephant in rut.

COMMENTARY – Saraswati, the Goddess of Arts and Learning, is traditionally seated on a white lotus to symbolize purity. Dwelling upon the tongue of Brahma (the creator god), she is the source of all knowledge, speech, and creative power in the universe.

2

சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச் சரச்சுவதி தன்னை அன்பர் துங்கமுறக் கலைபயிற்றி உணர்வளிக்கும் கலைஞானத் தோகை தன்னைத் திங்கணுதல் திருவைஅருட் குருவைமலர் ஓங்கியபெண் தெய்வந் தன்னைத் தங்கமலை முலையாளைக் கலையாளைத் தொழுதுபுகழ் சாற்று கிற்பாம்.

caṅkamvaḷarn tiṭavaḷarnta tamiḻkkoṭiyaic caraccuvati taṉṉai aṉpar tuṅkamuṟak kalaipayiṟṟi uṇarvaḷikkum kalaiñāṉat tōkai taṉṉait tiṅkaṇutal tiruvai-aruṭ kuruvaimalar ōṅkiyapeṇ teyvan taṉṉait taṅkamalai mulaiyāḷaik kalaiyāḷait toḻutupukaḷ cāṟṟu kiṟpām.

TRANSLATION – Let us worship and proclaim the praise of Saraswati, the Goddess of Arts. She is the Tamil creeper who flourished as the Sangam flourished. She is the peacock of true knowledge who imparts the arts to her devotees to elevate them and grants them inner realization. She is the

beautiful one with a crescent-moon forehead. She is the Guru of grace. She is the lofty Goddess of the lotus. Her breasts are like mountains of gold.

COMMENTARY – The Goddess is the patron of the Tamil language. The Sangam refers to the ancient academies of Tamil poets and scholars. She acts as both a teacher of worldly arts and a spiritual guide leading devotees to inner realization.

3

கலைபயின்ற உளத்தினிக்குங் கரும்பினைமுக் கனியைஅருட் கடலை ஓங்கும்
நிலைபயின்ற முனிவரரும் தொழுதேத்த நான்முகனார் நீண்ட நாவின்
தலைபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகும் காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற நுதலாளைக் கலைவாணி அம்மையைநாம் சிந்திப் போமே.

kalaipayiṉṟa uḷattiṉikkuṅ karumpiṉaimuk kaṉiyai-aruṭ kaṭalai ōṅkum
nilaipayiṉṟa muṉivararum toḻutētta nāṉmukaṉār nīṇṭa nāviṉ talaipayiṉṟa
maṟaipayiṉṟu mūvulakum kākkiṉṟa tāyai vākaic cilaipayiṉṟa nutalāḷaik
kalaivāṇi ammaiyainām cintip pōmē.

TRANSLATION – Let us meditate upon Mother Kalaivani. She is the sugarcane sweetening the hearts of those steeped in the arts. She is the triad of sweet fruits. She is the ocean of grace. She is worshipped and praised by ascetics firmly established in exalted states. She abides on the tip of the long tongue of the four-faced Brahma, chanting the Vedas and protecting the three worlds. Her forehead is shaped like a victorious bow.

COMMENTARY – Kalaivani is another name for Saraswati, meaning the Goddess of Speech and Arts. The triad of sweet fruits (mango, jackfruit, and banana) represents the ultimate sweetness in Tamil culture. Chanting the Vedas (ancient sacred scriptures), she uses the power of sacred sound to protect the worlds.

102. ECSTATIC JOY - ĀṆANTA KAḶIPPU - ஆனந்த களிப்பு

Editor's note: sung at Pullirukkuvelur (puḷḷirukkuvēḷūr, புள்ளிருக்குவேளூர்), today Vaitheeswaran Koil, where Siva is worshipped as the divine physician.

பல்லவி

1

நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து.

nalla maruntim maruntu - cukam nalkum vaittiya nāta maruntu.

TRANSLATION – This medicine is a good medicine. It is the medicine of the Lord of Healing that grants bliss.

COMMENTARY – The divine is the ultimate healer, and grace itself is the perfect medicine that brings lasting happiness.

கண்ணிகள்

2

அருள்வடி வான மருந்து - நம்முள்
அற்புத மாக அமர்ந்த மருந்து
இருளற வோங்கும் மருந்து - அன்பர்க்
கின்புரு வாக இருந்த மருந்து. - நல்ல

aruḷvaṭi vāṉa maruntu - nammuḷ aṟputa māka amarnta maruntu iruḷaṟa vōṅkum maruntu - aṉpark kiṉpuru vāka irunta maruntu. - nalla

TRANSLATION – It is the medicine formed of grace. It is the medicine seated wondrously within us. It is the medicine that rises to dispel darkness. It is the medicine that stands as the very form of joy for devotees. This is the good medicine.

COMMENTARY – God is not a distant object of worship. This healing presence is seated within the human heart. It clears away the darkness of ignorance and becomes joy for those who love the divine.

3

சஞ்சலந் தீர்க்கும் மருந்து - எங்குந்
தானோதா னாகித் தழைக்கும் மருந்து
அஞ்சலென் றாளும் மருந்து - சச்சி

தானந்த மாக அமர்ந்த மருந்து. - நல்ல

cañcalan tīrkkum maruntu - eṅkun tāṉōtā ṉākit taḷaikkum maruntu añcaleṉ ṟāḷum maruntu - cacci tāṉanta māka amarnta maruntu. - nalla

TRANSLATION – It is the medicine that cures sorrow. It is the medicine that flourishes everywhere as itself. It is the medicine that governs us by saying fear not. It is the medicine seated as pure existence, consciousness, and bliss. This is the good medicine.

COMMENTARY – This divine presence cures worldly anxieties and tells the soul to have no fear. Vallalar calls it existence, consciousness, and bliss (*caccitāṉanta*). Though it lives within the heart, it flourishes everywhere as the living fabric of the universe.

4

வித்தக மான மருந்து - சதுர்
வேத முடிவில் விளங்கு மருந்து
தத்துவா தீத மருந்து - என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து. - நல்ல

vittaka māṉa maruntu - catur vēta muṭivil viḷaṅku maruntu tattuvā tīta maruntu - eṉṉait tāṉākkik koṇṭa tayāḷa maruntu. - nalla

TRANSLATION – It is the miraculous medicine. It is the medicine shining at the pinnacle of the four Vedas. It is the medicine beyond all elemental principles. It is the compassionate medicine that transformed me into itself. This is the good medicine.

COMMENTARY – Vallalar says this grace exists beyond the teachings of scripture and the physical and mental building blocks of the universe (*tattvas*). Through compassion, this divine cure absorbs the soul and transforms the devotee into its own nature.

5

பிறப்பை யொழிக்கு மருந்து - யார்க்கும்
பேசப் படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கும் மருந்து - என்னுள்
என்று மதுரித் தினிக்கு மருந்து. - நல்ல

piṟappai yoḻikku maruntu - yārkkum pēcap paṭāta periya maruntu iṟappait tavirkkum maruntu - eṉṉuḷ eṉṟu maturit tiṉikku maruntu. - nalla

TRANSLATION – It is the medicine that abolishes birth. It is the great medicine beyond anyone's words. It is the medicine that wards off death. It

is the medicine that remains eternally sweet and delightful within me. This is the good medicine.

COMMENTARY – The ultimate cure provides freedom from the endless cycle of birth and physical death. Vallalar describes this immortal state as beyond human language, leaving only a feeling of eternal sweetness within him.

6

நானது வாகு மருந்து - பர
ஞான வெளியில் நடிக்கு மருந்து
மோந வடிவா மருந்து - சீவன்
முத்த ருளத்தே முடிக்கு மருந்து. - நல்ல

nāṉatu vāku maruntu - para ñāṉa veḷiyil naṭikku maruntu mōna vaṭivā maruntu - cīvaṉ mutta ruḷattē muṭikku maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that makes me become That. The medicine that dances in the space of supreme wisdom. The medicine whose form is silence. The medicine that fulfills the hearts of liberated souls.

COMMENTARY – The divine acts as a healing medicine that transforms the soul, merging human awareness into the supreme reality of God. It exists as inner silence and brings fulfillment to those who have reached spiritual liberation.

7

புத்தமு தாகு மருந்து - பார்த்த
போதே பிணிகளைப் போக்கு மருந்து
பத்த ரருந்து மருந்து - அநு
பானமுந் தானாம் பரம மருந்து. - நல்ல

puttamu tāku maruntu - pārtta pōtē piṇikaḷaip pōkku maruntu patta raruntu maruntu - anu pāṉamun tāṉām parama maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that is fresh nectar. The medicine that dispels diseases the very moment it is seen. The medicine consumed by devotees. The supreme medicine that is itself the carrier.

COMMENTARY – In traditional healing, a remedy is often taken with a liquid carrier (*anupanam*) like honey or milk. Vallalar says this divine medicine is self-sufficient: it is both the cure and the sweet nectar that

delivers it. Seeing this supreme light is enough to cure all ailments of the soul.

8

மாலயன் தேடு மருந்து - முன்ன
மார்க்கண்ட ரைக்காக்க வந்த மருந்து
காலனைச் சாய்த்த மருந்து - தேவர்
காணுங் கனவினுங் காணா மருந்து. - நல்ல

mālayaṉ tēṭu maruntu - muṉṉa mārkkaṇṭa raikkākka vanta maruntu kālaṉaic cāytta maruntu - tēvar kāṇuṅ kaṉaviṉuṅ kāṇā maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine sought by Vishnu and Brahma. The medicine that came long ago to protect Markandeya. The medicine that struck down the god of death. The medicine unseen even in the dreams of the celestial gods.

COMMENTARY – This divine medicine conquers the human affliction of death itself. Vallalar recalls the story of Markandeya, a young boy saved from the god of death by this very grace. The highest celestial gods search for this supreme healing in vain and cannot grasp it even in their dreams.

9

தற்பர யோக மருந்து - உப
சாந்த ருளத்திடைச் சார்ந்த மருந்து
சிற்பர யோக மருந்து - உயர்
தேவரெல் லாந்தொழுந் தெய்வ மருந்து. - நல்ல

taṟpara yōka maruntu - upa cānta ruḷattiṭaic cārnta maruntu ciṟpara yōka maruntu - uyar tēvarel lāntoḻun teyva maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine of supreme yoga. The medicine that resides in the hearts of the deeply peaceful. The medicine of absolute conscious yoga. The divine medicine worshipped by all the exalted gods.

COMMENTARY – This medicine is found only in the hearts of those who have reached inner peace. It represents the highest state of conscious union with the divine, a supreme reality worshipped by exalted gods of the heavens.

10

அம்பலத் தாடு மருந்து - பர
மாநந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து

எம்பல மாகு மருந்து - வேளூர்
என்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து. - நல்ல

ampalat tāṭu maruntu - para mānanta veḷḷat taḻuttu maruntu empala māku maruntu - vēḷūr eṉṉun talatti lirukku maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that dances in the hall. The medicine that immerses one in the flood of supreme bliss. The medicine that becomes my strength. The medicine that resides in the sacred place called Velur.

COMMENTARY – The divine medicine dances as light in the open space of the soul, flooding human awareness with supreme bliss. Vallalar identifies this source of spiritual strength with the divine presence enshrined at Velur, a sacred temple town famous for its healing deity.

11

சேதப்ப டாத மருந்து - உண்டால்
தேன்போ லினிக்குந் தெவிட்டா மருந்து
பேதப்ப டாத மருந்து - மலைப்
பெண்ணிடங் கொண்ட பெரிய மருந்து. - நல்ல

cētappa ṭāta maruntu - uṇṭāl tēṉpō liṉikkun teviṭṭā maruntu pētappa ṭāta maruntu - malaip peṇṇiṭaṅ koṇṭa periya maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine that cannot be destroyed. If consumed, it tastes sweet like honey and never cloys. The medicine without divisions. The great medicine that holds the mountain's daughter on its left side. This is the good medicine.

COMMENTARY – The divine is an eternal medicine that heals the soul. Unlike earthly cures, it never spoils and tastes sweet. The imagery of the mountain's daughter on the left side points to the traditional form of Siva, representing a divinity where masculine and feminine are united.

12

ஆர்க்கு மரிதா மருந்து - தானே
ஆதி யநாதியு மான மருந்து
சேர்க்கும் புநித மருந்து - தன்னைத்
தேடுவோர் தங்களை நாடு மருந்து. - நல்ல

ārkku maritā maruntu - tāṉē āti yanātiyu māṉa maruntu cērkkum punita maruntu - taṉṉait tēṭuvōr taṅkaḷai nāṭu maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine that is hard for anyone to obtain. The medicine that is itself both the beginning and the beginningless. The holy medicine that unites us. The medicine that seeks those who seek it. This is the good medicine.

COMMENTARY – This sacred medicine is the source of all things, existing before time. Although it is rare and hard to grasp, it searches for those who search for it. Sincere spiritual effort draws the divine to the seeker.

13

புண்ணியர்க் கான மருந்து - பரி
பூரண மாகப் பொருந்து மருந்து
எண்ணிய வின்ப மருந்து - எம
தெண்ணமெல் லாமுடித் திட்ட மருந்து. - நல்ல

puṇṇiyark kāṉa maruntu - pari pūraṇa mākap poruntu maruntu eṇṇiya viṉpa maruntu - ema teṇṇamel lāmuṭit tiṭṭa maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine meant for the virtuous. The medicine that exists as absolute fullness. The blissful medicine of our thoughts. The medicine that fulfilled all our intentions. This is the good medicine.

COMMENTARY – The divine presence acts as an all-encompassing cure for those who live virtuously. It is an absolute fullness that brings spiritual bliss. Connecting with this reality fulfills all genuine intentions.

14

பால்வண்ண மாகு மருந்து - அதில்
பச்சை நிறமும் படர்ந்த மருந்து
நூல்வண்ண நாடு மருந்து - உள்ளே
நோக்குகின் றோர்களை நோக்கு மருந்து. - நல்ல

pālvaṇṇa māku maruntu - atil paccai niṟamum paṭarnta maruntu nūlvaṇṇa nāṭu maruntu - uḷḷē nōkkukiṉ ṟōrkaḷai nōkku maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine of milk-white hue. The medicine over which the color green also spreads. The medicine sought by the scriptures. The medicine that looks at those who look inward. This is the good medicine.

COMMENTARY – The colors of milk-white and green represent the union of masculine and feminine aspects of the divine. While sacred scriptures try to locate this truth in words, it is found through inner experience. When a person looks within themselves, the divine looks back at them.

15

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து - தன்னைப்
பாராத வர்களைச் சேரா மருந்து
கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து - அநு
கூல மருந்தென்று கொண்ட மருந்து. - நல்ல

pārkkap pacipō maruntu - taṉṉaip pārāta varkaḷaic cērā maruntu kūrkkat terinta maruntu - anu kūla marunteṉṟu koṇṭa maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine that dispels hunger when looked upon. The medicine that will not approach those who refuse to look at it. The medicine known with sharp clarity. The medicine embraced as a favorable cure. This is the good medicine.

COMMENTARY – Beholding this divine medicine is enough to erase the hunger of the soul. It requires a conscious choice, however: the divine will not approach those who refuse to turn their attention toward it. When embraced willingly, it becomes a clear cure for all suffering.

16

கோதிலா தோங்கு மருந்து - அன்பர்
கொள்ளைகொண் டுண்ணக் குலாவு மருந்து
மாதொரு பாக மருந்து - என்னை
வாழ்வித்த என்கண் மணியா மருந்து. - நல்ல

kōtilā tōṅku maruntu - aṉpar koḷḷaikoṇ ṭuṇṇak kulāvu maruntu mātoru pāka maruntu - eṉṉai vāḻvitta eṉkaṇ maṇiyā maruntu. - nalla

TRANSLATION – The flawless, rising medicine. The medicine that rejoices as devotees plunder and consume it. The medicine with a woman on one side. The medicine that is the pupil of my eye which made me flourish. This is the good medicine.

COMMENTARY – Divine grace is an infinite cure that devotees can drink up without depleting it. This medicine is highly personal. It lives within the pupil of Vallalar's eye, bringing his spiritual life into full bloom.

17

ஏக வுருவா மருந்து - மிக்க
ஏழைக ளுக்கும் இரங்கு மருந்து
சோகந் தவிர்க்கு மருந்து - பரஞ்
சோதியென் றன்பர் துதிக்கு மருந்து. - நல்ல

ēka vuruvā maruntu - mikka ēḻaika ḷukkum iraṅku maruntu cōkan tavirkku maruntu - parañ cōtiyeṉ ṟaṉpar tutikku maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine of a single form. The medicine that shows mercy even to the most impoverished. The medicine that dispels sorrow. The medicine that devotees praise as the supreme Jothi. This is the good medicine.

COMMENTARY – Grace is the single, undivided reality that devotees praise as the supreme Jothi (divine light). It does not demand wealth or status to work its cure. Instead, this medicine pours out its mercy on the poor and the sorrowful, healing their grief with light.

18

கோமளங் கூடு மருந்து - நலங்
கொடுக்கத் துசங்கட்டிக் கொண்ட மருந்து
நாமள வாத மருந்து - நம்மை
நாமறி யும்படி நண்ணு மருந்து. - நல்ல

kōmaḷaṅ kūṭu maruntu - nalaṅ koṭukkat tucaṅkaṭṭik koṇṭa maruntu nāmaḷa vāta maruntu - nammai nāmaṟi yumpaṭi naṇṇu maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine united with the tender one. The medicine that raised its flag to bestow goodness. The medicine we cannot measure. The medicine that approaches us so we may know ourselves. This is the good medicine.

COMMENTARY – The divine is beyond human measurement, yet it reaches out to us out of tender love. It raises a flag of victory over ignorance to bring us goodness. By approaching us, this medicine cures our blindness, allowing us to see and know our spiritual selves.

19

செல்வந் தழைக்கு மருந்து - என்றுந்
தீரா வினையெலாந் தீர்த்த மருந்து
நல்வந் தனைகொள் மருந்து - பர
நாதாந்த வீட்டினுள் நண்ணு மருந்து. - நல்ல

celvan taḻaikku maruntu - eṉṟun tīrā viṉaiyelān tīrtta maruntu nalvan taṉaikoḷ maruntu - para nātānta vīṭṭiṉuḷ naṇṇu maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine that makes wealth flourish. The medicine that cured all endless, lingering karma. The medicine that accepts good

reverence. The medicine that resides in the supreme home at the end of sound. This is the good medicine.

COMMENTARY – This divine medicine wipes out the lingering effects of *karma*, the cycle of past actions and their consequences that keeps souls bound. It resides in the supreme home at the end of sound, a state of spiritual stillness. From that high silence, it brings spiritual wealth to anyone who offers reverence.

20

வாய்பிடி யாத மருந்து - மத
வாதமும் பித்தமு மாய்க்கு மருந்து
நோய்பொடி யாக்கு மருந்து - அன்பர்
நோக்கிய நோக்கினுள் நோக்கு மருந்து. - நல்ல

vāypiṭi yāta maruntu - mata vātamum pittamu māykku maruntu nōypoṭi yākku maruntu - aṉpar nōkkiya nōkkiṉuḷ nōkku maruntu. - nalla

TRANSLATION – The medicine that does not restrict the mouth. The medicine that destroys fierce wind and bile. The medicine that turns disease to dust. The medicine that looks into the very gaze of the devotees. This is the good medicine.

COMMENTARY – Worldly medicines often come with strict dietary rules and bitter tastes, but this divine cure places no limits on the mouth. It destroys the root causes of physical illness, described here through the traditional bodily humors of fierce wind and bile. Above all, it is a responsive medicine: when a devotee looks for it, the divine light looks back into their eyes.

21

பெண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து - பொருட்
பேராசை யெல்லாம் பிளக்கு மருந்து
மண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து - எல்லாம்
வல்ல மருந்தென்று வாழ்த்து மருந்து. - நல்ல

peṇṇācai tīrkku maruntu - poruṭ pērācai yellām piḷakku maruntu maṇṇācai tīrkku maruntu - ellām valla maruntenṟu vāḻttu maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that cures the desire for women. The medicine that shatters all immense greed for wealth. The medicine that cures the desire for land. The medicine praised as the all-powerful medicine.

COMMENTARY – God's grace frees the mind from worldly attachments. Traditional thought identifies three main human cravings: lust, greed for wealth, and greed for land. This divine medicine removes all three.

22

என்றுங் கெடாத மருந்து - வரும்
எல்லாப் பிணிக்கு மிதுவே மருந்து
துன்றுஞ் சிவோக மருந்து - நம்மைச்
சூழ்ந்திரு மைக்குந் துணையா மருந்து. - நல்ல

eṉṟuṅ keṭāta maruntu - varum ellāp piṇikku mituvē maruntu tuṉṟuñ civōka maruntu - nammaic cūḻntiru maikkun tuṇaiyā maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that never spoils. This alone is the medicine for all diseases that afflict us. The medicine of the abundant unitive experience. The medicine that surrounds us and serves as our companion in both worlds.

COMMENTARY – Physical medicines expire and only treat the body. The divine medicine is eternal and heals every physical and spiritual affliction. It merges the soul into the divine experience and remains our companion in this life and the next.

23

கண்ணொளி காட்டு மருந்து - அம்மை
கண்டு கலந்து களிக்கு மருந்து
விண்ணொளி யாரு மருந்து - பர
வீடு தருங்கங்கை வேணி மருந்து. - நல்ல

kaṇṇoḷi kāṭṭu maruntu - ammai kaṇṭu kalantu kaḷikku maruntu viṇṇoḷi yāru maruntu - para vīṭu taruṅkaṅkai vēṇi maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that reveals the light of the eyes. The medicine that the Mother sees, unites with, and rejoices in. The medicine brimming with celestial light. The medicine with the Ganges river in its matted hair, which grants the supreme state of liberation.

COMMENTARY – Vallalar uses the traditional features of Lord Siva, who holds the river Ganges in his matted hair and shares his joy with the divine Mother. This grace opens our inner spiritual vision, flooding the seeker with heavenly light and granting liberation.

24

காயாம்பூ வண்ண மருந்து - ஒரு
கஞ்ச மலர்மிசைக் காணு மருந்து
தாயாங் கருணை மருந்து - சிற்
சதாசிவ மானமெஞ் ஞாந மருந்து. - நல்ல

kāyāmpū vaṇṇa maruntu - oru kañca malarmicaik kāṇu maruntu tāyāṅ karuṇai maruntu - ciṟ catāciva māṉameñ ñāna maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine with the hue of the dark kaya flower. The medicine seen upon a lotus flower. The medicine of maternal compassion. The medicine of true knowledge that stands as the supreme Sadasiva.

COMMENTARY – The supreme medicine unites the traditional forms of the major deities: the dark blue flower of Vishnu, the lotus seat of Brahma, and the truth of Siva. All these resolve into one supreme reality made of pure knowledge and a mother's limitless compassion.

25

அளவைக் கடந்த மருந்து - யார்க்கும்
அருமை யருமை யருமை மருந்து
உளவிற் கிடைக்கு மருந்து - ஒன்றும்
ஒப்புயர் வில்லா துயர்ந்த மருந்து. - நல்ல

aḷavaik kaṭanta maruntu - yārkkum arumai yarumai yarumai maruntu uḷaviṟ kiṭaikku maruntu - oṉṟum oppuyar villā tuyarnta maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that transcends all measure. The medicine that is exceedingly rare for anyone to attain. The medicine obtained through subtle inner understanding. The exalted medicine that has absolutely no equal or superior.

COMMENTARY – God's absolute grace cannot be measured or won through external actions. It is rare to secure in the outward world, yet can always be found by those who turn inward and seek it quietly through their own understanding.

26

தன்மய மாகு மருந்து - சிவ
சாதனர் நெஞ்சில் தழைக்கு மருந்து
சின்மய ஜோதி மருந்து - அட்ட

சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்க்கு மருந்து. - நல்ல

taṉmaya māku maruntu - civa cātaṉar neñcil taḻaikku maruntu ciṉmaya jōti maruntu - aṭṭa cittiyu muttiyuñ cērkku maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that transforms you into its very nature. It flourishes in the hearts of Siva's practitioners. This good medicine is the Jothi of pure consciousness. It grants the eight mystic powers and supreme liberation.

COMMENTARY – The divine light acts as a medicine that transforms the seeker into its own nature. It is pure consciousness in the form of Jothi, granting earthly spiritual powers and freedom, and thriving in the hearts of sincere practitioners.

27

மறந்தா லொளிக்கு மருந்து - தன்னை
மறவா தவருள் வழங்கு மருந்து
இறந்தா லெழுப்பு மருந்து - எனக்
கென்றுந் துணையா யிருக்கு மருந்து. - நல்ல

maṟantā loḷikku maruntu - taṉṉai maṟavā tavaruḷ vaḻaṅku maruntu iṟantā leḻuppu maruntu - eṉak keṉṟun tuṇaiyā yirukku maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that hides if you forget it. It bestows grace upon those who never forget it. This good medicine resurrects the dead. It remains my companion forever.

COMMENTARY – The divine presence requires constant mindfulness. If you forget it, it hides from your awareness; if you keep it in your thoughts, it pours out grace. Vallalar says this medicine can raise the dead and serve as an eternal companion.

28

கரும்பி லினிக்கு மருந்து - கடுங்
கண்டகர்க் கெல்லாங் கசக்கு மருந்து
இரும்பைக் குழைக்கு மருந்து - பே
ரின்ப வெள்ளத்தே யிழுக்கு மருந்து. - நல்ல

karumpi liṉikku maruntu - kaṭuṅ kaṇṭakark kellāṅ kacakku maruntu irumpaik kuḻaikku maruntu - pē riṉpa veḷḷattē yiḻukku maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that is sweeter than sugarcane. It tastes bitter to all the cruel and wicked. This good medicine softens iron. It pulls you into the flood of supreme bliss.

COMMENTARY – The experience of grace is sweet, yet bitter to those with cruel hearts. This divine medicine softens a mind as hard as iron and draws the soul into a boundless flood of supreme joy.

29

அணிமணி கண்ட மருந்து - அருள்
ஆநந்த சுத்த வகண்ட மருந்து
பிணிதவி ரின்ப மருந்து - யார்க்கும்
பேசா மருந்தென்று பேசு மருந்து. - நல்ல

aṇimaṇi kaṇṭa maruntu - aruḷ ānanta cutta vakaṇṭa maruntu piṇitavi riṉpa maruntu - yārkkum pēcā maruntenṟu pēcu maruntu. - nalla

TRANSLATION – This is the good medicine that has a beautiful jewel-like throat. It is the pure and boundless medicine of grace and bliss. This joyful medicine eradicates disease. It is proclaimed by all as the medicine beyond speech.

COMMENTARY – The jewel-like throat points to Siva, who swallowed deadly poison to save the world. Vallalar describes this divine medicine as pure, boundless grace that cures all diseases. Though universally praised, the experience of this joy remains beyond the reach of words.

30

மூவர்க் கரிய மருந்து - செல்வ
முத்துக் குமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து - தையல்
நாயகி கண்டு தழுவு மருந்து.

mūvark kariya maruntu - celva muttuk kumāraṉai yīṉṟa maruntu nāviṯ kiṉiya maruntu - taiyal nāyaki kaṇṭu taḻuvu maruntu.

TRANSLATION – This medicine is rare for the three chief gods to attain. It gave birth to the treasured Lord Muthukumaran. This medicine is sweet to the tongue. It is the medicine that Goddess Thaiyal Nayagi looks upon and embraces.

COMMENTARY – This supreme medicine is so elevated that even the traditional trinity of gods cannot reach it. Vallalar identifies it as the source of Murugan, here called Muthukumaran, and the beloved of the goddess Thaiyal Nayagi. These deities are enshrined at Vaitheeswaran Koil, a temple of healing, rooting the metaphor of divine medicine in familiar sacred geography.

31

நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து.

nalla maruntim maruntu - cukam nalkum vaittiya nāta maruntu.

TRANSLATION – This medicine is a good medicine. It is the medicine of the Lord of Healing that grants well-being.

COMMENTARY – Grace is the perfect medicine for the soul. The divine is called the Lord of Healing because this supreme light cures the root disease of human suffering. While ordinary medicine treats the physical body, this spiritual medicine brings lasting well-being.

103. INFORMING THE FRIENDS - PĀṅKIYARK KAṟIVUṟUTTAL - பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல்

1

அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் பாங்கிமா ரே - அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமா ரே.

ampalattil āṭukiṉṟār pāṅkimā rē - avar āṭṭaṅkaṇṭu nāṭṭaṅkoṇṭēṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, He dances in the Hall. Seeing His dance, I fixed my desire upon Him, O friends.

COMMENTARY – Vallalar speaks as a young woman who has fallen in love with the dancing Lord. The Hall (*Ambalam*) represents both the great physical temple at Chidambaram and the boundless space of spiritual consciousness. Once the soul witnesses the movement of divine grace within that space, it is captivated.

2

ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமா ரே - மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமா ரே.

āṭukiṉṟa cēvaṭimēṟ pāṅkimā rē - mika ācaikoṇṭu vāṭukiṉṟēṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, I conceived a deep longing for His dancing red feet and I languish, O friends.

COMMENTARY – In Tamil poetry, the Lord's feet are often described as red like lotus petals. These feet represent divine grace stepping into the world to uplift living beings. The physical wasting away is a traditional metaphor for the soul's intense spiritual hunger.

3

இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் பாங்கிமா ரே - நட
மிட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமா ரே.

iṉpavaṭi vāyccapaiyiṟ pāṅkimā rē - naṭa miṭṭavarmē liṭṭamvaittēṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, He takes the form of bliss in the Hall. I placed my love upon Him who dances there, O friends.

COMMENTARY – The Lord's very form is bliss. The soul is naturally drawn to this joy, pouring out its own love in response to His presence.

4

ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமா ரே - நட
னேசர்தமை யெய்தும்வண்ணம் பாங்கிமா ரே.

īṉavuṭaṟ kiccaivaiyēṉ pāṅkimā rē - naṭa ṉēcartamai yeytumvaṇṇam pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, I hold no desire for this lowly body. I seek only to attain the Lord of the Dance, O friends.

COMMENTARY – Vallalar rejects physical existence and worldly attachments. Compared to the divine dancer, the body and its comforts hold no appeal. His single goal is union with God.

5

உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமா ரே - இன்ப
உருவாகி ஓங்குகின்றார் பாங்கிமா ரே.

uttamarpoṉ ṉampalattē pāṅkimā rē - iṉpa uruvāki ōṅkukiṉṟār pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, the supreme Lord in the Golden Hall stands exalted as the very form of bliss, O friends.

COMMENTARY – The Golden Hall (*Pon Ambalam*) is the supreme space of light where grace operates in perfect clarity. Vallalar teaches that within this high state of spiritual awareness, God is experienced as an exalted, living joy.

6

ஊனவுல கைக்கருதேன் பாங்கிமா ரே - மன்றில்
உத்தமருக் குறவாவேன் பாங்கிமா ரே.

ūṉavula kaikkarutēṉ pāṅkimā rē - maṉṟil uttamaruk kuṟavāvēṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, I do not think of this fleshy world. O friends, I will become the beloved of the supreme one in the hall.

COMMENTARY – The soul's single desire is to unite with the supreme Lord in the hall of light, leaving all worldly concerns behind.

7

கற்பனையெல் லாங்கடந்தார் பாங்கிமா ரே - என்றன்
கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாங்கிமா ரே.

kaṟpaṉaiyel lāṅkaṭantār pāṅkimā rē - eṉṟaṉ kaṟpaṉaikkuṭ paṭuvārō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, he has transcended all imagination. O friends, will he be bound by my imagination?

COMMENTARY – God exists far beyond the limits of the human mind. How could limited thoughts ever hold or comprehend a Lord who transcends imagination?

8

கண்டிலர்நான் படும்பாடு பாங்கிமா ரே - மூன்று
கண்ணுடையா ரென்பாரையோ பாங்கிமா ரே.

kaṇṭilarnāṉ paṭumpāṭu pāṅkimā rē - mūṉṟu kaṇṇuṭaiyā reṉpāraiyō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, he does not see the suffering I endure. O friends, alas, they say he possesses three eyes.

COMMENTARY – Vallalar points out a painful irony. Tradition claims the Lord has three eyes and sees everything, yet he seems blind to the sorrow the soul endures.

9

கன்மனமெல் லாங்கரைப்பார் பாங்கிமா ரே - மனங்
கரையாரென் னளவிலே பாங்கிமா ரே.

kaṉmaṉamel lāṅkaraippār pāṅkimā rē - maṉaṅ karaiyāreṉ ṉaḷavilē pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, he melts all stony hearts. O friends, his own heart does not melt for me.

COMMENTARY – There is a bitter contrast in how the Lord acts. He is famous for melting the most stubborn hearts with his grace, but his own heart remains cold to the soul's longing.

10

கள்ளமொன்று மறியேனான் பாங்கிமா ரே - என்னைக்
கைவிடவுந் துணிவாரோ பாங்கிமா ரே.

kaḷḷamoṉṟu maṟiyēṉāṉ pāṅkimā rē - eṉṉaik kaiviṭavun tuṇivārō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, I know no deceit at all. O friends, will he dare to abandon me?

COMMENTARY – Because the soul's devotion is pure and innocent, she trusts that the Lord will never abandon her.

11

கற்பழித்துக் கலந்தாரே பாங்கிமா ரே - இன்று
கைநழுவ விடுவாரோ பாங்கிமா ரே.

kaṟpaḻittuk kalantārē pāṅkimā rē - iṉṟu kainaḻuva viṭuvārō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – He ruined my chastity and united with me, O friends. Will he let me slip from his hands today, O friends?

COMMENTARY – In the tradition of Tamil love poetry, the soul speaks as a woman whose lover has taken everything from her. Here, losing her chastity means surrendering her worldly identity and ego to the divine. After tasting such union, the soul wonders how the Lord could abandon her now.

12

கண்டவரெல் லாம்பழிக்கப் பாங்கிமா ரே - என்றன்
கன்னியழித் தேயொளித்தார் பாங்கிமா ரே.

kaṇṭavarel lāmpaḻikkap pāṅkimā rē - eṉṟaṉ kaṉṉiyaḻit tēyoḷittār pāṅkimā rē.

TRANSLATION – While everyone who sees me casts blame, O friends, he ruined my maidenhood and then hid himself, O friends.

COMMENTARY – The soul feels the sting of worldly society, which often mocks intense spiritual devotion. The Lord granted her an experience of his presence and then vanished. This withdrawal leaves the soul exposed to the world's judgment while she waits in pain for his return.

13

காமனைக்கண் ணாலெரித்தார் பாங்கிமா ரே - என்றன்
காதலைக்கண் டறிவாரோ பாங்கிமா ரே.

kāmaṉaikkaṇ ṇālerittār pāṅkimā rē - eṉṟaṉ kātalaikkaṇ ṭaṟivārō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – He burned the god of love with his eye, O friends. Will he look upon my love and understand it, O friends?

COMMENTARY – Tradition says the Lord burned Kama, the god of physical desire, to ashes with a single glance from his fiery eye. The soul worries

about this detachment, wondering if the Lord who destroys all worldly lust will still recognize and accept her spiritual love.

14

காவலையெல் லாங்கடந்து பாங்கிமா ரே - என்னைக்
கைகலந்த கள்ளரவர் பாங்கிமா ரே.

kāvalaiyel lāṅkaṭantu pāṅkimā rē - eṉṉaik kaikalanta kaḷḷaravar pāṅkimā rē.

TRANSLATION – Crossing all defenses, O friends, he is the thief who joined hands with me, O friends.

COMMENTARY – The Lord acts as a divine thief who sneaks past every barrier the human mind puts up. He bypasses all the ego's defenses to steal the heart and unite with the soul.

15

காணவிழைந் தேனவரைப் பாங்கிமா ரே - கொண்டு
காட்டுவாரை யறிந்திலேன் பாங்கிமா ரே.

kāṇaviḻain tēṉavaraip pāṅkimā rē - koṇṭu kāṭṭuvārai yaṟintilēṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – I yearn to see him, O friends. I know no one who can take me and show him to me, O friends.

COMMENTARY – The pain of separation reaches its peak. The soul wants to experience the Lord's presence again, yet feels helpless because she cannot find a guide to lead her back to him.

16

கிட்டவர வேண்டுமென்றார் பாங்கிமா ரே - நான்
கிட்டுமுன்னே யெட்டநின்றார் பாங்கிமா ரே.

kiṭṭavara vēṇṭumeṉṟār pāṅkimā rē - nāṉ kiṭṭumuṉṉē yeṭṭaniṉṟār pāṅkimā rē.

TRANSLATION – He told me to come near, my friends. Before I could approach, he stood far away, my friends.

COMMENTARY – The divine presence is often elusive. The Lord invites the soul closer, but then withdraws just out of reach. This playful retreat deepens the soul's longing and keeps her seeking him.

17

கின்னரங்கே ளென்றிசைத்தார் பாங்கிமா ரே - நான்

கேட்பதன்முன் சேட்படுத்தார் பாங்கிமா ரே.

kiṉṉaraṅkē ḷeṉṟicaittār pāṅkimā rē - nāṉ kēṭpataṉmuṉ cēṭpaṭuttār pāṅkimā rē.

TRANSLATION – He told me to listen to the kinnaram lute and played its music, my friends. Before I could hear it, he moved far away, my friends.

COMMENTARY – The Lord promises the sound of the kinnaram (a traditional stringed lute) but vanishes before she can listen. Spiritual glimpses often fade quickly like this, leaving the seeker hungry for a lasting connection.

18

கிள்ளையைத்தூ தாவிடுத்தேன் பாங்கிமா ரே - அது
கேட்டுவரக் காணேனையோ பாங்கிமா ரே.

kiḷḷaiyaittū tāviṭuttēṉ pāṅkimā rē - atu kēṭṭuvarak kāṇēṉaiyō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – I sent a parrot as my messenger, my friends. Alas, I do not see it returning with his reply, my friends.

COMMENTARY – Following the Tamil poetic tradition of love, the longing soul sends a bird to carry her message to God. The silence that follows shows her desperation and the agonizing wait for a divine response.

19

கீதவகை பாடிநின்றார் பாங்கிமா ரே - அது
கேட்டுமதி மயங்கினேன் பாங்கிமா ரே.

kītavakai pāṭiniṉṟār pāṅkimā rē - atu kēṭṭumati mayaṅkiṉēṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – He stood singing various melodies, my friends. Hearing that music, my mind was completely entranced, my friends.

COMMENTARY – The divine music finally reaches her and sweeps away her thoughts. When God reveals himself, the sheer beauty of that experience overtakes the mind.

20

கீழ்மைகுறி யாமலென்னைப் பாங்கிமா ரே - மனக்
கேண்மைகுறித் தாரேயன்று பாங்கிமா ரே.

kīḻmaikuṟi yāmaleṉṉaip pāṅkimā rē - maṉak kēṇmaikuṟit tārēyaṉṟu pāṅkimā rē.

TRANSLATION – He did not look at my lowliness, my friends. On that day he sought only the intimacy of my heart, my friends.

COMMENTARY – God's grace operates on compassion. The Lord does not care about a person's flaws, social status, or perceived lowliness. He looks past all worldly judgments and seeks only a loving connection with the human heart.

21

கீடமனை யேனெனையும் பாங்கிமா ரே - அடிக்
கேயடிமை கொண்டாரன்று பாங்கிமா ரே.

kīṭamaṉai yēṉeṉaiyum pāṅkimā rē - aṭik kēyaṭimai koṇṭāraṉṟu pāṅkimā rē.

TRANSLATION – Though I am like a worm, O friends, He took me as a slave to His feet on that day, O friends.

COMMENTARY – Vallalar marvels at the scale of divine grace. He feels as worthless as a worm, yet the Lord claims him completely.

22

குற்றமெல்லாங் குணமாகப் பாங்கிமா ரே - கொள்ளுங்
கொற்றவரென் கொழுநர்காண் பாங்கிமா ரே.

kuṟṟamellāṅ kuṇamākap pāṅkimā rē - koḷḷuṅ koṟṟavareṉ koḻunarkāṇ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – See that the King who accepts all flaws as virtues is my husband, O friends.

COMMENTARY – True love goes beyond forgiveness. God loves the soul so much that he embraces her faults as virtues.

23

குற்றமொன்றுஞ் செய்தறியேன் பாங்கிமா ரே - என்னைக்
கொண்டுகுலம் பேசுவாரோ பாங்கிமா ரே.

kuṟṟamoṉṟuñ ceytaṟiyēṉ pāṅkimā rē - eṉṉaik koṇṭukulam pēcuvārō pāṅkimā rē.

TRANSLATION – I have not committed a single fault, O friends. Will He accept me and then question my lineage, O friends?

COMMENTARY – Will God, having claimed the soul, question her lineage (*kulam*)? God accepts the soul for her pure intent, not for her birth.

24

குஞ்சிதப்பொற் பாதங்கண்டாற் பாங்கிமா ரே - உள்ள
குறையெல்லாந் தீருங்கண்டீர் பாங்கிமா ரே.

kuñcitappoṟ pātaṅkaṇṭāṟ pāṅkimā rē - uḷḷa kuṟaiyellān tīruṅkaṇṭīr pāṅkimā rē.

TRANSLATION – If you see His raised golden foot, O friends, know that all your inner grievances will be resolved, O friends.

COMMENTARY – The raised golden foot is a traditional symbol of the Lord's dancing grace offering shelter to the world. Beholding this grace erases every sorrow and feeling of lack.

25

கூற்றுதைத்த பாதங்கண்டீர் பாங்கிமா ரே - நங்கள்
குடிக்கெல்லாங் குலதெய்வம் பாங்கிமா ரே.

kūṟṟutaitta pātaṅkaṇṭīr pāṅkimā rē - naṅkaḷ kuṭikkellāṅ kulateyvam pāṅkimā rē.

TRANSLATION – Behold the feet that kicked Death, O friends. He is the family deity for our entire lineage, O friends.

COMMENTARY – Kicking Death recalls the story of the Lord saving a young devotee from Yama, the god of death. Taking the Lord as the supreme guardian means seeking protection from mortality itself.

26

கூறரிய பதங்கண்டு பாங்கிமா ரே - களி
கொண்டுநிற்க விழைந்தேனான் பாங்கிமா ரே.

kūṟariya pataṅkaṇṭu pāṅkimā rē - kaḷi koṇṭuniṟka viḻaintēṉāṉ pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, having seen those indescribable feet, I longed to stand filled with joy, O friends.

COMMENTARY – Seeing the divine feet means experiencing God's grace directly. Vallalar desires only to remain in this state of pure, lasting joy forever.

27

கூடல்விழைந் தேனவரைப் பாங்கிமா ரே - அது
கூடும்வண்ணம் கூட்டிடுவீர் பாங்கிமா ரே.

kūṭalviḻain tēṉavaraip pāṅkimā rē - atu kūṭumvaṇṇam kūṭṭiṭuvīr pāṅkimā rē.

TRANSLATION – O friends, I desired union with him. Please bring us together so that this union takes place, O friends.

COMMENTARY – The soul's highest desire is union with the divine. In this poetic tradition, these friends represent the supportive company of other seekers or the guiding presence of grace, leading the soul to its ultimate destination.

104. THE WHITE MOON - VEṆṆILĀ - வெண்ணிலா

1

தன்னையறிந் தின்பமுற வெண்ணிலா வே - ஒரு
தந்திரநீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலா வே.

taṉṉaiyaṟin tiṉpamuṟa veṇṇilā vē - oru tantiranī collavēṇṭum veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon, you must tell me a method to know myself and attain bliss, O white moon.

COMMENTARY – The spiritual journey begins with self-knowledge. Recognizing the soul is the only way to experience lasting bliss.

2

நாதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலா வே - அங்கே
நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே.

nātamuṭi mēlirunta veṇṇilā vē - aṅkē nāṉumvara vēṇṭukiṉṟēṉ veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon resting upon the crown of primal sound, I beg to come there too, O white moon.

COMMENTARY – The divine light rests beyond the highest reaches of creation. The crown of primal sound (*nātam*) is the very first vibration of the universe. Vallalar longs to rise past all earthly and cosmic levels to join it.

3

சச்சிதானந் தக்கடலில் வெண்ணிலா வே - நானுந்
தாழ்ந்துவிழ வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே.

caccitāṉan takkaṭalil veṇṇilā vē - nāṉun tāḻntuviḻa vēṇṭukiṉṟēṉ veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon, I beg to plunge deep into the ocean of existence, consciousness, and bliss, O white moon.

COMMENTARY – The ultimate reality is a boundless ocean of pure existence, consciousness, and bliss (*saccitāṉantam*). Vallalar longs to lose his individual identity within it.

4

இராப்பகலில் லாவிடத்தே வெண்ணிலா வே - நானும்
இருக்கவெண்ணி வாடுகின்றேன் வெண்ணிலா வே.

irāppakalil lāviṭattē veṇṇilā vē - nāṉum irukkaveṇṇi vāṭukiṉṟēṉ veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon, I languish with the thought of being in that place where there is neither night nor day, O white moon.

COMMENTARY – Day and night represent the passage of time and the endless cycle of opposites, like joy and sorrow or birth and death. Vallalar longs for a timeless state of continuous light where these earthly divisions no longer exist.

5

தேசுநிற மாய்நிறைந்த வெண்ணிலா வே - நானுஞ்
சிவமயம தாய்விழைந்தேன் வெண்ணிலா வே.

tēcuniṟa māyniṟainta veṇṇilā vē - nāṉuñ civamayama tāyviḻaintēṉ veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon who abounds as the hue of radiant light, I yearned to become the very nature of Siva, O white moon.

COMMENTARY – The goal of this spiritual longing is transformation. Becoming the very nature of the divine (*civamayam*) means shedding a limited human identity to become radiant light.

6

போதநடு வூடிருந்த வெண்ணிலா வே - மலப்
போதமற வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே.

pōtanaṭu vūṭirunta veṇṇilā vē - malap pōtamaṟa vēṇṭukiṉṟēṉ veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon dwelling in the center of true knowledge, I pray for the consciousness of impurities to be completely severed, O white moon.

COMMENTARY – The moon here stands for the light of true knowledge. Impurities are the illusions that bind and confuse the mind.

7

ஆருமறி யாமலிங்கே வெண்ணிலா வே - அரு
ளாளர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலா வே.

ārumaṟi yāmaliṅkē veṇṇilā vē - aru ḷāḷarvaru vārōcollāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon, tell me if the gracious Lord will come here without anyone knowing, O white moon.

COMMENTARY – Vallalar longs for the Lord of grace to arrive in secret, seeking a quiet union meant only for the soul and God.

8

அந்தரங்க சேவைசெய்ய வெண்ணிலா வே - யெங்கள்
ஐயர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலா வே.

antaraṅka cēvaiceyya veṇṇilā vē - yeṅkaḷ aiyarvaru vārōcollāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon, tell me if our Lord will come so I may perform intimate service, O white moon.

COMMENTARY – True devotion is expressed as a desire for direct, personal service to God. Vallalar waits for the Lord to offer this inner dedication away from any public display.

9

வேதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலா வே - மல
வேதையுள வேதுசொல்லாய் வெண்ணிலா வே.

vētamuṭi mēlirunta veṇṇilā vē - mala vētaiyuḷa vētucollāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon resting upon the crown of the Vedas, tell me the cause of the affliction of impurities, O white moon.

COMMENTARY – Resting high above the Vedas means this divine light is greater than all ancient scriptures. Vallalar looks to this supreme light for answers to why the soul must suffer the pain of worldly impurities.

10

குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும் வெண்ணிலா வே - அந்தக்
குண்டலிப்பால் வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே.

kuṇṭalippāl niṉṟilaṅkum veṇṇilā vē - antak kuṇṭalippāl vēṇṭukiṉṟēṉ veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon shining in the realm of Kundalini, I beg for the milk of that Kundalini, O white moon.

COMMENTARY – Kundalini is the latent spiritual energy within the human body. Its milk is the blissful nourishment that flows when this inner power awakens.

11

ஆதியந்த மென்றுரைத்தார் வெண்ணிலா வே - அந்த

ஆதியந்த மாவதென்ன வெண்ணிலா வே.

ātiyanta meṉṟuraittār veṇṇilā vē - anta ātiyanta māvateṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – They spoke of the beginning and the end, O white moon. What is that beginning and end, O white moon?

COMMENTARY – Spiritual traditions often describe the divine as the original source where everything starts and the final destination where everything returns. Vallalar questions the actual reality behind these common descriptions.

12

வித்திலாம லேவிளைந்த வெண்ணிலா வே - நீதான்
விளைந்தவண்ண மேதுசொல்லாய் வெண்ணிலா வே.

vittilāma lēviḷainta veṇṇilā vē - nītāṉ viḷaintavaṇṇa mētucollāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – You arose without a seed, O white moon. Tell me how you came to be, O white moon.

COMMENTARY – In the natural world, every plant grows from a seed, but divine grace appears without any physical cause or origin. Vallalar wonders how something so perfect can arise from nothing at all.

13

முப்பொருளு மொன்றதென்பார் வெண்ணிலா வே - அந்த
மூன்றுமொன்றாய் முடிந்ததென்ன வெண்ணிலா வே.

mupporuḷu moṉṟateṉpār veṇṇilā vē - anta mūṉṟumoṉṟāy muṭintateṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – They say the three entities are one, O white moon. How did those three culminate as one, O white moon?

COMMENTARY – Traditional teachings often divide reality into three entities: God, the individual soul, and the world of matter. Vallalar wants to understand how these separate elements eventually dissolve into a single, unified truth.

14

நானதுவாய் நிற்கும்வண்ணம் வெண்ணிலா வே - ஒரு
ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலா வே.

nāṉatuvāy niṟkumvaṇṇam veṇṇilā vē - oru ñāṉaneṟi collukaṇṭāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – So that I may stand as That, O white moon, tell me a path of wisdom, O white moon.

COMMENTARY – The plea to 'stand as That' points to a spiritual state where the boundary between the self and God vanishes. Vallalar asks for practical guidance to allow the individual soul to become one with the ultimate reality.

15

ஞானமய மாய்விளங்கும் வெண்ணிலா வே - என்னை
நானறியச் சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலா வே.

ñāṉamaya māyviḷaṅkum veṇṇilā vē - eṉṉai nāṉaṟiyac collukaṇṭāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – O white moon shining as pure wisdom, tell me how I may know myself, O white moon.

COMMENTARY – True spiritual life depends on knowing one's own nature. Vallalar asks for the secret of self-realization: to understand who he really is, stripped of all worldly illusion.

16

வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலா வே - அந்த
வாசியென்ன பேசுகண்டாய் வெண்ணிலா வே.

vācivāci yeṉṟuraittār veṇṇilā vē - anta vāciyeṉṉa pēcukaṇṭāy veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He said, "Vasi, vasi," O white moon! Speak and tell me what that "vasi" is, O white moon!

COMMENTARY – The master teaches the word "Vasi." *Vāci* means breath in spiritual practice, and when its syllables are reversed they form "Siva," the name of God. Vallalar asks to reveal the secret behind this instruction on breath and divine union.

17

ஐந்தலைப்பாம் பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலா வே - அவர்
அம்பலத்தில் நின்றதென்ன வெண்ணிலா வே.

aintalaippām pāṭṭukiṉṟār veṇṇilā vē - avar ampalattil niṉṟateṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He makes the five-headed serpent dance, O white moon! Why does he stand in the hall, O white moon!

COMMENTARY – The five-headed serpent represents the human mind with its five turbulent senses. God makes this creature dance to his tune,

mastering what usually masters us. Vallalar wonders why the divine chooses to stand in the open hall of the soul to perform this feat.

18

ஒரெழுத்தி லைந்துண்டென்பார் வெண்ணிலா வே - அது
ஊமையெழுத் தாவதென்ன வெண்ணிலா வே.

ōreḻutti laintuṇṭeṉpār veṇṇilā vē - atu ūmaiyeḻut tāvateṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He says there are five within a single letter, O white moon! Why does it become the silent letter, O white moon!

COMMENTARY – The single letter holding five things refers to a sacred syllable containing the five divine actions or the five sounds of God's name. Yet this sound becomes a "silent letter." Spiritual truth is found in quiet inner experience rather than spoken chants.

19

அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலா வே - அவர்
ஆடுகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலா வே.

ampalattil āṭukiṉṟār veṇṇilā vē - avar āṭukiṉṟa vaṇṇameṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He dances in the hall, O white moon! What is the manner of his dancing, O white moon!

COMMENTARY – The dance in the hall represents the continuous movement of divine grace sustaining all creation. Vallalar asks to describe the exact beauty and nature of this cosmic performance.

20

அந்தரத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலா வே - அவர்
ஆடும்வகை எப்படியோ வெண்ணிலா வே.

antarattil āṭukiṉṟār veṇṇilā vē - avar āṭumvakai eppaṭiyō veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He dances in the open space, O white moon! How does he perform this dance, O white moon!

COMMENTARY – The open space refers to the vast expanse of the inner mind and the cosmos itself. Vallalar wants to know how God dances in a place with no boundaries and no solid ground. This pictures the divine presence moving freely through the infinite space of pure awareness.

21

அணுவிலணு வாயிருந்தார் வெண்ணிலா வே - எங்கும்
ஆகிநின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலா வே.

aṇuvilaṇu vāyiruntār veṇṇilā vē - eṅkum ākiniṉṟa vaṇṇameṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He exists as the atom within the atom, O white moon. What is this nature of His, standing as all things everywhere, O white moon?

COMMENTARY – God is both the smallest particle imaginable and the vastness of everything that exists. The speaker marvels at how the divine can be entirely hidden inside a single atom while simultaneously being the entire universe.

22

அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் வெண்ணிலா வே - ஐயர்
ஆட்டமென்று சொல்வதென்ன வெண்ணிலா வே.

aṇṭapaki raṇṭamellām veṇṇilā vē - aiyar āṭṭameṉṟu colvateṉṉa veṇṇilā vē.

TRANSLATION – They say that all the universes and the outer realms are the dance of the Lord, O white moon. What does this mean, O white moon?

COMMENTARY – Vallalar asks the moon to explain the mystery of the divine dance. Every expanding galaxy and realm is the continuous motion of God at play.

23

அம்பரத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலா வே - என்னை
ஆட்டுகின்றார் இம்பரத்தே வெண்ணிலா வே.

amparatti lāṭukiṉṟār veṇṇilā vē - eṉṉai āṭṭukiṉṟār imparattē veṇṇilā vē.

TRANSLATION – He dances in the cosmic space, O white moon. He makes me dance in this world, O white moon.

COMMENTARY – God moves the stars above and directs the steps of a soul below. Both the vast universe and the individual are swept up in the same divine dance.

105. THE KOMMI DANCE OF LORD NATESAR - NAṬĒSAR KOMMI - நடேசர் கொம்மி

பல்லவி

1

கொம்மிய டிப்பெண்கள் கொம்மி யடி - இரு
கொங்கைகு லுங்கவே கொம்மி யடி.

kommiya ṭippeṇkaḷ kommi yaṭi - iru koṅkaiku luṅkavē kommi yaṭi.

TRANSLATION – Clap the Kommi, girls, clap the Kommi. Clap the Kommi so your breasts shake.

COMMENTARY – Women in Tamil villages traditionally perform the *kommi* by gathering in a circle and clapping their hands to a shared, joyful beat.

பல்லவி எடுப்பு

2

நம்மை யாளும்பொன் னம்பல வாணனை
நாடிக் கொம்மிய டியுங்க டி - பதம்
பாடிக் கொம்மிய டியுங்க டி. - கொம்மி

nammai yāḷumpoṉ ṉampala vāṇaṉai nāṭik kommiya ṭiyuṅka ṭi - patam pāṭik kommiya ṭiyuṅka ṭi. - kommi

TRANSLATION – Seek the Lord of the Golden Hall who rules us and clap the Kommi, girls. Sing his hymns and clap the Kommi, girls.

COMMENTARY – The dancers direct their celebration toward Nataraja, who dances in the golden temple of Chidambaram. Singing and clapping are an active, joyful way of seeking the divine.

கண்ணிகள்

3

காம மகற்றிய தூய னடி - சிவ
காம சவுந்தரி நேய னடி
மாமறை யோதுசெவ் வாய னடி - மணி
மன்றெனு ஞானவா காய னடி. - கொம்மி

kāma makaṟṟiya tūya ṉaṭi - civa kāma cavuntari nēya ṉaṭi māmaṟai yōtucev vāya ṉaṭi - maṇi maṉṟeṉu ñāṉavā kāya ṉaṭi. - kommi

TRANSLATION – He is the pure one who banished lust. He is the lover of beautiful Sivakami. His red mouth chants the great Vedas. His form is the sky of wisdom known as the ruby hall.

COMMENTARY – God is pure and free from worldly lust, yet devoted to his companion, the goddess Sivakami. His very body is the vast, open sky of spiritual wisdom, while his voice chants the ancient scriptures known as the Vedas.

4

ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜ னடி - நமை
ஆட்கொண் டருளிய தேஜ னடி
வானந்த மாமலை மங்கை மகிழ் - வடி
வாளன டிமண வாள னடி. - கொம்மி

āṉantat tāṇṭava rāja ṉaṭi - namai āṭkoṇ ṭaruḷiya tēja ṉaṭi vāṉanta māmalai maṅkai makiḻ - vaṭi vāḷaṉa ṭimaṇa vāḷa ṉaṭi. - kommi

TRANSLATION – He is the king of the blissful dance. He is the radiant light who claimed and graced us. He is the handsome one, the husband who delights the daughter of the great towering mountain.

COMMENTARY – Nataraja is the king of the blissful dance, a cosmic motion that creates and sustains the universe. He is a radiant light that claims devotees personally, and the beloved husband to the goddess born of the towering mountains.

5

கல்லைக் கனிவிக்குஞ் சுத்த னடி - முடி
கங்கைக் கருளிய கர்த்த னடி
தில்லைச்சி தம்பர சித்த னடி - தேவ
சிங்கம டியுயர் தங்க மடி. - கொம்மி

kallaik kaṉivikkuñ cutta ṉaṭi - muṭi kaṅkaik karuḷiya kartta ṉaṭi tillaicci tampara citta ṉaṭi - tēva ciṅkama ṭiyuyar taṅka maṭi. - kommi

TRANSLATION – He is the pure one who melts even stone. He is the Lord who granted grace to the river Ganga on his head. He is the Siddha of Thillai Chidambaram. He is the divine lion, the exalted gold.

COMMENTARY – God's grace can soften the hardest hearts. He is a *Siddha*, a master of spiritual perfection residing in Thillai Chidambaram, who

wears the mighty river Ganges in his hair to protect the world from its crashing force.

6

பெண்ணொரு பால்வைத்த மத்த னடி - சிறு
பிள்ளைக் கறிகொண்ட பித்த னடி
நண்ணி நமக்கரு ளத்த னடி - மிக
நல்லன டியெல்லாம் வல்ல னடி.. - கொம்மி

peṇṇoru pālvaitta matta ṉaṭi - ciṟu piḷḷaik kaṟikoṇṭa pitta ṉaṭi naṇṇi
namakkaru ḷatta ṉaṭi - mika nallaṉa ṭiyellām valla ṉaṭi.. - kommi

TRANSLATION – He is the wild one who keeps a woman on one half of his body, oh friend. He is the madman who accepted the curry made of a little child, oh friend. He is the Father who draws near to bestow grace upon us, oh friend. He is the exceedingly good one, the all-powerful one, oh friend. Dance the kommi!

COMMENTARY – In one form, Lord Siva shares half his body with the goddess. In an ancient legend, he tested a devotee by demanding a meal made from the devotee's own child. Vallalar affectionately calls the divine a madman for these acts. Yet this unpredictable god is the loving Father who approaches us to give his grace.

7

அம்பலத் தாடல்செய் ஐய னடி - அன்பர்
அன்புக் கெளிதரு மெய்ய னடி
தும்பை முடிக்கணி தூய னடி - சுயஞ்
சோதிய டிபரஞ் சோதி யடி - கொம்மி

ampalat tāṭalcey aiya ṉaṭi - aṉpar aṉpuk keḷitaru meyya ṉaṭi tumpai
muṭikkaṇi tūya ṉaṭi - cuyañ cōtiya ṭiparañ cōti yaṭi. - kommi

TRANSLATION – He is the Master who dances in the Hall, oh friend. He is the truthful one who easily yields to the love of his devotees, oh friend. He is the pure one who wears the thumba flower on his crown, oh friend. He is the self-radiant Jothi, the supreme Jothi, oh friend. Dance the kommi!

COMMENTARY – The divine Master wears simple white thumba flowers in his hair. Won over easily by the pure love of his devotees, this dancing god is the supreme, self-radiant light of ArutPerunJothi.

8

> கொம்மிய டிப்பெண்கள் கொம்மி யடி - இரு
> கொங்கைகு லுங்கவே கொம்மி யடி.

kommiya ṭippeṇkaḷ kommi yaṭi - iru koṅkaiku luṅkavē kommi yaṭi.

TRANSLATION – Dance the kommi, oh women, dance the kommi! Dance the kommi so that your two breasts sway, oh friend!

COMMENTARY – The poem ends with a joyful call to the women to dance the *kommi*, a traditional folk dance performed in a circle with rhythmic clapping. The energetic swaying of the dance captures the physical ecstasy of praising the divine.

106. DIALOGUE WITH A FRIEND - SILATĀ SHAMVĀTAM - சிலதா ஸம்வாதம்

1

தண்மதி யொண்முகப் பெண்மணி யே - உன்னைத்
தான்கொண்ட நாயக ராரே டி
அண்மையிற் பொன்னணி யம்பலத் தாடல்செய்
ஐய ரமுத ரழக ரடி.

taṇmati yoṇmukap peṇmaṇi yē - uṉṉait tāṉkoṇṭa nāyaka rārē ṭi aṇmaiyiṟ poṉṉaṇi yampalat tāṭalcey aiya ramuta raḻaka raṭi.

TRANSLATION – O jewel among women with a bright face like the cool moon, who is the lord that took you for himself? He is the Lord, the sweet nectar, the beautiful one who dances in the nearby golden hall, my friend.

COMMENTARY – The poem takes the form of a dialogue. A friend notices a change in the young woman—representing the soul—and asks who has claimed her.

2

செங்கயற் கண்மட மங்கைநல் லாய் - உன்றன்
செங்கை பிடித்தவ ராரே டி
அங்கய லாரன்று பொன்னம்ப லத்தெங்கள்
ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜ னடி.

ceṅkayaṟ kaṇmaṭa maṅkainal lāy - uṉṟaṉ ceṅkai piṭittava rārē ṭi aṅkaya lāraṉṟu poṉṉampa latteṅkaḷ āṉantat tāṇṭava rāja ṉaṭi.

TRANSLATION – O good and innocent girl with eyes like red carp, who grasped your fair hand? He is no stranger. He is our King of the dance of bliss in the golden hall, my friend.

COMMENTARY – In Tamil tradition, grasping the hand signifies a formal vow or marriage. The young woman proudly declares she is bound to the divine King.

3

கன்னற் சுவைமொழி மின்னிடை யாய் - உன்னைக்
கன்னி யழித்தவ ராரே டி
உன்னற் கரியபொன் னம்பலத் தாடல்செய்

உத்தம ரானந்த சித்த ரடி.

kaṉṉaṟ cuvaimoḻi miṉṉiṭai yāy - uṉṉaik kaṉṉi yaḻittava rārē ṭi uṉṉaṟ kariyapoṉ ṉampalat tāṭalcey uttama rāṉanta citta raṭi.

TRANSLATION – O girl with a waist like lightning and words as sweet as sugarcane, who took your virginity? He is the supreme one, the blissful Siddha who dances in the golden hall that defies human thought, my friend.

COMMENTARY – The loss of virginity represents the soul's intimate, total union with the divine. The Lord is described as a *Siddha*, a perfected spiritual being, whose dance lies beyond ordinary human thought.

4

தீமையி லாதபெண் மாமயி லே - உன்னைச்
சேர்ந்து கலந்தவ ராரே டி
தாமமு டிக்கணிந் தம்பலத் தேயின்பத்
தாண்டவஞ் செய்யுஞ் சதுர ரடி.

tīmaiyi lātapeṇ māmayi lē - uṉṉaic cērntu kalantava rārē ṭi tāmamu ṭikkaṇin tampalat tēyiṉpat tāṇṭavañ ceyyuñ catura raṭi.

TRANSLATION – O flawless girl like a great peacock, who joined and united with you? He is the skillful one who wears a garland on his crown and performs the dance of bliss in the hall, my friend.

COMMENTARY – The friend continues to ask about this deep, transforming relationship. The reply describes God not as an abstract force, but as an intimate, masterful dancer adorned with a garland, bringing absolute joy to the soul.

5

அன்னந டைப்பெண்க ளாரமு தே - உன்னை
அன்பிற் புணர்ந்தவ ராரே டி
துன்ன லுடையின ரம்பலத் தேநின்ற
தூய திருநட ராய ரடி.

aṉṉana ṭaippeṇka ḷāramu tē - uṉṉai aṉpiṟ puṇarntava rārē ṭi tuṉṉa luṭaiyiṉa rampalat tēniṉṟa tūya tirunaṭa rāya raṭi.

TRANSLATION – O precious nectar among women with the graceful gait of a swan, who embraced you in love? He is the pure King of the holy dance who wears a patched garment and stands in the hall, my friend.

COMMENTARY – The supreme majesty of the Lord is contrasted with his humble appearance. The soul recognizes the great King of the holy dance even in the patched garment of a wandering ascetic.

6

> *காரள கப்பெண் சிகாமணி யே - உன்றன்*
> *கற்பை யழித்தவ ராரே டி*
> *பேரள வைக்கடந் தம்பலத் தேநின்ற*
> *பித்தர் பரானந்த நித்த ரடி.*

kāraḷa kappeṇ cikāmaṇi yē - uṉṟaṉ kaṟpai yaḻittava rārē ṭi pēraḷa vaikkaṭan tampalat tēniṉṟa pittar parāṉanta nitta raṭi.

TRANSLATION – O crest-jewel among women with dark hair, who ruined your chastity, girl? It was the madman who stands in the Ambalam transcending all vast measures, the eternal one of supreme bliss, girl.

COMMENTARY – The soul's complete surrender to the divine is pictured as a young woman losing her honor to a wild lover. Vallalar calls the divine a madman because supreme grace operates outside human logic and social rules. This mad lover stands in the Ambalam, the hall of true consciousness, a space far too vast for the mind to measure. By giving herself up to this eternal bliss, the soul leaves behind worldly ego and conventional attachments.

107. SONG FOR THE LORD OF THE DANCE - NAṬĒSAR KĪRTTAṈAI - நடேசர் கீர்த்தனை

பல்லவி

1

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி - சு வாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி.

teṇṭaṉiṭṭē ṉeṉṟu colla ṭi - cu vāmikkunāṉ teṇṭaṉiṭṭē ṉeṉṟu colla ṭi.

TRANSLATION – Tell Him I bowed down, my friend. Tell the Lord that I bowed down.

COMMENTARY – Vallalar adopts the persona of a woman asking her companion to act as a messenger and deliver a humble greeting to the Lord.

பல்லவி எடுப்பு

2

தண்டலை விளங்குந் தில்லைத் தலத்திற்பொன் னம்பலத்தே
கண்டவர் மயங்கவேடங் கட்டியாடு கின்றவர்க்கு தெண்ட

taṇṭalai viḷaṅkun tillait talattiṟpoṉ ṉampalattē kaṇṭavar mayaṅkavēṭaṅ kaṭṭiyāṭu kiṉṟavarkku teṇṭa

TRANSLATION – To Him who dances in the Golden Hall in the sacred town of Thillai surrounded by lush gardens, taking on an appearance that mesmerizes all who see Him, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – Thillai is the ancient name for Chidambaram, the temple town where Siva is worshipped as Nataraja, the Lord of the Dance. The Golden Hall is where He performs His cosmic dance, taking on a form that captivates the mind.

கண்ணிகள்

3

கற்பூர வாசம்வீசும் பொற்பாந்தி ருமுகத்தே
கனிந்தபுன் னகையாடக் கருணைக்க டைக்கணாட
அற்பார்பொன் னம்பலத்தே ஆனந்தத் தாண்டவம்
ஆடிக்கொண் டேயென்னை ஆட்டங்கண் டாருக்கு தெண்ட

kaṟpūra vācamvīcum poṟpānti rumukattē kaṉintapuṉ ṉakaiyāṭak karuṇaikka ṭaikkaṇāṭa aṟpārpoṉ ṉampalattē āṉantat tāṇṭavam āṭikkoṇ ṭēyeṉṉai āṭṭaṅkaṇ ṭārukku teṇṭa

TRANSLATION – To Him whose beautiful divine face radiates the fragrance of camphor, where a gentle smile plays and eyes cast graceful side glances. To Him who performs the dance of bliss in the splendid Golden Hall and watches me dance in His play, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – Vallalar visualizes the divine face and the sacred scent of camphor used in temple worship. He recognizes a connection between God and the soul: while the Lord performs His dance of bliss, He simultaneously watches Vallalar move through the dance of his own life.

4

இழிந்தாலு நம்மையிங்கே யேற்றுவா ரென்றடைந்தால்
ஏற்றுவார் போலேபின்னு மிழியவைப் பாருக்குப்
பழந்தான் நழுவிமெல்லப் பாலில் விழுந்ததென்னப்
பசப்பிப் பசப்பியன்பர் பண்டம் பறிப்பவர்க்குதெண்ட

iḻintālu nammaiyiṅkē yēṟṟuvā reṉṟaṭaintāl ēṟṟuvār pōlēpiṉṉu miḻiyavaip pārukkup paḻantāṉ naḻuvimellap pālil viḻuntateṉṉap pacappip pacappiyaṉpar paṇṭam paṟippavarkkuteṇṭa

TRANSLATION – To Him who, when we approach Him trusting He will uplift us even if we fall, acts as though He will accept us but casts us down again. To Him who speaks sweetly like a fruit slipping softly into milk, only to steal the belongings of His devotees, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – Vallalar praises God through playful complaint. He teases the Lord for being unpredictable, drawing devotees in only to steal their hearts and strip them of earthly attachments.

5

சுட்டதிரு நீறுபூசித் தொந்தோமென் றாடுவார்க்குத்
தோன்றுதலை மாலையணி தோள்விளங்க வருவார்க்குப்
பிட்டுக்காசைப் பட்டுமாறன் பிரம்படி பட்டவர்க்குப்
பிள்ளைக்கறிக் காசைகொண்ட கள்ளத்தவ வேடருக்கு தெண்ட

cuṭṭatiru nīṟupūcit tontōmeṉ ṟāṭuvārkkut tōṉṟutalai mālaiyaṇi tōḷviḷaṅka varuvārkkup piṭṭukkācaip paṭṭumāṟaṉ pirampaṭi paṭṭavarkkup piḷḷaikkaṟik kācaikoṇṭa kaḷḷattava vēṭarukku teṇṭa

TRANSLATION – To Him who smears burnt holy ash and dances chanting rhythmic syllables. To Him who arrives with radiant shoulders wearing a garland of skulls. To Him who longed for sweet rice flour and took blows from the Pandya king's cane. To the deceptive ascetic who craved a meal of a child's flesh, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – Vallalar recalls famous Tamil stories of God playfully testing His saints. Once, He carried mud for a poor woman in exchange for sweet rice flour, taking a beating from a king's cane for neglecting the work. He also tested another devoted saint by appearing as a fierce ascetic, demanding a meal made from the saint's own child to prove his absolute surrender.

6

வாழ்ந்தாரை மேன்மேலும் வாழச்செய் பவருக்கு
மாசுபறித் தவர்கையிற் காசுபறிக் கின்றவர்க்குத்
தாழ்ந்தாரை யடிக்கடி தாழக்காண் பவருக்குத்
தானாகி நானாகித் தனியேநின் றவருக்குதெண்ட

vāḻntārai mēṉmēlum vāḻaccey pavarukku mācupaṟit tavarkaiyiṟ kācupaṟik kiṉṟavarkkut tāḻntārai yaṭikkaṭi tāḻakkāṇ pavarukkut tāṉāki nāṉākit taṉiyēniṉ ṟavarukkuteṇṭa

TRANSLATION – To Him who makes the prosperous prosper even more, to Him who snatches coins from the hands of those who have stripped away their impurities, to Him who constantly watches the lowly fall even lower, to Him who became Himself, became me, and stands all alone, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – When God makes the prosperous prosper or watches the lowly fall, He is actually enriching those already filled with devotion and breaking down the ego of the humble. Snatching coins from the pure means stripping away their last worldly attachments so He can merge with them.

7

ஆதியந்த நடுவில்லா ஆனந்த நாடருக்கு
அண்டருயிர் காத்தமணி கண்டசசி கண்டருக்குச்
சோதிமய மாய்விளங்குந் தூயவடி வாளருக்குத்
தொண்டர்குடி கெடுக்கவே துஜங்கட்டிக் கொண்டவர்க்கு தெண்ட

ātiyanta naṭuvillā āṉanta nāṭarukku aṇṭaruyir kāttamaṇi kaṇṭacaci kaṇṭarukkuc cōtimaya māyviḻaṅkun tūyavaṭi vāḻarukkut toṇṭarkuṭi keṭukkavē tujaṅkaṭṭik koṇṭavarkku teṇṭa

TRANSLATION – To Him of the blissful realm that has no beginning, middle, or end, to Him who protected the lives of the celestials, who has a sapphire-dark neck and wears the moon, to Him of pure form who shines radiantly as Jothi, to Him who has hoisted a flag specifically to ruin the households of His devotees, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – The ruin of the devotees' households is actually the destruction of their worldly attachments, freeing them for a higher spiritual life. The Lord, who in traditional stories saved the celestial beings by holding deadly poison in His dark throat, is shown here shining as pure, radiant *Jothi*.

8

பாட்டுக்காசைப் பட்டுமுன்னம் பரவைதன் வாயிலிற்போய்ப்
பண்புரைத்துத் தூதனென்றே பட்டங்கட்டிக் கொண்டவர்க்கு
வீட்டுக்காசைப் படுவாரை வீட்டைவிட்டுத் துரத்தியே
வேட்டாண்டி யாயுலகில் ஓட்டாண்டி யாக்குவார்க்கு தெண்ட

pāṭṭukkācaip paṭṭumuṉṉam paravaitaṉ vāyiliṟpōyp paṇpuraittut tūtaṉeṉṟē paṭṭaṅkaṭṭik koṇṭavarkku vīṭṭukkācaip paṭuvārai vīṭṭaiviṭṭut turattiyē vēṭṭāṇṭi yāyulakil ōṭṭāṇṭi yākkuvārkku teṇṭa

TRANSLATION – To Him who desired songs in the past and went to the doorstep of Paravaiyar, speaking sweet words and earning the title of messenger, to Him who chases out of their worldly homes those who desire the ultimate home, making them destitute wanderers holding begging bowls in this world, tell Him I bowed down.

COMMENTARY – God loves devotion so much that He once acted as a romantic messenger to the woman Paravaiyar for a saint who sang beautiful songs. Now, making seekers destitute wanderers is His way of chasing them out of earthly homes to ensure they rely entirely on divine grace rather than physical wealth.

9

தாய்வறிற்றிற் பிறவாது தானே முளைத்தவர்க்குச்
சாதிகுல மறியாது தாண்டவஞ்செய் கின்றவர்க்கு
ஏய தொழிலருளு மென்பிராண நாயகர்க்கு

ஏமாந்த வரையெல்லாம் ஏமாத்து மீசருக்கு

tāyvaṟiṟṟiṟ piṟavātu tāṉē muḷaittavarkkuc cātikula maṟiyātu tāṇṭavañcey kiṉṟavarkku ēya toḻilaruḷu meṉpirāṇa nāyakarkku ēmānta varaiyellām ēmāttu mīcarukku

TRANSLATION – To Him who sprouted on His own without being born from a mother's womb, to Him who performs the cosmic dance knowing nothing of caste or clan, to the Lord of my life who assigns fitting tasks, to the Lord who deceives all the gullible ones,

COMMENTARY – God dances knowing nothing of caste or clan: such human divisions have no place before him. Vallalar lovingly calls the Lord a deceiver because He playfully tricks people into giving up their worldly illusions in exchange for true spiritual life.

10

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி - சு வாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி.

teṇṭaṉiṭṭē ṉeṉṟu colla ṭi - cu vāmikkunāṉ teṇṭaṉiṭṭē ṉeṉṟu colla ṭi.

TRANSLATION – tell Him I bowed down, girl. Tell the Lord I bowed down, girl.

COMMENTARY – Vallalar completes the message, asking the companion to carry the news of total surrender to the Lord who playfully disrupts the world.

108. HAS MERCY NOT YET COME? - IṈṈAN TAYAVU VARAVILAIYĀ - இன்னந் தயவு வரவிலையா

பல்லவி

1

இன்னந் தயவுவர விலையா - உனக்கென்மீதில்
என்ன வர்மஞ் சொலையா.

iṉṉan tayavuvara vilaiyā - uṉakkeṉmītil eṉṉa varmañ colaiyā.

TRANSLATION – Has mercy not yet come? Tell me what grudge you hold against me.

COMMENTARY – The poem opens with a remarkably direct and conversational question to the divine. The speaker asks God plainly why grace is being withheld, wondering aloud if God holds a personal grudge against him.

கண்ணிகள்

2

அன்னம் பாலிக்குந்தில்லைப் பொன்னம் பலத்திலாடும்
அரசே - அரசே - அரசேயென் றலறவும் இன்னந்

aṉṉam pālikkuntillaip poṉṉam palattilāṭum aracē - aracē - aracēyeṉ ṟalaṟavum iṉṉan

TRANSLATION – Even as I cry out, "O King, O King, O King who dances in the golden hall of Thillai that grants nourishment!" has mercy still not come?

COMMENTARY – Vallalar addresses God as the sovereign dancer in Thillai (Chidambaram), a sacred temple space of both spiritual and physical nourishment. Repeating his plea three times captures the raw desperation of a cry for a response that never arrives.

3

சின்னஞ் சிறுவயதி லென்னை யடிமைகொண்ட
சிவமே - சிவமே - சிவமேயென் றலறவும் இன்னந்

ciṉṉañ ciṟuvayati leṉṉai yaṭimaikoṇṭa civamē - civamē - civamēyeṉ ṟalaṟavum iṉṉan

TRANSLATION – Even as I cry out, "O Sivam, O Sivam, O Sivam who took me as your servant at a very tender age!" has mercy still not come?

COMMENTARY – God claimed Vallalar as a devotee when he was only a young child. This lifelong bond makes the current silence feel especially painful and confusing.

4

முன்னம் பிழைபொறுத்தா யின்னம் பொறாதுவிட்டால்
முறையோ - முறையோ - முறையோவென் றலறவும் இன்னந்

muṉṉam piḻaipoṟuttā yiṉṉam poṟātuviṭṭāl muṟaiyō - muṟaiyō - muṟaiyōveṉ ṟalaṟavum iṉṉan

TRANSLATION – Even as I cry out, "You forgave my faults before. If you do not forgive them now, is it just, is it just, is it just?" has mercy still not come?

COMMENTARY – Vallalar demands divine justice. Since God has already established a pattern of forgiving past mistakes, it would be unfair to withhold that forgiveness now.

5

தன்னை யறியாவென்னை யின்ன லுறச்செய்தாயே
தகுமோ - தகுமோ - தகுமோவென் றலறவும் இன்னந்

taṉṉai yaṟiyāveṉṉai yiṉṉa luṟacceytāyē takumō - takumō - takumōveṉ ṟalaṟavum iṉṉan

TRANSLATION – Even as I cry out, "You have caused me, one who does not even know himself, to suffer in affliction. Is this fair, is this fair, is this fair?" has mercy still not come?

COMMENTARY – Vallalar points to his helpless ignorance, confessing he does not even understand his own nature. He questions how a compassionate God can let such a vulnerable soul endure continued suffering.

6

பண்டு மகிழ்ந்தெனையாட் கொண்டு கருணைசெய்த
பரமே - பரமே - பரமேயென் றலறவும் இன்னந்

paṇṭu makiḻnteṉaiyāṭ koṇṭu karuṇaiceyta paramē - paramē - paramēyeṉ ṟalaṟavum iṉṉan

TRANSLATION – Even as I cry out, "O Supreme One, O Supreme One, O Supreme One who joyfully made me your own and granted me grace in the past,"

COMMENTARY – Vallalar grounds his plea in the past, reminding the Supreme that God has already joyfully accepted him and shown him grace before.

7

கொண்டு குலம்பேசுவா ருண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே - குருவே - குருவேயென் றலறவும்

koṇṭu kulampēcuvā ruṇṭō vulakileṅkaḷ kuruvē - kuruvē - kuruvēyeṉ ṟalaṟavum

TRANSLATION – and even as I cry out, "O our Guru, O Guru, O Guru, is there anyone in this world who takes someone in and then criticizes their lineage,"

COMMENTARY – A true master (*Guru*) does not accept a disciple only to later judge them based on their family background or worldly lineage. Vallalar asks God to show that same unconditional acceptance now.

8

இன்னந் தயவுவர விலையா - உனக்கென்மீதில்
என்ன வர்மஞ் சொலையா.

iṉṉan tayavuvara vilaiyā - uṉakkeṉmītil eṉṉa varmañ colaiyā.

TRANSLATION – do you still feel no compassion? Tell me, what grievance do you hold against me?

COMMENTARY – Despite these desperate cries, divine compassion is still withheld. Vallalar asks God if a hidden fault or grudge stands between them.

109. QUESTION AND ANSWER - VIṆĀ UTTARAM -
வினா உத்தரம்

1

ஆகமமு மாரணமு மரும்பொருளென் றொருங்குரைத்த
ஏகவுரு வாகிநின்றா ரிவரார்சொல் தோழி
மாகநதி முடிக்கணிந்து மணிமன்று ளனவரத
நாகமணி மிளிரநட நவில்வார்காண் பெண்ணே.

ākamamu māraṇamu marumporuḷeṉ ṟoruṅkuraitta ēkavuru vākiniṉṟā rivarārcol tōḻi mākanati muṭikkaṇintu maṇimaṉṟu ḷaṉavarata nākamaṇi miḷiranaṭa navilvārkāṇ peṇṇē.

TRANSLATION – "Friend, tell me, who is this standing as the single form, whom the Agamas and Vedas unanimously proclaim as the rare reality?" "O girl, see, He wears the celestial river on His crown and dances unceasingly in the hall of gems while the serpent's jewel gleams."

COMMENTARY – The single, supreme truth described by ancient scriptures is not an abstract concept, but the active, dancing Lord. A girl asks her companion to identify the ultimate reality praised by both the Agamas (scriptures of temple worship and theology) and the Vedas (ancient root texts). The friend answers by describing God as a cosmic dancer wearing a celestial river on his head, showing that the highest truth is a living, continuous presence.

தாழிசை

2

அருளாலே அருளிறை அருள்கின்ற பொழுதங்
கனுபவ மாகின்ற தென்னடி தாயே
தெருளாலே மருளாலே தெரியாது தெரியும்
திருநட இன்பம்என் றறியாயோ மகளே.

aruḷālē aruḷiṟai aruḷkiṉṟa poḻutaṅ kaṉupava mākiṉṟa teṉṉaṭi tāyē teruḷālē maruḷālē teriyātu teriyum tirunaṭa iṉpameṉ ṟaṟiyāyō makaḷē.

TRANSLATION – "Mother, what is experienced there when the Lord of Grace grants grace through grace?" "Daughter, do you not know it is the bliss of the divine dance, unknowable through clarity or delusion, yet known?"

COMMENTARY – The experience of pure grace cannot be grasped by ordinary thinking. When God grants grace to a soul, the result is spiritual bliss. This joy of the divine dance exists beyond the mind's normal states of clarity or confusion, revealing itself in a way the intellect cannot capture.

3

அறிவாலே அறிவினை அறிகின்ற பொழுதங்
கனுபவ மாகின்ற தென்னடி தாயே
செறிவாலே பிறிவாலே தெரியாது தெரியும்
திருவருள் உருவம்என் றறியாயோ மகளே.

aṟivālē aṟiviṉai aṟikiṉṟa poḻutaṅ kaṉupava mākiṉṟa teṉṉaṭi tāyē ceṟivālē piṟivālē teriyātu teriyum tiruvaruḷ uruvameṉ ṟaṟiyāyō makaḷē.

TRANSLATION – "Mother, what is experienced there when knowledge is known through knowledge?" "Daughter, do you not know it is the form of divine grace, unknowable through union or separation, yet known?"

COMMENTARY – True spiritual understanding reveals the actual form of divine grace. The daughter asks what happens when the soul's pure awareness directly knows the ultimate reality. The mother replies that this experience transcends all earthly ideas of coming together or breaking apart. It is a direct encounter with grace that cannot be measured by ordinary human feelings of physical union or separation.

110. THE MOTHER'S LAMENT - NAṟṟĀY KAVAṆṟATU - நற்றாய் கவன்றது

1

திருவருட் புனிதை மகிழநின் றாடும் தில்லைமன் றழகனே என்பாள்
மருவருட் கடலே மாணிக்க மலையே மதிச்சடை வள்ளலே என்பாள்
இருவருக் கரிய ஒருவனே எனக்கிங் கியார்துணை நின்னலா தென்பாள்
வெருவிஉட் குழைவாள் விழிகணீர் துளிப்பாள் வெய்துயிர்ப் பாள்என்றன்
மின்னே.

tiruvaruṭ puṉitai makiḻaniṉ ṟāṭum tillaimaṉ ṟaḻakaṉē eṉpāḷ maruvaruṭ kaṭalē māṇikka malaiyē maticcaṭai valḷalē eṉpāḷ iruvaruk kariya oruvaṉē eṉakkiṅ kiyārtuṇai niṉṉalā teṉpāḷ veruvi-uṭ kuḻaivāḷ viḻikaṇīr tuḷippāḷ veytuyirp pāḷeṉṟaṉ miṉṉē.

TRANSLATION – "O beautiful Lord of the Thillai hall who dances to the delight of the holy Goddess of grace," she cries. "O fragrant ocean of grace, mountain of rubies, generous Lord with the moon in your matted hair," she cries. "O unique Lord, rare even for the two great gods to reach, who is my companion here but you?" she cries. Startled, her heart melts, her eyes shed tears, and she breathes heavy sighs, my lightning-bright daughter.

COMMENTARY – The young woman is overwhelmed by longing. She praises the Lord of Thillai (Chidambaram, the sacred city of the dancing Siva). Her physical reactions show a love that has taken over her body and mind.

2

ஓடுவாள் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்என் றுருகுவாள் உணர்விலள் ஆகித்
தேடுவாள் திகைப்பாள் தியங்குவாள் ஐயோ தெய்வமே தெய்வமே என்பாள்
பாடுவாள்பதைப்பாள் பதறுவாள்நான்பெண்பாவிகாண்பாவிகாண்என்பாள்
வாடுவாள் மயங்கி வருந்துவாள் இருந்து வல்வினை யேன்பெற்ற மகளே.

ōṭuvāḷ tillait tirucciṟṟam palameṉ ṟurukuvāḷ uṇarvilaḷ ākit tēṭuvāḷ tikaippāḷ tiyaṅkuvāḷ aiyō teyvamē teyvamē eṉpāḷ pāṭuvāḷpataippāḷ pataṟuvāḷnāṉpeṇpāvikāṇpāvikāṇeṉpāḷ vāṭuvāḷ mayaṅki varuntuvāḷ iruntu valviṉai yēṉpeṟṟa makaḷē.

TRANSLATION – She runs. Crying "Thillai's holy little hall," she melts and loses her senses. She searches, stands bewildered, and swoons. "Alas, O God, O God!" she cries. She sings, trembles, and panics. "Look, I am a

sinful woman, look, a sinner!" she cries. She withers, faints, and suffers, this daughter born to me, a woman of cruel karma.

COMMENTARY – The daughter's spiritual longing causes panic and physical collapse. She feels unworthy of the God she seeks. Watching this agony, the mother blames her own karma (the accumulated result of past actions) for bringing such suffering upon her child.

3

உலகெலாந் தழைப்பப்பொதுவினில் ஓங்கும் ஒருதனித்
தெய்வம்என்கின்றாள்
இலகுபே ரின்ப வாரிஎன் கின்றாள் என்னுயிர்க் கிறைவன்என் கின்றாள்
அலகிலாக் கருணை அமுதன்என் கின்றாள் அன்பர்கட்கன்பன்என் கின்றாள்
திலகவா ணுதலாள் இவ்வணம் புலம்பித் தியக்கமுற் றழுங்குகின் றாளே.

ulakelān taḻaippappotuviṉil ōṅkum orutaṉit teyvameṉkiṉṟāḷ ilakupē riṉpa vāri-eṉ kiṉṟāḷ eṉṉuyirk kiṟaivaṉeṉ kiṉṟāḷ alakilāk karuṇai amutaṉeṉ kiṉṟāḷ aṉparkaṭkaṉpaṉeṉ kiṉṟāḷ tilakavā ṇutalāḷ ivvaṇam pulampit tiyakkamuṟ ṟaḻuṅkukiṉ ṟāḷē.

TRANSLATION – "He is the one supreme God who rises high in the common hall so that all the worlds may flourish," she cries. "He is the shining ocean of immense bliss," she cries. "He is the Lord of my life," she cries. "He is the nectar of boundless grace," she cries. "He is the lover of His devotees," she cries. Lamenting like this, the girl with the bright marked forehead sinks into bewilderment and grief.

COMMENTARY – Even in her bewilderment, the young woman recognizes the divine. God is a personal protector who loves those who turn to Him, and her inability to reach Him leaves her consumed by grief.

4

திருஎலாம்அளிக்கும்தெய்வம்என் கின்றாள் திருச்சிற்றம்பலவன்என்கின்றாள்
உருஎலாம் உடைய ஒருவன்என் கின்றாள் உச்சிமேல் கரங்குவிக் கின்றாள்
கருஎலாங் கடந்தாங் கவன்திரு மேனி காண்பதெந் நாள்கொல்என் கின்றாள்
மருஎலாம்மயங்கும் மலர்க்குழல் முடியாள் வருந்துகின்றாள்என்றன் மகளே.

tiru-elāmaḷikkumteyvameṉ kiṉṟāḷ tirucciṟṟampalavaṉeṉkiṉṟāḷ uru-elām uṭaiya oruvaṉeṉ kiṉṟāḷ uccimēl karaṅkuvik kiṉṟāḷ karu-elāṅ kaṭantāṅ kavaṉtiru mēṉi kāṇpaten nāḷkoleṉ kiṉṟāḷ maru-elāmmayaṅkum malarkkuḻal muṭiyāḷ varuntukiṉṟāḷeṉṟaṉ makaḷē.

TRANSLATION – "He is the God who grants all blessings," she cries. "He is the Lord of the holy little hall," she cries. "He is the unique one who takes all forms," she cries, folding her hands in prayer above her head. "When will I cross beyond all cycles of birth to see His holy form?" she cries. She suffers so much, my daughter with flowers braided into her fragrant hair.

COMMENTARY – The goal of the daughter's intense love is liberation. She wants to break free from the cycle of birth and death to see God face to face. Folding her hands above her head is a traditional gesture of surrender, showing she holds nothing back in her spiritual quest.

5

மின்இணைச் சடில விடங்கன்என் கின்றாள் விடைக்கொடி விமலன்என் கின்றாள்
பொன்இணை மலர்த்தாள் புனிதன்என் கின்றாள் பொதுவிலே நடிப்பன்என் கின்றாள்
என்இணை விழிகள் அவன்திரு அழகை என்றுகொல் காண்பதென் கின்றாள்
துன்இணை முலைகள் விம்முற இடைபோல் துவள்கின்றாள் பசியபொற் றொடியே.

miṉiṇaic caṭila viṭaṅkaṉeṉ kiṉṟāḷ viṭaikkoṭi vimalaṉeṉ kiṉṟāḷ poṉiṇai malarttāḷ puṉitaṉeṉ kiṉṟāḷ potuvilē naṭippaṉeṉ kiṉṟāḷ eṉiṇai viḻikaḷ avaṉtiru aḻakai eṉṟukol kāṇpateṉ kiṉṟāḷ tuṇiṇai mulaikaḷ vimmuṟa iṭaipōl tuvaḷkiṉṟāḷ paciyapoṟ ṟoṭiyē.

TRANSLATION – "He is the beautiful Lord with lightning-like matted hair," she cries. "He is the pure one with the bull banner," she cries. "He is the holy one with feet like a pair of golden flowers," she cries. "He dances in the common hall," she cries. "When will my two eyes see His holy beauty?" she cries. As her closely set breasts heave, she wilts just like her slender waist, this girl wearing fresh golden bracelets.

COMMENTARY – The young woman visualizes the traditional features of Siva. Her devotion is so intense that it exhausts her physical body. Her wilting frame shows that longing for God drains away worldly strength until only love remains.

6

கருங்களிற் றுரிபோர்த் தம்பலத் தாடும் கருணைஎங் கடவுள்என் கின்றாள்
பெருங்களி துளும்ப வடவனத் தோங்கும் பித்தரில் பித்தன்என் கின்றாள்
ஒருங்களி மிழற்றும் குழலினார் என்போல் உறுவரோ அவனைஎன்கின்றாள்

தருங்களி உண்டாள் போல்கின்றாள் நாணும் தவிர்க்கின்றாள் என்அருந் தவளே.

karuṅkaḷiṟ ṟuripōrt tampalat tāṭum karuṇai-eṅ kaṭavuḷeṉ kiṉṟāḷ peruṅkaḷi tuḷumpa vaṭavaṇat tōṅkum pittaril pittaṉeṉ kiṉṟāḷ oruṅkaḷi miḷaṟṟum kuḷaliṉār eṉpōl uṟuvarō avaṇai-eṉkiṉṟāḷ taruṅkaḷi uṇṭāḷ pōlkiṉṟāḷ nāṇum tavirkkiṉṟāḷ eṉarun tavaḷē.

TRANSLATION – She says, "He is our God of grace who dances in the Hall wearing the flayed skin of a black elephant." She says, "Brimming with great joy, He stands high in the banyan forest, the maddest of the mad." She says, "Will women with hair humming with bees ever attain Him like I do?" My girl of rare penance acts like one who has drunk intoxicating toddy, casting aside her modesty.

COMMENTARY – The soul's love for God sweeps away ordinary social manners. The young woman acts as if drunk on divine grace, boldly claiming her unique bond with the dancing Lord over all others.

7

மன்றிடை நடிக்கும் மணாளனை அல்லால் மதிப்பனோ பிறரைஎன்கின்றாள் வன்துயர் நீக்கும் அவன்திரு வடிவை மறப்பனோ கணமும்என் கின்றாள் ஒன்றுமில் லவன்என் றுரைக்கினும் எல்லாம் உடையவன்ஆகும்என்கின்றாள் பொன்றுதல் பிறழ்தல் இனியுறேன் என்றேபொற்றொடிபொங்குகின்றாளே.

maṉṟiṭai naṭikkum maṇāḷaṇai allāl matippaṉō piṟarai-eṉkiṉṟāḷ vaṉtuyar nīkkum avaṉtiru vaṭivai maṟappaṉō kaṇamumeṉ kiṉṟāḷ oṉṟumil lavaṉeṉ ṟuraikkiṉum ellām uṭaiyavaṉākumeṉkiṉṟāḷ poṉṟutal piṟaḻtal iṉiyuṟēṉ eṉṟēpoṟṟoṭipoṅkukiṉṟāḷē.

TRANSLATION – She says, "Will I value anyone other than the Bridegroom who dances in the Hall?" She says, "Will I forget even for a moment His sacred form that removes harsh sorrow?" She says, "Even if people say He has nothing, He is the Lord of everything." The girl with golden bracelets surges with emotion, declaring, "I will no longer suffer death or deviation."

COMMENTARY – Devotion fixes the mind on the divine, bypassing worldly logic. Though others might see the Lord as a wandering ascetic with nothing, she knows He is the master of all things, and her faith frees her from death itself.

8

திருத்தகு தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தே தெய்வம்ஒன் றுண்டெமக்கென்பாள் பெருத்தகுங் குமப்பொற் கலசவாண் முலையார் பேசுக பலபல என்பாள்

> மருத்தகு குழலாள் மனமொழி உடலம் மற்றவும் அவன்கழற் கென்பாள்
> குருத்தகு குவளைக் கண்ணின்நீர் கொழிப்பாள் குதுகுலிப் பாள்பசுங்
> கொடியே.

tiruttaku tillait tirucciṟṟampalattē teyvamoṉ ṟuṇṭemakkeṉpāḷ peruttakuṅ kumappoṟ kalacavāṇ mulaiyār pēcuka palapala eṉpāḷ maruttaku kuḻalāḷ maṉamoḻi uṭalam maṟṟavum avaṉkaḻaṟ keṉpāḷ kuruttaku kuvaḷaik kaṇṇiṉṉīr koḻippāḷ kutukulip pāḷpacuṅ koṭiyē.

TRANSLATION – She says, "I have one God in the sacred little Hall of beautiful Thillai." She says, "Let the women with bright breasts like great golden pots smeared with vermilion gossip and say many things." The girl with fragrant hair says, "My mind, speech, body, and all else belong to His feet." The tender creeper of a girl sheds copious tears from her fresh blue lotus eyes and rejoices.

COMMENTARY – The young woman offers her being to God, dedicating her physical body, words, and thoughts to His feet. She remains unaffected by the mocking gossip of her peers, weeping only tears of joy for her one Lord in Thillai.

9

> அம்பலத் தாடும் அழகனைக் காணா தருந்தவும் பொருந்துமோ என்பாள்
> கம்பமுற் றிடுவாள் கண்கள்நீர் உகுப்பாள் கைகுவிப் பாள்உளங் கனிவாள்
> வம்பணி முலைகள் இரண்டும்நோக் கிடுவாள் வள்ளலைப்பரிகிலீர் என்பாள்
> உம்பரன் தவஞ்செய் திடுமினீர் என்பாள் உயங்குவாள் மயங்குவாள்
> உணர்வே.

ampalat tāṭum aḻakaṉaik kāṇā taruntavum poruntumō eṉpāḷ kampamuṟ ṟiṭuvāḷ kaṇkaḷnīr ukuppāḷ kaikuvip pāḷuḷaṅ kaṉivāḷ vampaṇi mulaikaḷ iraṇṭumnōk kiṭuvāḷ vaḷḷalaipparikilīr eṉpāḷ umparaṉ tavañcey tiṭumiṉīr eṉpāḷ uyaṅkuvāḷ mayaṅkuvāḷ uṇarvē.

TRANSLATION – She says, "Is it right to eat without seeing the beautiful One who dances in the Hall?" She trembles, sheds tears, joins her hands in reverence, and melts in her heart. Looking at her two adorned breasts, she says, "You do not embrace the generous Lord. Perform exalted penance." She suffers and swoons in her awareness.

COMMENTARY – The desire for God becomes an overwhelming physical ache that interrupts the basic routine of eating. Every part of her body yearns for divine union; she even tells her own form to perform penance for failing to reach Him, fainting from the force of her love.

111. THE RAPTURE OF SWEET CONVERSE - SALLĀPA LAKARI - சல்லாப லகரி

1

சுந்தர நீறணி சுந்தரர் நடனத் தொழில்வல்லார்
வந்தனர் இங்கே வந்தனம் என்றேன் மாதேநீ
மந்தணம் இதுகேள் அந்தனம் இலநம் வாழ்வெல்லாம்
அந்தரம் என்றார் என்னடி அம்மா அவர்சூதே.

cuntara nīṟaṇi cuntarar naṭaṉat toḻilvallār vantaṉar iṅkē vantaṉam eṉṟēṉ mātēnī mantaṇam itukēḷ antaṉam ilanam vāḻvellām antaram eṉṟār eṉṉaṭi ammā avarcūtē.

TRANSLATION – The beautiful Lord who wears beautiful ash, the master of the art of dance, came here. I said, "Welcome." He replied, "Oh woman, listen to this secret. All our boundless life is the vast sky." What is his trickery, my friend!

COMMENTARY – The soul welcomes the divine into her inner life. He reveals that their true life has no physical limits or worldly bounds, existing in the vast sky of pure spiritual awareness.

2

நம்பல மாம்என நன்மனை புக்கார் நடராஜர்
எம்பல மாவீர் எம்பெரு மானீ ரேஎன்றேன்
வம்பல மடவாய் எம்முடை இன்ப வாழ்வெல்லாம்
அம்பலம் என்றார் என்னடி அம்மா அவர்சூதே.

nampala māmeṉa naṉmaṉai pukkār naṭarājar empala māvīr emperu māṉī rē-eṉṟēṉ vampala maṭavāy emmuṭai iṉpa vāḻvellām ampalam eṉṟār eṉṉaṭi ammā avarcūtē.

TRANSLATION – Lord Nataraja entered our good house, saying, "This is our place." I said, "You are my strength, You are my great Lord." He replied, "Oh innocent woman, our entire life of bliss is the open hall." What is his trickery, my friend!

COMMENTARY – The divine dancer claims the soul's inner being as his rightful home. Through wordplay, he reveals that their life of perfect bliss unfolds in the open hall of grace. True union with the divine happens in this boundless space of consciousness.

112. THE CLUSTER OF LONGING - VĒṬKAIK KOTTU - வேட்கைக் கொத்து

Editor's note: theme (turai): the heroine speaks to her companion (talaimakaḷ pāṅkiyoṭu kūṟal, தலைமகள் பாங்கியொடு கூறல்). Verse 1: in a letter of 26 November 1866 to Irukkam Rathina Mudaliar, Vallalar corrected the opening to viṇpaṭaitta poḻiṟṟillai (விண்படைத்த பொழிற்றில்லை); the first edition (1867) and the 1896 edition print viṇpaṭaitta pukaḻttillai (விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை). This book follows his correction.

1

விண்படைத்த பொழிற்றில்லை அம்பலத்தான் எவர்க்கும்
மேலானான் அன்பருளம் மேவுநட ராஜன்
பண்படைத்த எனைஅறியா இளம்பருவந் தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும்
பெண்படைத்த பெண்களெல்லாம் அவமதித்தே வலது
பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சிஎனல் ஆனேன்
கண்படைத்தும் குழியில்விழக் கணக்கும்உண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழீ.

viṇpaṭaitta poḻiṟṟillai ampalattāṉ evarkkum mēlāṉāṉ aṉparuḷam mēvunaṭa rājaṉ paṇpaṭaitta eṉai-aṟiyā iḷamparuvan taṉilē parintuvantu mālaiyiṭṭāṉ pārttaṟiyāṉ mīṭṭum peṇpaṭaitta peṇkaḷellām avamatittē valatu pēcukiṉṟār kūcukiṉṟēṉ picci-eṉal āṉēṉ kaṇpaṭaittum kuḻiyilviḻak kaṇakkumuṇṭō avaṉṟaṉ kaṇakkaṟintum viṭuvēṉō kaṇṭāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – The Lord of the Hall in Thillai with its sky-touching groves stands above all others. He is Nataraja, the King of Dance who dwells in the hearts of His devotees. In my tender youth when I did not yet know myself, He came with compassion and placed a marriage garland on me. He has never looked back at me since. All the women despise me and speak harshly. I shrink in shame and am called a madwoman. Is it right to fall into a pit when one has eyes? Knowing His true nature, will I ever let Him go? See this, my friend.

COMMENTARY – Vallalar pictures his soul as a young bride claimed by God before she was mature enough to understand what it meant. Left waiting for His return, she faces the mockery of ordinary society. Even when the world calls her devotion madness, she refuses to abandon the truth she has seen.

2

சீத்தமணி அம்பலத்தான் என்பிராண நாதன்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் செல்வநட ராஜன்
வாய்த்தஎன்னை அறியாத இளம்பருவந் தனிலே
மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டான் மறித்தும்முகம் பாரான்
ஆய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த அணங்கனையார் தமக்குள்
ஆர்செய்த போதனையோ ஆனாலும் இதுகேள்
காய்த்தமரம் வளையாத கணக்கும்உண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழீ.

cīttamaṇi ampalattāṉ eṉpirāṇa nātaṉ civaperumāṉ emperumāṉ celvanaṭa rājaṉ vāytta-eṉṉai aṟiyāta iḷamparuvan taṇilē makiḻntuvantu mālaiyiṭṭāṉ maṟittummukam pārāṉ āyttakalai kaṟṟuṇarnta aṇaṅkaṉaiyār tamakkuḷ ārceyta pōtaṉaiyō āṉālum itukēḷ kāyttamaram vaḷaiyāta kaṇakkumuṇṭō avaṉṟaṉ kaṇakkaṟintum viṭuvēṉō kaṇṭāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – The Lord of the gem-studded Hall is the Lord of my life. He is Lord Siva, our master, the wealthy King of Dance. In my tender youth when I did not know myself, He came with joy and placed a marriage garland on me. He refuses to turn and look at my face. I wonder who among the beautiful women well-versed in the arts poisoned His mind. Even so, listen to this. Is there a rule that a tree heavy with fruit will not bend? Knowing His true nature, will I ever let Him go? See this, my friend.

COMMENTARY – Vallalar wonders if his Lord has been distracted by others, yet knows His nature is generous. He compares God to a tree heavy with ripe fruit, trusting that just as a burdened branch naturally bends to offer its harvest, His abundant grace must eventually reach him.

3

என்னுயிரில் கலந்துகலந் தினிக்கின்ற பெருமான்
என்இறைவன் பொதுவில்நடம் இயற்றும்நட ராஜன்
தன்னைஅறி யாப்பருவத் தென்னைமணம் புரிந்தான்
தனைஅறிந்த பருவத்தே எனைஅறிய விரும்பான்
பின்னைஅன்றி முன்னும்ஒரு பிழைபுரிந்தேன் இல்லை
பெண்பரிதா பங்காணல் பெருந்தகைக்கும் அழகோ
கன்னல்என்றால் கைக்கின்ற கணக்கும்உண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழீ.

eṉṉuyiril kalantukalan tiṉikkiṉṟa perumāṉ eṉiṟaivaṉ potuvilnaṭam iyaṟṟumnaṭa rājaṉ taṉṉai-aṟi yāpparuvat teṉṉaimaṇam purintāṉ taṉai-aṟinta paruvattē eṉai-aṟiya virumpāṉ piṉṉai-aṉṟi muṉṉumoru piḻaipurintēṉ illai peṇparitā paṅkāṇal peruntakaikkum aḻakō kaṉṉaleṉṟāl kaikkiṉṟa kaṇakkumuṇṭō avaṉṟaṉ kaṇakkaṟintum viṭuvēṉō kaṇṭāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – The great Lord mingles endlessly in my life and tastes so sweet. My Lord is Nataraja, the King of Dance who performs in the common Hall. He married me at an age when I did not know myself. Now that I have reached the age of knowing myself, He does not wish to know me. I have committed no fault in the past or the present. Is it beautiful for this noble Lord to watch a woman suffer in sorrow? Is there a rule that sugarcane tastes bitter? Knowing His true nature, will I ever let Him go? See this, my friend.

COMMENTARY – The soul feels the painful irony of spiritual timing. When she was ignorant, God sought her out, but now that she is fully awake and longing for Him, He remains hidden. Despite this pain, she knows God cannot be cruel, just as sugarcane cannot taste bitter.

4

தெருளமுதத் தனியோகர் சிந்தையிலும் ஞானச்
செல்வர்அறி விடத்தும்நடஞ் செய்யும்நட ராஜன்
அருளமுதம் அளிப்பன்என்றே அன்றுமணம் புணர்ந்தான்
அளித்தறியான் அணுத்துணையும் அனுபவித்தும் அறியேன்
மருளுடையான் அல்லன்ஒரு வஞ்சகனும் அல்லன்
மனம்இரக்கம் மிகஉடையான் வல்வினையேன் அளவில்
இருளுடையார் போலிருக்கும் இயல்பென்னை அவன்றன்
இயல்பறிந்தும் விடுவேனோ இனித்தான்என் தோழீ.

teruḷamutat taṉiyōkar cintaiyilum ñāṉac celvaraṟi viṭattumnaṭañ ceyyumnaṭa rājaṉ aruḷamutam aḷippaṉeṉṟē aṉṟumaṇam puṇarntāṉ aḷittaṟiyāṉ aṇuttuṇaiyum aṉupavittum aṟiyēṉ maruḷuṭaiyāṉ allaṉoru vañcakaṉum allaṉ maṉamirakkam mika-uṭaiyāṉ valviṉaiyēṉ aḷavil iruḷuṭaiyār pōlirukkum iyalpeṉṉai avaṉṟaṉ iyalpaṟintum viṭuvēṉō iṉittāṉeṉ tōḻī.

TRANSLATION – Nataraja is the King of Dance who dances in the minds of matchless yogis possessing nectar-like clarity and in the awareness of those rich in wisdom. He married me that day and promised to give me the nectar of His grace. He has given me nothing, and I have not experienced even an atom of it. He is not confused, and He is no deceiver. He possesses

immense compassion in His heart. Why does He act like someone trapped in darkness toward me, a soul burdened by harsh karma? Knowing His true nature, will I let Him go now, my friend?

COMMENTARY – Vallalar knows God does not deceive anyone and that His heart is full of compassion. If He seems distant, the barrier is not His cruelty. The soul wonders if her own heavy past actions have created a darkness that makes Him appear hidden.

5

சின்மயமாம் பொதுவினிலே தன்மயமாய் நின்று
திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைச் செல்வநட ராஜன்
என்மயம்நான் அறியாத இளம்பருவந் தனிலே
என்னைமணம் புரிந்தனன்ஈ தெல்லாரும் அறிவார்
இன்மயம்இல் லாதவர்போல் இன்றுமணந் தருளான்
இறைஅளவும் பிழைபுரிந்தேன் இல்லைஅவன் இதயம்
கன்மயமோ அன்றுசுவைக் கனிமயமே என்னும்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழீ.

ciṉmayamām potuviṉilē taṉmayamāy niṉṟu tirunaṭañcey peruṅkaruṇaic celvanaṭa rājaṉ eṉmayamnāṉ aṟiyāta iḷamparuvan taṉilē eṉṉaimaṇam purintaṉaṉī tellārum aṟivār iṉmayamil lātavarpōl iṉṟumaṇan taruḷāṉ iṟai-aḷavum piḻaipurintēṉ illai-avaṉ itayam kaṉmayamō aṉṟucuvaik kaṉimayamē eṉṉum kaṇakkaṟintum viṭuvēṉō kaṇṭāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – He stands as His true self in the Hall of pure consciousness. He is the wealthy King of Dance of great compassion who performs the sacred dance. In my tender youth when I did not know my own nature, He married me. Everyone knows this. Today He refuses to grant me union and acts as if He lacks all sweetness. I have not committed even the slightest fault. Is His heart made of stone? No, it is made of sweet fruit. Knowing this truth, will I ever let Him go? See this, my friend.

COMMENTARY – God performs His sacred dance in a space of pure consciousness. Though He keeps His distance, the soul refuses to believe His heart is made of stone. She is certain His core is as sweet as ripe fruit, and this trust makes it impossible for her to give up on Him.

6

என்குணத்தான் எல்லார்க்கும் இறைவன்எல்லாம் வல்லான்
என்அகத்தும் புறத்தும்உளான் இன்பநட ராஜன்
பெண்குணத்தை அறியாத இளம்பருவந் தனிலே

பிச்சேற்றி மணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித் திருந்தேன்
வண்குணத்தால் அனுபவம்நான் அறியநின்ற பொழுதில்
வந்தறியான் இன்பம்ஒன்றும் தந்தறியான் அவனும்
வெண்குணத்தான் அல்லன்மிகு நல்லன்எனப் பலகால்
விழித்தறிந்தும் விடுவேனோ விளம்பாய்என் தோழீ.

eṉkuṇattāṉ ellārkkum iṟaivaṉellām vallāṉ eṉakattum puṟattumuḷāṉ iṉpanaṭa rājaṉ peṇkuṇattai aṟiyāta iḷamparuvan taṉilē piccēṟṟi maṇampurintāṉ peritukaḷit tiruntēṉ vaṇkuṇattāl aṉupavamnāṉ aṟiyaniṉṟa poḻutil vantaṟiyāṉ iṉpamoṉṟum tantaṟiyāṉ avaṉum veṇkuṇattāṉ allaṉmiku nallaṉeṉap palakāl viḻittaṟintum viṭuvēṉō viḷampāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – He shares my nature. He is the Lord of everyone and the all-powerful one. He exists both inside me and outside me. He is the joyful Nataraja. During my tender youth, before I knew the nature of womanhood, He made me mad with love and married me. I rejoiced greatly. Yet, when I stood ready to understand the experience through mature nature, He does not come. He gives no pleasure at all. Still, He is not a hollow-natured man. He is exceedingly good. Having realized this many times with awakened eyes, will I ever let Him go? Tell me, my friend.

COMMENTARY – Speaking as a bride to her friend, Vallalar says God claimed his soul in its innocent youth, filling it with a joyful madness. Now that the soul is spiritually mature and ready for union, God withholds His presence. Yet, knowing the Lord's absolute goodness, the soul refuses to abandon Him.

7

பொய்யாத புகழுடையான் பொதுவில்நடம் புரிவான்
புண்ணியர்பால் நண்ணியநற் புனிதநட ராஜன்
கொய்யாத அரும்பனைய இளம்பருவந் தனிலே
குறித்துமணம் புரிந்தனன்நான் மறித்தும்வரக் காணேன்
செய்யாத செய்கைஒன்றும் செய்தறியேன் சிறிதும்
திருவுளமே அறியும்மற்றென் ஒருஉளத்தின் செயல்கள்
நையாத என்றன்உயிர் நாதன்அருட் பெருமை
நானறிந்தும் விடுவேனோ நவிலாய்என் தோழீ.

poyyāta pukaḻuṭaiyāṉ potuvilnaṭam purivāṉ puṇṇiyarpāl naṇṇiyanaṟ puṉitanaṭa rājaṉ koyyāta arumpaṉaiya iḷamparuvan taṉilē kuṟittumaṇam purintaṉaṉnāṉ maṟittumvarak kāṇēṉ ceyyāta ceykai-oṉṟum ceytaṟiyēṉ ciṟitum tiruvuḷamē aṟiyummaṟṟeṉ oru-uḷattiṉ ceyalkaḷ naiyāta eṉṟaṉuyir nātaṉaruṭ perumai nāṉaṟintum viṭuvēṉō navilāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – He possesses unfailing fame. He dances in the common hall. He is the pure Nataraja who approaches the virtuous. During my tender youth, when I was like an unplucked bud, He chose me and married me. Yet now I do not see Him returning. I have not committed any wrong deed, not even slightly. His divine heart alone knows the actions of my solitary heart. Knowing the glorious grace of the Lord of my uncrushed soul, will I ever let Him go? Tell me, my friend.

COMMENTARY – The soul remembers being chosen by God when it was as innocent as an unplucked flower bud. Even though she has committed no wrong, the Divine delays His return. Because God alone knows the purity of her heart, the bride waits with unwavering trust and refuses to walk away.

8

கண்ணனையான் என்னுயிரில் கலந்துநின்ற கணவன்
கணக்கறிவான் பிணக்கறியான் கருணைநட ராஜன்
தண்ணனையாம் இளம்பருவந் தன்னில்எனைத் தனித்துத்
தானேவந் தருள்புரிந்து தனிமாலை புனைந்தான்
பெண்ணனையார் கண்டபடி பேசவும்நான் கூசாப்
பெருமையொடும் இருந்தேன்என் அருமைஎலாம் அறிந்தான்
உண்ணனையா வகைவரவு தாழ்த்தனன்இன் றவன்றன்
உளம்அறிந்தும் விடுவேனோ உரையாய்என் தோழீ.

kaṇṇaṉaiyāṉ eṉṉuyiril kalantuniṉṟa kaṇavaṉ kaṇakkaṟivāṉ piṇakkaṟiyāṉ karuṇainaṭa rājaṉ taṇṇaṉaiyām iḷamparuvan taṉṉileṉait taṉittut tāṉēvan taruḷpurintu taṉimālai puṉaintāṉ peṇṇaṉaiyār kaṇṭapaṭi pēcavumnāṉ kūcāp perumaiyoṭum iruntēṉeṉ arumai-elām aṟintāṉ uṇṇaṉaiyā vakaivaravu tāḻttaṉaṉiṉ ṟavaṉṟaṉ uḷamaṟintum viṭuvēṉō uraiyāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – He is like my own eye. He is the husband who remains mingled in my life. He understands justice but knows no conflict. He is the compassionate Nataraja. During my cool, tender youth, He set me apart. He came of His own accord, bestowed His grace upon me, and adorned me with an unparalleled garland. Even when other women spoke whatever they wished, I remained unashamed and filled with pride. He knew all my precious worth. Today, He delays His arrival, keeping me from experiencing union. Knowing His heart, will I ever let Him go? Speak, my friend.

COMMENTARY – When God first bestowed His grace, the soul proudly wore it like a wedding garland, unbothered by the gossip of the world.

Now, even as the Lord delays their final union, the soul remains steadfast. Having known His compassionate heart, the bride knows she can never abandon Him.

9

ஊன்மறந்த உயிரகத்தே ஒளிநிறைந்த ஒருவன்
உலகமெலாம் உடையவன்என் னுடையநட ராஜன்
பான்மறந்த சிறியஇனம் பருவமதின் மாலைப்
பரிந்தணிந்தான் தெரிந்ததனிப் பருவமிதிற் பரியான்
தான்மறந்தான் எனினும்இங்கு நான்மறக்க மாட்டேன்
தவத்தேறி அவத்திழியச் சம்மதமும் வருமோ
கோன்மறந்த குடியேபோல் மிடியேன்நான் அவன்றன்
குணம்அறிந்தும் விடுவேனோ கூறாய்என் தோழீ.

ūṉmaṟanta uyirakattē oḷiniṟainta oruvaṉ ulakamelām uṭaiyavaṉeṉ ṉuṭaiyanaṭa rājaṉ pāṉmaṟanta ciṟiya-iṉam paruvamatiṉ mālaip parintaṇintāṉ terintataṉip paruvamitiṟ pariyāṉ tāṉmaṟantāṉ eṉiṉumiṅku nāṉmaṟakka māṭṭēṉ tavattēṟi avattiḻiyac cammatamum varumō kōṉmaṟanta kuṭiyēpōl miṭiyēṉṉāṉ avaṉṟaṉ kuṇamaṟintum viṭuvēṉō kūṟāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – He is the unique One filled with light within the soul that has transcended the flesh. He owns all the worlds. He is my Nataraja. During my tender youth, when I was a small child just leaving behind milk, He affectionately adorned me with a garland. Yet in this ripe age of awareness, He shows no affection. Even if He has forgotten me, I will never forget Him here. Having ascended through penance, would I consent to descend into ruin? I do not languish in poverty like a subject forgotten by their king. Knowing His nature, will I ever let Him go? Speak, my friend.

COMMENTARY – Vallalar describes God as the pure light within a soul that has risen above bodily attachments. Even if the Lord appears to forget her now that she is spiritually mature, the bride insists she will never forget Him. Having climbed so high through devoted practice, the soul refuses to slide backward into worldly life.

10

தனித்தபர நாதமுடித் தலத்தின்மிசைத் தலத்தே
தலைவரெலாம் வணங்கநின்ற தலைவன்நட ராசன்
இனித்தசுகம் அறிந்துகொளா இளம்பருவந் தனிலே

> *என்புருவ நடுஇருந்தான் பின்புகண்டேன் இல்லை*
> *அனித்தம்இலா இச்சரிதம் யார்க்குரைப்பேன் அந்தோ*
> *அவன்அறிவான் நான்அறிவேன் அயலறிவார் உளரோ*
> *துனித்தநிலை விடுத்தொருகால் சுத்தநிலை அதனில்*
> *சுகங்கண்டும் விடுவேனோ சொல்லாய்என் தோழீ.*

taṉittapara nātamuṭit talattiṉmicait talattē talaivarelām vaṇaṅkaniṉṟa talaivaṉṉaṭa rācaṉ iṉittacukam aṟintukoḷā iḷamparuvan taṉilē eṉpuruva naṭu-iruntāṉ piṉpukaṇṭēṉ illai aṉittamilā iccaritam yārkkuraippēṉ antō avaṉaṟivāṉ nāṉaṟivēṉ ayalaṟivār uḷarō tuṉittanilai viṭuttorukāl cuttanilai ataṉil cukaṅkaṇṭum viṭuvēṉō collāyeṉ tōḻī.

TRANSLATION – He is the Supreme Lord who stands upon the highest peak of the ultimate primal sound, worshipped by all other leaders. He is Nataraja. During my tender youth, before I learned of sweet pleasure, He resided in the center of my eyebrows. Since then, I have not seen Him. Alas, to whom will I recount this eternal history? He knows it, and I know it. Does any stranger know it? Having once abandoned the state of suffering and experienced the joy of the pure state, will I ever let Him go? Tell me, my friend.

COMMENTARY – Spiritual awakening began at the center of the eyebrows, the focal point of inner vision where God first appeared in her youth. The Lord who revealed Himself there is the Supreme Being, standing above all creation and primal sound. Having tasted this pure, sorrowless state, the soul is bound to God forever, sharing a secret history the outside world cannot understand.

113. THE HEROINE'S FINAL RESOLVE - TALAIMAKAḶIṈ MUṈṈA MUṬIPU - *தலைமகளின் முன்ன முடிபு*

1

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும்
விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொதுவில் நடிப்போய்
கறுத்துரைத்தார் தமக்கும்அருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய
கருணைநெடுங் கடலேமுக் கண்ணோங்கு கரும்பே
மறுத்துரைப்ப தெவன்அருள்நீ வழங்குகினும் அன்றி
மறுத்திடினும் உன்னையலால் மற்றொருசார் பறியேன்
செறுத்துரைத்த உரைகளெலாம் திருவருளே என்று
சிந்திப்ப தல்லாமல் செய்வகைஒன் றிலனே.

veṟutturaittēṉ piḻaikaḷelām poṟuttaruḷal vēṇṭum viḷaṅkaṟivuk kaṟivāki meyppotuvil naṭippōy kaṟutturaittār tamakkumaruḷ kaṉinturaikkum periya karuṇaineṭuṅ kaṭalēmuk kaṇṇōṅku karumpē maṟutturaippa tevaṉaruḷnī vaḻaṅkukiṉum aṉṟi maṟuttiṭiṉum uṉṉaiyalāl maṟṟorucār paṟiyēṉ ceṟutturaitta uraikaḷelām tiruvaruḷē eṉṟu cintippa tallāmal ceyvakai-oṉ ṟilaṉē.

TRANSLATION – I spoke out of frustration. You must forgive all my faults and bestow grace, O Lord who dances in the true public hall as the intelligence within bright intelligence. O great vast ocean of compassion who speaks sweetly with grace even to those who speak angrily to You. O towering sugarcane with three eyes. What is the use of arguing further? Whether You grant Your grace or deny it, I know no refuge other than You. I have no choice but to consider all harsh words as divine grace itself.

COMMENTARY – The soul, speaking as a bride, apologizes for lashing out in anger. Arguing is useless because she has nowhere else to turn, whether God grants her wish or remains silent.

2

மிகுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் சகித்தருளல் வேண்டும்
மெய்யறிவின் புருவாகி வியன்பொதுவில் நடிப்போய்
தொகுத்துரைத்த மறைகளும்பின் விரித்துரைத்தும் காணாத்
துரியநடு வேஇருந்த பெரியபரம் பொருளே
பகுத்துரைத்த பயன்உரைக்கோர் பொருளாகி விளங்கும்

பரஞ்சுடரே பரம்பரனே பசுபதியே அடியேன்
வகுத்துரைப்ப தெவன்அருள்நீ வழங்குகினும் அன்றி
மறுத்திடினும் உன்னையலால் மற்றொருசார் பிலனே.

mikutturaittēṉ piḻaikaḷelām cakittaruḷal vēṇṭum meyyaṟiviṉ puruvāki viyaṉpotuvil naṭippōy tokutturaitta maṟaikaḷumpiṉ viritturaittum kāṇāt turiyanaṭu vē-irunta periyaparam poruḷē pakutturaitta payaṉuraikkōr poruḷāki viḷaṅkum parañcuṭarē paramparaṉē pacupatiyē aṭiyēṉ vakutturaippa tevaṉaruḷnī vaḷaṅkukiṉum aṉṟi maṟuttiṭiṉum uṉṉaiyalāl maṟṟorucār pilaṉē.

TRANSLATION – I spoke excessively. You must bear with all my faults and grant grace, O Lord who takes the form of true knowledge and dances in the vast public hall. O great supreme reality dwelling in the center of the transcendent state, unseen even by the compiled Vedas despite their elaborate expositions. O supreme flame, O supreme Lord, O master of souls, who shines as the ultimate meaning of all analyzed truths. What is the use of my explaining things to You? Whether You grant Your grace or deny it, I have no refuge other than You.

COMMENTARY – Human speech fails when trying to capture the divine. Because God dwells beyond the reach of ancient scriptures, the bride sees that explaining or justifying herself is pointless.

3

முன்னவனே சிறியேன்நான் சிறிதும்அறி யாதே
முனிந்துரைத்த பிழைபொறுத்துக் கனிந்தருளல் வேண்டும்
என்னவனே என்துணையே என்உறவே என்னை
ஈன்றவனே என்தாயே என்குருவே எனது
மன்னவனே என்னுடைய வாழ்முதலே என்கண்
மாமணியே மணிமிடற்றோர் மாணிக்க மலையே
அன்னவனே அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற அமுதே
ஆறணிந்த சடையாய்யான் வேறுதுணை இலனே.

muṉṉavaṉē ciṟiyēṉnāṉ ciṟitumaṟi yātē muṉinturaitta piḻaipoṟuttuk kaṉintaruḷal vēṇṭum eṉṉavaṉē eṉtuṇaiyē eṉuṟavē eṉṉai īṉṟavaṉē eṉtāyē eṉkuruvē eṉatu maṉṉavaṉē eṉṉuṭaiya vāḻmutalē eṉkaṇ māmaṇiyē maṇimiṭaṟṟōr māṇikka malaiyē aṉṉavaṉē ampalattuḷ āṭukiṉṟa amutē āṟaṇinta caṭaiyāyyāṉ vēṟutuṇai ilaṉē.

TRANSLATION – O primal Lord. I am a lowly one. Knowing nothing at all, I spoke in anger. You must forgive my faults and sweetly bestow Your grace. O my Lord. O my companion. O my kin. O my creator. O my mother. O my

guru. O my king. O the very source of my life. O great gem of my eye. O ruby mountain with a jewel-like blue throat. O Lord of such greatness. O nectar dancing in the hall. O Lord wearing the river in Your matted hair. I have no other companion.

COMMENTARY – The bride claims God as her mother, her companion, her teacher, and the very source of her life. Stripping away her previous frustration, she admits her own ignorance and throws herself entirely on his mercy.

4

சினந்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் மனம்பொறுத்தல் வேண்டும்
தீனதயா நிதியேமெய்ஞ் ஞானசபா பதியே
புனைந்துரைப்பார் அகத்தொன்றும் புறத்தொன்றும் நினைத்தே
பொய்யுலகர் ஆங்கவர்போல் புனைந்துரைத்தேன் அலன்நான்
இனந்திருந்தி எனையாட்கொண் டென்னுள்அமர்ந் தெனைத்தான்
எவ்வுலகும் தொழநிலைமேல் ஏற்றியசற் குருவே
கனந்தருசிற் சுகஅமுதம் களித்தளித்த நிறைவே
கருணைநடத் தரசேஎன் கண்ணிலங்கு மணியே.

ciṉanturaittēṉ piḻaikaḷelām maṉampoṟuttal vēṇṭum tīṉatayā nitiyēmeyñ ñāṉacapā patiyē puṉainturaippār akattoṉṟum puṟattoṉṟum niṉaittē poyyulakar āṅkavarpōl puṉainturaittēṉ alaṉṉāṉ iṉantirunti eṉaiyāṭkoṇ ṭeṉṉuḷamarn teṉaittāṉ evvulakum toḻanilaimēl ēṟṟiyacaṟ kuruvē kaṉantarucir cuka-amutam kaḷittaḷitta niṟaivē karuṇainaṭat taracē-eṉ kaṇṇilaṅku maṇiyē.

TRANSLATION – I spoke in anger. You must find it in Your heart to forgive all my faults. O treasure of compassion for the destitute. O Lord of the true hall of wisdom. I did not speak deceitfully like the false people of the world who say one thing while thinking another. You corrected my nature, took me as Your own, sat within me, and lifted me to a state worshipped by all worlds, O true guru. O fullness who joyfully offered the profound nectar of spiritual bliss. O king of the dance of compassion. O shining gem of my eye.

COMMENTARY – Even in anger, the bride's outburst was honest. Her raw, vulnerable frustration contrasts with the polite, empty words of worldly people who say one thing while thinking another.

5

ஊடுதற்கோர் இடங்காணேன் உவக்கும்இடம் உளதோ

உன்னிடமும் என்னிடமும் ஓர்இடம்ஆ தலினால்
வாடுதற்கு நேர்ந்திடிலோ மாட்டாமை யாலும்
மனம்பிடியா மையினாலும் சினந்துரைத்தேன் சிலவே
கூடுதற்கு வல்லவன்நீ கூட்டிஎனைக் கொண்டே
குலம்பேச வேண்டாம்என் குறிப்பனைத்தும் அறிந்தாய்
நாடுதற்கிங் கென்னாலே முடியாது நீயே
நாடுவித்துக் கொண்டருள்வாய் ஞானசபா பதியே.

ūṭutaṟkōr iṭaṅkāṇēṉ uvakkumiṭam uḷatō uṉṉiṭamum eṉṉiṭamum ōriṭamā taliṉāl vāṭutaṟku nērntiṭilō māṭṭāmai yālum maṉampiṭiyā maiyiṉālum ciṉanturaittēṉ cilavē kūṭutaṟku vallavaṉṉī kūṭṭi-eṉaik koṇṭē kulampēca vēṇṭāmeṉ kuṟippaṉaittum aṟintāy nāṭutaṟkiṅ keṉṉālē muṭiyātu nīyē nāṭuvittuk koṇṭaruḷvāy ñāṉacapā patiyē.

TRANSLATION – I see no room for a lover's quarrel. Is there even a place for it? Your place and my place are one and the same. When driven to despair, I spoke a few words in anger out of helplessness and an unruly mind. You have the power to unite us. Take me in union and do not speak of lineage. You know all my intentions. I cannot seek You out on my own. You Yourself must make me seek You and bestow Your grace, O Lord of the hall of wisdom.

COMMENTARY – A traditional lover's quarrel requires distance between partners, but the bride realizes no such distance exists. Because the soul and God share the same space, her anger was a desperate cry of helplessness, and only God has the power to draw her into union.

6

என்னுளம்நீ கலந்துகொண்டாய் உன்னுளம்நான் கலந்தேன்
என்செயல்உன் செயல்உன்றன் இருஞ்செயல்என் செயலே
பின்னுளநான் பிதற்றல்எலாம் வேறுகுறித் தெனைநீ
பிழைஏற்ற நினைத்திடிலோ பெருவழக்கிட் டிடுவேன்
அன்னையினும் தயவுடையாய் அப்பன்எனக் கானாய்
அன்றியும்என் ஆருயிருக் காருயிராய் நிறைந்தாய்
மன்னுமணிப் பொதுநடஞ்செய் மன்னவனே கருணை
மாநிதியே எனக்கருள்வாய் மனக்கலக்கந் தவிர்த்தே.

eṉṉuḷamnī kalantukoṇṭāy uṉṉuḷamnāṉ kalantēṉ eṉceyaluṉ ceyaluṉṟaṉ iruñceyaleṉ ceyalē piṉṉuḷanāṉ pitaṟṟalelām vēṟukuṟit teṉainī piḻai-ēṟṟa niṉaittiṭilō peruvaḻakkiṭ ṭiṭuvēṉ aṉṉaiyiṉum tayavuṭaiyāy appaṉeṉak kāṉāy aṉṟiyumeṉ āruyiruk kāruyirāy niṟaintāy maṉṉumaṇip potunaṭañcey maṉṉavaṉē karuṇai mānitiyē eṉakkaruḷvāy maṉakkalakkan tavirttē.

TRANSLATION – You merged into my heart, and I merged into your heart. My actions are your actions, and your great actions are my actions. If you interpret my recent babblings differently and try to impute faults to me, I will raise a huge dispute against you. You possess more compassion than a mother. You became my father. Furthermore, you pervade my precious life as its innermost life. O King who dances in the enduring ruby hall. O great treasure of grace. Dispel my mind's confusion and bless me.

COMMENTARY – The speaker claims a complete, inseparable union with God, where human action and divine action become exactly the same. Because of this profound intimacy, he feels safe enough to argue, warning that he will raise a dispute if the Lord tries to find fault with his recent emotional outbursts. He trusts that God, who is more compassionate than a mother, will understand the confusion in his heart.

7

எணங்குறியேன் இயல்குறியேன் ஏதுநினை யாதே
என்பாட்டுக் கிருந்தேன்இங் கெனைவலிந்து நீயே
மணங்குறித்துக் கொண்டாய்நீ கொண்டதுதொட் டெனது
மனம்வேறு பட்டதிலை மாட்டாமை யாலே
கணங்குறித்துச் சிலபுகன்றேன் புகன்றமொழி எனது
கருத்தில்இலை உன்னுடைய கருத்தில்உண்டோ உண்டேல்
குணங்குறிப்பான் குற்றம்ஒன்றுங் குறியான்என் றறவோர்
கூறிடும்அவ் வார்த்தைஇன்று மாறிடுமே அரசே.

eṇaṅkuṟiyēṉ iyalkuṟiyēṉ ētuniṉai yātē eṉpāṭṭuk kiruntēṉiṅ keṉaivalintu nīyē maṇaṅkuṟittuk koṇṭāynī koṇṭatutoṭ ṭeṉatu maṉamvēṟu paṭṭatilai māṭṭāmai yālē kaṇaṅkuṟittuc cilapukaṉṟēṉ pukaṉṟamoḻi eṉatu karuttililai uṉṉuṭaiya karuttiluṇṭō uṇṭēl kuṇaṅkuṟippāṉ kuṟṟamoṉṟuṅ kuṟiyāṉeṉ ṟaṟavōr kūṟiṭumav vārttai-iṉṟu māṟiṭumē aracē.

TRANSLATION – I made no calculations and noted no worldly ways. I thought of nothing and kept entirely to myself. You forcefully decided to marry me here. From the moment you claimed me, my mind has never wavered. Out of sheer weakness, counting the heavy moments, I blurted out a few things. The words I spoke are not held in my heart. Are they held in yours? If they are, the saying of the righteous that you note only good qualities and ignore all faults will be proven false today, O King.

COMMENTARY – Vallalar speaks as a bride whom God claimed by force. Because God initiated this union, she argues that frustrated words spoken in a moment of weakness should not be held against her. She reminds God

of His reputation for ignoring faults, warning that holding a grudge now would prove the saints wrong.

8

மனம்பிடியா மையினாலோ மாட்டாமை யாலோ
மறதியினா லோஎனது வருத்தமத னாலோ
தினம்பிடியா மயக்காலோ திகைப்பாலோ பிறர்மேல்
சினத்தாலோ எதனாலோ சிலபுகன்றேன் இதனைச்
சினம்பிடியாத் தேவர்திரு வுளம்பிடியா தெனவே
சிந்தைகளித் திருக்கின்றேன் திருவுளத்தை அறியேன்
இனம்பிடியா மையும்உண்டோ உண்டெனில்அன் புடையார்
ஏசல்புகழ் பேசல்என இயம்புதல்என் உலகே.

maṉampiṭiyā maiyiṉālō māṭṭāmai yālō maṟatiyiṉā lō-eṉatu varuttamata ṉālō tiṉampiṭiyā mayakkālō tikaippālō piṟarmēl ciṉattālō etaṉālō cilapukaṉṟēṉ itaṉaic ciṉampiṭiyāt tēvartiru vuḷampiṭiyā teṉavē cintaikaḷit tirukkiṉṟēṉ tiruvuḷattai aṟiyēṉ iṉampiṭiyā maiyumuṇṭō uṇṭeṉilaṉ puṭaiyār ēcalpukaḷ pēcaleṉa iyamputaleṉ ulakē.

TRANSLATION – Whether my mind lost its grasp, or I felt too weak, or I forgot myself, or I suffered in sorrow, or I fell into a daily delusion, or I was bewildered, or I felt angry at others, or for some other reason, I blurted out a few things. My mind rejoices with the thought that you, the Divine who harbors no anger, will not hold this against me in your divine heart. Yet I do not truly know your divine will. Would you fail to embrace your own kin? If you would, why does the world declare that the scoldings of those who love are taken as praise?

COMMENTARY – Vallalar asks for divine patience, appealing to the intimate bond between them. When people who love each other argue, even their scolding is a form of praise because it comes from a place of absolute trust.

9

நாயகரே உமதுவசம் நான்இருக்கின் றதுபோல்
நாடியதத் துவத்தோழி நங்கையர்என் வசத்தே
மேயவர்ஆ காமையினால் அவர்மேல்அங் கெழுந்த
வெகுளியினால் சிலபுகன்றேன் வேறுநினைத் தறியேன்
தூயவரே வெறுப்புவரில் விதிவெறுக்க என்றார்
சூழவிதித் தாரைவெறுத் திடுதல்அவர் துணிவே

தீயவர்ஆ யினும்குற்றம் குறியாது புகன்றால்
தீமொழிஅன் றெனத்தேவர் செப்பியதும் உளதே.

nāyakarē umatuvacam nāṉirukkiṉ ṟatupōl nāṭiyatat tuvattōḷi naṅkaiyareṉ vacattē mēyavarā kāmaiyiṉāl avarmēlaṅ keḷunta vekuḷiyiṉāl cilapukaṉṟēṉ vēṟuniṉait taṟiyēṉ tūyavarē veṟuppuvaril vitiveṟukka eṉṟār cūḻavitit tāraiveṟut tiṭutalavar tuṇivē tīyavarā yiṉumkuṟṟam kuṟiyātu pukaṉṟāl tīmoḻi-aṉ ṟeṉattēvar ceppiyatum uḷatē.

TRANSLATION – O Lord! Just as I remain under your control, the young women who serve as my companions, representing the governing principles, did not submit to my control. Out of the anger I felt toward them, I blurted out a few things. I know no other intention. O Pure One! The wise advise that if hatred arises, one should hate fate. Their conclusion is to hate the one who ordained that fate. You, the Divine, have also declared that when even wicked people speak without intending offense, their words are not considered evil.

COMMENTARY – Vallalar personifies his physical and mental faculties as disobedient companions. His frustration was directed at his inability to control these inner forces, not at God. He admits that being angry at earthly struggles sometimes looks like anger toward the one who designed his fate, but he trusts the Lord will forgive words spoken without malice.

10

குற்றம்ஒரு சிறிதெனினும் குறித்தறியேன் வேறோர்
குறைஅதனால் சிலபுகன்றேன் குறித்தறியேன் மீட்டும்
சற்றுமனம் வேறுபட்ட தில்லைகண்டீர் எனது
சாமிஉம்மேல் ஆணைஒரு சதுரும்நினைத் தறியேன்
பெற்றவளும் உற்றவரும் சுற்றமும்நீர் என்றே
பிடித்திருக்கின் றேன்பிறிதோர் வெடிப்பும்உரைத் தறியேன்
இற்றைதொடுத் தென்அளவில் வேறுநினை யாதீர்
என்னுடைய நாயகரே என்ஆசை இதுவே.

kuṟṟamoru ciṟiteṉiṉum kuṟittaṟiyēṉ vēṟōr kuṟai-ataṉāl cilapukaṉṟēṉ kuṟittaṟiyēṉ mīṭṭum caṟṟumaṉam vēṟupaṭṭa tillaikaṇṭīr eṉatu cāmi-ummēl āṇai-oru caturumniṉait taṟiyēṉ peṟṟavaḷum uṟṟavarum cuṟṟamumnīr eṉṟē piṭittirukkiṉ ṟēṉpiṟitōr veṭippumurait taṟiyēṉ iṟṟaitoṭut teṉaḷavil vēṟuniṉai yātīr eṉṉuṭaiya nāyakarē eṉācai ituvē.

TRANSLATION – I have never intended even the slightest fault. Because of some other flaw, I blurted out a few things without intent. See that my mind has not wavered even slightly since. My Lord, I swear upon you. I

harbor no cunning thoughts. I hold fast to the truth that you are my mother, my relatives, and my kin. I know not how to voice any other outburst. From this day forward, do not think differently of me. O my Lord, this is my desire.

COMMENTARY – Vallalar swears directly upon God that he meant no disrespect. Stripping away all defenses, he declares that the divine is his only family and support. His only desire is for God to accept his complete dependence and never doubt his devotion again.

GLOSSARY

Tamil terms and names used in this book, in the transliteration of the book. Where the English text uses a familiar spelling (Siva, Otriyur, Thyagar, Jeevakarunyam), that spelling is given at the start of the definition.

ākamam *(ஆகமம்)*: Agamas: the scriptures of temple worship and doctrine. Vallalar says their truth is known by grace, not by reading.

ampalam *(அம்பலம்)*: Ambalam: the hall or open stage where God dances. It is the hall at Chidambaram and, within, the space of consciousness where God is known.

āṉantam *(ஆனந்தம்)*: Ananda: supreme spiritual bliss. For Vallalar this bliss is the true form of the divine, revealed once a person steps away from worldly delusion.

appar *(அப்பர்)*: Appar: a highly revered ancient Tamil saint. Vallalar deeply admired his intense, humble devotion and recalls stories of God serving Appar as an ordinary travel companion.

ari *(அரி)*: Hari: another name for Vishnu, the Hindu god of preservation. Vallalar mentions him to show the supremacy of the ultimate Lord.

aruṇai *(அருணை)*: Arunai: the holy city of Tiruvannamalai. Vallalar yearns to stand in the physical presence of God here to finally calm his restless heart.

ārūr *(ஆரூர்)*: Arur: a major temple town in Tamil Nadu dedicated to Siva. Vallalar addresses the deity of this shrine intimately as his father and absolute master.

aruṭperuñjōti *(அருட்பெருஞ்ஜோதி)*: ArutPerunJothi: the Vast Grace-Light. Vallalar's name for God, the one infinite Light of grace from which everything comes, open to every living being.

ayaṉ *(அயன்)*: Ayan: a traditional name for Brahma, the creator deity. Vallalar invokes this name to emphasize that even the highest celestial beings must humbly worship the supreme divine light.

cākkiyar *(சாக்கியர்)*: Sakkiyar, one of the Saiva saints, who worshipped God each day by throwing a stone at the Siva lingam. Vallalar recalls him to show that God accepts any offering made with a true heart.

camaṇar *(சமணர்)*: Jains. Vallalar recalls the old stories of the Saiva saints and the Jain monks, and names the quarrelling Jains among those his heart turns away from. In his later songs he says that the Grace Light taught him from the beginning that caste, creed and religion are false.

campantar *(சம்பந்தர்)*: Sambandar: a highly revered child saint of the Tamil devotional tradition. Vallalar references him to illustrate how intimately God responds to a devotee.

campu *(சம்பு)*: Sambhu: a traditional name for Siva meaning the source of peace. Vallalar invokes this title to emphasize God as the ultimate, self-created sanctuary for the living soul.

caṇmukaṉ *(சண்முகன்)*: Shanmuka: the six-faced Lord, commonly known as Murugan. Vallalar invokes this traditional deity as an inner divine presence on which the mind should meditate.

caṅkam *(சங்கம்)*: Sangam: the ancient academies of Tamil poets and scholars. Vallalar reveres these legendary literary assemblies as the historical foundation of Tamil heritage.

caṅkaraṉ *(சங்கரன்)*: Sankara: a name for Siva meaning the bringer of peace. Vallalar invokes this title to contrast God's peaceful protection with the terrifying nature of worldly conflict.

caṉmārkkam *(சன்மார்க்கம்)*: Sanmarkkam: the true path. Vallalar's name for the way of grace, compassion, and direct knowledge of God, open to every living being.

caṟkuru *(சற்குரு)*: Satguru: the true spiritual master. For Vallalar, God alone is the ultimate teacher who dwells within the soul and guides it toward enlightenment.

caracuvati *(சரசுவதி)*: Saraswati: the Goddess of Speech, Arts, and Learning. Vallalar praises her as the source of all sacred sound and creative power.

catācivaṉ *(சதாசிவன்)*: Sadasiva: the eternal and supreme form of Siva. Vallalar invokes this name to emphasize a divine nature that remains completely beyond the grasp of traditional deities.

catti *(சத்தி)*: Sakti: divine energy. In traditional philosophy, this represents the active, creative power of the universe which Vallalar sees as an expression of supreme grace.

cēraṉ *(சேரன்)*: Chera: the saint-king Cheraman Perumal, who famously rode a horse to heaven. Vallalar uses his legendary journey to prove that steadfast devotion makes impossible spiritual goals attainable.

citamparam *(சிதம்பரம்)*: Chidambaram: the supreme space of pure consciousness. Vallalar identifies this as the ultimate spiritual arena where the divine performs the eternal dance of grace.

ciṟcapai *(சிற்சபை)*: Chit Sabhai: the hall of wisdom or divine consciousness. Vallalar identifies this both as the sacred dancing space of the Lord and the inner sanctum of the human heart.

ciṟṟampalam *(சிற்றம்பலம்)*: Chitrambalam: the little hall or the innermost sanctum. Vallalar points to this as both the physical shrine in Thillai and the private space within the human heart where conscious bliss occurs.

cittar *(சித்தர்)*: Siddhar: perfected beings or mystics who possess supernatural powers. Vallalar points out that even these highly advanced masters cannot fully comprehend the supreme nature of God.

civaṉ *(சிவன்)*: Siva: the supreme Lord. Vallalar uses this name to address the ultimate reality that rules the universe and guides the soul toward supreme light.

civakāma valli *(சிவகாம வல்லி)*: Sivakama Valli: the goddess embodying the dynamic energy of divine grace. Vallalar invokes her to represent the profound joy that accompanies the supreme Lord's dance.

civakāmi *(சிவகாமி)*: Sivakami: the goddess of divine grace and bliss, the consort of Nataraja. She represents the compassionate energy that accompanies the cosmic dance.

civam *(சிவம்)*: Sivam: the supreme divine reality. In Vallalar's poetry this represents the ultimate state of grace and truth, often equated directly with pure spiritual light.

cōti *(சோதி)*: Jothi: light or flame. Vallalar identifies the ultimate divine reality as the supreme Jothi, a self-luminous presence that dispels the deep darkness of human delusion.

cuntarar *(சுந்தரர்)*: Sundarar: the eighth-century Tamil saint. Vallalar references the traditional story where the divine Lord appeared at Sundarar's wedding with a legal contract to claim him as a bonded servant.

cuyampu *(சுயம்பு)*: Swayambhu: a self-manifested or uncreated being. Vallalar uses this term to describe the ultimate Divine that exists independently, providing an eternal refuge.

eḻuttaṟiyum perumāṉ *(எழுத்தறியும் பெருமான்)*: Ezhuthariyum Peruman: the Lord who knows the written destiny. A specific title for the presiding deity at the Otriyur temple, emphasizing that God sees past human ignorance.

ilaṭcumi *(இலட்சுமி)*: Lakshmi: the goddess of wealth. Vallalar uses her to symbolize the supreme spiritual wealth granted to those who possess true devotion.

imayam *(இமயம்)*: Himalayas: the great mountain range. Vallalar uses it as a symbol of towering, unshakeable divine majesty and ancient spiritual heritage.

intiraṉ *(இந்திரன்)*: Indra: the king of the gods in traditional Hindu mythology. Vallalar completely rejects his heavenly paradise, insisting that receiving God's compassion is infinitely better.

irāvaṇaṉ *(இராவணன்)*: Ravana: the mythical demon king. Vallalar refers to his story to show that even the most powerful and arrogant rulers are ultimately humbled by divine might.

iyamaṉ *(இயமன்)*: Yama: the Hindu god of death and cosmic justice. Vallalar vividly describes his terrifying arrival to underscore the extreme urgency of spiritual awakening.

jīvakāruṇyam *(ஜீவகாருண்யம்)*: Jeevakarunyam: active compassion for all living beings. For Vallalar, relieving the suffering of others is the primary requirement for experiencing true spiritual liberation.

kailai *(கைலை)*: Kailash: the sacred silver mountain abode of Lord Siva. Vallalar points out that pure chanting unlocks this supreme spiritual realm easily.

kāḷatti *(காளத்தி)*: Kalahasti: an ancient temple town where the legendary hunter-saint Kannappar offered his eyes to God, representing the pinnacle of unlettered devotion.

kāmaṉ *(காமன்)*: Kaman: the Hindu god of physical desire. Vallalar references the traditional story where the Lord burned this deity to ashes to show that divine focus burns away worldly lust.

kaṅkai *(கங்கை)*: Ganges: the sacred river. Vallalar invokes the image of the Lord holding this river in his hair to symbolize the cooling grace that washes away the heat of worldly suffering.

kāñci *(காஞ்சி)*: Kanchi: a historic temple city in Tamil Nadu. Vallalar mentions it as one of the sacred earthly sites where the divine presence actively grants grace.

kaṇṇappar *(கண்ணப்பர்)*: Kannappar: a legendary hunter-saint who offered chewed meat and his own eyes to God. Vallalar invokes his story to prove that raw devotion matters far more than formal ritual purity.

kantaṉ *(கந்தன்)*: Kandan: the warrior-god Murugan. Vallalar refers to God as the tender source that brings forth Kandan to protect and guide devotees.

kaṉmam *(கன்மம்)*: Karma: the accumulated weight of past actions. Vallalar describes it as a force that turns the human heart into stone, which only divine grace can break.

kolai *(கொலை)*: Murder. Vallalar means the murder of any living being, not only of humans, and condemns it absolutely as a barrier to spiritual life.

koṉṟai *(கொன்றை)*: The golden shower flower. Vallalar frequently mentions this traditional floral garland of the Lord to invoke a familiar, approachable form of the divine.

kukaṉ *(குகன்)*: Guhan: a sacred name for the deity Murugan. Vallalar appeals to Siva as the father of Guhan to highlight the Lord's protective and paternal nature.

kumaraṉ *(குமரன்)*: Kumaran: the god Murugan, son of Siva. Vallalar invokes this youthful deity to highlight the protective and accessible nature of the divine family.

kuṇṭali *(குண்டலி)*: Kundalini: the latent spiritual energy located within the human body. Vallalar seeks the pure nourishment that flows when this inner power is awakened.

kuru *(குரு)*: Guru: spiritual teacher. Vallalar identifies the supreme divine light as the ultimate guide who dispels human ignorance.

malam *(மலம்)*: Malam: filth or spiritual impurity. In Vallalar's poetry, this represents the accumulated ignorance and worldly attachments blocking the soul's path to divine light.

māṇikkavācakar *(மாணிக்கவாசகர்)*: Manikkavasagar: a celebrated saint and poet in the Tamil tradition. Vallalar frequently recalls how God personally intervened to rescue this devotee to demonstrate divine readiness to save a beloved soul.

maṟaikkāṭu *(மறைக்காடு)*: Maraikkadu: a sacred temple town. Vallalar references the legendary opening of its locked doors by the songs of Appar and Sambandar as proof of the power of sincere devotion.

mārkkaṇṭēyar *(மார்க்கண்டேயர்)*: Markandeyar: an ancient sage. Vallalar invokes the story of God saving this devoted youth from the god of death to prove that divine grace can conquer mortality itself.

maturai *(மதுரை)*: Madurai: an ancient temple city in southern India. Vallalar references this location as the famous earthly stage where God personally appeared to perform astonishing wonders.

māyai *(மாயை)*: Mayai: illusion or the deceptive nature of material existence. Vallalar identifies this as the force that traps human consciousness in physical desires and blinds it to the divine reality.

mēru *(மேரு)*: Meru: a massive mythical mountain. Vallalar refers to the story of God effortlessly bending this huge stone mountain into a bow to show that divine grace can conquer anything.

murukaṉ *(முருகன்)*: Murugan: the warrior-god, considered the son of Siva. Vallalar frequently addresses the supreme divine presence through this specific form in his early devotional phase.

namaccivāya *(நமச்சிவாய)*: Namasivaya: the sacred five-syllable mantra meaning adoration to Siva. Clinging to this name is the ultimate refuge for a soul completely devoid of merit.

nanti *(நந்தி)*: Nandi: the sacred white bull. Vallalar invokes this traditional mount of Lord Siva to represent supreme divine majesty.

naṭarājaṉ *(நடராஜன்)*: Nataraja: the supreme dancing Lord of the cosmic hall. Vallalar views this form as the ultimate expression of divine grace and the true destination for the wandering soul.

ney *(நெய்)*: Ghee, clarified butter, the usual fuel of temple lamps. Vallalar recalls the lamp that burned with water as with ghee (096).

nīṟu *(நீறு)*: Sacred ash worn on the body. Vallalar views this ash as a powerful spiritual shield that secures basic worldly needs and symbolizes the complete burning away of all earthly ignorance.

ōm *(ஓம்)*: Om: the primordial sacred sound of the universe. Vallalar cries out this syllable as an intimate plea for relief from the poison of earthly sorrow.

oṟṟiyūr *(ஒற்றியூர்)*: Otriyur, also called Otri: the holy temple town by the sea at the northern edge of Chennai. Vallalar walked there to worship day after day in his early years; most poems of this book are sung there. The word otri also means a pledge or mortgage, a pun the verses play on.

pacupati *(பசுபதி)*: Pasupati: the Lord of all souls. Vallalar invokes this traditional title to describe God as the supreme caretaker and guide for all bound, struggling individuals.

paṭampakkanātar *(படம்பக்கநாதர்)*: Padambakkanathar: the Lord of Padampakkam, a local name for the deity at the Otriyur temple. Vallalar addresses God by this title to express an intimate and grounded devotion.

pārvati *(பார்வதி)*: Parvati: the goddess who serves as the consort of the supreme Lord. Vallalar envisions her as the cosmic witness to God's endless dance of existence.

pavaṉ *(பவன்)*: Bhava: worldly bondage or the cycle of physical birth. Vallalar warns that without divine grace, the soul remains hopelessly trapped in this cycle.

piramaṉ *(பிரமன்)*: Brahma: the creator deity in classical Hindu theology. Vallalar emphasizes that even major cosmic gods like him are unable to fully comprehend the supreme divine flame.

pulai *(புலை)*: Baseness, moral impurity: living without truth, charity or love for other beings. Vallalar calls himself pulaiyēṉ, a base one; the word describes conduct, never birth.

puliyūr *(புலியூர்)*: Puliyur: an ancient name for the sacred town of Chidambaram. Vallalar reveres this town as the earthly location of the golden hall where the divine dances.

puḷḷirukkuvēḷūr *(புள்ளிருக்குவேளூர்)*: Pullirukkuvelur: a sacred temple town in Tamil Nadu renowned for its healing deity, Vaithiyanatha.

Vallalar identifies the divine presence enshrined here as the ultimate spiritual medicine.

ruttirākṣam *(ருத்திராக்ஷம்)*: Rudraksha: sacred prayer beads. Vallalar compares these beads to precious gems to show that true spiritual wealth replaces the need for worldly ornaments.

tamiḻ *(தமிழ்)*: Tamil: the language. Vallalar views it as a refined, sacred medium through which God grants grace to sincere devotees.

tarumam *(தருமம்)*: Dharma: righteousness or moral duty. Vallalar identifies this universal moral order as the solid foundation upon which the divine presence rests.

tattuvam *(தத்துவம்)*: Tattvas: the physical and mental building blocks of the universe. Vallalar teaches that supreme divine grace transcends every natural law and elemental category.

tēvar *(தேவர்)*: Devas: celestial beings or gods living in heavenly realms. Vallalar emphasizes the supreme power of divine grace by noting its unstoppable nature, outranking all celestials.

tillai *(தில்லை)*: Thillai: the sacred temple town of Chidambaram where Siva performs his cosmic dance. Vallalar views this location as a symbol of the ultimate spiritual space where the divine connects with the pure soul.

tirumullaivāyil *(திருமுல்லைவாயில்)*: Thirumullaivayil: a sacred temple town near Chennai. Vallalar frequently visited its shrine and addressed the resident deity directly in his early devotional verses.

tirunāvukkaracar *(திருநாவுக்கரசர்)*: Thirunavukkarasar: a celebrated poet-saint whose desperate songs opened physically locked temple doors. Vallalar points to his life as proof that a sincere cry from the heart overpowers religious authority.

tiruvalitāyam *(திருவலிதாயம்)*: Thiruvalithayam: a sacred site near Chennai, now called Padi. Vallalar sang intimate verses here, marveling at the contrast between the temple deity's supreme power and humble appearance.

tiruvārūr *(திருவாரூர்)*: Thiruvarur: a major temple town in Tamil Nadu dedicated to Siva. Vallalar addresses the deity of this shrine intimately as his father and absolute master.

tiruvācakam *(திருவாசகம்)*: Thiruvasagam: the sacred collection of Tamil hymns composed by the saint Manikkavasagar, revered for their intense devotional outpouring.

tiyākar *(தியாகர்)*: Thyagar: the Great Giver, a famous title for the presiding deity at Otriyur. Vallalar playfully challenges this title by asking why a supposedly generous God refuses to speak a comforting word.

turiyam *(துரியம்)*: Turiya: the transcendent fourth state of consciousness beyond waking, dreaming, and deep sleep. Vallalar views this as the pure spiritual realm where the soul directly perceives and merges with the supreme Jothi.

turkkai *(துர்க்கை)*: Durga: a powerful aspect of the Goddess. Vallalar references her to invoke the divine feminine energy that protects the universe and dispels ignorance.

umai *(உமை)*: Umai: the goddess Uma, representing divine feminine energy. Vallalar invokes her alongside Siva to emphasize the maternal compassion that must always accompany divine power.

upaniṭatam *(உபநிடதம்)*: The Upanishads. Ancient philosophical scriptures. Vallalar points to the divine light as the ultimate truth shining at the very peak of these sacred texts.

vaittīcuvaraṉ kōyil *(வைத்தீசுவரன் கோயில்)*: Vaitheeswaran Koil: a famous temple of healing in Tamil Nadu. Vallalar identifies its presiding deity as the ultimate spiritual medicine for the soul.

valli *(வல்லி)*: Valli: the divine consort of Murugan. She represents the approachable and sweet nature of divine grace.

vaḷḷalār *(வள்ளலார்)*: Vallalar: the author of the Thiru Arutpa. This honorific name meaning 'the supremely generous one' was given to Ramalinga Adigal by his followers.

vaṉṉi *(வன்னி)*: Vanni: a sacred tree whose leaves and flowers are traditionally offered in worship. Vallalar visualizes the Lord wearing these flowers to evoke his role as the ultimate healer.

vātavūr *(வாதவூர்)*: Vadavur: the birthplace of the saint Manikkavasagar, often used as a traditional name for him.

vayiravaṉ *(வயிரவன்)*: Bhairava: a fierce manifestation of the divine. Vallalar mentions this terrifying form to illustrate God's ultimate authority over arrogant creator deities.

vayittiyanātaṉ *(வயித்தியநாதன்)*: Vaithiyanatha: the supreme divine physician. Vallalar uses this name to emphasize that God alone dispenses the ultimate medicine of grace to heal the spiritual diseases of worldly existence.

vētam *(வேதம்)*: The Vedas. The ancient spiritual scriptures. Vallalar teaches that the ultimate divine reality is so profound it escapes the understanding of even these foundational texts.

viṇāyakar *(விநாயகர்)*: Vinayakar: the elephant-headed Lord, commonly known as Vinayakar. Vallalar points to this form as a focal point for inward meditation to anchor the restless mind.

viṭṇu *(விட்ணு)*: Vishnu: the preserver deity in Hindu tradition. Vallalar references him to establish the absolute supremacy of the ultimate Lord, whose pure grace remains beyond the comprehension of even the highest traditional gods.

ABOUT SANMARKKAM LIFE

Sanmarkkam Life is a nonprofit born to bring the teachings of Ramalinga Adigal, lovingly known as Vallalar, to every corner of the world.

We believe his wisdom should be available to every fellow human being without any barrier whatsoever.

WHAT WE DO:

- Offer Translations and commentaries of his works of *Thiru Arutpa* and *Urainaidai*, plus our other publications.
- Feed plant-based food to the needy
- Offer Sanmarkkam based items on our Emporium. Free and donation based.
- Educational social media content and articles
- Discourses, seminars and workshops
- Offer tools like KarunAI to make the wisdom more accessible

We are a living community of souls united by *Anma neya orumaipadu* (the unity of souls) and *Jeevakarunyam* (active compassion toward all life) Those are the foundation principles that Vallalar placed beneath all genuine spiritual life.

We have country representatives active across the globe, offering seminars, free meals, and local community presence.

Everything we offer is given freely to everyone, regardless of anything. With no barriers and no discrimination.

WHY OUR WORK MATTERS

We live in a world overwhelmed by problems:

- Wars
- Poverty
- Aging
- Disease
- Death
- Animal suffering
- Environmental destruction
- Inequality and injustice
- And many more

In front of all of these, where should we even begin?

The teachings of Suddha Sanmarkkam offer a simple answer: At the very root, the cause of those is the absence of this soul unity and active compassion to all life.

But when those two core values flourish, everything changes for the better. Those who practice this heal themselves and their surroundings on all levels.

A NEW EARTH

When we feel we are all part of one single family, the divisions that cause so much pain simply melt away:

- **Wars will end:** War is only possible when we believe "us" are more important than "them." When we feel Oneness, there is no "them." Harming another country would feel like hurting our own family. Borders and nations will become past memories as we unite as one humanity.

- **Hunger will vanish:** In a world filled with compassion, it would be unthinkable to let someone starve. Food and clean water would be seen as a basic right for every living being, human and animal, and shared freely with joy.

- **Poverty and inequality will Disappear:** Greed comes from the fear of not having enough and the primordial dark desire coming from the Ego. But in a world of Oneness, we feel secure in our connection. The

joy of giving replaces the fear of lacking. Wealth and resources will naturally flow to where they are needed, ensuring everyone has a dignified and comfortable life.

- **Divisive religions and caste fades:** The ignorance from sectarianism and superstition from religious organizations disappear.

- **Animal Suffering Will Cease:** We will finally see animals not as objects to be used, but as soul brothers and sisters in our great family. Factory farms and slaughterhouses will disappear, replaced by sanctuaries and a deep respect for all creatures. Animals will be seen as Souls and the humans compassionate job will be to help them to acquire a human body so that they can attain Liberation.

- **A Planet Healed and Restored:** When we see the Earth as our own living body, we will naturally become its loving caretakers.

- **Global Warming Will Subside:** The planet's fever or global warming is a direct result of treating it poorly and disrespectfully. When we feel our Oneness with nature, we will stop poisoning our rivers and skies. We will stop the animal agriculture greatly contributing to global warming. We will work in harmony with the Earth, and its natural balance will be restored.
- **The Environment Will Flourish:** Deforestation and pollution come from a mindset of taking without giving back. A compassionate humanity will act as gardeners of the planet, planting trees, cleaning our oceans, and preserving the beautiful biodiversity of life.

A NEW HUMANITY

As the world around us heals, our own bodies and minds will also transform:

- **Sickness will fade:** Many of our illnesses are caused by stress, unhealthy food, and inner conflict. In a peaceful world with pure food, a balanced lifestyle, these causes will be removed. A heart full of compassion is the greatest medicine, bringing harmony to the body and mind.
- **The pain of aging will be overcome:** As we align with the timeless nature of our souls, the process of aging will slow down. According to

Vallalar, the human body has the potential to become an ever youthful radiant, healthy, and even deathless form.

- **Painful Desires Will Dissolve:** The constant chase for more money, more things, and more validation is the source of much of our unhappiness. When we feel the inner joy of Oneness, this frantic chasing stops. We find peace not in getting more, but in being connected to everything.
- **No more inequality and discrimination by birth:** Children will no longer be born into situations of hardship or inequality. A world of compassion will ensure that every single soul that comes to this Earth is welcomed into a safe, loving, and supportive environment.
- **The Arch-enemy of Death loses the battle**: Sanmarkkam brings humanity together in **defeating the true enemy: Death**. No matter whether rich or poor, black or white - all humans are subject to this final malady. Death has been casting immense suffering to humanity since the beginning of times. According to Vallalar by practicing Absolute Compassion towards all Life, it is possible to finally defeat this arch-enemy and finally celebrate Life and live blissfully.

According to Vallalar. spreading Suddha Sanmarkkam is not one good cause among many. It is the supreme medicine: the one that addresses every disease.

In short, ***by spreading Suddha Sanmarkkam, you invite a utopian Heaven on Earth.***

HOW YOU CAN MAKE A DIFFERENCE

The most impactful thing you can do is practice what you have just read. They say: "*Be the change you want to see in the world."* Start extending compassion towards all Life and be an instrument of Grace.

Beyond that, share this book with someone who is searching. Countless people are looking for a path that is historically grounded, spiritually complete, and genuinely open to them. And most have never heard of Vallalar.

You can change a life for the better with a single conversation or a shared file.

JOIN AS VOLUNTEER

If you feel called to participate in our mission, consider volunteering with us. We welcome people from every background: writers, translators, designers, organizers or those who simply want to help. Apply at https://sanmarkkamlife.org/volunteer

SUPPORT OUR MISSION

This book was given to you freely. Every translation, every emporium item, every meal, every piece of educational content we produce runs entirely on the generosity of people who found value in this work. A small contribution goes directly toward keeping this light moving:

$1 Provides a meal to someone in need.

$5 Gets an emporium item to someone in need.

$15 Pays for one of the online tools we use.

$30 Funds our infrastructure for a few days

$50 Sponsors a local seminar or free meal service in a community.

$100 Helps carry this light into a new country.

If this work has touched you, feel free to donate at https://sanmarkkamlife.org/donate, and/or simply pass this book to someone who is searching. Both help.

CONTINUE YOUR JOURNEY

The Suddha Sanmarkkam Path is a lifelong journey. This is just the beginning and we have so much more to offer to you for free:

- ***Thiru Arutpa*:** The Sacred Songs of Grace from Vallalar
- ***Urainaidai :*** Vallalar's own prose works.
- **Sanmarkkam Emporium:** Donation-based items
- **KarunAI**: Your personal guide for the path
- **TamiLearn**: The tamil learning App
- **Videos & Articles**: Educational digital content
- And much more!

Everything else we offer is waiting for you at https://sanmarkkamlife.org/start.

JOIN THE COMMUNITY

To join the Sanmarkkam Life Family community in your language, visit https://sanmarkkamlife.org/community.

Arut Perum Jothi · Arut Perum Jothi Thanipperum Karuṇai · Arut Perum Jothi

May all living beings live happily in absolute compassion forever. – Vallalar

The young Vallalar at Otriyur
Ramalinga Adigal (1823–1874)

In the Second Thirumurai, Vallalar walks to the temple of Otriyur by the sea and pours out his heart to Siva as Thyagar, the Lord who gives. He speaks to his own heart and coaxes it to come with him; he confesses, pleads and laments; he asks why the Giver stays silent.

And grace answers: the vision of the dance in the golden hall, the bliss that melts stone. One verse states the heart of his teaching: even a master who works miracles, if he kills living beings to eat them, can never be called one who knows God.

All 1,228 verses of the 113 poems are given in Tamil, with transliteration, translation and a short commentary, and a glossary.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

SANMARKKAM LIFE

sanmarkkamlife.org
Free to read, download and share online.
Released under CC BY 4.0.